

ဤစာအုပ်၌

၁။ ကင်္ခါ ဘိက္ခု သံယာဒိသီသ် အတွင်း	စာမျက်နှာ - ၁
၂။ ကင်္ခါ အနိယတ အတွင်း	၃၇
၃။ ကင်္ခါ နိဿဂ္ဂိပိဏိတ် အတွင်း	၄၀
၄။ ကင်္ခါ သုဒ္ဓပိဏိတ် အတွင်း	၆၁
၅။ ကင်္ခါ ပိဋိဒေသနိယ အတွင်း	၂၂
၆။ ကင်္ခါ သေဒိယ အတွင်း	၂၇
၇။ ကင်္ခါ အဓိကရုဏသဟတ အတွင်း	၂၃
၈။ ကင်္ခါ ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိက အတွင်း	၂၇
၉။ ကင်္ခါ သံယာဒိသီသ် အတွင်း	၂၃
၁၀။ ကင်္ခါ နိဿဂ္ဂိပိဏိတ် အတွင်း	၂၂
၁၁။ ကင်္ခါ သုဒ္ဓပိဏိတ် အတွင်း	၂၆
ကင်္ခါကျမ်းလာ ဘိက္ခု+ဘိက္ခုနီအတွင်းအပိပ္ပိယများကို စုံစုံလင်လင် ရေးဆွဲထား တန်ဆာဆင်၍ ဖော်ပြထားပါသည်။	

အရှင်ဉာဏသာမိ (မြစ်သား) ■ ဝိနယအဘိဓာန်ပန်း (ခု+တ)

လတ်, ကြီး

ဝိနယအဘိဓာန်ပန်း

(ခု+တ-တွဲ)

ဓမ္မဒါန

အရှင်ဉာဏသာမိ (မြစ်သား)

သာသနာ - ၂၅၁ ခု

ကောလ - ၁၃၆၇ ခု

လတ်, ကြီး

ဝိနယအောင်ပန်း

(ဒုတိယ-တွဲ)

ဗုဒ္ဓဒါန

အရှင်ဉာဏသာမိ (မြစ်သား)

သာသနာ - ၂၅၅၁ ခု

ကောလ - ၁၃၆၇ ခု

အရှင်ဉာဏသာမိ (မြစ်သား) ■ ဝိနယအောင်ပန်း (ဒုတိယ-တွဲ)

လတ်, ကြီး

ဝိနယအောင်ပန်း

(ဒုတိယ-တွဲ)

ဓမ္မဒါန

အရှင်ဉာဏသာမီ (မြတ်သား)

သာသနာ - ၂၅၅၁ ခု

ကောဇာ - ၁၃၆၉ ခု

ဤစာအုပ်၌

၁။ ကင်္ခါ ဘိက္ခု သံယာဒိသိသ် အတွင်	စာမျက်နှာ - ၁
၂။ ကင်္ခါ အနိယတ အတွင်	၃၇
၃။ ကင်္ခါ နိဿဂ္ဂိပဓိတ် အတွင်	၄၀
၄။ ကင်္ခါ သုဒ္ဓပဓိတ် အတွင်	၆၅
၅။ ကင်္ခါ ပါဠိဒေသနိယ အတွင်	၂၂
၆။ ကင်္ခါ သေသိယ အတွင်	၂၇
၇။ ကင်္ခါ အဓိကရုဏသမ္ပတ အတွင်	၂၃၃
၈။ ကင်္ခါ ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိက အတွင်	၂၃၇
၉။ ကင်္ခါ သံယာဒိသိသ် အတွင်	၂၄၃
၁၀။ ကင်္ခါ နိဿဂ္ဂိပဓိတ် အတွင်	၂၅၂
၁၁။ ကင်္ခါ သုဒ္ဓပဓိတ် အတွင်	၂၇၆

ကင်္ခါကျမ်းလာ ဘိက္ခု+ဘိက္ခုနီအတွင် အပိပ္ပယ်များကို ခုံခုံလင်လင်
 ဝေဖန်ထား တန်ဆာဆင်၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

လတ်, ကြီး
စာမေးပွဲများအတွက်

ဝိနယအောင်ပန်း

(ခု+တ-တွဲ)

ဓမ္မဒါန

အရှင်ဉာဏသာမိ (မြစ်သား)

သာသနာ- ၂၅၅၁-ခု

ကောဇာ- ၁၃၆၉-ခု

စာရေးသူ၏ ဆန္ဒ

“ဝိနယအောင်ပန်း ပထမတွဲ” ကို ရေးသားပြီးနောက် ကျန်ရှိသည့် “ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲ” စာအုပ်များကိုလည်း ဆက်လက်ရေးသား လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။

စာသင်သားတစ်ယောက်အတွက် စာတတ်ဖို့ လိုအပ်သကဲ့သို့ စာမေးပွဲ အောင်မြင်မှုမှာလည်း အရေးကြီးလှပေသည်။ “စာမေးပွဲအောင်မြင်မှုနှင့် စာတတ် ပြောက်မှုတွင် စာမေးပွဲအောင်မြင်မှုက လွယ်ကူသည်” ဟု စာရေးသူ ထင်မြင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာမေးပွဲအောင်မြင်မှုသည် ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ် များအတွက် “မှတ်စုကောင်း စာအုပ်တစ်အုပ်” လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်ထားလျှင် အထိုက် အလျောက် ကြည့်ရှုပေးသွားပါက လွယ်လင့်တကူ အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။ စာတတ်ဖို့မှာ ကား လွယ်လွယ်နှင့် မတတ်မြောက်နိုင်ပါ။ နှစ်ရှည်လများ ကြိုးတား၍ သင်ယူမှသာ တတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။

အချို့သော စာသင်သားများသည် မှတ်စုကောင်းကောင်း မရှိသည့်အတွက် ဖြေဆိုသည့် စာမေးပွဲများကို မအောင်မြင်နိုင်ဘဲ လမ်းခု လတ်မှာပင် ရပ်ဆိုင်း၍ အနား ယူသွားကြသူတို့မှာ နှုတ်အေး ဆိုသလို အများ အပြား ရှိကြပါသည်။

ဤသို့ မမြင်ရလေအောင် စာသင်သားများ၏ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်း ပေးရန် ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။ ယင်းဆန္ဒကို အခြေခံ၍ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ကျေးဇူးစကား

ဤစာအုပ်ကို စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရား လက်ကိုင်ထားကာ ကွန်ပျူတာ စာမိ၊ စာရိုက်ခြင်း၊ ထို့ပြင် အမှားအယွင်းများကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြုပြင်ပေးသော “လစန္ဒာ ကွန်ပျူတာ” မှ “အရှင်ကုသလ (ကသံကုန်း)” အား ကျေးဇူး တင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

အရှင်ဉာဏသာမိ

သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ
ပရိယတ္တိသာသနဟိတ ဒီယနိကာယဘာဏက
ဝိနယဝိဇ္ဇာ၊ ဒီယနိကာယဝိဇ္ဇာ (ပထမ) မဇ္ဈိမနိကာယဝိဇ္ဇာ

မှတ်သားဖွယ်ရာ သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ

က

ကထိနဝဂ်	၄၀	အဋ္ဌဝတ္ထုကာ	၂၄၁	အာဝသထဝိဟာရ	၂၇၇
ဇေတကလောမဝဂ်	၇၀	အတ္တကာမပါရိစရိယ	၈	အာဝုဓေါကီ	၂၃၀
ပတ္တဝဂ်	၇၉	အတ္တဂ်တ	၁၂၉	အာသန္နိပရိဘူဉ်န	၂၇၄
မုသာဝါဒဝဂ်	၉၅	အဓိကရက	၂၇၆	ဣတ္ထာလင်္ကာရ	၂၉၁
ဘူတဂါမဝဂ်	၁၀၈	အဓိကရကကုပ်တ	၂၅၀	ဥက္ကောဋ္ဌန	၁၈၀
ဩဝါဒဝဂ်	၁၂၈	အနနုညာတ	၂၈၉	ဥက္ကိတ္တက	၂၂၃
ဘောဇနဝဂ်	၁၃၆	အနာဒရိယ	၁၇၀	ဥက္ကိတ္တကဩသာရက	၂၄၈
အစေလကဝဂ်	၁၆၀	အနာပုစ္ဆာ	၂၉၂	ဥက္ကိတ္တသန္ဓေက	၁၈၅
သုရာပါနဝဂ်	၁၆၈	အနာပုစ္ဆာ သန္ဓေက	၂၆၄	ဥက္ကိတ္တာနုဝတ္တိကာ	၂၄၀
သပ္ပါဏကဝဂ်	၁၇၉	အနာပုစ္ဆာ အဘိနိသိဒ္ဓန	၂၆၃	ဥစ္စသဒ္ဓ	၂၂၃
သဟဓမ္မိကဝဂ်	၁၈၉	အနာပုစ္ဆာ ပတ္ထမန	၂၆၃	ဥစ္စာရဆဉ္စန	၂၆၀
ရတနဝဂ်	၂၀၄	အနိယတ	၃၇	ဥဇ္ဈာပနက	၁၁၂
လသုဏဝဂ်	၂၅၆	အနုပဓဋ္ဌ	၁၂၀	ဥဇ္ဈာနသညီ	၂၂၆
ရတ္တန္တကာရဝဂ်	၂၆၂	အန္တေပုရ	၂၀၄	ဥဒကသုဒ္ဓိက	၂၅၈
နဂ္ဂဝဂ်	၂၆၅	အန္တောရဋ္ဌ	၂၇၃	ဥဒကေဥစ္စာရ	၂၃၂
တုဝဋ္ဌဝဂ်	၂၇၀	အန္တောဝဿ	၂၇၃	ဥဒေါသိတ	၅၀
စိတ္တာဂါရဝဂ်	၂၇၄	အပနိဓာန	၁၇၈	ဥပက္ခဋ္ဌ	၆၃
အာရာမဝဂ်	၂၇၉	အပဝါရကာ	၂၈၁	ဥပတိဋ္ဌန	၂၂၉
ဂစ္ဆိနိဝဂ်	၂၈၅	အဖာသုကရက	၂၇၁	ဥပယုတိ	၁၉၄
ဆတ္တုပါဟနဝဂ်	၂၉၁	အဘိက္ခုကာဝါသ	၂၈၁	ဥပ္ပဓေနဂမန	၂၃၂
-----		အမူလက	၁၉၃	ဥဇ္ဈာကမဏ္ဍလိကာ	၂၃၈
အကာလစီဝရ ၁၂/၂၅၅		အရိဋ္ဌ	၁၈၄	ဥယျူတ္တသေနာ	၁၆၅
အင်္ဂုလိပတောဒက	၁၆၉	အသံကစ္ဆိက	၂၉၃	ဥယျောဇန	၁၆၀
အစေလက	၁၆၀	အာမကဓည	၂၂၉	ဥယျောခိက	၁၆၇
အဓမ္မကစီဝရ	၉၂	အာမိသ	၁၃၀	ဥဿယဝါဒိကာ	၂၄၃
အညဓေတာပန	၂၅၄	အာရာမပပိသန	၂၇၉	ဦနဒါဒသဝဿ	၂၈၈
အညဘာဂိယ	၂၄	အာလောပ	၂၂၇	ဦနဝိသတိဝဿ	၁၈၂
အညဝါဒက	၁၁၂	အာဝသထပိဏ္ဍ	၁၃၆	ဦနပဉ္စဗန္ဓန	၈၂
အညဝိညာပန	၂၅၃	အာဝသထစီဝရ	၂၇၆	ကေဂါမန္တရဂမန	၂၄၆
အညာတကဝိညတ္တိ	၆၀			ကေတ္တရကတုဝဋ္ဌန	၂၇၀

၁

မှတ်သားဖွယ်ရာ သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ

ကေမဉ္စတုဝဋ္ဋန	၂၇၀	ဂိဟိဂတ	၂၈၆	ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ	၆
ဋ္ဌေကလောမ	၇၃	ဂိဟိဝေယျာဝစ္စ	၂၇၅	ဒုဋ္ဌုလ္လာရာစန	၁၀၅
ဋ္ဌေကလောမဓောဝါပန	၇၄	စတုတ္ထ ပါဠိဒေသနီ	၂၁၆	ဒုတိယိကဥယျောဇန	၂၆၂
ဩဒနပ္ပဋိစ္ဆာဒန	၂၂၆	စာရိတ န ပက္ခမန	၂၇၃	ဒုတိယ အနိယတ	၃၉
ဩမသဝါဒ	၉၇	စာရိတ္တ	၁၆၂	ဒုတိယ ဥစ္စာရဆဋ္ဌန	၂၆၀
ဩဝါဒ	၁၂၈/၂၈၄	စိဝရအစိန္တန	၈၉	ဒုတိယ ဥပက္ခဋ္ဌ	၆၄
ဩဝါဒပသက်မန	၂၈၄	စိဝရဒါန	၁၃၁/၂၆၈	ဒုတိယ ပဝါရကာ	၁၄၈
ကဏ္ဍက	၁၈၈	စိဝရသိဗ္ဗန	၁၃၁/၂၆၅	ဒုတိယ ပါဠိဒေသနီ	၂၁၄
ကဏ္ဍပ္ပဋိစ္ဆာဒိ	၂၁၂	စိဝရပဋိဂ္ဂဟက	၅၉	ဒုတိယ သဟဇီဝိနီ	၂၈၇
ကထိန	၄၀	စိဝရပရိဝတ္တန	၂၅၃	ဒုတိယ သဟဿေယျ	၁၀၂
ကထိနဒွါရ	၂၆၉	စိဝရသက်မနိယ	၂၆၇	ဒုတိယ သေနာသန	၁၁၈
ကဗဠ	၂၂၇	စောရိဝုဋ္ဌာပိကာ	၂၄၅	ဒုဗ္ဗစ	၂၉
ကဗဠာဝစ္ဆေဒက	၂၂၈	ဆတ္တပါဏိ	၂၂၉	ဒုဗ္ဗဏ္ဍကရက	၁၇၄
ကမ္မပ္ပဋိဗာဟန	၁၉၅	ဆတ္တုပါဟန	၂၉၁	ဒုဗ္ဗလ	၂၀၀
ကယဝိက္ကယ	၇၈	ဆန္ဒ အဒတွာဂမန	၁၉၉	ဒွေဘာဂ	၇၁
ကာကမာတာ	၁၄၀	ဆဗ္ဗဿ	၇၁	ဓမ္မဒေသနာ	၁၀၂
ကာယသံသဂ္ဂ	၃	ဇေတုမဋ္ဌက	၂၅၈	န ဥပဋ္ဌာပန	၂၇၁
ကာလအတိက္ကမန	၂၆၉	ဇာတဗ္ဗပရဇော	၇၄	နဂ္ဂ	၂၆၅
ကုဋိကာရ	၁၄	ဇောတိ	၁၇၂	နစ္စဂိတ	၂၆၁
ကုမာရိဘူတ	၂၈၇	တတိယ ပါဠိဒေသနီ	၂၁၅	နန္ဒ	၂၁၂
ကုလဒူသက	၃၀	တတုတ္တရိ	၆၁	နဟာန	၁၇၃
ကုလမစ္ဆရိနီ	၂၈၀	တလဃာတက	၂၅၇	နိနိဗ္ဗဇန	၂၈၇
ကောသိယ	၇၀	တလသတ္တိက	၁၉၃	နာဝါဘိရုဟန	၁၃၃
ဒိယနဓမ္မ	၂၈၉	တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာပရိယာ		နိက္ခဇန	၁၂၁/၂၇၂
ဂဏစိဝရ	၂၆၇	ပုဏန	၂၇၈	နိသီဒန	၇၂/၂၁၁
ဂဏပရိဘာသန	၂၈၀	တူလောနဒ္ဒ	၂၁၀	ပစ္ဆိတောဂမန	၂၃၁
ဂဏဘောဇန	၁၃၇	ထေယျသတ္တ	၁၈၃	ပဉာပုစ္ဆန	၂၉၂
ဂန္ဓဝဏ္ဏက	၂၉၂	ဒန္တပေါန	၁၅၄	ပဋိစ္ဆန္နောကာသ	၂၆၂
ဂန္ထိနီ	၂၈၅	ဒုဋ္ဌဓေါသ	၁၉	ပဋိဗာဟန	၂၆၈
ဂရုပါဝရက	၂၅၅	ဒုဋ္ဌုလ္လ	၁၈၁	ပဌမ အနိယတ	၃၇

မှတ်သားဖွယ်ရာ သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ

၈

ပဌမ ဥစ္စာရဆန္ဒန	၂၆၀	ပေသုည	၉၈	ဝဇ္ဇပ္ပိစ္ဆာဒိကာ	၂၃၉
ပဌမ ဥပက္ခဋ္ဌ	၆၃	ဘိက္ခုအက္ခောသန	၂၇၉	ဝသီကသာဠိကဓာ/၂၁၂	
ပဌမ သဟသေယျ	၁၀၀	ဘိက္ခုနီဥမ္မုဒ္ဓါပန	၂၉၂	ဝိကပ္ပန	၁၇၅
ပဌမ သံဆိကစေတာပန		ဘိက္ခုနုပဿယ	၁၃၀	ဝိကာလဘောဇန	၁၄၉
	၂၅၄	ဘိသဟန	၁၇၁	ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသန	၂၀၇
ပဌမ သိက္ခမာန	၂၈၆	ဘုဉ္ဇမာန	၂၂၇	ဝိလေခန	၁၈၉
ပဌမ သေနာသန	၁၁၄	ဘူတဂါမ	၁၀၈	ဝိဟာရကာရ	၁၉
ပဌမ ပါဠိဒေသနီ	၂၁၂	ဘူတာရောစန	၁၀၄	ဝေဟာသကုဋိ	၁၂၃
ပဌမ ပဝါရကာ	၁၄၂	ဘေဒါနဝတ္တက	၂၈	သမ္မာဋိဓာရ	၂၆၆
ပဏိတဘောဇန	၁၅၂	ဘေသဋ္ဌ	၈၅	သမ္မာဏိ	၂၉၁
ပတ္တ	၇၉	ဘောဇနဒါန	၂၇၆	သံဆဘေဒက	၂၆
ပတ္တသန္နိစယ	၂၅၂	ဘောဇနပဋိဂ္ဂဟက	၂၄၉	သံဆိကစေတာပန	၂၅၄
ပထဝီခဏန	၁၀၇	မဇ္ဈဝိဋ္ဌ	၂၀၉	သံဝိဓာန	၁၃၂/၁၈၄
ပဒသောဓမ္မ	၉၉	မဟလ္လကဝိဟာရ	၁၂၄	သံသဋ္ဌ	၂၇၂
ပရ အဘိသပန	၂၆၄	မဟာနာမ	၁၆၄	သကဗဋ္ဌ	၂၂၇
ပရဥဇ္ဈာပနက	၂၆၄	မဟာပေသကာရ	၉၁	သဉ္ဇရိတ္တ	၁၀
ပရမ္ပရဘောဇန	၁၃၉	မုသာဝါဒ	၉၅	သဉ္ဇိစ္စ	၁၇၉/၁၉၄
ပရိကတ	၉၄	မောဟန	၁၉၁	သန္နိမိကာရက	၁၅၀
ပရိကာမန	၂၀၄	ယာနဂတ	၂၃၀	သပ္ပါကက	၁၂၆/၁၇၉
ပရိပါစိတ	၁၃၄	ယာန	၂၉၁	သပဒါန	၂၂၅
ပရိပုဏ္ဏဒါဒသဝဿ	၂၈၉	ရတန	၂၀၅	သဘောဇန	၁၆၁
ပရိမဏ္ဍလ	၂၁၉	ရတ္တနကာရ	၂၆၂	သမတိတ္တိက	၂၂၅
ပဝါရကာ	၁၄၂	ရဟောနိသဋ္ဌ	၁၃၅/၁၆၂	သမ္မာဓလောမ	၂၅၇
ပဝါရိတ	၂၈၀	ရဟောပဋိစ္ဆန္တ	၁၆၂	သယန(ဂတ)	၂၃၀
ပသာခေဇာတ	၂၈၅	ရာဇ	၆၄	သသိတ္တက	၂၂၉
ပဟာရ	၁၉၂	ရာဇာဂါရ	၂၇၄	သဟဇိဝိနီ	၂၈၆
ပါဠိဒေသနီယ	၂၁၂	ရွပ်ယသံဝေါဟာရ	၇၇	သဟဓမ္မိက	၁၈၉
ပါပသမာစာရ	၂၅၀/၁	ရောဒန	၂၆၅	သဟသေယျ	၁၀၀
ပါရိဝါသိက	၂၉၀	လဟုပါဝရက	၂၅၆	သာမိသ	၂၂၈
ပုရာဏစိဝရ	၅၇	လသုက	၂၅၆	သာသကံ	၉၃

—ဃ

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

သိက္ခပစ္စာစိက္ခက	၂၅၀	သုတ္တဝါညတ္တိ	၉၀	သေနာသန	၁၁၄
သိက္ခမာန	၂၆၆	သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ	၂၂၂	သောကာဝါသ	၂၈၉
သိတ္တာဝကရာက	၂၂၈	သုရာပါန	၁၆၈	ဟတ္ထနိဒ္ဒါနက	၂၂၈
သုတ္တဝါသဋ္ဌိ	၁	သုစိသရ	၂၀၈	ဟတ္ထနိလ္လေဟက	၂၂၈
သုဒ္ဓကာဋ္ဌက	၇၁	သုပေါဒနဝိညတ္တိ	၂၂၆	ဟရိတေ ဥစ္စာရ	၂၃၂
သုတ္တကန္တန	၂၇၅	သေနာဝါသ	၁၆၆	ဟသဓမ္မ	၁၇၀

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

အကတသဟာယ	၂၄၁	အကပ်ယျက်ကြောင်း		အဇ္ဈာရာမေ	၂၀၅
အကတာနုဓမ္မေန	၁၈၆	အဂါ ၆-ပါး	၁၅၅	အဇ္ဈာဝသထ	၂၀၅
အကပ္ပိယအသား	၁၅၁	အကပ်မြောက်သော		အဇ္ဈာသယပရိဝါသီယ	၂၉၁
အကပ္ပိယကုဋ္ဌိ	၁၅၁	ဝတ္ထုပမာက	၁၅၅	အညစေတာပေယျ	၂၅၄
အကပ္ပိယဘူမိ	၁၃၂/၂၄၆	အက္ခန္တိ	၂၅၁	အညစေတာပေတော	၂၅၄
အကာမာပရိဝတ္ထဗ္ဗ	၃၂	အချိန်းအချက် ၃-	၁၃၂	အည ဝိညာပေယျ	၂၅၃
အကာလစီဝရ	၅၂/၅၂၂	အဂဏန္နပိကာအာပတ်	၂၄၃	အညတြ ကပ္ပါ	၂၄၅
အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ		အဂ္ဂဗီဇ	၁၀၉	အညတြဘိက္ခုသမ္ပတိယာ	
	၅၂/၅၃	အဂ္ဂဋ္ဌတ္ထပနာယ	၁၂၅		၅၀/၇၁/၉၄/၁၀၅
အကာလစီဝရကို တစ်လ		အဂ္ဂသမောဓာနပရိဝါသ		အညတြ ဝိညာနာ ပုရိသ	
ထက်ပို၍ ထား	၅၆		၃၅	ဝိဂ္ဂဟေန	၁၀၃
အကာလသက်န်းဖြစ်		အဂ်	၄	အညတြ ဥဒကဒန္တ-	၁၅၈
ပေါ် လာပုံ	၅၂	အဂါရိက	၂၆၈	အညဒတ္တိကေန	၂၅၄
အက္ခောသဝတ္ထု ၁၀-ပါး		အဂ်လိပတောဒက	၁၆၉	အညဘာဂီယ	၂၄
	၉၇	အစိတ္တက	၂၉၃	အညဝါဒက	၁၁၂
အက္ခောသာဓိပ္ပိယ	၂၃	အစွေကစီဝရ	၉၂	အညာတိကာ	၅၇
အကပ္ပိယဘောဇဉ်	၁၄၆	အဇ္ဈာဒေသ္မာမိ	၆၃	အညဒိသိကေန	၂၅၄
အကပ်ခံနည်း	၁၅၅	အတ္ထိန္ဒာပေယျ	၈၉	အဋ္ဌဝတ္ထုကာ	၂၄၂
အကပ်မခံဘဲ သုံးဆောင်		အတ္ထိန္ဒေယျ	၈၉	အတိရေကစီဝရ	၄၃/၄၄
နိုင်သော ဝတ္ထု	၁၅၅	အတ္ထိန္ဒစီဝရ	၆၁	အတိရေကပတ္တ	၇၉
အကပ်မြောက်ကြောင်း		အဇာတပထဝီ	၁၀၇	အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုခြင်း	
အဂါ ၅-ပါး	၁၅၅	အဇာနန္ဒဿ	၂၂၀	အဂါ ၇-ပါး	၁၄၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၆

အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုသည်ဟူသည်၁၄၆	အနာဟု	၂၂၇
အတ္တကာမပါရိဝရိယ ၉	အနိက္ခ ရာဇက	၂၃၄
အတ္တနော ပရိကာမေယျ ၉၅	အနိဂ္ဂတရတနက	၂၀၄
အတ္တဒွေသ ၁၅	အနိယတ	၃၈
အဒါပေတွာ ၁၆၀	အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရတို့ ၃၈	
အဝိဋ္ဌ ၂၀	အနိက	၁၆၇
အဝိနန္ဒ ၁၅၄	အနုခုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်ဟူသည်	၁၉၀
အဝ္ဗါနဂမနသမယ ၁၃၈/၁၇၃	အနုဗ္ဗံသေယျ	၂၁/၁၉၃
အဝ္ဗါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿ ၇၃	အနုပဓဇ္ဇ	၁၂၀/၁၆၂
အဓိကရဏသမထ ၂၃၃	အနုပဒ	၉၉
အဓိကရုဏ်း ၄-ပါး ၂၃၃	အနုပသမ္ပန္န	၉၈/၁၀၀
အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံများ ၄၆	အနုဗျဉ္ဇန	၁၀၀
အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်သော	အနုလောမဖျော်ရည်များ	၁၅၈
အငယ်ဆုံးသင်္ကန်း ပမာဏ ၄၄	အနုလောမသင်္ကန်း	၄၄
အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန် မလိုသော အသုံး	အနုဝတ္ထကာ	၂၈
အဆောင်များ ၄၇	အနုဝတ္ထန	၂၄၁
အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း၊ ပျက်ကြောင်း	အနုဝါဒါဒိကရုဏ်း	၂၃၄
အင်္ဂါ ၄၇	အနုက္ခရ	၁၀၀
အဓောဂါမိနိ ၁၃၄	အနောကပရိယာယေန	၁၈၅
အနုတိရိတ္တ ၁၄၆/၇	အနောကာသကတ	၂၉၂
အနုညံ ပါမိတ္တိယံ ၁၂၁	အန္တရာယိကာ	၁၈၄
အနုညာယဂဏဿ ဆန္ဒ ၂၄၈	အန္တရာယ် ၁၀-ပါး	၃၂
အနုနုညာတသမုဋ္ဌာန် ၂၉၀	အန္တရာယိက ၅-ပါး	၁၈၅
အနာဒရ ၂၄၁	အန္တေပုရိကပါရုတ	၂၂၁
အနာဒရိယ ၁၇၁	အန္တောပက္က	၁၅၁
အနာဒရိယ ၂-မျိုး ၁၇၀	အန္တောရဋ္ဌ	၂၇၃
အန္တရာယ ကရေယျ ၂၆၇	အန္တောဓဿ	၂၇၃
အနန္တရာယိကိနိ ၂၆၅	အန္တောဝုဋ္ဌ	၁၅၁
အနာပုစ္ဆာ ၁၆၃	အပရိသင်္ကတ	၂၀
အနာရမ္ဘ ၁၇	အပရိမဏ္ဍလဝတ်နည်း	၂၁၉

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

အပလောကနက်	၁၉၅	အဝဿဇာ	၂၄၀
အပ္ပဋိကာရ	၂၄၁	အဝဿုတ	၂၃၈/၂၄၉
အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်	၃၆	အဝိပ္ပဝါသသိမ်ဉ်	၅၄
အပ္ပဋိသံဝိဒိတ	၂၁၆	အဝိဝဒမာနေဟိ	၂၃၇
အပ္ပတိတ	၁၉	အဝိဝဒမာန	၂၇
အပ္ပဒိပ	၂၆၂	အသံကစ္ဆိကာ	၂၉၃
အပ္ပသဒ္ဒ	၂၂၃	အသဉ္စိစ္စ	၂၂၀
အပ္ပဟရိတေ ဌိတေန	၁၂၅	အသတိယာ	၂၂၀
အပ္ပေဝနာမ နံ ဣမမှာ	၂၂	အသုတ	၂၀
အပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်း	၄၆	အသီးကြီး ၉-မျိုး	၁၅၈
အဗာသုကရဏ	၂၇၁	အဿာနိက	၁၆၇
အဖော်ရဟန်းကို ပြန်လွှတ်ရ	၁၆၁	အဿာမိက	၁၅
အတ္တရသိမ်ဉ်-ပေးလျှလျှင်	၅၄	အသိက္ခိတသိက္ခ	၂၈၆
အတ္တန်	၃၆	အသက်မွေးမှု ပျက်စီးကြောင်း	
အဘိက္ခုကအာဝါသ	၂၈၁	ဖြစ်သော အာပတ်	၂၉၃
အဘိဟဋ္ဌံ ပဝါရေယျ	၆၁/၁၄၈	အသက် ၂၀-မပြည့်သူကို ရဟန်းခံ	၁၈၂
အမာလွမ်းသင်္ကန်း	၄၅/၄၇/၄၈	အဝန်းညီစွာ သင်းပိုင်ကိုဝတ်ပုံ	၂၁၉
အမာ(အနာ)လွမ်းသင်္ကန်းခွင့်ပြု		အဝန်းညီစွာ ကေသီကို ဝတ်ပုံ	၂၁၉
တော် မူရကျိုး	၂၁၂	အာစာရဝိပတ္တိကြောင့် သင့်အာပတ်	၅၀
အမူလကဇ္ဇေဝ	၂၂	အာစာရဝိပတ္တိဖြင့်စွပ်စွဲလျှင်	၁၉၃
အမူလကေန	၁၉/၂၀	အာဝိဝိပတ္တိကြောင့် သင့်အာပတ်	၅၀
အမှန်အတိုင်းပြောဆိုပါလျက်အာပတ်		အာဒိကဗ္ဗိကဘိက္ခုနီ ၇-ပါး	၂၃၇
သင့်သော စကားသုံးခွန်း	၆	အာဒိဿဒိန္န	၂၅၂
အယူစင်ကြယ်မှု ပျက်စီးကြောင်း		အာပတ္တာဓိကရုဏ်း	၂၃၄
အာပတ်များ	၂၉၄	အာပတ် ၇-ဖုံကို ဝိပတ္တိ ၄-ပါးဖြင့်ခွဲ	၄၉
အဓိသ္မာဝိကာမက ပြော တိုင်း--	၃၇	အာပတ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာ	
အနေပေါ်သင်္ကန်းလျှင်--	၉၂/၉၃	၁၀-ပါး	၃၁
အလံကမ္ပနိယ	၃၇	အာပတ်ကို ဖုံးထားရာရောက်ပုံ	၃၁
အဝဂ္ဂဏ္ဏကာရဏ	၂၂၈	အာပတ်ကိုဖုံးထားရာ မရောက်ပုံ	၃၁
အဝလိတ္တာကုဋိ	၁၅	အာပတ်အဆက်ဆက် သင့်ပုံ	၁၈၁

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ဆ

အာပတ်အဆက်ဆက် ပြတ်ပုံ	၁၈၁	ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်	၈၀
အာပတ္တိနိကာယ	၁	ဥက္ကဋ္ဌက္ကဋ္ဌသပိတ်	၈၀
အာပတ္တိသန္ဓဿနာ	၂၁	ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်	၈၀
အာမသန	၂၃၈	ဥက္ကဋ္ဌိကာ	၂၂၄
အာမိသရိသောလက်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းကို		ဥက္ကောဋေယျ	၁၈၀
ပယ်မြစ်ရကြောင်း	၂၂၈	ဥက္ကိတ္တံ ဘိက္ခု	၂၄၀
အာမိသသမ္ဘောဂ	၁၈၆	ဥက္ကိတ္တံ ဘိက္ခုနီ	၂၄၈
အာမိသဟေတု	၁၃၀	ဥက္ကိတ္တကာယဂမန (နိသိဒ္ဓန)	၂၂၃
အာယသုန္ဒော	၁	ဥက္ကိတ္တကရဟန်းကို ဩသာရဏကပြု	
အာရညက သေနာသန	၉၃	ရမညအခါ	၁၈၇
အာရညိကစုတင် ဆောက်တည်နိုင်		ဥက္ကိတ္တကရဟန်းနှင့် သမ္ဘန္တနပြုရာ	၁၈၇
သော အရပ်	၉၃ / ၁၁၇	ဥက္ကိတ္တာနုဝတ္တိကာ	၂၄၁
အာရာမ	၂၇၄	ဥက္ကေပနိယကပြုထိုက်သည့် ရဟန်း	၁၈၇
အာလောကသန္တိ ပရိကမ္မာယ	၁၂၅	ဥစ္စေ အာသနေ	၂၃၁
အာဝသထ	၂၇၇	ဥစ္ဆိကာယ	၂၂၃
အာဝသထစီဝရ	၂၇၆	ဥဇ္ဈာပနက	၁၁၃
အာဝသထပိဏ္ဍ	၁၃၆	ဥညာ	၂၅၁
အာဝဓ	၂၃၀	ဥဏသမယ	၁၇၃
အာသနေ နိသိန္နဿ	၂၃၁	ဥတ္တရိဒ္ဓိရတ္တတိရတ္တ	၁၀၀
အာသန္တိ	၂၇၄	ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ	၁၀၄ / ၂၉၄
အာသာဒနာပေက္ခော	၁၄၈	ဥတ္တရတ္ထက	၁၁၈
အာဟာရပါဒက	၁၂၃	ဥဒကသုဒ္ဓိက	၂၅၈
အာဟာရ အာဟာရေယျ	၁၅၇	ဥဒက	၁၂၆
အပ်သောမြေ	၁၃၂	ဥဒကဟာသဓမ္မ	၁၇၀
အောင်သွယ်ခြင်းလက္ခဏာ-ပါး	၁၁	ဥဒ္ဓါလနကပါမိတ်	၂၁၀
အောင်သွယ်သော်လည်း အောင်သွယ်		ဥဒ္ဓိဿမာန	၁၈၉
မူ ကိစ္စ မအောင်မြင်က	၁၃	ဥဒ္ဓေသ ပရိယာပန္နေသု	၂၉
ဣတ္ထာလင်္ကာရ	၂၉၁	ဥဒ္ဓံ ဂါမိနီ	၁၃၄
ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမတိ	၁၁	ဥပက္ခဒ	၆၃
ဣဒံ တသ္မိ ပါမိတ္တိယံ	၁၈၂	ဥပစာရသိမ်	၅၃

၈

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ဥပစာရသိမာယ ဒေမ	၅၄	ကေသာဋကပါရုတ	၂၂၁
ဥပစာရသိမ်မြင်ဘက်	၅၅	ကေသိဖြင့် ကထိန်ခင်းပုံ	၄၁
ဥပဋ္ဌာပေယျ	၁၈၉	ကောဝါ ဂဏမှာ	၂၄၇
ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ	၇၅	ကောဝါ ဂါမန္တရံ ဂစ္ဆေယျ	၂၄၆
ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိ	၃၀	ကောဝါ နဒီပါရံ ဂစ္ဆေယျ	၂၄၆
ဥပရိဝေဟာသကုဋိယာ	၁၂၃	ကေုဒ္ဒေသ	၂၇
ဥပလာပေယျ	၁၈၈	ကော ဘာဝသထဝိဇ္ဇော--	၁၃၆
ဥပဿယ	၂၇၂	ကော ဝါ ဒွေဝါ တယော ဝါ	၂၈
ဥပသုတိ	၁၉၄	တေဒဂ္ဂံ ဘဂိနိ	၉
ဥပါဒန္တရာယိက	၁၈၅	ဝေဉ္ဇ သော ဘိက္ခု	၃၀
ဥပုသ်နေမေးပုံ	၂၈၄	ဩက္ခိတ္တက္ခဂမန (နိသိဒန)	၂၂၂/၂၂၃
ဥဗ္ဘဏကုမဏ္ဍလ	၂၃၈	ဩတိဏ္ဏ	၃
ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ	၄၃	ဩဒန	၁၄၃
ဥဘတောသံယာဇာား လျှပါ၏	၅၅	ဩဇာနသမောဇာနပရိဝါသ်	၃၅
ဥဘတော သံယဿ	၅၅	ဩမကသပိတ်	၈၀
ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ		ဩမသဝါဒ	၉၇
ဘုရားဖူးသွားသော ရဟန်း	၁၃၃	ဩပုတ္တ	၂၃၀
ဥယျာန	၂၇၄	ဩရေနွေမာသော	၈၇
ဥယျုတ္တ	၁၆၆	ဩဝေယျ	၁၂၈/၁၂၉/၁၃၀
ဥယျောလေယျ	၁၆၀/၂၆၂	ဩဝါဒပသက်မန	၂၈၄
ဥယျောဓိက	၁၆၇	ဩဘာသေယျ	၆/၇
ဥလ္လိတ္တာကုဋိ	၁၅	ဩဘာသန	၇
ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာကုဋိ	၁၅	ဩဟိယေယျ (ဩဟိယန)	၂၄၇
ဥဿယဝါဒိကာ	၂၄၃	ကံ ၄-ပါးသရုပ်	၁၉၅
ဦနပဉ္စဗန္ဓန	၈၂	ကဏ္ဍပွဋိစ္ဆာဒိသက်န်း	၄၇
ဦနဝိသတိဝဿ	၁၈၂	ကတိကာယ ဒေတိ	၅၄
ကေတ္တရုဏပါဝုရုဏ	၂၇၀	ကတိကာ	၅၄
ကေတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ		ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမ	၉၂
ဘုရားဖူးသွားသော ရဟန်း	၁၃၃	ကထိန်ခင်းပုံ	၄၀
ကေမဉ္စ တုဝဋ္ဌန	၂၇၀	ကထိန်သက်န်းလျှဝါန်းနိုင်သော	

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၈၂

ပုဂ္ဂိုလ်	၄၁
ကထိန်သင်္ကန်းပေးလျှာရာ၌ လျှောက်-	၄၁
ကထိန်ခင်းထိုက်သော ရဟန်း၏	
ဆောင်ရွက်ဖွယ်	၄၁
ကထိန်အာနိသင်ကြောင့်အပြစ်မှကင်း	
လွတ်ခွင့်ရသော သိက္ခာပုဒ်များ	၄၂
ကထိန်အာနိသင် ၅-ပါး	၄၂
ကထိန်နုတ်ကြောင်းမာတိကာ ၈-ပါး	၄၂
ကထိန်အနုမောဒနာပြုပုံ	၄၂
ကထိန်အာနိသင်	၄၂
ကပ္ပဗိန္ဒု	၄၈/၁၇၄
ကပ်နည်း	၁၅၅
ကပ္ပိနည်း ၅-မျိုး	၁၁၀
ကပ္ပိယကာရက ၁-ကျိပ်	၆၆
ကပ္ပိယကုဋိ ၄-မျိုး ခွင့်ပြုရကျိုး	၁၅၁
ကပ္ပိယဘူမိ	၁၃၂/၂၄၆
ကဗဠ	၂၂၇
ကမ္မသမယ	၁၇၃
ကမ္မန္တရာယိက	၁၈၅
ကမ္မလက္ခဏ	၁၉၆
ကယ+ဝိက္ကယ	၇၈
ကလျာဏဓမ္မ	၁၀
ကလိထိုးကစားလျှင်	၁၆၉
ကာယပ္ပဓာလက	၂၂၄
ကာယဗန္ဓန	၁၇၈
ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျ	၄
ကာယသံသဂ္ဂံ သက်ရောက်ရကြောင်း	၃
ကာယသာမဂ္ဂိ	၂၆
ကာလစီဝရ	၅၂
ကာလိက ၄-ပါး	၁၅၈

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း	၂၃၄
ကိလေသန္တရာယိက	၁၈၅
ကုက္ကုစ္စ	၁၉၄
ကုန္တိသမယ	၈၈
ကုဋိတိုင်းတာပုံ	၁၅
ကုဋိဆောက်လုပ်မည့် ရဟန်း၏	
တာဝန်	၁၆
ကုဋိပွဝေသကပါရုတ	၂၂၂
ကုဋ္ဌ	၂၆၀
ကုမာရကသံသဋ္ဌ	၂၈၉
ကုမာရိဘူတသိက္ခမာန်	၂၈၈
ကုမ္မာသ	၁၄၃
ကုလဒူသက	၃၀
ကုလမစ္ဆရိနီ	၂၈၀
ကုလမစ္ဆရိယဖြစ်ပုံ	၂၈၀
ကုလေသု စာရိတ္တံ	၁၆၃
ကောစ္ဆ	၁၁၅
ကောသိယမိဿက	၇၀
ကွဲအက်သော သပိတ်ကို ဖွဲ့တုပ်ပုံ	၈၂
ကွဲအက်သော သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်မပျက်	
အောင် ပြုလုပ်ပုံ	၈၂
ကွဲကွာနေသော မိဘ ၂-ပါးကို	
ဆက်သွယ်ပေးသောရဟန်း	၁၃
ကုန်းတိုက်စကားများ	၉၈
ကပ်ပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ	၁၅၅
ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ကောင်းသော	၂၃၂
ခဏ္ဍာသီမာယ ဒေမ	၅၄
ခန္ဓဗီဇ	၁၀၉
ခမ္ဘကတ	၂၂၄
ခါးတောင်းကြိုက်၍ ဝတ်နည်း	၂၂၀

ခါးပန်းကြိုးအမျိုးအစား	၁၇၈	ဂိလာနသမယ	၁၃၈
ခိယုနက	၁၁၃	ဂိလာနာတိရိတ္တ	၁၄၇
ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗ	၅၆	ဂိဟိဂတသိက္ခမာန်	၂၈၈
ခိယုနဓမ္မ	၂၈၉	ဂိဟိပါရုတ	၂၂၁
ခိရ	၁၅၃	ဂိဟိသမာရဗ္ဗဆွမ်း	၁၃၄
ခုခွါနုခုခွက	၁၉၀	ဂိတ	၂၆၁
ခုခွ+အနုခုခွကခွဲပုံ	၀၉၀	ငရဲဖြင့် ကျိန်ဆဲပုံ	၂၆၄
ခုခွသိက္ခာပုဒ်ဟူသည်	၁၉၀	ငါးကြွင်းမြီးနှင့်တူသော ဝတ်နည်း	၂၁၉
ခေတ္တခဏ ကွဲကွာနေသော လင်မယား		စက္ကဝါဠသီရိ	၅၄
ကို အောင်သွယ်ဖေးလျှင်-	၁၃	စက္ကိကတာ	၂၈၀
ခင်းအပ်ပြီးသော တထိန်ကို နှုတ်ရ-	၂၇၀	စတဿေဇ္ဇအနုပညတ္တိယော	၁၄၀
ခတ်အခင်းပြုလုပ်ပုံ	၁၁၅	စတုက္ကဏ္ဍက	၂၁၉
ခေါင်းစုံပမာဏ	၂၁၀	စတုတ္ထံသ	၂၅၅
ခိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းကို နှင်ထုတ်		စတုတ္ထပါစိတ်သရုပ်	၂၀၉
ရာ၌	၁၂၂	စတုမာသပ္ပစ္စယ ပဝါရကာ	၁၆၄
ဂဏ	၂၄၅	စတုဟပဋ္ဌာဟာ	၁၆၅
ဂဏဿ	၂၃၉/၂၄၈	စပါး ၇-မျိုး	၁၄၃
ဂဏမှာ ဩဟိယေယျ	၂၄၇	စမ္ပဇ္ဇက	၁၁၈
ဂဏနုပိကာအာပတ်	၂၄၃	စရိပိရေ ဝိနဿ	၁၈၈
ဂဏဘောဇဉ်	၁၃၇	စာရေးတံ ၃-မျိုး	၂၃၅
ဂစ္ဆိနိ	၂၈၅	စာဝနာဓိပ္ပိယ	၂၃
ဂရုခမ်တရား ၈-ပါး	၁၂၈	စိတ္တသာမဂ္ဂိ	၂၆
ဂရုပါဝရက	၂၅၅	စိတ္တဇဝေဒနာရှင်ရဟန်းကို နှင်ထုတ်	
ဂရုဘက် ၅-မျိုး	၂၁၀	ရာ၌	၁၂၂
ဂဟဏ	၂၃၈	စိတ္တာဂါရ	၂၇၄
ဂဟပတာနိ	၆၀	စိမိလိကာ	၁၁၈
ဂဟပတိ	၆၀	စိဝရံပဋိဂ္ဂဏေယျ	၅၉
ဂါမံဝါ နိဂမံဝါ	၃၀	စိဝရကာရသမယ	၁၃၈
ဂါမသိမ်	၅၄	စိဝရစေတာပန	၆၃
ဂါမန္တရဂမန	၂၄၆	စိဝရဒါနသမယ	၁၃၈

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၆

စီဝရလာဘ	၂၆၇	ဇာနိ ပဋိစ္ဆာဒေတီ	၃၁
စီဝရသင်္ကမနိယ	၂၆၇	ဇာယတ္တန	၁၁
စေတနာပေတွာ	၆၃	ဇာရတ္တန	၁၁
စောဒနာ ၄-မျိုး	၂၀	ညောင်စောင်း အင်းယျဉ်	၂၁၀
စောဒနာဗိပ္ပါယသရုပ်	၂၁	ဥတ္တိကံ	၁၉၅/၁၉၆
စောရီ	၂၄၅	ဥတ္တိစတုတ္ထကံ	၁၉၅/၇
စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါး	၁၆၅	ဥတ္တိဒုတိယကံ	၁၉၅/၇
စစ်တပ်တွင်းအိပ်သော်လည်း အာပတ်		တစ်ဏီကယောက္ခားအားပြောကြား	
မသင့်သော အကြောင်းများ	၁၆၇	ရာဌ်	၁၂
စစ်တပ်ဖွဲ့စည်းပုံ	၁၆၇	တစ်ဏီကာ	၁၁
စွန့်ပြီး၍ပြန်ရသော်လည်း မသုံးဆောင်		တဉ္ဇေ အညာတကော	၆၁
ကောင်းသော နိဿဂ္ဂိပစ္စည်း	၇၁	တဋ္ဌိကာ	၁၁၈
စွန့်အပ်သောပစ္စည်း ပြန်မပေးသော		တတော စီဝရ သာဒိတဗ္ဗံ	၆၂
ရဟန်း၏အဖြစ်	၄၉	တထာနာသိတံ၌-နာသန-သရုပ်	၁၈၈
ဆတ္တ-သရုပ်	၂၂၉	တထာဝါဒီနာ	၁၈၆
ဆတ္တပါဏီ	၂၂၉	တထာဝါဒီနာ ဘိက္ခုနာ၌ဘိက္ခု-	၁၈၇
ဆန္ဒ	၂၈	တတြ စေ သာ ဘိက္ခုနီ	၂၁၄
ဆန္ဒပရိဝါသိယ(က)	၂၉၀	တမန်ညွှန်း ကပ္ပိယ ၄-ယောက်	၆၆
ဆန္ဒသော	၂၃၈	တရားတွေ့သော ဘိက္ခုနီမအား	
ဆဿု ဓမ္မေဿု	၂၈၆	အာပတ်သင့်ရာ အခါ	၂၄၄
ဆုပန	၂၃၈	တရားနှင့်လျော်သော သင်္ကန်းဝေဖန်၂၆၈	
ဆေဒနကပါစိတ်	၂၀၉	တရားနှင့်လျော်သော/မလျော်သော	
ဆဲရေးကြောင်း(အက္ခောသ ဝတ္ထု)	၉၇	ကထိနိန္ဒတိခြင်း	၂၇၀
ဆိုးရန်လိုသော သင်္ကန်း	၄၈	တလယာတက	၂၅၇
ဆင်နွှာမောင်းနှင့်တူသော ဝတ်နည်း	၂၁၉	တလသတ္တိက	၁၉၃
ဆွမ်းလုပ် ၃-မျိုး	၂၂၇	တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ	၈၆
ဇနပဒသိမ်	၅၄	တာလဝဏ္ဏက	၂၁၉
ဇာတဠပရဇာတ်	၇၅	တာဝတိဟံ တေန ဘိက္ခုနာ	၃၃
ဇာတပထဝီ	၁၀၇	တိကပါစိတ္တိယ	၅၉
ဇာတိသင်္ကန်းသရုပ်	၄၃	တိစိဝရိကံသင်္ကန်း ထားနိုင်ရာ အရပ်	၅၀

တိစိဝရိတ်သင်္ကန်း ရွာတွင်း၌ ထားနိုင်သော အင်္ဂါ ၄-ပါး	၉၄	စိဒ္ဓိဝိပတ္တိကြောင့်သင့်သော အာပတ် ၅၀	
တိစိဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်သော သင်္ကန်း ပမာဏ	၄၅	စိဒ္ဓိဝိပတ္တိဖြင့်စွပ်စွဲပါက	၁၉၃
တိစိဝရိတ်သင်္ကန်း အဓိဋ္ဌာန်ကျ-	၄၇	ဝိပဿီ	၅၄
တိစိဝရေန ဝိပွင်သေ-	၅၀	ခုကုန်ဖြင့်ကထိန်ခင်းပုံ	၄၁
တိစိဝရိတ်နှင့် ကင်း၍နေသည်--	၅၀	ခုက္ကဋေဝတ္ထု ၁၅-ပါး	၆၅
တိယောဇနပရမ	၇၃	ခုက္ကိတ	၂၇၂
တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ	၂၇၈	ခုဂ္ဂဟိတ	၂၆၄
တိရောရဋ္ဌ	၂၇၃	ခုဋ္ဌါဇ္ဈ	၁၈၁
တူလောနဗ္ဗ	၂၁၀	ခုဋ္ဌါဇ္ဈဝါစာ	၆
တေလံ	၈၆	ခုဋ္ဌါဇ္ဈအာပတ်ကို ဖုံးထားသော်လည်း အာပတ် မသင့်	၁၈၂
တည်ရာမှသုက်ရွေ့လျှင် အာပတ်သင့် ၃ တောကျောင်း	၉၃	ခုဋ္ဌ	၁၉
တိုင်ပင်သင့်သောနေရာ	၁၃၂	ခုဋ္ဌော ခေါ်သော-ဟု ဆိုရကြောင်း	၁၉
ထူပကတ	၂၂၅	ခုဗ္ဗစ	၂၉
ထေယျသတ္တ	၁၈၃	ခုဗ္ဗလစိဝရပစ္စာသာ	၂၆၉
ထေရာ ဘိက္ခု	၁၃၁	ဗူပဓာရိတ	၂၆၄
ထောပတ်ထမင်းကို လျှူဒါန်းလော့	၁၅၃	ဒေသနာကြားရာ ရောက်ပုံ	၂၉၄
ထင်ရှားရှိ ရဟန်းကို ပန်ကြားပုံ	၁၆၃	ဒေသနာကြားရာ မရောက်ပုံ	၂၉၄
ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းနှင့် တူသော	၂၁၉	ဒေသ	၂၅
ဒဏ္ဍကမ္ပနာသနာ	၁၈၈	ဒေါသော	၁၉
ဒဏ္ဍပါဏိဿ	၂၂၉	ဒုတ္တိစ္ဆဒနဿ	၁၂၅
ဒမိ-အရ	၁၅၃	ဒွေဝဿာနိ	၂၈၆
ဒသာဟပရမ အတိရေကစိဝရ	၄၃	ဓမကရိုဏ်ရေစစ်	၂၂၃
ဒသာဟာတိက္ကမ	၄၃	ဓမ္မံ ဒေသယျ	၁၀၃
ဒသာဟာနာဂတံ	၉၃	ဓမ္မ မည်ပုံ	၂၄၀
ဒသာဟပရမံ-အရ ရေတွက်ပုံ	၄၈	ဓမ္မအနာဒရိယ	၁၇၁
ဒဿနူပစာရ	၁၆၁	ဓမ္မ၌ မရှိသေပုံ	၁၇၀
ဒါပေတွာ	၁၆၀	ဓမ္မဝါဒီ	၂၈
		ဓမ္မသမ္ဘောဂ	၁၈၆
		ဓမ္မိကာနံ ကမ္မာနံ	၁၉၅

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၃

ဓမ္မိကစိဝရဝိဘင်္ဂ	၂၆၈	နိဿိယဝိညာ ၄-ပါး	၆၅
ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓတာ	၂၃၅	နိဿိယ အာပတ်ကုစားပုံ	၄၈
ဓမ္မိက ကထိနုဒ္ဓါရ	၂၇၀	နိဿာရဏီယ	၂၄၄
ဇောဝါပေယျ	၅၈	နိဟတာမိကရဏ	၁၈၀
နဂါ	၂၆၅	နိလံဝါ ကဒ္ဒမံဝါ	၁၇၄
နစ ဘိက္ခု ဆန္ဒဂါမိနော	၃၀	နိလပီတစသောအားဖြင့် သုက်	
နစ္စ	၂၆၁	၁၀-မျိုး ကွဲပြားရကြောင်း	၁
နဌစိဝရ	၆၁	နေရာမှ မထစေထိုက်သူများ	၁၂၀
န ဌိတော နိသိန္နဿ	၂၃၁	နှင်ထုတ်ထိုက်သော ရဟန်းများ	၁၂၃
နဒိပါရဂမန	၂၄၇	ပကတတ်	၃၂
နဒိပါရံ ဂစ္ဆေယျ-၌ နဒိ-အရ	၂၄၇	ပက္ခမာနတ်	၂၅၁
နဝံ စိဝရလာဘောန	၁၇၄	ပဂ္ဂယ တိဌေယျ	၂၆
နဝနိတ	၈၆	ပစ္စတ္တရဏ	၁၁၈
နဝပါစိတ္တိယဖြစ်ပုံ	၁၅၃	ပစ္စုဒ္ဓိရံ	၄၆/၁၇၅
နာနပ္ပကာရ	၇၇	ပစ္စေကစိဝရစေတာပန္နာနိ	၆၄
နာနပန္နေယျ	၂၈၇	ပစ္ဆာဘတ္တ	၁၆၃/၂၆၃
နာမမတ္တဝသေန	၃၃	ပစ္ဆိမဝါကပ်သောရဟန်းတို့ ကထိနိ	
နာသိတာ	၂၃၉	အာနိသင် မရနိုင်ကြောင်း	၄၁
နားမှလေထွက်နေသော	၇၃	ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တရာ-	၁၈၅
နိက္ကမာပေယျ	၁၂၂	ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်	၃၃
နိက္ကမေယျ	၁၂၂	ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်	၃၆
နိဌိတစိဝရ	၄၀	ပဋိစ္ဆန္န အာသနေ	၃၇
နိမန္နိတ	၁၆၂	ပဋိစ္ဆန္န ဩကာသေ	၂၆၂
နိရယဖြင့် ကျိန်ဆဲပုံ	၂၆၄	ပဋိညာတကရဏ	၂၃၇
နိသန္တံ ကပ္ပေယျ	၃၇	ပဋိဝိဋ္ဌန	၂၃၈
နိဿိယဝိစိတ် (၁၀၀) ဖြစ်ပုံ	၈၄	ပဋိသံဝိစိတ	၂၁၆
နိသိဒန	၇၂/၂၁၁	ပဋိသာယနိယာနိ	၈၆
နိသိဒ်မြဲလုပ်ပုံ	၂၁၁	ပဌမာပတ္တိက	၃၁/၂၄၄
နိသိဒ်သက်န်း ခွင့်ပြုတော်မူရကျိုး	၂၁၁	ပဏီတဘောဇန	၁၅၂
နိဿိယအဓိပ္ပါယ်	၄၈	ပတ္တပရိယန္တ	၈၃/၈၄

ပ

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ပတ္တသညီ ပဋိဂ္ဂဟဏ	၂၂၄	ပဝါရဏာ မည်ပုံ	၂၈၁
ပတ္တသန္နိဓယ	၂၅၂	ပဝါရဏာပြုပုံ	၂၈၂
ပတ္တာနိက	၁၆၃	ပဝါရဏာ ၄-မျိုး	၁၄၂
ပထဝီ ၂-မျိုး	၁၀၇	ပဝါရိတ(ပဝါရဏာ)	၁၄၃
ပဒေသာ ဓမ္မံ ဝါစေယျ	၉၉	ပဝါရိတ်သင့်/မသင့်	၁၄၄ / ၁၄၅
ပဗ္ဗာဇနိယကံထိုက်သော ရဟန်း ၃၀/၃၁		ပဝါရိတ်သင့်ကြောင်းအင်္ဂါ ၅-ပါး	၁၄၂
ပရမ္မရဘောဇဉ်	၁၃၉	ပသာဓေဇာတ်၌ ပသာဓ-အရ	၂၈၅
ပရမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ	၁၇၇	ပဟာရ ဒေဝေယျ	၁၉၂
ပရာမသန	၂၃၈	ပဟု	၃၂
ပရိက္ခာရစောဠ	၄၅	ပါကာရ	၂၆၀
ပရိဏတ	၉၄	ပါနိတ္တိယ	၉၅
ပရိဗ္ဗာဏပါရုတ	၂၂၁	ပါစိတ်အာပတ် ၉-ချက် တပြိုင်နက်	
ပရိဘဝ	၂၅၁	သင့်နိုင်ပုံ	၁၅၃
ပရိမဏ္ဍလအာလောပ	၂၂၇	ပါစိတ်အာပတ် ၆-ချက်သင့်သော	
ပရိမဏ္ဍလ နိဝါသန	၂၁၉	သိက္ခာပုဒ်	၂၈၅
ပရိမဏ္ဍလ ပါရူပန	၂၁၉	ပါဠိဒေသနီ	၂၁၂
ပရိဝါသ်	၃၂	ပါဠိကဏ္ဍ	၂၃၀
ပရိဝါသ် ၃-ပါး	၃၃	ပါနိယ	၂၅၉
ပရိဝါသ်ဆောက်တည်	၃၃	ပါပသဒ္ဓါ	၂၅၀
ပရိဝါသ်ကို ချထားရ	၃၃	ပါပသမာစာရ	၃၀
ပရိဝါသ်ချထားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်	၃၃	ပါပသိလောကာ	၂၅၀
ပရိဝါသ်ပေးခြင်းစသော ကံတို့၌		ပါပစာရာ	၂၅၀
သံဃာကို အလိုရှိရကြောင်း	၂	ပါယန္တိ	၂၈၅
ပရိသပါရိဝါသိက	၂၉၀	ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန	၂၃
ပရိဇ္ဇာဟသမယ	၁၇၃	ပါရာဇိကကျသူ၏ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်/မဖြစ်	၂၉၅
ပလိဗောဓ ၂-ပါး၌ ပါဝင်သော		ပါရိဝတ္တကာ	၅၉
မာတိကာများ	၄၃	ပါရိဝါသိယ(က) ၄-မျိုး	၂၉၀
ပလ္လက	၂၇၄	ပါရိဝါသိကဆန္ဒခါန	၂၉၁
ပလ္လတ္တိကာ	၂၂၄	ပါရူပိဿာမိ	၂၂၁
ပဝတ္တိနီ	၂၈၇	ပါဠိကာရကပါရုတ	၂၂၂

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

က

ပိညာက	၂၉၂	ဖဝါးဆွဲနှင်း၍ သွားခြင်း	၂၂၄
ပိဋိသမယ	၈၈	ဖာဏိတ	၈၆
ပိဏ္ဍုကွေပက	၂၂၈	ဖွပ်လျော်မှုစသည် ခိုင်းသော်လည်း	၅၉
ပိဋ	၁၁၄/၁၁၇/၂၀၉	ဖျော်ရည် ၈-မျိုး	၁၅၈
ပုဂ္ဂလ အနာဒရိယ	၁၇၀	ဗလဂုံ	၁၆၇
ပုဂ္ဂလ၌ မရိသေပုံ	၁၇၀	ဗီဇဂါမ်မည်ပုံ	၁၀၉
ပုဂ္ဂလသမ္ဘုဒတာ	၂၃၅	ဗီဇဂါမ် ၅-မျိုး	၁၀၉
ပုဂ္ဂလိက ပရိက္ခာရ	၂၅၅	ဗီဇဗီဇ	၁၀၉
ပုဗ္ဗပထဝီ	၁၀၇	ဗြဟ္မစရိယဖြင့် ကျိန်ဆဲပုံ	၂၆၄
ပုဏ္ဏပကတံ ဘိက္ခု	၁၂၀	ဗြဟ္မစာရီ	၁၀
ပုဗ္ဗေ အနိမိတ္တိတ	၂၁၅	ဗြဟ္မဒဏ္ဍ	၁၉၆
ပုဗ္ဗေ အပ္ပရိဝါရိတ	၉၁	ဗြဟ္မဏပါရုတ	၂၂၂
ပုဗ္ဗေ အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ	၂၁၆	ဘဏ္ဍုကမ္ပ	၁၉၆
ပုဗ္ဗေ ဂိဟိသမာရဗ္ဗ	၁၃၄	ဘိသာပေယျ	၁၇၁
ပုရာဏစိဝရ	၅၇	ဘိက္ခာပညတ္တိယာ	၅၅
ပုရာဏသန္တတ	၇၂	ဘိက္ခု ပနေဝ ဥဒ္ဒိဿ	၆၃
ပုရိသံ ဒေထာတိ ဝတ္ထု	၁၄	ဘိက္ခုစ ခေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ	၂၂
ပုရိသတ္တကရ	၁၄	ဘိက္ခုနီပရိပိဏိတ	၁၃၄
ပုရိယပုဂ္ဂလ	၂၃၈/၂၄၂	ဘိက္ခုနီ(ပ)၌ ဆန္ဒသော ထည့်ရ	
ပုရိသသံသ၌	၂၈၉	ခြင်း အကြောင်း	၂၃၈
ပုရိသဿဝါ က္ကတ္တိမတိ	၁၁	ဘိက္ခုနီ(ပ)၌ သိက္ခာသာဇီဝ	
ပုရောဘတ္တ	၁၆၃/၂၆၃	မထည့်ရခြင်းအကြောင်း	၂၃၈
ပုဂ္ဂ	၂၄၅	ဘိက္ခုပရိသာယ နိဿန္တိတဗ္ဗော	၈၄
ပုဝ	၁၄၁	ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ပညတ်ရကျိုး	၂၃၇
ပေါက္ခရဏီ	၂၇၄	ဘိက္ခုနီသံယာဒိသိသံကို နိဿာ-	
ပိုးချဉ်အခင်းစွန့်ပုံ	၇၀	ရဏီယ-ဟုဆိုရကြောင်း	၂၄၄
ပင့်ဖိတ်ထားသည့်အိမ်မှ မပုန်ကြားဘဲ		ဘိက္ခုနီသည် သံယာသင်းခွဲမှ မပြုဘဲ	
သွားကောင်းသောအခါ	၁၆၃	သံယဘောဒကသိက္ခာပုဒ်ကို	
ပဲဟင်းကို ခံယူရမည့် ပမာဏ	၂၂၄	ပညတ်ရကြောင်း	၂၅၁
ဖလုဗီဇ	၁၀၉	ဘိက္ခုနီမတို့ မာနတကျင့်ရကြောင်း	၂၅၁

တ

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ဘိက္ခုနီမများ မိဘတို့၏ဝေယျာဝစ္စ	၂၇၅	မဉ္ဇူ	၁၁၄/၁၁၇/၂၀၉
ဘိက္ခုနီမတို့ ဝါဆိုအပ်/ဝါမဆိုအပ်		မတိုင်ပင်သင့်သော နေရာ	၁၃၂
သော ကျောင်း	၂၈၁	မဓု	၈၆
ဘိက္ခုနုပဿယ	၁၃၀	မနောဒွါရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ	၇၄
ဘိက္ခုမာနတ္ထာယ	၃၆	မန္တ	၁၄၁
ဘိက္ခုနောဝါဒက အင်္ဂါ ၈-ပါး	၁၂၈	မဟာလ္လက	၁၉/၁၂၄
ဘိက္ခုသံယာနှင့် ဘိက္ခုနီမတို့အား		မဟာဇနိကေန ပရိက္ခာရေန	၂၅၅
လှူပါ၏-ဟု လျှောက်ထား	၅၅	မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတ	၂၂၂
ဘိက္ခုဿ ပုရတော	၂၉၂	မဟာဝိကဋ္ဌဆေးကြီး	၁၅၉
ဘိက္ခု အဘိဓမ္မာဓာ	၁၆	မဟာသဒ္ဓ	၂၂၃
ဘိသီ	၁၁၄/၁၁၅	မဟာသမယ	၁၃၈
ဘုတ္တာဝိနာ ကတံ ဟောတိ	၁၄၇	မဟာသိက္ခမာန်	၂၈၆
ဘုတ္တာဝိ	၁၄၂	မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကြောင့် သင့်-ငြင်း	
ဘူတဂါမ်	၁၀၈/၁၀၉	မာတုဂါမဿ သန္တိကေ	၉
ဘူတဂါမပါတဗျတာယ	၁၀၈	မာနတ်ဆောက်တည်ပုံ	၃၆
ဘူတသ္မိ ပါမိတ္တိယံ	၁၀၄	မာနတ်ချပုံ	၃၆
ဘူမတ္ထရက	၁၁၈	မာနတ် ၂-မျိုး	၃၆
ဘောဒနကပါစိတ်	၂၀၈	မာနတ်ကျင့်ရတိုင်း	၃၆
ဘောဒနသံဝတ္ထနိက	၂၆	မာသော သေသော ဂိမ္မာန်	၈၇
ဘောဒါနဝတ္ထကရဟန်း	၂၈	မိမိ၏ကပ္ပိယပစ္စည်းကို ပေး၍ မယ်တော်	
ဘောဒါယ ပရက္ကမေယျ	၂၆	၏ ကပ္ပိယပစ္စည်းကို ယူသော	
ဘောဇဉ် ၅-ပါး	၁၄၃	ရဟန်း၏ အာပတ်	၂၀၇
ဘုံလျှိုဖြူလုပ်ပုံ	၁၁၄	မိဿကပထဝီ	၁၀၇
မံသ-အရ	၁၅၂	မိဿကသမောဓာနပရိဝါသ်	၃၆
မအပ်သောမြေ	၁၃၂	မီးဖြင့်ကပိပုံ	၁၁၁
မအပ်သောပင့်ဖိတ်နည်း	၁၃၈	မုခွါရ	၁၅၇
မအပ်သောတောင်းခံနည်း	၁၃၈	မုခွါဘိသိက္ခာမ	၂၀၄
မစ္ဆဝါလက	၂၁၉	မုသာ/မုယာဒါမ	၉၅/၉၆
မစ္ဆ-အရ	၁၅၂	မူလဗီဇ	၁၀၉
မဇ္ဈိမသပိတ်	၈၀	မေထုနုပသံဟိတာဟိ	၇

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ထ

မေထုန်နှင့်စပ်သော စကား	၇	ရတနသမ္ပတ	၂၁၅
မေရယ	၁၆၈	ရက္ခိပရိဝါသိယ	၂၉၀
မောဟကံ	၁၉၁	ရထာနိက	၁၆၇
မယ်တော်၏လက်စွပ်ကို သိမ်းဆည်းပေးသော ရဟန်း၏ အာပတ်	၂၀၇	ရဟန်းအချင်းချင်း ဖြစ်ပါလျက် သဟဿေယျအာပတ်သင့်စေ	
မိုးရေခဲသက်န်း ၄၅/၄၆ ၄၇/၄၈/၈၈/	၂၁၂	တတ်သော ရဟန်း	၁၈၇
မိုးရေခဲသက်န်းရှာမှီး	၈၇	ရသ ရသ	၂၂၄
မိုးရေခဲသက်န်း၏ ပရိယေသနခေတ်	၈၈	ရဟော	၃၇
မြေအမျိုးအစား	၁၀၇	ရဟန်းညွှန်း ကပ္ပိယ	၆၆
ယထာတ် ယုဝါ ယုဝတီ	၇	ရဟန်းတပီး၏ ဒုဠလ္လအာပတ်ကိုပြော	
ယထာဓမ္မ	၁၈၀	ပြရန် သံဃာက သမ္မုတိယေပုံ	၁၀၆
ယထာဓမ္မ နိဟတာဓိကရကံ	၁၈၀	ရဟန်းအများရှိ ကျောင်းတိုက်၌	
ယထာဓမ္မော ကာရေတဇ္ဇော	၁၉၁	သံဃိကကျောင်း ဖိဝိရာ	
ယထာသန္တတ	၂၀၀	နေရာသုံးစွဲနည်း	၁၁၈
ယာနဂတ	၂၃၀	ရဟန်းယောက်ျားရှိသောစာရာပ်	၂၇၉
ယာန-သရုပ်	၂၃၀/၂၉၁	ရဟန်းယောက်ျားမရှိသောကျောင်း	၂၈၁
ယာဝကာလိက	၁၅၈	ရာဇဘောဂ္ဂ	၆၄
ယာဝဇီဝိက	၁၅၈	ရာဇဂါရ	၂၇၄
ယာဝတတိယက(၁၁)ယောက်	၁၉၈	ရုစိ	၂၉
ယာဝတတိယက	၃၁	ရူပိယဆဋကရဟန်း၏အင်္ဂါ	၇၆
ယာမကာလိက	၁၅၈	ရေစစ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ	၄၇
ယာဝဒေဝ	၁၉၀	ရင်လွမ်းတဘက်ခွင်ပြုထားရကျိုး	၂၉၃
ယာဝဂ္ဂါရကောသာ	၁၂၄	ရယ်နည်း	၂၂၃
ယေဘုယျသိကာ	၂၃၅	ရွာတွင်း၌သက်န်းထားနိုင်သည့်အင်္ဂါ	၉၄
ယေမေ အန္တရာယိကာ	၁၈၅	ရွာတွင်းဝင်သောအခါ ပန်ကြားပုံ	၂၀၇
ရုဋ္ဌသိမ်	၅၄	ရွှေငွေကိုစွန့်ပုံ	၇၅/၇၆
ရုဋ္ဌသိမ်	၅၄	ရွှေငွေကို အလှူခံသော ရဟန်း	
ရတန-အရ	၂၈၅	အပြစ်ကြီးလေးပုံ	၇၆
ရတနာ ၁၀-ပါး	၂၀၅	ရန်ရင်းစော စကား	၇
		လသုက	၂၅၆

၁

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

လဟုပါဝရဏ	၂၅၆	ဝိညုပုရိသ	၁၀၃
လာဘ-အရ	၉၄	ဝိဇ္ဇပန	၂၅၉
လာဘသိမ်	၅၃	ဝိနယ	၂၄၀
လိင်နာသနာ	၁၈၈	ဝိနယဝါဒီ	၂၈
လေသ	၂၅	ဝိနယသမ္ပုဓတာ	၂၃၄
လဲ ၃-မျိုး	၂၁၀	ဝိနိစ္ဆယကထာယ	၁၉၉
လူတို့ဝတ်ပုံဝတ်နည်း	၂၁၉	ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန	၄
လူတို့၏ခြံနည်းများ	၂၂၁	ဝိပါကန္တရာယိက	၁၈၅
ဝဂ္ဂဝါဒကာ	၂၈	ဝိလေခါ	၁၉၁
ဝဇ္ဇပုဋိစ္ဆာဒိကာ	၂၄၀/၂၅၀	ဝိဝါခါဓိကရုဏ်း	၂၃၄
ဝဇ္ဇဝိဒိတ်	၂၄၅	ဝိဝါခါပန	၁၉၄
ဝတ္ထမာနာ	၁၉၉	ဝိဝိစ္စထ	၂၅၁
ဝတ္ထုသန္တဿနာ	၂၀	ဝိဟေသက	၁၁၂
ဝဒတု သဟဓမ္မေန	၂၉	ဝိဟေသာ	၁၉၁
ဝဿဝဋ္ဌသံဃဿ	၅၆	ဝိဟေသိကာ	၂၅၀
ဝဿဝဋ္ဌာ	၂၇၃	ဝေဋ္ဌိတသီသ	၂၃၁
ဝဿိကသာဋိက	၂၁၂	ဝေဏီ	၄
ဝါကျွတ်သံဃာအား လှူပါ၏	၅၆	ဝေဘသိယာ	၂၅၁
ဝါတွင်း၌သွားသော်လည်း အာပတ်		ဝေယျာဝစ္စကရ	၆၅
မသင့်သောအခါ	၂၇၃	ဝေဟာသကုဋိ	၁၂၃
ဝါတဝုဋ္ဌိသမယ	၁၇၃	သံကစိုကာ	၂၉၃
ဝါဒိတ	၂၆၁	သံဃဘေဒက	၂၆
ဝိက္ကယ	၇၈	သံဃဿ ဒမ္မိ	၅၅
ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ	၆၃/၉၁	သံဃဘေဒကရဟန်းကို ဆုံးမရမည့်	
ဝိကပ္ပနာ	၁၇၅	နေရာဌာန	၂၇
ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်သော အငယ်ဆုံး		သံဃသမ္ပုဓတာ	၂၃၄
သင်္ကန်းပမာဏ	၄၄	သံဃာဒိသီသံ	၁
ဝိကာလ	၁၄၉/၂၀၇/၂၆၄	သံဃာဒိသီသံသင့်သောစောဒနာ	၂၄
ဝိယာသ	၂၆၀	သံဃာဒိသီသံအာပတ်ကို	
ဝိညာပေယျ	၆၀	သဇာတိသာဓာရဇ္ဇပုံ	၃၄

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၈

သံယာဒိသိသံသိက္ခာပုဒ်များ၌ အာပတ္တိ		သယံဇိဓာရ	၂၆၆
နိကာယ ထည့်ရကြောင်း	၁	သင်းပိုင်ဖြင့် ကထိန်ခင်းပုံ	၄၂
သံယာဒိသိသံသင်နိုင်သော သုတ်	၃	သဇာတိသာဓာရဏ	၃၄
သံယာဒိသိသံသို့ ရောက်စေနိုင်သော		သဉ္စရိတ္တ	၁၀
ဥဌုလ္လဝါစာ	၇	သဉ္စရိတ္တ သမာပဇ္ဇေယျ	၁၀
သံယာဒိသိသံလာ မာတုဂါမ ၃-မျိုး	၉	သဉ္စရိတလက္ခဏာ၃-ပါး	၁၁
သံယာအချင်းချင်း ကံ-မပြုနိုင်	၂၈	သဉ္စေတနိကာ	၁
သံယာအထံ(အလယ်)၌စွန့်ရသော		သညာစိကာ	၁၄
နိဿိပစ္စည်းများ	၈၅	သတဝလိက	၂၂၀
သံယာဒိသိသံသင်နိုင်သော		သတိယာ ပစ္စာသာ	၅၆
အက္ခောသဝစန	၆	သတ္တု	၁၄၃
သံယိက	၉၄	သတ္တာဟကာလိက	၈၇/၁၅၈
သံယိကညောင်စောင်း အင်းပျဉ်		သတ္တပါဏိဿ	၂၂၉
ခင်းကောင်းသော ကာလ	၁၁၅	သတ္တုသာသန	၂၄၀
သံယိက ပရိက္ခာရ	၂၅၄	သန္တံ ဘိက္ခု	၁၆၂
သံယေန အသမ္မတာ	၂၈၉	သန္တရတ္တရပရမံ	၆၂
သံဝလ္လိယ	၂၂၀	သန္တတ	၇၀
သံဝါသပ္ပဋိက္ခေပ	၂၁	သန္တရာပေတွာ	၁၁၅
သံဝါသနာသနာ	၁၈၈	သန္တရိက္ခာ	၁၁၅
သံဝိဇာယ	၁၃၂	သန္တိမိဖြစ်သော ကာလ/ကာလိက	၁၅၀
သံသဌာ	၂၅၀	သန္တိမိ မဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နည်း	၁၅၀
သံသဌမုပ္ဖုလုပ်နေကြပုံ	၂၅၀	သန္တိမိပစ္စည်းများ	၁၅၁
သက္ကစ္စပဋိဂ္ဂဟဏ	၂၂၄	သန္တိမိကာရက	၁၅၀
သင်္ကန်းကိစ္စပြီးစီးနိုင်ခြင်း အကြောင်း		သန္တိမိကာရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ	၈၆
၅-ပါး	၄၀	သပဒါန	၂၂၅
သင်္ကန်းဖြစ်ကြောင်း မာတိကာ ၈-ပါး၅၂		သပရိက္ခမန	၁၇
သင်္ကန်းပျောက်သော ရဟန်း	၆၂	သပိတ် ၉-လုံး	၇၉
သင်္ကန်း ၉-ထည်	၄၄	သပိတ်အိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ	၄၇
သယံဇိတဏ္ဍဂ္ဂဟဏ	၂၄၂	သပိတ်ကို ပစ္စုပ္ပန်ပြု	၈၁
သယံဇိ	၂၆၆	သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်	၈၁

န

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

သပိတ်ဆေးရေကို စွန့်ပြစ်လိုပါက	၂၂၉	သမေတာယသွာ သံယေန	၂၇
သပိတ်၏အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်းအင်္ဂါ	၈၁	သမောဓာနပရိဝါသ်	၃၃/၃၅
သပိတ်များစွာကို သုံးဆောင်လို့--	၈၁	သမ္ပဇာနမုသာဝါဝ	၉၅
သပိတ် ၁၀-လုံးကို တဦးတည်းသုံးစွဲ		သမ္မာဓ-အရ	၂၅၇
လိုပါက ပြုလုပ်ပုံ	၈၁	သမ္ဘုဉ္ဇေယျဝါ-၌ သမ္ဘောဂသရုပ်	၁၈၆
သပိတ်ကွဲအက်ကြောင်း အလိုက်		သမ္မတ အနုပသမ္ပန္န	၁၃၁
ဖွဲ့တုပ်ပုံ	၈၃	သမ္ပုခါဝိနယ	၂၃၄
သပိတ်ကိုစွန့်ရာ၌ သံယာတော်များ		သမ္ပုခါ ၄-မျိုး	၂၃၄
လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်း-	၈၄	သမ္ပုခါဝိကပ္ပနာပြုပုံ	၁၇၆
သပိတ်စွန့်ရမည့်ဌာန	၈၅	သမ္မောဒမာန	၂၇/၂၃၇
သပ္ပဋိဘယာနီ	၉၄	သယနဂတ	၂၃၀
သပ္ပိ	၈၆	သလ္လာကဂ္ဂါဟာပကရဟန်း၏အင်္ဂါ	၂၃၅
သပ္ပိ ဘတ္တံ ဒေဟိ	၁၅၃	သဟဇိဝိနီ	၂၇၂/၂၈၆
သဗ္ဗဟတ္ထ	၂၂၇	သံဟတ္တာသရုပ်	၂၇၆
သဘိက္ခုကာရာမ	၂၇၉	သံဟဓမ္မိက	၂၉
သဘတ္တော	၃၆၂	သဟဝါ သေယျံ ကပ္ပေယျ	၁၈၅
သဘောဇန	၁၆၁	သဟသေယျ	၁၀၁
သမဂ္ဂဿ သံယဿ	၂၆	သာမံ စီဝရံ ဒတွာ	၈၉
သမဂ္ဂသံယာ	၂၆	သာမံပက္က	၁၅၁
သမဂ္ဂ	၂၃၇	သာမဏေများ၏ ဒုဋ္ဌလ္လ/အဒုဋ္ဌလ္လ	
သမဏစီဝရ	၂၆၈	အဇ္ဈာစာရ	၁၀၆
သမဏပရိဗ္ဗာဇက	၂၄၄	သာမိကေ အနာပုတ္တ	၂၆၃
သမဏဘတ္တသမယ	၁၃၈	သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပ	၂၁
သမတိတ္ထိက	၂၂၅	သာသကံသမ္ပတ	၉၃
သမနုဂ္ဂါဟိယမာန	၂၃	သိက္ခမာန်	၂၈၆
သမနုဘာသနကံ အပြုခံရသော		သိက္ခမာန်တို့ ၂-နှစ် ပတ်လုံး ကျင့်ရ	၂၈၆
ရဟန်း	၂၇	သိက္ခာသမ္ပုတိရနိုင်သော မာတုဂါမ	
သမနုဘာသနကံထိုက်သော ရဟန်း	၃၁	အသက်	၂၈၈
သမသ္မပက	၂၂၄	သိက္ခိတဗ္ဗ	၂၃၇
သမာဒါယ	၂၆	သိမ် ၁၅-ပါး	၅၃

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ပ

သိမာယ ခေတိ	၅၃	သေခိယ	၂၁၇/၂၁၈
သိမာယ ဒုတိ	၅၅	သေခိယ၌ သမနုဘာသန	
သီလဝန္တ	၁၀	သမုဋ္ဌာန်ရှိ--	၂၃၃
သီလဝိပတ္တိကြောင့် သင့် အာပတ်	၅၀	သေခိယ၌ ထေယျသတ္တသမုဋ္ဌာန်ရှိ	၂၃၃
သီလဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲ	၁၉၃	သေခိယ၌ ဓမ္မဒေသနာသမုဋ္ဌာန်ရှိ	၂၃၃
သီသပ္ပမာဏ	၂၁၀/၂၁၁	သေကီ	၂၄၅
သုက္ကဝိဿဉ်	၁	သေတပဋ္ဌပါရုတ	၂၂၁
သုဂတဝိဒတ္တိ	၁၅	သေန	၁၆၅
သုတ္တံ ဝိညာပေယျ	၉၀	သေနာဗျူဟ	၁၆၇
သုဒ္ဓကာဠက	၇၁	သေယျ	၁၁၈
သုဒ္ဓပထဝီ	၁၀၇	သေယျ ကပ္ပေယျ	၁၂၁
သုဒ္ဓ-အသုဒ္ဓရဟန်းအား ပါရာဇိကဖြင့်		သောကာဝါသ	၂၈၉
စွပ်စွဲ	၂၃	သစ်သီးကြီး ၉-မျိုး	၁၅၈
သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ	၃၃/၃၅	သင်နှင့်အတူ ဥပုသ်ပဝါရဏာ မပြုနိုင်	
သုပ္ပဋိန္ဒြဋ္ဌဂမန	၂၂၂	ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်	၂၁
သုပ္ပဋိန္ဒြဋ္ဌနိသီဒန	၂၂၂	သုက်လွတ်ရာအခါ	၁
သုပ္ပဝါယိတ	၉၁	သုက်တည်ရာဌာန	၂
သုရာ	၁၆၈	သုက်လွတ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်	၃
သုရာမေရုယပါန	၁၆၈	သိုးမွေးအခင်း	၇၃/၇၄
သုရာသောဏ္ဍပါရုတ	၂၂၁	ဟတ္ထဂ္ဂဟဏ	၂၄၂
သုဝိတစ္ဆိတ	၉၁	ဟတ္ထပါသ်၌တည်သူ	၁၄၃
သုဝိလေခိတ	၉၁	ဟတ္ထပါသ်တိုင်းတာပုံ	၁၄၅/၁၅၆
သုဝိတ	၉၁	ဟတ္ထ-အရ	၄
သုသံဝုတဂမန (နိသီဒန)	၂၂၂	ဟတ္တာနိက	၁၆၇
သုစိယရ	၂၁၉	ဟတ္ထိသောဏ္ဍက	၂၁၉
သုပေါဒန	၂၂၆	ဟရိတ-အရ	၂၃၂
သေက္ခသမ္ပတ	၂၁၅	ဟရိတေ-အရ	၂၆၀
သေက္ခသမ္ပတိ	၂၁၅	ဟသဓမ္မ	၁၇၀

မှတ်သားဖွယ်ရာ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ ပြီး၏။

၈

ထူးခြားမှု-မာတိကာ

အင်္ဂါရိယ ၂-ပါးအထူး	၅၁	ဒုဋ္ဌုလ္လ+ဝဋ္ဌုပ္ပဋိဇ္ဈာဝိကာသိက္ခာပုဒ်	၂၄၀
အဝိန္ဒ ၂-ခု အထူး	၁၅၄	နစ္စာဂီတ+ဝါဒီတ အထူး	၂၆၁
အဓိကရဏသဒ္ဓါ ၃-မျိုးအထူး	၂၄	နာနာပုကာရ ၂-ခု အထူး	၇၇
အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ်နှင့် သဟဓမ္မိက ၁၈၉		ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုခြင်း ၂-မျိုး အထူး	၁၇၇
အနုပသမ္ပန္န ၂-ခု အထူး	၁၀၁	ပတ္တ+ပတ္တသန္တိဝေယသိက္ခာပုဒ်အထူး	၂၅၂
အမူလကနှင့် အဓိကရဏအထူး	၂၂	ပထမကထိန+အစ္စကစီဝရ	၂၉၅
အဝဿုတာ ၂-ခုအထူး	၂၄၂	ပရိကတ+ပရိကာမနသိက္ခာပုဒ်	၂၀၄
အာမသန+ပရမသန+ဂဟဏ+ဆုပန+		ပါဏ ၂-ခုအထူး	၁၇၉
ပဋိပိဋန အထူး	၂၃၈	ပရိသနှင့် ကုမာရ အထူး	၂၈၉
ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် ၂-ခုအထူး	၆၄	ပူဝနှင့်မန္တအထူး	၁၄၀
ဩတိဏ္ဏ+ဝိပရိကတထူးခြားချက်	၉	ဗီဇဂါမိနှင့် ဘူတဂါမိအထူး	၁၀၉
ဩတိဏ္ဏ ၃-မျိုးအထူး	၈	ဘဏ္ဍနနှင့် ကလဟ အထူး	၁၉၄
ကထိနသိက္ခာပုဒ် ၃-ခု အထူး	၅၇	ဘိက္ခု+ဘိက္ခုနီပါတိမောက်	၂၃၇
ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ		မဉ္ဇနှင့် ပိဋ အထူး	၁၁၄
သိက္ခာပုဒ် အထူး	၆	မုခဒါရ ၂-ခု အထူး	၁၅၇
ကုက္ကုစ္စ+ဝိဟေသာ+ဝိလေခါအထူး	၁၉၁	ရဟန်းယောကျ်ားနှင့် ရဟန်းမိန်းမတို့	
ကုဋ်နှင့် ပါကာရ အထူး	၂၆၀	ပဝါရဏာပြုပုံချင်း တူ/မတူ	၂၈၃
ခြင်သတ်သောရဟန်းနှင့် ဆင်သတ်		ရှင်ရဟန်းပြုရာ၌ ဘိက္ခုနှင့် ဘိက္ခုနီ	
သောရဟန်းတို့၏ ထူးခြား	၁၇၉	တို့ခွင့်ပြန်ရခြင်းအထူး	၂၉၀
ဂဏဥပသံလာ ဂဏနှင့် ဂဏဘောဇဉ်လာ		ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းနှင့် ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုခြင်း	၁၇၅
ဂဏ ၂-ခု အထူး	၁၃၇	ဝိပရိကတစိတ္တ ၃-မျိုးအထူး	၉
ဂဏနုပိကာနှင့် အဂဏနုပိကာ	၂၄၃	ဝိပရိကတေဒန စိတ္တေနတို့၏ ခြားနားချက်	၆
ဂိဟိဂတနှင့် ကုမာရိဘူတသိက္ခာမာန်	၂၉၅	သံဃာဒီသိသိက္ခာစားရာ၌ ဘိက္ခု+ဘိက္ခုနီ	
ဂဏ-သဒ္ဓါ ၃-ခုတို့၏ ခြားနားပုံ	၂၄၅	တို့ကုစားပုံ ခြားနား	၂၉၅
စာရိတ္တ+ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသန	၂၀၈	သံဝိဇာနသိက္ခာပုဒ် ၂-ခုအထူး	၁၈၄
စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏနှင့် စီဝရဒါန	၁၃၁	သမထာယ+ဝုပသမာယ အထူး	၂၃၃
ဇာတဂ္ဂပနှင့် ရဇတ အထူး	၇၄	သဟသေယျသိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး	၁၀၂
ဇာတဂ္ဂပရဇတသိက္ခာပုဒ်နှင့် ရှုပိယသံဝေါ-		သိက္ခာမာန် ၃-မျိုးတို့၏ ထူးခြားဟန်	၂၈၇
ဟာရ သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ခြားနား-	၇၄	သိက္ခာမာန် ၃-မျိုးတို့၏ အသက်အားဖြင့်	
ဇာယတ္တန+ဇာရတ္တန အထူး	၁၁	ထူးခြားဟန်	၂၈၈
ဒုဋ္ဌုလ္လ ၂-ခု အထူး	၆	သုရာနှင့်မေရယအထူး	၁၆၈

ဝိနယအောင်ပန်း (ဒုတိယတွဲ+တတိယတွဲ)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကင်္ဂါ-သံဃာဒိသိသံအဋ္ဌဋ္ဌိ

သုက္ကဝိဿန္တိသိက္ခာပုဒ်

➤ အာယသ္မုဇ္ဈာ-ဟူသော သဒ္ဓါသည် - စည်းဝေးရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကို ချစ်ဖွယ်စကားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြောင်းသဒ္ဓါ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သဇ္ဇေတနိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထင်ရှားသော စေတနာရှိသောကြောင့် သုက္ကဝိဿန္တိသည် “သဇ္ဇေတနာ” မည်ပါသည်။ ထင်ရှားသော စေတနာရှိသော သုက္ကဝိဿန္တိသည်ပင် “သဇ္ဇေတနိကာ” မည်ပါသည်။ (တစ်နည်း) ထင်ရှားသော စေတနာရှိသောကြောင့် သုက္ကဝိဿန္တိသည် “သဇ္ဇေတနိကာ” မည်ပါသည်။

➤ သဇ္ဇေတနိကာ-၌ စေတနာ-အရ ။ ။ သုက်လွတ်စေလိုသော မောစနဿာဒစေတနာကို ယူရပါမည်။

➤ သုက္ကဝိဿန္တိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ လွတ်စေခြင်း၌ သာယာသော စေတနာဖြင့် နိမိတ်၌ လုံ့လပြုလျက် အညီစသော သုက်ဆယ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို တည်နေရာမှ ရွှေ့စေခြင်းသည် “သုက္ကဝိဿန္တိ” မည်ပါသည်။

➤ သုက်ကိုလွတ်စေနိုင်သော အခါ ။ ။ ရာဂုပတ္တိမှ စသောအကြောင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်တောင့်တင်း၍ လွတ်စေမှုဖြစ်နိုင်အောင် ခံငြားသော အခါ ဖြစ်ပါသည်။

➤ နိလ၊ ဝိတ-စသောအားဖြင့် သုက္က(၁၀) မျိုးကွဲပြားရကြောင်း ။ ။ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ သွေး၊ ပြည်-ဟူသော အာသယ၊ ပထဝီ-စသောဓာတ်၊ ရသ-စသော ဓာတ်တို့၏ ထူးသောကြောင့် သုက္က(၁၀) မျိုး ကွဲပြားရပါသည်။

➤ သံဃာဒိသိသံသိက္ခာပုဒ်များ၌ “အာပတ္တိနိကာယ” ပုဒ်ထည့်၍ အနက်ပေးခြင်းဖြင့် သိစေအပ်သော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သံဃာဒိသေသော-ဟူသော အမည်သည် အာပတ်တစ်ခု၏ အမည်မဟုတ်၊ သံဃာဒိသေသ် အာပတ်များ၏ အမည်သာဖြစ်သည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေလိုသောကြောင့် “အာပတ္တိနိကာယ” ပုဒ်ထည့်၍ အနက်ပေးရပါသည်။ (ဋီကာသစ်)

➤ သံဃာဒိသိသံ မည်ပုံ ။ ။ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံး၌ သံဃာကိုအလို

ရှိအပ်သောကြောင့် “သံဃာဒီသီသ်” မည်ပါသည်။ (တစ်နည်း) ပရိဝါသ်ပေးခြင်းဟူသော အစ၊ မာနတ်ပေးခြင်းဟူသော အလယ်၊ အတ္တန်သွင်းခြင်းဟူသော အဆုံးတို့၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့် “သံဃာဒီသီသ်” မည်ပါသည်။

မေး ။ ။ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့၌ သံဃာကိုအလိုအပ်သောကြောင့် “သံဃာဒီသီသ်” ဟု ခေါ်ဆိုရာဝယ် အစကာလ၊ အလယ်ကာလ၊ အဆုံးကာလတို့ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပြပါ။

အာဒိ(အစ) ကာလကား- ပရိဝါသ်ပေးရာအခါ ဖြစ်ပါသည်။ မဇ္ဈ(အလယ်)ကာလကား- မူလာယ ပဋိကဿနအခါနှင့် မာနတ်ပေးရာအခါ ဖြစ်ပါသည်။ ဧဝသ(အဆုံး) ကာလကား- အတ္တန်သွင်းရာအခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သံဃာဒီသီသ်-အရ ။ ။ မုချအားဖြင့် ပရိဝါသ်ပေးခြင်းဟူသော အာဒိ၊ အတ္တန်သွင်းခြင်းဟူသော ဧဝသ-တို့ကို ယူရပါမည်။ ဥပစာအားဖြင့် မာနတ်ပေးခြင်းဟူသော မဇ္ဈ-ကို ယူရပါမည်။

မေး ။ ။ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး (၃)ပါးလုံးတို့၌ သံဃာကိုအလိုရှိအပ်သောကြောင့် သံဃာဒီသီသ်မည်၏ဟု ဆိုရာဝယ် (က) အဘယ်အကျိုးငှာ အစ၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်ပါသနည်း၊ (ခ) အဘယ်အကျိုးငှာ အလယ်၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်ပါသနည်း၊ (ဂ) အဘယ်အကျိုးငှာ အဆုံး၌ သံဃာကိုအလိုရှိအပ်ပါသနည်း။

မဖြေ ။ ။ (က) ပရိဝါသ်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ အစ၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်ပါသည်။ (ခ) မာနတ်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ (ဂါ) အရင်းသို့ငင်ခြင်းနှင့်တကွ မာနတ်ပေးခြင်းအကျိုးငှာ အလယ်၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်ပါသည်။

(ဂ) အတ္တန်သွင်းခြင်းအကျိုးငှာ အဆုံး၌ သံဃာကို အလိုရှိအပ်ပါသည်။

➤ ပရိဝါသ်ပေးခြင်း စသောကံတို့၌ သံဃာကိုအလိုရှိရခြင်းအကြောင်း

ပရိဝါသ်စသော ကံတို့တွင် တစ်ပါးသော ကံကိုမျှလည်း သံဃာနှင့်ကင်း၍ ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသောကြောင့်-- သံဃာကို အလိုရှိရပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်၌ သေယျကရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ လုံ့လပြုကာ သုက်ကိုလွှတ်စေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ နိခါန်းကား- သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုဏ္ဏိလ်ကား- သေယျကရဟန်း၊ ဝဇ္ဇကား- လုံ့လပြုကာ သုက်ကိုလွှတ်စေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ သုက်၏တည်ရာဌာန ၃-ပါး ။ ။ (၁) သိုအိမ်ထိမ်း၊ (၂) ခါး၊ (၃) တစ်ကိုယ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။

➤ သံဃာဒိသိသ် သင့်ရောက်နိုင်သော သုက်စစ်ပမာဏ။ ။ ယင်ငယ် တစ်ကောင် သောက်လောက်ရုံ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အနုပညတ်ကား ။ ။ အညတြ သုပိနန္တာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာဇာဏတ္တိတ+အနာဇာဏတ္တိတ ၂-မျိုးတို့တွင် ။ ။ အနာဇာဏတ္တိက ဖြစ်ပါသည်။ (အနာဇာတ္တိကဖြစ်ပါသော်လည်း သူတစ်ပါးကို မိမိအင်္ဂါဇာတ်၌ လုံလပြုခိုင်း၍ သုက် ကို လွတ်စေလျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။)

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) စေ့ဆော်အားထုတ်၍ အောက်ထစ်ဆုံး ကောင်းကင်၌ ခါးကိုလှုပ်ကာ နိမိတ်၌ လုံလပြုသောရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်

(၂) အောက်ထစ်ဆုံး ယင်ငယ်တစ်ကောင် သောက်လောက်ရုံမျှလောက်သော သုက်သည် တည်နေရာမှလွတ်အံ့၊ အင်္ဂါဇာတ်သို့ မရောက်သေးသော်လည်း သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ တည်ရာမှ သုက်ရွေ့လျှင် အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ တည်ရာမှရွေ့သော သုက်သည် မဇ္ဈိမကေန ကျင်ငယ်ချောင်းသို့ (ဝါ) အင်္ဂါဇာတ်သို့ သက်ရောက်သော ကြောင့် တည်နေရာမှ သုက်ရွေ့လျှင် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အနာပတ္တိကရ (အာပတ်မသင့်သော) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) လုံလမပြုသော ရဟန်း၊ (၂) လွတ်စေခြင်း၌ အလိုမရှိသော ရဟန်း၊ (၃) အိပ်မက်ကို မြင်မက်သော ရဟန်း၊ (၄) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း၊ [တို့သည် သုက်လွတ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။]

➤ သိက္ခာပုဒ် အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) လွတ်ခြင်း၌ သာယာသော စေတနာရှိခြင်း (၂) လုံလပြုခြင်း (၃) လွတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်

➤ ရဟန်းတစ်ပါးအနေဖြင့် မာတုဂါမတစ်ယောက်အပေါ်၌ “ကာယသံသဂ္ဂ” သက်ရောက်ရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ရာဂတည်းဟူသော ဘီလူးသည် သက်ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်၍တည်သော စိတ်ကြောင့် ကာယသံသဂ္ဂသို့ သက်ရောက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (ပါတိမောက်)

➤ ဩတိဏ္ဏ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဘီလူးက လူကိုပူးဝင်သောအခါ ဘီလူးသည် လူသို့ သက်ရောက်အပ် ပူးဝင်အပ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရာဂစိတ်ဖြစ်နေသောအခါ ရာဂသည် ရဟန်း၏ကိုယ်သို့ သက်ရောက်အပ်သောကြောင့် “ဩတိဏ္ဏ” မည်ပါသည်။

(တစ်နည်း) တွင်းစသည်တို့သို့ သတ္တဝါတို့သည် ကျရောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရာဂ စိတ် ဖြစ်နေသောအခါ ရဟန်းသည် ရာဂတည်းဟူသော တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက် သောကြောင့် “ဩတိဏ္ဏ” မည်ပါသည်။

➤ **ဩတိဏ္ဏ-ဟူသော အမည်သည် ။ ။** ကာယသံသဂ္ဂရာဂနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဩတိဏ္ဏ-အရ ။ ။** ကာယသံသဂ္ဂရာဂနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ယူရမည်။

➤ **ဝိပရိဏတစိတ္တ (ဖောက်ပြန်၍တည်သောစိတ်) အဓိပ္ပါယ်**

စင်ကြယ်သော ဘဝင်အစဉ်ဟုဆိုအပ်သော ပကတိသဘောကို စွန့်၍ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်ကို (ဝါ) ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ပြောင်းလွဲသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောင်းလွဲသော စိတ်ကို “ဝိပရိဏတစိတ္တ” (ဖောက်ပြန်၍ တည်သောစိတ်) ဟုခေါ်ပါသည်။

➤ **မာတုဂါမ-အရ ။ ။** ယနေ့ မွေးဖွားသည်မှစ၍ အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်သော လူမိန်းမကို ယူရပါမည်။

➤ **ဟတ္ထ-အရ ။ ။** တတောင်ဆစ်မှစ၍ လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်သော အရပ်သည် “ဟတ္ထ” မည်ပါသည်။ (ဝါ) ဟတ္ထ-အရ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဝေဏီ-အရ ။ ။** ထုံး၍၎င်း၊ မထုံးမူ၍၎င်း၊ ဆံပင်သက်သက်၎င်း၊ အညိုအစရှိသော အဆင်းရှိသောချည်၊ ပန်းမျိုးစုံ၊ ငွေပန်း၊ ရွှေကြိုးတန်ဆာ၊ ပုလဲသွယ် စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ရောနှောသော ဆံပင်သည်၎င်း “ဝေဏီ” မည်ပါသည်။

➤ **ဝေဏီ-သဒ္ဓါဖြင့် -** အမွေးတို့နှင့်တကွ ဆံချည်မျှင်တို့ကိုလည်း ယူရပါမည်။

➤ **အင်္ဂ-အရ ။ ။** ဟတ္ထ၊ ဝေဏီ-တို့မှကြွင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသည် “အင်္ဂ” မည်ပါသည်။ (ဝါ) အင်္ဂ-အရ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဆံမထုံးဘဲ ဟရယားဈာန်သော ဆံပင်ကို သုံးသပ်လျှင် အာပတ်သင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။** ဝေဏီသဒ္ဓါဖြင့် အမွေးတို့နှင့်တကွ ဆံချည်မျှင်တို့ကိုလည်း ယူရမည်ဟုဆိုသောကြောင့်-- အာပတ်သင့်နိုင်ပါသည်။

➤ **ကာယသံသဂ္ဂ သမာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** လက်ကိုကိုင်ခြင်းစသော ကိုယ်ဖြင့် စပ်ယှဉ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဖြင့်ရောနှောခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကို “ကာယသံသဂ္ဂ သမာပဇ္ဇေယျ” ဟုခေါ်ပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။** သာဝတ္ထိပြည် (ဒိခါနိ) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်ဖြင့်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➤ **အာပတ်အဆုံးအဖြတ်**

၁။ မိန်းမ၌ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိ၍ အောက်ထစ်ဆုံး မိမိအမွေးဖြင့် မာတုဂါမ၏ အမွေးကို ထိသောရဟန်းအား သံယာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

၂။ မိန်းမက မိမိကို ထိလာသောအခါ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် လုံ့လပြုသော ရဟန်းတို့အား သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

၃။ လက်တစ်ဘက်ဖြင့်ကိုင်၍ အခြားလက်တစ်ဘက်ဖြင့် တစ်နေ့ပတ်လုံး ထိုထိုအရပ်၌ ထိသောရဟန်းအား သံယာဒိသိသံအာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

၄။ မကိုင်ဘဲ ဦးခေါင်းမှခြေတိုင်အောင် ကိုယ်မှလက်ကို မလွှတ်စေဘဲ ထိသောရဟန်းအား သံယာဒိသိသံအာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

၅။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ လက်ငါးချောင်းကို တစ်ပေါင်းတည်း ကိုင်သောရဟန်းအား သံယာဒိသိသံအာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

၆။ အမျိုးသမီး ငါးယောက်တို့၏ လက်ငါးချောင်းကို တစ်ပေါင်းတည်းကိုင်သောရဟန်းအား သံယာဒိသိသံအာပတ် ငါးချက် သင့်ပါသည်။

၇။ မိန်းမ၌ မိန်းမဟုတ်လေသလား၊ မဟုတ်လေသလား-ဟု ယုံမှား၍ ကိုင်သောရဟန်းအား ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

၈။ မိန်းမကို ပဏ္ဍုက်၊ ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်-ဟု အမှတ်ရှိ၍ ကိုင်သော ရဟန်းအား ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

၉။ မိမိကိုယ်ဖြင့် မာတုဂါမ၏ ကာယပွင့်ဗဒ္ဒဝတ္ထု (ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်) ကို ထိသော ရဟန်းအား ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

၁၀။ မိမိ၏ ကာယပွင့်ဗဒ္ဒဝတ္ထုဖြင့် မာတုဂါမ၏ ကိုယ်ကို ထိသောရဟန်းအား ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

၁၁။ ဘီလူးမ၊ နတ်မ၊ ပဏ္ဍုက်တို့ကို သုံးသပ်သော ရဟန်းအား ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။ ၁၂။ မိမိ၏ ကာယပွင့်ဗဒ္ဒဝတ္ထုဖြင့် မာတုဂါမ၏ ကာယပွင့်ဗဒ္ဒကို ထိရာ၌၎င်း၊ ယောက်ျား၏ကိုယ်ကို ထိရာ၌၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အနာပတ္တိကရ (အာပတ်မသင့်သော) ဗုဒ္ဓါလိမ္မား ။ (၁) မိန်းမက ထိလာ၍ မှီဝဲလိုပါသော်လည်း ကိုယ်ဖြင့် လုံ့လ မပြုဘဲ အတွေ့ကို သာယာသော ရဟန်း၊ (၂) လွတ်လိုသဖြင့် မိန်းမကို ထိသောရဟန်း၊ (၃) သညာနှင့်တကွ မစေ့ဆော်ဘဲ မတော်တဆ ထိမိသော ရဟန်း၊ (၄) အမှတ်တမဲ့ ထိမိသော ရဟန်း၊ (၅) ထိမှန်းကို မသိသော ရဟန်း၊ (၆) သိပင်သိသော်လည်း မသာယာသော ရဟန်း၊ (၇) ဥမ္မတ္တကရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အဂ္ဂါ ၅-ပါး ။ (၁) လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မိန်းမမှန်းသိခြင်း (၃) ကာယသံသဂ္ဂရာဂရှိခြင်း၊ (၄) ထိမိအောင် လုံ့လပြုခြင်း၊ (၅) လက်စသည်ကို ကိုင်မိခြင်း ဤအဂ္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ညီညွတ်လျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်

➤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ်အထူး ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစဿာ ၁ ရာဂ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ရာဂခြင်း ထူးပါသည်။

➤ ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန-တို့၏ ခြားနားချက် ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို “ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန”ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစဿာ ၁ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို “ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန” ဟုခေါ်ပါသည်။ ဤသို့ ခြားနားပါသည်။

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ ဗုဒ္ဓလ္လ၊ အဗုဒ္ဓလ္လစကားကို နားလည်သော လူမိန်းမကို ယူရပါမည်။

➤ မာတုဂါမ-အရ မယူသင့်သော မိန်းမများ ။ ။ ကြီးသော်လည်း နားမလည်သော ဖျင်း၊အသော မိန်းမ၊ ပါးနပ်သော်လည်း ဘာသာစကားချင်း မတူ၍ ပြောစကားကို နားမလည်သော မိန်းမများကို ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌ မယူရပါ။

➤ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာဟူသည် ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ် မေထုန် နှင့် စပ်သော စကားကို ခေါ်ပါသည်။

➤ ဗုဒ္ဓလ္လ ၂-ခု အထူး ။ ။ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ်၊ မေထုန်နှင့်စပ်ယှဉ်သဖြင့် ရှန်ရင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကို “ဗုဒ္ဓလ္လ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓလ္လာရောစန သိက္ခာပုဒ်၌ ရှန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော သံယာဒိသေသ်အာပတ်ကို ဗုဒ္ဓလ္လ ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ဗုဒ္ဓလ္လာဟိ ဝါစာဟိ ဩဘာသေယျ-န္တံ ဩဘာသနသရုပ် ။ ။ (၁) ဝဏ္ဏ- ချီးမွမ်းခြင်း၊ (၂) အဝဏ္ဏ- ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ (၃) ယာစန-တောင်းခြင်း၊ (၄) အာယာစန- တောင့်တခြင်း၊ (၅) ပုစ္ဆန-မေးခြင်း၊ (၆) ပဋိပုစ္ဆန-ရှေးရှုမေးခြင်း၊ (၇) အာစိက္ခဏ- မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ပြောပြခြင်း၊ (၈) အနုသာသန-မမေးအပ်ဘဲ သွန်သင်ခြင်း၊ (၉) အက္ကောသန-ဆဲရေးခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဗုဒ္ဓလ္လဝါစာ သိဝါပတ္တုဋ္ဌိ ပါဠိ ။ ။ မေထုနပသံဟိတာဟိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဩဘာသန နိရောသကံဘာဝဋ္ဌိပါဠိ ။ ။ ယထာ တံ ယုဝါ ယုဝတိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သံယာဒိသိသံအာပတ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော “အက္ကောသနဝစန” ၃-ပါး

➤ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုပါလျက် အာပတ်သင့်သော စကားသုံးစွန်း

➤ ဆဲရေးခြင်း ၃-မျိုး ။ ။ (၁) သိခရဏီသိ-အသားစွန်းထွက်သော အကောင်မ၊

(၂) သတ္တိနာသိ-ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် ရောစပ်နေသော အကောင်မ၊ (၃) ဥဘတော

ဗျဉ္ဇနကာသိ-ဥဘတောဗျည်းမ တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ ယထာတံ ယုဝါ ယုဝတိ-ဖြင့် ဖြစ်တော်သော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယထာ တံ ယုဝါ ယုဝတိဖြင့် လွမ်းမိုး၍ ပြောဆိုခြင်း၌ ရွှံ့ရှားခြင်း မရှိသူ၏အဖြစ်ကို ပြဆိုပါသည်။

➤ ယထာ တံ ယုဝါ ယုဝတိ-ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရပ် ထည့်သွင်းပညတ်တော် မူရကျီး ။ ။ ဗုဒ္ဓုလ္လဝါစာကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ရွှံ့ရှားခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြ ခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

➤ မေထုနုပသံဟိတာတိ-ဖြင့် ဖြစ်တော်သော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မေထုနုပသံဟိတာ တိ-ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော စကား၏ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သော လက္ခဏာကို ပြသည်။

➤ ဩတိဏ္ဏံ+ဝိပရိဏာတ-အရ ။ ။ ဗုဒ္ဓုလ္လဝါစာ၌ သာယာသော ရာဂကို ယူရ ပါမည်။

➤ ဩဘာသေယျ-အရ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်/ ဩဘာသန အဓိပ္ပါယ်
အိုးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ တောင်းခြင်း၊ တောင့်တခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း/ ရှေးရှုမေး ခြင်း၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ပြောပြခြင်း၊ မမေးအပ်ဘဲ သွန်သင်ခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသူတော်တို့၏စကားကို ပြောဆိုခြင်းကို “ဩဘာသန”ဟုခေါ်သည်။

➤ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော ဗုဒ္ဓုလ္လဝါစာ စကားနှင့် ဆဲရေးပုံ ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အိုးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း မေထုနုတောင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်သော်၎င်း၊ သိခရဏီသိ-အသားစွန်းထွက်သော အကောင်မ ဖြစ်၏။ သမ္ဘိန္ဒာသိ-ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ် ရောစပ်နေသော အကောင်မ ဖြစ်၏။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာသိ-ဥဘတောဗျည်းမ ဖြစ်၏-ဟု ဆဲရေးကြောင်း သုံးမျိုးတို့ တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း ဆဲရေးလျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဝါန်း) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ဗုဒ္ဓါလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ မာတုဂါမအား ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဓမ္မေပွားစါစ ကလေးမအား မေထုနုနှင့်စပ်သော စကားကို ခြောက်ဆယ့် လည်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ မသိ၊ နားမလည်သော ကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

ဓမ္မေ ။ ။ မာတုဂါမတစ်ယောက်ကို ရုန့်ရင်းသော စကားဖြင့် ပြောဆိုရာ၌ သံဃာဒိ သေသ်၊ ထုလ္လစဉ်း၊ ဂုတ္တင်အာပတ်အလိုက် ခွဲခြားပြပါ။

➤ ဗုဒ္ဓုလ္လဝါစာကို ခြောက်ဆယ့် ဗာတုဂါမ၏ ကိုယ်အင်္ဂါအလိုက် အာပတ်သင့်ပုံ ရုန့်ရင်းသောစကားကို ပြောဆိုရာ၌ အောက်ထစ်ဆုံး လက်အမှုအရာဖြင့် ပြော

သော်လည်း ပြောဆဲခဏ၌ မိန်းမက သိလျှင် သံယာဒိသိသံ၊ မသိလျှင် ထုလွှစဉ်း။

မာတုဂါမဇါ ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်အောက်၊ ပုဆစ်ဦးဝန်းနှစ်ဘက်၏ အထက်အရပ်ကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်၏ အထက်အရပ်ကို၎င်း၊ ပုဆစ် ဦးဝန်းနှစ်ဘက်ကို၎င်း၊ အောက်အရပ်ကို၎င်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်စသည်ကို၎င်း ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ် သင့်ပါသည်။

ဧး ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်လာ မာတုဂါမကို (က) သံယာဒိသိသံခေတ် (ခ) ထုလွှစွယ ခေတ် (ဂ) ဒုက္ကဋ္ဌခေတ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားပြပါ။

• သံယာဒိသိသံခေတ်ကား- ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ် ဖြစ်ပါသည်။ • ထုလွှစွယ ခေတ်ကား- ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်အောက်၊ ပုဆစ်ဦးဝန်းနှစ်ဘက်အထက် ဖြစ်ပါသည်။

• ဒုက္ကဋ္ဌခေတ်ကား- ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်အထက်၊ ပုဆစ်ဦးဝန်းနှစ်ဘက်အောက် ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ပဏ္ဍာန်ကို မိန်းမအမှတ်ဖြင့် ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ ပြောဆိုလျှင် ဒုက္ကဋ္ဌ၊ (၂) ပဏ္ဍာန်ကို ပဏ္ဍာန်အမှတ်ဖြင့် ပြောလျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ် (၃) မိန်းမအား ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ ပြောဆိုသော်လည်း မသိလျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ်။

➢ အနာပတ္တိကရ (အာပတ်မှလွတ်သော) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှေးရှုပြုသော ရဟန်း၊ ပါဠိကို ရှေးရှုပြုသော ရဟန်း၊ ဆုံးမခြင်းကို ရှေးရှုပြုသော ရဟန်း၊ နှူးသော ရဟန်းတို့အား ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ ပြောဆိုသော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။

➢ ဧဝါသမြင့် ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ ပြောဆိုသောရဟန်းအား အာပတ်သင့်/မသင့် တတိယသံယာဒိသိသံအာပတ်သည် ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာ သင့်၏၊ ဧဝါသ ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသင့်သောကြောင့် အာပတ်မသင့်နိုင်ပါ။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) လူဇာတ်ရှိသော မိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မိန်းမမှန်း သိခြင်း၊ (၃) ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာသာ ရာဂရှိခြင်း၊ (၄) ထိုရာဂဖြင့် ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆို ခြင်း၊ (၅) ပြောလျှင်ပြောခြင်း သိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သမုဋ္ဌာန် စသည်စွဲပုံ ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အဓိန္ဒာဒါနသမုဋ္ဌာန်၊ ကိရိယ၊ သညာဝိမောက္ခ၊ သစ်တူက၊ လောကဝဇ္ဇ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ သော မနဿ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အတ္တကာမပါရိဇနိယသိက္ခာပုဒ်

➢ ဩတိဏ္ဏ ၃-မျိုး အထူး ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို “ဩတိဏ္ဏ” ဟုခေါ်ပါသည်။ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌ ဒုဋ္ဌလ္လ ဝါစာသာရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို “ဩတိဏ္ဏ” ဟုခေါ်ပါသည်။ အတ္တကာမ

သိက္ခာပုဒ်၌ အတ္တကာမပါရိစရိယာ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို “ဩတိဏ္ဏ”ဟုခေါ်သည်။

➤ ဩတိဏ္ဏ + ဝိပရိဏတ-အရ ။ ။ အတ္တကာမပါရိစရိယာရာဂကို ယူရပါမည်

➤ ဩတိဏ္ဏ + ဝိပရိဏတ ထူးခြားချက် ။ ။ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်ကား ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ၌ သာယာသောရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို ဩတိဏ္ဏ ဝိပရိဏတ-ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဤသိက္ခာပုဒ်ကား မိမိအကျိုးငှာ မေထုန်အကျင့်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို ဩတိဏ္ဏဝိပရိဏတ-ဟု ခေါ်သည်။ ဤသို့ထူးပါသည်။

➤ ဝိပရိဏတဓိတ္တ ၃-မျိုးအထူး ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သောစိတ်ကို “ဝိပရိဏတဓိတ္တ” အရ ယူရပါသည်။ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်ကား- ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ၌ သာယာသောရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သောစိတ်ကို “ဝိပရိဏတဓိတ္တ”အရ ယူရပါသည်။ အတ္တကာမပါရိစရိယ သိက္ခာပုဒ်၌ အတ္တကာမပါရိစရိယာရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သောစိတ်ကို “ဝိပရိဏတဓိတ္တ” အရ ယူရပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ကာမ-အရ ။ ။ မေထုန်အကျင့်ကို ယူရပါမည်။

➤ အတ္တကာမ-အရ ။ ။ မေထုန်ရာဂကို ယူရပါမည်။

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ ဒုဋ္ဌလ္လ၊ အဒုဋ္ဌလ္လ စကားကို နားလည်သော မိန်းမကို ယူရပါမည်။

➤ မာတုဂါမဿ သန္တိကေ-၌ သန္တိကေ-အရ ။ ။ ရဟန်း၏ စကားကို မာတုဂါမ ကြားလောက်သော အရပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ သံယာဇိသေသ်လာ မာတုဂါမ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) မွေးဖွားစ မိန်းကလေးမှစ၍ အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်သော လူမိန်းမ၊ (၂) ရုန့်ရင်း မရုန့်ရင်းသော စကားကို မှတ်သားနိုင် သော မိန်းမ၊ (၃) ရုန့်ရင်း မရုန့်ရင်းသော စကားကို မှတ်သားနိုင်သော မိန်းမ။

➤ အတ္တကာမပါရိစရိယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိမိအကျိုးငှာ ကာမဂုဏ်မေထုန်မှုဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းကို “အတ္တကာမပါရိစရိယ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဧတဒဂ္ဂံ ဘဂိနိ-စသော စကားဖြင့် ဖြေဆိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်
ဧတဒဂ္ဂံ ဘဂိနိ-စသော စကားသည် အတ္တကာမပါရိစရိယာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုပုံ အခြင်းအရာကို ညွှန်ပြပါသည်။

➤ သီလဝန္တ-အရ ။ ။ ပါဏာတိပါတ စသည်မှ ရှောင်ကြဉ်သူကို ယူရပါမည်။

➤ ဗြဟ္မစာရိ-အရ ။ ။ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်သူကို ယူရပါမည်။

➤ ကလျာဏဓမ္မ-အရ ။ ။ ပါဏာတိပါတ စသည်မှတစ်ပါး မေထုန်မှတစ်ပါး ရှောင်ကြဉ် သူကို ယူရပါမည်။

➢ သီလဓမ္မ မည်ပုံ ။ ။ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ကင်းသောကြောင့် “သီလ ဝန္တ” မည်ပါသည်။

➢ ခြေတွစာရီ မည်ပုံ ။ ။ မေထုန်မှကင်းသောကြောင့် “ဗြဟ္မစာရီ” မည်ပါသည်။

➢ ကလျာဏဓမ္မမည်ပုံ ။ ။ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ မေထုန် မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော နှစ်ပါးစုံဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်ရှိသူသည် “ကလျာဏ ဓမ္မ” မည်ပါသည်။

➢ သံဃာဒီသီသံအာပတ် သင့်စေနိုင်သော ပြောဆိုနည်း ။ ။ အတ္တကာမပါရိ စရိယာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရာ၌ “သင်သည် ငါ့အား မေထုန်ကို ပေးခြင်းငှာ ထိုက်၏” စသော မေထုန်နှင့်စပ်သည်ကို ပြောမှသာ သံဃာဒီသီသံအာပတ်သင့်သည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အတ္တကာမပါရိစရိယာ၏ ဂုဏ်ကျေး ဇူးကို ပြောဆိုခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ အတ္တကာမပါရိစရိယကို လက်အမူအရာဖြင့် ပြောလျှင် ပြောဆဲခဏ၌ သိသော် သံဃာဒီသီသံ၊ မသိလျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ်။

➢ အနာပတ္တိကရ (အာပတ်မှလွတ်သော) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုသောရဟန်း၊ ဣသော ရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) လူသားစင်စစ်မိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ (၂) လူမိန်းမမှန်း သိခြင်း၊ (၃) အတ္တကာမပါရိစရိယရာဂ ရှိခြင်း၊ (၄) ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုတောင်းခံ ခြင်း၊ (၅) အတောင်းခံရသူ မိန်းမက နားလည်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်

➢ သဗ္ဗရိတ္တအဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့၏ အလယ်၌ လှည့်လည်သွား လာခြင်း (ဝါ) အောင်သွယ်ခြင်းကို “သဗ္ဗရိတ္တ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သမာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကောင်းစွာဝန်ခံခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ တစ်ဖန် ဆောင်ခြင်းတို့ကိုပြုလျက် ရောက်ခြင်းကို “သမာပဇ္ဇေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သမာပဇ္ဇေယျ-အရ ။ ။ ကောင်းစွာဝန်ခံခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ ပြန်၍ဆောင်ခြင်း တို့ကိုပြုလျက် ရောက်ခြင်းကို ယူရပါမည်။

➢ သဗ္ဗရိတ္တ သမာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိန်းမ ယောက်ျားနှစ်ဦးသားတို့၏ အကြား ၌ ဝန်ခံခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ ပြန်ပြောခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့် သွားလိုက်ပြန်လိုက်ဖြင့် လှည့် လည်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို “သဗ္ဗရိတ္တ သမာပဇ္ဇေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမဏိ-စသော စကားသည် ။ ။ အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ပုံ အခြင်းအရာကို ပြပါသည်။

➤ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမဏိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယောက်ျားကိုယ်တိုင်ကသော်၎င်း၊ ယောက်ျား၏ အမိ အဘ စသည်တို့ကသော်၎င်း စေခိုင်းအပ်၍ ယောက်ျား၏အလို ကို မိန်းမအားပြောကြားခြင်းကို “ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမဏိ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ပုရိသဿ ဝါ ဣတ္ထိမဏိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိန်းမကိုယ်တိုင်ကသော်၎င်း၊ မိန်းမ ၏ အမိ အဘ စသည်တို့ကသော်၎င်း စေခိုင်းအပ်၍ မိန်းမ၏အလိုကို ယောက်ျား အား ပြောကြားခြင်းကို “ပုရိသဿ ဝါ ဣတ္ထိမဏိ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဇာယတ္တန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယောက်ျား၏အလိုကို မိန်းမအားပြောကြားလျှင် မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ပြောကြားခြင်းကို “ဇာယတ္တန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

(တစ်နည်း) ယောက်ျား၏အလိုဆန္ဒကိုပင် မိန်းမအားပြောကြားရာ၌ အမြဲ မယား ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ပြောကြားခြင်းကို “ဇာယတ္တန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဇာရတ္တန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိန်းမ၏အလိုကို ယောက်ျားအား ပြောကြားလျှင် လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ပြောကြားခြင်းကို “ဇာရတ္တန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

(တစ်နည်း) မိစ္ဆာစာရ မယား (ဝါ) ခေတ္တမယား ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ပြော ကြားခြင်းကို “ဇာရတ္တန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဇာယတ္တဇနန-န္တံ ဇာယာ-အရ ။ ။ အမြဲ မယားကို ယူရပါမည်။ (တစ်နည်း) ဇာယ-အရ - ခေတ္တမယား၊ အမြဲမယားကို ယူရပါမည်။

➤ ဇာရတ္တဇနန-န္တံ ဇာရာ-အရ ။ ။ ခေတ္တ မယားကို ယူရပါမည်။ (တစ်နည်း) ဇာရ-အရ - ခေတ္တလင်၊ အမြဲလင်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဇာယတ္တန+ဇာရတ္တန အထူး ။ ။ မယားဖြစ်စေလိုမှုသည် ဇာယတ္တန၊ လင် ဖြစ်စေလိုမှုသည် ဇာရတ္တန၊ (တစ်နည်း) အမြဲလင်၊ အမြဲမယား ဖြစ်စေလိုမှုသည် ဇာ ယတ္တန၊ ခေတ္တလင်၊ ခေတ္တမယား ဖြစ်စေလိုမှုသည် ဇာရတ္တန၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ တဇ်ဇိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တစ်ခဏ၌ ပေါင်းဖော်ထိုက်သောကြောင့် “တဇ်ဇိကာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ တဇ်ဇိက-အရ ။ ။ အမိစောင့်သောမိန်းမ၊ အဖစောင့်သောမိန်းမ စသည် ဖြင့် ပါဠိဇာတ်လာ မိန်းမ (၂၀)တို့တွင် အောက်တန်းအကျဆုံး မဟုတ္တိကာ-ပြည့်တန် ဆာမကို ယူရပါမည်။

➤ သဉ္စရိတ္တ (စအောင်သွယ်ခြင်း) လက္ခဏာ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပဋိဂ္ဂဟဏ-ဝန်ခံ ခြင်း (၂) ဝိမံသန-သွား၍ဖြစ်စေ၊ မိမိထံလာသောအခါဖြစ်စေ စုံစမ်းခြင်း (၃) ပစ္စာ

ဟရဏံ သဘောကျလျှင် ကျကြောင်း မကျလျှင် မကျကြောင်းကို ပြန်၍ဆောင်ခြင်း
မေး ။ ။ မိန်းမ ယောက်ျားတို့ကို အောင်သွယ်ပေးသောရဟန်းအား အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်
ပြည့်စုံမှသာ သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသနည်း။

မပြေ ။ ။ ဝန်ခံခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ ပြန်ဆောင်ခြင်း အင်္ဂါသုံးချက်နှင့် ပြည့်စုံမှသာ သံယာ
ဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ တစ်ဏီက ဇယာကျားအား ပြောကြားရာ၌ အာပတ်သင့်/မသင့်

မဟုတ္တိက ယောက်ျား(ခေတ္တယောက်ျား)အား မိန်းမ၏အလိုကို ပြောကြားလျှင်
လည်း သံယာဒိသိသံအာပတ်သင့်၏ဟု ဆိုသောကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)
၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ အောင်သွယ်ခြင်းသို့ ကောင်းစွာ
ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ အန္တမသော တစ်ဏီကာယဝိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သာဏတ္ထိက ။ ။ ဝန်ခံခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ အနီးနေတပည့်ကို ပြန်ဆောင်စေ
ခြင်း (ဝါ) ပြန်ပြောစေခြင်းဖြင့် စေခိုင်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့် “သာဏတ္ထိက”
ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) တစ်စုံတစ်ယောက်က စေခိုင်းရာ၌ ထိုသူကို
မတွေ့မြင်၍ အခြားသော မုချ ပြောကြားမည့်သူကို တစ်ဆင့်ခိုင်းပြီး ပြန်ဆောင်
လျှင်လည်း သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) မာတုရက္ခိတမိန်းမကို ပြောခိုင်းရာ၌ ဝိတုရက္ခိတ မိန်းမမသည့်တို့အား ပြော
ကြားလျှင် ချို့ယွင်းသောကြောင့် အာပတ်မသင့်ပါ။

(၃) ကိုယ်တိုင်လက်ခံ၍ သူတစ်ပါးကို စုံစမ်းခိုင်းပြီး ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြောရာ၌
သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

(၄) မိမိကိုယ်တိုင်လက်ခံ၍ ကိုယ်တိုင်စုံစမ်းပြီး သူတစ်ပါးကို ပြန်ပြောစေရာ၌
လည်း သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

(၅) ကိုယ်တိုင်လက်ခံ၍ အခြားသူကို စုံစမ်းခိုင်းပြီး အခြားသူကိုပင် ပြန်ပြော
ခိုင်းရာ၌လည်း သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။ (၆) ကွာရှင်းပြီးသော ဇနီး
မောင်နှံတို့ကို အောင်သွယ်ပေးလျှင် သံယာဒိသိသံ အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၇) အောင်သွယ်မှုလက္ခဏာ ၃-ပါးတို့တွင် ၂-ပါးဖြင့် အောင်သွယ်လျှင် ထုလွှစဉ်း
အာပတ်သင့်ပါသည်။ (၈) ၁-ပါးဖြင့် အောင်သွယ်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၉) ပဏ္ဍုက်ကို လက္ခဏာ ၃-ပါးဖြင့် အောင်သွယ်လျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ်။

➤ အာပတ်မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သံဃာကိစ္စ၊ စေတီကိစ္စ၊ ဂိလာန ကိစ္စကြောင့် သွားသော ရဟန်း၊ (၂) ရွာသော ရဟန်းတို့အား အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သဗ္ဗရိတ္တ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်နိုင်ပုံ

ပညတ်တော်ကို မသိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား အဖ စကားဖြင့် သွား၍ စေ့စပ် ထိုက်သော အမေကို လာပါ၊ အဖေကို လုပ်ကျွေးပါလော့-ဟု ပြော၍ ပြန်ဆောင် သော် ကိုယ်နှုတ်ကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပခင်၏ စကားဖြင့် ကွာရှင်းပြီးသော မိခင်ကို ပခင်အား လုပ်ကျွေးဖို့ရန် ခြံမြဲပြီး ပခင်ထံ ပြန်ပြောသော ရဟန္တာမထင်ရုံဖြတ် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်/မသင့်

သဗ္ဗရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည် အကုသိုလ်စိတ်ရှိမှ မဟုတ်ဘဲ ဘုရားရှင်၏ ပညတ်မှု ကြောင့်သာ အာပတ်သင့်ပါသည်။ ပဏ္ဏတ္ထိဝရ အာပတ်မျိုးဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ပညတ် ချက်ကို သိမှု-မသိမှုနှင့်လည်း ဘာမျှမဆိုင်ဘဲ အောင်သွယ်မှု အထမြောက်ရန်သာ အာပတ်နှင့်ဆိုင်သည့် အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မျိုး ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ကွဲကွာနေသော မိပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြန်လည်ပေါင်းသင်းစေရန် ဆက်သွယ်ပေး သော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်/မသင့် ။ ။ ပဏ္ဏတ္ထိဝရဖြစ်၍ ပညတ်တော်ကို မသိဘဲ လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဓမ္မဇ္ဈဇက ကွဲကွာနေသော လင်မယားအား အောင်သွယ်ပေးလျှင် အာပတ် သင့်/မသင့် ။ ။ အလျင်းကွားရှင်းပြီး မဟုတ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အောင်သွယ်သော်လည်း အောင်သွယ်မှုကိစ္စ မအောင်မြင်က အာပတ်သင့်/ မသင့် ။ ။ အောင်မြင်မှု ရ-မရကား ပမာဏ မဟုတ်၊ အောင်သွယ်မှုသာ ပမာဏဖြစ်၍ အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မအောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ အောင်သွယ်သော ရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ တစ်ဆင့်ပြောလိုက်ပါဟု မှာခဲ့ရာ၌ ဝိမံသနမှုကို တိုက်ရိုက် မပြုရကား အာပတ်မသင့်သည် မဟုတ်ပါလော့?

ဓမ္မ ။ ။ ဝိမံသန အမှုကို ကိုယ်တိုင် မပြုလုပ်သော်လည်း မှာခဲ့လျှင်ပင် ဝိမံသန အမှု ကို ပြုရာရောက်သောကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးကြောင့် အာပတ်သင့်ပုံ

ပညတ်တော်ကို၎င်း၊ အလံဝစနီယ အဖြစ်ကို၎င်း မသိမှု၍ ကိုယ်အမှုအရာဖြင့်သာ လျှင် သတင်းစကားကို ပဋိဂ္ဂဟဏ၊ ဝိမံသန၊ ပစ္စာဟရဏ အမှုပြုသော ရဟန်းအား “ကာယသမုဋ္ဌာန်”ကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

ပညတ်တော်ကို၎င်း၊ အလံဝစနိယအဖြစ်ကို၎င်း မသိမူ၍ ဤမည်သော အမျိုးသမီး လာလျှင် သူစိတ်ပါ-မပါ ပြောပေးစမ်းပါဟူသော နှုတ်မှာ စကားကို ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံလျက် အမျိုးသမီးလာသောအခါ ပြောဆို၍ မှာထားသော ယောက်ျားလာသော အခါ ထိုအကြောင်းကို ပြောသောရဟန်းအား၎င်း၊ နှုတ်ဖြင့် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံလျက် ဤကိစ္စအတွက် မဟုတ်ဘဲ အခြားကိစ္စဖြင့်သွား၍ အမျိုးသမီးကို နှုတ်မြှက်သော အားဖြင့် စုံစမ်းကာ အခြားကိစ္စဖြင့်သာ ပြန်လာပြီး မှာစသော ယောက်ျားနှင့် ဆုံဆည်းသော အခါ နှုတ်ဖြင့် ပြန်ပြောသော ရဟန်းအား၎င်း “ဝါဇာသမုဋ္ဌာန်”ကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

ပညတ်တော်ကို မသိသော ရဟန္တာပင်ဖြစ်သော်လည်း အာမစကားဖြင့် သွား၍ အလံဝစနိယဖြစ်သော မယ်တော်ကို အဖနှင့်ပြန်ပေါင်းဖို့ရန် ပြောဆိုလျက် တစ်ဖန် ပြန်ဆောင်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား “ကာယဝါဇာသမုဋ္ဌာန်”ကြောင့် အာပတ်သင့်၏။

ပညတ်တော်ကို၎င်း၊ အလံဝစနိယအဖြစ်ကို၎င်း သိလျက် ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းသုံးမျိုးအတိုင်း ပြုမူသော ရဟန်းအား “ကာယဝိတ္တသမုဋ္ဌာန်”ကြောင့်၎င်း၊ “ဝါဇာ နိတ္တသမုဋ္ဌာန် ကာယဝါဇာနိတ္တသမုဋ္ဌာန်”ကြောင့်၎င်း အာပတ်သင့်ပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ (၁) မိန်းမ ယောက်ျားတို့ လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း (၂) အောင်သွယ်ထိုက်ခြင်း (၃) ဝန်ခံခြင်း (၄) စုံစမ်းခြင်း (၅) ပြန်ပြောခြင်း။

ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်

➢ သညာစိကာ မည်ပုံ ။ မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေအပ်သော/တောင်းခြင်းသည် “သညာစိကာ” မည်ပါသည်။

➢ မအပ်သော တောင်းခြင်း ။ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးအောင် သူတစ်ပါးတို့ သိမ်းပိုက်အပ်သော ဥစ္စာကို အခြေအမြစ် ဖြတ်ခြင်း၏အခွမ်းဖြင့် တောင်းခြင်းငှာ မအပ်ပါ။

➢ အပ်သော တောင်းခြင်း ။ အဖော်သဟဲအကျိုးငှာ၎င်း၊ အလုပ်လုပ်ခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း ယောက်ျားကို ပေးပါကုန်ဟု ဆိုခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။ ပုရိသတ္တကရကိုလည်း တောင်းခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။

➢ ပုရိသတ္တကရ အဓိပ္ပါယ် ။ လက်သမားစသော ယောက်ျားသည် ပြုထိုက်သော လက်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုကို “ပုရိသတ္တကရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ပုရိသ ဒေထာတိ ဝတ္တု ဝဋ္ဋတိ-ဟူသော စကားအရ ယောက်ျားကို ပေးကြကုန်လော-ဟု ပြောဆိုခြင်းငှာ အပ်ရပါသည်။

ဓမ္မ ။ အဖော်သဟဲအကျိုးငှာ၎င်း၊ အလုပ်လုပ်ခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း ယောက်ျားကို

ပေးပါကုန်ဟု ဆိုခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။

➤ ပုရိသတ္ထကဇ-ကို တောင်းလျှင် အပြစ်ဖြစ်/မဖြစ် ။ ။ ဟတ္ထကဓမ္မသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထု မဟုတ်သောကြောင့် “အရှင်ဘုရားတို့ အဘယ်အကျိုးငှာ လာပါ ကုန်သနည်း”ဟု မေးသည်ဖြစ်စေ၊ မမေးသည်ဖြစ်စေ တောင်းကောင်းပါသည်။ တောင်းခြင်းကြောင့် အပြစ် မဖြစ်ပါ။

➤ ကုဋိ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) ဥလ္လိတ္တကုဋိ (၂) အဝလိတ္တကုဋိ (၃) ဥလိတ္တာဝလိတ္တ ကုဋိ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥလ္လိတ္တကုဋိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိုင်၊ ထုပ်လျောက်၊ တံခါးပေါင်၊ လေသာပြတင်း၊ အစိုးထွက်ပေါက်-စသော မလိမ်းကျအပ်သော အရပ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသော လိမ်းကျအပ်သော အရပ်၌ နံရံနှင့်တကွ စပ်၍ အမိုး၏အတွင်း၌ အင်္ဂတေ မြေညက် ဖြင့် လိမ်းကျအပ်သော ကုဋိသည် “ဥလ္လိတ္တကုဋိ” မည်ပါသည်။

➤ အဝလိတ္တကုဋိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိုင်၊ ထုပ်လျောက်၊ တံခါးပေါင်၊ လေသာ ပြတင်း၊ အစိုးထွက်ပေါက်-စသော မလိမ်းကျအပ်သော အရပ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်း သော လိမ်းကျအပ်သော အရပ်၌ နံရံနှင့်တကွ စပ်၍ အမိုး၏အပြင်ဘက်၌ အင်္ဂတေ မြေညက်တို့ဖြင့် လိမ်းကျအပ်သော ကုဋိသည် “အဝလိတ္တကုဋိ” မည်ပါသည်။

➤ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကုဋိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိုင်၊ ထုပ်လျောက်၊ တံခါးပေါင်၊ လေသာ ပြတင်း၊ အစိုးထွက်ပေါက်-စသော မလိမ်းကျအပ်သော အရပ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်း သော လိမ်းကျအပ်သော အရပ်၌ နံရံနှင့်တကွ စပ်၍ အမိုး၏အတွင်း အပြင်ဘက်၌ အင်္ဂတေ မြေညက်တို့ဖြင့် လိမ်းကျအပ်သော ကုဋိသည် “ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကုဋိ” မည်ပါသည်။

➤ အဿာမိက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆောက်လုပ်စေတတ်သော ကျောင်းရှင် ဒါယကာ မှ ကင်းခြင်းကို “အဿာမိက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အတ္တဇေဓသ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ဤကုဋိသည် ငါ၏နေရာ ကျောင်းတည်း” ဟု မိမိဟူသော ညွှန်ပြအပ်သူရှိသောကြောင့် “အတ္တဇေဓသ” မည်ပါသည်။

➤ သုဂတဝိဒတ္ထိ အဓိပ္ပါယ် (ဘုရားအထွာတော် မဟာဏ)

ယခုခေတ် မရိုးမပုရိသ၏ သုံးထွာ၊ လက်သမား အတောင်အားဖြင့် တစ်တောင့် ထွာသည် သုဂတဝိဒတ္ထိ (ဘုရားအထွာတော်) မည်ပါသည်။

➤ ကုဋိတိုင်းတာပုံ ။ ။ တိုင်းတာသော ရဟန်းသည် အလျားကိုတိုင်းသော အခါ ကုဋိ၏ အပြင်ဘက်၌ ရှေးဤစွာ လိမ်းကျထားသော ကြိုးသော မြေညက်၏ အဆုံးကို မယူဘဲ ဖွဲ့နှင့်ရောသော မြေစိုင်ခဲ၏ အဆုံးဖြင့် ၁၂-ထွာကို တိုင်းတာရပါမည်။ အကယ်

၍ ဖွဲ့နှင့်ရောသော မြေစိုင်ခဲဖြင့် မပြုလုပ်လျှင် ကြီးစွာသော မြေညက်ကို သုတ်လိမ်း၍သာ ပြီးဆုံးပါက ထိုမြေညက်သည်ပင် အပိုင်းအခြား ဖြစ်ပါသည်။

အနံကို တိုင်းသောအခါ နံရံ၏ ပြင်ဘက်အစွန်းကို မယူဘဲ အတွင်းနံရံ အစွန်းဖြင့် ဘုရားအထွာတော်ဖြင့် (၇)ထွာကို တိုင်းတာရပါမည်။

➤ မအပ်သော တိုင်းတာနည်း ။ ။ ကုဋ်ကို တိုင်းတာရာ၌ တစ်ဆံဖျားမျှလည်း အလျားမှ ယုတ်လျော့စေ၍ အနံကို တိုးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ အနံမှ ယုတ်လျော့စေ၍ အလျားကို တိုးပွားခြင်းငှာ၎င်း မအပ်ပါ။

➤ အလျား အတောင်(၆၀) အနံ (၃)တောင် (၄)တောင်အောက် ယုတ်လျော့သော ကုဋ်သည် အပ်စပ် (၁) အာပတ်မသင့် (၁) အပြစ်မရှိခြင်းအကြောင်း

ဤကုဋ်၌ ပကတိအထွာဖြင့် (၉)ထွာရှိသော ညောင်စောင်းသည် ဤဘက် ဟိုဘက်သို့ မလှည့်သာ နောက်ဆုံးအစွန်းဖြင့် ၄-တောင် အပြန်အကျယ် မရှိရကား ကုဋ်ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်သောကြောင့် အပ်ပါသည်။ (၁) အာပတ် မသင့်ပါ။ (၁) အပြစ် မရှိပါ။

➤ ဘိက္ခု အဘိဓနတဗ္ဗာ ဝတ္ထုဓမ္မနာယ အဓိပ္ပါယ်/ ကုဋ်ဆောက်လုပ်မည့် ရဟန်း၏ တာဝန်များ ။ ။ ကုဋ်ကို ဆောက်လုပ်လိုသော ရဟန်းသည် ထိုအရပ်ကို သုတ်သင်ပြီးလျှင် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် သံဃာကို တောင်းပန်ရပါမည်။ သံဃာ၌ အကျုံးဝင်သော ရဟန်းသံဃာက သမုတ်ထားသော နှစ်ပါး၊ သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကို ဆောက်လုပ်လိုရာ အရပ်သို့ ကုဋ်နေရာကို ညွှန်ပြစို့ရာ ပင့်ဆောင်ရပါမည်။

မေး ။ ။ ကုဋ်ကာရသိက္ခာပုဒ်၌ ကုဋ်ရာကို ညွှန်ကြားရန် အဘယ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း စုံလင်စွာ ဖော်ပြပါ။

ဖြေ ။ ။ ကုဋ်ရာကို ညွှန်ကြားရန် သံဃာအားလုံးကိုသော်၎င်း၊ သံဃာက သမုတ်အပ်သော သံဃာ၌ အကျုံးဝင်သည့် နှစ်ပါး သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကို၎င်း ပင့်ဆောင်ရပါမည်။

➤ ကုဋ်ရာကို ညွှန်ကြားသော ဥတ္တိဒုတိယကံကို ပြုလုပ်ရမည့်နေရာ
ကုဋ်ရာကို ညွှန်ကြားသော ဥတ္တိဒုတိယကံကို သံဃာကုန်လိုက်ကြည့်၍ သံဃာလောက်လျှင် ထိုလိုက်ကြည့်သောနေရာ၌ ပြုလုပ်ရပါမည်။ သံဃာကုန်လိုက်မကြည့်ဘဲ ၂-ပါး၊ ၃-ပါးသာ လိုက်ကြည့်၍ သံဃာမလောက်လျှင် သံဃာထံသို့ သွား၍ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ သစ်ဝါးတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်သောကျောင်းမျိုးဖြစ်လျှင် ကုဋ်ကာရသိက္ခာအရ အပြစ်ရှိ/မရှိ ။ ။ အင်္ဂတေမြေညက်သုတ်ထားသော ဥလ္လိတ္တ-စသော ကျောင်းသုံးမျိုး

ကိုသာ ပညတ်လိုရင်းဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်မရှိပါ။

ဧမး ။ ။ ယခုကာလ ဆောက်လုပ်ထားသော ရေနံသုတ်သစ်သားကျောင်းတို့၌ ကုဋိ ကာရသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပြုကျင့်ဖွယ်လို/မလို အကြောင်းနှင့်တကွဖြေဆိုပါ။

ဧဗြေ ။ ။ ဥလ္လိတ္တ၊ အဝလိတ္တ ကုဋိမျိုး မဟုတ်သောကြောင့် ပြုကျင့်ဖွယ် မလိုပါ။

➤ ဘိက္ခုအဘိဓနတဗ္ဗာ-၌ ဘိက္ခု အရ ။ ။ သံဃာ၌အကျိုးဝင်သော သံဃာ အားလုံးကို၎င်း၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ သို့မဟုတ် အပလောကနက်ဖြင့် သနုတ်အပ်သော ၂-ပါး၊ ၃-ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၎င်း ယူရပါမည်။

➤ အနာရမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပိုးရွှ-စသော သတ္တဝါတို့၏နေရာအစရှိသော ၁၃-ပါးသော ဘေးရန်တို့မှ၎င်း၊ ကောက်ပဲစသည်တို့ကိုမှီကုန်သော ၁၆-ပါးသော ဘေးရန်တို့မှ၎င်း ကင်းသောကြောင့် “အနာရမ္မ” မည်ပါသည်။

➤ သပရိက္ခမန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နှစ်ကောင်၊ သုံးကောင်သော နွားလားတို့ဖြင့် က၊အပ်သောလှည်းဖြင့် လှည်းဘီးတစ်ဖက်ကို တံစက်မြိတ်ကျရာအရပ်၌ထား၍ အခြား လှည်းဘီးတစ်ဖက်ကို အပြင်ဘက်၌တည်၍ လှည့်လည်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသော ကြောင့် “သပရိက္ခမန” မည်ပါသည်။

➤ ကျောင်းခါယကာ မရှိသဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကျောင်းဆောက်ရာ၌ ဆောက်လုပ် သင့်သော ကျောင်းဧကရာ / ပင့်ဆောင်လာသော ရဟန်းများက ညွှန်ပြရမည့် ကျောင်း ဧကရာ ။ ။ ပိုးရွှ ခြံပုံ၊ ကောက်ပဲသီးနှံ-စသော ဘေးရန်မရှိသောအရပ် လှည်းတစ်စီး လှည့်ပတ်လောက်ရာအရပ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် [နိခါန်း] ၌ အာဠဝိမြို့၌ နေကုန်သောရဟန်းများ [ပုဂ္ဂိုလ်] ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်တိုင်ဖြစ် စေအပ်သော တောင်းခြင်းဖြင့် ကုဋိကိုဆောက်လုပ်ခြင်း [ဧဇ္ဈ] ဟူသောအကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်၌ သင့်နိုင်ကောင်းသော အာပတ်များ ။ ။ ဒုက္ကဋ်၊ ထုလ္လ စဉ်း၊ သံဃာဒီသီသံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ပမာဏထက်ကျော်လွန်သော ကုဋိကို ဆောက် လုပ်အံ့ဟု ကြံ၍ အဆောက်အဦးအလိုငှာ တောသို့သွားရာအခါမှစ၍ အားလုံးသော ပယောဂတို့ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၂) မြေညက်ခဲ နှစ်ခုတို့တွင် ပထမ အခဲကို ပေးခြင်းကြောင့် ထုလ္လစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

(၃) ဒုတိယ အခဲကို ပေးခြင်းကြောင့် အင်္ဂတေမြေညက် ဆက်စပ်လတ်သော် မညွှန်ပြအပ်သော ကုဋိ-သာ ဖြစ်လျှင်၎င်း၊ ပမာဏကိုသာ ကျော်လွန်လျှင်၎င်း သံဃာ

ဒီသီသံ ၁-ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၂-ချက် သင့်ပါသည်။

(၄) မညွှန်ပြအပ်သော ကုဋိ၊ ပမာဏကိုကျော်လွန်သော ကုဋိဖြစ်လျှင် သံဃာဒီသီသံ ၂-ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၂-ချက်သင့်ပါသည်။ (၅) သာဓုဗ္ဗကုဋိကိုသာ ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၆) အပရိတ္တမနကုဋိကိုသာ ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

မေး ။ ။ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဂံ၌ သံဃာဒီသီသံအာပတ် နှစ်ချက်သင့်နိုင်သည်ဟု ဆိုရာ မည်သည့်အချက်တို့ကို ကျူးလွန်ပြုလုပ်မှ နှစ်ချက်သင့်ပါသနည်း။ ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ ။ ။ (၁) ကျောင်းနေရာကို ကြည့်ဘို့ရာ ရဟန်းတို့ကို မပင့်ခြင်း၊ (၂) ပမာဏကို ကျော်လွန်စေခြင်းတို့ကို ကျူးလွန်ပြုလုပ်လျှင် သံဃာဒီသီသံအာပတ် ၂-ချက်သင့်ပါသည်။

➤ တံခါးပေါင်၊ လေသာပြတင်း မတပ်သေးဘဲ ကျောင်းဆောက်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တံခါးပေါင်ကိုဖြစ်စေ၊ လေသာပြတင်းကိုဖြစ်စေ မတပ်သေးဘဲ ရှေးဦးစွာ မြေညက်ဖြင့် လိမ်းကျံသော်၎င်း၊ တံခါးပေါင်နှင့် လေသာပြတင်းကို တပ်ပြီးသော်လည်း အင်္ဂတေမြေညက်က မဆက်စပ်သေးလျှင်၎င်း အာပတ်မသင့်သေးပါ။

တံခါးပေါင်၊ လေသာပြတင်း တပ်ပြီးလျှင် နောက်ထပ်လိမ်းကျံသောအခါ ပထမလိမ်းကျံအပ်သော မြေညက်နှင့်ဆက်စပ်မှသာ သံဃာဒီသီသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မပြီးဆုံးသေးသော ကုဋိကို သူတစ်ပါးအား ပေးသောရဟန်း၊ (၂) မြေကြီးနှင့်ညီမျှအောင် ပြုလုပ်၍ ဖျက်ပစ်သောရဟန်း၊ (၃) လိုက်ဂူ၊ မြက်မိုးကုဋိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို ဆောက်လုပ်သောရဟန်း၊ (၄) ဥလ္လိတ္တာ-စသော ကုဋိကို သူတစ်ပါးအကျိုးငှာ ဆောက်သောရဟန်း၊ (၅) နေရာကျောင်းမှတစ်ပါး ဥပုသ်ကျောင်းဆောင် စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးကို ဆောက်လုပ်သော ရဟန်း၊ (၆) ရူးသွပ်သော ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၇-ပါး ။ ။ (၁) ဥလ္လိတ္တာ-စသော ကုဋိသုံးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) အောက်ထစ်ဆုံး ကုဋိပမာဏရှိခြင်း၊ (၃) ကုဋိရာကို မညွှန်ပြအပ်ခြင်း (၄) ပမာဏကိုလွန်ခြင်း (၅) မိမိအတွက်ဖြစ်ခြင်း (၆) နေထိုင်ဘို့ရာဖြစ်ခြင်း (၇) အင်္ဂတေမြေညက်တို့ ဆက်စပ်မိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကိရိယာသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ပုံ ။ ။ ကုဋိနေရာကို ညွှန်ပြစေ၍ ပမာဏကို လွန်သောကုဋိကို ပြုသောရဟန်းအား ကိရိယာသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကိရိယာကိရိယာသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ပုံ ။ ။ ကုဋိရာကို မညွှန်ပြစေဘဲ ပြုသော ရဟန်းအား ကိရိယာကိရိယာသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်

➤ မဟာဗ္ဗကမည်ပုံ ။ ။ ကျောင်းရှင်ဒါယကာ ရှိသည့်အတွက် ကိုယ်တိုင် ကျောင်းဆောက်အပ်သော ကျောင်းထက် မြင့်မြတ်သောကြောင့် “မဟာဗ္ဗက” မည်ပါသည်။

(တစ်နည်း) ကျောင်းနေရာကို ညွှန်ပြစေ၍ ပမာဏကိုလွန်ခြင်းဖြင့်သော်မှလည်း ပြုနိုင်သောကြောင့် “မဟာဗ္ဗက” မည်ပါသည်။

➤ ကျောင်းကို ပမာဏထက်ကြီးအောင် ပြုနိုင်ခြင်းအကြောင်း

ကျောင်းရှင်ဒါယကာ ရှိသောကြောင့်--- ပြုနိုင်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ကောသမ္မိပြည် (နိဒါန်း) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ စေတီ-ဟု သမုတ်အပ်သော နတ်သစ်ပင်ကို ဖြတ်စေခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဗုဒ္ဓဒေါသ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဗုဒ္ဓ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဒေါသဖြစ်လတ်သော် ထိုဒေါသသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖျက်ဆီးလျက် ပင်ကိုယ်သဘောကို စွန့်စေအပ်သောကြောင့် “ဗုဒ္ဓ” မည်ပါသည်။

➤ ဒေါသ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဒေါသဖြစ်လတ်သော် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဒေါသကြောင့် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် “ဒေါသ” မည်ပါသည်။

➤ ခုသိတမြစ်ပုံ ။ ။ ဒေါသ မဖြစ်မီက ကောင်းမွန်နေသော ပင်ကိုယ်သဘောကို စွန့်လွှတ်ရလောက်အောင် စိတ်ပြောင်းလွှဲစေအပ်ခြင်းမျိုးသည် “ခုသိတ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ခုသုကမြစ်ပုံ ။ ။ ဒေါသဖြစ်နေသော မိမိက ထိုဒေါသအတွက်ကြောင့် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးနှိပ်စက်တတ်ခြင်းမျိုးသည် “ခုသုက” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပါလျက် ဗုဒ္ဓော ဒေါသော-ဟု ဆိုရကြောင်း အခြင်းအရာ ထူးသောကြောင့်--ဗုဒ္ဓော ဒေါသော-ဟု ဆိုရပါသည်။

[ရှင်းလင်းချက်] ဒေါသက ဖျက်ဆီးထားသဖြင့် ဖောက်ပြန်နေပုံ အခြင်းအရာ ဖြစ်ပေါ်နေသော ဒေါသကြောင့် ဟိုလူ့ကိုနှိပ်စက်ချင်၊ ဒီလူ့ကိုနှိပ်စက်ချင် ဖြစ်နေပုံ အခြင်းအရာ၊ ဤသို့ အခြင်းအရာထူးသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်တည်းကိုပင် “ဗုဒ္ဓော ဒေါသော”ဟု ဆိုရပါသည်။ (ဝါ) ဝိသေသန ၂-ခု ပြုထားသည်။

➤ အပ္ပတိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပိတိ၊ သုခ-စသော တရားတို့သည် ရှောင်ကြဉ်အပ်မယ့်နဲ့အပ်သောကြောင့် “အပ္ပတိတ” မည်ပါသည်။

➤ အမူလက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းရင်းတို့ မရှိသောကြောင့် “အမူလက” မည်ပါသည်။

➤ အမူလက ၃-ပါး ။ ။ (၁) အဒိဋ္ဌ (၂) အသုတ (၃) အပရိသကီတ။

➤ အဗ္ဗလကေန-၌ ဗ္ဗလ-အရ ။ (၁) ဒဿန-မြင်ခြင်း၊ (၂) သဝန-ကြားခြင်း၊ (၃) ပရိသင်္ကတ-ယုံမှားခြင်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အဗ္ဗလကေန ပါရာဇိကေန ဓမ္မန-၌ အဗ္ဗလက-အရ ။ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားမှု မရှိခြင်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အဒိဋ္ဌမည်ပုံ ။ ။ မိမိ၏ ပသာဒစက္ခုဖြင့်သော်၎င်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်သော်၎င်း မမြင်အပ်သော အာရုံသည် “အဒိဋ္ဌ” မည်ပါသည်။

➤ ဒိဋ္ဌ မည်ပုံ ။ ။ မြင်အပ်သော အာရုံသည် “ဒိဋ္ဌ” မည်ပါသည်။

➤ အသုတ မည်ပုံ ။ ။ မိမိ၏ ပသာဒသောတ၊ ဒိဗ္ဗသောတဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြောဆိုအပ်သော စကားကို မကြားအပ်သော အာရုံသည် “အသုတ” မည်၏။

➤ သုတ မည်ပုံ ။ ။ ကြားအပ်သော အာရုံသည် “သုတ” မည်ပါသည်။

➤ အပရိသင်္ကတ မည်ပုံ ။ ။ မိမိသည်၎င်း၊ သူတစ်ပါးသည်၎င်း မြင်အပ် ကြားသိအပ်သော အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့် စိတ်ထဲက မယုံမှားအပ်သော အာရုံသည် “အပရိသင်္ကတ” မည်ပါသည်။ ယုံမှားအပ်သော အာရုံသည် “မရိသင်္ကတ” မည်ပါသည်။

➤ ပါရာဇိကေန ဓမ္မန-၌ ပါရာဇိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သော (၁၉)ပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကကို “ပါရာဇိက” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါရာဇိက-အရ ။ ။ ပါရာဇိက ၂၄-ပါးတွင် ဘိက္ခုနီနှင့်သာဆိုင်သော အသာဓာရဏ ပါရာဇိက ၄-ပါး၊ လူဝတ်လဲသော ဘိက္ခုနီမ၏ ပါရာဇိက ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၅-ပါးမှတစ်ပါး ဘိက္ခုနှင့်လျော်သော ပါရာဇိက ၁၉-ပါးကို ယူရပါမည်။

➤ အနုခွံသေဗျပုဏ်၏ ပဓာနာဇနိန္ဒ-စောဒဓတိ ဝါ စောဒါဓပတိ ဝါ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းအကြောင်း ။ ။ ခွပ်စွဲဖျက်ဆီးခြင်းကို ကိုယ်တိုင်စောဒနာလျက်၎င်း၊ သူတစ်ပါးကို စောဒနာစေလျက်၎င်း ပြုနိုင်သောကြောင့်--တည်း။

ဓမ္မ ။ ။ ရဟန်းတော်အား ပါရာဇိကဖြင့် ခွပ်စွဲရာ မည်သည့်အကြောင်းရင်းနှင့် ပြည့်စုံမှ ခွပ်စွဲနိုင်သည်ကို ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ ။ ။ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ ပရိသင်္ကတနှင့် ပြည့်စုံမှ ခွပ်စွဲနိုင်ပါသည်။

➤ စောဒနာ ၄-မျိုး ။ ။ (၁) ဝတ္ထုသန္တဿနာ စောဒနာ (၂) အာပတ္တိသန္တဿနာ စောဒနာ (၃) သံဝါသပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ (၄) သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ။

➤ ဝတ္ထုသန္တဿနာ စောဒနာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ “သင် မေထုန်မှီဝဲသည်” စသည်ဖြင့် အာပတ်သင့်ကြောင်းဝတ္ထုကို ဖော်ပြ၍ ခွပ်စွဲခြင်းသည် “ဝတ္ထုသန္တဿနာ စောဒနာ” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ္တိသန္ဓဿနာ စောဒနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “သင် မေထုနဓမ္မအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ” စသည်ဖြင့် အာပတ်ကိုဖော်ပြ၍ စွပ်စွဲခြင်းသည် “အာပတ္တိသန္ဓဿနာ စောဒနာ” မည်ပါသည်။

➤ သံဝါသပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “သင်နှင့်အတူတကွ ဥပုသ်ပြုခြင်း ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ သံယကံပြုခြင်း စသည်ကို မပြုလုပ်နိုင်၊ သင်သည် ရဟန်းမဟုတ်” စသည်ဖြင့် သံဝါသကိုပယ်၍ စွပ်စွဲခြင်းသည် “သံဝါသပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ” မည်သည်။

➤ သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ လက် အုပ်ချီခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း၊ ယပ်ခတ်ခြင်း စသည်တို့ကို မပြုနိုင် စသည်ဖြင့် အရိုအသေပြုမှု သာမိစိကို ပယ်၍ စွပ်စွဲခြင်းသည် “သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ” မည်ပါသည်။

➤ သင်နှင့်အတူ ဥပုသ် ပဝါရဏာ မပြုနိုင်ဟု ဆိုရှုံ့ဖြင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်/မသင့် ။ ။ မသင့်ပါ။ သင်သည် ရဟန်းအစစ် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သင်နှင့် ကံကြီး ကံငယ် အတူမပြုနိုင်ဟု ဆိုမှ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

မေး ။ ။ “သင်သည် သုက္ကဋ္ဌိသဋ္ဌိကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်နေတယ်”ဟု ပြောလျှင် အဘယ်စောဒနာမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ ။ ။ ဝတ္ထုသန္ဓဿနာ စောဒနာမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ ပါရာဇိက ကျပြီးသူကို ရှိမခိုးခြင်းသည် မည်သည့်စောဒနာ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ ။ ။ သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပ စောဒနာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သာမိစိပ္ပဋိက္ခေပစောဒနာကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ရာအခါ “သင်သည် ငါ့အား အဘယ်ကြောင့် ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မပြုပါသနည်း”ဟု မေး လတ်သော် “သင်သည် ရဟန်းမဟုတ်” စသော စကားတို့ဖြင့် ဆက်စပ်၍ ပြောဆိုရာ အခါမှသာ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

မေး ။ ။ အဘယ်ရဟန်းမျိုးကို စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသော ရဟန်းဟု ခေါ်ပါသနည်း။

➤ အနုဒ္ဓံသေဿ-ဉ္စ အနုဒ္ဓံသန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရဟန်း၏အနီး၌ ရပ်လျက် “သင် သည် မေထုနိဒ္ဓိဝေပြီ”ဟု၎င်း၊ “သင်သည် ရဟန်းမဟုတ်”ဟု၎င်း စသော စကားတို့ဖြင့် ကိုယ်တိုင်စောဒနာခြင်း၊ လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန်းတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်ကို စောဒနာစေသော ရဟန်းကို အနုဒ္ဓံသန (စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသော ရဟန်း) ဟုခေါ်ပါသည်။

➤ စောဒနာဓိပ္ပါယ် သဇ္ဈင်္ဂ ။ ။ (၁) စာဝနာဓိပ္ပါယ်-သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့ စေလိုခြင်း၊ (၂) အက္ခောသာဓိပ္ပါယ်-ဆဲရေးလိုခြင်း၊ (၃) ကမ္မာဓိပ္ပါယ်-ကံပြုလိုခြင်း၊ (၄) ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပါယ်-အာပတ်မှ ထစေလိုခြင်း၊ (၅) ဥပေါသထဌပနာဓိပ္ပါယ်-ဥပုသ်တန်

ထားလိုခြင်း။ (၆) ပဝါရဏဌပနာဓိပ္ပါယ်-ပဝါရဏာ တန့်ထားလိုခြင်း။ (၇) အနုဝိဇ္ဇနာ ဓိပ္ပါယ်-မေးစိစစ်လိုခြင်း။ (၈) ဓမ္မကထာဓိပ္ပါယ်-တရားဟောလိုခြင်း။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိသော စောဒနာဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ စာဝနာ ဓိပ္ပါယ်ကိုသာ အလိုရှိပါသည်။

➤ စောဒနာဓိပ္ပါယ် (၈)မျိုးတို့တွင် စွင့်တောင်းရသော စောဒနာကား စာဝနာဓိပ္ပါယ်နှင့် အက္ခောသာဓိပ္ပါယ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ စွင့်မတောင်းရသော စောဒနာကား ကျန် ၆-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပ္ပေဝနာမ-စသော စကားရပ်ဖြင့် ပယ်မြစ်အပ်သော စောဒနာဓိပ္ပါယ်သစ္စာ-
(၁) အက္ခောသာဓိပ္ပါယ်-ဆဲရေးလိုခြင်း။ (၂) ကမ္မာဓိပ္ပါယ်-ကံပြုလိုခြင်း။ (၃) ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပါယ်-အာပတ်မှ ထရေလိုခြင်း။ (၄) ဥပေါသထဌပနာဓိပ္ပါယ်-ဥပုသ်တန့် ထားလိုခြင်း။ (၅) ပဝါရဏဌပနာဓိပ္ပါယ်-ပဝါရဏာ တန့်ထားလိုခြင်း။ (၆) အနုဝိဇ္ဇနာ ဓိပ္ပါယ်-မေးစိစစ်လိုခြင်း။ (၇) ဓမ္မကထာဓိပ္ပါယ်-တရားဟောလိုခြင်း။

➤ အပ္ပေဝနာမ နံ ဣမမှာ ဗြဟ္မစရိယံ စာဝေယျံ-၌ ယူရမည့် စာဝေယျံ စာဝနာဓိပ္ပါယ်-သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုစ ဝေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ သံဃာဒိသေသော-ပုဒ်ကို မိန့်တော်မူရကျိုး အခြေအဖြစ်မရှိခြင်း၏ ထင်ရှားရာကာလကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ ဘိက္ခုစ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ သံဃာဒိသေသော-ပုဒ်ကို မိန့်တော်မူရပါသည်။

➤ သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့ရောက်ချိန် ။ ။ စွပ်စွဲဖျက်ဆီးရာခဏ၌ပင် သံဃာ ဒိသိသံအာပတ်သို့ ရောက်ပါသည်။

မေး ။ ။ အမူလကပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲခဲ့သော် အပြစ်ကိုဝန်ခံမှ အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်ရမည်လော?။

မပြေ ။ ။ မမှတ်ရပါ။ ဘိက္ခုစ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ သံဃာဒိသေသော-ပုဒ်ကို အမူလက အဖြစ် ထင်ရှားရာကာလကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့ကား စွပ်စွဲဖျက်ဆီးရာခဏ၌ပင် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အမူလကဇ္ဇေဝ တံ အဓိကရဏံ-၌ အမူလကနှင့် အဓိကရဏ အထူး ခြွေ မူလ စသည်တို့၏ မရှိခြင်းသည် “အမူလက” မည်၏။ သမထတို့သည် ငြိမ်း စေအပ်သောကြောင့် “အဓိကရဏ” မည်၏။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ အဓိကရဏ-အရ ။ ။ ပါရာဇိက-ဟုဆိုအပ်သော အာပတ္တာဓိကရဏ်ကို ယူ ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း)

၌ မေတ္တိယဘုမဇကရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အမူလကပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။
ဓမး ။ ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို စွပ်စွဲလျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသနည်း။

ဓဉ္စေ ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသူကို စင်ကြယ်သည်ဖြစ်စေ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်စေ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်ဟု သိပါလျက် သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုသဖြင့် စွပ်စွဲလျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ်သင့်ပါသည်။

➢ သုဒ္ဓ အသုဒ္ဓ ရဟန်းတစ်ပါးကို အမူလကပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲစင်္ကြာဆိုသော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသူကို စင်ကြယ်သည်ဖြစ်စေ၊ မစင်ကြယ် သည်ဖြစ်စေ “ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်”ဟု သိပါလျက် သာသနာ တော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုသဖြင့် “အရှင်သည် တပည့်တော်အား စောဒနာခွင့်ကို ပြုပါ လော့၊ တပည့်တော်သည် အရှင်ကို စောဒနာလိုပါ၏”ဟု ခွင့်မတောင်းဘဲ စောဒနာ သော ရဟန်းသည် စောဒနာခံရသော ရဟန်းက စောဒနာရာဇက၌ပင် ငါ့ကို စောဒနာ နေ၏ဟု သိရှိပါက စောဒနာသော ရဟန်းမှာ စကားခွန်းတိုင်း သံယာဒိသိသံအာပတ် နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ခွင့်တောင်းပြီး စောဒနာလျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ် သာ သင့်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ နှုတ်ဖြင့် စွပ်စွဲမှသာ သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသလော?

ဓဉ္စေ ။ ။ လက်ချောင်းချိုးခြင်းဟူသော ကိုယ်အမူအရာဖြင့် ဖျက်မှောက်၌ စောဒနာ သော ရဟန်းအားလည်း သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ မျက်ကွယ်စောဒနာလျှင် အာပတ်သင့်/မသင့် ။ ။ မျက်ကွယ် စောဒနာသော ရဟန်း၏ စောဒနာခြင်းမျိုးသည် အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်နိုင်သောကြောင့် သံယာ ဒိသိသံအာပတ် မသင့်ပါ။

➢ သမနုဂ္ဂါဟိယမာန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်က သင်သည် အဘယ်ကို မြင်သနည်း စသည်ဖြင့် စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းကို “သမနုဂ္ဂါဟိယမာန”ဟု ခေါ်သည်။

➢ အစက္ကာသာဓိပ္ပာယ် အတွက် အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွင့် မတောင်းဘဲ စောဒနာလျှင် ပါစိတ်အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ခွင့်တောင်း ပြီးမှ စောဒနာလျှင် ပါစိတ်အာပတ်သာ သင့်ပါသည်။

➢ စာဝနာဓိပ္ပာယ်အတွက် အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွင့်မတောင်းဘဲ စောဒနာလျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ခွင့်တောင်း ပြီးမှ စောဒနာလျှင် သံယာဒိသိသံအာပတ်သာ သင့်ပါသည်။

➢ စာဝနာဓိပ္ပာယ်ပြ ပါဠိ ။ ။ အပ္ပေဝ နာမ နံ ဣမမှာ ဩဟုစရိယာ စာဝေယံ

ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဗ္ဗလက ဘာဝ ဝါကဋကလဖြ ဝါနိဋ္ဌိ ။ ။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဝါ ဘိက္ခုစ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနန္တံသေဗျ-ဝေယံ သံယာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်သော စောဒနာနည်း

အက္ခောသာဓိပ္ပါယ၊ ကမ္မာဓိပ္ပါယ၊ ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပါယ၊ ဥပေါသထဌပနာဓိပ္ပါယ ပဝါရဏာဌပနာဓိပ္ပါယ၊ အနုဝိဇ္ဇနာဓိပ္ပါယ၊ ဓမ္မကထာဓိပ္ပါယတို့ဖြင့် စောဒနာလျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အနန္တံသေဗျ-ဝေယံ သံယာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော စောဒနာနည်း

စာဝနာဓိပ္ပါယဖြင့် စောဒနာလျှင် သံယာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်းကို ခုနွှ ဖေါသဖြင့် စွပ်စွဲလျှင် ဤသိက္ခာပုဒ် အရ အပြစ်ရှိ/မရှိ ။ ။ ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်းသည် ရဟန်းအရေအတွက်တွင် ပါဝင်သောကြောင့် အပြစ်ရှိပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းအရေအတွက်တွင် ပါဝင်ခြင်း၊ (၂) ထို သူ၌ ပါရာဇိကအာပတ်မှ စင်ကြယ်သူဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ (၃) မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံ မှားခြင်းဟူသော အခြေအမြစ် မရှိခြင်း၊ (၄) သာသနာမှ ရွှေ့လျောစေလို၍ မျက်မှောက် ၌ စောဒနာခြင်း၊ (၅) အစွပ်စွဲခံရသူက မိမိကို စွပ်စွဲမှန်း သိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်

➤ အဓိကရဏ-အရ ။ ။ တည်ရာအနက်ကို ယူရပါမည်။ (ဝါ) ဆိတ်သတ္တဝါကို ယူရပါမည်။

➤ အဓိကရဏ-သစ္စါ ၃-မျိုး အထူး ။ ။ ဒုဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏ ကား- ပါရာဇိကအာပတ်ဟူသော အာပတ္တာဓိကရဏ်း အနက်ရှိပါသည်။ အညဘာဂိယ သိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏကား- တည်ရာဟူသော အနက်ရှိပါသည်။ သံယဘောဒက သိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏကား- အကြောင်းဟူသော အနက်ရှိပါသည်။

➤ အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသ-၌ အညအပါဒါန်ကား

ရှင်ဒဗ္ဗဇ်၊ လူဇာတ်နှင့်ရဟန်းအဖြစ်သည် အညအပါဒါန် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အညဘာဂ-အရ ။ ။ ရှင်ဒဗ္ဗဇ်၊ လူဇာတ်ရဟန်းအဖြစ်မှ တစ်ပါးသော ဆိတ် ဖိုဇ်၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတ် ဆိတ်ဖိုအဖြစ်ကို ယူရပါမည်။

➤ အညဘာဂိယ-အရ ။ ။ အရှင်ဒဗ္ဗဇ်၊ ခန္ဓာခြင်မှ တစ်ပါးသော ဆိတ်သတ္တဝါ၏ ခန္ဓာခြင်ကို ယူရပါမည်။

➤ အညဘာဂိယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အရှင်ဒဗ္ဗဇ်၊ လူဇာတ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ဟူသော

အဘို့အစုမှတစ်ပါးသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၊ ဆိတ်ဖိုအဖြစ်ဟူသော အခြားသော အဘို့အစုရှိသောကြောင့် ဆိတ်ဖိုသည် “အညဘာဂိယ” မည်ပါသည်။

(တစ်နည်း) လူဇာတ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အဖို့မှတစ်ပါး တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၊ ဆိတ်ဖို၏ အဖြစ်ဟူသော အဖို့ရှိသောကြောင့် ဆိတ်ဖိုသည် “အညဘာဂိယ” မည်ပါသည်။

➤ **အဓိကရဏ အဓိပ္ပါယ်** ။ ။ “ငါတို့သည် ဤဆိတ်ဖိုကို ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တနာမည် ပြုကြကုန်၍” ဟု ပြောဆိုကုန်သော မေတ္တိယဘူမလက ရဟန်းတို့၏ ပြုအပ်သော အမည် သညာ၏ တည်နေရာဖြစ်သောကြောင့် ဆိတ်ဖိုသည် “အဓိကရဏ” မည်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ **အဓိကရဏ-အရ ဝိဝါခါဓိကရဏ်း စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးတို့/မယူသင့်ခြင်းအကြောင်း** ။ ။ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် မယူသင့်ပါ။

(အကျယ်) မေတ္တိယဘူမလက ရဟန်းတို့သည် အဓိကရဏ်း ၄-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရဏ်း၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်ပြအပ်သော ငြိကပ်တတ်သော အမည်မျှကို မယူကြ၊ အဓိကရဏ်း ၄-ပါးတို့၏ ငြိကပ်ခြင်း လေသမည်သည်လည်း မရှိရကား မဖြစ်သင့်သောကြောင့် မယူသင့်ပါ။

➤ **ဒေသ မည်ပုံ** ။ ။ ဤသူဟု ညွှန်ပြအပ်၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုအပ်သောကြောင့် ဇာတိ-စသော အဖို့အစုတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အဘို့အစုသည် “ဒေသ” မည်၏။

➤ **ဒေသ+လေသ-ဟူသော အမည်သည်** ။ ။ ဇာတိ-စသော အဘို့အစုတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အဘို့အစု၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ **လေသ မည်ပုံ** ။ ။ အခြားသော တည်ရာဝတ္ထုကို ငြိကပ်တတ်၊ စကားအဖြစ် ဖြင့်သာ အနည်းငယ်ငြိကပ်တတ်သောကြောင့် ဇာတိ-စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အဘို့အစုသည် “လေသ” မည်ပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်-အရ အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ** ။ ။ (၁) သင့်သော အာပတ်က သံဃာဒိသိသ်ဖြစ်၏၊ စောဒနာသောအခါ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စောဒနာ၏၊ ထိုသို့စောဒနာရာ၌ အမှန်ပင် ပါရာဇိက အာပတ်ထင်၍ စောဒနာသော ရဟန်း၊ (၂) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း** ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ မေတ္တိယဘူမလက ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ပါးသော အဘို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော နာမည်တည်ရာ၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်ပြအပ်သော အမြွက်မျှကိုစွဲ၍ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခြင်း (ဓမ္မ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၆-ပါး** ။ ။ (၁) ရဟန်းအရေအတွက်တွင် ပါဝင်ခြင်း၊ (၂) ထို

သွ၌ ပါရာဇိကအာပတ်မှ စင်ကြယ်သူဟု အမှတ်ရှိခြင်း။ (၃) မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်းဟူသော အခြေအမြစ် မရှိခြင်း။ (၄) သာသနာမှ ရွှေ့လျောစေလို၍ မျက်မှောက်၌ စောဒနာခြင်း။ (၅) အစွပ်စွဲခံရသူက မိမိကို စွပ်စွဲမှန်း သိခြင်း။ (၆) အညဘာဂီယာဓိကရဏ၏ တစ်စုံတစ်ခု ညွှန်ပြအပ်သော အမြွက်မျှကို စွဲယူခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သံဃဘောဒကသိက္ခာပုဒ်

➤ သမဂ္ဂသံဃာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ စိတ်အားဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်အားဖြင့်၎င်း မကွေမကွာတဲအတူတကွဖြစ်သော သံဃာအပေါင်းသည် “သမဂ္ဂသံဃာ” မည်ပါသည်။

➤ သံဃဘောဒက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့ သာသနာတော်ကို ဓမ္မ၊ ဝိနည်းမဟုတ်အောင်ပြု၍ ကံလေးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး၏အစွမ်းဖြင့် သံဃာကို ခွဲသူသည် “သံဃဘောဒက” မည်ပါသည်။

➤ သံဃဘောဒကရဟန်း ။ ။ ညီညွတ်သောသံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှာ လုံ့လပြုခြင်း၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာဆောက်တည်၍ ချီးမြှောက်သော ရဟန်းကို “သံဃဘောဒကရဟန်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ စိတ်အားဖြင့် မကွေမကွာယှဉ်ပုံ (စိတ္တသာမဂ္ဂိမည်ပုံ)

တူသော ဥပုသ်ကံ-စသော သံဝါသရှိသော သံဃာသည် တူသောစိတ်ရှိသောကြောင့် -- စိတ်အားဖြင့် မကွေမကွာ ယှဉ်ပါသည်။ (ဝါ) စိတ္တသာမဂ္ဂိ မည်ပါသည်။

➤ ကိုယ်အားဖြင့် မကွေမကွာ ယှဉ်ပုံ (ကာယသာမဂ္ဂိမည်ပုံ) ။ ။

တူသော သိမ်၌ တည်သော သံဃာသည် ကိုယ်အားဖြင့် ညီညွတ်မှုကို ပေးသောကြောင့် -- ကိုယ်အားဖြင့် မကွေမကွာ ယှဉ်ပါသည်။ (ဝါ) ကာယသာမဂ္ဂိ မည်ပါသည်။

➤ ဘောဓါယ ပရတ္တမေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤသံဃာသည် ဘယ်ပုံဘယ်နည်းဖြင့် ကွဲနိုင်ပါအံ့နည်း-ဟု ကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှာ အားထုတ်ခြင်းကို “ဘောဓါယ ပရတ္တမေယျ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဓိကရဏ-အရ ။ ။ ဘောဒကုရဝတ္ထု (၁၈)ပါးဟူသော အကြောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ သမာဓါယ (ကောင်းစွာယူခြင်း) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဓမ္မ-ကို ဓမ္မ-စသည်ဖြင့် မိမိယူထားသော အယူဝါဒကိုပြခြင်း၊ မစွန့်ခြင်း၊ လက်ကိုင်ပြုခြင်းကို သမာဓါယ (ကောင်းစွာယူခြင်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပဂ္ဂယု တိဋ္ဌေယျ (ဧည့်မြှောက်၍ တည်ခြင်း) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သံဃာ ကွဲပြားမှု ဖြစ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော အကြောင်းကိုယူ၍ ထင်ရှားပြခြင်း၊ စွန့်လည်း မစွန့်ခြင်းကို “ပဂ္ဂယု တိဋ္ဌေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဧမး ။ ။ သံဃာ ညီညွတ်ရေး ပျက်ပြားစေရန် အားထုတ်နေသော ရဟန်းတော်များ ရှိသည်ဟု ကြားသိရပါက မည်မျှလောက်သော အရပ်တိုင်အောင် သွားရောက်၍ ပြောဆို ဆုံးမရမည်၊ ကြားသိလျက် မပြောဆို မဆုံးမဘဲ နေပါက မည်သို့သော အပြစ်သို့ ရောက်မည်တို့ကို ဖြေဆိုပါ။

ဧဗြေ ။ ။ အလုံးစုံတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့် ယူနာဝက်ခရီးတိုင်အောင် သွားရောက်၍ ပြောဆို ဆုံးမရပါမည်။

ကြားသိလျက် မပြောဆို မဆုံးမဘဲ နေပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် အပြစ်သို့ ရောက်ပါသည်။

➤ သဗေဓာယသ္မာ သံဗေဓန-အရ သံဃာအဗျင်းဗျင်း ညီညွတ်စွာနေရခြင်း အကျိုးတရား ။ ။ (၁) သမ္မောဒမာန-ကောင်းစွာဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်၊ (၂) အဝိဝဒမာန-ငြင်းခုံခြင်း မရှိသည်၊ (၃) ဧကုဒ္ဒေသ-တူသော ပါတိမောက်ပြခြင်း ရှိသည်၊ (၄) ဖာသုဝိဟရတိ-ချမ်းသာစွာ နေရသည်။

➤ သဗ္ဗောဒမာန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အချင်းချင်း ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို “သဗ္ဗောဒမာန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဝိဝဒမာန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဤကား ဓမ္မ၊ ဤကား ဓမ္မ မဟုတ်-ဟု ဆန့်ကျင်ဘက် မပြောဆိုရခြင်းကို “အဝိဝဒမာန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဧကုဒ္ဒေသ-အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ပေါင်းတည်း ပါတိမောက် ရွတ်ပြခြင်းသည် “ဧကုဒ္ဒေသ” မည်ပါသည်။

➤ သံဃဝဘေကရဟန်းကို ဆုံးမရမည့်နေရာ ဌာန ။ ။ သံဃာများထံ မခေါ်သေးဘဲ ၁-ပါး ၂-ပါးခြင်း သီးခြားဖြစ်စေ၊ သံဃာ့အလယ်၌ဖြစ်စေ ၃-ကြိမ်ဆုံးမရပါမည်။ ဆုံးမပါလျက် မစွန့်လွှတ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို မညွတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါနိ) ၌ ဒေဝဒတ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှာ အားထုတ်ခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ သမနုဘာသနက် ပြုနေစဉ် မစွန့်သော ရဟန်းအား ၂ တ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့ကြောင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ် ၂-ချက်၊ ယဿ နက္ခမတိ သော ဘာသေယျ-ဟူသော တတိယကမ္မဝါစာကြောင့် ၂ တ်အဆုံး၌ သင့်ရောက်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့် ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်အဆုံးတွင် သင့်ရောက်သော ထုလွှစဉ်းအာပတ် ၂-ချက်တို့ ငြိမ်းပျောက်၍ သံဃာဒီသီသံအာပတ်သင့်သည်။

➤ တတိယကမ္မဝါစာကြောင့် သင့်ရောက်သော အာပတ် ။ ။ ယဿ နက္ခမတိ သော

ဘာသေယျ-ဟူသော တတိယကမ္မဝါစာကြောင့် သံယာဒိသီသံအာပတ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဧဿနာ မကြားဘဲ ငြိမ်းပျောက်သော အာပတ်များ ။ ။** ဥတံအဆုံး၌ သင့်ရောက်သော ဝုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်နှင့် ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ် အဆုံးတွင် သင့်ရောက်သော ထုလ္လစဉ်းအာပတ် ၂-ချက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **လွန်ကျူးသော်လည်း အာပတ်မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။** (၁) ဥတံကမ္မ ဝါစာဖြင့် မဆုံးမရသော ရဟန်း၊ (၂) ဆုံးမသော်လည်း စွန့်လွှတ်သော ရဟန်း (၃) ရူးသွပ်သော ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။** (၁) ကွဲပြားခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မကံဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ (၃) ကမ္မဝါစာ၏ ပြီးဆုံးခြင်း၊ (၄) မစွန့်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘောဝါနုဝတ္ထကသိက္ခာပုဒ်

➤ **ဘောဝါနုဝတ္ထကရဟန်း ။ ။** သံယာသင်းခွဲသည့်ရဟန်းက ကိုင်စွဲနေသည့် အယူ အလို အကြိုက်ဖြစ်သည့် ဘေဒကရဝတ္ထုတစ်ခုခုကိုပင် လက်ခံယူလျက် လိုက်ကျင့် နေကြသည့် အခြားရဟန်းများကို “ဘောဝါနုဝတ္ထကရဟန်း” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အနုဝတ္ထက အဓိပ္ပါယ် ။ ။** သံယာကွဲပြားခြင်းငှာ အားထုတ်သော ရဟန်း၏ မြင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ လိုလားမှုကိုယူကာ အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်သောရဟန်းကို “အနု ဝတ္ထက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အနုဝတ္ထက-အရ ။ ။** ၁-ပါး ၂-ပါး ၃-ပါးသော ရဟန်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ **ဝဂ္ဂဝါဒက မည်ပုံ ။ ။** အစုဖြစ်ကြောင်းစကား၊ မည်မညွတ်ခြင်း အစို့၌ ဖြစ် သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်းသည် “ဝဂ္ဂဝါဒက” မည်ပါသည်။

➤ **ဧကော ဝါ ဧဝှ ဝါ တယောဝါ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းအကြောင်း**

(သုံးပါးထက် လွန်မှု သံယာဖြစ်၍) သံယာသည် သံယာအား နိဂ္ဂဟကံ မပြု ထိုက်သောကြောင့် “ဧကော ဝါ ဧဝှ ဝါ တယောဝါ” ဟု ဟောတော်မူပါသည်။

➤ **သံယာ အဓိပ္ပါယ် ကံ-မပြုနိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။** ရဟန်းသုံးပါးတို့၏ အထက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ကံပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြသောကြောင့် သံယာအချင်းချင်း ကံ-မပြုနိုင်ပါ။

➤ **ဓမ္မဝါဒီ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** အမှန်ဖြစ်သည့် ဝတ္ထုကို ပြောသူ လက်ခံသူကို “ဓမ္မ ဝါဒီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **ဝိနယဝါဒီ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** ဝိနည်းပညတ်ချက်အတိုင်း ပြောသူ လက်ခံသူကို “ဝိနယဝါဒီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **ဆန္ဒ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** နှလုံးသွင်းမှု အလိုသည် “ဆန္ဒ” မည်ပါသည်။

➢ ရှစ် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သဘောကျ လက်ခံမှုသည် “ရစ်” မည်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ရာဂုပ္ပါယ်ပြည် (နိဓါနိ) ၌ များစွာသော ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာကွဲပြားခြင်းငှာ အား ထုတ်သော ဒေဝဒတ်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်ခြင်း (ဓမ္မ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မကံဖြင့် ဆုံး မခြင်း၊ (၃) ကမ္မဝါစာ၏ ပြီးဆုံးခြင်း၊ (၄) မစွန့်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အ အ အ အ အ

ဗုဒ္ဓဓမ္မသိက္ခာပုဒ်

➢ ဗုဒ္ဓဓမ္မဉာဏ်ပုံ ။ ။ ပြောဆိုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် “ဗုဒ္ဓဓ” မည်ပါသည်။

➢ ဥဓမ္မသ ပရိယာပဓနသု-၌ ဥဓမ္မသ-အရ ။ ။ ပါတိမောက်သိက္ခာပုဒ်များ၌ ယူရပါမည်။

➢ ဥဓမ္မသပရိယာပဓန-အရ ။ ။ ယဿ သိယာ အာပတ္တိ၊ သော အာဝိကရေယျ-ဟူ၍ အာပတ်အားလုံး သိမ်းကျုံးအပ်သောကြောင့် ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်သော သိက္ခာပုဒ်အားလုံးကို ယူရပါမည်။

➢ သဟဓမ္မိကဓဇ်ပုံ ။ ။ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့ ကျင့်အပ်သောကြောင့် ၎င်း၊ ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်၎င်း ဖြတ်စွာဘုရား ပညတ် တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်အပေါင်းကို “သဟဓမ္မိက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဝေတု သဟဓမ္မနု-၌ သဟဓမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၎င်း၊ သိက္ခာပုဒ်မှတစ်ပါးသော ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် သော စကားကို၎င်း “သဟဓမ္မ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဝေတု သဟဓမ္မနု-၌ သဟဓမ္မ-အရ ။ ။ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ် သော သိက္ခာပုဒ်ကို ယူရပါမည်။ (တစ်နည်း) သူတစ်ပါးတို့ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော စကားကို ယူရပါမည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ကောသမ္ပိပြည် (နိဓါနိ) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုထိုက်သူကို ဖြုခြင်း (ဓမ္မ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုထိုက်သူဟု ပြုခြင်း၊ (၂) ဓမ္မကံဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ (၃) ကမ္မဝါစာ၏ ပြီးဆုံးခြင်း၊ (၄) မစွန့်လွှတ်ခြင်း။

ကုလဒ္ဓသကသိက္ခာပုဒ်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ “နဂရံဝါ”ဟု မဆိုရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ‘နဂရ’ကို ဂါမ-၌ သွင်းယူနိုင်သောကြောင့် “နဂရံဝါ”ဟု မဆိုရပါ။

➤ ဂါမံဝါ နိဂမံဝါ-၌ ‘နဂရ’ကို ‘ဂါမ’ ၌ သွင်းယူရခြင်းအကြောင်း

မြို့ဟူသည် ရွာအထူးပင်ဖြစ်ရကား ရွာ၌ အကျုံးဝင်သောကြောင့် ‘နဂရ’ကို ‘ဂါမ’ ၌ သွင်းယူရပါသည်။

➤ မြို့ထဲ၌ ကုလဒ္ဓသနအမှု ပြုကောင်း/မပြုကောင်း ။ ။ မြို့သည်လည်း ရွာ၌ အကျုံးဝင်သောကြောင့် မြို့ထဲ၌ ကုလဒ္ဓသနအမှု မပြုကောင်းပါ။

➤ ကုလဒ္ဓသကရဟန်း အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပန်းပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လူတို့၏ (အမျိုးလေးပါးတို့၏) ပကတိသဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းမျိုးကို “ကုလဒ္ဓသက ရဟန်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါပသမာစာရ မည်ပုံ ။ ။ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ပျိုးခြင်းစသော ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသောကြောင့် “ပါပသမာစာရ” မည်ပါသည်။

➤ ဥပနိဿာယ ဝိဟာရတိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရွာစသည်မှ သက်န်းစသော ပစ္စည်း များရသောကြောင့် ပစ္စည်းရမှုအတွက် မှီခိုနေသည်ကို “ဥပနိဿာယ ဝိဟာရတိ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ကုလဒ္ဓသကရဟန်းအား ပဗ္ဗာဇနိယကပြုထိုက်ကြောင်း မိမိ ။ ။ အာယသ္မာ ခေါ် ကုလဒ္ဓသကော (ပ) အလံ တေ ဣဓ ဝါသေန ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာယသ္မာခေါ် ကုလဒ္ဓသကော (ပ) အလံ တေ ဣဓ ဝါသေန-ပါ၌ဖြင့် - ကုလဒ္ဓသကရဟန်း၏ ပဗ္ဗာဇနိယက ထိုက်ပုံကို ညွှန်ပြပါသည်။

➤ ပဗ္ဗာဇနိယက အပြစ်ရသော ရဟန်း ရရှိသော အဖြစ် ။ ။ ပဗ္ဗာဇနိယက အပြစ်ရသော ရဟန်းသည် ကုလဒ္ဓသနအမှုကိုပြုသော ရွာ၊ နိဂုံး၌၎င်း၊ ကျောင်း၌၎င်း လှည့်လည်ခွင့် နေထိုင်ခွင့် မရနိုင်ပါ။

➤ ပဗ္ဗာဇနိယက အပြစ်ရသော ရဟန်း၏ ဆွမ်းခံ မသွားအပ်သော အရပ် - ကုလဒ္ဓသကအမှုကိုပြုသော ရွာ၊ နိဂုံးတို့၌ ဆွမ်းခံ မသွားအပ်ပါ။

➤ မနေအပ်သော ကျောင်း ။ ။ ကုလဒ္ဓသကအမှုပြုစဉ် နေသောကျောင်း၌ မနေအပ်ပါ။

➤ ဝေဠု သော ဘိက္ခု-၌ သော ဘိက္ခု-အရ ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော ပဗ္ဗာဇနိယက ရှိသူကို ယူရပါမည်။

➤ နဝ ဘိက္ခု ဆန္ဒဂါမိနော-စသော ကောင်းတို့ကို ဆိုရတိုင်း ။ ။ နဝ ဘိက္ခု ဆန္ဒ

ဂါမိနော-စသော စကားတို့ကို ပြောဆိုပုတ်ခတ်သော ရဟန်းကို ထိုစကားကို စွန့်ခြင်း
ငှာ ဆိုပါသည်။ (ကုလဒ္ဓသန အမှုကို တားမြစ်ခြင်းငှာ ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါ။)

➤ သမဇုဘာသနကံ ထိုက်သောရဟန်း ။ ။ သံယဘောဒက၊ ဘောဒါနဝတ္ထက၊
ဒုဗ္ဗစရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဗ္ဗာဇနိယကံထိုက်သော ရဟန်း ။ ။ ကုလဒ္ဓသကရဟန်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)
၌ အဿဇိပုနဌသကရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆန္ဒဂါမိတာ စသည်တို့
သို့ ရောက်စေခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ။ ။ (၁) ဆန္ဒ စသည်တို့သို့ ရောက်ခြင်း (၂) ဓမ္မကံဖြင့် ဆုံး
မခြင်း (၃) ကမ္မဝါစာ ပြီးဆုံးခြင်း (၄) မစွန့်လွှတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဌမာပတ္တိက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်ရောက်သော
ကြောင့် "ပဌမာပတ္တိက" မည်ပါသည်။

➤ ယာဝတတိယကံ မည်ပုံ ။ ။ သုံးကြိမ်မြောက် ၂ တ်ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌
သင့်ရောက်သောကြောင့် "ယာဝတတိယကံ" မည်ပါသည်။

➤ ဇာနံ ပဋိစ္ဆာဒေတိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အာပတ်မှန်းသိပါလျက် အခြားရဟန်းတို့
အား ပြောကြားခြင်းအားဖြင့် ထင်စွာ မပြုခြင်းကို "ဇာနံ ပဋိစ္ဆာဒေတိ"ဟု ခေါ်သည်။

➤ ဇာနံ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-၌ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာ (၁၀) ပါး

(၁) အာပတ္တိ-အာပတ်သင့်ခြင်း (၂) အာပတ္တိသည်-အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ်
ရှိခြင်း (၃) ပကတတ္ထ-ပကတတ်ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၄) ပကတတ္ထသည်-ပကတတ်ရဟန်းဟု
အမှတ်ရှိခြင်း (၅) အနန္တရာယိက-အန္တရာယ် မရှိခြင်း (၆) အနန္တရာယိကသည်-
အန္တရာယ် မရှိဟု အမှတ်ရှိခြင်း (၇) ပဟု-ဒေသနာကြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်း (၈)
ပဟုသည်-ဒေသနာကြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း (၉) ဆာဒေတုကာမ-
ဖုံးထားလိုခြင်း (၁၀) ဆာဒေတိ-ဖုံးလည်း ဖုံးထားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ ဧရောက်ပုံ ။ ။ ဝတ္ထု၏အစွမ်းဖြင့် ဤအမှုသည် ရဟန်း
တို့အား မအပ်-ဟု၎င်း၊ နာမည်၏အစွမ်းဖြင့် ဤအာပတ်သည် ဤမည်သော အာပတ်
ဟု၎င်း၊ အာပတ်ဟု အမှတ်ရှိလျက် ထိုအာပတ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်အား မပြော
တော့အံ့ဟု ပြောဖို့ရန် တာဝန်ကိုချ၍ အရုဏ်တက်စေလျှင် အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ
ရောက်ပါသည်။

➤ အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ မဧရောက်ပုံ ။ ။ အာပတ်၌ အာပတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်
ရှိလျှင်၎င်း၊ သံယာဒိသိသ်အာပတ်မှ တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဟု အမှတ်ရှိလျှင်၎င်း

တွေးတောယုံမှားမှု ရှိလျှင်၎င်း အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ မရောက်ပါ။

➤ အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ မရောက်ခြင်းအကြောင်း ၃-ပါး ။ (၁) အာပတ် မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိခြင်း (၂) သံဃာဒီသီသ်အာပတ်မှ တစ်ပါးသော အာပတ်အစုဟု အမှတ်ရှိခြင်း (၃) တွေးတောယုံမှားမှု ရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပကတတ်မည်ပုံ ။ ဥက္ကိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်၊ တူသော သံဝါသရှိသော ရဟန်းသည် “ပကတတ်” မည်ပါသည်။

➤ အန္တရာယ် ၁၀-ပါး ။ ။ မင်းအန္တရာယ်၊ ခိုးသူအန္တရာယ်၊ မီးအန္တရာယ်၊ ရေ အန္တရာယ်၊ လူအန္တရာယ်၊ တစ္ဆေ ဘီလူးအန္တရာယ်၊ ရဲရင့်သော ခြင်္သေ့ သစ်ကျား-စသော သားကောင် အန္တရာယ်၊ မြွေကင်းအန္တရာယ်၊ အသက်အန္တရာယ်၊ ဗြဟ္မစရိယအန္တရာယ် တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဟု (စွမ်းနိုင်သူ) ခေါ်ပုံ ။ ။ အကြင်ရဟန်းသည် ရဟန်းတစ်ပါးထံသို့ သွား ခြင်းငှာ၎င်း၊ ပြောပြခြင်းငှာ၎င်း စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို ပဟု (စွမ်းနိုင်သူ)ဟု ခေါ်၏။

➤ အာပတ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြုရာ၌ လိုရင်း ပမာဏ ။ ။ အာပတ်ကို ထင်စွာပြု ရာ၌ (၁) ဒေသနာပြောကြားရာ၌ ဥပဇ္ဈာယ်-စသော အဖြစ်သည် လိုရင်း ပမာဏ မဟုတ်၊ သဘောတူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မျှသည်သာ လိုရင်း ပမာဏဖြစ်သည်။

➤ မိမိသင့်ရောက်သော သံဃာဒီသီသ်အာပတ်ကို အရာ ဥပဇ္ဈာယ်အား ရှက် စကြာတ်၍ မစမြဲကြားလျှင် အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ စုရောက်/မရောက် ။ ။ အာပတ် ကို ထင်စွာပြုရာ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည် လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်၊ သဘာဝပုဂ္ဂိုလ် သည်သာ လိုရင်းပမာဏဖြစ်သောကြောင့် မိမိသင့်ရောက်သော သံဃာဒီသီသ်အာပတ် ကို ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အား ရှက်ကြောက်၍ မပြောကြားလျှင် အာပတ်ကို ဖုံးထားရာ ရောက်ပါသည်။

➤ ပရိဝါသ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာဆောက်တည်၍ ညဉ့်ပြတ်ခြင်း ရတ္တိစ္ဆေဒ မဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးနေထိုင် ခြင်းကို “ပရိဝါသ်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပရိဝါသ်နေရမည့် ကာလ အပိုင်းအခြား ။ ။ ဖုံးထားအပ်ရာ နေ့မှစ၍ အာပတ် ကို ဒေသနာပြောကြားရာ နေ့တိုင်အောင်သော ကာလပတ်လုံး နေ့၊ ပက္ခ၊ လ၊ နှစ် တို့ကို ရေတွက်၍ ပရိဝါသ်နေရပါမည်။

➤ အကာမာ ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိမိအလိုအားဖြင့် ပရိဝါသ်နေရသည် မဟုတ်၊ မိမိအလို မဟုတ်ဘဲ ပရိဝါသ်ကို ကောင်းစွာယူ၍ နေခြင်းကို “အကာမာ ပရိ ဝတ္ထဗ္ဗံ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အကာမာ ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ-၌ ပရိဝါသ် ၃-ပါး ။ (၁) ပဋိစ္စနုပရိဝါသ် (၂) သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသ် (၃) သမောဓာနပရိဝါသ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဋိစ္စနုပရိဝါသ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကြောင့် ပေးထိုက်သော ပရိဝါသ်သည် “ပဋိစ္စနုပရိဝါသ်” မည်ပါသည်။

➤ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အာပတ်အပိုင်းအခြားကို၎င်း၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို၎င်း မသိသော ရဟန်းအား ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်သည် “သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်” မည်ပါသည်။

➤ သမောဓာနပရိဝါသ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကာလပြား ဝတ္ထုပြားသော အာပတ်တို့ကို အဂ္ဂ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် တပေါင်းတည်းပေးအပ်သော ပရိဝါသ်သည် “သမောဓာန ပရိဝါသ်” မည်ပါသည်။

➤ တာဝတိံဟံ ဇောန ဘိက္ခုနာ အကာမာ ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ-၌ ယူရမည့် ပရိဝါသ် ပဋိစ္စနုပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသ်၊ သမောဓာနပရိဝါသ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အလို မရှိအပ်သော ပရိဝါသ် ။ ။ အပ္ပဋိစ္စနု ပရိဝါသ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ နာနာဝတ္ထုက အာပတ်တို့ကို အဘယ်၏အစွမ်းအားဖြင့် ပြောကြားနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ ။ ။ နာနာဝတ္ထုက အာပတ်တို့ကို (၁) အရေအတွက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း (၂) နာမည်နှင့်တကွ ဝတ္ထုကို ပြောကြားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း (၃) သံဃာဒိသိသံ ဟူသော အမည်မျှ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပြောကြားနိုင်ပါသည်။

➤ ပရိဝါသ် ဆောက်တည်ပုံ ။ ။ ပရိဝါသ် သမာဒိယာမိ၊ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ- ဟု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို၍ ဆောက်တည်ရပါမည်။

➤ ပရိဝါသ် ချပုံ ။ ။ ပရိဝါသ် နိက္ခိပိမိ၊ ဝတ္ထံ နိက္ခိပိမိ-ဟု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို၍ ပရိဝါသ်ကို ချထားရပါမည်။

➤ ပရိဝါသ်ကို ချထားရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ပရိဝါသ်ကို သုတ်သင်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ချထားရပါသည်။

➤ ပရိဝါသ် ချထားရခြင်းအကျိုး ။ ။ ပရိဝါသ်ချထားပြီးရာ အခါမှစ၍ ပကတတ် ရဟန်းအရာ၌ တည်ခွင့်ရခြင်းအကျိုး ရှိပါသည်။

➤ ပရိဝါသ် ချထားရမည့်နေရာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ပရိဝါသ်ပေးရာ သိမ်တန်ဆောင်း၌ပင် သံဃာ့အလယ်၌ဖြစ်စေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အထဲ၌ဖြစ်စေ ချထားနိုင်ပါသည်။

➤ နာမမတ္ထဝေဓန-၌ နာမည် ၂-မျိုး ။ ။ (၁) သဇာတ်သာဓာရဏ-တူသော ဇာတ်ရှိသော အာပတ်နှင့် ဆက်ဆံသော နာမည်၊ (၂) သဗ္ဗသာဓာရဏ-အာပတ်

အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော နာမည်-ဟု ၂-မျိုးရှိပါသည်။

➤ သံယာဒိသီသံအာပတ်ကို သဇာတိ သာဓာရဏ+ သဗ္ဗသာဓာရဏ ခွဲပုံ သံယာဒိသေသော-ဟူသော အမည်သည် သဇာတိသာဓာရဏ၊ အာပတ္တိ-ဟူသော အမည်သည် သဗ္ဗသာဓာရဏ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သဗ္ဗဟူလာ အာပတ္တိဇယော အာပတ္တိ ကောဟပ္ပဋိန္ဒုဒ္ဓါဇယော-ဟု သဗ္ဗသာဓာရဏ နာမည်ဖြင့် ပြောဆိုနိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အာပတ်ဟူသော အမည်သည် သဗ္ဗသာဓာရဏ နာမည်ဖြစ်သောကြောင့်--တည်း။

➤ ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ရာ၌ “ပရိဝါသ် သမာဒိယာမိ၊ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ” ၂-ပုဒ်တို့တွင် တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့် ဆိုနိုင်ပါလျက် ၂-ပုဒ်ဆိုရခြင်းအကြောင်း

ပရိဝါသ် သမာဒိယာမိ (သို့မဟုတ်) ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ-ဟု တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့်ပင် ဆောက်တည်နိုင်ပါသော်လည်း ၂-ပုဒ်တို့ဖြင့် ဆောက်တည်လတ်သော် ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ၂-ပုဒ် ဆိုရပါသည်။

➤ ပရိဝါသ်ဈရာ၌ တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့် ဝါသ်ကို ဈာန်နိုင်ပါလျက် ၂-ပုဒ်ဆိုရခြင်း ပရိဝါသ် နိက္ခိပိမိ (သို့မဟုတ်) ဝတ္ထံ နိက္ခိပိမိ နှစ်ပုဒ်တို့တွင် တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့်ပင် ပရိဝါသ်ကို ချထားနိုင်ပါသော်လည်း နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ပရိဝါသ်ကို ချထားလတ်သော် ကောင်းစွာချအပ်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပုဒ်ဆိုရပါသည်။

➤ ပရိဝါသ်-စသော ဝိနည်းကမ္မဝါစာ၌ အသုံးပြု ရွတ်ဆိုနိုင်သော အမည်များ သံယာဒိသေသော-ဟူသော သဇာတိသာဓာရဏ အမည်အားဖြင့်၎င်း၊ အာပတ္တိဟူသော သဗ္ဗသာဓာရဏ အမည်အားဖြင့်၎င်း ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ပရိဝါသ်-စသော ဝိနည်းကံကို အဘယ်၏အစွမ်းအားဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်သနည်း ဧဖြေ ။ ။ ပရိဝါသ်-စသော ဝိနည်းကံကို ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ နာမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ အာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ (ဝါ) အပ်ပါသည်။

➤ ဝတ္ထု+ဧဂါတ္ထ+နာမ+အာပတ္တိ ခွဲပုံ ။ ။ သုက္ကဝိဿဒ္ဓိ-ဟူသော အမည်သည် ဝတ္ထုလည်း ဟုတ်သည်၊ အနွယ်လည်း ဟုတ်သည်။ သံယာဒိသေသော-ဟူသော အမည်သည် နာမလည်း ဟုတ်သည်၊ အာပတ္တိလည်း ဟုတ်ပါသည်။

➤ ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ပုံ အဓိအစဉ် ။ ။ ကမ္မဝါစာ အဆုံး၌ ရဟန်းနည်းသော ကျောင်းတိုက်ဖြစ်လျှင် ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသို့ မရောက်စေဘဲနေခြင်းငှာ တတ်ကောင်းအံ့၊ ပရိဝါသ်ဇေးရာ သိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၌ပင် “ပရိဝါသ် သမာဒိယာမိ၊ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ” ဟု သုံးကြိမ် ဝတ်ကို ဆောက်တည်ရမည်၊ ဆောက်တည်ပြီးနောက် သိမ်တန်ဆောင်း

ဝန်း၌ပင် သံဃာအား လျှောက်ထား၍ တစ်ဖန်လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား လျှောက်ထားလျက် ဝတ်ယူက်ခြင်းကို၎င်း၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းကို၎င်း မပြုမူ၍ ပရိဝါသနေရပါမည်။

➤ ပရိဝါသံ ဈာန် အဓိအာစဉ် ။ ။ ပရိဝါသကို သုတ်သင်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသဖြင့် ချထားအပ်သော ဝတ်ဖြင့် နေလိုအံ့၊ ပရိဝါသပေးရာ သိမ်တန်ဆောင်း၌ပင် သံဃာအလယ်၌ဖြစ်စေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အထဲ၌ဖြစ်စေ “ပရိဝါသ နိက္ခိပါမိ၊ ဝတ္ထံ နိက္ခိပါမိ” ဟု ပရိဝါသကို ချထားနိုင်ပါသည်။

➤ ဝတ်ဈာန်၊ နောက်တစ်နေ့ ဖြုလုပ်ရမည့် အဓိအာစဉ် ။ ။ နိက္ခိတ္တဝတ် ဆောက်တည်ထားသော ရဟန်းသည် မိုးသောက်အခါ၌ အဖော်ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်အတူ အကာအရံရှိလျှင် ကျောင်း၏ အကာအရံမှ၊ အကာအရံ မရှိလျှင် ကျောင်း၏ အကာအရံထိုက်ရာအရပ်မှ ခုနစ်ကျ ကျရာအရပ်ကို ကျော်လွန်ပြီး အများသွားလာနေကြ လမ်းမမှ ဖဲ၍ ချုံ့ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စည်းရိုးဖြင့်ဖြစ်စေ ဖုံးကွယ်အပ်သောအရပ်၌ နေ၍ အရုဏ်အတွင်း၌ပင် ဝတ်ကိုဆောက်တည်ပြီး ဝတ်ကြားရမည်။ အဖော်ရဟန်းမှတစ်ပါးသော ရဟန်းကို တွေ့မြင်ပါက ထိုရဟန်းကိုလည်း ဝတ်ကြားရမည်။ အရုဏ်တက်လတ်သော် အဖော်ရဟန်းထံ၌ ဝတ်ကို ချပြီးမှ ကျောင်းသို့ သွားရမည်။ အဖော်ရဟန်းက အရုဏ် မတက်မီ တစ်စုံတစ်ခု ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့် ပြန်သွားခဲ့လျှင် ကျောင်းသို့သွားပြီး ပထမတွေ့မြင်သော ရဟန်းအား ဝတ်ကြား၍ ဝတ်ကိုချထားရပါမည်။

➤ သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသံ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) စူဠသုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသံ (၂) မဟာသုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသံ။

➤ အာပတ်ကို ဖုံးထား၍ ညဉ့်အရေအတွက်ကို မမှတ်မိသော ရဟန်းအား ဧပးသင့်သော ပရိဝါသံ - သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသံကို ပေးသင့်ပါသည်။

➤ စူဠသုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ၂-မျိုး ဧပးသင့်သူ

➤ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ဧပးသင့်သော ရဟန်း ။ ။ ညဉ့်အပိုင်းအခြား အားလုံးကို၎င်း၊ တစ်ချို့တစ်ဝက်ကို၎င်း၊ မသိသောရဟန်း၊ မမှတ်မိသောရဟန်း၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြား၌ ယုံမှားရှိသောရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သမောဓာနပရိဝါသံ ၃-မျိုး ။ ။ ၁။ ဩဓာနသမောဓာနပရိဝါသံ၊ ၂။ အဏ္ဌသမောဓာနပရိဝါသံ၊ ၃။ ဗိဿကသမောဓာနပရိဝါသံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဩဓာနသမောဓာနပရိဝါသံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပရိဝါသနေစဉ်အကြား၌ အခြားသော အာပတ်သို့ရောက်၍ ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းအား ပရိဝါသနေပြီးသော နေ့တို့ကို ခါတွက်ချေဖျက်၍ ရှေးအာပတ်၏ မူလ နေ့အပိုင်းအခြား၌ နောက်မှသင့်ရောက်သော အာပတ်ကို သွင်း၍ ပေးထိုက်သောပရိဝါသံသည် ဩဓာနသမောဓာနပရိဝါသံ မည်၏

➤ အဏ္ဌသမောဓာနပရိဝါသံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အာပတ်များစွာတို့တွင် တစ်ချက်ဖြစ်

စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ သုံးချက်ဖြစ်စေ၊ အာပတ်များစွာကို အာပတ်အားလုံးတို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်တို့၏ ညဉ့်အပိုင်းအခြား၏အစွမ်းဖြင့် ပေါင်း၍ ယုတ်လျော့စွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်တို့ကြောင့် ပေးထိုက်သော ပရိဝါသ်သည် “အဂ္ဂသမောဓာန” ပရိဝါသ် မည်ပါသည်။

➤ မိဿကသမောဓာနပရိဝါသ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသော အာပတ်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ ပေးထိုက်သော ပရိဝါသ်သည် “မိဿက သမောဓာန” ပရိဝါသ် မည်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုမာနတ္ထာယ-၌ မာနတ် ၂-မျိုး / ဘိက္ခုမာနတ်သရုပ်နှင့် အဓိပ္ပာယ် ၁။ ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်၊ ၂။ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်းအား ပရိဝါသ်၏အဆုံး၌ ပေးထိုက်သော မာနတ်သည် “ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်” မည်ပါသည်။

မဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်းအား ပရိဝါသ်ကိုမပေးဘဲ မာနတ်ကိုသာ ပေးသော မာနတ်သည် “အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်” မည်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခု မာနတ္ထာယ ပဋိပန္နိတဗ္ဗံ-၌ အလိုရှိသော မာနတ် ။ ။ |ပရိဝုတ္တ ပရိဝါသေန ဘိက္ခုနာ ဥတ္တရိ ဆာရတ္ထံ ဘိက္ခုမာနတ္ထာယ ပဋိပန္နိတဗ္ဗံ-ဟု ပရိဝုတ္တ ပရိဝါသေန-နှင့် တွဲ၍ ပါဠိတော်မှာ လာသောကြောင့်| ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်ကိုသာ အလိုရှိသည်

➤ မာနတ်ဆောက်တည်ပုံ ။ ။ မာနတ္ထံ သမာဒိယာမိ၊ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ။

➤ မာနတ်ဈာန်ပုံ ။ ။ မာနတ္ထံ နိက္ခိပိမိ၊ ဝတ္ထံ နိက္ခိပိမိ။

➤ ပရိဝါသ်+မာနတ် ဆောက်တည်နိုင်သည့် သံဃာ ။ ။ ပရိဝါသ်ကို ဆောက်တည်ရာ၌ ရဟန်းတစ်ပါးထံ၌လည်း ဆောက်တည်နိုင် ချထားနိုင်ပါသည်။

မာနတ်ဆောက်တည်ရာ၌ အနည်းဆုံး သံဃာ ၄-ပါးထံ၌ ဆောက်တည်ရပါမည် ၄-ပါးအောက် မလျော့ရပါ။

➤ မာနတ်ကျင့်ရခြင်းအကျိုး ။ ။ ရဟန်းတို့၏ မြတ်နိုးကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၎င်း၊ နှစ်သက်ကျေနပ်စေခြင်းငှာ၎င်း မာနတ်ကျင့်ရပါသည်။

➤ အတ္တာနု-အတ္တာနိသွင်းခြင်း အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မာနတ်ကျင့်ပြီး၍ ရဟန်းများက ကျေနပ်သောကြောင့် သံဃာက လက်ခံနိုင်ခြင်း၊ သံဃာ့အလယ်သို့ သွင်းခေါ်ခြင်းကို အတ္တာနု-အတ္တာနိသွင်းခြင်းဟု ခေါ်ပါသည်။

ကင်္ဂါ သံဃာဒီသီသ် အဓိပ္ပာယ်များ ပြီး၏။

ပထမ အနိယတအဓိပ္ပာယ်

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ ယနေ့ ပွေးဖွားစ သူငယ်မှစ၍ အသက်ရှင်ဆဲ လူမိန်းမ ကို ယူရပါမည်။

➤ ရဟော-အရ ။ ။ စက္ခုရဟ (မျက်စိကွယ်ရာအရပ်)ကိုသာ ယူရပါမည်။

အကြောင်းကား-- တံခါးပိတ်ထားသော အခန်း၏ တံခါးပေါက် အနီး၌ ဝိညာဉ်ရှိသ သည် အာပတ် မသင့်အောင် မပြုနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်လောက် သည့် ၁၂-တောင်အတွင်း၌နေသော မျက်စိကောင်းနေသူသည် စိတ်ပြန်လွှင့်သော်၎င်း၊ အိပ်ငိုက်နေသော်၎င်း၊ အာပတ် မသင့်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း မျက်စိကန်း သူသည် အနီး၌ တည်နေစေကာမူ အာပတ် မသင့်အောင် မပြုနိုင်၊ မျက်စိကောင်း သော်လည်း အိပ်ပျော်နေသော် အာပတ် မသင့်အောင် မပြုနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ မိန်းမ တစ်ရာတို့သည်လည်း အာပတ် မသင့်အောင် မပြုနိုင်သောကြောင့်၎င်း-- စက္ခုရဟ- (မျက်စိကွယ်ရာအရပ်ဒေသ)ကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ ရဟော-အရ ရဟ အမျိုးအစား ။ ။ (၁) စက္ခုရဟ၊ (၂) သောတရဟ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ် မသင့်အောင် မပြုလုပ်နိုင်သူများ ။ ။ တံခါးရှက် ပိတ်ထားသော အခန်း၏ တံခါးပေါက်အနီး၌ ထိုင်နေသော တတ်သိနားလည်သော ယောက်ျား၊ ၁၂-တောင်အတွင်း၌ ထိုင်၍ ငိုက်နေသူ၊ ပြန်လွှင့်သော စိတ်ရှိသူ၊ အနီး အနား၌ ထိုင်နေသော်လည်း မျက်စိကန်းသူ၊ မျက်စိကောင်းသော်လည်း လျောင်း၍ အိပ်ပျော်နေသူ မိန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဋိစ္ဆေဒ အာသဝေ-၌ အာသဝ-အရ ။ ။ နံရံ စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သော အရပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ ကမ္မနိယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မေထုန်စသော လွန်ကျမှု၌ ခံသောအရပ်၊ မေထုန် စသော လွန်ကျမှုအားလျောက်ပတ်သော အရပ်သည် “ကမ္မနိယ” မည်ပါသည်။

➤ အလံ ကမ္မနိယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မေထုန်အမှု၌ ခံခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လောက် သော အရပ်သည် “အလံ ကမ္မနိယ” မည်ပါသည်။

➤ နိသန္ဓံ ကဗ္ဗေယျ-၌ နိသန္ဓ-အရ ။ ။ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း နှစ်မျိုးလုံးကို ယူရ ပါမည်။

➤ ဝါရာဇိက-အရ ။ ။ ပထမ ဝါရာဇိကကို ယူရပါမည်။

➤ အိပ်စေလျှင်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အိပ်ခြင်းကိုလည်း ထိုင် ခြင်းဖြင့်ပင် သိမ်းယူရသောကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အရိယာသာဓိကာမ,က ဓမ္မာစိုပါလျှက် ရဟန်း၏ ဝန်ခံမှုဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ် ရခြင်းအကြောင်း ။ ။ မြင်အပ်သော အရာမည်သည် မြင်အပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာ

တိုင်းလည်း ဟုတ်တတ်၏။ မြင်အပ်သည်မှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာလည်း ဖြစ်တတ်လေသောကြောင့် (မာတုဂါမနှင့်ရဟန်း တစ်ယောက်ချင်းနေသည်ကို အဓိယာဒကာမ မြင်၍ အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲရာ) ရဟန်း၏ ဝန်ခံမှုဖြင့်သာ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

➤ ခါယိကာမ,က ဓမ္မာဓိတိတိုင်း ရဟန်းတော်အား အပြစ်ဝေ ချမှတ်သင့်/ မသင့် အဋ္ဌကထာအရာ၏ မိန့်ဆိုချက် ။ ။ အဓိယာ ဥပါသိကာမ,က မြင်၍ လျှောက်ပါသော်လည်း ရဟန်းက ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကို ဝန်ခံမှသာ ပါရာဇိက သံယာဒိသိသ် ပါမိတ်အာပတ်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အပြစ်ဝေ ချမှတ်သင့်ပါသည်။ ရဟန်းက ဝန်ခံလျှင် အပြစ်ဝေ ချမှတ်သင့်ပါ။

အဓိယာ ဥပါသိကာမ,က မေထုန်-စသော လွန်ကျူးမှုသို့ တင်၍ လျှောက်ထားစွပ်စွဲပါသော်လည်း ရဟန်းက ဝန်ခံမှသာ ပါရာဇိကအာပတ် စသည်ဖြင့် အပြစ်ဝေ ချမှတ်ရပါမည်။ အဓိယာ ဥပါသိကာမ၏ စကားမျှဖြင့် အပြစ်ဝေ ချမှတ်သင့်ပါ။

➤ အနိယတ(အာပတ်) မည်ပုံ ။ ။ ပါရာဇိက, သံယာဒိသိသ်, ပါမိတ်တို့တွင် ဝန်ခံသော အာပတ်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်၍ မည်သည့်အာပတ်ဟု အမြဲ မမှတ်အပ်သောကြောင့် “အနိယတ” (အာပတ်) မည်ပါသည်။

➤ အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူရကျိုး ။ ။ ဝန်ခံမှ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဝန်ခံလျှင် အာပတ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်ရဟု ဝိနည်းဆုံးဖြတ်နည်းကို သတ်မှတ်ပြခြင်းအကျိုးငှာ အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥဓါယံထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မာတုဂါမနှင့် တစ်ခုတည်းသော နေရာ၌ အတူထိုင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ကို ပြုလုပ်သောကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) အမျိုးသမီးထံ သွားလို၍ မျက်ရေကွင်းခြင်း စသော ပယောဂ အားလုံးတို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) ဆိတ်ကွယ်သော အမျိုးသမီးရှိရာ အရပ်သို့သွားပြီး ရဟန်းနှင့်မိန်းမ တစ်ဦးဦးက ရှေးဦးစွာထိုင်၍ ကျန်တစ်ဦးက နောက်မှထိုင်သည်ဖြစ်စေ, နှစ်ဦးစလုံး တပြိုင်နက် အတူထိုင်သည်ဖြစ်စေ ပါမိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

(၃) ကာယသံသဂ္ဂသို့၎င်း, မေထုန်သို့၎င်း ရောက်လျှင် ဆိုင်ရာသိက္ခာပုဒ်များဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ် မသင့်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သော ယောက်ျား

လျောင်း၍ မအိပ်ဘဲ ကန်းသူလည်း မဟုတ်, တတ်သိနားလည်သော ယောက်ျားသည် ၁၂-တောင် ဥပစာအတွင်း၍ ရောက်နေလျှင် အာပတ် မသင့်အောင် ပြုလုပ်

နိုင်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်/အာပတ်လွတ်သော ရဟန်းများ ။ (၁) ရပ်နေသော ရဟန်း (၂) ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ နေလိုသောစိတ် မရှိဘဲ ဆွမ်းခံကိစ္စ စသည်ကြောင့် နိုးနိုး သွားသော ရဟန်း (၃) အာရုံတစ်ပါး၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား ထိုင်ခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်ပါ။ (၄) ဥပ္ပတ္တက ရဟန်း စသည်တို့သည် ပါရာဇိက သံယာဒိသိသ်၊ ပါမိတ်အာပတ်တို့ဖြင့် အာပတ်မသင့်ပါ။

ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

➤ ရဟော-အရ ။ နဟေဝ ခေါပန ပဋိစ္ဆန္တံ အာသနံ ဟောတိ နာလံ ကမ္မနိယံ အလဂ္ဂ ခေါ ဟောတိ မာတုဂါမံ ဒုဠုလ္လာဟိ ဝါစာဟိ ဩဘာသိတုံ-ဟု ဟောတော်မူ သောကြောင့် -- ရဟ-အရ သောတရဟကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ အာသန-အရ ။ ရုန့်ရင်းသော ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဏိတို့နှင့်စပ်သော စကား တို့ကို ပြောဆိုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော နေရာကို ယူရပါမည်။

➤ သံယာဒိသေသ-အရ ။ ကာယသံသဂ္ဂနှင့် ဒုဠုလ္လာဝါစာကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ (အနာပတ္တိကရ) အာပတ်မသင့်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သူများ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားဖြစ်စေ တတ်သိ နားလည်သော ကန်းသူလည်း မဟုတ် သော နားထိုင်းသူလည်း မဟုတ်သော ၁၂-တောင်အတွင်းအရပ်၌ ရပ်နေ ထိုင်နေလျှင် ပြန်လွှင့်သော စိတ်ရှိသူဖြစ်စေ၊ ငိုက်မျဉ်းနေသူဖြစ်စေ အာပတ် မသင့်အောင် ပြုလုပ် နိုင်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်အောင် မပြုလုပ်နိုင်သူများ ။ မျက်စိမြင်သော်လည်း နားထိုင်း နေသူ၊ နား မထိုင်းသော်လည်း ကန်းနေသူတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနိယတသိက္ခာပုဒ် ၂-ပါး၌ အနာပတ္တိကရ-အရ အပေတ်တို့၏ အထူး

ပထမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ အဖော်ကား- သိကြားလိမ္မာသော ယောက်ျားကို ဆိုလိုပါသည်။ ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ အဖော်ကား- သိကြား လိမ္မာသော ယောက်ျား မိန်းမ နှစ်ဦးလုံးကို ဆိုလိုပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ပထမ အနိယတထက် ဒုတိယ အနိယတက ထူးပုံ ။ ပထမ အနိယတ ထက် ဒုတိယအနိယတ၌ မိန်းမဖော်လည်း ယူနိုင်ခြင်း၊ ရဟော-အရ သောတရဟကို ယူရခြင်း၊ ပါရာဇိက ယုတ်လျော့ခြင်း၊ သံယာဒိသိသ်အရာဝယ် ကာယသံသဂ္ဂအပြင် ဒုဠုလ္လာဝါစာကို ယူရခြင်း၊ ပါမိတ်အရာဝယ် အစေလကဝဂ်လာ ရဟောနိသဒ္ဓသိက္ခာ ပုဒ် ၂-ပါးလုံးကို ယူရခြင်းများ ထူးပါသည်။

အနိယတ အပ္ပနိဗ္ဗိတိ၏

နိဿိတ္တယကဏ္ဍာ
ကထိနသိက္ခာပုဒ်

➤ နိဿိတ္တစိဝရ အဓိပ္ပာယ် (နိဿိတ္တစိဝရဗြဟ္မ)။ ။ အပ်ချပ်မှု၏ ပြီးဆုံးခြင်းကြောင့် သော်၎င်း၊ သက်န်းပျောက်ခြင်း၊ ဖျက်ခြင်း၊ မီးလောင်ခြင်း၊ သက်န်း၌ဖြစ်သော အလိုအာသာ ပြတ်စဲခြင်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အခြင်းအရာကြောင့်သော်၎င်း စိဝရ ပလိဗောဓ ပြတ်သည်ကို “နိဿိတ္တစိဝရ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ နိဿိတ္တစိဝရ-အရ သက်န်းကိစ္စ ပြီးစီးနိုင်ခြင်းအကြောင်း ၅-ပါး

(၁) အပ်ချပ်မှု၏ ပြီးဆုံးခြင်း၊ (၂) သက်န်းချပ်နေစဉ် နိဿိတ္တလုယက်၍ ပျောက်ခြင်း (၃) ခြုံစသည်ကိုက်၍ ဖျက်သွားခြင်း (၄) မီးလောင်သွားခြင်း (၅) သက်န်း၌ဖြစ်သော အလိုအာသာ ပြတ်စဲခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ စိဝရပလိဗောဓပြတ်စဲခြင်းကို နိဿိတ္တစိဝရ-ဟု ခေါ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း

ကထိနခင်းပြီးသော ရဟန်းအား သက်န်းပျောက်ခြင်းစသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် စိဝရပလိဗောဓ မပြတ်စဲသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ကထိနအာနိသင်ကို ရနိုင်သော ကြောင့်- စိဝရပလိဗောဓပြတ်စဲခြင်းကို နိဿိတ္တစိဝရ-ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

➤ ကထိနခင်းမှုကို စွင့်ပြုအပ်သော ရဟန်း ။ ။ ကထိနခင်းခြင်းကို မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပုရိမဝါပတ်လုံး နေကုန်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား စွင့်ပြုတော်မူပါသည်။

➤ ကထိနခင်းရာ၌ လိုအပ်သော သံဃာ ။ ။ အနည်းဆုံး ရဟန်း ၅-ပါးရှိမှ ကထိနခင်းနိုင်ပါသည်။

➤ ကထိနခင်းပုံ အစီအစဉ် ။ ။ (၁) ပုရိမဝါကပ်သော ရဟန်း ၄-ပါး ၃-ပါး ၂-ပါး ၁-ပါးရှိသော ကျောင်း၌ ပစ္ဆိမဝါကပ်သော ရဟန်းတို့ကို ၅-ပါးဂိုဏ်းပြည့်အောင် ပြုလုပ်၍ ကထိနခင်းရပါမည်။

(၂) ကထိနသက်န်းရလာလျှင် ကထိနခံထိုက်သော ရဟန်းအား ၂ ဣတ္ထိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးရပါမည်။

(၃) ကထိနတ္ထာရဟ ရဟန်းသည် ထိုလျှာရာနေ၌ပင် ငါးပိုင်းသော်၎င်း၊ ငါးပိုင်း ထက်ပို၍သော်၎င်း ဖြတ်၍ ဒုကုဋ်၊ ဧကသီ၊ သင်းပိုင်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ချုပ်ရပါ မည်။ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည် ကထိနခင်းမည့်ရဟန်း၏ အဖော်အဖြစ် ကူညီ၍ ချုပ်ပေး ဆိုးပေးရပါမည်။ | ချုပ်ပြီးသော သက်န်းရရှိလျှင် ကောင်းပါသည်။ မဖြတ်ရ မချုပ်ရသေးသော သက်န်းဖြင့် ကထိနခင်းခြင်းငှာ မအပ်ပါ။

(၄) ကထိနခင်းမည့်ရဟန်းသည် ဒုကုဋ်ဖြင့် ခင်းလိုပါက အဟောင်းဖြစ်သော ဒုကုဋ်ကို ပစ္စုပ္ပန်ပြု၍ အသစ်ဖြစ်သော ဒုကုဋ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ကာ “ဣမာယ သံဃာ

ငိုကာ ကထိနံ အတ္တရာမိ”ဟု ဆို၍ ကထိနံခင်းရပါမည်။

(၅) ကထိနံခင်းပြီးနောက် ကထိနံခင်းသော ရဟန်းက ပုရိမဝါမှ ထပြီး ဥပစာရ သိမ်အတွင်းရှိ ရဟန်းတို့ကို “အတ္တတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒေ”ဟု ဆိုရပါမည်။

(၆) ကြွင်းသော ရဟန်းတို့ကလည်း “အတ္တတံ ဘန္တေ (အာဝုသော) သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒါမ”ဟု၎င်း၊ အနုမောဒါမိ-ဟု၎င်း ဆို၍ အနုမောဒနာ ပြုရပါမည်။

ဓမ္မေ ။ ။ ပုရိမဝါကျွတ်သော ရဟန်းတစ်ပါး နှစ်ပါးသာ ရှိနေသော ရွာကျောင်းများ ၌ ကထိနံခင်းလိုလျှင် မည်သို့ ပြုရမည်ကို ညွှန်ပြပါ။

ဓမ္မေ ။ ။ ပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်းတို့ကို ဂဏပုရဏပြု၍ ကထိနံခင်းရပါမည်။

➤ ပစ္ဆိမဝါကပ်သော ရဟန်းတို့ ကထိနံအာနိသင် မရနိုင်ခြင်းအကြောင်း

ပစ္ဆိမဝါကပ်သော ရဟန်းတို့သည် ဂိုဏ်းကိုပြည့်စေသူတို့သာ ဖြစ်သောကြောင့် ကထိနံအာနိသင် မရနိုင်ပါ။

➤ ကထိနံသင်္ကန်း ရှေ့နိုင်သော ဝုဠိလ် ။ ။ အိမ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရသေ့၊ ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကထိနံသင်္ကန်း ဝေးလှူရာ၌ လျှောက်ထားပုံ ။ ။ ဝိနည်းကံနှင့် ညီညွတ်သော သင်္ကန်းကို “ဤသင်္ကန်းဖြင့် ကထိနံခင်းကြပါကုန်”ဟု လျှောက်ထား၍ ပေးလှူရမည်။

➤ ကထိနတ္ထာရဟ (ကထိနံခင်းဆိုက်သော) ရဟန်း၏ ဆောင်ရွက်ပွယ်

ကထိနတ္ထာရဟရဟန်းသည် ထိုလှူရာနေ့၌ပင် ၅-ခဏ၊ ၅-ခဏထက် ပိုလွန်သော အပိုင်းတို့ကိုဖြတ်၍ ဒုကုဋ်၊ ဧကသီ၊ သင်းပိုင်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်ကို ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ မမြတ်ရသေးသည့် သင်္ကန်းဖြင့် ကထိနံခင်းနိုင်/မခင်းနိုင် ။ ။ မမြတ်အပ် မချုပ်အပ်သေးသော သင်္ကန်းသည် ကထိနံခင်းခြင်းငှာ မအပ်ဟုဆိုသောကြောင့် ကထိနံ မခင်းနိုင်ပါ။

➤ ဒုကုဋ် (သင်္ကန်းကြီး) ဖြင့် ကထိနံခင်းပုံ ။ ။ ကထိနံခင်းမည့်ရဟန်းသည် ဒုကုဋ်ဖြင့် ခင်းလိုပါက အဟောင်းဖြစ်သော ဒုကုဋ်ကို ပစ္စုဒ္ဓါပြု၍ (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန် ချ၍ အသစ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးလျှင် “ဣမာယ သံဃာဋီယာ ကထိနံ အတ္တရာမိ”ဟု ဆို၍ ခင်းရပါမည်။

➤ ဧကသီဖြင့် ကထိနံခင်းပုံ ။ ။ ဧကသီဖြင့် ခင်းလိုပါက အဟောင်းဖြစ်သော ဧကသီကို ပစ္စုဒ္ဓါပြု၍ (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ အသစ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်

တင်ပြီးလျှင် “ဣမိနာ ဥတ္တရာသင်္ဂေန ကထိနံ အတ္တရာမိ”ဟု ဆို၍ ခင်းရပါမည်။

➤ ဆင်းပိုင်ခြင်းကထိန်ခင်းပုံ ။ သင်းပိုင်ဖြင့် ခင်းလိုပါက အဟောင်းဖြစ်သော သင်းပိုင်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရိပြု၍ (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ အသစ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးလျှင် “ဣမိနာ အန္တရဝါသကေန ကထိနံ အတ္တရာမိ”ဟု ဆို၍ ခင်းရပါမည်။

➤ ကထိန် အနုမောဒနာပြုရန် တိုက်တွန်းပုံ မိန့် ။ အတ္တတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒထ။

➤ ကထိန်အနုမောဒနာ ပြုပုံ မိန့် ။ အတ္တတံ ဘန္တေ (အာဝုသော) သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒါမ (အနုမောဒါမိ)။

➤ ပုရိမဝါကပ်သော ရဟန်းတိုင်း ကထိန်အာနိသင် မရနိုင်/မရနိုင်

ကထိန်အနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းတို့သည်သာ ကထိန်ခင်းရာရောက်သော ကြောင့် ပုရိမဝါကပ်သော ရဟန်းတိုင်း ကထိန်အာနိသင် မရနိုင်ပါ။ (အနုမောဒနာ ပြုသော ရဟန်းတို့သာ ကထိန်အာနိသင် ရသည်ဟု မှတ်ပါ။)

➤ ကထိန်အာနိသင် (ကထိန်အကျိုး) ၅-ပါး ။ (၁) အနာမန္တစာရ-ခွင့်မပနဘဲ အိမ်တို့၌ လှည့်လည်သွားလာနိုင်ခြင်း (၂) အသမာဒါနစာရ-တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်ငှာ အပ်သော သင်္ကန်းကို သွားလေရာသို့ ယူမသွားဘဲ လှည့်လည်နိုင်ခြင်း (၃) ယာဝ ဒတ္ထစိဝရ-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ သင်္ကန်းများကို အလိုရှိသလောက် ထားနိုင်ခြင်း (၄) ဂဏဘောဇန-ဂဏဘောဇနကို အတူတကွ ခံယူနိုင်ခြင်း (၅) ယောစ တတ္ထ စိဝရုပ္ပါဒ-ကထိန်ခင်းရာကျောင်းတိုက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ သင်္ကန်းအားလုံးသည် ကထိန်အာနိသင်ရထားသော ပုရိမဝါသား ရဟန်းများနှင့်သာ သက်ဆိုင်ခြင်း။

➤ ကထိန်အာနိသင်ကြောင့် အမြဲနိမ္မိ မကင်းလွတ်ခွင့်ရသော သိက္ခာပုဒ်များ

(၁) အနာမန္တစာရကြောင့် စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၊ (၂) အသမာဒါနစာရကြောင့် ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ် (၃) ယာဝဒတ္ထစိဝရကြောင့် ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၊ (၄) ဂဏဘောဇနကြောင့် ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကထိန်နှုတ်ကြောင်း မာတိကာ ၈-ပါး ။ (၁) ပက္ကမနန္တိကာ-ဖဲသွားခြင်း အဆုံးရှိသော နှုတ်ခြင်း။ (၂) နိဋ္ဌာနန္တိကာ-သင်္ကန်းပြီးဆုံးခြင်း အဆုံးရှိသောနှုတ်ခြင်း (၃) သနိဋ္ဌာနန္တိကာ-ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသော နှုတ်ခြင်း (၄) နာသနန္တိကာ-သင်္ကန်း လျှာ အဝတ် ပျောက်ဆုံးခြင်းအဆုံးရှိသော နှုတ်ခြင်း။ (၅) သဝနန္တိကာ-“ကထိန် ခင်းကြသတ”ဟု ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော နှုတ်ခြင်း။ (၆) အာသာဝစ္ဆေဒိကာ-အာသာ ပြတ်စဲခြင်းရှိသော နှုတ်ခြင်း။ (၇) သိမာတိက္ကန္တိကာ-ဥပစာရသိမ်မြင်ပ၌ သင်္ကန်း ကာလကို လွန်ခြင်းရှိသော နှုတ်ခြင်း။ (၈) သဟုတ္တာရာ-အတူတကွ နှုတ်ခြင်းရှိသော

နှုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပလိဝေဇာ ၂-ပါး၌ ပါဝင်သော မာတိကာများ ။ ။ စိဝရပလိဝေဇာ ပြတ်စဲရာ၌ နိဌာနန္တိကာ၊ နာသနန္တိကာ၊ အာသာဝစ္ဆေဒိကာ-ဟူသော ကထိန်နှုတ်ခြင်း မာတိကာ ၃-ပါး ပါဝင်ပါသည်။ အာဝါသပလိဝေဇာ ပြတ်စဲရာ၌ ကြွင်းသော ကထိန်နှုတ်ခြင်း မာတိကာ ၅-ပါး ပါဝင်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ အဘယ်သင်္ကန်းသည် “ဒသာဟပရမ အတိရေကစီဝရ” ဖြစ်၍ အဘယ် သင်္ကန်းသည် “ဒသာဟာတိက္ကမ” ဖြစ်ပါသနည်း၊ အချိန်ပိုင်း၍ ဖြေပြပါ။

ဓဖြ ။ ။ သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်ရာ နေ့နှင့်တကွ ဆယ်ရက်အထိုင်းအရှည်ရှိသော အဓိဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းတို့မှ အပိုအလွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည် “ဒသာ ဟ ပရမ အတိရေကစီဝရ” ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်ရာ နေ့နှင့်တကွ (၁၁)အရက်တက်သော အခါ “ဒသာဟာ တိက္ကမ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဒသာဟပရမ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆယ်ရက်အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလ သည် “ဒသာဟပရမ” မည်ပါသည်။

➤ အတိရေကစီဝရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဓိဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်း၊ ဝိကပ္ပနာပြု အပ်သော သင်္ကန်းတို့၌ မပါဝင်သောကြောင့် အပိုအလွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည် “အတိ ရေက စီဝရ” မည်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ကထိန်ခင်းသော ကျောင်းတိုက်မှ အခြားကျောင်းတိုက်သို့ သင်္ကန်းကာလ အတွင်း ပြောင်းရွှေ့သွားသော ရဟန်းအား ကထိန်အာနိသင် ၇/မရ အကြောင်း ပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပြပါ။

ဓဖြ ။ ။ နိဋ္ဌိတစီဝရဖြစ်သည့် ပြောင်းရွှေ့သွားသောရဟန်းအား အာဝါသပလိဝေဇာ ပြတ်စဲသောကြောင့် ကထိန်အာနိသင် မရပါ။ နိဋ္ဌိတစီဝရ မဖြစ်ဘဲ စီဝရ ပလိ ဝေဇာ ရှိသေးလျှင်ကား ပြောင်းရွှေ့သွားသော်လည်း ကထိန်အာနိသင် ရနိုင်ပါသည်။

➤ ဥစ္ဆတသ္မိ ကထိဓန-ဟူသောပါဠိဖြင့် ။ ။ အာဝါသပလိဝေဇာ မရှိခြင်းကို ညွှန်ပြပါသည်။

➤ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ။ ။ စိဝရပလိဝေဇာ မရှိခြင်းကို ညွှန်ပြသည်။

➤ အတိရေကစီဝရ-၌ စီဝရ-အရ (သင်္ကန်း ၆-မျိုး)

➤ အာတိသင်္ကန်းတို့၏ သဗ္ဗင်္ဂ ။ ။ (၁) ခေါမ-ခေါမတိုင်း၌ဖြစ်သော သင်္ကန်း။

(၂) ကပ္ပါသိက-ဝါချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော သင်္ကန်း (၃) ကောသေယျ-ပိုးချည်ဖြင့်ရက် အပ်သော သင်္ကန်း (၄) ကမ္မလ-သိုးမွေးချည်သင်္ကန်း (၅) သာဏာ-ပိုက်ဆံချည်သင်္ကန်း

(၆) ဘဂ်-ဘန်ချည်သင်္ကန်း (ဝါ) ငါးမျိုးစုံရော၍ ရက်အပ်သော သင်္ကန်း။ ။ ဤကား မူလစီဝရအားဖြင့် ခွဲပုံဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုလောမသင်္ကန်း ၆-မျိုး ။ ။ (၁) ဒုက္ခလ-ဘွဲ့ဖြူအဝတ်သင်္ကန်း (၂) ပတ္တုဏ္ဏ ပတ္တုဏ္ဏတိုင်း၌ဖြစ်သော ပိုးချည်အဝတ်သင်္ကန်း (၃) သောမာရပဋ္ဌ-သောမာရတိုင်း၌ ဖြစ်သော အဝတ်သင်္ကန်း (၄) စိနပဋ္ဌ-စိနတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်သင်္ကန်း (၅) ဣဒ္ဓိဇ ဧဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူသောအခါ ကမ္မဇိဒ္ဓိကြောင့်ဖြစ်သော အဝတ်သင်္ကန်း (၆) ဒေဝဒိန္န-နတ်တို့လျှူအပ်သော အဝတ်သင်္ကန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိအပ်သောသင်္ကန်း ။ ။ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလျား လက်ရှစ်သစ်၊ အနံ လက်လေးသစ်ရှိသော သင်္ကန်း ကိုသာ အလိုရှိပါသည်။

➤ အတိဇရကစီဝရ-၌ သင်္ကန်း၏ ဇာတိနှင့်ပမာဏ ။ ။ ခေါမသင်္ကန်းစသော မူလသင်္ကန်း (၆)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသည်၎င်း၊ အနုလောမသင်္ကန်း ၆-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသည်၎င်း သင်္ကန်း၏ ဇာတိ(အမျိုးဇာတ်) ဖြစ်ပါသည်။

* ပမာဏအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာလောကသော နောက်ဆုံးဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိပါသည်။

➤ အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်သော အယေဏ်းသင်္ကန်း ပမာဏ ။ ။ ဘုရားရှင်၏ လက်သစ်တော်ဖြင့် အလျား လက်ရှစ်သစ်၊ အနံ လက်လေးသစ်ရှိသော သင်္ကန်းဖြစ် ပါသည်။

➤ သင်္ကန်း ၉-ထည်သရုပ် ။ ။ (၁) သံယာဇီ-ဒုက္ခင် (၂) ဥတ္တရာသင်္က-ဧကသီ (၃) အန္တရဝါသက-သင်းပိုင် (၄) ပစ္စတ္တရဏ-အပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်း (၅) ဝဿိက သာဓိက-မိုးရေခံသင်္ကန်း (၆) ကဏ္ဍာပုဋ္ဌိတ္တာဒိ-အနာလွမ်းသင်္ကန်း (၇) မုခပုဋ္ဌနစောဠ- မျက်နှာသုတ်ပဝါ (၈) ပရိက္ခာရစောဠ-ပရိက္ခရာအဝတ် (၉) နိသီဇန-နိသီဒိန်။

➤ ယခုဇေတိ၌ အသုံးပြု/မပြုသော သင်္ကန်း ။ ။ ယခုဇေတိ၌ နိသီဒိန်၊ မိုးရေ ခံ သင်္ကန်း၊ အနာလွမ်းသင်္ကန်းတို့ကို အသုံးမပြုတော့ပါ။ ကြွင်း (၆)ထည်ကိုသာ အသုံး ပြုပါသည်။

➤ သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုရမည့် အစီအရင်များ သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်သော အခါ မိမိကိုယ်ပိုင် အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ပရိက္ခာရစောဠ အမည်ဖြင့်၎င်း အဓိဋ္ဌာန် တင်ရပါမည်။

ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌ကား မိမိကိုယ်ပိုင်အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ မပြုရ၊ သာမည စီဝရ အမည်ဖြင့်သာ ဝိကပ္ပနာ ပြုရပါမည်။

မိုးရေခဲသင်္ကန်းနှင့် အမာလွမ်းသင်္ကန်းမှ တစ်ပါး ကျန်သော သင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်သာ တင်ရပါမည်။ ဝိကပ္ပနာ မပြုရပါ။

မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို မိုးလေးလပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ မိုးလလွန်သောအခါ ဝိကပ္ပနာပြုထားရပါမည်။

အမာလွမ်းသင်္ကန်းကို အနာရှိသမျှကာလပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ အနာပျောက် သွားသောအခါ ဝိကပ္ပနာပြုထားရပါမည်။

➤ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်သော အကြီးဆုံးသင်္ကန်း ပမာဏနှင့် အငယ်ဆုံး သင်္ကန်း ပမာဏ ။ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်သော သင်္ကန်းသည် ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒ (အကြီးဆုံး)အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်အောက် ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသည်။

ယုတ်သော အပိုင်းအခြား (အငယ်ဆုံး)အားဖြင့် သင်္ကန်းကြီးနှင့် ဧကသီသည် အလျား ၅-တောင် တောင်ဆုပ်၊ အနံ ၃-တောင် တောင်ဆုပ် ဖြစ်ပါသည်။

သင်းပိုင်သည် အလျား ၅-တောင် တောင်ဆုပ်၊ အနံ ၂-တောင်ရှိရပါမည်။

➤ ပရိက္ခာရစောဓူအဖြစ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည့် သင်္ကန်း ။ ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏထက် (ဝါ) ပမာဏအောက် ပိုလွန်သော သင်္ကန်း၊ ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်း ကို ပရိက္ခာရစောဓူ-ဟု အဓိဋ္ဌာန် တင်ရပါမည်။

➤ တိစိဝရိက်ကို ပရိက္ခာရစောဓူ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရကျိုး ။ လွယ်ကူချမ်းသာစွာ အသုံးပြုနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

➤ တိစိဝရိက်ကို အဓိဋ္ဌာန် မတင်မီ ပြုလုပ်ရမည့်အချက်များ ။ တိစိဝရိက်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည် အဓိဋ္ဌာန် မတင်မီ ရှေ့အဘို့တွင် သင်္ကန်းကို ဆိုးခြင်း၊ ကပ္ပဗိန္နုထိုးခြင်း အမှုတို့ကို ကြိုတင်ပြုလုပ်ရမည်။ ယင်းသို့ ပြုလုပ်ပြီးမှ ၎င်း တိစိဝရိက်များ ပမာဏလောက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရပါမည်။

➤ သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် ကာလအပိုင်းအခြားအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်း ။ မိုးရေခဲသင်္ကန်း၊ အနာလွမ်းသင်္ကန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မိမိအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် ပမာဏ သတ်မှတ်ချက်ရှိသော သင်္ကန်း ။ ခုကုဋ်၊ ဧကသီ၊ သင်းပိုင်၊ မိုးရေခဲသင်္ကန်း၊ အနာ လွမ်းသင်္ကန်း၊ နိသီဒ္ဓိတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပမာဏ သတ်မှတ်ချက် မရှိသော သင်္ကန်း ။ အပေါ်လွမ်း အိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုပ် ပဝါ၊ ပရိက္ခရာ အဝတ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အစေ့အတွက် သတ်မှတ်ချက်ရှိသော သင်္ကန်း ။ ခုကုဋ်၊ ဧကသီ၊ သင်းပိုင်၊

မိုးရေခဲသင်္ကန်း၊ အနာလွှမ်းသင်္ကန်း၊ နိသီဒိန်၊ အပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုပ် ပဝါ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အရေအတွက် သတ်မှတ်ချက် မရှိသော သင်္ကန်း ။ ။ ပရိက္ခာရစောဠ- ပရိက္ခရာ အဝတ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ၁-ထည်သာ အဓိဋ္ဌာန် တင်နိုင်သော သင်္ကန်း ။ ။ ဒုကုဋ်၊ ဧကသီ၊ သင်းပိုင်၊ မိုးရေခဲသင်္ကန်း၊ အနာလွှမ်းသင်္ကန်း၊ နိသီဒိန်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အများ အမြူး အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်သော သင်္ကန်း ။ ။ အပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်း မျက်နှာသုပ်ပဝါ၊ ပရိက္ခာရစောဠ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ပဓယာဂသစ္စာ ။ ။ (၁) ကာယာဓိဋ္ဌာန်-ကိုယ်ဖြင့်တင်ခြင်း။ (၂) ဝါစာဓိဋ္ဌာန်-နှုတ်ဖြင့်တင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မျက်မှောက်(အနီး) အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ

➤ တိစိဝရိုက်ကို (ဟတ္ထပါသ်အတွင်း) အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ။ ။ ဒုကုဋ်ဖြစ်က-- က္လမံ သံယာဋီ အဓိဋ္ဌာမိ။ ဧကသီဖြစ်က-- က္လမံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ အဓိဋ္ဌာမိ။ သင်းပိုင်ဖြစ်က- က္လမံ အန္တရဝါသကံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု တင်ရမည်။

➤ တိစိဝရိုက်ကို (ဟတ္ထပါသ်အတွင်း) ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုပုံ / အဓိဋ္ဌာန်ဗျပုံ

ဒုကုဋ်ဖြစ်က-- က္လမံ သံယာဋီ-ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။ ဧကသီဖြစ်က-- က္လမံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။ သင်းပိုင်ဖြစ်က- က္လမံ အန္တရဝါသကံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ-ဟု ပစ္စုဒ္ဓိရံပြုရပါမည်။

➤ နှုတ်ဖြတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ၂-မျိုး ။ ။ (၁) မျက်မှောက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း (၂) မျက်ကွယ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မျက်ကွယ်(အဝေး) အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ။ ။ သင်္ကန်းကြီးဖြစ်က-- ဧတံ သံယာဋီ အဓိဋ္ဌာမိ။ ဧကသီဖြစ်က-- ဧတံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ အဓိဋ္ဌာမိ။ သင်းပိုင်ဖြစ်ပါက-- ဧတံ အန္တရဝါသကံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်ရပါမည်။

➤ မိုးရေခဲသင်္ကန်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားပွယ် ။ ။ မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို မိုးလေးလ ပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ မိုးလေးလမှနောက်၌ ပစ္စုဒ္ဓိရံပြု၍ ဝိကပ္ပနာပြုရမည်။

မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို အဆင်းပျက်ရုံမှ ဆိုးလျှင် အပ်ပါသည်။ တစ်ထည်သာလျှင် အပ်၏။ နှစ်ထည်စသည် မအပ်ပါ။

➤ ပစ္စုတ္တရက- အပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားပွယ် ။ ။ အိပ်ရာခင်း ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ ထိုအိပ်ရာခင်းသည် အကြီးဖြစ်စေ၊ ၁-ထည်ဖြစ်စေ၊ အများ ဖြစ်စေ အပ်ပါသည်။ ညိုသောအခင်း၊ ရွှေသောအခင်း၊ အဆာရှိသောအခင်း၊ ပန်း အဆာရှိသော အခင်း စသည်တို့သည်လည်း အပ်ပါသည်။

➤ ကဏ္ဍပွင့်စွာသိ သင်္ကန်း၏အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုရမည့် သမယ

➤ ကဏ္ဍပွင့်စွာသိ (အနာလွမ်းသင်္ကန်း) နှင့်စပ်၍ မှတ်သားပွယ်

ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော အနာလွမ်းသင်္ကန်းကို အနာရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန် တင်ရပါမည်။ အနာငြိမ်းပျောက်သော် ပစ္စုဒ္ဓါန်ပြု၍ ဝိကပ္ပနာ ပြုရပါမည်။ အမာလွမ်း သင်္ကန်းသည် ခ-ထည်တည်းသာ အပ်ပါသည်။

မေး ။ သပိတ်အိတ်၊ ရေစစ်တို့ကို သင်္ကန်း ၉-ထည်၌ သင့်ရာထည့်သွင်း၍ ယင်း တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံ ပါဠိများကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ရေးပြပါ။

ဖြေ ။ သပိတ်အိတ်၊ ရေစစ်တို့ကို ပရိက္ခာရစောဠ၌ ထည့်သွင်းရပါမည်။

➤ သပိတ်အိတ်၊ ရေစစ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ။ ။ ဣမာနိ စိဝရာနိ ပရိက္ခာရ စောဠာနိ အဓိဋ္ဌာမိ။

➤ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန် မလိုသော ပရိက္ခရာ အသုံးအဆောင်များ ။ ။ (၁) မဉ္ဇ ဘိသိ-ညောင်စောင်းပေါ်၌ ခင်းသော ဘုံလျှို (၂) ဝိဌဘိသိ-အင်းပျဉ်ပေါ်၌ခင်းသော ဘုံလျှို (၃) ဗိမ္မောဟန-ခေါင်းအုံး (၄) ပါဝါရ-ခြုံထည် (၅) ကောဇဝ-ကော်လော (၆) သေနာသန-အသုံးအဆောင်အကျိုးငှာ ပေးလှူအပ်သော အခင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တိစိဝရိကသင်္ကန်း အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း၊ ပျက်ကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါး

(၁) သူတစ်ပါးအား ဖေးခြင်း (၂) ခိုးသူ့စသည်တို့ လုယက်၍ ယူခြင်း (၃) အကျွမ်း ဝင်သဖြင့် ယူခြင်း (၄) လူထွက်ခြင်း (၅) သိက္ခာချခြင်း (၆) သေခြင်း (၇) လိန်ပြန်ခြင်း (၈) ပစ္စုဒ္ဓါန်ပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ တိစိဝရိကသင်္ကန်းတို့တွင် အဘယ်သင်္ကန်း၏ အဘယ်နေရာ၌ အဘယ်မျှ လောက် အဘယ်သို့ပေါက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ကြောင်း ဖော်ပြပါ။

ဖြေ ။ ဒုက္ခနှင့် ဧကသီတို့သည် အလျားအစွန်းမှ တစ်ထွာ၊ အနံ အစွန်းဘက်မှ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော အရပ်၏အတွင်းဘက်၌ လက်သန်း၏ လက်သည်း ခွံ ပမာဏ ထုတ်ချင်းပေါက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ပါသည်။ [အပေါက်အတွင်း ချည်မျှင်တစ်ချောင်းမျှ မပြတ်သေးပါက အဓိဋ္ဌာန် မပျက်သေးပါ။]

သင်းပိုင်သည် အလျားအစွန်းမှ တစ်ထွာ၊ အနံ အစွန်းမှ လက်လေးသစ် အတွင်း လက်သန်း၏ လက်သည်းခွံ ပမာဏ ထုတ်ချင်းပေါက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ပါသည်။

➤ မိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်းအကြောင်း

မိုးရေခဲသင်္ကန်းသည် မိုးလကိုလွန်ခြင်းကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ပါသည်။ (ဝါ) ကျ ပါသည်။ (ဝါ) စွန့်ပါသည်။

➤ ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဓိ (အမာလွမ်း) သင်္ကန်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း အကြောင်း ။ ။ အမာလွမ်းသင်္ကန်းသည် အနာပျောက်ခြင်းကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျပါသည်။

➤ မိုးရေခဲသင်္ကန်း ဝိကပ္ပနာပြုရာအခါ ။ ။ မိုးရေခဲသင်္ကန်းသည် မိုးလလွန်သည့်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်စွန့်သောကြောင့် မိုးလအခါမှနောက်၌ ဝိကပ္ပနာပြုရမည်။

➤ အမာလွမ်းသင်္ကန်း ဝိကပ္ပနာပြုရာအခါ ။ ။ အမာလွမ်းသင်္ကန်းသည် အနာပျောက်သည့်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်စွန့်သောကြောင့် အနာပျောက်ရာအခါမှ နောက်၌ ဝိကပ္ပနာပြုရပါမည်။

➤ ယခုစေတီ ဖြစ်စေတင်များ၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန် လို/မလို ။ ။ ခြင်ထောင်သည် ပုဂ္ဂလိကပင်ဖြစ်သော်လည်း သေနာသန အသုံးအဆောင်ဖြစ်သောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန် မလိုပါ။

➤ ပါရာဇိက ကျသူး၏သင်္ကန်းသည် အဓိဋ္ဌာန်ဗျတ်/မဗျတ် ။ ။ သိက္ခာချခြင်းကြောင့်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သောကြောင့် ပျက်ပါသည်။

➤ သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် ကပ္ပမိစ္ဆူ ဆိုးရန်လိုသော သင်္ကန်း ။ ။ (၁) ဒုကုဋ် (၂) ဧကသီ (၃) သင်းပိုင် (၄) မိုးရေခဲသင်္ကန်း (၅) အမာလွမ်းသင်္ကန်း-တို့ ဖြစ်သည်။

➤ ကပ္ပမိစ္ဆူ ဆိုးရန် မလိုသောသင်္ကန်း ။ ။ (၁) အပေါ်လွှမ်းတိပ်ရာအခင်း (၂) ပရိက္ခရာအဝတ် (၃) မျက်နှာသုတ်ပဝါ (၄) နိသီပိန်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဆိုးရန်လိုသော သင်္ကန်း ။ ။ ဒုကုဋ်, ဧကသီ, သင်းပိုင်, မိုးရေခဲသင်္ကန်း။

➤ ဆိုးရန် မလိုသော သင်္ကန်း ။ ။ အပေါ်လွှမ်းတိပ်ရာအခင်း, ပရိက္ခရာအဝတ်, အမာလွမ်းသင်္ကန်း, မျက်နှာသုတ်ပဝါ, နိသီပိန်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဒသာဟပရမံ-အရ ဧရတွက်ပုံ ။ ။ ဒသာဟပရမံ-အရ သင်္ကန်းရသော နေ၏ လွန်ခဲ့ပြီးသော အရုဏ်မှစ၍ ရေတွက်ရပါမည်။

➤ အနုပညတ်ပါဠိကား - ဒသာဟပရမံ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အတိတ္တာမယတော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆယ်ရက်အတွင်း၌ အတိရေကစီဝရ မဖြစ်အောင် အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ ထားသည်ကို “အတိတ္တာမယတော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ နိဿဂ္ဂိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာ မပြောမီ ရှေးဦးစွာ စွန့်မှု, ဝိနည်းကံကို ပြုရသောကြောင့် “နိဿဂ္ဂိ” မည်ပါသည်။

➤ နိဿဂ္ဂိအာပတ် ကူးစားပုံ အဓိအစဉ် ။ ။ (၁) နိဿဂ္ဂိဖြစ်သော သင်္ကန်းကို သံဃာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဦးထံ၌ စွန့်ရပါမည်၊ (၂) ဗျတ္တိ, ပဋိဗလ ရဟန်းတစ်ပါးက

ထိုအာပတ်ကို ခံယူပါမည်အကြောင်း ဥတ်ထား၍ သံဃာကို သိစေရပါမည်။ (၃) ဒေသနာပြောကြားရမည်။ (၄) ဒေသနာကြားပြီးလျှင် စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းကို ဥတ်ထား၍ ပြန်ပေးရပါမည်။

➤ နိဿိဒ္ဓိသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပုံပါဠိ ။ ။ ကျွန်ုပ် မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဒေသာဟာ တိက္ကန္တံ နိဿိဒ္ဓိယံ၊ ကုမာဟံ သံဃဿ နိဿိဒ္ဓာမိ။

➤ နိဿိဒ္ဓိသင်္ကန်း ပြန်ပေးပုံပါဠိ ။ ။ ကျွန်ုပ် စီဝရံ အာယံသုတော ဝဗ္ဗိ။

➤ စွန့်အပ်သော နိဿိဒ္ဓိပစ္စည်းကို ပြန်မပေးသော ရဟန်း၏အပြစ်

စွန့်အပ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို “ဤဝတ္ထုကို ဤရဟန်းသည် ငါ့အား တကယ်ပေးတာပဲ-ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ပြန်မပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ အမြွက်ထောင်၍ လူယူပါက ဥစ္စာရှင်ရဟန်း၏ ဝန်ချမှုဖြင့် ဘဏ္ဍာကို တန်ဖိုးဖြတ်စေ၍ ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဝေသာလီပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အပိုအလွန်သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ဆယ်ရက်မလွန်သေးဘဲ ဆယ်ရက်လွန်ပြီဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးစွဲသော ရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယဖြင့် သုံးစွဲသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) ဆယ်ရက်လွန်ပြီးသော သင်္ကန်း၌ ဆယ်ရက်လွန်ပြီဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ဆယ်ရက်မလွန်သေးဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယရှိသော ရဟန်းတို့အား နိဿိဒ္ဓိပာမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိဿိဒ္ဓိထိုက်သော သင်္ကန်းများ ။ ။ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သော သင်္ကန်း၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သော သင်္ကန်း၊ သူတစ်ပါးတို့အား မစွန့်သော သင်္ကန်း | တို့၌ အဓိဋ္ဌိတ စသည်ဟု အမှတ်ဖြင့် သုံးစွဲသော ရဟန်းအား နိဿိဒ္ဓိပာမိတ်]

➤ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိသော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလ်များ ။ ။ ဆယ်ရက်အတွင်း ၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်း၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုပြီးသော သင်္ကန်း၊ သူတစ်ပါးအား စွန့်လှူသောသင်္ကန်း၊ ခိုးသူအတွက် ပျောက်ပျက်သော သင်္ကန်း၊ ခြံ စသည်ကြောင့် ပျက်စီးသော သင်္ကန်း၊ မီးလောင်သော သင်္ကန်း၊ ဓားပြတို့ လူယူသောသင်္ကန်း၊ အကျွမ်း ဝင်ခြင်းကြောင့် ယူသောသင်္ကန်းတို့ကို သုံးစွဲသော ရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တကရဟန်း။

➤ အာပတ် (၅) ဟုံကို ဝိပဇ္ဇိ ၄-ပါးဖြင့် ခွဲပုံ ။ ။ ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့သည် သီလဝိပတ္တိ၊ ကြွင်းသော အာပတ်တို့သည် အာစာရဝိပတ္တိ။ အာဇီဝ

ဝိပတ္တိ သိက္ခာပုဒ်၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဟူ၍ တိုက်ရိုက်မရှိ သို့သော် အာဝိဇ္ဇာဝိပတ္တိ-ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဂုဏ္ဏသိအာပတ်မှတစ်ပါး ကြွင်းသော အာပတ် (၆)ပါး တို့ကို ပညတ်တော်မူပါသည်။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပါမိတ်အာပတ် နှင့် ဂုဏ္ဏသိအာပတ်တို့ကို ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ သီလဝိပတ္တိကြောင့် သင့်သောအာပတ် ။ ။ ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် သံယာ ဒိသိသ်အာပတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာစာရဝိပတ္တိကြောင့် သင့်သောအာပတ် ။ ။ ပါရာဇိကအာပတ်၊ သံယာ ဒိသိသ်အာပတ်တို့မှတစ်ပါး ကျန် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာဝိဇ္ဇာဝိပတ္တိကြောင့် သင့်သောအာပတ် ။ ။ ဂုဏ္ဏသိအာပတ်မှတစ်ပါး ကျန် ၆-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိကြောင့် သင့်သောအာပတ် ။ ။ ပါမိတ်နှင့် ဂုဏ္ဏသိအာပတ်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ဇာတ်ပမာဏလောက်သော သင်္ကန်း၏ မိမိ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း (၂) နေ့ရက် အရေအတွက်သို့ရောက်ခြင်း (၃) ပလိဗောဓ ပြတ်ပြီးခြင်း (၄) အပိုသင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၅) ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်

➢ တိစိဝရေန ဝိပွဝသေယျ-န္တံ တိစိဝရ-အရ ။ ။ တိစိဝရိုက် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော နည်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သံယာဋီ-စသော သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည် ထည်ကို ယူရပါမည်။

➢ ဝိပွဝသေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဂါမ၊စသော အရပ်၌ သင်္ကန်းကိုထားလျှင် ထိုအရပ်၏ အပြင်ဘက်၌ ဟတ္ထပါသ်ကို လွန်၍ နေခြင်းကို “ဝိပွ ဝသေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ တိစိဝရေန ဝိပွဝသေယျ-အရ အဘယ်ကဲ့သို့ နေခြင်းကို တိစိဝရိုက်နှင့်ကင်း၍ ဓနုသညံ ဟု ခေါ်ပါသနည်း။

ဓမ္မိ ။ ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဂါမ၊စသောအရပ်၌ သင်္ကန်းကိုထားလျှင် ထိုအရပ် ၏ အပြင်ဘက်၌ ဟတ္ထပါသ်ကို လွန်၍ နေခြင်းကို “တိစိဝရိုက်နှင့် ကင်း၍ နေ သည်” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ တိစိဝရိုက်သင်္ကန်း ထားနိုင်ရာ အရပ်(ရွာ)များ ။ ။ ဂါမ-ရွာ၊ နိဝေသန- တိမ်၊ ဥဒေါသိတ-ဘဏ္ဍာတိုက်၊ အဋ္ဌ-ပြတိုက်၊ မာဠ-တန်ဆောင်မိုင်း၊ ပါသာဒ-အထွတ် တပ်သော ပြဿာန်ရှည်၊ ဟနွိယ-အထွတ် မတပ်အပ်သော ပြဿာန်စွဲ၊ (ဝါ) အုတ်တိုက်၊ နာဝါ-လှေ၊ သတ္တ-လှည်းကုန်သည်၊ လှေကုန်သည်အပေါင်း၊ ခေတ္တ-လယ်၊

ယာ၊ ဓဉာဏရဏ-စပါးပြုလုပ်ရာ ကောက်နယ်တလင်း၊ အာရာမ-သစ်သီး အာရာမ်၊ ပန်းအာရာမ်၊ ဝိဟာရ-ကျောင်းတိုက်၊ ရုက္ခမူလ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၊ အရွှေ့ကာသ-လွင်တီးခေါင်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာ-၌ သမ္ပတိ-အရ ။ သံဃာသည် ဂိလာနရဟန်းအား ပေးအပ်သော တိစိဝရေ အဝိပွဝါသသမ္ပတိကို ယူရပါမည်။

➤ သမ္ပတိဓပးရမည့် ရဟန်း ။ တိစိဝရ်ကို သွားလေရာ ယူမသွားနိုင်သော ဂိလာနရဟန်းအား ပေးရပါမည်။

➤ သမ္ပတိကို ဓပးနိုင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဓပးပုံ ။ သမ္ပတိကို သံဃာကသာ ပေးနိုင်၍ ၂ တို့ဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဒါန်း) ၌ များစွာသောရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သင်းပိုင်နှင့်တကွ ကိုယ်ရံဖြင့် ဇနပုဂ်ဒေသစာရီ ဖဲသွားခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

➤ အနုပညတ်ပါဠိကား- အညတြ ဘိက္ခု သမ္ပတိယာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ (၁) ညဉ့်ကင်း၍ မနေသော သင်္ကန်း၌ ညဉ့်ကင်း၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးစွဲသော ရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယရှိ၍ သုံးစွဲသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) ညဉ့်ကင်း၍နေသော သင်္ကန်း၌ ညဉ့်ကင်း၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ညဉ့်မကင်းဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယရှိသော ရဟန်းတို့အား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ် မပြုအပ်သော သင်္ကန်း၊ မစွန့်အပ်သော သင်္ကန်း စသည်တို့၌ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုအပ်ပြီး သင်္ကန်း၊ စွန့်အပ်သော သင်္ကန်း စသည်ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်း စွန့်ပုံပါဠိ ။ ဣဝံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ ရတ္တိဝိပုဥတ္တံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာယံ သံဃဿ နိဿာဓာမိ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အဓိ ၄-ဝါး ။ (၁) တိစိဝရ် အဝိဋ္ဌာန်တင်ထားပြီးသော သင်္ကန်း ဖြစ်ခြင်း (၂) ကထိန် မခင်းခြင်း (၃) အဝိပွဝါသ သမ္ပတိ မရခြင်း (၄) ညဉ့်ကင်းခြင်း

➤ အကိရိယ ၂-ပါးအထူး ။ ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ အဝိဋ္ဌာန် မတင်ခြင်း ဝိကပ္ပနာ မပြုခြင်းသည် အကိရိယ၊ ဒုတိယ ကထိန သိက္ခာပုဒ်၌ ပစ္စုဒ္ဓါရ်မပြုခြင်း သည် အကိရိယ၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

အကာလစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➤ အကာလစီဝရ-၌ ကာလစီဝရ-အရ (စီဝရကာလ-အရ)

ကထိန် မခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် အထိ ၁-လ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်မှ တပေါင်းလပြည့် အထိ ၅-လကို ကာလစီဝရ-အရ ယူရပါမည်။

➤ အကာလစီဝရ-အရ ။ ကထိန် မခင်းလျှင် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ (၁၁)လ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် တပေါင်းလပြည့် ကျော် ၁-ရက်မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ ၇-လ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကာလစီဝရ အဓိပ္ပါယ် ။ ကထိန်း မခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် မိုးဥတု၏နောက်ဆုံး တစ်လသည် ကာလစီဝရ မည်ပါသည်။ ကထိန်ခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် ၅-လအတွင်း၌ ရရှိသော သင်္ကန်းသည် ကာလစီဝရ မည်ပါသည်။

➤ အကာလစီဝရ [အကာလသင်္ကန်း] အဓိပ္ပါယ် ။ စီဝရကာလမှ တစ်ပါးသော ကာလ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသောသင်္ကန်းသည်၎င်း၊ စီဝရကာလ၌ သံဃာတော်အား “ဤ သင်္ကန်းသည် အကာလသင်္ကန်းပါ” ဟု လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းသည်၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား “ဤသင်္ကန်းသည် အရှင်အား လှူပါ၏” ဟု လှူဒါန်းအပ်သော သင်္ကန်းသည်၎င်း၊ အကာလစီဝရ မည်ပါသည်။

➤ အကာလစီဝရ ဥပ္ပဇ္ဇယ-၌ ဥပ္ပဇ္ဇယ အဓိပ္ပါယ်

➤ အကာလသင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ။ မိမိအဖို့အစုရခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သံဃာမှသော်၎င်း၊ သုတ္တန္တိက၊စသော ဂိုဏ်းမှသော်၎င်း၊ ဆွေမျိုးအထံမှသော်၎င်း၊ မိတ်ဆွေအထံမှသော်၎င်း၊ ပုံသကူသင်္ကန်း အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ မိမိ၏ဝါဂွမ်းချည်-စသော ဥစ္စာဖြင့်သော်၎င်း၊ တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ (ဝါ) ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို “ဥပ္ပဇ္ဇယ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ [တစ်နည်း] သီမာယ ခေတိ-စသော မာတိကာ ရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို “ဥပ္ပဇ္ဇယ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သင်္ကန်းဖြစ်ကြောင်း မာတိကာ ၈-ပါး ။ (၁) သိမ်၌ သံဃာအားပေးလှူခြင်း၊ (၂) ကတိကဝတ် သံဃာအားပေးလှူခြင်း၊ (၃) ဆွမ်းကို ဝတ်တည်ရာ အရပ်၌ ပေး လှူခြင်း၊ (၄) သံဃာအား ပေးလှူခြင်း၊ (၅) ဥဘတော သံဃာအား ပေးလှူခြင်း၊ (၆) ဝါကျွတ် သံဃာအား ပေးလှူခြင်း၊ (၇) ရည်ညွှန်းပိုင်းခြား၍ လှူခြင်း၊ (၈) ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၏”ဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားသော သိမ်သည် “လာဘသိမ်” မည်ပါသည်။

➢ နေပဒေသီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း၊ စသော တိုင်းတို့၏ အတွင်း၌ များစွာသော နေပုဒ်တို့တွင် တစ်ခုသော နေပုဒ် အပိုင်းအခြားသည် “နေ ပဒေသီ” မည်ပါသည်။

➢ ရဋ္ဌသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း အစရှိသောတိုင်းတို့၏ အပိုင်းအခြားသည် “ရဋ္ဌသိမ်” မည်ပါသည်။

➢ ရဋ္ဌသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ယောက်သော မင်း၏ အာဏာဖြစ်ရာ အရပ်သည် “ရဋ္ဌသိမ်” မည်ပါသည်။

➢ ဝိပသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သမုဒ္ဒရာအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားသော ကျွန်းကြီးသည် ၎င်း၊ အကြား၌ ကျွန်းသည်၎င်း “ဝိပသိမ်” မည်ပါသည်။

➢ ဧတ္ထဝါဠသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ခုသော စင်္ကြာဝဠာတောင်ဟူသော အကာ အရံ၏ အတွင်းအရပ်သည် “ဧတ္ထဝါဠသိမ်” မည်ပါသည်။

➢ ဧက္ကသီမာယ ဒေမ-ဟု လျှောက်ထား၍ လှူရာ၌ ဝေပနိပုံ

ဧက္ကသီမာယ ဒေမ-ဟု လျှောက်၍ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ဧက္ကသိမ် ၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားသာ ရောက်ပါသည်။ ဧက္ကသိမ်အပြင်ဘက် သိမန္တရိက် ၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား မရောက်ပါ။

➢ ဥပစာရသီမာယ ဒေမ-ဟု လျှောက်၍ လှူရာ၌ ဝေပနိပုံ ။ ။ ဥပစာရသီမာယ ဒေမ-ဟု လျှောက်၍ ပေးလှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌ ဧက္ကသိမ်နှင့် သိမန္တရိက်၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား မရောက်ပါ။

➢ အဝိပ္ပဝါသသိမ်၊ လာဘသိမ်ရှိ သံဃာအား ပေးလှူရာ၌ ဝေပနိပုံ

အဝိပ္ပဝါသသိမ်၊ လာဘသိမ်ရှိ သံဃာအား ပေးလှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ထို အဝိပ္ပဝါသသိမ်၊ လာဘသိမ်တို့၏အတွင်း၌ ရောက်ရှိလာသော ရဟန်းတို့အားသာ ရောက်ပါသည်။

➢ ဂါမသိမ် သေည်တို့၌ --- ပေးလှူသော ပစ္စည်း ဝတ္ထုသည် ထိုသိမ်တို့၏ အတွင်း ရှိ ဗုဒ္ဓသိမ်၌တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း ရောက်ပါသည်။

➢ အဗ္ဘန္တရသိမ်၊ ဥပက္ကဗေဒသိမ်တို့၌ --- ပေးလှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ထို သိမ်တွင်း၌ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အားသာ ရောက်ပါသည်။

➢ နေပဒေသီ သေည်တို့၌ --- ပေးလှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ထိုသိမ်အတွင်း ရှိ ဗုဒ္ဓသိမ်၌တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း ရောက်ပါသည်။

➢ ကထိကာယ ဒေသီ-၌ ကထိကာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တူသော လာဘ်ရှိအောင်

➤ သိမာယ ဧတိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ “သိမာယ ဝဗ္ဗိ”ဟု သိမ်ကို သုံးသပ်၍ ပေးလှူခြင်းသည် သိမာယ ဧတိ မည်ပါသည်။

➤ အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဓမ္မဗျ-န္တံ သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်ခြင်း ၄-မျိုး ။ ။ (၁) မိမိ၏ အဖို့ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် သံဃာမှရရှိခြင်း၊ (၂) သုတ္တန္တိက-စသော ဂိုဏ်းမှရရှိခြင်း၊ (၃) ဆွေမျိုးထံမှ ရရှိခြင်း၊ (၄) မိတ်ဆွေထံမှ ရရှိခြင်း၊ (၅) ပုံသကူ သင်္ကန်း ရရှိခြင်း၊ (၆) မိမိ၏ဝါဂွမ်း၊ ချည်-စသော ဥစ္စာဖြင့် ရရှိခြင်း၊ (၇) မာတိကာ ၈-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးမှ ရရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိမာယ ဧတိ-န္တံ သိမ်အပြား (၁၅)ပါး ။ ။ (၁) ခဏ္ဍသိမ် (၂) ဥပစာရသိမ် (၃) သမာနသံဝါသသိမ် (၄) အဝိပ္ပဝါသသိမ် (၅) လာဘသိမ် (၆) ဂါမသိမ် (၇) နိဂမသိမ် (၈) နဂရသိမ် (၉) အတ္တန္တရသိမ် (၁၀) ဥဒကုက္ကေပသိမ် (၁၁) ဇနပဒသိမ် (၁၂) ရဋ္ဌသိမ် (၁၃) ရဋ္ဌသိမ် (၁၄) ဒီပသိမ် (၁၅) စကြာဝဠာသိမ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥပစာရသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကာရံအပ်သော ကျောင်းတိုက်၏ အကာအရံ ဖြင့်၎င်း၊ မကာရံအပ်သော ကျောင်းတိုက်၏ အကာအရံထိုက်သော အရပ်ဖြင့်၎င်း၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သိမ်သည် “ဥပစာရသိမ်” မည်ပါသည်။

(တစ်နည်း) ရဟန်းတို့ အမြဲစုဝေးရာ အရပ်မှသော်၎င်း၊ အစွန်ဆုံး၌တည်သော ဆွမ်းစားကျောင်းမှသော်၎င်း၊ အမြဲနေရာ ကျောင်းမှသော်၎င်း ထာမ မဇ္ဈိမ ပုရိသ၏ ခဲနှစ်ကျ ကျရာအရပ်တို့၏ အတွင်းကို “ဥပစာရသိမ်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

အမှာ/ ဥပစာရသိမ်သည် ကျောင်းတိုးပွားသော် တိုးပွား၏၊ ဆုတ်ယုတ်သော် ဆုတ်ယုတ်၏၊ ယူဇနာတိုင်အောင်လည်း ဥပစာရသိမ် ကျယ်နိုင်၏ဟု မှတ်ပါ။

➤ ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ဝိုင်းမြီးသတ်မှတ်အပ်သော အဓိအရင်

ဥပစာရသိမ်၌ ပေးလှူအပ်သော လာဘ်သည် ဥပစာရသိမ်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းအားလုံးတို့အား ရပါသည်။ ဘိက္ခုနီမတို့၏ အာရာမအတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း သေနာသနကို ခွင့်ပန်ခြင်းတို့ကို၎င်း၊ ပရိဝါသ၊ မာနတလျှောက်ထားခြင်း၊ ဝါပြတ်ခြင်း၊ နိဿယည်းယူခြင်း၊ ကျောင်းခံယူခြင်းစသော အဓိအရင်အားလုံးကို ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပါသည်။

➤ နာဘသိမ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မင်း၊ အမတ်ကြီး စသူတို့က ကျောင်းဆောက်လုပ်စေ၍ တစ်ဂါဝုတ်အရပ်၊ ယူဇနာဝက်အရပ်၊ တစ်ယူဇနာအရပ်ကို ကျောင်းတိုက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပိုင်းခြားကန့်သတ်ပြီးလျှင် “ဤအပိုင်းအခြားသည် ငါတို့ ကျောင်းတိုက်အတွက် လာဘ်အကျိုးငှာ ထားအပ်သော အပိုင်းအခြားတည်း။ ကင်းခွန် ကောက်စပါး စသော ဝတ္ထုသည် ဤအတွင်း၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝတ္ထုကို ငါတို့ကျောင်းတိုက်အား လှူပါကုန်

ပြုအပ်သော ကတိကဝတ်ကို “ကတိကာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုပညတ္တိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဂါယကာ စွန့်ကြဲအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထု၏ ဝတ်တည်ရာအရပ်သည် “ဘိက္ခုပညတ္တိ” မည်ပါသည်။

➤ သံဃဿ ဓမ္မိ-ဟု လျှောက်၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ ။ ။ ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်၍ သံဃဿ ဓမ္မိ-ဟု လျှောက်၍ လှူအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် ဥပစာရသိမ်၌ ရောက်ရှိလာသော ရဟန်းတို့အား၎င်း၊ ထိုဥပစာရသိမ် အပြင်ဘက်၌ ဥပစာရသိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့နှင့် တစ်တည်းစပ်နေသော ရဟန်းတို့အား၎င်း ရောက်ပါသည်။ (ဝါ) ရထိုက်ပါသည်။

➤ ဥပစာရသိမ် ဖြင့်ဆက်၍ လှူပုံ ။ ။ ဥပစာရသိမ်၏ အပြင်ဘက်၌ ရဟန်းတို့ကို မြင်၍ “သံဃာအား လှူပါ၏”ဟု လျှောက်၍ လှူအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည် တစ်စပ်တည်း စပ်နေသော ပရိသတ်အား ရောက်ပါသည်။ ၁၂-တောင်အပြင်ရှိ ရဟန်းတို့အား မရောက်ပါ။

➤ ဥဘတော သံဃာအား လှူပါ၏ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ ။ ။ လှူအပ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှ တစ်ဝက်ကို ရဟန်းတို့အား ပေးရပါမည်။ တစ်ဝက်ကို ရဟန်းမတို့အား ပေးရပါမည်။ ရဟန်းဘက်က တစ်ပါးတည်းပင်ရှိစေ၊ သို့မဟုတ် ရဟန်းမဘက်က တစ်ပါးတည်းပင်ရှိစေ၊ တစ်ဝက်ပေးရပါမည်။ အောက်ထစ်ဆုံး သာမဏေအားလည်း တစ်ဝက်ကိုပင် ပေးရပါမည်။

➤ ဥဘတော သံဃာနှင့် အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ
ဘိက္ခုသံဃာ ၁၀-ပါး၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ ၁၀-ပါးရှိလျှင် ၂၁-ပုံ ပုံ၍ တစ်ပုံကို ပုဂ္ဂိုလ်အားပေးရပါမည်။ ၁၀-ပုံကို ဘိက္ခုသံဃာအား ပေးရပါမည်။ ၁၀-ပုံကို ဘိက္ခုနီသံဃာအား ပေးရပါမည်။ ပုဂ္ဂလိက ဝေစုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သံဃာအထဲမှ မိမိအတွက် ဝေစုတစ်ပုံ ရနိုင်ပါသေးသည်။ အကြောင်းကား--- ဥဘတော သံဃာသွါဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ယူတတ်သောကြောင့်တည်း။

➤ သီမာယ ဓမ္မိ-ဟု ဖြောဆိုလှူခါနီးအပ်သော သင်္ကန်းကို ဝိနည်းမွေကံနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ပုံ ။ ။ သိမ်သည် များစွာရှိ၏။ အဘယ်သိမ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသနည်းဟု မေးရပါမည်။ မေး၍ မသိခဲ့သော် ဥပစာရသိမ်၌တည်သော ရဟန်းများ ဝေဖန်ရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုသံဃာနှင့် ဘိက္ခုနီမတို့အား လှူပါ၏-ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ
တစ်ဝက်စီခွဲ၍ မပေးရပါ။ ရဟန်းနှင့်ရဟန်းမတို့ကို ရေတွက်၍ ပေးရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုသံယာအား၎င်း၊ ဘိက္ခုနိမတိအား၎င်း၊ အရှင်ဘုရားအား၎င်း၊ လှူပါ၏ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ ။ ။ ယင်းသို့ လှူခဲ့သော် ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် သီးသန့် ဝေစုမပေးဘဲ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနိ အရေအတွက်ကို ရေတွက်၍သာ ဝေဖန်ရပါမည်။

➤ ဝဿဝုတ္တသံယဿ ဓမ္မိ-ဝါကျွတ်သံယာအား လှူပါ၏-ဟုဆို၍ လှူရာ၌ ဝေဖန်ပုံ ။ ။ ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ပြီး “ဝဿဝုတ္တသံယဿ ဓမ္မိ-ဝါကျွတ်သံယာအား လှူပါ၏”ဟု လျှောက်ထားရာ၌ ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ရဟန်းတို့သည် ဝါ-မကျိုး မပြတ်ဘဲ ပုရိမဝါပတ်လုံး နေကြ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် ဥပစာရသိမ် ပြင်ဘက်၌ တည်နေသော်လည်း ရောက်ပါသည်။ အခြားရဟန်းတို့အား မရောက်ပါ။

ဓမး ။ ။ “ဤကျောင်းတိုက်၌ ဝါကျွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား လှူပါ၏”ဟု ဆို၍ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့၌ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို မည်ကဲ့သို့ ဝေဖန်ရမည်နည်း။ ဖြေဆိုပါ။

ဓမ္မိ ။ ။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်လာသော သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတ ရဟန်းအားလုံးနှင့် ဆိုင်ပါသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတ ရဟန်းအားလုံး ဝေဖန်ရပါမည်။

➤ နိဗ္ဗေမေဝ ကာရေတဗ္ဗံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆယ်ရက်အတွင်း၌သာ လျှင်မြန်စွာ ပြုစေခြင်းကို “နိဗ္ဗေမေဝ ကာရေတဗ္ဗံ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ သတိယာ ပစ္စာသာ-အရ သင်္ကန်းလျှော့အဝတ်ရနိုင်သော မျှော်လင့်ချက် ရှိရာ ဌာန ။ ။ ငါ့အဖို့ သင်္ကန်းလျှော့ အဝတ်သည် ရလိမ့်မည်ဟု သံယာ၊ ဂိုဏ်း၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ တို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဌာနမှသော်၎င်း၊ ပုံသကူ ရလိမ့်မည်ဟု၎င်း၊ ဝါဂွမ်း ချည် စသော ကပ္ပိယဘာဏ္ဍာဖြင့် သင်္ကန်းလျှော့အဝတ်ကို လဲယူဖို့ဟုသော်၎င်း မျှော်လင့်ချက် များ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တဇော ဓေ ဥတ္တရိ-အရ တစ်လအထက်ပို့လွှန်အောင် ထားနိုင်ရန်ပြုလုပ် ပုံ/ အကာလစီဝရကို တစ်လထက်ပို၍ ထားသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်သည့် နည်းလမ်း ။ ။ မူလသင်္ကန်းက သိမ်မွေ့၍ ပစ္စာသာ သင်္ကန်းက ကြမ်းတမ်းနေလျှင် မူလသင်္ကန်းကို ပရိက္ခာရစောင့် အဓိဌာန်တင်၍ ပစ္စာသာသင်္ကန်းကို မူလသင်္ကန်းအဖြစ် ပြုလုပ်၍ ထားရမည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်လျှင် တစ်ဖန် တစ်လအစောင့်အရှောက်ကို ရနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် သဘောတူသော အဝတ် မရသေးသမျှ အခြား အခြားသော ပစ္စာသာ သင်္ကန်းကို မူလသင်္ကန်းပြုလုပ်၍ ထားပါက တစ်လထက်ပို၍ ထားသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာဝဂ်ကို ပညတ်စောင့်မှုရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)၌ များစွာ သော ရဟန်း (ပုစ္ဆိဇ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အကာလသင်္ကန်းလျှော့ အဝတ်ကို ခံယူပြီး

တစ်လကျော်လွန်စေခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။** (၁) ဇာတ်ပမာဏလောက်သော သင်္ကန်း၏ မိမိ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း (၂) နေ့ရက် အရေအတွက်သို့ ရောက်ခြင်း (၃) ပလိဗောဓပြတ်ပြီးခြင်း (၄) အပိုသင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၅) တစ်လလွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ကထိနသိက္ခာပုဒ် ၃-ခုအထူး ။ ။** ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ ၁၀-ရက်လွန် လျှင် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ တိစိဝရိတ်သင်္ကန်းနှင့် တည၌ မျှ ကင်းနေလျှင် အာပတ်သင့်ပါသည်။ တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ တစ်လထက်လွန် လျှင် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

ပုရာဏစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➤ **အညာတိကာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။** အမိဘက်မှ၎င်း၊ အဖဘက်မှ၎င်း၊ အထက် ဆွေမျိုး (၇)ဆက်၊ အောက်ဆွေမျိုး(၇)ဆက် မတော်စပ်သောသူကို “အညာတိကာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အညာတိကာ-န္တ ဉာတိ-အရ ။ ။** အမိဘက်မှ၎င်း၊ အဖဘက်မှ၎င်း၊ အထက် ဆွေမျိုး (၇)ဆက်၊ အောက်ဆွေမျိုး(၇)ဆက် တော်စပ်သောသူကို ယူရပါမည်။ (တစ်နည်း) ငါတို့၏ အတွင်းလူဟု သိအပ်သူကို ယူရပါမည်။

➤ **အညာတိ-အရ ။ ။** အမိဘက်မှ၎င်း၊ အဖဘက်မှ၎င်း၊ အထက်ဆွေမျိုး (၇) ဆက်၊ အောက်ဆွေမျိုး (၇)ဆက် မတော်စပ်သောသူကို ယူရပါမည်။ (တစ်နည်း) ငါတို့ ၏ အတွင်းလူဟု သိအပ်သူမဟုတ်၊ အပြင်လူ တစ်မိန်းလူကို ယူရပါမည်။

➤ **ဘိက္ခုနီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။** သာကီဝင်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကဲ့သို့ သုဒ္ဓ ဘိက္ခု သံယာ၌ ပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမကို၎င်း၊ ဥဘတော သံယာ၌ ပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမ ကို၎င်း “ဘိက္ခုနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **ဘိက္ခုနီယာ-န္တ ယူရမည့် ဘိက္ခုနီ ။ ။** သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ကဲ့သို့ သုဒ္ဓဘိက္ခု သံယာထံမှဖြစ်စေ၊ ဥဘတောသံယာထံမှဖြစ်စေ ရဟန်းမ အဖြစ်သို့ ရောက်သော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ **ပုရာဏစီဝရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။** ဆိုးပြီး၊ ကပ္ပဝိနည်းထိုးပြီး တစ်ကြိမ်မျှ ဝတ်ရုံဖူးသော သင်္ကန်းနှင့် ယုတ်စွအဆုံး သုံးဆောင်မှုကို အဦးမူသဖြင့် ပခုံးထက် ဦးခေါင်းထက်၌ တင်၍ ခရီးသွားဖူးသော သင်္ကန်း၊ ခေါင်းအုံး၍ အိပ်ဖူးသော သင်္ကန်းများသည် “ပုရာဏစီဝရ” မည်ပါသည်။

➤ **ပုရာဏစီဝရ-န္တ စီဝရ-အရ ။ ။** ဒုကုဋ်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင်၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း အမာလွမ်းသင်္ကန်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➢ ဧဝါဝေပယျ အဓိပ္ပာယ်/ ဧဝါဝေပယျ-အရ ဖွပ်လျှော်စေပုံ အခြင်းအရာ ဖွပ်လျှော်-ဟု နှုတ်ဖြင့်ပြောခြင်း၊ ကိုယ်၏ထူးခြားသော အမူအရာကိုပြုခြင်း၊ မိမိ လက်ဖြင့် ဘိက္ခုနီမ၏ လက်၌ တိုက်ရိုက်ပေးခြင်း၊ ခြေရင်း၌ချထားခြင်း၊ ၁၂-တောင် အတွင်းအရပ်၌တည်၍ အထက်၌ ပစ်ပေးလိုက်ခြင်း၊ ဤသို့ ဖွပ်စေခြင်းမျိုးကို “ဧဝါ ပေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

အမှား/ ဆိုးစေခြင်း၊ ထုရိုက်ခြင်းတို့ကို နည်းတူမှတ်ပါ။

➢ ဖွပ်လျှော်ခိုင်းအပ်သော သင်္ကန်း နိဿဂ္ဂိဖြစ်ရာအခါ ။ ။ ဖွပ်လျှော်ပြီး၍ မြှောက်အပ်ပြီးကာမှ ဆိုးအပ်ပြီးကာမှ ထုရိုက်ပြီးကာမှဖြစ်သောအခါ နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်သည်

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်းစွန့်ပုံ အစီအရင် ။ ။ ဧဝါပနသင်္ကန်းဖြစ် လျှင် - က္ကံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစီဝရံ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနီယာ ဧဝါပိတံ နိဿ ဂ္ဂိယံ၊ က္ကမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ။ ရဇာပန သင်္ကန်းဖြစ်လျှင်--က္ကံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစီဝရံ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနီယာ ရဇာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ က္ကမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ။ * အာဓကောဋ္ဌာပိတ သင်္ကန်းဖြစ်လျှင်--က္ကံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစီဝရံ အညာ တိကာယ ဘိက္ခုနီယာ အာဓကောဋ္ဌာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ က္ကမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စတင်မှုရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)၌ ဥဒါယိ မထေရ် (ပုရိလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ဧကတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီကို ဖွပ်လျှော် စေသော ရဟန်း၊ မစွန့်ဘဲ သုံးစွဲသော ရဟန်း၊ အခြားသူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ၎င်း နိသိဒ္ဓိန် သီးခြားအခင်းကို၎င်း ဖွပ်လျှော်စေသော ရဟန်း၊ ဆွေမျိုးတော်သော ဘိက္ခုနီ၌ ဆွေမျိုးမတော်ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ဖွပ်လျှော်စေသောရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယ ရှိ၍ ဖွပ်လျှော်စေသောရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) လူမိန်းမ၊ သာမဏေမ၊ သိက္ခမာန်မအား ဖွပ်စေရာ၌ ရဟန်းဖြစ်ပြီးမှ ဖွပ်လျှင် လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ အမျိုးသားနှင့် သာမဏေအား ဖွပ်စေရာ ၌ လိင်ပြန်ပြီးနောက် ရဟန်းခံကာ ဖွပ်လျှော်လျှင်လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့် ပါသည်။ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖွပ်စေရာ၌ ထိုရဟန်းက လိင်ပြန်ပြီးမှ ဖွပ်လျှော်လျှင်လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဆွေမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးတော်၏ ဟု မှတ်ထင်၍ ဖွပ်လျှော်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(၃) ဖွပ်မှု၊ ဆိုးမှု နှစ်ခုကို ခိုင်းရာ၌ တစ်ခုကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ အခြားတစ်ခုကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ သုံးခုလုံးခိုင်းရာ၌ တစ်ခု

ကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ အခြားနှစ်ခုကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၂-ချက်သင့်ပါသည်။

➤ လိင်ပြန်၍ ရဟန်းမဖြစ်စေသော ဘိက္ခုနီမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို ပွပ်လျှော် ခိုင်းလျှင် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်/မသင့် ။ သင့်ပါသည်။

➤ ပွပ်လျှော်မှု စသည် ဩလုပ်ခိုင်းသော်လည်း အာပတ်မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆွေမျိုးတော်သူ ဘိက္ခုနီမ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ဆွေမျိုးမတော်သူ ဘိက္ခုနီမ ဖွပ်လျှော်လျှင်၎င်း၊ မပြောဆိုအပ်ဘဲ ဘိက္ခုနီက ဖွပ်လျှော်လျှင်၎င်း၊ မသုံးစွဲအပ် သေးသော သင်္ကန်းအသစ်ကို ဖွပ်လျှင်၎င်း၊ သင်္ကန်းမှတစ်ပါး ပရိက္ခရာကို ဖွပ်လျှင်၎င်း၊ သိက္ခမာန် သာမဏေမတို့ ဖွပ်လျှင်၎င်း၊ ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သင်္ကန်းဟောင်းကို ပွပ်လျှော် မခိုင်းကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ

ဘိက္ခုသံယာဉ် ရဟန်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ၊ ဥဘတောသံယာဉ် ရဟန်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော သိက္ခမာန်၊ သာမဏေဓီ၊ ဥပါသိကာမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တိကပါစိတ္တိယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အညာတိကာ၌ (၁) အညာတိကာ-ဟု မှတ်ထင်၍ ခိုင်းခြင်း (၂) ဉာတိကာထင်၍ ခိုင်းခြင်း (၃) ဉာတိလေလား၊ အညာတိလေလားဟု ယုံမှားဖြစ်လျက် ခိုင်းခြင်းအားဖြင့် ပါစိတ် ၃-မျိုးကို တိကပါစိတ်ဟု ဆိုပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သင်္ကန်းဟောင်းဖြစ်ခြင်း (၂) ၁၂-တောင် ဥပစာ၌ နေ၍ ဆွေမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမကို စေခိုင်းခြင်း (၃) ထိုဘိက္ခုနီမ,က ဖွပ်, ဆိုး, ထုရိုက်မှု တစ်ခုခု ပြုလုပ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်

➤ စီဝရ-အရ ။ ။ ခေါမ, ကောသေယျ-စသော သင်္ကန်း ၆-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။

➤ စီဝရ ပဋိဂ္ဂဟေယျ-၌ ပဋိဂ္ဂဟေယျ အဓိပ္ပါယ်

➤ ပဋိဂ္ဂဟေယျ-အရ အလှူမံမြောက်နိုင်သော အခြင်းအရာ ။ ။ ဘိက္ခုနီမ လက်ဖြင့် ရဟန်း၏လက်သို့ ပေးခြင်းမျိုးကို၎င်း၊ ရဟန်း၏ခြေရင်း၌ သင်္ကန်းကို ချထားခြင်းမျိုးကို၎င်း၊ ရဟန်းတရားဟောနေစဉ် ဘိက္ခုနီမ,က ကြည်ညို၍ ၁၂-တောင် ဥပစာမှ ပစ်မြှောက်၍ ပေးခြင်းမျိုးကို၎င်း၊ ရဟန်းက ခံယူသာယာခြင်းမျိုးကို “ပဋိဂ္ဂဟေယျ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါရိဝတ္တကာ (လဲလှယ်ခြင်း) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ စောက်ထစ်ဆုံး သျှစ်သျှားသီးပိုင်းကို ပေး၍ လဲလှယ်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးစံ့ဟု နှလုံးသွင်းလျက် လဲလှယ်ခြင်းမျိုးကို “ပါရိဝတ္တကာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်စသော လဲလှယ်နည်း ။ ။ အယုတ်ဆုံး သျှစ်သျှားသီးပိုင်းမျှကို ပေး၍ လဲလှယ်ခြင်းတစ်စုံတစ်ခုကို ပေးအံ့ဟု နှလုံးသွင်းလျက် လဲလှယ်ခြင်းမျိုးဖြစ်လျှင် အာပတ်မှ လွတ်ပါသည်။

➤ အပြစ်ဖြစ်နိုင်စသော ခံယူမှု ။ ။ အယုတ်ဆုံး သျှစ်သျှားသီးပိုင်းမျှကို ပေး၍ လဲလှယ်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးအံ့ဟု နှလုံးသွင်းလျက် လဲလှယ်၍ ယူအပ်သော သင်္ကန်းမှတစ်ပါး အယုတ်ဆုံး ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပဝါရေစစ်မျှကိုလည်း ခံယူပါက နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် အပြစ်ဖြစ်ပါသည်။

➤ ခံယူသော်လည်း အာပတ်မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်းများ ။ ။ လူ၊ သာမဏေ၏ လက်၌ ပေးပို့စေလွှတ်သည်ကို ခံယူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဘိက္ခုနီက ပုံသကူပစ်ထားသည်ကို ပုံသကူအဓိဋ္ဌာန်၍ ယူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းကြောင့်၎င်း ခေတ္တခဏ ငှားရမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သပိတ်အိတ်စသော အဓိဋ္ဌာန် မတင်ရသော ပရိက္ခရာကို ခံယူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သိက္ခမာန် သာမဏေမတို့ လက်မှ ခံယူခြင်းကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်ရအကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိဂါန်း)၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနုပညတ်ပါဠိကား ။ ။ အညတြ ပါရိဝတ္တကာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ယူခြင်းအကျိုးငှာ လက်ကိုဆန့်တန်းခြင်းကြောင့် ခုတ္တင်အာပတ်။ (၂) ရခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော အဝတ်သင်္ကန်း ဖြစ်ခြင်း (၂) လဲလှယ်မှု မရှိခြင်း (၃) ဆွေမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီ လက်မှ ခံယူခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အညာတက ဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂဟဂတိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရဟန်းယောက်ျားတို့ အထဲ၌ ရဟန်း မပြုသော လူယောက်ျားကို “ဂဟပတိ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဂဟပတာနိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရဟန်းမိန်းမတို့ အထဲတွင် ရဟန်းမပြုသော လူမိန်းမကို “ဂဟပတာနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝိညာဓပယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကိုယ်တိုင်တောင်းသောအားဖြင့် သိစေခြင်း (ယာစေယျ)၊ သူတစ်ပါးကို အတောင်းခိုင်းသောအားဖြင့် သိစေခြင်း (ယာစာပေယျ) နှစ်ပါးလုံးကို “ဝိညာဓပယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနုပညတ်ဝါဠိကား ။ ။ အညတြ သမယာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အန္တိန္ဒီဝရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မင်း၊ ဦးသူ၊ ဓားပြ၊စသည်တို့က လုယက်ခံရသော သက်န်းရှိသူကို “အန္တိန္ဒီဝရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ နန္ဒီဝရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မီးလောင်၊ ရေမျော၊ ကြက်ကိုက်၊ ခြစားခြင်း စသည် ကြောင့် ပျောက်ပျက်ဆွေးမြေ့သော သက်န်းရှိသူကို “နန္ဒီဝရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အညတြ သမယာ-၌ သမယာ-အရ ။ ။ အန္တိန္ဒကာလ၊ နဌကာလ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)၌ ဥပနန္ဒ မထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သက်န်းကို သိစေခြင်း (ဧတ္ထ)ဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ တောင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်၊ ရခြင်းကြောင့် နိဿိဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ တောင်းသင့်ရာအခါ၌ တောင်းသော ရဟန်း၊ ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်မန်သူတို့ထံ တောင်းသောရဟန်း၊ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ သူတစ်ပါးအတွက် တောင်းသော ရဟန်း၊ မိမိ၏အပ်သော ဥစ္စာဖြင့် လဲယူသော ရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) အဓိဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သက်န်း ဖြစ်ခြင်း (၂) သမယ မဟုတ်ခြင်း (၃) ဆွေမျိုးမတော်သူကို တောင်းခြင်း (၄) တောင်း၍ ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တက္ကတ္ထရို သိက္ခာပုဒ်

➤ တဓဇ္ဇ အညာတဓကာ-၌ တဿဗ္ဗနာမ်ပုဒ်-အရ ။ ။ အန္တိန္ဒီဝရ-သက်န်းကို ဦးသူ လုယက်ခြင်းခံရသောရဟန်း၊ နဌဝိဝရ-သက်န်းပျောက်သော ရဟန်းကို ယူရ ပါမည်။

➤ အဘိဟဋ္ဌ ပဝါရေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အလိုရှိသလောက်အဝတ်သက်န်းကို ယူပါလော့-ဟု ဖိတ်ခြင်းကို “အဘိဟဋ္ဌ ပဝါရေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

(တစ်နည်း) အနီးသို့ ဆောင်ယူ၍ ရွှေ့ထားလျက် ကိုယ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ တပည့် တော်တို့၏ အဝတ်ထားရာ ကျိတိုက်မှ (ဝါ) အဝတ်ကိုဒေါင်မှ အလိုရှိသလောက်သော အဝတ်ကို ယူပါကုန်ဟု လျှောက်လျက် နှုတ်ဖြင့်သော်၎င်း ဆောင်၍ ဖိတ်ခြင်းကို “အဘိဟဋ္ဌ ပဝါရေယျ” ခေါ်ပါသည်။

➤ အဘိဟဋ္ဌ ပဝါရေယျ-၌ ပဝါရဏာအမြား ။ ။ (၁) ကာယာတိဟာရ ပဝါ ရဏာ၊ (၂) ဝါစာဘိဟာရ ပဝါရဏာတို့ဖြစ်ပါသည်။[ဤ၌ ၂-ပါးလုံးကို ယူရမည်။]

➤ သန္တရုတ္တရပရမ အဓိပ္ပာယ်။ ။ သင်းပိုင်နှင့်တကွ အပေါ်ရုံ ကေသီ-ဟူသော အလွန်ဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော သင်္ကန်းသည် “သန္တရုတ္တရပရမ” မည်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ သန္တရုတ္တရပရမ-အရ အခါခပ်သိမ်း သင်္ကန်းဖို့ကို တောင်းခံနိုင်ပါသလော တောင်းခံနိုင်သော ရဟန်းနှင့် တောင်းခံရမည့် သင်္ကန်းအရေအတွက်ကိုလည်း အသီးသီးဖော်ပြပါ။

ဓမ္မိ ။ ။ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့် နေသောရဟန်းမှာ တစ်ထည်ပျောက်လျှင် နှစ်ထည် ကျန်သေး၍ မခံယူကောင်းပါ။ နှစ်ထည်ပျောက်လျှင် တစ်ထည်ယူကောင်းပါ သည်။ သုံးထည်ပျောက်လျှင် နှစ်ထည်ခံယူကောင်းပါသည်။

သင်္ကန်းနှစ်ထည်ဖြင့် နေသောရဟန်းဖြစ်လျှင်-- တစ်ထည်ပျောက်လျှင် တစ်ထည် ခံယူကောင်းသည်။ နှစ်ထည်ထည်ပျောက်လျှင် နှစ်ထည်ယူကောင်းသည်။

➤ တတော ဇီဝရံ သာဓိတဗ္ဗံ-န္တိ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

သင်္ကန်း ၃-ထည်ဖြင့် နေသောရဟန်းသည် ၃-ထည်ပျောက်လျှင် ၂-ထည် သာယာ ကောင်းပါသည်။ ၁-ထည်ကိုဝတ်၍ ၁-ထည်ကိုရမ်းကာ အခြား ၁-ထည်ကို သဘော တူရာအရပ်မှ ရှာဖွေရပါမည်။ ၂-ထည်ပျောက်လျှင် ၁-ထည်သာ သာယာကောင်းပါ သည်။ ၁-ထည်ပျောက်လျှင် မသာယာကောင်းပါ။

သင်းပိုင်နှင့်တကွ အပေါ်ရုံ ကေသီသင်္ကန်း နှစ်ထည်ဖြင့် နေသောရဟန်းသည် ၁-ထည်ပျောက်လျှင် ၁-ထည် သာယာကောင်းပါသည်။ ၂-ထည်ပျောက်လျှင် ၂-ထည် သာယာကောင်းပါသည်။

* ဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်း ၅-ထည်ပျောက်လျှင် ၂-ထည် သာယာကောင်းပါသည်။ ၄-ထည် ပျောက်လျှင် ၁-ထည် သာယာကောင်းပါသည်။ ၃-ထည်ပျောက်လျှင် မသာ ယာကောင်း၊ မတောင်းကောင်းပါ။ အကြောင်းကား-- မည်သူမဆို သင်းပိုင်နှင့်တကွ ကေသီ အပိုင်းအခြားရှိသူအဖြစ်၌သာ တည်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့်--တည်း။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)၌ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းများ (ပုဋ္ဌိလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ များစွာသော သင်္ကန်းကိုတောင်းခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ တောင်းသော်လည်း အာပတ်မသင့်သော ပုဋ္ဌိလ်များ ။ ။ (၁) သင်္ကန်း ၂- ထည် ပြုလုပ်ပြီး အကြွင်းကို ပြန်ပို့မည်ဟု ပြော၍ ခံယူသော ရဟန်း (၂) အကြွင်း သည် အရှင်ဘုရား ဥစ္စာသာ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားအပ်သော ရဟန်း (၃) လူ ယူခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် လျှာအပ်သည် မဟုတ်ဘဲ ခံယူသော ရဟန်း (၄) ဉာတက ပဝါရိတတို့ကို တောင်းသောရဟန်း (၅) မိမိဥစ္စာဖြင့် ခံယူသော

ရဟန်း (၆) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) သင်းပိုင်းကိုယ်ရုံထက် ပိုလွန်ခြင်း (၂) အတ္တိန္ဒ နဌစိဝရဖြစ်ခြင်း (၃) ဉာတိပဝါရိတ မဟုတ်သူကို တောင်းခြင်း (၄) တောင်း၍ရခြင်း။

ပဌမ ဥပက္ခဏသိက္ခာပုဒ်

➢ ပထမ ဥပက္ခဏ သိက္ခာပုဒ်၏ အနုပညတ်သပ္ပယ်ခြစ်သော သိက္ခာပုဒ် ဒုတိယ ဥပက္ခဏ သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဘိက္ခုပနေဝ ဥဒ္ဓိဿ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်း၏အကျိုးငှာ ရဟန်းကို အာရုံပြု၍ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းအား ပေးလှူတဲ့ဟု ညွှန်းခြင်းကို “ဘိက္ခု ပနေဝ ဥဒ္ဓိဿ”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ စိဝရစေတာပန္န အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရွှေငွေ အစရှိသော သင်္ကန်းဖိုးကို “စိဝရ စေတာပန္န”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ စိဝရစေတာပန္န-အရ ။ ။ ဟိရည၊ သုဝဏ္ဏ၊ မုတ္တာ၊ မဏိ၊ ပဝါဠ၊ ဖာလ၊ ပဋက၊ တုတ္တ၊ ကပ္ပိယ-တည်းဟူသော အကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ကို ယူရမည်။

➢ ဥပက္ခဏ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ စီရင်စုဆောင်း၍ ထားခြင်းကို “ဥပက္ခဏ”ဟုခေါ်သည်။

➢ စေတာပေတွာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သင်္ကန်းအဖိုးကိုပေး၍ အဝတ် မယက်ရသေး လျှင် ယက်စေခြင်း၊ ယက်ပြီးဖြစ်လျှင် ဝယ်ယူခြင်းကို “စေတာပေတွာ”ဟု ခေါ်သည်။

➢ အတ္တာပေဿာဝိ-န္တ အတ္တာဒန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဤမည်သော ရဟန်းအား ပေးလှူ အံ့ဟု ပေးလှူခြင်းကို “အတ္တာဒန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ထူးအောင် စိမ့်ခြင်း၊ ပိုလွန်အောင် စိမ့် ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို “ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ-န္တံ စီရင်ပုံအခြင်းအရာ ဝိကပ္ပိကာရပြုပါဠိ သာဓု ဝတ မံ အာယသ္မာ (ပ) အတ္တာဒေဟိ။

➢ သင်္ကန်းလှူမည့်သူက ရည်မှန်းစေခြင်းဆိုပုံ ပါဠိ က္ကမိနာ စိဝရစေတာပန္နေန (ပ) အတ္တာဒေဿာမိ။

➢ ဝေဇ္ဈပံဝါ ဧဝဇ္ဈပံဝါ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြဆိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ် အလျားရှည်ခြင်း၊ အနံပြန့်ခြင်း စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးကို ပြပါသည်။

➢ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) အဖိုးများစွာထိုက်သော သင်္ကန်းကို ဝယ်စေလိုသော ဒါယကာကို အဖိုးနည်းသော သင်္ကန်းကို လှူလော့ဟု ပြောသောရဟန်း (၂) ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ တောင်းသောရဟန်း (၃) မိမိဥစ္စာဖြင့် လဲယူ သော ရဟန်း (၄) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

ဓမ္မံ ။ ပိတ်သက်န်းလျှမည့် ဒါယကာကို မိမိဥစ္စာဖြင့် ပံ့ပိုး၍ တက်ထွန်သက်န်းလျှစေသောရဟန်းအား ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်/မလွတ် အကြောင်းပြုလျက် ရှင်းလင်းပြပါ။

ဓမ္မိတ္တံ ။ မိမိဥစ္စာဖြင့် လဲယူသော ရဟန်းအား အနာပတ္တိ-ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် အာပတ်မှ လွတ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဒါန်း)၌ ဥပနန္ဒ မထေရ် (ဗုဒ္ဓိလိ)ကို အကြောင်းပြု၍ သက်န်း၌ပီလွန်အောင် စီမံခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း (ဓမ္မိတ္တံ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) သက်န်း၌ အကောင်းကို အလိုရှိသူဖြစ်ခြင်း (၂) ဆွေမျိုးမတော်သူကို တောင်းခြင်း (၃) တောင်း၍ ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

➤ ပဓမ္မကဏ္ဍိဝရ ဓမ္မတာပန္နနိ-၌ ပဓမ္မက အဓိပ္ပါယ် ။ ဆွေမျိုးမတော်သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမံ နှစ်ဦးသားတို့က ရဟန်းအတွက် လာရောက်၍ လှူဒါန်းလာသော သက်န်းဖိုး အသီးသီးကို “ပဓမ္မက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဥပက္ခဋ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခုအထူး ။ ပဌမဥပက္ခဋ သိက္ခာပုဒ်ကား- ဒါယကာ တစ်ယောက်ကိုသာ ညဉ်းဆဲခြင်း ပြုပါသည်။ ဓုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်ကား- ဒါယကာ နှစ်ယောက်တို့ကို ညဉ်းဆဲခြင်း ပြုပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

ရာဇသိက္ခာပုဒ်

➤ ရာဇဘောဂ္ဂ အဓိပ္ပါယ် ။ မင်းအထံမှ ရအပ်သော သုံးဆောင်ခံစားထိုက်သော စည်းစိမ်ရှိသောကြောင့် “ရာဇဘောဂ္ဂ” မည်ပါသည်။

➤ စိဝရဓမ္မတာပန္န-အရ/အဓိပ္ပါယ် ။ ရွှေငွေ၊စသော မအပ်သော ဝတ္ထုကို “စိဝရဓမ္မတာပန္န”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာဂမနသုဒ္ဓိဗြဟ္မိန္ဒြိယံ ။ ကုမ္ပဏိယာ စိဝရဓမ္မတာပန္နေန စိဝရံ စေတာပေတွာ ကုတ္တန္တာမံ ဘိက္ခု စိဝရေန အတ္ထာဒေဟိ။

➤ ဣမိနာ စိဝရဓမ္မတာပန္နေန၊စသော စကားကို ဟောတော်မူရဦး ကုမ္ပဏိယာ စိဝရဓမ္မတာပန္နေန၊စသော စကားကို လာခဲ့ရာစကား၏ စင်ကြယ်ပုံကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ဟောတော်မူပါသည်။

➤ ဣမံ ဣတ္ထန္တာမဿ ဘိက္ခုနော ဓမ္မေ= ဤသက်န်းဖိုးကို ဤရဟန်းအား လှူပါဟု ပို့စေလျှင် ကပ္ပိယ ညွှန်ကောင်း/မညွှန်ကောင်း ။ လာခဲ့ရာ အရင်းအစ၏ မစင်ကြယ်သောကြောင့် ကပ္ပိယကာရက မညွှန်ကောင်းပါ။

➤ န စေါ မယံ အာဂ္ဂဓော၊ဓသညိဖြင့် ပယ်မြစ်ရခြင်းအကြောင်း

မူလက အပ်သောနည်းလမ်းဖြင့် ဆောင်ယူအပ်သော်လည်း တမန်၏ သင်္ကန်းဖိုးကို အလျှံခံပါဟူသော စကားအတွက် မအပ်သောကြောင့် ပယ်မြစ်ရပါသည်။

➤ န စေါ မယံ အာဂ္ဂဓော၊ဓသညိကို ဧတာတော်မူရကျိုး ။ ။ မူလက အပ်သော်လည်း တမန်၏သင်္ကန်းဖိုးကို အလျှံခံပါဟူသော စကားအတွက် မအပ်သောကြောင့် ထိုသင်္ကန်းဖိုးကို ပယ်မြစ်ထိုက်၏ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ဟောတော်မူပါသည်။

➤ မိမိ၊ ဧဇေ၊ သံယာ၊ ဝိဏှိ၊ ဝုဒ္ဓါလိအတွက် အလျှံမခံတောင်းသော နိဿိယဝဇ္ဇ ၄-ပါး/ ဧဝရဇေတာပန္န-အရ နိဿိယဝဇ္ဇ ၄-မျိုးသရုပ်

သုဝဏ္ဏ-ရွှေ၊ ရတ-ငွေ၊ ကဟာပဏ-အသပြာ၊ မာသက-ပဲပိုက်ဆံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ခုတ္တဝဇ္ဇ (၁၅)ပါး ။ ။ မုတ္တာ-ပုလဲ၊ မဏိ-ပတ္တမြား၊ ဝေဠုရိယ-ကြောင်မျက်ရွှေ၊ သင်္ခ-ခရသင်း၊ သိလာ-ကျောက်သလင်း၊ ပဝါဠ-သန္တာ၊ လောဟိတက-ပတ္တမြားနီ၊ မဿရဂလ္လ-ပတ္တမြားပြောက်၊ သတ္တဓဉ္စ-စပါး (၇)မျိုး၊ ဒါသိ-ကျွန်မိန်းမ၊ ဒါသ-ကျွန်ယောက်ျား၊ ခေတ္တ-လယ်၊ ဝတ္ထု-ယာ၊ ပုပ္ဖာရာမ-ပန်းခြံ၊ ဖလာရာမ-သစ်သီးခြံ။

➤ ဧဝရဉ္စ စေါ မယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ-ဟူသော စကားကို ပြောဆိုနိုင်ခြင်းအကြောင်း မိမိကို ရည်စူး၍ ဆောင်ယူအပ်သောကြောင့် ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။

➤ ဝေယျာဝစ္စကရ (ဝေယျာဝစ္စပြုသူ) ဧေါပုံ ။ ။ ရဟန်းများအတွက် အပ်စပ်အောင် ပြုလုပ်ပေးတတ်သူကို “ဝေယျာဝစ္စကရ” (ဝေယျာဝစ္စပြုသူ)ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝေယျာဝစ္စပြုသူကို ညွှန်ပြဆိုခြင်းအကြောင်း ။ ။ အတ္ထိ ပနာယသ္မတော ကောစိ ဝေယျာဝစ္စကရော-ဟူ၍ အပ်သောစကားဖြင့် တမန်က လျှောက်အပ်သောကြောင့် ဝေယျာဝစ္စပြုသူကို ညွှန်ပြဆိုပါသည်။

ဓမး ။ ။ တမန်က မည်သို့ လျှောက်ထားလာလျှင် ကပ္ပိယကာရက မညွှန်ပြကောင်းပါသည်။

ဓဠိ ။ ။ တမန်က အဘယ်သူသည် ဤသင်္ကန်းဖိုးကို ယူပါသနည်းဟု၎င်း၊ အဘယ်သူအား ပေးရပါအံ့နည်းဟု၎င်း လျှောက်ထားလာလျှင် ကပ္ပိယကာရက မညွှန်ပြကောင်းပါ။

➤ အာရာဓ်စောင့်နှင့် ဥပါသကာကို ကပ္ပိယကာရကအဖြစ် ညွှန်ခြင်းအကြောင်း လျှောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အာရာဓ်စောင့်နှင့် ဥပါသကာကိုသာ ကပ္ပိယကာရကအဖြစ် ညွှန်းရပါသည်။ အမှန်မှာ သီတင်းသုံးဖော်ငါးဦးမှ ကြွင်းကျန်သူမှန်သမျှ ကပ္ပိယကာရက ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

➤ အာရာဇိကာ ဝါ ဥပါသကာဝါ-ဟု ဇာတိဗျူဟာ ဖောတော်မူရကြောင်း သင့်လျော်သော ကပ္ပိယအဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့်--တည်း။

➤ စေသာ စေ၊ အာရုံစေသာ၊ စေသာ စကားကို ဆိုရကုဦး ။ ။ စေသာ ခေါ် အာရုံစေသာ၊ စေသာ စကားကို ရဟန်း၏ အပ်သောစကားကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ ဆိုရပါသည်။

➤ ကပ္ပိယကာရက (၁) ကြိမ် ။ ။ ရဟန်းညွှန်းသော ကပ္ပိယ ၄-ယောက်၊ တမန် ညွှန်းသော ကပ္ပိယ ၄-ယောက်၊ မည်သူမှ မညွှန်းသော ကပ္ပိယ ၂-ယောက်အားဖြင့် ၁၀-ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပိယတို့၌ ရဟန်းတော်များ အစေ့ဖြင့် ပြုကျင့်ပုံ ။ ။ ငွေလာလှူသူညွှန်း ကပ္ပိယလေးယောက်တို့၌ သင်္ကန်း မရ မချင်း အကြိမ်သတ်မှတ်မှု မရှိ တောင်းနိုင် ရပ်နိုင်ပါသည်။ ရဟန်းညွှန်း ကပ္ပိယ လေးယောက်တို့၌ ရာဇသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ၃- ကြိမ်တောင်း၊ ၆-ကြိမ်ရပ်တို့ကို ပြုနိုင်ပါသည်။ ထိုထက်ပို၍ မပြုအပ်ပါ။ မည်သူကမျှ မညွှန်းအပ်သော ကပ္ပိယ ၂-ယောက်တို့၌ လုံးဝ မတောင်းအပ်ပါ။

➤ ရဟန်းညွှန်းစေသာ ကပ္ပိယ ၄-ယောက်ကား ။ ။ (၁) ရဟန်းကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်အနီးရှိသူကို ညွှန်ပြအပ်သူ၊ (၂) ရဟန်းမျက်ကွယ်၌ရှိသော ကပ္ပိယထံ အပ်နှံပြီး တမန်ကိုယ်တိုင် ရဟန်းထံ ပြန်လျှောက်သူ၊ (၃) ရဟန်းမျက်ကွယ်၌ရှိသော ကပ္ပိယထံ အပ်နှံပြီး စေခိုင်း၍ ရဟန်းထံပြန်လျှောက်သူ၊ (၄) ကပ္ပိယရှိရာသို့ မသွား ခင်ကပင် ရဟန်းအား လျှောက်ထားပြီး အပ်နှံသူ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တမန်ညွှန်းစေသာ ကပ္ပိယ ၄-ယောက်ကား ။ ။ [ရဟန်းက ကပ္ပိယ မညွှန်း ခြင်းကြောင့် တမန်ကိုယ်တိုင် ကပ္ပိယလုပ်မည်သူကို ရှာဖွေ၍] (၁) ရဟန်းရှေ့မှာ အပ် နှံ ပြောဆိုသူ၊ (၂) အဝေးမှာ ရှိသူထံ အပ်နှံ၍ ပြန်လျှောက်ထားသူ၊ (၃) အဝေးမှာရှိသူထံ အပ်နှံ၍ စေခိုင်း၍ လျှောက်ထားသူ၊ (၄) ကပ္ပိယရှိရာသို့ မသွားခင်ကပင် ရဟန်းအား လျှောက်ထားပြီး အပ်နှံသူ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မညွှန်းအပ်သူ ၂-ယောက် ။ ။ [ကပ္ပိယ ရှိပါသလားဟု လျှောက်ထားသော အခါ] (၁) အနီးအပါး မျက်မှောက်ရှိသူ တစ်ယောက်က သူ့ထံအပ်ခဲ့ပါ-ဟု ပြောသဖြင့် ထိုသူထံ အပ်နှံသွား၏၊ တမန်က ကပ္ပိယကိုလည်း လှူရစ်ပါဟု မမှာ၊ ရဟန်းကိုလည်း တောင်းရစ်ပါဟု မလျှောက်ခဲ့သူ၊ (၂) ရဟန်း၏မျက်ကွယ်မှာပင် သင့်တော်သူ တစ် ယောက် ယောက်ထံ အပ်နှံ၍ သင်္ကန်းလှူရစ်ပါဟု ကပ္ပိယကို မှာထားသွား၏၊ ရဟန်း ကိုကား မလျှောက်ခဲ့ ထိုကဲ့သို့သော သူ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်စေသာ ကပ္ပိယ ကာရက ။ ။ ရဟန်းညွှန်းသော ကပ္ပိယ ၄-ယောက်ကိုသာ လိုအပ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ကပ္ပိယကာရက ဖြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်မှတစ်ပါး မည်သူမဆို ကပ္ပိယ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

➤ ဝေယျာဝစ္စကဇရာ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော-၌ ဝေယျာဝစ္စကဇာ စာရင်းတွင် ပါဝင်ခွင့်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ရဟန်း၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ သိက္ခမာန်၊ သာမဏေယောကျ်ား၊ သာမဏေ မိန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပိယဝဇ္ဇနဗြဟ္မိန္ဒြိယံ ။ ။ ဧသော ခေါ် အာဝုသော ဘိက္ခုနံ ဝေယျာဝစ္စကဇရာ ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ နိဿဂ္ဂိယ ရာဇသိက္ခာပုဒ်ဝယ် ကပ္ပိယကာရက ညွှန်ပြမှုနှင့်စပ်၍ အာရာမ်စောင့်နှင့် ဝါယကာတို့ကိုသာ ညွှန်ပြကောင်းပါသလော? အဋ္ဌကထာအလိုကျ ရှင်းပြပါ။

ဖြေ ။ ။ အာရာမ်စောင့်နှင့် ဝါယကာတို့ကိုသာ ညွှန်ပြကောင်းသည် မဟုတ်ပါ။

သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့မှတစ်ပါး အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ကပ္ပိယကာရကကို ညွှန်ပြကောင်းပါသည်။

➤ ရဟန်းညွန့်/တမန်ညွန့် ကပ္ပိယကာရက ၄-ယောက် ။ ။ ရှေ့မှောက် ၁-ယောက်၊ မျက်ကွယ် ၃-ယောက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မျက်ကွယ် ၃-ယောက်ကား ။ ။ (၁) တမန်က ကပ္ပိယထံ အပ်နှံပြီး ကိုယ်တိုင် ပြန်လျှောက်ခြင်း (၂) ကိုယ်တိုင်ပြန် မလျှောက်ဘဲ လူစေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်ခြင်း (၃) သွားခါနီးကပင် တစ်ခါတည်း မှားကြားလျှောက်ထားခြင်း။

➤ အနိဒ္ဓန္တ ကပ္ပိယ ၂-ယောက် ။ ။ (၁) မုခ ဝေဝဋ်က ကပ္ပိယ ကာရက (၂) ပရမ္ပုခ ကပ္ပိယ ကာရက-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သညတ္တော သောမယာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထိုသူ့ကို တပည့်တော် စေခိုင်းအပ်ပါပြီ။ အရှင်ဘုရားတို့အား သင်္ကန်းဖြင့် အလိုရှိပါက သင်္ကန်း လှူရစ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားခြင်းကို “သညတ္တော သောမယာ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ တမန်က ကပ္ပိယထံ သင်္ကန်းဖိုး အပ်နှံသွားရုံဖြင့် တောင်းကောင်း မတောင်းကောင်း ။ ။ ကပ္ပိယ လက်၌ ပေးအပ်၍ သွားရုံမျှဖြင့် မတောင်းကောင်းပါ။ ထိုသူ့ကို တပည့်တော် စေခိုင်းအပ်ပါပြီ အရှင်ဘုရားတို့အား သင်္ကန်းဖြင့် အလိုရှိပါက သင်္ကန်း လှူရစ်ပါလိမ့်မည်ဟု တမန်က လျှောက်ထားမှသာ သင်္ကန်းကို တောင်းကောင်းပါသည်။ ကပ္ပိယ ကာရက၏ လက်၌ပေး၍ သွားရုံမျှဖြင့် မတောင်းကောင်းပါ။

➤ သညတ္တော သောမယာဟု မဆိုသော်လည်း တောင်းနိုင်ခြင်းအကြောင်း ရဟန်းက မျက်မှောက်၌ ညွှန်ပြ၍ တမန်ကလည်း မျက်မှောက်၌ပင် သင်္ကန်းဖိုး

ပေးပြီးလျှင် သင်္ကန်းဝယ်လျှုလိုက်ပါဟု မှာသွားလျှင် သညတ္တော သောမယာဟု မဆိုသော်လည်း တောင်းကောင်းပါသည်။

➤ ကဒ္ဓိယ ကာရကကို မျက်ကွယ်ညွှန်ပြရာ၌ တောင်းကောင်းပုံ

တမန်က သွားခါနီးမှာပင် အရှင်ဘုရားညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စ ကရ၏ လက်၌ ပေးခဲ့ပါအံ့၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် သင်္ကန်းကို ခံယူရန်ပါကုန်ဟု ရဟန်းအား လျှောက်၍ သွားခြင်း၊ သူတစ်ပါးအား စေလွှတ်၍ လျှောက်စေခြင်း ဖြစ်လတ်သော် တောင်းကောင်းပါသည်။

➤ တမန်မြင့် မစေလွှတ်ဘဲ အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းဖို့ လာလှူလျှင် လက်ခံသင့်/လက်မခံသင့် ။ ။ ဝုတေနဟူသော စကားသည် ဒေသနာ၏ ဦးခေါင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် လာရောက် လှူရာ၌လည်း “အရှင်ဘုရားဖို့ သင်္ကန်းဖို့ ယူလာပါ၏၊ သင်္ကန်းဖို့ကို အလှူခံပါ” ဟု သိက္ခာပုဒ်လာသော လျှောက်နည်းအတိုင်း ကျင့်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လက်မခံသင့်ပါ။

➤ စောဒနာ လက္ခဏာ နိဿေနမြဲ ပါဠိကား ။ ။ အတ္ထော မေ အာဂုသော စိဝရေန ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ သင်္ကန်းကို တောင်းရာ၌ အတ္ထော မေ အာဂုသော စိဝရေန-ဟု ပါဠိ ဘာသာ စကားဖြင့်သာ တောင်းကောင်းပါသလော့?။

ဓမ္မ ။ ။ အတ္ထော မေ-စသော စကားကိုသော်၎င်း၊ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ဘာသာဖြင့် အတ္ထော မေ-စသော စကား၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုသော်၎င်း၊ ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။ [ဒေဟိ မေ-ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါ၊ အာဟရ မေ- ငါ့အတွက် သင်္ကန်းကို ယူခဲ့ပါ-စသည်ဖြင့် မတောင်းကောင်းပါ။]

➤ ၆-ကြိမ်ရပ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ရာ၌ မပြုလုပ်သင့်သော အရာများ

သင်္ကန်းကို ရည်ရွယ်၍ ရပ်ရာ၌ ထိုင်ပါဟု လျှောက်သော်လည်း မထိုင်ရ အာမိသကို ခံယူပါဟု လျှောက်သော်လည်း မခံယူရ တရားဟောပါဟု လျှောက်သော်လည်း မဟောရ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လာပါသနည်းဟု မေးလျှင်ကား “ဒါယကာသိပေါ့”ဟု ဤမျှလောက်ကိုသာ ပြောဆိုရပါမည်။

➤ ဆက္ခတ္တပရမံ ကုဏီဘူတေန ဥဒ္ဓိသန္တာတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူရကျိုး

ကိုယ်ဖြင့်တောင်းခြင်း၏ အမှတ်အသားကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ ဟောတော်မူသည်

➤ ထိုင်ခြင်း၊စသည်ကို မပြုပါနှင့်ဟု ဆိုရကြောင်း ။ ။ ထိုင်ခြင်း၊ အာမိသကို

ခံယူခြင်း၊ တရားဟောခြင်းတို့သည် ဝိကာထသို့ လာခြင်း၏ အကြောင်းများမဟုတ်၊ ရပ်ခြင်းသာ လာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်--ဆိုရပါသည်။

➤ သင်္ကန်းပြီးစေရန် သုံးကြိမ်တောင်းပြီး ခြောက်ကြိမ်မြောက် ရပ်နေစဉ် “ထိုင်ပါဦး”ဟု ခါယကာက လျှောက်ထားခဲ့သော် ထိုင်ကောင်း/မထိုင်ကောင်း

ထိုင်မှုစသည်ကိုပြုလျှင် တစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးတော့၏။ လာခြင်း၏ အကြောင်းသည် ရပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုင်ခြင်းသည် ဤတကာထံသို့ လာခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သောကြောင့် မထိုင်ကောင်းပါ။

➤ “မည်သည့်ကိစ္စဖြင့် ကြွလာသနည်း”ဟု ခါယကာက မေးမြန်းခဲ့သော် ဖြန်လည် မြောကြားပုံ ။ ။ “ခါယကာ သိပါလော့”ဟူသော စကားမျှကိုသာ ပြောဆိုရမည်

➤ တောင်းရုံသာ တောင်း၍ မရပ်ခဲ့လျှင် ၆-ကြိမ် တောင်းနိုင်ခြင်းအကြောင်း တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၌ အလွန်ဆုံးအပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၃-ကြိမ်တောင်းခြင်း၊ ၆-ကြိမ်ရပ်ခြင်းတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် တောင်းခြင်း၏နှစ်ဆတက် ရပ်ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူရကား တောင်းရုံသာတောင်း၍ မရပ်ခဲ့လျှင် ၆-ကြိမ်တောင်းနိုင်ပါသည်။ ရပ်ရုံသာ ရပ်၍ မတောင်းလျှင် ၁၂-ကြိမ် ရပ်ကောင်းပါသည်။

➤ တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်းတို့၏ အဆုံးအခြေတိ ။ ။ (၁) အကြင်ရဟန်းသည် တစ်နေ့တည်း၌ပင် ထပ်ကာထပ်ကာ သွား၍ ၆-ကြိမ်တောင်းလျှင်၎င်း၊ (၂) တစ်နေ့တည်း၌ တစ်ကြိမ်သာ သွား၍ “အတ္တော မေ ဘာဝသော စိဝရေန”ဟု ၆-ကြိမ်တောင်းလျှင်၎င်း၊ (၃) တစ်နေ့တည်း၌ပင် အဖန်ဖန်သွားပြီး ၁၂-ကြိမ်ရပ်လျှင်၎င်း၊ (၄) တစ်နေ့တည်း၌ တစ်ကြိမ်သာ သွား၍ ထိုထိုအရပ်၌ ၁၂-ကြိမ်ရပ်လျှင်၎င်း တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်းအင်္ဂါ မြောက်ပါသည်။

➤ အယံ တတ္ထ သာမိစိ-အရ ပြုသင့်သော ကျင့်ဝတ်ကို မပြုသော ရဟန်း၏ အငြိမ် ။ ။ မပြုသော ရဟန်းအား ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့် ဝုတ္တဋ္ဌိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်းစွန့်ပုံ ။ ။ ဣပံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ အတိရေက တိက္ကတ္တံ စောဒနာယ အတိရေကဆက္ကတ္တံ ဌာနေန အဘိနိပ္ပာဒိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿဂ္ဂမ္ပိ။

➤ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သုံးကြိမ်တောင်း ခြောက်ကြိမ် ရပ်ပြီးနောက် မတောင်းတော့ဘဲ ကပ္ပိယကိုယ်တိုင်လျှံ၍ ရအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူသောရဟန်း၊ (၂) သုံးကြိမ်ရပ်ပြီးနောက် ရဟန်းက မတောင်းတော့ဘဲ ဥစ္စာရှင်တို့က တောင်း၍ လျှံလာသော သင်္ကန်းကို ခံယူသော ရဟန်း၊ (၃) ဥပ္ပတ္တကရဟန်းစသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဒါန်း)၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ “အရှင်ဘုရားတို့ ယနေ့တစ်ရက်မျှ ဆိုင်းပုံပါဦး”ဟု ပြောဆိုပါလျက် မဆိုင်းပုံခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်သည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယဖြစ်ခြင်း (၂) အဖိုးကို အပ်နှံထား၍ ရဟန်းအား လျှောက်ခြင်း (၃) သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း၊ ခြောက်ကြိမ် ရပ်ခြင်းထက် ပို၍ အားထုတ်ခြင်း (၄) ထိုအားထုတ်မှုကြောင့် ရခြင်း။

ဧဇ္ဇကလောမဝဂ်/ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

ဧမး ။ ။ ဧဇ္ဇကလောမဝဂ် ပထမသိက္ခာပုဒ်၌ ကောသိယမိဿကသန္တတကို ပြုလုပ်ရမည့် နည်းနှင့် အဘယ်မျှလောက် များပြားသော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ရောမွှ ကောသိယမိဿက ဖြစ်ပါသနည်း။

➤ ကောသိယမိဿကသန္တတ ပြုလုပ်နည်း ။ ။ ညီညွတ်သော မြေ၌ ပိုးချည်မျှင်တို့ကို အထက်အောက် အဆင့်ဆင့်ဖြန့်ခင်း၍ ကစီရည်တို့ဖြင့် သွန်းလောင်းပြီး ပြုလုပ်ရပါသည်။

➤ ကောသိယမိဿက ဖြစ်ပုံ ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံး အခင်းပြုလုပ်ရာ၌ လေအဟုန်ဖြင့် ကျအပ်သော ပိုးချည်မျှင် တစ်မျှင်မျှဖြင့်လည်း ရောနှောပြုလုပ်သော အခင်းသည် “ကောသိယမိဿက” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကောသိယမိဿက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ခုသော ပိုးချည်မျှင်ဖြင့်သော်၎င်း၊ အယုတ်သဖြင့် ထိုအခင်းကိုပြုလုပ်ရာ အရပ်၌ လေ၏အဟုန်ဖြင့် လွင့်၍ ကျလာသော ပိုးမျှင်ဖြင့်သော်၎င်း ရောနှောအောင်ပြုအပ်သော အခင်းသည် “ကောသိယမိဿက” မည်ပါသည်။

➤ သန္တတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ညီမျှသော မြေအတိုင်း ပိုးမျှင်တို့ကို အထပ်ထပ် ဖြန့်ခင်းပြီး ကစီရည်စသည်တို့ဖြင့် သွန်းလောင်း၍ပြုအပ်သော သဘောရှိသော အခင်းကို “သန္တတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ကာရာပေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုပြုစေခြင်း နှစ်ပါးလုံးကို “ကာရာပေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပိုးချည်အခင်းကို စွန့်ပုံ ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ကောသိယမိဿကံ သန္တတံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံယဿ နိဿဇ္ဇာမိ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် (နိခါန) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ပိုးချည်နှင့် ရောသောအခင်းကို ပြုလုပ်စေခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ သူတစ်ပါးအကျိုးငှာ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ပြုစေခြင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ အခြားသူပြုလုပ်ထားသော အခင်းကိုရ၍ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိဿိတ္တယ-အရ/ပါစိတ္တိယ-အရ ။ (၁) ကိုယ်တိုင်ပြု၍ မပြီးသေးသော အခင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြီးစေလျှင် နိဿိတ္တပါစိတ်။ (၂) ကိုယ်တိုင်ပြုပြီး မပြီးသေးသော အခင်းကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြုစေလျှင် နိဿိတ္တပါစိတ်။ (၃) သူတစ်ပါးတို့ပြု၍ မပြီးသေးသော အခင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြီးစေလျှင် နိဿိတ္တပါစိတ်။ (၄) သူတစ်ပါးတို့ပြု၍ မပြီးသေးသော အခင်းကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးစေလျှင် နိဿိတ္တပါစိတ်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်သော အကြောင်းများ ။ မျက်နှာကြက်၊စသည်ကို ပြုခြင်း၊ ကြောင့်၎င်း၊ ဥမ္မတ္တက စသည်တို့၏ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း သူတစ်ပါးကို ပြုစေခြင်းတို့ ကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) ပိုးချည်ဖြင့် ရောနှောခြင်း (၂) မိမိအတွက် အခင်းပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်း (၃) ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သုဒ္ဓကာဠက သိက္ခာပုဒ်

➤ သုဒ္ဓကာဠက အဓိပ္ပါယ် ။ အခြားအဆင်း အရောင်တို့နှင့် မရော၊ အနက် ရောင်ချည်းသက်သက် အဆင်းရှိသော သိုးမွေးအခင်းကို “သုဒ္ဓကာဠက”ဟုခေါ်သည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ဝေသာလိမြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သုဒ္ဓကာဠကဖြစ်သော အခင်းကို ပြုခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရပါသည်။

ဓမ္မဘာဂသိက္ခာပုဒ်

➤ နိဿိတ္တပါစိတ်အာပတ် သင့်ခြင်းအကြောင်း ။ နက်သော အဆင်းရှိသော သိုးမွေးတစ်မျှင်မျှသော်လည်း နှစ်ဖို့ထက်ပိုလွန်သောကြောင့် နိဿိတ္တပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (နှစ်ဖို့အောက် ယုတ်လျော့လျှင် အပ်ပါသည်။ အဖြူရောင်သိုးမွေးနှင့် ကြောင်သောအဆင်းရှိသော သိုးမွေးများ ပိုလျှင်ကား အာပတ် မသင့်ပါ။)

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိမြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ အနက်ရောင် နှစ်ပုံထက်ပိုလွန်သော သဘောရှိသော အခင်းကိုပြုခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဇွန်ပြီး၍ ဖြန့်ရစသော်လည်း မသုံးစကောင်းသော နိဿိတ္တပစ္စည်းများ

(၁) ပိုးချည်ဖြင့် ရောနှောသောအခင်း၊ [ကောသိယသိက္ခာပုဒ်] (၂) သက်သက် နက်သော အဆင်းရှိသော သိုးမွေးအခင်း၊ [သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်] (၃) သိုးမွေးလေးပုံ တွင် မည်းနက်သော သိုးမွေးတို့၏ နှစ်ပုံထက်ပိုလွန်သော အခင်း၊ [ဓမ္မဘာဂသိက္ခာပုဒ်]

ဆဗ္ဗဿ သိက္ခာပုဒ်

➤ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ-၌ သမ္ပုတိ-အရ ။ သံဃာသည် ဂိလာနရဟန်း

အား ပေးအပ်သော သန္တတသမ္ပုတိကို ယူရပါမည်။

➤ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ-၌ သမ္ပုတိ အမျိုးအစားတို့ကို ဆိုင်ရာသိက္ခာပုဒ်နှင့် တွဲစပ်ပုံ ။ (၁) ဥပေါသိတသိက္ခာပုဒ်- ဝိပွဝါသ သမ္ပုတိ၊ (၂) ဆဗ္ဗဿ သိက္ခာပုဒ်- သန္တတသမ္ပုတိ၊ (၃) သာသကံ သိက္ခာပုဒ်- အဝိပွဝါသ သမ္ပုတိ၊ (၄) ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစန သိက္ခာပုဒ်- အပလောကနကံဖြင့် သမုတ်အပ်သော သမ္ပုတိ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုပညတ်ဝါဒီ ။ ။ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သန္တတသမ္ပုတိ ရနိုင်ရာ ကာလ ။ ။ ရောဂါ မပျောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၎င်း၊ ပျောက်ပြီးသော်လည်း နောက်ထပ်ပြန်၍ ရောဂါထသေး၊ ဖြစ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ရနိုင်ပါသည်။ ထိုအတွင်း ရောက်အပ်သော အရပ်၌ နှစ်စဉ် အခင်း ပြုလုပ်ကောင်းပါသည်။

➤ နိဿိယ ပါနိတ္တိယ-အရ ။ ။ သန္တတသမ္ပုတိ မရဘဲ ၆-နှစ်အတွင်း၌ အခင်းဟောင်းမှ အခြားသော အခင်းသစ်ကို ပြုလုပ်သော ရဟန်းအား နိဿိယပါနိတ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အခင်းပြုလုပ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သူတစ်ပါး အကျိုးငှာ ပြုစေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြုလုပ်ပြီးသော အခင်းကိုရ၍ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ နှစ်စဉ်အခင်းကို ပြုစေခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

နိသီဒန သိက္ခာပုဒ်

➤ ပုရာဏသန္တတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ကြိမ်ထိုင်ဖူး၊ လျောင်းဖူးသော အခင်းသည် “ပုရာဏသန္တတ” မည်ပါသည်။

➤ သမန္တာ (သာမန္တာ) -အရ ။ ။ သင်္ကန်းဟောင်း၏ နံဘေးတစ်ဘက်ဘက်ကို ယူရပါမည်။

➤ အခင်းဟောင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်ယူပုံ/ အနားသား ယူပုံ
အခင်းဟောင်း၏ ဘေးတစ်ဖက်မှ အဝိုင်းကိုသော်၎င်း၊ လေးထောင့်ကိုသော်၎င်း ဖြတ်၍ ဘုရားရှင်၏ အထွာတော်ဖြင့် တစ်ထွာ ယူရပါမည်။

➤ နိသီဒန သန္တတ-၌ နိသီဒန-ဟု ဝိသေသန ပြုရကျိုး ။ ။ နိသီဒန-ဟု ဝိသေသန ပြုခြင်းသည် သင်္ကန်းမဟုတ်၊ ဖိပ်စရာ ထိုင်စရာဖြစ်သော သန္တတ-ဟု သိစေခြင်းအကျိုး ရှိပါသည်။

➤ ပြတ်ယူအပ်သော အခင်းဟောင်း၏ အစိတ်အပိုင်းကို ပြန်ခင်းပုံ

ဖြန့်ခင်းသော ရဟန်းသည် အခင်းသစ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အရပ်၌သော်လည်း ဖြန့်ခင်းနိုင်သည်။ ဖြေရှင်း၍ သိုးမွေးအသစ်နှင့် ရော၍သော်လည်း ဖြန့်ခင်းနိုင်သည်။

➤ ဖြေရှင်းပြီး သိုးမွေးအသစ်နှင့် ရော၍ခင်းရကျိုး ။ ။ ဖြေရှင်း၍ ဖြန့်ခင်းလတ်သော် သာ၍ ခိုင်ခန့်ခြင်းအကျိုး ရှိပါသည်။

➤ ပြုလုပ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သူတစ်ပါးအကျိုးငှာ ပြုစေခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြုလုပ်ထားသော အခင်းကို၍ သုံးစွဲခြင်းတို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဇ္ဈိလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အခင်းကို စွန့်ခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဇေဋ္ဌကလောမ သိက္ခာပုဒ်

စမး ။ ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပနဿ-ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ခဏ္ဍိသွားရင်းရမှ သိုးမွေးတို့ကို အလှူခံကောင်းပါသလော? ရှင်းလင်းပြပါ။

ဧပြေ ။ ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပနဿ၊စသော စကားသည် ဝတ္ထုကြောင်းကိုပြသော စကားမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် ခဏ္ဍိသွားစဉ် ရသည်ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းမှာနေစဉ် ရသည်ဖြစ်စေ မည်သည့်နေရာ၌ ရ-ရ အလှူခံကောင်းပါသည်။

➤ တိဇယာဇန ပရမံ-အရ ။ ။ သိုးမွေးကို ခံယူရာအရပ်မှ ၃-ယူဇနာအရပ်တိုင် အောင် အတွင်းကို ယူရပါမည်။

➤ နားမှလေထွက်သော ဧရာဂါကို ကုစားဖို့အတွက် ချည်ဖြင့် မထိုးရသေးသော သိုးမွေးတို့ကို နားပေါက်၌ ထည့်၍ ဆောင်ယူသော ရဟန်း၏အဖြစ်

နားမှ လေထွက်နေသော ဧရာဂါကို ကုစားဖို့အတွက် ချည်ဖြင့် မထိုးရသေးသော သိုးမွေးတို့ကို နားပေါက်၌ထည့်၍ ဆောင်ယူသောရဟန်းအား ၃-ယူဇနာအရပ်ကို ခြေတစ်လှမ်းကျော်လွန်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဒုတိယ ခြေလှမ်းကို ကျော်လွန်လျှင် နိဿိတ္တိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ရဟန်း (ပုဇ္ဈိလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သိုးမွေးတို့ကို သုံးယူဇနာ ကျော်လွန်အောင် ဆောင်ယူခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

➤ ၃-ယူဇနာ ကျော်လွန်အောင် ဆောင်ယူသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်း အကြောင်း ။ ။ ခိုးသူ၊စသည်တို့ လုယူအပ်သော သိုးမွေးကို၎င်း၊ ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း

စွန့်ပြီးသော သိုးမွေးကိုင်း၊ ပြန်ရ၍ ဆောင်ယူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သူတစ်ပါးတို့ကို ဆောင်စေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အောက်ထစ်ဆုံးချည်မျှင်ဖြင့် ထိုးဖွဲ့ထားသော ကတဘဏ္ဍာကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ ယခုစေတ သိုးမွေးခြုံထည်ကို ခြုံ၍ ၃-ယူဇနာကျော်လွန်အောင် ဆွားသော ရဟန်းအား အပြစ် ရှိ/မရှိ ။ ။ ချည်မျှင်ငယ်ဖြင့် ထိုးဖွဲ့ထားသော ကတဘဏ္ဍာကို ဆောင်ယူလျှင် အနာပတ္တိ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အပြစ် မရှိပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) သိုးမွေးတို့၏ ဘဏ္ဍာ မပြုရသေးခြင်း (၂) ပထမ ရခြင်း (၃) ကိုယ်တိုင်ယူ၍ဖြစ်စေ၊ လှည်းသမားကို မသိစေဘဲ လှည်းပေါ်တင်၍ ဖြစ်စေ ၃-ယူဇနာ လွန်သွားခြင်း (၄) အသွားဆောင်၍ အပြန်ဆောင်မှု မဟုတ်ခြင်း (၅) နေဗိုရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓဇ္ဈကလောမ ဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သက္ကတိုင်း (နိခါန်း)၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လျှော်စေခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဇာတဇ္ဈပရဇတ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဇာတဇ္ဈပရဇတသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဇ္ဈပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ခြားနားချက် ဇာတဇ္ဈပ ရဇတသိက္ခာပုဒ်သည် ရွှေငွေ အတုံးအခဲနှင့် ဒင်္ဂါး၊ ပိုက်ဆံဟူသော နိဿိယဝတ္ထု၊ အခြားရတနာ အမျိုးမျိုးဟူသော ဒုက္ကဋဝတ္ထုများကို ခံယူခြင်းမှ တားမြစ်ပါသည်။ ဇ္ဈပိယ သံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်သည် ထိုနိဿိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနှင့် အခြားဝတ္ထုကို လဲလှယ်ယူခြင်းမှ တားမြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ဇာတဇ္ဈပနှင့် ရဇတ အထူး ။ ။ ရွှေဒင်္ဂါးများနှင့် ရွှေတုံးရွှေခဲများကို “ဇာတဇ္ဈပ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ ရွှေဒင်္ဂါးများနှင့် ငွေတုံးငွေခဲများကို၎င်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း၌ ငွေအဖြစ် အသုံးပြုသော ပိုက်ဆံ အမျိုးမျိုးနှင့် ငွေစက္ကူများကို၎င်း “ရဇတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ဇာတဇ္ဈပ သိက္ခာပုဒ်လာ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျ-အရ ရွှေငွေကို လှူသည့်အခါ စိတ်ထည်း၌ သာယာနေလျှင် အာပတ်သင့်သည်ဟု ဆိုရာ၌ မဇနာဒွါရ အာဝတ္တိ နာမ နတ္ထိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်အောင် အဘယ်သို့ ယူရမည်နည်း၊ ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

ဓမ္မေ ။ ။ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျ-ဟု ဆိုသော်လည်း သာယာရုံမျှကြောင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပယ်ရှားတားမြစ်ရမည်ကို မပယ်၊ မမြစ်သောကြောင့်သာ အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်၍ မနောဒွါရေ အာပတ္တိ နာမ နတ္ထိ-ဟူသော

အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ။

➤ အာတဗ္ဗပရဇာတံ-န္တိ ရဇတ-အရ။ ။ ငွေကို၎င်း၊ အသပြာကို၎င်း ရောင်းဝယ်ခြင်း ဌှိ ငွေအဖြစ် အသုံးပြုရသော ကြေးပဲ၊ သစ်သားပဲ၊ ချိပ်ပဲ၊ စသော ပိုက်ဆံ အမျိုးမျိုးကို ၎င်း ရဇတ-အရ ယူရပါမည်။

➤ ဥဂ္ဂဏေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ မိမိအကျိုးငှာ ပေးအပ်သော ရွှေငွေကိုသော်၎င်း တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌တည်သော ပိုင်ရှင်မရှိသော ရွှေငွေကိုသော်၎င်း ကိုယ်တိုင် ယူခြင်းကို “ဥဂ္ဂဏေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ သာဒိယေယျ အဓိပ္ပါယ်/ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယန ခေါ်ပုံ

“ဤရွှေငွေသည် အရှင်ဖို့ ဖြစ်ပါစေ”ဟု မျက်မှောက်၌တည်သော ရွှေငွေကိုဖြစ်စေ “ထိုမည်သောအရပ်၌ ကျွန်ုပ်၏ရွှေငွေသည် အရှင်ဖို့ ဖြစ်ပါစေ”ဟု မျက်ကွယ်၌ရှိသော ရွှေငွေကိုဖြစ်စေ အရှင်ဖို့ဟု ပြောဆို၍ စကားသက်သက်ဖြင့်၎င်း၊ လက်ချောင်းချိုးပြ ခြင်းဖြင့်၎င်း စွန့်လွှတ်အပ်သော ရွှေငွေကို ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပယ်ဘဲ စိတ်ဖြင့်-လက် ခံ သာယာခြင်းကို “ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျ (ဝါ) ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယန”ဟု ခေါ် ပါသည်။

➤ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယန-အရ အပြစ် မပြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ

(၁) စိတ်ဖြင့် သာယာလျက် ခံယူလိုသော်လည်း ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ဤရွှေငွေသည် မအပ်ဟု ပယ်ဖြစ်သော ရဟန်း၊ (၂) ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပယ်မူ၍ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိလျက် ဤရွှေငွေသည် ငါတို့အား မအပ်ပါဟု ပြော၍ မသာယာသော ရဟန်းတို့ အား အာပတ် မသင့်ပါ။

ဓမး ။ ။ အသံမစဲ ပဌာန်းပူဇော်ပွဲများ၌ ပဌာနပါဌက ဆရာတော်များအား ဝတ္ထု ကြေးငွေများ လှူတတ်ကြရာ “ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျ”ဟူသော မြတ်ဗုဒ္ဓ ပညတ်တော်နှင့် မဆန့်ကျင်အောင် မည်သို့ အလှူခံသင့်ပါသနည်း။

ဓမ္မေ ။ ။ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းလေးပါး နဝကမ္မအလိုငှာ ကပိယ ကာရကထံ အပ်နှံလှူဒါန်းလျှင် အလှူခံနိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် လုံခြုံသောဌာန ညွှန်ကြားဘို့ရန် လျှောက်ထားလာလျှင်လည်း ညွှန်ပြ၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ထားနိုင်ပါသည်။

➤ နိဿိန္ဒိဗြစ်သော ရွှေငွေကို စွန့်ပုံ အဓိအဓိန္တံ ။ ။ (၁) ရွှေငွေကို စွန့်လိုသော ရဟန်းသည် “အဟံ ဘန္တေ ဓူပိယံ ပဋိဂ္ဂဟေသီ၊ ဣဒံ ဓမ္မ ဘန္တေ နိဿိက္ခိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ”ဟု ဆို၍ သံဃာအလယ်၌သာ စွန့်ရပါမည်။ (၂) ထိုစွန့်ရာအရပ်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူလာလျှင် “ဤဟာကို သိလော့”ဟု ပြောဆိုရမည်။ (၃)

“ဤရွှေငွေဖြင့် အဘယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ဆောင်စေလိုပါသနည်း”ဟု ခါယကာက လျှောက်လျှင် “ဤမည်သော ပစ္စည်းကို ဆောင်စေလို၏”ဟု မပြောဘဲ ထောပတ်၊ စသော ဝတ္ထုတို့သည် ရဟန်းတို့အား အပ်စပ်ကုန်၏ဟု အပ်စပ်သော ဝတ္ထုကို ပြောဆိုရမည်။ (၄) ထောပတ်၊စသည် ဆောင်ယူလာလျှင် ရွှေငွေ အလှူခံသော ရဟန်းမှ တစ်ပါး အခြားသော ရဟန်းအားလုံး ဝေဖန်၍ သုံးဆောင်ကောင်းပါသည်။

(၅) ခါယကာက ဘာကိုမျှ မဆောင်ယူလိုလျှင် “ဤရွှေငွေကို စွန့်လိုက်တော့”ဟု ပြောဆိုရမည်။ (၆) ထိုရွှေငွေကို ထားခဲ့လျှင်၎င်း၊ ယူသွားလျှင်၎င်း မတားမြစ်ရ။ (၇) ရွှေငွေကို ထားခဲ့လျှင် အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို “ဣပ္ပိယဆဋ္ဌကသမ္ပတိ”ပေးရမည်။ (၈) ရွှေငွေကို စွန့်ပစ်တတ်သူ-ဟု သမုတ်ရမည်။ (၉) သမ္ပတိ ရသော ရဟန်းသည် အမှတ်အသား မပြုဘဲ ကျင်ကြီးကဲ့သို့ ထိုရွှေငွေကို လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် စွန့်ပစ်ရပါမည်။

➤ ဣပ္ပိယဆဋ္ဌက |ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော|ရဟန်း၏ အင်္ဂါ ၅-ပါး

(၁) ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း (၂) ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း (၃) မောဟာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း (၄) ဘယာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း (၅) စွန့်ပြီး မစွန့်ပြီးသည်ကို သိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ရွှေငွေကို အလှူခံသောရဟန်းအား အပြစ်ကြီးလေးပုံ ။ ။ ထိုရွှေငွေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အပ်စပ်သော ဝတ္ထုကို အခြားသူ တစ်ဦးဦးက ရ၍ တစ်ဆင့်ပေးအပ်သော ဝတ္ထုကို၎င်း၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ထိုဝတ္ထုမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သစ်ပင်အရိပ်ကို၎င်း သုံးစွဲခြင်းငှာ မအပ်တော့ပါ။

➤ ဓနုရာ အမှတ်အသားပြု၍ ရွှေငွေကို စွန့်သော ဣပ္ပိယဆဋ္ဌကရဟန်း၏ အပြစ် ဝုတ္တုဋ္ဌိအာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ဣပ္ပိယဆဋ္ဌကရဟန်းသည် ရွှေငွေကို စွန့်ရာ၌ အဘယ်ကဲ့သို့ စွန့်ပစ်ရမည်နည်း။

ဓမ္မိ ။ ။ ဣပ္ပိယဆဋ္ဌက ရဟန်းသည် အမှတ်အသား မပြုဘဲ ကျင်ကြီးကဲ့သို့ ရွှေငွေကို စွန့်ပစ်ရပါမည်။

➤ ဤဆိက္ခာဝုဋ်ကို ဝဉာဏ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိဂါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဏ္ဏိလိ)ကို အကြောင်းပြု၍ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအပြတ် ။ ။ ရွှေငွေ အတူ၌ ရွှေငွေအစစ်ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအား ဝုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်။ * ယုံမှားသံသယဖြင့် ခံယူသော ရဟန်းအား ဝုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်။ * သံယာ၊ စေတိ စသည်အကျိုးငှာ ခံယူသော ရဟန်းအား ဝုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်။

* ပုလဲ, ပတ္တမြား စသော ခုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို ခံယူသော ရဟန်းအား ခုက္ကဋ်အာပတ်။

➢ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ခြစ်ပဲ့ ။ ။ ခံယူခြင်းဖြင့် သင့်ရောက်သောကြောင့် ကိရိယသမုဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါသည်။

➢ အကိရိယသမုဋ္ဌာန်ခြစ်ပဲ့ ။ ။ ပယ်မြစ်မှုကို မပြုခြင်းကြောင့် အကိရိယသမုဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ရွှေငွေဖြစ်ခြင်း (၂) မိမိဖွဲ့ဖြစ်ခြင်း (၃) ယူခြင်း စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှပ်ယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်

➢ နာနပ္ပကာရ-အရ ။ ။ ပုတီး, နားကပ်, စသော တန်ဆာဘဏ္ဍာဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေ, တန်ဆာဘဏ္ဍာဖြစ်အောင် မပြုအပ်သော ရွှေငွေကို ယူရမည်

➢ နာနပ္ပကာရ ၂-ခုစုစု ။ ။ ရွှပ်ယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်၌ ခုတ်လုပ်ပြီး, မခုတ်လုပ်သေး စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော အကပ္ပိယဘဏ္ဍာသည် နာနပ္ပကာရ ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်၌ သင်္ကန်း, စသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာအားဖြင့် များစွာသော ဝတ္ထုသည် နာနပ္ပကာရ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➢ အာပတ်သင့်စေသော ပစ္စည်းကို စွန့်ရမည့်ဌာနများ ။ ။ ဇာတဇူပ, ရွှပ်ယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်အရ- အာပတ်သင့်စေသော ပစ္စည်းများကို သံယာအလယ်၌ စွန့်ရပါမည်။ ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်အရ- အာပတ်သင့်စေသော ပစ္စည်းများကို သံယာဝိုက်, ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါး၌ စွန့်ရပါမည်။

မေး ။ ။ တရား မဝင် ငွေစက္ကူများအပေါ်၌ လက်မှတ်ရေးထိုးမှု ကိစ္စများ ပြုလုပ်သော ရဟန်းအား အပြစ်သင့်နိုင်/မသင့်နိုင် အကြောင်းသာကေပြ ဆုံးဖြတ်ပါစေ။
ဖြေ ။ ။ တရား မဝင် ငွေစက္ကူများသည် အရောင်းအဝယ်အတွက် အသုံးဝင်သော ပစ္စည်း မဟုတ်သောကြောင့် အပြစ် မသင့်နိုင်ပါ။

မေး ။ ။ ရွှပ်ယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်အရ ခုက္ကဋ်အာပတ်, နိဿိဂ္ဂိပါနိတ်အာပတ် သင့်သော လဲလှယ်နည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြည့်စုံအောင် ရေးပြပါ။

ဖြေ ။ ။ ပုလဲ, စသော ခုက္ကဋ်ဝတ္ထုဖြင့် ပုလဲ, စသော ခုက္ကဋ်ဝတ္ထု, သင်္ကန်း, စသော ကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ကို လဲလှယ်လျှင်, သင်္ကန်း, စသော ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြင့် ပုလဲ, စသော ခုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို လဲလှယ်လျှင်, ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့် နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထုကို (ငွေဖြင့် ရွှေကို ဝယ်ခြင်းမျိုး) လဲလှယ်လျှင်, နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့် ခုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို (ငွေဖြင့် ပုလဲ, စသည် ဝယ်ခြင်းမျိုး) လဲလှယ်လျှင်, နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့် ကပ္ပိယဝတ္ထုကို (ငွေဖြင့် သင်္ကန်း, စသည် ဝယ်ခြင်း

မျိုး) လဲလှယ်လျှင်၎င်း၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ဖြင့် နိဿိယဝတ္ထုကို(ပုလဲ သို့မဟုတ် သင်္ကန်း၊စသည်ဖြင့် ရွှေငွေကို လဲခြင်းမျိုး) လဲလှယ်လျှင်၎င်း နိဿိယဝတ္ထုပေါ်စိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဒါန်း) ၌ ဆဋ္ဌိရဟန်းများ (ပုဋ္ဌိလိ)ကို အကြောင်းပြု၍ ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း (ခတ္တု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) လဲလှယ်အပ်သော ဝတ္ထု၊ လဲလှယ်ကြောင်း ဝတ္ထု နှစ်ခုတွင် တစ်ခုခုဘက်၌ ရွှေငွေဖြစ်ခြင်း (၂) လဲလှယ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကယသိက္ခာယ သိက္ခာပုဒ်

➤ နာနပ္ပကာရ-အရ ။ ။ သင်္ကန်း၊စသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ယူရပါမည်။

➤ ကယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ “ဤဝတ္ထုဖြင့် ဤဟာကို ပေးပါ၊ ဤဟာကို ဆောင်ယူခဲ့ပါ၊ လဲလှယ်ခဲ့ပါ၊ ဝယ်ခဲ့ပါ”ဟု သူတစ်ပါး၏ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ယူသောရဟန်းသည် “ကယ” မည်ပါသည်။

➤ ဝိက္ကယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိမိ၏ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုပေးသော ရဟန်းသည် “ဝိက္ကယ” မည်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ မိမိ၏ အပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ဆိုင်မှအပ်သောဝတ္ထုကို လဲလှယ်လို၍ သွားခဲ့ရာ ဆိုင်ရောက်မှ ကပ္ပိယ မပါမှန်း သိခဲ့သော် ပစ္စည်းလည်းရ၊ အပြစ်လည်း မသင့် အောင် ကျင့်ဆောင်ရပုံကို ရေးပါ။

ဓမ္မိ ။ ။ ကပ္ပိယ မရှိလျှင် ဈေးသည်ကိုယ်တိုင်မှတစ်ပါး ဈေးသည်၏ သားသမီး၊စသူ ကိုပင် ကပ္ပိယလုပ်၍ ငါ့မှာ သင်္ကန်းရှိသည် ဤသင်္ကန်းဖြင့် ထိုသပိတ်ကို လဲပေး ပါ စသည်ဖြင့် ပြော၍ လဲယူကောင်း၏။ သို့မဟုတ် ကပ္ပိယ မရှာဘဲ ဈေးသည်ထံ၌ ငါ့မှာ ဤသင်္ကန်းရှိသည် သင်္ကန်းတော့ အသုံးမကျ သပိတ်သာလိုသည်ဟု ပရိယာယ် ဖြင့် ပြောရာ ဈေးသည်က သင်္ကန်းကိုယူ၍ သပိတ်ကို ပေးလိုက်ခြင်း၊စသော နည်း ဖြင့် လဲလျှင် အပြစ်မရှိပါ။

➤ နိဿိယဝတ္ထုပေါ်စိတ်အာပတ် သင့်စေသော လဲလှယ်နည်း ။ ။ သီတင်းသုံးဖော် ငါးဦးတို့မှတစ်ပါး ဤဝတ္ထုဖြင့် ဤဟာကိုပေးလော့၊စသော နည်းဖြင့် မိမိ၏ ကပ္ပိယ ဘဏ္ဍာကို ပေးပြီး အဓိဥစ္စာဖြစ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်သော်လည်း လဲလှယ်လျှင် နိဿိယဝတ္ထုပေါ်စိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ကယသိက္ခာယဖြစ်သော ခေခိုင်းနည်းနှင့် အမြစ်ကို ကုစားပုံ ။ ။ ဤထမင်းကို စားပြီး၍ သို့မဟုတ် ဤမျက်နှာသုတ်ပုဝါကို ယူပြီး၍ တောထည်းက ဆိုးရည်ခေါက်ကို

ခွါယူခဲ့စမ်းပါ။ သို့မဟုတ် ဓမ္မကရိုက်(ရေစစ်) လုပ်ပေးစမ်းပါ။ သို့မဟုတ် မြက်ရွတ်နေသော မြေကို ရှင်းလင်းပေးစမ်းပါ-ဟု စကားတစ်ဆက်တည်းခိုင်းလျှင် ကယဝိက္ကယ ဖြစ်ပါသည်။ (ထမင်းကျွေးခြင်း၊စသည်က ဝိက္ကယဖြစ်၍ ဆိုးရည်ခေါက်ခွါ၍ယူခဲ့စေခြင်း စသည်က ကယ ဖြစ်သည်-ဟူလို)

➤ အပြစ်ကိုကုစားပုံ ။ ။ ဆိုးရည်ခေါက် အခွါခိုင်းရာ၌ အရာဝတ္ထု ထင်ရှားရှိသောကြောင့် သံဃာ၊စသည်အား စွန့်ရမည်။ ဘူမိသောနေ ခိုင်းရာ၌ကား စွန့်ဘို့ရာဝတ္ထု မရှိသောကြောင့် ပါဏိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာသာ ကြားစေရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ဝယ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) “ဤပစ္စည်းဝတ္ထု ဘယ်လောက်တန်သလဲ”ဟု တန်ဖိုးကိုမေးသော ရဟန်း (၂) ဈေးသည်၊စသော ဥစ္စာရှင်မှတစ်ပါး အခြားသော အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဈေးသည်၏သား၊ညီကို ကပ္ပိယကာရက လုပ်ခိုင်း၍ ဤပစ္စည်းဖြင့် ဤပစ္စည်းကို ယူ၍ လဲပေးစမ်းပါ-ဟု ပြောသောရဟန်း (၃) ငါ့မှာ ဤပစ္စည်း ရှိ၏။ ဤပစ္စည်းဖြင့် ငါတို့အား အလိုမရှိ-ဟု ပြော၍ မိမိဥစ္စာဖြင့် ရလာသော ပစ္စည်းကိုယူသော ရဟန်း (၄) သီတင်းသုံးဖော် ငါးဦးတို့နှင့် လဲလှယ်သော ရဟန်း (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း (၂) သီတင်းသုံးဖော် မဟုတ်ခြင်း (၃) အရောင်းစကား အဝယ်စကားပြော၍ လဲလှယ်မှု အထမြောက်ခြင်း။

ပတ္တဝေဇ်/ပတ္တသိက္ခာပုဒ်

➤ အတိဇရကပတ္တ-အရ ။ ။ အဓိဌာန်တင်အပ်သော ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သပိတ်မှ တစ်ပါးသော သပိတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ အတိဇရကပတ္တ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဓိဌာန်လည်း မတင်အပ်၊ ဝိကပ္ပနာလည်း မပြုအပ်သော သပိတ်ကို “အတိဇရကပတ္တ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သပိတ် ၉-လုံး ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌ၊က္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်အားဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် ၃-လုံး၊ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌ၊ မဇ္ဈိမ၊ မဇ္ဈိမောမကသပိတ်အားဖြင့် မဇ္ဈိမသပိတ် ၃-လုံး၊ ဩမကုက္ကဋ္ဌ၊ ဩမက၊ ဩမကောမကသပိတ်အားဖြင့် ဩမကသပိတ် ၃-လုံး။

➤ သပိတ်ဖြစ်ပါလျှင် သပိတ်-ဟု မစခေါ်ထိုက်စသော သပိတ်

➤ ပမာဏယုတ္တ မဖြစ်သော သပိတ် ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌ၊က္ကဋ္ဌသပိတ်၊ ဩမကောမကသပိတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝမာဏသုတ္တန်ဖြစ်သော သပိတ် ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၊ ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်၊ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌသပိတ်၊ မဇ္ဈိမသပိတ်၊ မဇ္ဈိမောမကသပိတ်၊ ဩမကုက္ကဋ္ဌသပိတ်၊ ဩမကသပိတ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် ပမာဏ ။ ။ ကောင်းစွာထောင်း၍ သန့်ရှင်းသော မကျီးမြပြတ်သော သလေးဆန်ဟောင်း မဂဓတိုင်းသုံး နှစ်ကွမ်းစားကိုယူ၍ ထိုသလေးဆန်ဟောင်းတို့ဖြင့် မမာလွန်း မပျော့လွန်း မထွေး မခဲ သန့်ရှင်းပြီး သင်းခွေပန်းနှင့် အစုနှင့် တူအောင် ထမင်းရေ မငဲ့ဘဲ ချက်အပ်သော ထမင်းကို သပိတ်၌ အကုန်ထည့်ကာ မပြစ်လွန်း မကျွဲလွန်းသော လက်ကော်၍ရသောဆွမ်း၏ လေးဖို့တစ်ဖို့ ပမာဏရှိသော ပဲနောက်ဟင်းကိုထည့်ရမည်။ ထို့နောက် ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်းအားလျော်သော နောက်ဆုံးဆွမ်းလုပ်တိုင်းအောင်လောက်သော ငါး အမဲစသော ဟင်းလျာကို ထည့်ရမည်။ အားလုံးထည့်ပြီးသောအခါ ဆွမ်း၊ ပဲဟင်း၊ ဟင်းလျာသည် သပိတ်နားခမ်းရစ်၏ အောက်အရေနှင့်ညီမျှစွာ ချည်မျှင်၊ လျှော်မျှင်တို့ဖြင့် တတုတ်တိုက်သကဲ့သို့ တိုက်ကြည့်လတ်သော် ချည်မျှင်၊ လျှော်မျှင်တို့၏ အောက်အစွန်းကိုထိလျှင် ဤသပိတ်ကို “ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

[အကျဉ်းချုပ်] ဆန်တစ်ပြည်ကို ချက်ရသော ထမင်း ၂-ပြည်၊ ပဲဟင်း ၁-ခွက်သား၊ ဟင်းလျာ ၁-ခွက်သား၊ ပေါင်း ၃-ပြည်ဆန်သော သပိတ်သည် “ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်” မည်ပါသည်။

➤ ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ် ပမာဏ ။ ။ သပိတ်နားခမ်းရစ်၏ အောက်အနားရေကို ကျော်လွန်၍ မိုမောက်လျက် (ဝါ) စုံစုံတက်လျက် တည်သောသပိတ်သည် “ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်” မည်ပါသည်။

➤ ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌသပိတ် ။ ။ သပိတ်နားခမ်းရစ်၏ အောက်အနားရေသို့ မရောက်ဘဲ သပိတ်အတွင်း၌သာ ဆွမ်းတည်သော သပိတ်သည် “ဥက္ကဋ္ဌုက္ကဋ္ဌသပိတ်”မည်ပါသည်။

➤ မဇ္ဈိမသပိတ် ပမာဏ ။ ။ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၏ ထက်ဝက်ပမာဏရှိသော သပိတ်သည် “မဇ္ဈိမသပိတ်” မည်ပါသည်။ [ဆန်တစ်ခွက်ချက်၍ရသော ထမင်းတစ်ပြည်၊ ပဲဟင်းတစ်စလယ်၊ ဟင်းလျာတစ်စလယ်၊ ပေါင်းတစ်ပြည် တစ်ခွက်ဝင်သော သပိတ်သည် မဇ္ဈိမသပိတ် မည်ပါသည်။]

➤ ဩမကသပိတ် ပမာဏ ။ ။ မဇ္ဈိမသပိတ်၏ ထက်ဝက်ပမာဏရှိသော သပိတ်သည် “ဩမကသပိတ်”မည်ပါသည်။ [ရဟန်းတစ်ပါး ကောင်းကောင်းစားလောက်ဖို့ ရာ ဆန်တစ်စလယ်ချက်ထမင်း၊ ထိုထမင်း၏ လေးပုံတစ်ပုံပဲဟင်း၊ ထိုထမင်းအလုပ်တိုင်းပါနိုင်သော အမဲ သား ငါးဖြင့် ချက်အပ်သော ဟင်းလျာတစ်မျိုး၊ ဤအားလုံး

ဆန့်သော သပိတ်သည် “ဩမကသပိတ်” မည်ပါသည်။

➤ **ဇာတိဇာတိအားဖြင့် သပိတ် ၂-မျိုး ။ ။** (၁) သံသပိတ် (၂) မြေသပိတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းတို့ကို ရခဲ့သော သပိတ်ဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပြီး (ဝါ) အဓိဋ္ဌာန်ချပြီး ၁၀-ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ သပိတ်လုပ်သူအား အဘိုးအဘေ ပေးရန် တစ်ချင်ရွေးမျှ ကျန်နေသေးလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်စရာ မလိုပါ။

➤ သပိတ်ဟောင်းကို ပစ္စုဒ္ဓါရ် မပြုလိုလျှင် ။ ။ သပိတ်အသစ်ကို “ဣမံ ပတ္တံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဝိကပ္ပနာ ပြုရပါမည်။

➤ သပိတ်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပုံ ။ ။ ဣမံ ပတ္တံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။

➤ သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ။ ။ ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ။

➤ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သပိတ်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း အင်္ဂါများ

(၁) အခြားသူအား ပေးစွန့်ခြင်း (၂) အခြားသူ လူယူသွားခြင်း (၃) အကျွမ်းဝင်သူ ယူသွားခြင်း (၄) ပိုင်ရှင်ရဟန်း လူထွက်ခြင်း (၅) ပိုင်ရှင်ရဟန်း သိက္ခာချခြင်း (၆) ပိုင်ရှင်ရဟန်း သေဆုံးခြင်း (၇) ပိုင်ရှင်ရဟန်း လိင်ပြန်ခြင်း (၈) အဓိဋ္ဌာန်ရှုပ်သိမ်းမှု ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုခြင်း (၉) နှုတ်ခမ်းအောက် လက်နှစ်သစ်မှစ၍ အောက်ပိုင်းတွင် ဆတ်ထမင်းလုံး ဆန့်သည့်အပေါက် ပေါက်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ အတိရကဝတ္ထ သပိတ်များစွာကို သုံးဆောင်လိုသောရဟန်း ပြုကျင့်ရမည့် အစီအစဉ် ။ ။ သပိတ် ၁-လုံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုသပိတ်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြု၍ အခြားသပိတ် တစ်လုံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ ထိုနည်းအားဖြင့် သုံးဆောင်နိုင်ပါသည်။

➤ ရခိုလားသော သပိတ် (၁၀) နှင့် မိမိတစ်ဦးတည်း သုံးစွဲလိုပါက ပြုလုပ်ရမည့် နည်းလမ်း ။ ။ ရခိုလားသော သပိတ် (၁၀) လုံးတို့ကို မိမိတစ်ဦးတည်း သုံးစွဲလိုသော ရဟန်းသည် သပိတ်တစ်လုံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ နောက်တစ်ရက်မိုးသောက်နေ့၌ ထိုသပိတ်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပြီးလျှင် အခြားသပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်ချပြီးသော သပိတ်ကို နောက်ထပ်အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ (၉) ရက်ထားနိုင်သောကြောင့် သပိတ် (၁၀) လုံးကို တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး အဓိဋ္ဌာန်တင် နောက်တစ်ရက် အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ (၁၀) ရက်ပြည့်မှ ထပ်၍ တစ်ဖန်အဓိဋ္ဌာန်တင်သောအားဖြင့် အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး သွားလေရာသို့ ဆောင်သွားနိုင်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ သပိတ်တစ်လုံးသည် အဘယ်နေရာ၌ အဘယ်မျှလောက် အပေါက်ပေါက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန် ကျပါသနည်း။

၈၉ ။ သပိတ်နခမ်းရစ်မှ အောက်၌ လက်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်မှစ၍ မည်သည့်နေရာမဆို ဆတ်ဆန်ထမင်းလုံး ထွက်လောက်ရုံမျှ အပေါက်ပေါက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ကျပါသည်။ ထိုသပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန် မလိုပါ။ တစ်ဖန်အပေါက် ကို ဖာထေးပြီးမှ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရအကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဋ္ဌဂ္ဂိရဟန်းများ (ဌဇ္ဈိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ပိုလွန်သော သပိတ်ကိုဆောင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဦးပဉ္စပဉ္စန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဦးပဉ္စပဉ္စန အဓိဋ္ဌာယ် ။ ငါးခုအောက် ယုတ်လျော့သော အဖွဲ့ရှိသော သပိတ်သည် “ဦးပဉ္စပဉ္စန” မည်ပါသည်။

➤ လုံးဝ အဖွဲ့အတူ မရှိသော သပိတ်ကို ဦးပဉ္စပဉ္စနပတ္တ-ဟု ခေါ်နိုင်ခြင်း အကြောင်း ။ အချင်းခပ်သိမ်း အဖွဲ့မရှိသောကြောင့် ငါးဖွဲ့ မပြည့်သေးသည့်အတွက် ဦးပဉ္စပဉ္စနပတ္တ-ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

➤ ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို သပိတ်-ဟု မခေါ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း

➤ ငါးဖွဲ့ (သို့မဟုတ်) ငါးဖွဲ့လောက်ရာ နေရာရှိလျှင် သပိတ်အသစ် တောင်း နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ဦးပဉ္စပဉ္စနနေန-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် --- ငါးဖွဲ့ (သို့မဟုတ်) ငါးဖွဲ့လောက်ရာ နေရာရှိလျှင် သပိတ်အသစ် တောင်းနိုင်ပါသည်။ (ဝါ) သပိတ်ဟု မခေါ်နိုင်ပါ။

➤ ကွဲအက်သော သပိတ်ကိုဖွဲ့တုပ်ပုံ ။ နခမ်းရစ်မှအောက်၌ လက်နှစ်သစ် ပမာဏ ကွဲအက်လျှင် တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့တုပ်ရပါသည်။ ထိုသို့ဖွဲ့တုပ်ရာ၌ အက်ကြောင်း၏ အောက်အစွန်၌ သပိတ်ထွင်းစူးငယ်ဖြင့် ဖောက်ထွင်း၍ မီးဖုတ်ပြီး ချည်မျှင်ကြိုးငယ် သင်ပန်းလျှော်မျှင်ကြိုးငယ်၊ သလွဲမည်းချည်မျှင်ငယ် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဖွဲ့တုပ်ရပါသည်။

ထိုဖွဲ့တုပ်အပ်သော အရပ်ကို ဆွမ်းစသော အာမိသများ မငြိကပ်အောင် သလွဲ ပြား ပါးပါးဖြင့်သော်၎င်း၊ ဖွဲ့စပ်ငြိကပ်တတ်သော အစေးစသည်ဖြင့်သော်၎င်း ဖုံးထား ရပါမည်။ (ထိုဖုံးထားသော သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးစွဲထိုက်ပါသည်။)

➤ ကွဲအက်သော သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန် မပျက်စအောင်ဖြုလုပ်ပုံ ။ နောက်ထပ် အဓိဋ္ဌာန် မတင်လိုလျှင် အပေါက်ဖောက်စဉ်က အဓိဋ္ဌာန် မပျက်စေခြင်းငှာ ဆတ်ဆန် ထမင်းလုံး မထွက်နိုင်လောက်အောင် ကျဉ်းသော အပေါက်ကိုသော်လည်း ဖောက်ရ ပါမည်။ ကျောက်မှုန့်ရော၍ တင်လဲရည်ကို ချက်ပြီးလျှင် တင်လဲရည်အစေးပါသော ကျောက်မှုန့်ဖြင့် အက်ကြောင်းကို ဖာထေးခြင်းငှာလည်း အပ်ပါသည်။ (ဤနည်း၌

အပေါက်ဖောက်ဖွယ်မလိုပါ။]

➤ သပိတ်ကွဲအက်ကြောင်းအလိုက် ဖွဲ့တုပ်ပုံ ။ ။ လက်နှစ်သစ်ပမာဏရှိသော ကွဲအက်ကြောင်းနှစ်ခုရှိလျှင်၎င်း၊ ကွဲအက်ကြောင်းရာ တစ်ခုတည်းကပင် လက်လေးသစ် ပမာဏရှိလျှင်၎င်း၊ နှစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့တုပ်ရပါမည်။ ကွဲအက်ကြောင်းရာ သုံးခုရှိလျှင်၎င်း၊ တစ် ကြောင်းတည်းပင် လက်ခြောက်သစ်ရှိလျှင်၎င်း သုံးဖွဲ့ ဖွဲ့တုပ်ရပါမည်။

ကွဲအက်ကြောင်းရာ လေးခုရှိလျှင်၎င်း၊ တစ်ကြောင်းတည်းပင် လက်ရှစ်သစ်ရှိ လျှင်၎င်း၊ လေးဖွဲ့ ဖွဲ့တုပ်ရပါမည်။ ကွဲအက်ကြောင်းရာ ငါးခုရှိလျှင်၎င်း၊ တစ်ကြောင်း တည်းပင် လက်ဆယ်သစ်ရှိလျှင်၎င်း ဖွဲ့သည်ဖြစ်စေ မဖွဲ့သည်ဖြစ်စေ သပိတ် မဟုတ် တော့ပါ။ အခြားသပိတ်သစ်ကို တောင်းနိုင်ပါသည်။

မေး ။ ။ အဘယ်မျှကွဲပြီးသော မြေသပိတ်တစ်လုံးသည် အသုံး မပြုသင့်တော့သော သပိတ်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြပါ။

မဖြေ ။ ။ အနည်းဆုံး ငါးဖွဲ့ပြည့်သော သပိတ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ သပိတ်ကွဲလျှင် မည်ကဲ့သို့ ချုပ်စပ် ဖွဲ့ချည်ရမည်ကို ဖြေဆိုပါ။

မဖြေ ။ ။ နှုတ်ခမ်းအောက် လက်နှစ်သစ်လောက်သော အရပ်ကို စူးဖြင့်ဖောက်၍ ရိုးရိုးအပ်ချည်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လျှော်မျှင်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သံနန်းသေးသေးဖြင့်ဖြစ်စေ ချုပ်စပ်ဖွဲ့ချည်ရပါမည်။ နှုတ်ခမ်းမှ အောက်လက်လေးသစ်လောက် အက်ကြောင်း ရှိလျှင် နှစ်ဖွဲ့တုပ်၊ ခြောက်လက်သစ်ရှိလျှင် သုံးဖွဲ့တုပ် စသည်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ရမည် အက်ကြောင်းသည် တစ်နေရာတည်းမဟုတ်ဘဲ နှစ်နေရာ သုံးနေရာရှိနေလျှင် လည်း နေရာအလိုက် အထက်ပါနည်းအတိုင်း လက်နှစ်သစ်တစ်ဖွဲ့ကိန်းဖြင့် ချုပ်စပ် ဖွဲ့ချည်ရပါမည်။

➤ သံ သပိတ်ခေါက်သွားလျှင် သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြုလုပ်ပုံ ။ ။ သံသပိတ်၌ ငါး ပေါက်သော်၎င်း၊ ငါးပေါက်ထက်ပို၍သော်၎င်း ပေါက်ခွဲလျှင် ထိုအပေါက်တို့ကို သံမှုန့် ဖြင့်သော်၎င်း၊ စွဲဖြင့်သော်၎င်း၊ သံပြားဝိုင်းဖြင့်သော်၎င်း ပြေပြစ်ညက်ညောအောင် ဖွဲ့ တုပ် ဖာထေး၍ ရခဲလျှင် ထိုသပိတ်ကိုသာ သုံးစွဲရပါမည်။ အခြားသပိတ်သစ်ကို မတောင်းရပါ။

➤ မသုံးစွဲသင့်သော သပိတ် ။ ။ အပေါက်တစ်ပေါက်တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ကျယ်နေလျှင် သံပြားဝိုင်းဖြင့် ဖွဲ့စပ်သော်လည်း ပြေပြစ်ညက်ညောမှု မရှိခဲ့သော် ဆွမ်း စသော အာဓိသမ္ပာများ ငြိကပ်နိုင်ရကား မတပ်တော့ပါ။ (ဝါ) မသုံးစွဲသင့်တော့ပါ။ အခြား သပိတ်သစ်ကို တောင်းထိုက်ပါသည်။

➤ ပတ္တပရိသန္တ (အယုတ်ဆုံးသပိတ်) ဖြစ်ပုံ ။ ။ စွန့်လိုက်သော သပိတ်ကို သမ္ပုတိ

ပြောသော ရဟန်းက ခံယူပြီး မထေရ်ကြီးမှစ၍ အငယ်ဆုံးရဟန်းတိုင်အောင် ပေးရသည် နောက်ဆုံးရဟန်းငယ် အလိုမရှိသော သပိတ်သည် ပတ္တပရိယန္တ (အယုတ်ဆုံးသပိတ်) ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခု ပရိသာယ နိဿိဒ္ဓိတဗ္ဗော-တု ဟောတော်မူရကြောင်း

သပိတ်ကိုစွန့်သော ရဟန်းသည် သံယုတလယ်၌သာ စွန့်ထိုက်သောကြောင့် “ဘိက္ခု ပရိသာယ နိဿိဒ္ဓိတဗ္ဗော”ဟု ဟောတော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အတောင်းသွားဖို့ ပြင်ခြင်း၊ သွားခြင်း၊ တောင်းခြင်း ပယောဂ ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ရခြင်းကြောင့် နိဿိဒ္ဓိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သပိတ်ကိုစွန့်ရာ၌ သံယာတော်များ လိုက်နာရမည့်ကျင့်ဝတ်

(၁) သံယာတော်များသည် ပင်ကိုယ်အားဖြင့် မိမိတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သပိတ်ကိုယူ၍ စည်းဝေးရမည်။ (၂) ထို့နောက် ပတ္တဂ္ဂါဟာပက သမ္ပတိရသော ရဟန်း သည် သပိတ်၏ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကိုလျှောက်၍ “အရှင်ဘုရား ဤသပိတ်ကို ယူပါ ကုန်”ဟု မထေရ်ကြီးကို လျှောက်ထားရမည်။ (၃) မထေရ်ကြီးက သပိတ်အသစ်ကို ယူခဲ့လျှင် မထေရ်ကြီး၏ သပိတ်ဟောင်းကို ဒုတိယမထေရ်အား ယူစေသောနည်းဖြင့် သံယာတွင် အငယ်ဆုံးရဟန်းတိုင်အောင် ယူစေရမည်။ (၄) အငယ်ဆုံးရဟန်း စွန့် အပ်သော နောက်ဆုံးသပိတ်ကို သပိတ်သစ်တောင်းသော ရဟန်းအား ပေးရပါမည်။

➤ စွန့်အပ်သော သပိတ်ကို မထေရ်ကြီးက မယူလျှင် အပြစ်ဖြစ်/မပြစ်

စွန့်အပ်သော သပိတ်ကို မနှစ်သက်သောကြောင့်၎င်း၊ နည်းသောအလိုရှိသော ကြောင့်၎င်း မယူလျှင် အပြစ် မဖြစ်ပါ။ သပိတ်တောင်းလာသော ရဟန်းအပေါ်၌ သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ မယူသော မထေရ်ကြီးအား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပတ္တပရိယန္တ ဧဝံပုံ ။ ။ စည်းဝေးသော သံယာတို့တွင် အငယ်ဆုံးရဟန်းသည် စွန့်လွှတ်အပ်သော သပိတ်ကို “ပတ္တပရိယန္တ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပတ္တပရိယန္တ (နောက်ဆုံးသပိတ်) ကို သပိတ်သစ်တောင်းသော ရဟန်းအား သုံးစွဲရမည့်စည်းကမ်းနှင့် အပြစ် ။ ။ သပိတ်သစ်တောင်းသော ရဟန်းသည် ပတ္တပရိယန္တ သပိတ်ကို တောင်းခဲ့သော သပိတ်အသစ်ကဲ့သို့ ရှိရှိသေသေ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သုံးစွဲရပါမည်။ အကယ်၍ နောက်ဆုံးသပိတ်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ မထားသင့်သော အရပ်၌ ထားခဲ့လျှင်၎င်း၊ မသင့်လျော်သော သုံးစွဲခြင်းဖြင့် သုံးစွဲလျှင်၎င်း၊ အကယ်၍ သူတစ်ပါးအား စွန့်ခဲ့လျှင်၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိဿိဒ္ဓိပါစိတ် တစ်ရာ(၁၀၀) ဖြစ်ပုံ ။ ။ မိမိ၏ လက်ရှိသပိတ်မှာ လုံးလုံး

အဖွဲ့အတုပ် မရှိသေးပါဘဲလျက် (၁) အဗန္ဓနသပိတ်ကို တောင်းလျှင် နိဿိဒ္ဓိပါမိတ် အာပတ်သင့်၏။ ထို့အတူ (၂) ဧကဗန္ဓနသပိတ်ကိုတောင်းလျှင် နိဿိဒ္ဓိပါမိတ် အာပတ် သင့်၏။ ဤနည်းအတိုင်း (၃) ဒွိဗန္ဓနသပိတ်ကို (၄) တိဗန္ဓနသပိတ်ကို (၅) စတုဗန္ဓန သပိတ်ကို (၆) အဗန္ဓနောကာသသပိတ်ကို (၇) ဧကဗန္ဓနောကာသသပိတ်ကို (၈) ဒွိ ဗန္ဓနောကာသသပိတ်ကို (၉) တိဗန္ဓနောကာသသပိတ်ကို (၁၀) စတုဗန္ဓနောကာသ သပိတ်ကို တောင်းလျှင် နိဿိဒ္ဓိပါမိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဤသို့ နိဿိဒ္ဓိပါမိတ် (၁၀) ချက် သင့်သကဲ့သို့ ဧကဗန္ဓနသပိတ်ကိုမူတည်၍ (၁၀)ချက်၊ ဒွိ၊ တိ၊ စတုဗန္ဓနသပိတ် ကို မူတည်၍ (၁၀)ချက်စီ၊ အဗန္ဓနောကာသ၊ ဧက၊ ဒွိ၊ တိ၊ စတုဗန္ဓနောကာသ သပိတ် တို့ကို မူတည်၍လည်း (၁၀)ချက်စီအားဖြင့် (တစ်ဆယ်ဆယ်လီ) နိဿိဒ္ဓိပါမိတ် တစ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာဝဇ် မသင့်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သပိတ်ပျောက်သော ရဟန်း (၂) သပိတ်ကွဲသော ရဟန်း (၃) မိမိ၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ တောင်းသောရဟန်း၊ (၄) သူတစ်ပါးအတွက် ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ တောင်းသောရဟန်း၊ (၅) သူတစ်ပါးအတွက် ထိုသူ၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ တောင်းသောရဟန်း၊ (၆) မိမိဥစ္စာဖြင့် ယူသောရဟန်း (၇) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သက္ကတိုင်း (နိခါန်း)၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သပိတ်စွန့်ရမည့် ဧရာဇ္ဈာန ။ ။ သံဃာ့အလယ်၌သာ စွန့်ရပါမည်။

➤ သံဃာအထံ၌သာ (သံဃာ့အလယ်၌သာ) စွန့်ရသော နိဿိဒ္ဓိပစ္စည်းများ

ဇာတရူပသိက္ခာပုဒ်အရ- ရွှေငွေ အတုံးအခဲနှင့် ဒင်္ဂါးပိုက်ဆံဟူသော နိဿိဒ္ဓိဝတ္ထု အခြားရတနာ အမျိုးမျိုးဟူသော ဒုက္ကဋဝတ္ထုများ၊ ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိဒ္ဓိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်၍ရသော ပစ္စည်းဝတ္ထု၊ ဦးပဉ္စပစ္စန သိက္ခာပုဒ် အရ- ငါးဖွဲ့ မပြည့်သေးဘဲ တောင်း၍ရလာသော သပိတ်အသစ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သပိတ်ဖြစ်ခြင်း (၂) မိမိဖို့ဖြစ်ခြင်း (၃) မဖိတ်ဘူးသူထံ တောင်းခြင်း (၄) တောင်း၍ရခြင်း။

ဧကသစ္စ သိက္ခာပုဒ်

➤ အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူလာသော ဆီ၊ ပျားရည် စသည်တို့ကို စုနစ်ရက် ထက် ပိုလွန် သိမ်းဆည်းထားသော ရဟန်းအား နိဿိဒ္ဓိပါမိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်း အကြောင်း ။ ။ အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူလာသော ဆီ၊ ပျားရည် စသည်တို့သည်

သာယာခြင်းငှာ (ဝါ) သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မအပ်သောကြောင့် ခုနှစ်ရက်ထက် ပိုလွန် သိမ်းဆည်းထားသော်လည်း နိဿိဒ္ဓိပါမိတ်အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ စေးအတွက် အဆုံးမပြုရသော ထောပတ်၊စသည်တို့ကို ဧတသန္တ(စေး)ဟု ခေါ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနာရောဂါနှင့် မသင့်၍ ဆေးကိစ္စ မပြုနိုင်စေကာမူ ထောပတ်၊စသည်ကို လူတို့က “ဆေးဘက်ဝင်သော အစာ”ဟု အသိအမှတ်ပြုထား သောကြောင့် ဘောသန္တ-ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

➤ သပ္ပိ-အရ/သပ္ပိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နွား၊စသည်တို့၏ ထောပတ်၊ အပ်သော သတ္တဝါတို့၏ ထောပတ်သည် “သပ္ပိ” မည်ပါသည်။

➤ နဝနိတ-အရ/နဝနိတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နွား၊စသည်တို့၏ ဆီဦး၊ အပ်သော သတ္တဝါ၏ ဆီဦးသည် “နဝနိတ” မည်ပါသည်။

➤ တေလ-အရ/တေလ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နှမ်းစေ့၊ မုံညှင်းစေ့၊ သစ်မည်စည်စေ့၊ ကြက်ဆူစေ့၊ အဆီခဲ စသည်တို့မှ ထုတ်ယူအပ်သော ဆီသည် “တေလ”မည်ပါသည်။

➤ မဇု-အရ/ မဇု အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပျားကောင်တို့ပြုအပ်သော ပျားရည်သည် “မဇု” မည်ပါသည်။

➤ ဟဏိတ-အရ/ဟဏိတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကြံရည်မှစ၍ ကြံ့မြစ်သော တင်လဲခဲ သကာရည်၊ သကြားနီ၊ သကြားရိုင်း၊ မှန်ရောင်သကြားခဲ၊ သကြားဖြူတို့သည် “ဟဏိတ” မည်ပါသည်။

➤ ပဋိသာယနိဿာနိမြင့် ပြုအပ်သော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင် ကိုင်ယူထားသော ထောပတ်၊စသည်ကို စားလည်းမစားကောင်း ပြင်ပသုံးဆောင်ဖို့ရာ ဖြစ်လျှင် ၇-ရက်လွန်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ကြောင်းကို ပြပါသည်။

➤ တာနိ ပဋိစ္စမေတ္တာမြင့် ပြုအပ်သော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နို့ရည်၊စသော ယာဝ ကာလိကဝတ္ထုတို့ကို အကပ်ခံ၍ ပြုလုပ်အပ်သော ထောပတ်၊စသည်တို့ကို ၇-ရက် လွန်စေသော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟု ပြပါသည်။

➤ သန္တိဓိကာရကံ ပရိဘူခိတဇ္ဇာနိမြင့် ပြုအပ်သော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သိုမှီး၍ နံနက် အခါ အကပ်ခံသော ထောပတ်၊စသည်တို့သည် ပဌမ အကပ်ခံရာ ထိုနေ့နံနက်၌သာ ဆွမ်းဘောလှံများနှင့် ရောနှော၍ စားကောင်းသည်။ နောက်နေ့ နံနက်များ၌ကား ဆွမ်း ဘောလှံများနှင့် ရော၍ မစားကောင်း၊ မွန်းလွဲအခါ အကပ်ခံထားသော ထောပတ်၊ စသည်တို့ကိုလည်း ထို့အတူပင် မစားကောင်း၊ မရောမူ၍ကား ၇-ရက် စားကောင်း သည်ဟု ပြပါသည်။

မေး ။ ။ ခြေနယ်ဆီအဖြစ် အသုံးပြုရန် နှမ်းဆီကို အကပ်ခံပြီး ၇-ရက်ကျော်လွန်အောင်

သိမ်းဆည်းထားသော ရဟန်းအား နိဿိဒ္ဓိပါစိတ် အာပတ်သင့်/မသင့် ဝေဖန် စိစစ်ပြပါ။

စဖြ ။ ။ ပရိဘုရားတရားကို ဟောတော်မူသောကြောင့် နိဿိဒ္ဓိပါစိတ်အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သတ္တမာကာလိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ယာဝဇီဝိကဖြစ်သော မုံညင်းစေ့၊ သစ်မည် စည်စေ့၊ ကြက်ဆူစေ့တို့ကို ဆီဖြူခြင်းအကျိုးငှာ အကပ်ခံပြီး ထိုအကပ်ခံရာနေ့၌ပင် ပြုလုပ်ပြီးသော ဆီသည် “သတ္တမာကာလိက” မည်ပါသည်။

မေး ။ ။ ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း စွန့်အပ်ပြီးသော ဆေးကို ပြန်ရလျှင် အဘယ်သို့ ပြု လုပ်ရမည်နည်း။

စဖြ ။ ။ ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း စွန့်အပ်ပြီးသော ဆေးကို ပြန်ရလျှင် အနာ၊စသည်တို့ ကို သုတ်လိမ်းခြင်းငှာ၎င်း၊ ဖျါခြင်းငှာ၎င်း မပြုလုပ်ကောင်းပါ။ (ဝါ) မအပ်ပါ။

* ဆီမီးထွန်းကောင်းပါသည်။ သို့မဟုတ် နံရံ-စသည်၌ မည်းနက်အောင် သုတ်လိမ်းကောင်းပါသည်။ အခြားရဟန်းအတွက် ကိုယ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်ကို ပြုလုပ်ခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။

➤ နိဿိဒ္ဓိထိုက်သော စေးပစ္စည်းကို စားကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပုံ ။ ။ ငဲ့ကွက် မှု မရှိဘဲ လူ၊ သာမဏေအား ပေးစွန့်ရပါမည်။ ထိုသို့ ပေးစွန့်ပြီး၍ ပြန်ရလျှင် စားခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဆေးပစ္စည်းတို့ကို ၇-ရက်ကျော် လွန်အောင် ထားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

သေဝိကသာဒိက သိက္ခာပုဒ်

➤ မာသော သေသော ဝိဗ္ဗာနံ-၌ မာသ-အရ ။ ။ နွေလ၏ နောက်ဆုံးတစ်လ (ဝါ) နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်မှ ဝါဆိုလပြည့်နေ့အထိ တစ်လကို ယူရပါမည်။

➤ အမ္မမာသ-အရ ။ ။ နွေလတွင် နောက်ဆုံး (၁၅)ရက်၊ (ဝါ) ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်မှ လပြည့်နေ့အထိ (၁၅)ရက်ကို ယူရပါမည်။

➤ ပရိယေသိတဗ္ဗံ အဓိပ္ပာယ်/ မိုးရေခဲသင်္ကန်း ရှာမှီးပုံ ။ ။ (၁) နယုန်လပြည့် ကျော် တစ်ရက်မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် ကာလအတွင်း၌ “မိုးရေခဲ သင်္ကန်း၏ အခါတည်း” စသည်ဖြင့် သတိပေးကာ သံဃာ၏ ဖိတ်မံသူ အထံမှ ရှာ မှီးရပါမည်။ (၂) မိမိ၏ ဆွေမျိုးတော်သူ၊ ဖိတ်မံသူတို့ အထံမှကား ငါ့အား မိုးရေခဲ သင်္ကန်းကို ပေးကြကုန် စသည်ဖြင့် တိုက်ရိုက်တောင်းခြင်းဖြင့်လည်း ရှာမှီးနိုင်ပါသည်။

➤ ဧစ္ဆေဓိ၊ မတော်သူ၊ မပိတ်မိသကဲ့သို့ ဗိုးရေခဲသင်္ကန်း လှူ၍ သတိပေးသော ရဟန်း၏အဖြစ် ။ ။ ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ငါ့အား လှူပါစသော စကားဖြင့် တောင်းသောရဟန်းအား အညာတကဗိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ကတ္တာ နိဝါသေတဗ္ဗံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တိုင်အောင် ကာလအတွင်း၌ အပ်ချုပ်မှုကိုပြီးစေခြင်းဖြင့်၎င်း၊ တကြိမ်အဆင်းပျက်ရုံမျှ ဆိုးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ကပ္ပဗိန္နုထိုးခြင်းဖြင့်၎င်း ပြုလုပ်၍ ဝတ်ရုံ ရပါမည်။

➤ ဗိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ ပရိယေသနာခေတ် ။ ။ နွေလတို့၏ နောက်ဆုံးတစ်လ (ဝါ) နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့အထိ ၁-လသည် “ပရိယေသနာခေတ်” မည်ပါသည်။

➤ ကရုဏာခေတ်၊ နိဝါသနာခေတ်၊ ပရိယေသနာခေတ် ။ ။ နွေလတို့၏ နောက်ဆုံးလခွဲ ၁၅-ရက်သည် (ဝါ) ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင် ၁၅-ရက်သည် ကရုဏာခေတ်၊ နိဝါသနာခေတ်၊ ပရိယေသနာခေတ် မည်ပါသည်။

ဗိုးလေးလတို့သည် ပရိယေသနာခေတ်၊ ကရုဏာခေတ်၊ နိဝါသနာခေတ်၊ အဓိဋ္ဌာနခေတ် မည်ပါသည်။

➤ ဗိုးရေခဲသင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ ထားနိုင်ခွင့်ရှိသော ရက်

(၁) နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်အောင် သာမန်ထားနိုင်ခွင့်ရှိသော တစ်လ၊ (၂) ဝါထပ်လျှင် နောက်ထပ်တစ်လ၊ (၃) ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ သင်္ကန်းမဟုတ် မလောက်သောကြောင့်၎င်း မချုပ်ရသေးလျှင် နောက်ထပ် ဗိုးလေးလ၊ (၄) တန်ဆောင်မုန်းလ၌ ကထိန်ခင်းလျှင် ဆောင်းလေးလ၊ (၅) ထိုဆယ်လမှနောက်၌ မချုပ်လောက်သေး၍ သင်္ကန်း၌ဖြစ်သော အာသာရှိခဲ့လျှင် ဗိုးရေခဲသင်္ကန်း မချုပ်လိုက်ရသော အဝတ်ကို မူလသင်္ကန်း ပြုလုပ်၍ ထားပါက တန်ခူးလပြည့်နေ့တိုင်အောင် တစ်လ၊ ဤသို့လျှင် (၁၁) လ-တို့ ပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ ထားနိုင်ပါသည်။ ဤ (၁၁)လ-မှ နောက်၌ကား ၁-ရက်မျှလည်း မထားကောင်းပါ။ (ဝါ) အစောင့်အရှောက်ကို မရတော့ပါ။

➤ ကုဋ္ဌိသမယကာလ ။ ။ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တိုင်အောင် (၅)လသည် ဗိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ “ကုဋ္ဌိသမယကာလ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပိဋိသမယကာလ ။ ။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ နယုန်လပြည့်နေ့တိုင်အောင် (၇)လသည် ဗိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ “ပိဋိသမယ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပိဋိသမယ၌ မိုးရေခဲသင်္ကန်း ရှာမှုကြောင့် သင့်ရောက်သောအဖြစ်

ပိဋိသမယ (၇)လ အတွင်း၌ အညာတက၊ အပွဲဝါရိတ အရပ်မှ သတိပေးခြင်းဖြင့် ရှာလာသောရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ တောင်းသော ရဟန်းအား အညာတကဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ တောင်းသောရဟန်းအား အညာတကဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မသင့်ပါ။ သတိပေးသော ရဟန်းအား ဝဿိကသာဠိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဣဒ္ဓိသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ မိုးရေခဲသင်္ကန်းကို တင်ကြို၍ ရှာမှီးခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) ရေကန်၊စသည်တို့၌ မိုးရေခဲသင်္ကန်းမပါဘဲ ရေချိုးသော ရဟန်း (၂) မိုးရေခဲသင်္ကန်းမှတစ်ပါး လူယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း (၃) မိုးရေခဲသင်္ကန်းမှတစ်ပါး ပျက်စီးပြီးသော အခြားသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း (၄) ခိုးသူ၊စသော ဘေးရန်တို့ကြောင့် အခါမဟုတ်ဘဲ မိုးရေခဲသင်္ကန်း ဝတ်သော ရဟန်း (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ ပရိယေသန (ရှာမှီးမှုအတွက်) အာပတ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) မိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ မိမိအတွက်ဖြစ်ခြင်း (၂) အခါမဟုတ်ဘဲ ရှာခြင်း (၃) ရှာခြင်းကြောင့် ရခြင်း။

➤ နိဝါသန (ဝတ်မှုအတွက်) အာပတ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) မိုးရေခဲသင်္ကန်းမှတစ်ပါး အခြားသင်္ကန်းရှိခြင်း (၂) ဘေးရန် မရှိခြင်း (၃) မိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ မိမိ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း (၄) မဝတ်သင့်ရာအခါ၌ ဝတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စီဝရအန္တိန္ဒန သိက္ခာပုဒ်

➤ သာမံ စီဝရ-၌ စီဝရ-အရ ။ ။ အဓိဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော တိစီဝရိကသင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။

➤ သာမံ စီဝရ ခတ္တာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိမိ၏ ဝေယျာဝစ္စ စသည်တို့ကို မျှော်လင့်တောင့်တ၍ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ပေးခြင်းကို “သာမံ စီဝရ ခတ္တာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အန္တိန္ဒနဗျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မိမိ၏ ဝေယျာဝစ္စ၊စသည် မလုပ်သည်ကို မြင်၍ သကသညာဖြင့် လူယူသော ရဟန်းအား ဝတ္ထု အရေအတွက်အားလျော်စွာ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အန္တိန္ဒနဗေဗျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လူယူလော့-ဟု စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ လူယူပြီးလတ်သော် သင်္ကန်းအရေအတွက်အားလျော်စွာ

နိဿိတ္တပိဋိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းကို လုယူခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုတ္တန်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ လူ၊ သာမဏေ၌ ရဟန်းဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ ယုံမှား သံသယရှိ၍၎င်း၊ လူ၊ သာမဏေ-ဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ လုယူသော ရဟန်း၊ ရဟန်းပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝိကပ္ပနာလောက်သော နောက်ဆုံးအဝတ်သစ် သင်္ကန်းမှ တစ်ပါးသော သပိတ်၊စသော ပရိက္ခရာကို လုယူသော ရဟန်း၊ လူ၊ သာမဏေ၏ တစ်မျိုးမျိုးသော သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာကို လုယူသော ရဟန်းတို့အား ဒုတ္တန်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိပေးအပ်သော ရဟန်းက ကျွန်ုပ်တို့သက်၍ ပြန်ပေးသည်ကို ယူသောရဟန်း၊ (၂) စိတ်ဆိုး၍ ပြန်ပေးသည်ကို ယူသော ရဟန်း၊ (၃) မိမိပေးရာ ရဟန်းအပေါ်၌ အကျွမ်းဝင်၍ ယူသော ရဟန်း၊ (၄) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော အဝတ် သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ကိုယ်တိုင်ပေးခြင်း (၃) ကိုယ်ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသေးခြင်း (၄) အလှခံရသူက ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၅) စိတ်ဆိုး၍ လုခြင်း၊ လုစေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သုတ္တံဗိညာဉ် သိက္ခာပုဒ်

➤ သုတ္တံ ဗိညာဉ်ပေယျ-၌ သုတ္တံ-အရ ။ ။ ခေါမချည်၊စသော ချည်(၆)မျိုးနှင့် ထိုခေါမချည် စသည်တို့အားလျော်သော ချည်ကို ယူရပါမည်။

➤ သုတ္တံ-အရ ချည်သစ္စာ ။ ။ ခေါမ၊ ကပ္ပါသိက၊ ကောသေယျ၊ ကမ္မလ၊ သာဏ၊ ဘင်္ဂ-ဟူသော မူလချည် ၆-ပါးနှင့် ဒုက္ကလ၊ ပဋ္ဌဏ္ဏ၊ သောမာရပဋ္ဌ၊ စိနပဋ္ဌ၊ ဣဒ္ဓိလ၊ ဝေဝဓိန-ဟူသော အနုလောမချည် ၆-ပါး ပေါင်း (၁၂)ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဗိညာဉ်ပေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သင်္ကန်းအကျိုးငှာ တောင်းခြင်းကို “ဗိညာဉ်ပေယျ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝါယာဉ်ပေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဒါယကာတို့ ငါးအတွက် သင်္ကန်းယက်ပေးပါကုန်-ဟု မအပ်စပ်သောတောင်းခြင်း (ဝါ) ခိုင်းခြင်းဖြင့် ယက်စေခြင်းကို “ဝါယာဉ်ပေယျ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ယက်ကန်းသည်သည် သင်္ကန်းယက်ခြင်းအကျိုးငှာ လိပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ လက်ခတ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းစသော ယက်ကန်းသည်၏ လုံ့လပယောဂ

ကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ ရခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ယက်နိုင်သော်လည်း အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သက်န်းချုပ်ခြင်း၊ အာယောဂပတ်၊ ခါးပန်းကြိုး၊ ပခုံးလွယ်ကြိုး၊ သပိတ်အိတ်၊ ပုဝါရေစစ်အကျိုးငှာ ချည်ကိုတောင်းသော ရဟန်း (၂) ဉာတိ ပဝါရိတတို့ထံ အပ်သောချည်ကို ယက်စေသော ရဟန်း (၃) အခြားရဟန်းအကျိုးငှာ ယက်စေသော ရဟန်း (၄) မိမိ၏ အပ်သောဥစ္စာဖြင့် ယက်စေသော ရဟန်း (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သက်န်းကို ယက်စေခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သက်န်းယက်ရန် တောင်းအပ်သောချည် ဖြစ်ခြင်း (၂) မိမိအတွက်ဖြစ်ခြင်း (၃) မခိုင်းကောင်းသော ယက်ကန်းသည်ကို မအပ်သော နည်းဖြင့် ယက်စေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မဟာပေသကာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သက်န်းလျှမည် ဒါယကာများက အရှင်ဘုရားများ လိုလားရာသက်န်း အမျိုးအစားကို တပည့်တော်အား မိန့်ကြားတော်မူပါဟု ကြိုတင်၍ မဖိတ်မခြင်းကို “ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထူးသော စီမံခြင်း၊ ပိုလွန်အောင် စီမံခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို “ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သုဝိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်၍ ယက်ခြင်းကို “သုဝိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သုပ္ပဝါယိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ညီညွတ်အောင် ပြုလုပ်၍ ယက်ကန်းစင်၌ ဖြန့်အပ်သည်ကို “သုပ္ပဝါယိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သုဝိလေခိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နယ်ဖြင့် ကောင်းစွာထိုးခြစ်အပ်သည်ကို “သုဝိလေခိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သုဝိတန္တိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဘီးဖြင့် ကောင်းစွာ ဖီးအပ်၊ ကောင်းစွာ အကြွင်းအကျန် မရှိအောင် ဆေးကြောဖွပ်လျှော်အပ်သည်ကို “သုဝိတန္တိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝိဇ္ဇာပါတမတ္တန္တိ-အရ ဆွမ်းကို ပေးခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်/မဖြစ် ရဟန်းက ဆွမ်းကို ပေးခြင်းမျှကြောင့် နိဿဂ္ဂိ မဖြစ်ပါ။ ယက်ကန်းသည်တို့သည် ရဟန်း၏စကားကြောင့် သက်န်းရှင်တို့လက်မှ ချည်ကို အပိုယူ၍ အနည်းငယ်မျှ

အလျားရှည်အောင် အနံ့ပြန့်အောင် ပိတ်ပိတ်သဲသဲ တစ်ခဲနက်ဖြစ်အောင် ယက်လုပ်ခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ပုဗ္ဗေ အပ္ပခါရီတ-အရ ။ သင်္ကန်းရှင်တို့၏ မဖိတ်မံမှုကို ယူရပါမည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဇ္ဈိလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်း၌ ထူးအောင်စီမံခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်နိုင်သော ပုဇ္ဈိလ်များ ။ (၁) ဉာတိ ပဝါရိတတို့၏ ယက်ကန်းသည်တို့ကို ယက်စေသော ရဟန်း (၂) အခြားရဟန်း အကျိုးငှာ ယက်စေသောရဟန်း (၃) မိမိဥစ္စာဖြင့် ယက်စေသော ရဟန်း (၄) တန်ဖိုးကြီးသော သင်္ကန်းကို ယက်စေလိုသော ဝါယုကာကို တန်ဖိုးနည်းအောင် ယက်စေသော ရဟန်း (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ (၁) ဉာတိ ပဝါရိတ မဟုတ်သော အလှူရှင်တို့ အယက်ခိုင်းအပ်သော ယက်ကန်းသည်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ပိုလွန်အောင် စီမံခြင်း (၂) မိမိဘို့ ဖြစ်ခြင်း (၃) စီမံမှုကြောင့် ချည်ပိုကုန်ခြင်း (၄) သင်္ကန်းရခြင်း။

ဓမ္မံ ဓမ္မံ ဓမ္မံ ဓမ္မံ ဓမ္မံ

အစေ့ကစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➢ ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမ-အရ ။ ပဌမ ကတ္တိကပုဏ္ဏမကို ယူရပါမည်။

➢ သောဟာနာဂတံ ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမံပါဠိဖြင့် ။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၅)ရက်မြောက်နေ့မှစ၍ဖြစ်သော သင်္ကန်း၏ သို့မိုးရာကာလ (အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ ထားရာအခါ) ကို ပြပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို တစ်ဖန် ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ (ပထမ ကထိန သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ငြိမ်သောလည်း) ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းဝတ္ထု၏ အစွမ်းဖြင့် အသစ်ကဲ့သို့ အနက်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် တစ်ဖန် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဓမ္မေ ။ မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်ကဲ့သို့ ပြောဆို၍ လှူသောသင်္ကန်းကို အစေ့ကစီဝရ-ဟု မှတ်ယူရကြောင်း ဖော်ပြပါ။

➢ အစေ့ကစီဝရ အဓိပ္ပာယ် ။ ခရီးသွားမည့်သူ၊ မကျန်းမာသူ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသူ၊ သစ္စါတရား အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာသူတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်က “ဝဿာဝါသိကံ ဝဿာမိ”ဟု ပြောဆို၍ လှူသော သင်္ကန်းကို “အစေ့ကစီဝရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ အဓရေဝေါသင်္ကန်း လှူခါနီးသော ကာလ ။ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၅-ရက်နေ့မှ စ၍ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၄-ရက်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓမ္မကစိဝရ (အဓမ္မဇပါသင်္ကန်း) လှူဒါန်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ခရီးသွားမည့်သူ၊ မကျန်းမာသူ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသူ၊ သဒ္ဓါတရား အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာသူ တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓမ္မကစိဝရကို အဓိဋ္ဌာန် ဗိကပ္ပနာ မပြုဘဲ ထားနိုင်ရာ ကာလ

➤ စိဝရကာလ သမယ ။ ။ ကထိန် မခင်းလျှင် မိုးဥတု၏ နောက်ဆုံးလဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင် တစ်လ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်သော (၅)လ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဒဿဟာနာဂတံ အဓိပ္ပါယ် ။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၅-ရက်နေ့မှ (၁၄) ရက်နေ့ အထိ (၁၀)ရက်ကို “ဒဿဟာနာဂတံ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အဓမ္မကသင်္ကန်းကို သင်္ကန်းကာလ အခါလွန်စေခြင်း (ဓမ္မေ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

သာသင်္ကံ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာရညက သေနာသန (တောကျောင်း) အဓိပ္ပါယ် ။ ညှို့တင်အပ်ပြီးသော လေးဆရာ၏ လေးဖြင့် ရွာတံခါးခုံမှစ၍ “လေးအပြန်ငါးရာ ပမာဏရှိသော အရပ်၌ ပြုအပ်သော ကျောင်းကို “အာရညကသေနာသန” (တောကျောင်း)ဟု ခေါ်ပါသည်။
ဓမ္မေ ။ ။ အာရညကံရတင် ဆောက်တည်နိုင်သော အရပ်ကို လူအများနေထိုင်ရာ ရွာမှ ပိုင်းခြားပြပါ။

ဓမ္မေ ။ ။ ညှို့တင်အပ်ပြီးသော လေးဆရာ၏ လေးဖြင့် အကာအရံရှိသော ရွာဖြစ်လျှင် ရွာ၏တံခါးခုံမှစ၍၎င်း၊ အကာအရံ မရှိသော ရွာဖြစ်လျှင် အကာအရံ ထိုက်ရာ အရပ်မှစ၍၎င်း လေးအပြန်ငါးရာ ပမာဏရှိသော အရပ်ဖြစ်ပါသည်။

➤ တိုင်းတာပုံ ။ ။ အကာအရံရှိသော ရွာဖြစ်လျှင် ရွာ၏ တံခါးခုံမှစ၍ တိုင်းတာ ရပါမည်။ အကာအရံ မရှိသော ရွာဖြစ်လျှင် အကာအရံထိုက်ရာ အရပ်မှစ၍ တိုင်းတာ ရပါမည်။ အကာအရံရှိသော ကျောင်းဖြစ်လျှင် အကာအရံတိုင်အောင်သော်၎င်း၊ အကာအရံ မရှိသော ကျောင်းဖြစ်လျှင် ရွာဘက်က ပထမဆုံး ကျောင်းအထိသော်၎င်း၊ စေတီအထိသော်၎င်း၊ ဗောဓိအထိသော်၎င်း၊ အမြဲစည်းဝေးရာအရပ်တိုင်အောင်သော်၎င်း၊ ပကတိ သွားနိုးလမ်းဖြင့် တိုင်းတာရပါမည်။

➤ သာသင်္ကံ သမ္ပတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ခိုးသူ-စသည်တို့၏ ခိုအောင်းရာ အရပ်-စသည်ကို မြင်ရသောကြောင့် ရွံရှာအပ်၏ဟု သမုတ်အပ်သော နေရာအရပ်ကို “သာသင်္ကံ သမ္ပတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သပ္ပဋိဘာယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခိုးသူတို့သည် လူတို့ကို သတ်အပ် လုယက်အပ်၊ ပုတ်ခတ်အပ်သော အဖြစ်ကို မြင်ရခြင်းကြောင့်၊ များစွာဘေးရန်ရှိသော အရပ်ကို "သပ္ပဋိဘာယ"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ တိစိဝေရိတ် သင်္ကန်းကို ရွာတွင်း၌ ထားနိုင်သော အင်္ဂါ ၄-ပါး

၁။ ဥပဝဿ--- ပုရိမဝါတပ်ပြီး ပဌမ မတပ်ပဝါရဏာပြုနိုင်လောက်အောင် ဝါ မကျိုးခဲ့ခြင်း။ ၂။ ကတ္တိက ပုဏ္ဏမ--- တန်ဆောင်မုန်းလဖြစ်ခြင်း။

၃။ အာရညက--- လေးအပြန် ငါးရာရှိသော တောရကျောင်းဖြစ်ခြင်း။

၄။ သာသကံ သဗ္ဗဇာ သပ္ပဋိဘာယ--- ယုံမှားဖွယ် ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ခြင်း၊ ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိသော တောရကျောင်း ။ ။ ဆွမ်းခံပြီး၍ ဆွမ်းစားချိန်၌ ပင် တစ်ဖန်ကျောင်းသို့ ပြန်လာနိုင်သော တောရကျောင်းကိုသာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလို ရှိပါသည်။

➤ ဝိပွဝဿယျ/ဝိပွဝါသ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ၆-ရက်ထွက်အလွန် ၇-ရက်မြောက်သော အရက်ကို မိမိနေရာ တောရကျောင်း၌ မှောက်စေခြင်းကို ဝိပွဝဿယျ [ဝိပွဝါသ]ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပတိယော-၌ သမ္ပတိ-အရ ။ ။ သံဃာသည် ဂိလာနရဟန်း အား ဇေးအပ်သော စိဝေရန ဝိပွဝါသသမ္ပတိကို ယုံရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်း နှစ်ကင်း၍နေခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ်

ဇေး ။ ။ သံဃာအား ညွတ်ရုံသာ ညွတ်ရသေး၍ မစွန့်လျှူအပ်သေးပါလျက် အဘယ် နည်းဖြင့် သံဃာ၏ ဥစ္စာ (သံယိက) ဖြစ်ပါသနည်း။

ဇေ ခြံ ။ ။ မလျှူအပ်သေး၍ သံဃာလက်သို့ မရောက်သေးသော်လည်း ညွတ်ပြီးသား ဟူသော ပရိယာယ်တစ်မျိုးအားဖြင့် သံဃာ့ဥစ္စာ (သံယိက) ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

➤ လာဘ-အရ ။ ။ ရထိုက်သော သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုတို့ ယူရပါမည်။

➤ သံယိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သံဃာသို့ ညွတ်လေပြီးသော လာဘ်သည် သံဃာ လက်သို့ မရောက်သေးစေကာမူ သံဃာ့ဥစ္စာပင်ဖြစ်သောကြောင့် "သံယိက"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပရိဏာတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပေးလှူကုန်အံ့၊ ပြုလုပ်အံ့-ဟု နှုတ်မြွက်ခြင်းဖြင့်

သော်၎င်း၊ ကိုယ်အမှုအရာဖြင့်သော်၎င်း သံဃာသို့ ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို “ပရိဇာတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အတ္တဇနာ ပရိဇာတမေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သင်္ကန်းစသော ဤဝတ္ထုကို ငါးအား ပေးလှူကြကုန်-ဟု ပြောဆိုလျက် မိမိအထံ၌ ညွတ်လာအောင်ပြုခြင်းကို “အတ္တဇနာ ပရိဇာတမေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ သံဃာသို့ ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ဖြစ်လျှင် သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဥစ္စာ၊ လူဝတ်ကြောင်တို့၏ ဥစ္စာ၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် အမိ၏ ဥစ္စာကို သော်လည်း မိမိအထံသို့ ညွတ်စေသော ရဟန်းအား ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ရခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိပိတိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

သံဃာ၊ စေတီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးအထံသို့ ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို အခြား သံဃာ၊ စေတီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့ ညွတ်စေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိသို့ ညွတ်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ (၁) သံဃာသို့ မညွတ်ရသေးဟု အမှတ်ရှိ၍ မိမိသို့ ညွတ်စေသောရဟန်း (၂) အဘယ်အရပ်၌ လျှာရပါကုန်အံ့နည်းဟု မေးလတ်သော် သင်တို့၏စိတ်ကြည်ရာ အရပ်၌ လျှာကြကုန်ဟု၎င်း၊ သင်တို့၏ ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်မည့်အရပ်၌ လျှာကြကုန်ဟု၎င်း ပြောဆိုသော ရဟန်း (၃) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သံဃာ၌ ညွတ်ပြီးဖြစ်ခြင်း (၂) သံဃာ၌ ညွတ်ပြီးမှန်းသိပါလျက် မိမိအထံသို့ ညွတ်စေခြင်း (၃) ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကင်္ခါ နိဿဂ္ဂိပိတိတ် အဓိပ္ပာယ်ဦးစီး၊

ကေ ဟေ ဟေ ဟေ ဟေ

ပါနိတ္ထိယကဏ္ဍာ

မုသာဝါဝေ/ မုသာဝါဝေ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါနိတ္ထိယ (ပါနိတ်) မည်ပုံ ။ ။ စိတ္တံ ပါတေတိတိ ပါနိတ္ထိယ-ဟူသော ဝစနတ္ထ နှင့်အညီ ကုသိုလ်စိတ်ကို ကျစေတတ်သောကြောင့် “ပါနိတ္ထိယ” (ပါနိတ်) မည်၏။

➤ သမ္ပဇာန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မပြောမီ ရှေးအဖို့၌သိခြင်း၊ ပြောဆိုဆဲခဏ၌ သိခြင်းကို “သမ္ပဇာန”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ မုသာ မည်ပုံ ။ ။ မဟုတ် မမှန်သော ဝတ္ထုသည် “မုသာ” မည်ပါသည်။

၁ မုသာဝါခေါ-၌ ဝါခ-အရ ။ ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂကို ယူရပါမည်။

➤ မုသာဝါခ-အရ ။ မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၎င်း၊ ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုကို မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်၎င်း ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် သိစေကြောင်း ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂကို ယူရပါမည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ မပြောမီ ရှေး၌လည်း သိပြီး၍ ပြောဆဲဇာဏ၌လည်း သိလျက်သာလျှင် မုသားပြောခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့် ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဟတ္ထက သာကီဝင်မင်းသား (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ပယ်ပြီး၍ ဝန်ခံခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ မဟုတ်မမှန်သည်ကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် အဘယ်သိက္ခာပုဒ်အရ အဘယ် အာပတ်များ သင့်နိုင်သည်ကို စုံလင်စွာ ဖြေဆိုပါ။

ဓမ္မ ။ ။ မဟုတ်မမှန် လိမ်ညာပြောဆိုမှုကြောင့် သင့်ရောက်နိုင်သော အာပတ်တို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ အဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း အသီးသီး ဖြေဆိုခဲ့ပါ။

ဓမ္မ ။ ။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်းကြောင့် စတုတ္ထ ပါရာဇိကသိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။ အမူလက ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် မဟုတ် မမှန် စွပ်စွဲခြင်းကြောင့် ပဌမ ဒုဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သံယာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ အမူလက သံယာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ အာ စာရ ဝိပတ္တိ (ထုလ္လစဉ်းစသော အောက်အာပတ်ငါးဖုံ) ဖြင့် စွပ်စွဲဖို့ရန် မုသားပြော ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ “အကြင်သူသည် သင်၏ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုသူသည် ရဟန္တာတည်း”စသော ပရိယာယ်အားဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မဟုတ် မမှန် ပြောခြင်းကြောင့် နားထောင်သူက နားလည်လျှင် ထုလ္လစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။ ထိုသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ပြောရာ၌ တစ်ဘက်သား နားမလည်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ သာမည မဟုတ်မမှန် ပြောခြင်းကြောင့် မုသာဝါခ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ ကိုယ်အမူအရာဖြင့် လိမ်ညာပြောသော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်/မသင့် အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ဓမ္မ ။ ။ ကျီးကန်းကို လက်ဖြင့် လေးဝှေ့သဏ္ဌာန် ပြုလုပ်၍ ပစ်ဟန်ပြုသော ရဟန်း အား အာပတ်သင့်/မသင့် အကြောင်းပြု၍ ဖြေပါ။

ဓမ္မ ။ ။ မုသာဝါခ-အရ ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂ နှစ်မျိုးလုံးကို ယူရသောကြောင့်

ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မသင့်စေသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) လိမ်မည်ဟု မကြံစည်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ ပြောမိသော ရဟန်း (၂) ထိုင်းနှိုင်းတွေဝေသည့်အတွက် ရည်ရွယ်ချက် မရောက်ဘဲ အလွဲအမှားကို ပြောမိသော ရဟန်း (၃) ဥပ္ပတ္တက၊စသော ရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) အလွဲအမှားကို မှတ်မှားစေလိုခြင်း (၂) မိမိပြောအပ်သော အကြောင်းကို တစ်ဘက်သား နားလည်အောင် ကိုယ်နှုတ် ပယောဂတစ်ပါးပါးကို ပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဩမသဝါဒ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဩမသဝါဒ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆဲရေးကြောင်းစကား၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြောင်း စကားသည် နားကိုလည်း မချမ်းသာစေတတ်၊ စိတ်နှလုံးကိုလည်း မချမ်းသာစေတတ်သောကြောင့် “ဩမသဝါဒ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဆဲရေးကြောင်း (အက္ခောသဝတ္ထ) ၁၀-ပါး ။ ။ (၁) ဇာတိ-အမျိုးဇာတ် (၂) နာမ-နာမည်၊ (၃) ဂေါတ္တ-အနွယ် (၄) ကမ္မ-အလုပ် (၅) သိပ္ပ-အတတ်ပညာ (၆) အာဗာဓ-အနာရောဂါ (၇) လိင်္ဂ-အသွင်သဏ္ဌာန် (၈) ကိလေသ-ကိလေသာ (၉) အာပတ္တိ-အာပတ် (၁၀) အက္ခောသ-ဆဲရေးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဆဲရေးပုံ ။ ။ မေထုန်နှင့် စပ်၍၎င်း၊ ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ် မိန်းမအင်္ဂါဇာတ်နှင့် စပ်၍၎င်း ဆဲရေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (တစ်နည်း) ဇာတိ၊ နာမ၊ ဂေါတ္တ၊ ကမ္မ၊ သိပ္ပ၊ အာဗာဓ၊ လိင်္ဂ၊ ကိလေသ၊ အာပတ္တိ၊ အက္ခောသ-ဟူသော အက္ခောသဝတ္ထ (၁၀)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဆဲရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ဖြစ်စေ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သူ၊ မရောက်သူကို အက္ခောသဝတ္ထ တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် နှုတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ လက်ချောင်းပြသဖြင့်သော်၎င်း တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ဆဲရေးကြောင်း စကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆဲရေးခြင်း၊ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်း (ဝတ္ထ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) “ဤအရပ်၌ တချို့ စက္ကာလများ ရှိကြတယ်” ဟု စောင်းချိတ်၍ ဆဲလျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ် (၂) စောရောသိ-ခိုးသူပဲ-ဟု ဆဲလျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ် (၃) ရဟန်း မဟုတ်သူကို ဆဲလျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ် (၄) ပြောင်လှောင်လို့၊ ကစားလို့၍ ပြောသော ရဟန်းအား ခုက္ကာသိတအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမကို ဆဲရေးလျှင် ပါစိတ်အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း

ဩမသဝါဒ သိက္ခာပုဒ်၌ ဘိက္ခုနီမများကို အနုပဿမ္ပန္န (လူသာမဏေ)၌ သွင်းယူ ရေတွက်ရသောကြောင့် ဘိက္ခုနီမကို ဆဲရေးလျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ (၁)အနက်ဖွင့် အဋ္ဌကထာကို ရှေးရှုပြုသူ (၂) ပါဠိတော်ဓမ္မကို ရှေးရှုပြုသူ (၃) အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ရှေးရှုပြုသူ (၄) ဥပ္ပတ္တက၊စသော ရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ (၁) ဆဲရေးခံရသူ၏ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၂) အခြားသူကို ညွှန်ပြခြင်း မရှိဘဲ ဇာတ်၊စသည်ဖြင့် ဆဲခြင်း (၃) အဆဲခံရသူက သူ့ကိုဆဲမှန်း သိခြင်း (၄) အတ္ထပုရေက္ခာရတာ၊စသည် မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝေဒနာ အထူး ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ဝေဒနာကား- ခုက္ခဝေဒနာ၊ အဝိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်၌ ဝေဒနာကား- တိဝေဒနာ၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ရဟန်းသည်ရင်း၊ ရဟန်းမသည်ရင်း အနုပဿမ္ပန္နဖြစ်သည်ဟူသော အဆိုမှန်/မမှန် ။ ။ ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်၊ ပေသုည သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ရဟန်းမသည် အနုပဿမ္ပန္န အဖြစ်၌ တည်သည်ဟု ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ မိန့်ဆိုထားခြင်းကြောင့် ရဟန်းမသည် အနုပဿမ္ပန္နဖြစ်သည်ဟူသော အဆိုမှန်ပါသည်။ ရဟန်းကို အနုပဿမ္ပန္န ဖြစ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုထားချက် မရှိခြင်းကြောင့် ရဟန်းသည် အနုပဿမ္ပန္န ဖြစ်သည်ဟူသော အဆို မမှန်ပါ။

ပေသုည သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်နိုင်သော ကုန်းတိုက်စကားများ ။ ။ ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီးသော ဇာတိ၊စသော အက္ခောသဝတ္ထု (၁၀)ပါး ဖြစ်ပါသည်။ [ဇာတိ၊ နာမ၊ ဂေါတ္ထ၊ ကမ္မ၊ သိပ္ပ အာတမ၊ လိင်္ဂ၊ ကိလေသ၊ အာပတ္တိ၊ အက္ခောသ-ဟူသော အက္ခောသဝတ္ထု (၁၀)မျိုး ဖြစ်ပါသည်။]

➤ ကုန်းတိုက်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် ။ ။ ဆဲရေးခံရသော ရဟန်း၏ ချစ်ခြင်းကို အလိုရှိသောကြောင့်ရင်း၊ ကွဲပြားစေလိုသောကြောင့်ရင်း ကုန်းတိုက်မှု ပြုလုပ်ပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ကုန်းတိုက်စကား ဓမ္မာဘိဇ္ဇာခြင်း၊ ဝိမ္မောဓ်ခြင်း ၂-မျိုး ။ (၁) အဆဲခံရသော ရဟန်း၏ အထံသို့ လက်ပြ၊ ခြေပြလုပ်၍ ပြောခြင်း၊ ဝိမ္မောဓ်ခြင်း (၂) “ဘိ ဦးတိဿ ကိုယ်တော်ကို ဦးအတ္တ၊က ဝဏ္ဏာလမျိုးလို့ ပြောနေတယ်” စသည်ဖြင့် နှုတ်ဖြင့်ပြောခြင်း ဝိမ္မောဓ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ချောပစ်ကုန်းတိုက်စကားကို ပို့ဆောင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ (၁) အက္ကောသဝတ္ထုဖြင့် စောင်းချိတ်၍ ဆဲသော စကားကို ပို့ဆောင်သော ရဟန်း (၂) ပါဠိတော်မှလွတ်သော စောရောသိ၊စသော ဆဲရေးကြောင်း စကားကို ပို့ဆောင်သော ရဟန်း (၃) လူ၊ သာမဏေ၊ ဘိက္ခုနီမထံသို့ ပို့ဆောင်သော ရဟန်းတို့အား ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမများထံ ဆဲရေးကြောင်းစကားကို ပြောလျှင် ပါမိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ပေသုညသိက္ခာပုဒ်၌ ဘိက္ခုနီမများသည် အနုပသမ္ပန္နအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမများထံ ဆဲရေးကြောင်းစကားကို ပြောလျှင် ပါမိတ်အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိကို ချစ်စေလိုခြင်း သူတစ်ပါးကို ကွဲပြားစေလိုခြင်း မရှိဘဲ ယုတ်မာသူကို ကဲ့ရဲ့လို၍ ပြောသော ရဟန်း (၂) ဥပ္ပတ္တက၊စသော ရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဇာတိ၊စသော အက္ကောသဝတ္ထုဖြင့် ဆဲသည်ကို ကြား၍ အဆဲခံရသည့် ပို့ဆောင်ခြင်း (၂) မိမိကို ချစ်ခင်စေလိုသူတို့နှစ်ဦး ကွဲစေလိုခြင်း နှစ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အလိုရှိခြင်း (၃) ကုန်းတိုက်ခံရသူက နားလည်ခြင်း။

ပဒသောဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပဒသော ဓမ္မ ဝါစေယျ-၌ ဓမ္မ-အရ ။ ။ သင်္ဂါယနာ သုံးတန်သို့ မတင်အပ်သော ရာဇောဝါဒသုတ်၊ တိက္ခိန္ဒြိယသုတ်၊ စတုပရိဝတ္တနသုတ်၊ နန္ဒောပနန္ဒသုတ်၊ ကုလုမ္မသုတ် မဂ္ဂကထာ၊စသော ဓမ္မ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့ တင်အပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ ဓမ္မတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ပဒသော ဓမ္မ ဝါစေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သင်္ဂါယနာ သုံးတန်သို့ မတင်အပ်သော်လည်း ရာဇောဝါဒသုတ်၊ တိက္ခိန္ဒြိယသုတ်၊ စတုပရိဝတ္တနသုတ်၊ နန္ဒောပနန္ဒသုတ်၊ ကုလုမ္မသုတ် မဂ္ဂကထာ၊စသော ဓမ္မကိုဖြစ်စေ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့ တင်အပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ ဓမ္မကိုဖြစ်စေ အစုစုကို ပို့ချခြင်းသည် “ပဒသော ဓမ္မ ဝါစေယျ” မည်ပါသည်။

➤ ပဒသော-၌ ပဒ-သဒ္ဓါ၏ အနက် ။ ။ ကောဌာသအနက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဒသော-၌ ပဒ-အရ (ပဒ ၄-မျိုး) ။ ။ (၁) ပဒ (၂) အနုပဒ (၃) အန္တက္ခရ (၄) အနုဗျဉ္ဇန-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာ၏ ပဌမပါဒသည် “ပဒ” မည်၏။ ဂါထာ၏ ဒုတိယပါဒသည် “အနုပဒ”

မည်၏။ တစ်လုံးတစ်လုံးသော အက္ခရာသည် “အနုက္ခရ” မည်၏။ ရှေ့ဗျည်းနှင့် တူသော နောက်ဗျည်းသည် “အနုဗျဉ္ဇန” မည်၏။ (ဝါ) အက္ခရာအပေါင်းသည် “အနုဗျဉ္ဇန” မည်၏။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်း၊ ရဟန်းမမှတစ်ပါး လူ၊ သာမဏေတို့နှင့် အတူ တစ်ပေါင်းတည်း (သံပြိုင်) ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းအား ပဒ၊စသည် အရေအတွက် အားလျော်စွာ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဋ္ဌဂို ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အစုစုဖြစ်သော ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဓမ္မကို ဆိုစေခြင်း (ဝဇ္ဈ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ (၁) ရဟန်းကို လူ၊ သာမဏေ ထင်မှတ်၍ ပို့ချသော ရဟန်း (၂) ရဟန်း၊ သာမဏေ-ဟု မသိဘဲ ယုံမှားသံသယဖြစ်လျက် ပို့ချသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) လူ၊ သာမဏေနှင့် အတူ တစ်ပေါင်းတည်း ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူသော ရဟန်း (၂) တစ်ပေါင်းတည်း စာပြန်မှုကို ပြုသော ရဟန်း (၃) လူ၊ သာမဏေထံ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူသော ရဟန်း (၄) များသောအားဖြင့် လေ့လာပြီးသော ကျမ်းစာကို ရွတ်ဆိုသော လူ၊ သာမဏေနှင့် ပရိသတ်အလယ်၌ ပါဠိတော်ကို သက်ရောက်စေသော လူ၊ သာမဏေတို့ကို မှားယွင်းသဖြင့် “ဤသို့ ဆိုလော့”ဟု ထောက်ပေးသောရဟန်း (၅) ဥပ္ပတ္တက ရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ် အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) လူ၊ သာမဏေဖြစ်ခြင်း (၂) အစုစုအားဖြင့် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဓမ္မကို ပို့ချခြင်း (၃) သံပြိုင်ရွတ်ဆိုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပဌမသမာဓေယျ သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပဿမ္ပန္န-အရ ။ ။ ရဟန်းမှကြွင်းသော ယုတ်စွအဆုံး ပါရာဇိကဝတ္ထု ဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်အပါအဝင် အားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ဥဇ္ဈဓိခိရတ္ထ တိရစ္ဆာ-အရ ။ ။ နှစ်ည၌ သုံးည၌တို့ အထက်ဖြစ်သော လေးည၌မြောက်ကို ယူရပါမည်။

➤ သမာဓေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အလုံးစုံမိုးအပ်၊ အလုံးစုံကာရံအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော များသောအားဖြင့် မိုးအပ်၊ များသောအားဖြင့် ကာရံအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော ကျောင်း၌ ရှေ့နောက်အားဖြင့်သော်၎င်း၊ တစ်ပြိုင်နက်အားဖြင့်သော်၎င်း အတူတကွ အိပ်ခြင်းကို “သမာဓေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနုပဿမ္ပန္န ၂-ခု အထူး ။ ။ ပဒသော ဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်လာ အနုပဿမ္ပန္နကား- ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီမှတစ်ပါး လူ၊ သာမဏေကို ယူရသည်။ ပဌမသဟသေယျ သိက္ခာပုဒ် လာ အနုပဿမ္ပန္နကား- ဘိက္ခုမှတစ်ပါး ဘိက္ခုနီ လူ သာမဏေနှင့် ပါရာဇိကဝတ္ထု လောက်သော တိရစ္ဆာန်ကိုပါ ယူရသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ သဟဿေယျလောက်သော အမိုး+အကာ ဝဇာဏ ။ ။ အမိုးမှာ- တစ်ဝက် ထက် များခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကာမှာ- မဇ္ဈိမပုရိသ တစ်တောင့်ထွာထက်မြင့်ခြင်း ပမာဏ ရှိရပါမည်။

➤ သဟဿေယျလောက်သော ကျောင်း/ပါစိတ္တိသဝတ္ထုလောက်သော အိပ်ရာ ဓနရာ ပမာဏ ။ ။ အလုံးစုံမီးအပ်၊ ကာရံအပ်သောကျောင်း၊ များသောအားဖြင့် မီးအပ်၊ ကာရံအပ်သော ကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ သဟဿေယျအာပတ် မလောက်သောကျောင်း ။ ။ ထက်ဝက်မီးအပ်၊ ထက် ဝက် ကာရံအပ်သောကျောင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သဟဿေယျအာပတ် ကင်းမြတ်အောင် ဖြေကျင့်ပုံ ။ ။ နေဝင်ပြီးနောက် လူ စသည်ရှိရာ ကျောင်း၌ ဦးခေါင်း မချခြင်း၊ လူ စသည်မရှိရာ (ရဟန်းရှိချင် ရှိပါစေ) ကျောင်း၌သော်၎င်း၊ လွင်ပြင်၌သော်၎င်း အိပ်ခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ အိပ်လျှင် သဟဿေယျ အဆက်ပြတ်၍ နောက်ထပ် လူ၊စသည်နှင့် သုံးညဉ့် အရုဏ်တက်အောင် အိပ်နိုင် ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ အမိုး အကာရှိသော ကျောင်း၌ လူ၊ သာမဏေ နှင့် တကွ သုံးညအိပ်ပြီး လေးခုမြောက်ညဉ့်၌ နေဝင်သည်မှစ၍ လူ၊ သာမဏေနှင့် အတူ အိပ်သောရဟန်းအား လူ၊ သာမဏေ အရေအတွက်လိုက်၍၎င်း၊ ရဟန်းက ဖြစ်စေ လူ၊ သာမဏေကဖြစ်စေ ထ၍ ထ၍ ဦးခေါင်းပြန်ချတိုင်း အကြိမ်များသလောက် ၎င်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်းကို သာမဏေထင်၍ သုံးညဉ့်ထက်လွန် အောင် အိပ်လျှင်၎င်း၊ ထက်ဝက်မီး၊ ထက်ဝက်ကာရံထားသော ကျောင်း၊စသည်၌ အတူ အိပ်လျှင်၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် (နီခါန်း) ၌ များ စွာသော ရဟန်း (ပုဋ္ဌိလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ လူ၊ သာမဏေနှင့် အတူအိပ်ခြင်း (ဝေတ္တ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဋ္ဌိလ်များ ။ ။ (၁) နှစ်ညဉ့် သုံးညဉ့် ပတ်လုံး အိပ်သောရဟန်း (၂) နှစ်ညဉ့် သုံးညဉ့်အောက် ယုတ်လျော့၍ အိပ်သော

ရဟန်း (၃) သုံးညဉ့်မြောက် အရက်မတက်မီ အပြင်ထွက်၍ တစ်ဖန်ပြန်ပြီး အိပ်သော ရဟန်း (၄) အမိုးသာ မိုး၍ အကာရံ မရှိသော ကျောင်း၊စသည်၌ အိပ်သော ရဟန်း (၅) လူ့၊ သာမဏေ၊က ထိုင်နေသော အိပ်သော ရဟန်း (၆) လူ့၊ သာမဏေက အိပ်နေလျှင် ထိုင်နေသောရဟန်း (၇) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပါမိတ်အာပတ်လောက်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဖြစ်ခြင်း (၂) လူ့၊ သာမဏေနှင့်အတူ အိပ်ခြင်း (၃) လေးရက်မြောက်နေ့၌ နေဝင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ သဟဿေယျ သိက္ခာပုဒ်

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ အောက်ထပ်ဆုံးအားဖြင့် ထိုနေ့၌ မွေးဖွားသော လူမိန်းမမှစ၍ အသက်ရှင်ဆဲ လူမိန်းမများကို ယူရပါမည်။

➤ မာတုဂါမ-အရ သေပြီးမိန်းမကို မယူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ သေပြီးမိန်းမသည် ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြစ်သော်လည်း ကမ္မဇရုပ် မရှိသော အဖို့၌တည်သည့်အတွက် သဟဿေယျအာပတ်ကို မဖြုနိုင်သောကြောင့်--- မယူရပါ။

➤ မာတုဂါမ-အရ ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမ စသည်တို့ကို မယူရခြင်းအကြောင်း

ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမ စသည်တို့သည် ဒုတိယ သဟဿေယျ သိက္ခာပုဒ်၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၏ တည်ရာအကြောင်းဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့် --မယူရပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုများ ။ ။ ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြသော ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမနှင့် ပဏ္ဍုက်၊ မေထုနဝတ္ထုလောက်သော တိရစ္ဆာန်မတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ၊၎င်းတို့နှင့်အတူ အိပ်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ် (ပုရိသီ)ကို အကြောင်းပြု၍ မာတုဂါမနှင့်အတူ အိပ်မိခြင်း (ဝတ္ထု)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သဟဿေယျ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အဆူး ။ ။ ပဌမသဟဿေယျ သိက္ခာပုဒ်သည် စတုတ္ထနေ့၏ ညဉ့်၌ အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဒုတိယ သဟဿေယျ သိက္ခာပုဒ်ကား ပဌမနေ့၏ ညဉ့်၌ပင် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အမိုးအကာ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်မိုးပြီး ကာပြီးသော ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်ခြင်း (၂) မာတုဂါမနှင့်အတူ အိပ်ခြင်း (၃) နေဝင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဓဿနာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝါစာပမာဏ (၁) စကား၏ ပမာဏ ။ ။ ဂါထာဖြစ်လျှင် ဂါထာပါဒတစ်ခု

သည် စကားတစ်ခွန်းဖြစ်ပါသည်။ စုက္ခိယဖြစ်လျှင် ပုဂံတစ်ခုသည် စကားတစ်ခွန်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဓမ္မံ ဒေသေယျ-န္တံ ဓမ္မ-အရ ။ ။ သင်္ဂါယနာ သုံးတန်သို့ မတင်အပ်သော ရာဇဝါဒသုတ်၊ တိက္ခိန္ဒြိယသုတ်၊ စတုပရိဝတ္တနသုတ်၊ နန္ဒောပနန္ဒသုတ်၊ ကုလုမ္မသုတ် မဂ္ဂကထာ၊ စသော ဓမ္မ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့ တင်အပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ ဓမ္မတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ဓမ္မံ ဒေသေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပါဠိတော်ဓမ္မနှင့် အဋ္ဌကထာဓမ္မကို ပြောဟော ခြင်းကို “ဓမ္မံ ဒေသေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ မြန်မာဘာသာဖြင့် တရားဟောလျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ် မရှိခြင်း အကြောင်း ။ ။ ဓမ္မ-အရ သင်္ဂါယနာသုံးတန် တင်အပ်၊ မတင်အပ်သော ပါဠိတော်ဓမ္မနှင့် အဋ္ဌကထာဓမ္မတို့ကို ယူရသောကြောင့်-- အပြစ် မရှိပါ။

➤ ဝိညုပုရိသဇ္ဇေါပုံ ။ ။ စကားရိုး၊ စကားဆန်းကို နားလည်သော ယောက်ျားကို “ဝိညုပုရိသ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အညတြ ဝိညုနာ ပုရိသဗိဂ္ဂဟေန-န္တံ ယူသင့်/မယူသင့်သော ပုရိသဗိဂ္ဂဟ စကားရိုး၊ စကားဆန်းကို နားလည်သော ယောက်ျားကို ယူရပါမည်။ လူယောင် ဆောင်နိုင်သော ဘီလူး၊ ပြိတ္တာ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ စသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို မယူရပါ။ (၎င်း တို့ကို အဖော်လုပ်၍ တည်နေသောမိန်းမအား ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဓမ္မကို ဟောခြင်းငှာ မအပ်ပါ။)

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ စကားရိုး၊ စကားဆန်းကို နားလည်သော လူမိန်းမကို ယူရပါမည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လူယောက်ျားနှင့်ကင်း၍ တတ်သိနားလည်သော လူမိန်းမအား ခြောက်ခွန်းထက် ပဒ၊ စသည် တရားဟောသော ရဟန်းအား ပဒ၊ စသည် အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ မာတုဂါမ အရေအတွက်လိုက်၍၎င်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မာတုဂါမ မဟုတ်သည့် မာတုဂါမထင်၍ ဟောသော ရဟန်း၊ ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမ၊ ပဏ္ဍုက်၊ လူ့ကိုယ်ရှိသော တိရစ္ဆာန်မတို့ကို ဟောသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ မာတုဂါမအား တရားဟောခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **အာပတ်မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။** (၁) ၆-ခွန်း (သို့မဟုတ်) ၆-ခွန်းစောက်ယုတ်လျော့၍ ဟောသောရဟန်း (၂) တတ်သိန်းလည်သော ယောက်ျား တစ်ယောက်ထား၍ ဟောသောရဟန်း (၃) ရဟန်းကိုယ်တိုင် ထလျက် ထိုင်လျက်ပြုလုပ် ၍ ဟောသောရဟန်း (၄) ထလျက် ထိုင်လျက်နေသော မာတုဂါမအား ဟောသော ရဟန်း (၅) ပဌမ မာတုဂါမ တစ်ယောက်အား ၆-ခွန်းဟောပြီးနောက် အခြား ၁-ယောက်အား ၆-ခွန်းဟောသောရဟန်း (၆) “အရှင်ဘုရား ဒီဃနိကာယ်မည်သည် အဘယ်အနက် အဓိပ္ပါယ်ရှိပါသနည်း”ဟု မေးလာ၍ ဒီဃနိကာယ်အားလုံးကို ဟော သော ရဟန်း (၇) အခြားယောက်ျားအတွက် ဟောသည်ကို မာတုဂါမ,က နာလတ် သော် ဟောသောရဟန်း (၈) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။** (၁) ပါဠိ အဋ္ဌကထာဓမ္မကို ၆-ခွန်းထက်ပို၍ ဟောခြင်း (၂) တတ်သိန်းလည်လောက်သော မာတုဂါမဖြစ်ခြင်း (၃) ဣရိယာပုတ် အပြောင်းအလွဲ မရှိခြင်း (၄) တတ်သိန်းလည်သူ ယောက်ျား မရှိခြင်း (၅) ပြဿနာ ဖြေသောအရာ မဟုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘူတာစရာဓန သိက္ခာပုဒ်

➤ **ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ-အရ ။ ။** စတုတ္ထပါရာဇိက၌ ဟောတော်မူသော မြတ်သော လူဖြစ်သော ဈာယိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၎င်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၎င်း ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ယူရပါမည်။

➤ **ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** စတုတ္ထပါရာဇိက၌ ဟောတော်မူသော မြတ်သော လူဖြစ်သော ဈာယိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၎င်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၎င်း ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို “ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ **ဥတ္တရိမနုဿ-အရ ။ ။** မြတ်သော လူဖြစ်သော ဈာယိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူရပါမည်။ ➤ **အနုပဿမ္ပန-အရ ။ ။** ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီမှတစ်ပါး လူ၊ သာမဏေတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ **ဘူတသ္မိ ပါစိတ္တိယံ-ဟု ပညတ်ခြင်းအကြောင်း ။ ။** မိမိသန္တာန်၌ ထင်ရှား ရှိသော ဈာန်စသောတရားကို ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီမှတစ်ပါး အခြား လူ၊ သာမဏေကို ပြောကြားသောရဟန်းအား ပါစိတ်စာပတ်သင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ဘူတသ္မိ ပါစိတ္တိယံ ဟု ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စော်မူရကြောင်း ။ ။** ဝေသာလိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဝဏ္ဏမုဒါ မြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောကြားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမကိုစမြောလျှင် အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနုပသမ္ပန္န-အရ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီမှတစ်ပါး လူ၊ သာမဏေကိုသာ ယူရသောကြောင့်--အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) “ပဌမဈာန်ကို ငါရပြီ၊ သောတာပန် ငါဖြစ်ပြီ” စသည်ဖြင့် တိုက်ရိုက် မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ပြောသောရဟန်းအား ကြားသူက သိလျှင် ပါစိတ်အာပတ်၊ (၂) မသိလျှင် ခုတ္တဋ်အာပတ်၊ (၃) ပရိယာယ်အား ဖြင့် ပြောလျှင် သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ ခုတ္တဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) ပြောထိုက်သော အကြောင်းရှိခဲ့သော် ရဟန်းအား ပြောသောရဟန်း (၂) အစဆုံး လွန်ကျသော ရဟန်း တို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အနာပတ္တိဝါရလာ စမြောထိုက်သော အကြောင်းများ ။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးဖြစ် စေ၊ မစံမီ အကြား၌ဖြစ်စေ တရားထူး ရ-မရကို အတင်းမေးခြင်းဟူသောအကြောင်း ဈာယိအရိယာမှန်း မသိ၍ စွပ်စွဲသော ရဟန်းအား အပြစ်မဖြစ်စေလိုခြင်းဟူသော အကြောင်း၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်က “တရားထူး ရပြီးပြီလား” ဟု မေးခြင်းဟူသော အကြောင်း ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားအလုပ် အားထုတ်နေသူတည်း-ဟု အများသိဖြစ်၍ အားထုတ်မှု ၏ အချည်းအနှီးမဖြစ်ကြောင်း ကြားရလျှင် ရွှင်လန်းစေလို အတုလိုက်၍ အားထုတ် စေလိုခြင်း၊ စသော ကောင်းသောအကြောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနာပတ္တိဝါရ၍ ဥမ္မတ္တကပုဂ္ဂိုလ် မပါခြင်းအကြောင်း ။ ။ အရိယာတို့အား ဥမ္မတ္တကအဖြစ် မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဥမ္မတ္တက ဖြစ်ပါက ဈာန်မှလျော့ကျသောကြောင့်၎င်း၊ အနာပတ္တိဝါရ၍ ဥမ္မတ္တကပုဂ္ဂိုလ် မပါခြင်းဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ၏ ထင်ရှားရှိခြင်း (၂) လူ၊ သာမဏေအား ပြောခြင်း (၃) ထိုပြောပြီးခဏ၌ သိခြင်း (၄) သူတစ်ပါးအား မညွှန်ပြ ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥဒ္ဓန္ဓာဓရာဓန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိက္ခုဿ-အရ ။ ။ ပါရာဇိက မကျသော ရဟန်းအစစ်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဥဒ္ဓန္ဓာ-အရ ။ ။ ပါရာဇိကကျလျှင် ရဟန်း မဟုတ်သောကြောင့် သံယာဒိသိသ် အာပတ်ကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ ဥဒ္ဓန္ဓာပတ္တိ-အရ ။ ။ ပါရာဇိကနှင့် သံယာဒိသိသ်အာပတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ အလိုရှိအပ်သော ဥဒ္ဓန္ဓာအာပတ် ။ ။ သံယာဒိသိသ်အာပတ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အညတြ ဘိက္ခု သမ္ပူတိယာ-၌ သမ္ပူတိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သံယာဒိသိသ်အာပတ် အမြဲသင့်သော ရဟန်းအား နောင်အခါ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှာ အာပတ်ကို၎င်း။

အမျိုးကို၎င်း၊ အပိုင်းအခြား ပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ မပြုလုပ်ဘဲဖြစ်စေ သုံးကြိမ် အပလောကန ကံ ပြု၍ ကတိကဝတ်ပေးခြင်းကို “သမ္မုတိ”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ ရဟန်းတစ်ပါး၏ ခုဋ္ဌလ္လအာပတ်ကို ဖြောင့်ရန် ဆံဃာက သမ္မုတိစဝးဝံ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် အမြဲသင့်သော ရဟန်းအား နောင်အခါ စောင့်စည်းခြင်း အကျိုးငှာ အာပတ်ကို၎င်း၊ အမျိုးကို၎င်း၊ အပိုင်းအခြား ပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ မပြုလုပ်ဘဲ ဖြစ်စေ သုံးကြိမ် အပလောကနကံ ပြု၍ ကတိကဝတ်ပေးရပါသည်။

➢ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဝံ ။ ။ သမ္မုတိရသူ မဟုတ်ဘဲ ပြောသောရဟန်း၊ သမ္မုတိ ရ၍ ပြောပြန်သော်လည်း ကတိကပြုရာ၌ သတ်မှတ်ထားလျှင် သတ်မှတ်အပ်သော အာပတ်၊ သတ်မှတ်ထားသောအမျိုးတွင် မကဘဲ အပိုအာပတ်ဖြင့် အပိုအမျိုးအား ပြောသော ရဟန်း၊ ထိုသို့ပြောရာ၌လည်း “မည်သည်အမှုကိုပြု၍ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သည်”ဟု ဝတ္ထုနှင့် အာပတ်ကို တွဲစပ်၍ ပြောလျှင် ထိုရဟန်းမှာ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဋ္ဌဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ခုဋ္ဌလ္လအာပတ်ကို ပြောခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ ခုဋ္ဌင်္ဂအာပတ်သင့်ဝံ ။ ။ (၁) အခုဋ္ဌလ္လအာပတ်ကို ခုဋ္ဌလ္လအာပတ်ဟု အမှတ် ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားသံသယရှိ၍၎င်း ပြောကြားသော ရဟန်း၊ (၂) သံဃာဒိသိသ်မှ ကြွင်း သော အာပတ် ၆-မျိုးကို ပြောကြားသောရဟန်း၊ (၃) သာမဏေ၏ ရှေ့သိက္ခာပုဒ် ငါးပါးကို လွန်ကျူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရန်ရင်းသော လွန်ကျူးမှုကိုသော်၎င်း၊ အခြား သော မရန်ရင်းသော ဇွန်ကျူးမှုကိုသော်၎င်း ပြောကြားသော ရဟန်းတို့အား ခုက္ကင်္ဂ အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ သာမဏေများ၏ အခုဋ္ဌလ္လ အဇ္ဈာစာရကား ။ ။ ဒဏ် ၁၀-ပါးတွင် ပါဝင်သော ဝိကာလဘောဇန၊စသော ၅-ပါးနှင့် သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ ကာယသံသဂ္ဂ၊ ခုဋ္ဌလ္လ၊ အတ္တကာမ ဟူသော သံဃာဒိသိသ် ရှေ့လေးပါးကို လွန်ကျူးခြင်းသည် သာမဏေများ၏ အခုဋ္ဌလ္လ အဇ္ဈာစာရ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သာမဏေများ၏ ခုဋ္ဌလ္လ အဇ္ဈာစာရကား ။ ။ လိင် ၁၀-ပါးတွင် ပါဏာတိပါတ၊ စသော ခြေငါးပါးကို ကျူးလွန်ခြင်းသည် သာမဏေ၏ ခုဋ္ဌလ္လ အဇ္ဈာစာရ ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလ်များ ။ ။ (၁) သုက္ကဝိဿဋ္ဌိအမှုကို ပြု၏၊ ကာယသံသဂ္ဂအမှုကိုပြု၏၊စသည်ဖြင့် ဝတ္ထုမျှကိုသာ ပြောသောရဟန်း၊ (၂) ဝတ္ထု မပါဘဲ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏ စသည်ဖြင့် အာပတ်မျှကိုသာ ပြောသောရဟန်း

(၃) ဘိက္ခုသမ္ပတိ အပိုင်းအခြားကို မကျော်လွန်ဘဲ ပြောသောရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပါရာဇိက မကျသေးသော ရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသံအာပတ်ဖြစ်ခြင်း (၂) လူ့သာမဏေအား ပြောခြင်း၊ (၃) သမ္ပတိ မရခြင်း။

ပထဝိဇဏန သိက္ခာပုဒ်

➤ ပထဝိ (ခမြေအပြား) ၂-မျိုး ။ ။ (၁) ဇာတပထဝီ (၂) အဇာတပထဝီ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။ | ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဇာတပထဝီသည် အာဂပ္ပိယပထဝီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဇာတပထဝီကို ကိုယ်တိုင်တူးခြင်း၊ ဖျက်ခြင်း၊ ခြစ်ခြင်း၊ မီးတိုက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းအား တူးဖျက်ရာ၌ ပယောဂများသလောက် ပါစိတ်အာပတ်များ သင့်သည်။

➤ ဇာတပထဝီ မည်ပုံ ။ ။ ဖိုခနောက်ထားခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သော်၎င်း မီးလောင်သေးသော မြေသည် “ဇာတပထဝီ” မည်ပါသည်။

➤ အဇာတပထဝီ မည်ပုံ ။ ။ မီးလောင်ထားသော မြေသည်၎င်း၊ ကျောက်၊ စသည်တို့နှင့် ရောသောမြေသည်၎င်း “အဇာတပထဝီ” မည်ပါသည်။

➤ ဇာတပထဝီ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) သုဒ္ဓပထဝီ (၂) မိဿကပထဝီ (၃) ပုဉ္ဇပထဝီ။

➤ သုဒ္ဓပထဝီ မည်ပုံ ။ ။ ပင်ကိုယ်အားဖြင့် မြေမှုန့်သက်သက်သည်၎င်း၊ မြေညက် သက်သက်သည်၎င်း “သုဒ္ဓပထဝီ” မည်ပါသည်။

➤ မိဿကပထဝီ မည်ပုံ ။ ။ မြေမှုန့်မှသော်၎င်း၊ မြေညက်မှသော်၎င်း၊ ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ်၊ အိုးခြမ်း၊ ကျောက်ဩတ်၊ သဲ-တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး၏ သုံးဘို့တစ်ဘို့ရှိသော မြေသည် “မိဿကပထဝီ” မည်ပါသည်။

➤ ပုဉ္ဇပထဝီ မည်ပုံ ။ ။ မိုးတစ်ကြိမ်စွပ်ပြီးနောက် လေးလကြာသော မြေမှုန့်ပုံသည်၎င်း၊ မြေညက်ပုံသည်၎င်း “ပုဉ္ဇပထဝီ” မည်ပါသည်။

ရာနောထားသော အပုံသည်၎င်း၊ ကျောက်ဖျာ၌ သိမ်မွေ့သော မြေမှုန့်သည်၎င်း မိုးတစ်ကြိမ်စွပ်ပြီးနောက် လေးလလွန်သဖြင့် မိုးစွပ်အပ်သော အရပ်သည် “ပုဉ္ဇပထဝီ” ဟုပင် ခေါ်ဆိုရပါသည်။

➤ ဓဏေယျ-အရ ။ ။ ဓဏေယျ-ဟု တူးခြင်းကြိယာကိုသာ ဆိုသော်လည်း တူးခြင်းသာ မက ဖောက်ခွဲခြင်း၊ ခြစ်ခြင်း၊ မီးတိုက်ခြင်း၊ စသော ဖျက်ဆီးခြင်းအားလုံးကို ယူရပါမည်။ (ဋီကာ)

➤ ဖျက်ဆီးသော်လည်း အာပတ်မသင့်နိုင်သော ဓမ္မအမျိုးအစား

အောက်မြေသားနှင့် မစပ်ဘဲ နေပူကြောင့် ခြောက်သွေ့၍ ကွဲအက်သော ညွန်ချပ်လွှာ၊ နွားခွံဖြင့် ဖြုတ်ထား၍ ဆူးထနေသောညွန်၊ ကွဲ၍ ပြိုကျနေသော မြစ်ကမ်းပါး

ထယ်သွားဖြင့် ဖြတ်ထားသော မြေစိုင်ခဲကြီးတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်စအောင် နှိုင်းနည်းများ ။ ။ အရပ်ကို မသတ်မှတ်ဘဲ ရေကန် တူးလော့၊ တွင်းတူးလော့၊ သစ်ဥ သစ်ဖု တူးလော့၊ စသည်ဖြင့် နှိုင်းလျှင်၎င်း၊ တိုင်စိုက် ဖို့ တွင်းသိစမ်းလော့၊ မြေညက်ပေးစမ်းလော့၊ မြေညက်ဆောင်ခဲ့စမ်းလော့၊ ငါမြေမှုန့် အလိုရှိ၏ မြေညက်ကပ္ပိစမ်းလော့ဟု ပရိယာယ်ဖြင့် ပြောလျှင်၎င်း ပြောသောရဟန်းမှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိစသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) အဇာတပထဝီကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်း၊ (၂) သညာနှင့်တကွ မစေ့ဆော်ဘဲ သစ်တုံးစသည်ကို လိမ့်ရာ၌ ဖျက်မိသော ရဟန်း၊ (၃) အမှတ်တမဲ့ ခြေမ၊စသည်တို့ဖြင့် ခြစ်မိသောရဟန်း၊ (၄) ဇာတပထဝီကို တူးနေသည်ဟု မသိသောရဟန်း၊ (၅) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မအပ်စသော နှိုင်းနည်းများနှင့် အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဤအရပ်ရှိ မြေကိုတူးလော့၊ ဖြိုလော့၊ ဤမြေကို တူးလော့၊ ဖြိုလော့၊ဟု အရပ်သတ်မှတ်၍ စေခိုင်းလျှင် စေခိုင်းခြင်း ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စေခိုင်းခံရသူက တစ်နေ့လုံးတူးနေသော်လည်း ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ ထပ်ကာ ထပ်ကာ စေခိုင်းလျှင် စကားခွန်းတိုင်း စကား ခွန်းတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်များ သင့်ပါသည်။

➤ ဤ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် (နိခါန်း) ၌ အာဠဝိမြို့နေ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မြေကိုတူးခြင်း (ဝတ္ထု) ဟု သော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဇာတပထဝီ ဖြစ်ခြင်း (၂) ဇာတပထဝီမှန်း သိခြင်း (၃) ကိုယ်တိုင်တူးခြင်း (သို့မဟုတ်) သူတစ်ပါးကို တူးစေခြင်း။

ဘူတဂါမဝင်/ဘူတဂါမ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘူတဂါမ-န္တိ ဘူတ-အရ ။ ။ အမြစ်၊ အညွန့်ထွက်သည်မှစ၍ စည်ကားနေဆဲ ကြီးနေဆဲဖြစ်သော သစ်ပင်များနှင့် အစွမ်းကုန် စည်ကားပြီး ကြီးပွားပြီးသော သစ်ပင် များကို ယူရပါမည်။

➤ ဘူတဂါမ (ဘူတဂါမ်) မည်ပုံ ။ ။ ဖြစ်ထွန်း ကြီးပွားဆဲ၊ ဖြစ်ထွန်း ကြီးပွားပြီး မြက် သစ်ပင် ချုံနွယ်တို့၏ အပေါင်းသည် “ဘူတဂါမ” (ဘူတဂါမ်) မည်ပါသည်။

➤ ဘူတဂါမ-န္တိ ဂါမ-အရ ။ ။ သစ်ပင်တို့၏ အပေါင်းအစုကို ယူရပါမည်။

➤ ဘူတဂါမ-ဟူသောအမည်သည် ။ ။ မြေ၌တည်သော စိမ်းစိုသော မြက် သစ်ပင် အစရှိသည်တို့၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပါတဗျတာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဖြတ်ခြင်း၊ ခွဲခြင်း၊စသည်တို့ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း သုံး

စွဲခြင်းကို “ပါတဗျတာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါတဗျတာ-အရ ။ ။ အလိုရှိတိုင်း သုံးစွဲထိုက်သော သစ်ပင်အပေါင်း၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာကို ယူရပါသည်။

➤ ဘူတဂါမ် ဧပါဏ်ဇရာဏ်ရာအရပ်ဌာန ။ ။ မြေ၊ ရေ၊ တံတိုင်း၊ သစ်ပင်၊ စသော အရပ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဧမး ။ ။ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်အပေါင်းကို ဘူတဂါမ်ဟုဆိုရာ အညွန့်စိမ်းထွက်ပြီး အမြစ်မထွက်သေးလျှင် ဘူတဂါမ်တွင် ပါဝင်သင့်/မသင့် ဖြေဆိုပါ။

ဧဗြ ။ ။ အမြစ် အညွန့် နှစ်ပါးစုံမှ ဘူတဂါမ်ဟု ခေါ်နိုင်သောကြောင့် အညွန့်စိမ်းထွက်ပြီး အမြစ်မထွက်သေးလျှင် ဘူတဂါမ်တွင် မပါဝင်သင့်ပါ။

➤ ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ မြေ ရေ၊ တံတိုင်း၊စသော အရပ်တို့တွင် မည်သည့် အရပ်၌ဖြစ်စေ ပေါက်သော မခြောက်သေးသော အောက်ထစ်ဆုံး အလွန်သိပ်မွေ့သော မြက်၊ မုန်ညင်းစေ့ ပမာဏရှိသော မှော်ညင်း၊ နှမ်းစေ့ငယ် ပမာဏရှိသော မှော်သေးတို့ကို ထုတ်နုတ်ခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊စသည်တို့ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးကို ဖြစ်စေ ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းမှာ ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် (နိခါန်း) ၌ အာဠဝိမြို့နေ ရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလီ)ကို အကြောင်းပြု၍ သစ်ပင်ကိုဖြတ်ခြင်း (ဝဇ္ဇျ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဇိဓဂါမ် ၅-မျိုး ။ ။ (၁) မူလဇိဓ- အမြစ်မျိုးစေ့၊ (၂) ခန္ဓဇိဓ- ပင်စည်မျိုးစေ့ (၃) ဖလုဇိဓ- အဆစ်မျိုးစေ့၊ (၄) အဂ္ဂဇိဓ- အညွန့်မျိုးစေ့၊ (၅) ဝိလဇိဓ- အစေ့မျိုးစေ့ နှင်းတက် စသည်သည် “မူလဇိဓ” မည်၏။ အကိုင်းအခက်ကို စိုက်လျှင် အပင်ပေါက်နိုင်သော ညောင်ဗုဒ္ဓဟော စသည်သည် “ခန္ဓဇိဓ” မည်၏။ ကြံ့စသည်သည် “ဖလုဇိဓ” မည်၏။ အညွန့်စိုက်လျှင် အပင်ပေါက်နိုင်သော ပန်းမ၊စသည်သည် “အဂ္ဂဇိဓ” မည်၏။ ကောက်စပါးစသည်သည် “ဝိလဇိဓ” မည်၏။

➤ ဇိဓဂါမ် မည်ပုံ ။ ။ အပင်ပေါက်နိုင်သော သတ္တိရှိသော မျိုးစေ့အပေါင်းသည် “ဇိဓဂါမ်” မည်ပါသည်။

➤ ဇိဓဂါမ်နှင့် ဘူတဂါမ်အထူး ။ ။ အညောက်မစိမ်းမီ ကာလမျိုး (သို့မဟုတ်) အမြစ်မတွယ်သေးမီ ကာလမျိုးသည် ဇိဓဂါမ်၊ အညောက်စိမ်း၍ အမြစ်တွယ်သော ကာလသည် ဘူတဂါမ်၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ အမြစ်သင့်ပုံ ။ ။ ဘူတဂါမ် ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းမှာ ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဇိဓဂါမ်ကိုဖျက်ဆီးသော ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဇေ။ ။ သရက်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ၌ မည်သည့်အခါ ဗီဇဂါမ်ဖြစ်၍ မည်သည့်အခါ ဘူတဂါမ်ဖြစ်ပါသနည်း။

ဓမ္မ။ ။ အမြစ်သာ ထွက်၍ အရွက်မထွက်သေးလျှင်သော်၎င်း၊ အရွက်သာ ထွက်၍ အမြစ်မထွက်သေးလျှင်သော်၎င်း ဗီဇဂါမ်ဖြစ်ပါသည်။ အမြစ်၊ အရွက် နှစ်မျိုးလုံး ထွက်လျှင် ဘူတဂါမ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ မျိုးစေ့ကို ဖျက်ဆီးရာ၌ ခုတ္တင်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ မျိုးစေ့ငါးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အိုးခွက်၌ တည်သည်ဖြစ်စေ၊ စုပုံအပ်သည်ဖြစ်စေ မြေကြီး၌စိုက်ပျိုးအပ်သော်လည်း အမြစ်မျှသာ ထွက်လျှင်၎င်း၊ အညွန့်မျှသာ ထွက်လျှင်၎င်း၊ တစ်ထွာမျှထွက်သည်ကို ဖျက်ဆီးလျှင်၎င်း၊ အမြစ်မထွက်သေးလျှင်၎င်း၊ အမြစ်ထွက်ပြီးလျှင်၎င်း၊ အညွန့်စိမ်းစိမ်းစိုစို မဖြစ်သေးလျှင်၎င်း ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းမှာ ခုတ္တင်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ဝုဒ္ဓါလ်များ ။ ။ (၁) ဘူတဂါမ်၊ ဗီဇဂါမ်၌ ဘူတဂါမ် ဗီဇဂါမ်ဟု အမှတ်မရှိဘဲ ဖျက်ဆီးသောရဟန်း (၂) သညာနှင့်တကွ မစေ့ဆော်သော ရဟန်း၊ (၃) သတိလွတ်သော ရဟန်း၊ (၄) မသိဘဲ ဖျက်ဆီးသော ရဟန်း၊ (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အာပတ် မသင့်အောင် (အပ်စပ်အောင်) နှိုင်းနည်းများ ။ ။ ဤသစ်ပင်ကို ဟု မမှတ်သားဘဲ “သစ်ပင်ဖြတ်လော့ နွယ်ကိုဖြတ်လော့” စသည်ဖြင့်၎င်း၊ “ဤပန်းကို သိလော့၊ ဤအသီးကို သိလော့၊ ဤဝတ္ထုကို ပေးလော့၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဤဝတ္ထုကို လိုချင်၏၊ ဤဝတ္ထုကို ကပွိစမ်းလော့”ဟု ဆိုလျှင် အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ ကပွိပြီး ဘူတဂါမ်သစ်ပင်မှ ကင်းကွာပြီးသော သစ်ပင်ကိုလည်း တစ်ပန် ကပွိရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ကပွိစကားဖြင့်ဆို၍ ဘူတဂါမ်သစ်ပင်မှ ကင်းကွာစေအပ်ပြီးသော အကိုင်းအခက် အသီး အညွန့်သည် နောင်အခါစိုက်၍ သစ်ပင်ပေါက်နိုင်သေးလျှင် ဗီဇဂါမ်ဖြစ်နေသေး၏။ ဗီဇဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးလျှင် ခုတ္တင်အာပတ် သင့်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖန်ထပ်၍ “ကပွိယံ ကရောဟိ”ဟု ဆို၍ ကပွိစေပြီးမှ စားကောင်းပါသည်။

➤ ကပွိပြီး ဘူတဂါမ်မှ ခြစ်ပေါ်လာသော ဗီဇဂါမ်ကို တစ်ပန်ထပ်၍ ကပွိရကျိုး ဗီဇဂါမ်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်စေခြင်းကိုလည်း ပြုလုပ်ပြီးခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

➤ ကပွိ (အပ်စပ်အောင်ပြု) နည်း ၅-မျိုး ။ ။ (၁) မီးဖြင့်တိုက်ခြင်း (၂) လက်သည်းခြေသည်းတို့ဖြင့် ဆိတ်ဖြတ် ထိုးဖောက်ခြင်း (၃) ဓား၊စသော လက်နက်ဖြင့် ခုတ်ခြင်း (၄) မူလ၊က အစေ့နှုတ်၍ အပင်မပေါက်နိုင်ခြင်း (၅) သရက်သီးမှည့် စသည်တို့ကဲ့သို့ အစေ့ထုတ်ပစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပွိခွယ် ဖ်မလို့ဘဲ စားသုံးနိုင်သော အသီး ၂-မျိုး ။ ။ (၁) နုသော အစေ့ရှိ

သော အသီး (၂) အစေ့ကို ထုတ်ထားသော အသီး-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မီးဖြင့် ကပ္ပိပုံ ။ ။ မီးဖြင့် ကပ္ပိလိုသူသည် မီးဖြင့် တစ်ခုသော အရပ်၌ ထိလျက် “ကပ္ပိယံ-အပ်ပါပြီ” ဟု ဆို၍ ပြုရပါမည်။

➤ ဓားစသော လက်နက်ဖြင့် ကပ္ပိပုံ ။ ။ ဓားစသော လက်နက်ဖြင့် ကပ္ပိလိုသူသည် -- ထက်သောလက်နက်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အောက်ထစ်ဆုံး အပ်၊ လက်သည်းလုံးဓား စသည်တို့၏ အချွန်ဖြင့်၎င်း၊ အသွားဖြင့်၎င်း၊ ထိုးရာဖြစ်စေ၊ ဖြတ်ရာကိုဖြစ်စေ ပြုလျက် “ကပ္ပိယံ-အပ်ပါပြီ” ဟု ဆို၍ ပြုရပါမည်။

➤ လက်သည်း ခြေသည်းတို့ဖြင့် ကပ္ပိပုံ ။ ။ လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့် ကပ္ပိလိုသူသည်-- နွား၊ ကျွဲတို့၏ ခွါမုတစ်ပါး မပုပ်သေးသော လူ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ လက်သည်း ခြေသည်းတို့ဖြင့် ထိုးရာကိုဖြစ်စေ၊ ဖြတ်ရာကိုဖြစ်စေ ပေး၍ “ကပ္ပိယံ-အပ်ပါပြီ” ဟု ဆို၍ ပြုရပါမည်။

➤ ကပ္ပိမူပြုရာ၌ မှတ်သားဖွယ် ။ ။ ကပ္ပိမူကိုပြုရာ၌ မျိုးစေ့တို့သည် တောင်မျှ လောက် အစုအပုံရှိလျှင် ၎င်းတို့ထဲမှ မျိုးစေ့တစ်စေ့ကို ကပ္ပိလျှင် အားလုံး ကပ္ပိပြီး သား ဖြစ်ပါသည်။

သစ်ပင်တစ်ထောင်ကိုဖြတ်၍ စုစည်းထားလျှင် ၎င်းတို့ထဲမှ သစ်ကိုင်းတစ်ခုကို ကပ္ပိလျှင် အားလုံး ကပ္ပိပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။

ကြံပင်များစွာကို စုစည်း၍ထားလျှင် ကြံတစ်ချောင်းကို ကပ္ပိလျှင် အားလုံး ကပ္ပိပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။

➤ နွယ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကြံတို့ကို ကပ္ပိရာ၌ နွယ်ကိုထိုးစုတ်မိလျှင် ကပ္ပိရာ ဓရာရက်/မစရာရက် ။ ။ နွယ်သည် တည်ရာခွက်နှင့်အလားတူသောကြောင့် နွယ်ကို ထိုးစုတ်မိလျှင် ကပ္ပိရာ မရောက်ပါ။

* ငရုတ်သီးမှည့် စသည်တို့ဖြင့် ရောနှောသော ဆွမ်းကို ပို့ဆောင်ရာ၌ ရဟန်းက “ကပ္ပိယံ ကရောဟိ” ဟုဆိုသော် လူ၊ သာမဏေက ဆွမ်းလုံးကို အပ်၊ စသည်ဖြင့် ထိုးမိလိုက်လျှင်လည်း ကပ္ပိရာရောက်ပါသည်။ နှမ်းနှင့်ရောသော ဆန်တို့၌လည်း ဤနည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ * ယာဂုထဲ၌ နှမ်းထည့်ထားလျှင် ၎င်းနှမ်းတို့သည် စုပေါင်း၍ မတည်သောကြောင့် တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ထိုး၍ ကပ္ပိမူကို ပြုရပါမည်။

➤ သီးသီးကို ဇီဝဂါမ်အဖြစ်မှ လွတ်စေရန် ဖြုလှုပ်ပုံ (သီးသီး၌ ကပ္ပိပုံ)

သီးသီးကို ကပ္ပိရာ၌ အဆံနှင့်အခွံသည် မထိပါက သီးသီးအခွံသည် ခွက်နှင့် သဘောတူသောကြောင့် ခွဲစေပြီးမှ ကပ္ပိမူကို ပြုရပါမည်။ အကယ်၍ အဆန်မချောင်ဘဲ နေလျှင် အခွံကို ကပ္ပိကောင်းပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) ဘူတဂါမ်ဖြစ်ခြင်း (၂) ဘူတဂါမ်ဟု သိခြင်း (၃) ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်း၍ဖြစ်စေ ဖျက်ဆီးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အညဝါဒက သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ ဝိဟေသကေ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုပညတ်အမျိုးအစား ။ ။ အာပတ္တိကရ အနုပညတ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ အညဝါဒက မည်ပုံ ။ ။ သံဃာ့အလယ်၌ ဝိနည်းဗိနိပုဂ္ဂိုလ်က မေးအပ်သော အကြောင်းအရာမှ အခြားအကြောင်းအရာကို ပြောတတ်သောကြောင့် “အညဝါဒက” မည်ပါသည်။

➤ အညဝါဒက-အရ ။ ။ ရှောင်လွှဲလှည့်စား ပြောကြားသောရဟန်း၏ ပြောဆိုခြင်း ကြိယာကို ယူရပါမည်။

➤ အညဝါဒက-ဟူသော အမည်သည် ။ ။ မေးအပ်သောအကြောင်းမှ တစ်ပါးသော အကြောင်းဖြင့်၊ မိမိပြောအပ်သော အကြောင်းမှ တစ်ပါးသော ဝိနည်းဗိနိ ပြောအပ်သော အကြောင်းကို ဖုံးကွယ်ခြင်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝိဟေသက မည်ပုံ ။ ။ ဝိနည်းဗိနိက မေးအပ်သည်ကို မဖြေကြားဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နေသောအားဖြင့် သံဃာကို ညည်းဆဲတတ်သောကြောင့် “ဝိဟေသက”မည်၏။

➤ ဝိဟေသက-ဟူသော အမည်သည် ။ ။ မဖြေဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ➤ ဝိဟေသက-အရ ။ ။ ညည်းဆဲခြင်း ကြိယာကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ကောသဗ္ဗိပြည် (နီခါန်း) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဋိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ပါးသော အကြောင်းဖြင့် တစ်ပါးသော အကြောင်းကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဋိလ်များ ။ ။ (၁) အာပတ်သင့်သည်ကို မသိသဖြင့် အရှင်ဘုရားတို့ အဘယ်ကို ပြောဆိုနေကြပါသနည်းဟု မေးသောရဟန်း၊ (၂) မဖြေဆိုနိုင်လောက်အောင် ပါးစပ်၌ ပေါက်နေသော အနာကြောင့်သော်၎င်း၊ သံဃာအား ငြင်းခုံခြင်းစသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော အလိုကြောင့်သော်၎င်း၊ မတရားသဖြင့် ကံကို ပြုကြလိမ့်မည်ဟူသော အလိုကြောင့်သော်၎င်း၊ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့် ကံကို ပြုကြလိမ့်မည်ဟူသော အလိုကြောင့်သော်၎င်း၊ ကံပြုခြင်းငှာ မထိုက်သူအပေါ်၌ ကံကိုပြုကြလိမ့်မည်ဟူသော အလိုကြောင့်သော်၎င်း မဖြေဆိုသော ရဟန်း (၃) ဥပ္ပတ္တက ရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ အညဝါဒက၊ ဝိဟေသက အမှုကို ဖြေသောရဟန်း၏ အာပတ်သင့်ရာအစါ အညဝါဒက ဝိဟေသက အမှုကိုပြုသော ရဟန်းအား သံဃာက အညဝါဒကကံ

ဝိဟေသကကံ ပြုပေးရပါမည်။ ကံပြုပြီးနောက် ထိုအမှုမျိုးကို ထပ်မံပြုလျှင် ပါနိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။ အညဝါဒကကံ ဝိဟေသကကံသို့ မတင်မီ ထိုအမှုမျိုးကို ပြုခဲ့ကိစ္စ ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အမှုအလိုက် အာပတ်သင့်မှု ။ အညဝါဒကကြောင့် ပါနိတ်အာပတ် တစ်ချက်၊ ဝိဟေသကကြောင့်လည်း ပါနိတ်အာပတ်တစ်ချက် သင့်ပါသည်။ နှစ်ပါးစုံကြောင့်ကား ပါနိတ်အာပတ် ၂-ချက်သင့်ပါသည်။

➤ ပါနိတ်အာပတ် ၂-ချက် သင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ မေးသည်မှတစ်ပါးသော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့် ပါနိတ်အာပတ်တစ်ချက်၊ မဖြေဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သံဃာကို ညည်းဆဲရာရောက်သောကြောင့် ပါနိတ်တစ်ချက် သင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပါနိတ်အာပတ် ၂-ချက်သင့်နိုင်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) ဓမ္မကံဖြင့် အညဝါဒကကံ၊ ဝိဟေသကကံသို့ တင်အပ်သူဖြစ်ခြင်း (၂) အာပတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဝတ္ထုဖြင့်ဖြစ်စေ မေးစိစစ်အပ်သူဖြစ်ခြင်း (၃) ဖုံးလွှမ်းလိုသောကြောင့် တစ်ပါးသောအကြောင်းဖြင့် တစ်ပါးသော အကြောင်း ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း (သို့မဟုတ်) ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥဇ္ဈာပနက သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥဇ္ဈာပနက အဓိပ္ပာယ် ။ ကျော်စောမဲ့ကို အလိုရှိကြကုန်၍ အယုတ်အား ဖြင့် သိစေခြင်း၊ အောက်တန်းစားဟု အသိအမှတ်ပြု၍ ကြည့်ရှုစေခြင်း၊ ယုတ်မာသော အဖြစ်ဖြင့် ကြံစည်စေခြင်းသည် “ဥဇ္ဈာပနက” မည်ပါသည်။

➤ ဇိယုနက အဓိပ္ပာယ် ။ ထိုထိုအရာ၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုခြင်း၊ ပြစ် တင် ရှုတ်ချခြင်းသည် “ဇိယုနက” မည်ပါသည်။

➤ မျက်စိမှောက်ကဲ့ရဲ့မှု ။ ရဟန်းတစ်ပါး၏ အကြောင်းကို အကျော်စောမဲ့စေလို ၍ အခြားသောရဟန်းတို့ထံ အထင်အမြင်သေးအောင် တိုက်ရိုက်ပြောဆိုခြင်းသည် မျက်မှောက်ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ မျက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့မှု ။ ရဟန်းတစ်ပါး၏အကြောင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်ထံ တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ မိမိတို့အဆွင်းချင်း အတင်းပြောခြင်း၊ မကောင်းသတင်းလွှင့်ခြင်း သည် မျက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်မှု ။ သံဃာက ကမ္မဝါဒဖြင့် သမုတ်အပ်သော သေနာသန ပညာပက၊ ဘက္ကုဒ္ဓေသကရဟန်း စသည်တို့ကို ထိုရဟန်းတို့၏ ကျော်စောမဲ့ကို အလို ရှိခြင်းဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျှင် ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ သမ္မုတိ မရသော ရဟန်းများ၏ သတင်းစကားပြောကြားလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါနိ) ၌ မေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အောက်တန်းစားဟု အသိ အမှတ်ပြုလျက် ကြည့်ရှုစေကြောင်း၊ ယုတ်မာသူဟု ကြံစည်စေကြောင်း စကားကို ပြော ဆိုခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သဘောအားဖြင့် ဆန္ဒစသည် ပြုနေသောရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့စေသောရဟန်း၊ (၂) အပြစ်ပြောသော ရဟန်း (၃) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၆-ပါး ။ ။ (၁) ဓမ္မကံဖြင့် သမုတ်အပ်သူဖြစ်ခြင်း (၂) အပြစ် ပြောခံရသူက ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၃) အဂတိ မလိုက်စားခြင်း (၄) ထိုသူ၏ ကျေးဇူးမဲ့ ကို လိုလားခြင်း (၅) ပြောရာပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၆) ဥဗ္ဗာပန၊ ဒိဃျနအမှု တစ်ခုခုဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စမ သေနာသန သိက္ခာပုဒ်

➤ မဇ္ဇ မည်ပုံ ။ ။ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ညောင်စောင်းအသွင်ဖြင့် ပြု လုပ်ထားသော အိပ်ဖိုရာ ခုတင်အမျိုးမျိုးသည် “မဇ္ဇ” မည်ပါသည်။

➤ ဝိဋ္ဌ မည်ပုံ ။ ။ ကုလားထိုင်၊စသော အနိမ့်အမြင့် ဖင်ထိုင်ခုံ အမျိုးမျိုးသည် “ဝိဋ္ဌ” မည်ပါသည်။

➤ မဇ္ဇနှင့် ဝိဋ္ဌ အထူး ။ ။ အလျားလေးတောင်ထွာ၊ လေးတောင်ပမာဏရှိလျှင် မဇ္ဇ၊ ထို့အောက် တိုသော ပမာဏရှိက ဝိဋ္ဌ၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ဘိသိ (ဘုံလျှို) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဝတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အပ်သောအရေဖြင့်ဖြစ်စေ အခွံပြုလုပ်၍ လူအမွေးနှင့် ပန်းညိုရွက်မှတစ်ပါး အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အမွေး အရွက်၊ မြက်၊ လျှော်၊ အဝတ်ပိုင်းတို့ဖြင့် အဆာသွတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ကျောင်း အသုံးအဆောင်ကို “ဘိသိ” (ဘုံလျှို)ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘုံလျှိုအစင်း ပြုလုပ်နည်း ။ ။ အဝတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အပ်သောအရေဖြင့်ဖြစ်စေ အခွံပြုလုပ်၍ လူအမွေးနှင့် ပန်းညိုရွက်မှတစ်ပါး အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အမွေး အရွက်၊ မြက်၊ လျှော်၊ အဝတ်ပိုင်းတို့ဖြင့် အဆာသွတ်၍ ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ ဘိသိ (ဘုံလျှို)-၌ ပါဝင်သော ပစ္စည်းများ ။ ။ လူအမွေး၊ အခြားအရွက်နှင့် မရောသော ပန်းညိုရွက်မှတစ်ပါး အမွေး၊ အရွက်၊ မြက်၊ လျှော်၊ အဝတ်ပိုင်းတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဘုံလျှို၌ ဆုံးစွဲပုံ ။ ။ ဘုံလျှိုကို ထိုင်ခြင်းငှာ၎င်း၊ အိပ်ခြင်းငှာ၎င်း အပ်ပါသည် ပမာဏ သတ်မှတ်ချက်ကား မရှိပါ။

➤ ဘိသိ (ဘုံလျှို) ၅-မျိုး ။ ။ (၁) ဥဏ္ဍာဘိသိ-သားမွေးဘုံလျှို၊ (၂) စောဠဘိသိ အဝတ်ဘုံလျှို၊ (၃) ဝါကဘိသိ-လျှော်မျှင်ဘုံလျှို၊ (၄) တိဏဘိသိ- မြက်ဘုံလျှို၊ (၅) ပဏ္ဍာဘိသိ-သစ်ရွက်ဘုံလျှို-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဧကန္တ (ခတ်အခင်း) ခေါ်ပုံ ။ ။ လျှော်မျှင်၊ ပန်းရင်းမြက်၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိန်းမြက် စသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ကာ အလယ်အတွင်း၌ ကောင်းစွာရစ်ပတ် ဖွဲ့ချည်လျက် အောက်ထက်အပြင်၌ ကျယ်ပြန့်၍ ထက်စည်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော အလယ်၌ ခြင်္သေ့ရေ စသည်တို့ဖြင့် အနားကွပ်ထားသော အခင်းကို “ဧကန္တ” (ခတ်အခင်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ခတ်အခင်း ဖြူလုပ်ပုံ ။ ။ လျှော်မျှင်၊ ပန်းရင်းမြက်၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိန်းမြက် စသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ကာ အလယ်အတွင်း၌ ကောင်းစွာရစ်ပတ် ဖွဲ့ချည်လျက် အောက်ထက်အပြင်၌ ကျယ်ပြန့်၍ ထက်စည်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော အလယ်၌ ခြင်္သေ့ရေ စသည်တို့ဖြင့် အနားကွပ်ကာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ ခတ်အခင်း၌ မအပ်သော အရေဟူ၍ မရှိခြင်းအကြောင်း ။ ။ ကျောင်း အသုံးအဆောင်သည် ရွှေအတိတ်ဖြင့်ပြီးသော်လည်း အပ်သောကြောင့်--တည်း။

➤ သံယံကစညောင်စောင်း၊ အင်းဗျဉ်၊ စသည်တို့ကို မစင်းကောင်းသော ကာလ

➤ အဓမ္မာကာသနှင့်စပ်၍ ယူရမည့်ကာလ ။ ။ မိုးလေးလအခါ၊ ဆောင်းအခါ မိုးရွာလျှင် ဆောင်းလေးလ၊ ကျိုးစသော ငှက်တို့၏ နေရာဖြစ်သော နွေလေးလ အခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မစင်းကောင်းရာ ဌာန (အဓမ္မာကာသနှင့်စပ်၍ ယူရမည့်ဌာန)

အမိုးမရှိသော လွင်တီးခေါင်နှင့် အမိုးရှိသော်လည်း အမိုးမလုံသော မဏ္ဍပ်၊ ကျိုးစသော ငှက်တို့၏ အမြဲနေရာ သစ်ပင်အောက် အရပ်များဖြစ်ပါသည်။

➤ စင်းကောင်းသော အခါကာလ ။ ။ မိုးမရွာသော ဆောင်းလေးလနှင့် နွေလေးလ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓမ္မာကာသ-အရ ။ ။ ပကတိ လွင်တီးခေါင်၊ မိုးယိုသော မဏ္ဍပ်၊ ကျိုးစသည်တို့ အမြဲနေရာ သစ်ပင်အောက်အရပ်၊ မိုးကာလ အမြဲမိုးရွာသော နေပုဒ်များ၌ ဆောင်းလေးလ၊ ကျိုးစသည်တို့နေရာ နွေလေးလ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ “သန္တရိတွာ” အရ မိမိအတွက် ခင်းခြင်းသာမက သူတစ်ပါးအတွက် ခင်းခြင်းကိုပါ ယူခြင်းသည် မှန်ကန်သင့်မြတ်ပါ၏လော?

ဖြေ ။ ။ မိမိအတွက် ခင်းအပ်သော အခင်းသာမက သူတစ်ပါးအတွက် ခင်းအပ်သော အခင်းသည်လည်း စေခိုင်းသူ မထိုင်သေးသမျှ (သို့မဟုတ်) “သင်သွားလိုလျှင်

သွားနိုင်၏။ အခင်းကို စောင့်ရှောက်ဖွယ်မလို” ဟု မဆိုသေးသမျှ ခင်းသူ၏ တာဝန် သာ ဖြစ်သောကြောင့် “သန္တရိတွာ” အရ၌ သူတစ်ပါးအတွက် ခင်းခြင်းကိုပါ ယူခြင်း သည် မှန်ကန် သင့်မြတ်ပါသည်။

➤ သူတစ်ပါးကို အခင်းခိုင်းရာ-၌ သိမ်းဆည်းရမည့် တာဝန်ရှိသူ

၁။ လူ့ သာမဏေကို အခင်းခိုင်းလျှင် ခိုင်းသောရဟန်း၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ရဟန်းကို အခင်းခိုင်းလျှင် ခိုင်းသောရဟန်း မထိုင်သေးသမျှ [သို့မဟုတ်] သင် သွားလိုလျှင် သွားနိုင်၏ဟု မပြောသေးသမျှ အခိုင်းခံရသော ရဟန်း၏ တာဝန်ဖြစ် ပါသည်။ ထိုင်လျှင်ကား ခိုင်းသော ရဟန်း၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ နေဝဥဒ္ဓဓရယျ နဥဒ္ဓဓရာဓပယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကိုယ်တိုင်ရုပ်သိမ်း၍ မိုးမစွပ် သော အရပ်၌ မထားခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း သင့်လျော်သော အရပ်၌ ထားမှုကို မပြုစေခြင်းကို နေဝဥဒ္ဓဓရယျ နဥဒ္ဓဓရာဓပယျ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနာပုစ္ဆ ဝါ ဂစ္ဆေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိမိတာဝန်ကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရသော ရဟန်း သာမဏေ၊ အာရာမစောင့်-စသည်တို့ကို မပန်ပြော မအပ်နှင်း၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲ သွားခြင်းကို “အနာပုစ္ဆ ဝါ ဂစ္ဆေယျ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနာပုစ္ဆ ဝါ ဂစ္ဆေယျ-၌ မန်ကြားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို မိမိပစ္စည်းကဲ့သို့ သဘောထားပြီး သိမ်းဆည်းတတ်သည့် ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ အာရာမ စောင့်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မပန်ပြောဘဲ သွားရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မပန်ပြောဘဲ သွားရာ၌ ထာမ မဇ္ဈိမ ပုရိသ၏ ခဲတစ်ကျအရပ်ကို ကျော်လွန်၍ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းမိသောအခါ ခဲ တစ်ကျ အရပ်ကို ကျော်လွန်သောကြောင့် ဂုတ္တန်အာပတ်၊ ဒုတိယခြေလှမ်းဖြင့် ခဲတစ်ကျ အရပ်ကို လွန်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ “ခြေကြွခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်”ဟုရာ၌ အဘယ်သို့ ဆုံးဖြတ်ရမည်နည်း။

ဓမ္မိ ။ ။ ပဌမ ခြေတစ်လှမ်း၌ ဂုတ္တန်၊ ဒုတိယ ခြေတစ်လှမ်း၌ ပါစိတ်အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသောရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ အခင်းကို မရုပ်သိမ်းမှု၍၎င်း၊ မပန် ပြောမှု၍၎င်း ဖဲသွားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဂုတ္တရဝတ္ထုသရုပ် (ဂုတ္တန်အာပတ် သင့်နိုင်သော ပစ္စည်းများ)

(၁) စိမိလိက-ပုဆိုးကြမ်း၊ (၂) ဥတ္တရတ္ထရဏ-ညောင်စောင်း၊စသည်တို့၏ အပေါ် ၌ ခင်းအပ်သော အခင်း၊ (၃) ဘူမတ္ထရဏ-မြေပေါ်၌ ခင်းအပ်သော အခင်း၊ (၄)

တဋ္ဌိက- သပေါများ၊ (၅) စမ္ပခဏ္ဍ-သားရေပိုင်၊ (၆) ပါဒပုဏ္ဏ-ခြေသုတ်၊ (၇) ဗလက ပိဋ-ပျဉ်ချပ်အင်းပျဉ်၊ (၈) ဝါရုဘဏ္ဍာ-သစ်ဘဏ္ဍာ၊ (၉) မတ္တိကာဘဏ္ဍာ-မြေညက်ဘဏ္ဍာ၊ (၁၀) ပတ္တာဓာရက-သပိတ်ခြေ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ အာရညိကဂ်ဓုတင် ဆောက်တည်သောရဟန်းသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ သွား လိုသော် သံဃိက ညောင်းစောင်း၊စသည်တို့ကို သိမ်းဆည်းထားရမည့် သေနာ သနဝတ်ကို ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း ဖြေဆိုပါ။

ဓမ္မ ။ ။ ခရီးသွားမည့်-တောကျောင်းဘုန်းကြီးသည် သံဃိက ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်ကို မိမိနှင့်သဘောတူသော အနီးအပါးကျောင်းသို့ ဖွဲ့ထားပြီးမှ သွားရ မည်။ သဘာဂကျောင်း မရှိလျှင် မိုးမစွပ်သော လိုဏ်ဂူ၊စသော အရပ်၌ ထားခဲ့ရမည်။ ထိုအရပ်မျိုးမရှိမှ သစ်ပင်၌ ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ရမည်။ ခြံမစားနိုင်လောက်အောင် ကျောက်ခဲ လေးလုံးအပေါ်၌ ညောင်စောင်းတင်၍ ထိုညောင်စောင်းပေါ်၌ အခြားညောင်စောင်း နှင့် အင်းပျဉ်၊စသည်များ အဆင့်ဆင့်တင်၍ သွားကောင်းပါသည်။

➤ အဓမ္မောကာသိကဓုတင်၊ ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင်ရဟန်း၏ သံဃိက ညောင်စောင်း စသည်ကို စောင့်ရှောက်ပုံ ။ ။ အဓမ္မောကာသိကဓုတင်၊ ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ရဟန်း တို့သည် ညောင်စောင်း၊စသည်ကို လွင်တီးခေါင်၌ မထားကောင်းပါ။ သင်္ကန်းကို ကျောင်းငယ်သဖွယ် အစိုးအကာ ပြုလုပ်၍ သံဃိက ညောင်စောင်း၊စသည်ကို စောင့် ရှောက်ရပါမည်။

➤ မဇ္ဇ+ ပိဋ ၄-မျိုး ။ ။ (၁) မသာရက-တိုင်ထွင်း၍ ဘောင်သွင်းထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ (၂) ဗုဒ္ဓိကာဓဗ္ဗ-တိုင်၌ ဘောင်ကပ်၍ ရိုက်ထားသော ညောင် စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ (၃) ကုဋီရပါဒက-ခြေကောက်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ (၄) အာဟစူပါဒက-ဘောင်ထွင်း၍ ခြေသွင်းထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အခင်း၊ ရင်းနှီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အခင်း၌ ရုပ်သိမ်းမှု၊စသည် မပြုဘဲ သွားသော ရဟန်း၊ (၂) နေလှန်းစဉ် ပြန်လာ၍ ရုပ်သိမ်းမည်ဟု ကြံ၍ သွားသော ရဟန်း၊ (၃) မိမိထက် သီတင်းကြီးသူတို့က နေရာမှထစေခြင်း၊ ဘီလူး ပြိတ္တာတို့ ထိုင်နေ ခြင်း၊ အစိုးရသူက အတင်းယူခြင်း၊ ခြင်္သေ့စသည်တို့လာ၍ နေခြင်း၊စသော အနှောက် အယှက်ကြောင့် သွားသောရဟန်း၊ (၄) အသက် ဗြဟ္မစရိယအန္တရာယ်ကို ပြုတတ် သော ဘေးရန်တို့ရှိစဉ် သွားသောရဟန်း၊ (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၆-ပါး ။ ။ (၁) ညောင်စောင်း၊စသည်တို့၏ သံဃိကဖြစ်ခြင်း (၂) လွင်တီးခေါင်အရပ်၌ ခင်းခြင်း၊ (၃) အစိုးရသူတို့က အာဏာဖြင့် ညောင်စောင်း

အင်းပျဉ်ကို ယူခြင်း၊ (သို့မဟုတ်) ဘီလူး သားရဲ ထိုင်နေခြင်း၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျား လိုက်ခြင်း၊ စသော အနှောင့်အယှက်မရှိခြင်း။ (၄) ဘေးရန် မရှိခြင်း။ (၅) မငဲ့မကွက် သွားခြင်း။ (၆) ခဲတစ်ကျကို လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စူဠိယ ဓဿနာသနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိဟာရ-အရ ။ ။ အခန်းကို၎င်း၊ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အလုံးစုံ ဗိုးအပ်သော လုံခြုံသောကျောင်းကို၎င်း ယူရပါမည်။

➤ ဓဿယျ-အရ/ ဓဿယျသစ္စမ် ။ ။ (၁) ဘိသိ-ဘုံလျှို့၊ (၂) စိမိလိကာ-အဝတ်ကြမ်း၊ (၃) ဥတ္တရတ္ထရဏ-အပေါ်လွှမ်းအခင်း၊ (၄) ဘူမတ္ထရဏ-မြေအခင်း၊ (၅) တုဋ္ဌိကာ ဖျာကြမ်း၊ (၆) စမ္ပခဏ္ဍာ-သားရေပိုင်၊ (၇) နိသီဒန-နိသီဒီနံ၊ (၈) ပစ္စတ္ထရဏ-သီးခြားအခင်း၊ (၉) တိဏသန္တာရ-မြက်အခင်း၊ (၁၀) ပဏ္ဏသန္တာရ-သစ်ရွက်အခင်း။

➤ စိမိလိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အပြေအပြစ် ပြုလုပ်ထားသောမြေ၌ အဆင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ပြုလုပ်ထားသောအခင်းသည် “စိမိလိကာ”မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တရတ္ထရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊စသည်တို့၏ အထက်၌ ခင်းဖို့ရာ သင့်လျော်သော အပေါ်လွှမ်းအခင်းသည် “ဥတ္တရတ္ထရဏ” မည်ပါသည်။

➤ ဘူမတ္ထရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပုဆိုးကြမ်းရှိလျှင် ပုဆိုးကြမ်း၏အထက်၌ ပုဆိုးကြမ်း မရှိလျှင် မြေသက်သက်၌ ခင်းထိုက်သော ဖျာ၊ သင်ဖြူ၊စသော အခင်းမျိုးသည် “ဘူမတ္ထရဏ” မည်ပါသည်။

➤ တုဋ္ဌိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထန်းရွက်၊စသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သပေါဖျာ သည် “တုဋ္ဌိကာ”မည်ပါသည်။

➤ စမ္ပခဏ္ဍာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥသည့် အလုံးစုံသော သားရေသည် “စမ္ပခဏ္ဍာ” မည်ပါသည်။

➤ စမ္ပခဏ္ဍာ-န္တံ စမ္ပ-အရ ။ ။ ခြင်္သေ့ရေ၊ ကျားရေ၊စသော အရေအားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ဓဿနာသနုပရိစုဘာဂအတွက် ဖြေသုံးစေရ စသည်တို့ကို သုံးကောင်း/မသုံးကောင်း ။ ။ ကျောင်းအသုံးအဆောင်၌ကား မအပ်သော သားရေမည်သည် မရှိသောကြောင့် သုံးကောင်းပါသည်။

➤ ပစ္စတ္ထရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ခြံထည်နှင့် သားမွေးကော်ဇောတို့သည် ပစ္စတ္ထရဏ မည်ပါသည်။

➤ ရဟန်းအများရှိသော ကျောင်းတိုက်၌ သံဃိကကျောင်း အိပ်ရာနေရာများကို ဆုံးစွဲနည်း ။ ။ ဝါ၊အပိုင်းအခြားအားဖြင့် (ဝါစဉ်ဖြင့်) ယူ၍ သုံးစွဲရပါမည်။

➤ အိပ်ရာ နေရာကို မပန်ကြား မသိမ်းဘဲသွားရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ

အကာအရံရှိလျှင် အကာအရံ၊ အကာအရံ မရှိလျှင် အစွန်ဆုံးကျောင်းမှ ခဲနှစ်ကျဉ်းစာကို ကျော်လွန်ပါက ပဌမ ခြေတစ်လှမ်း၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဒုတိယ ခြေတစ်လှမ်း၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမ္မ။ ။ အဘယ်ကျောင်းမျိုး၌ ခင်းထားသော အိပ်ရာ နေရာအခင်းကို မပန်ပြောဘဲ သွားလာနိုင်ပါသနည်း။

ဓမ္မိ။ ။ ခြေတက်လိမ့်မည်ဟု ယုံမှားဖွယ် မရှိသောကျောင်းမျိုး၌ မပန်ပြောဘဲ သွားလာနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ပန်ပြော၍ သွားခြင်းသည် ဂမိကဝတ်အကျင့်ဖြစ်သည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ သတ္တရသဝဂ္ဂို ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃိကကျောင်း၌ အိပ်ရာ နေရာကိုခင်းပြီး ရုပ်လည်း မရုပ်သိမ်းဘဲ ပန်လည်း မပန်ပြောဘဲ သွားခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အခင်း ၁၀-မျိုးကို ကျောင်းအတွင်း၌ခင်း၍ မရုပ်သိမ်းဘဲသွားသော ရဟန်း၏ အပြစ် ။ ။ ကျောင်းတွင်း၌ခင်း၍ မရုပ်သိမ်းဘဲသွားလျှင် ကျောင်းလည်းပျက် အခင်းလည်း ပျက်သောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ မဏ္ဍပ်အတွင်း၌ခင်း၍ မရုပ်သိမ်းဘဲ သွားသောရဟန်း၏ အပြစ်
မဏ္ဍပ်အတွင်း၌ ခင်းလျှင် အခင်းသာပျက်စီး၍ ကျောင်းမပျက်စီးနိုင်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်နိုင်သော နေရာဌာနများ ။ ။ ဆွမ်းစားရပ်၊ မကာရံအပ်သော မဏ္ဍပ်၊ ကာရံထားသော်လည်း ရဟန်း၊ သာမဏေများစွာတို့၏ စုဝေးရာမဏ္ဍပ် သစ်ပင်၏ အနီးအောက်အရပ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မ။ ။ အခင်း ၁၀-မျိုးတွင် မပါဝင်သော မဉ္ဇူ ပိဋကို ကျောင်း၌ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းဥပစာ၌ဖြစ်စေ ခင်းထား၍ မရုပ်သိမ်းဘဲသွားလျှင် အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်ပါသနည်း။

ဓမ္မိ။ ။ မဉ္ဇူ ပိဋ-တို့ကို ကျောင်းအတွင်း၌ထားသော်လည်း တော်တော်ကြာရှည်ဖြင့် ခြေမတက်နိုင်၍ ကျောင်းမပျက်သောကြောင့်၎င်း၊ ကျောင်းအပြင်၌ ထားလျှင်ကား ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်သူတို့မြင်၍ ရုပ်သိမ်းကြလိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မလွတ်သော (အနာမတ္ထိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိ၏ဥစ္စာ၌၎င်း၊ (၂) အကျွမ်းဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာ၌၎င်း၊ (၃) ရုပ်သိမ်းခြင်း စသည်ကိုပြု၍ သွားရာ၌၎င်း။

(၄) အနှောင်အယှက်ရှိ၍ စွန့်လျက်သွားရာ၌၎င်း၊ (၅) ယနေ့ပင်ပြန်လာ၍ ရုပ်သိမ်းမည်ဟု ကြံ၍ သွားပြီးနောက် ရောက်ရာအရပ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍ ပန်ကြားသူ၊ (၆) မြစ်ရေပြည့်ခြင်း၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ စသော အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ပြန်မလာနိုင်သူ၊ (၇) ဘေးရန်တို့ကြောင့် မရုပ်သိမ်းဘဲ သွားသူ၊ (၈) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့မှာ အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၇-ပါး ။ ။ (၁) ပြဲခဲ့ပြီးသော သေယျဖြစ်ခြင်း၊ (၂) သံယိကဖြစ်ခြင်း၊ (၃) မိုးမလုံသော သံယိကကျောင်း၌ခင်းခြင်း၊ ခင်းစေခြင်း (၄) အနှောက်အယှက်မရှိခြင်း၊ (၅) ဘေးရန် မရှိခြင်း၊ (၆) မငဲ့မကွက် သွားခြင်း၊ (၇) အာရာမ်းနှင့် အာရာမ်ဖြစ်ထိုက်ရာ အရပ်ဟူသော ဥပစာကို ကျော်လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အနုပစ္စ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာနံ-အရ ။ ။ ဤရဟန်းကို မထစေထိုက်ဟု သိခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ အာနံ-အရ ဓနုရာဗ္ဗ မထစေထိုက်စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သီတင်းကြီးသူ မိမိထက် သီတင်းကြီးသောကြောင့် သီတင်းကြီးသူကို မထစေထိုက်ပါ။ (၂) မကျန်းမာသူ၊ မကျန်းမာသူသည် မကျန်းမာ သနားစရာ ဖြစ်သောကြောင့် မထစေထိုက်ပါ။ (၃) ဘဏ္ဍာတိုက်စိုး ရဟန်း၊ ဓမ္မကထိက၊ ဝိနည်းမိုရ်၊ ဂိုဏ်းကို စာချပေးသော ဆရာ၊ ကျေးဇူးများသောကြောင့်၎င်း၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးကဲသောကြောင့်၎င်း၊ အမြဲနေခြင်း အကျိုးငှာ ကျောင်းကိုသမုတ်၍ ပေးထားသောကြောင့်၎င်း ဘဏ္ဍာတိုက်စိုး ရဟန်း၊ ဓမ္မကထိက၊ ဝိနည်းမိုရ်၊ ဂိုဏ်းကို စာချပေးသော ဆရာ-တို့ကို မထစေထိုက်ပါ။

➤ ပုဗ္ဗုပဂဓံ ဘိက္ခု-၌ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ (၁) သီတင်းကြီးသူ၊ (၂) မကျန်းမာသူ၊ (၃) ဘဏ္ဍာတိုက်စိုး ရဟန်း၊ ဓမ္မကထိက၊ ဝိနည်းမိုရ်၊ ဂိုဏ်းကို စာချပေးသော ဆရာတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အနုပစ္စ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းထိုင်ရာ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၏ ဥပစာ တစ်တောင့်ထွာအရပ် အတွင်းသို့ဖြစ်စေ၊ ထွက်ရာ ဝင်ရာ လမ်းနှင့်တကွ လမ်း၏ဥပစာ တစ်တောင့်ထွာအရပ် အတွင်းသို့ဖြစ်စေ ဝင်ရောက်နေထိုင်မှုကို “အနုပစ္စ”ဟုခေါ်ပါသည်။

➤ အနုပစ္စ-အရ ယူရမည့် ဥပစာ ။ ။ ကျောင်းကျယ်လျှင် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၏ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်တောင့်ထွာ ဥပစာ၊ ကျောင်းငယ်လျှင် တစ်တောင့်ထွာ လောက်သောဘက်၌ တစ်တောင့်ထွာ ဥပစာ၊ ဝင်လာသောရဟန်း၏ ခြေဆေးရာ ကျောက်ဖျာမှ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တိုင်အောင် ဥပစာ၊ ထွက်သွားသော ရဟန်း၏ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်မှ ကျင်ငယ်စွန့်ရာအရပ်တိုင်အောင် ဥပစာတို့ကို ယူရမည်။

➤ သေဗျံ ကဗ္ဗေဗျံ-န္တံ သေဗျံ-အရ ။ ။ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း နှစ်မျိုးလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ သေဗျံ ကဗ္ဗေဗျံ-န္တံ အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းကို ဖြုခြင်းအကြောင်း ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့်--ပြုပါသည်။

➤ အာပတ်ဆင့်ခုံ ။ ။ အိပ်ရာ နေရာ(၁၀)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ ခင်းသောရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ထိုအိပ်ရာ နေရာ၌ထိုင်သော ရဟန်း၊ အိပ်သောရဟန်းမှာ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း နှစ်မျိုးလုံးကိုပြုသော ရဟန်းမှာ ပါမိတ်အာပတ် ၂-ချက် သင့်ပါသည်။ အဖန်ဖန် ထိုင်မှု၊ အိပ်မှုပြုသော ရဟန်းမှာ ပယောဂ အရေအတွက်အား ဖြင့် ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဗ္ဗိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ အနီးသို့ဝင်၍ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကိုပြုခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနည်း-န္တံ အည-အရ ။ ။ ဘေးရန်ရှိခြင်း၊ မကျန်းမာခြင်း၊ စသော အကြောင်း များကို ယူရပါမည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဆင့်ခုံ ။ ။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၏ တစ်တောင့်ထွာ ဥပစာ ခြေဆေးကျောက်ဖျာမှ ဝင်လမ်း ဥပစာ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာအရပ်သို့ ထွက်လမ်း ဥပစာ မှ ပြင်ဘက်၌ ဆွမ်းစားရပ်၊ စသော အရပ်၊ ကျောင်း၏ဥပစာတို့၌ ကိုယ်တိုင်ခင်းခြင်း သူတစ်ပါးကို ခင်းစေခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျောင်း၊ အကျွမ်းဝင်သူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကျောင်း၌ ခင်းသောရဟန်း၊ (၂) မကျန်းမာ ၍ အစားအပူ နှိပ်စက်သဖြင့် အနီးသို့ ကပ်ဝင်သောရဟန်း၊ (၃) ဘေးရန်တို့ကြောင့် အနီးသို့ ကပ်ဝင်သောရဟန်း၊ (၄) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့မှာ အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အနီ ၄-ပါး ။ ။ (၁) သံယိကကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ သူများပိုင် ပုဂ္ဂလိက၌ ဒုက္ကဋ်၊ မိမိပိုင်၌ အနာပတ္တိ၊ (၂) ထိုနေရာမှ ထွက်ခွါ ထသွားစေထိုက်သူ မဟုတ်မှန်း သိခြင်း၊ (၃) ကျဉ်းကျယ်စေလိုခြင်း၊ (၄) ဥပစာ၌ ထိုင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အိပ်ခြင်း။

နိက္ကမ္မန သိက္ခာပုဒ်

➤ သိက္ခာ-အရ ။ ။ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ပြောတတ် သူ၊ စသော အလွန်ရဟန်းမှတစ်ပါးသော ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ နိက္ခမဗျဉ္ဇန-အရ ကိုယ်တိုင်နှင့်ထုတ်သော ရဟန်း အာပတ်သင့်ပုံ

ဘုံအဆင့်များသော ပြဿာဒ်၊ တံခါးမုခ်များသော လေးဖက်တန်းလျား ဇရပ်ရှိသော ကျောင်းတို၌ ဆွဲကိုင်၍ ကြား၌ ရပ်မထားဘဲ တစ်ကြိမ်တည်းသော လုံ့လဖြင့် ကျောင်ပြင်ဘက်ရောက်အောင် နှင်ထုတ်သောရဟန်းအား ပါမိတ်အာပတ် ၁-ချက်၊ ကြား၌ရပ်၍ ပယောဂ အမျိုးမျိုးဖြင့် နှင်ထုတ်သောရဟန်းအား တံခါးပေါက် အရေအတွက် လိုက်၍ ပါမိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ လက်ဖြင့် မကိုင်ဘဲ ထွက်သွားဟု နှင်ထုတ်သော ရဟန်းအား စကားလုံး အရေအတွက်လိုက်၍ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိက္ခမဗျဉ္ဇန-အရ သူတစ်ပါးကို နှင်ထုတ်စေရာ၌ အာပတ်ဆုံးဖြတ်ပုံ

“နှင်ထုတ်လော့”ဟု စေခိုင်းကာမျှ၌ ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ တစ်ကြိမ်သာ စေခိုင်း၍ တံခါးပေါက်များစွာမှ ထွက်သွားသော်လည်း ပါမိတ်အာပတ်တစ်ချက်၊ “ဤမျှလောက် တံခါးတိုင်အောင် နှင်ထုတ်လော့”ဟု၎င်း၊ တံခါးမကြီးတိုင်အောင် နှင်ထုတ်လော့”ဟု၎င်း သတ်မှတ်စေခိုင်းရာ၌ တံခါးပေါက် အရေအတွက်လိုက်၍ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နိက္ခမဗျဉ္ဇန-၌ နိက္ခမ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) ကာယ နိက္ခမနု (၂) ဝါစာနိက္ခမနု။

➤ ကုမိတ-အရ ။ ။ အမျက်ထွက်သူကို ယူရပါမည်။

➤ အနတ္တမနု-အရ ။ ။ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသူကို ယူရပါမည်။

➤ နိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းကို နှင်ထုတ်ရာ၌ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်း

နိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းအား အလုံးစုံသော သံယုဇာဓာမ် (ဝါ) ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်လုံးမှ နှင်ထုတ်ခွင့်ရှိပါသည်။

➤ နိက္ခမဝေဒနာရှင် ရဟန်းကို နှင်ထုတ်ရာ၌ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်း

နိက္ခမဝေဒနာရှင် ရဟန်းကို မိမိနေရာအရပ်မှသာ နှင်ထုတ်ထိုက်ပါသည်။ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်လုံးမှ မနှင်ထုတ်ထိုက်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌

ဆဋ္ဌဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဋ္ဌါဇိ)ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို သံယိကကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ခြင်း (ဓမ္မ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ (၁) ပုဂ္ဂလိကကျောင်းမှ နှင်ထုတ်သောရဟန်း၊ (၂)

ထိုရဟန်း၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်သောရဟန်း၊(၃) ဆွမ်းစားဇရပ်၊စသော ကျောင်းဥပစာမှ ရဟန်းကို၎င်း၊ ရဟန်း၏ ပရိက္ခရာကို၎င်း နှင်ထုတ်သော ရဟန်း၊ (၄) လူ၊ သာမဏေကို၎င်း၊ လူ သာမဏေ၏ ပရိက္ခရာကို၎င်း၊ ကျောင်း၊ ကျောင်းဥပစာမှ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်စေခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နှင်ထုတ်ထိုက်သော ရဟန်းများ ။ ။ ငြင်းခုံငြင်းကိုပြုတတ်သော ရဟန်း၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သော အန္တောသိက၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ရဟန်း၊ အလင်္ဂီရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တက ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိပိုင်ကျောင်းမှုသင်း အကျွမ်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျောင်းမှုသင်း နှင်ထုတ်သောရဟန်း၊ (၂) ငြင်းခုံမှုကို ပြုတတ်သော ရဟန်းကို နှင်ထုတ်သောရဟန်း၊ (၃) ၎င်း၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်သော ရဟန်း၊ (၄) မိမိနေရာ အရပ်မှ အလင်္ဂီရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်းတို့ကို နှင်ထုတ်သောရဟန်း၊ (၅) စည်းကမ်း မလိုက်နာသော အနီးနေတပည့်၊ အတူနေ တပည့်တို့ကို နှင်ထုတ်သော ရဟန်း၊ (၆) မိမိကိုယ်တိုင် ဥမ္မတ္တကဖြစ်နေသော ရဟန်း-တို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သံယိကကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ခိုက်ရန်ပေါသ မပြုတတ်သော ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ (၃) စိတ်ဆိုး၍ နှင်ထုတ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အနှင်ခိုင်းခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဟာသကုဋိ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝေဟာသကုဋိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နှစ်ထပ် သုံးထပ်ကျောင်း၌ အထက်ထပ်တွင် ကြမ်းမခင်းရသေး၍ ကောင်းကင်ပြင်ကဲ့သို့ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသော ကျောင်းကို “ဝေဟာသကုဋိ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝေဟာသကုဋိ-အရ ။ ။ မဇ္ဈိမပုရိသ-၏ ဦးခေါင်းလွတ်အောင် မြင့်သော ကျောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဝေဟာသကုဋိ ပမာဏ ။ ။ အလုံးစုံတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့် အောက်၌ဖြစ်သော ထုပ်၊ လျှောက်၊ ဆင့်တို့ဖြင့် ပမာဏ မဇ္ဈိမပုရိသ-၏ ဦးခေါင်းကို မထိခိုက်နိုင်လောက်အောင် မြင့်သောကုဋိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာဟာစုပါဒက မည်ပုံ ။ ။ ဘောင်ကို ထွင်းပြီး အခြေကိုသွင်းထားသော ညောင်စောင်းသည် “အာဟာစုပါဒက” မည်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ အထက်ဆင့်တွင် ဟင်းလင်းအပြင်ရှိသော ကျောင်း၌ အပေါင်၌ထွင်း၍ သွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းဖျဉ်ကို ဖိ၍ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း (ဧတ္ထ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်သန့်ပုံ ။ ။ ဝေဟာသကုဋိ၏ ထုပ်၊ လျှောက်၊အထက်၌ ထားအပ်သော အပေါင်၌ထွင်း၍ သွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းဖျဉ်ကို ခင်း၍ ထိုင်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်၊ အိပ်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်၊

နှစ်မျိုးလုံးကိုပြုလျှင် ပါမိတ်နှစ်ချက်၊ အကြိမ်ကြိမ်ပြုလျှင် လုံ့လ ပယောဂ အရေ အတွက်အားဖြင့် ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်သော ကျောင်းများ ။ ။ မိမိကိုယ်ပိုင်ကျောင်း၊ အကျွမ်းဝင် သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော ကျောင်း၊ ဝေဟာသကုဋိ မဟုတ်သော သစ်ရွက်ကျောင်း စသည် ဦးခေါင်း မလွတ်သော ဝေဟာသကုဋိ၊ အောက်ထပ်၌ သစ်သားစသည် ထား၍ မသုံးစွဲသောကျောင်း၊ အပေါ်ထပ်၌ ပျဉ်ခင်းထားသော ကျောင်း၊ အင်္ဂတေစသည် အပြေအပြစ်ပြုထားသော ကျောင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) မိမိပိုင် (သို့မဟုတ်) အကျွမ်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျောင်း၌ ထိုင်သောရဟန်း၊ (၂) အာဟာရပိဒက ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်၌ ထိုင်သောရဟန်း၊ (၃) ဟင်းလင်းအပြင်၌တည်သော အာဟာရပိဒက ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ရပ်လျက် တစ်စုံတစ်ခုကို ဆွဲယူလှမ်းချိတ်သောရဟန်း၊ (၄) ခြေထောက် ထိပ်၌ သံရိုက်ထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ထိုင်သော ရဟန်း၊ (၅) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့သည် အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) သံယိကကျောင်းဖြစ်ခြင်း (၂) ဦးခေါင်းကို မတိုက်မိလောက်အောင်မြင့်သော ဝေဟာသကုဋိဖြစ်ခြင်း (၃) အောက်ထပ်၌ သွားလာ သုံးစွဲလေ့ရှိခြင်း (၄) စို့မရိုက်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ ထိုင်ခြင်း(သို့)အိပ်ခြင်း

မဟလ္လကဓိဟာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ မဟလ္လကဓိဟာရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပမာဏအားဖြင့် ကြီးမား၍ ကျောင်းရှင် ဒါယကာရှိသော ကျောင်းကို “မဟလ္လကဓိဟာရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဓိဟာရ-အရ ။ ။ အတွင်းသုတ်လိမ်းအပ်၊ အပြင်သုတ်လိမ်းအပ်သော တိုက် ကျောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ခွါရကောသ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အလွန်ဆုံး အပိုင်းအခြားအားဖြင့် တံခါးပေါင် ကျည်းခွေ၏ ထက်ဝန်းကျင်၌ နှစ်တောင့်ထွာရှိသော အရပ်သည် “ခွါရကောသ” မည် ပါသည်။

➤ အဂ္ဂန္ဓ-အရ ။ ။ မုချအားဖြင့် တံခါးရွက်ကို ယူရပါမည်။ အဝိနာဘာဝနည်း အားဖြင့် တံခါးဘောင်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဌပန-အရ ။ ။ မြဲမြံခိုင်ခန့်အောင် ထားခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ယာဝ ခွါရကောသာ အဂ္ဂန္ဓန္တပနာယ-ဟု ဟောတော်မူရကြောင်း

တံခါးရွက်သည် ချောင်နေပါက ဖွင့်လိုက်လျှင် နံရံကို ထိခိုက်တတ်၏။ ပိတ်ရာ ၌လည်း ကျည်းခွေကို ထိခိုက်တတ်၏။ ထိခိုက်မှုကြောင့် နံရံလျှပ်၏။ နံရံလျှပ်သော

ကြောင့် မြေညက်လှုပ်၏။ မြေညက်လှုပ်သောကြောင့် လျော့လည်းလျော့၊ ပြိုလည်း ပြိုကျနိုင်သောကြောင့် “ယာဝ ခွါရကောသာ အဂ္ဂဋ္ဌပနာယ”ဟု ဟောတော်မူသည်။

➤ အာလောကသန္တိ ပရိကမ္မာယ-အရ လိမ်းကျံရမည့်အရပ် ။ ။ ပြတင်း တံခါး ရွက်လောက် ကျယ်ပြန့်သော အရပ်တိုင်အောင် လိမ်းကျံရပါမည်။

➤ အာလောကသန္တိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အလင်းရောင်ကို ပိတ်ကာသောလေသောက် ပြတင်းတံခါးရွက်ငယ်များကို “အာလောကသန္တိ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာလောကသန္တိ-အရ ။ ။ လေသောက်ပြတင်း၏ တံခါးရွက်ငယ်တို့ကို ယူ ရပါမည်။

➤ ပြတင်း တံခါးရွက်ငယ်များ ရိုက်ခတ်နိုင်ရာအရပ် ။ ။ လေသောက်ပြတင်း ၏ တံခါးရွက်ငယ်တို့သည် ဖွင့်လိုက်လျှင် တစ်ထွာအတိုင်းအရှည်၊ တစ်ထွာထက် ပိုလွန်သော နံရံအရပ်ကို ရိုက်ခတ်နိုင်ပါသည်။

➤ လေသောက်ပြတင်း၏ ဥပစာ ။ ။ နံရံနှစ်ဘက်နှင့် အထက်၊ အောက်ဟူသော အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ရနိုင်ပါသည်။

➤ အထပ်ထပ်သုတ်လိမ်းရကျိုး

➤ အာလောကသန္တိပရိကမ္မာယဖြင့် ပြအပ်သော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ တံခါးရွက်၏ အပြန်အကျယ် ပမာဏရှိသော အရပ်ကို လေသောက် ပြတင်း တံခါးရွက်များ ခိုင်မြဲအောင်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ လိမ်းကျံနိုင်သည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြပါသည်။

➤ ဒွတ္တိစ္ဆဒနဿ၊စသော စကားကို မိန့်တော်မူရကျိုး ။ ။ အမိုး၌ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ဒွတ္တိစ္ဆဒနဿ၊စသော စကားကို မိန့်တော်မူပါသည်။

➤ ဒွတ္တိစ္ဆဒန ပရိယာယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နှစ်ထပ် သုံးထပ် လှည့်ပတ်မိုးခြင်းကို “ဒွတ္တိစ္ဆဒန ပရိယာယ”ဟု ဆိုပါသည်။ * ပရိယာယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဝန်းကျင်ထပ်ဆင့်၍ မိုးခြင်းကို “ပရိယာယ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အပ္ပဟရိတေ ဋ္ဌိတေန-ဋ္ဌိ ဟရိတ-အရ ။ ။ စပါး (၇)မျိုးစသော ကောက်ကိုင်း၊ ပဲနောက်၊ ပဲကြီး၊ နှမ်း၊ ပဲစိပ်၊ ဗူး၊ ဖရုံစသော ပဲကိုင်း ဟရိတ-အရ ယူရပါမည်။

ထို့ပြင် လယ်ထဲတွင် စိုက်ထားသော မျိုးစေ့သည် မိုးရွာလျှင် ဧကန်ပေါက်နိုင်ပါက ၎င်းမျိုးစေ့ကိုလည်း ဟရိတ-အရ ယူရပါမည်။

➤ အပ္ပဟရိတေ ဋ္ဌိတေန-ဟူသည် ။ ။ စိမ်းစိုသော ကောက်ပင်၊ ပဲပင် မရှိရာ အရပ်၌ ရပ်လျက် စီမံခြင်းကို ဆိုပါသည်။

➤ အပ္ပဟရိတေ ဋ္ဌိတေန အဓိဉ္ဇာအဋ္ဌိ-ဋ္ဌိ စီမံရမည့်နေရာဌာန ။ ။ ခေါင်လျှောက်

ဝါး၏ ဘေး၌ (သို့မဟုတ်) ထုပ်ကာ၏ဘေးကနေ အပေါ်မှ ငုံ့ကြည့်သော ယောက်ျားသည် အမိုးအစွန်း ခြင်ပိတ်များဆီသို့ မျက်စိတန်း၍ကြည့်လျှင် အောက်၌ရပ်၍ စီမံနေသူကို မြင်လောက်သော နေရာ၌၎င်း၊ အောက်ကကြည့်သော ရဟန်းကလည်း အထက်၌ပြခဲ့သော အရပ်ဝယ်နေသူကို မြင်နိုင်လောက်သော နေရာ၌၎င်း ရပ်၍ စီမံနိုင်ပါသည်။

➤ အပ္ပမာဒဇာတိ ဌာန ။ ။ စပါးမျိုး (၇)ပါးစသည် အပြားရှိသော ကောက်မျိုး၊ ပဲနောက်၊ ပဲကြီး၊ နှမ်း၊ ကုလားပဲ၊ ဗူး၊ ဖရုံစသည် အပြားရှိသော ပဲမျိုးများ မရှိသည့် နေရာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အဖြောင့်အားဖြင့် မိုးရာ၌ အုတ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေတို့ဖြင့် မိုးရကား အုတ်ချပ် အရေအတွက်၊ ကျောက်ပြား အရေအတွက်၊ အင်္ဂတေခဲ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဝန်းကျင်လှည့်ပတ်မိုးရာ၌ မြက်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်ဖြစ်စေ မိုးနိုင်၏။ ထိုသို့မိုးလျှင် သစ်ရွက် အရေအတွက်၊ မြက်ဆုပ် အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်များစွာ သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ကောသမ္မိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဇ္ဈိလီ)ကို အကြောင်းပြု၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ မိုးစေခြင်း၊ သုတ်လိမ်းစေခြင်း (ဓမ္မေ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလီများ ။ ။ (၁) ဖြူသောအဆင်း၊ စသည်ကို ပြုသောရဟန်း၊ (၂) နှစ်ထပ် သုံးထပ်နှင့် ထို့အောက်ယုတ်လျော့၍ အမိုးမိုးသောရဟန်း၊ (၃) လိုက်၊ ဂူ၊ မြက်မိုးကုဋီ၊ စသည်တို့၌ စီမံသော ရဟန်း၊ (၄) အခြားသူအတွက် စီမံသောရဟန်း၊ (၅) မိမိ၏အပ်သော ဥစ္စာဖြင့် ပြုသောရဟန်း၊ (၆) နေရာကျောင်းမှ ကြွင်းသော အဆောက်အဦတို့ကို ပြုသောရဟန်း၊ (၇) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) မဟလ္လကဝိဟာရ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မိမိဖို့နေရာ ကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ (၃) နှစ်ထပ် သုံးထပ် ပိုလွန်၍ စီမံခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မုဏက သိက္ခာပုဒ်

➤ အနံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ “ဤရေသည် ပိုးနှင့်တကွ ဖြစ်၏”ဟု မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း နှစ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် သိခြင်းကို “အနံ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အနံ-အရ သိပုံ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) ကိုယ်တိုင်မြင်သဖြင့် သိခြင်း၊ (၂) သူတစ်ပါး ပြောကြားသဖြင့် သိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥဒကံ-အရ ယူရမည့် ဓရ ။ ။ မြက်စသည် ထည့်လိုက်လျှင် ကုန်ခမ်းသွားမည့် ရေ၊ နောက်ကျမည့်ရေကို ယူရပါမည်။

➤ ဥဓက-အရ မယူသင့်သည့် ဓရ ။ ။ ပိုးကောင် မသေနိုင်လောက်အောင် များစွာသော ဓရကို မယူရပါ။

➤ သိဇ္ဇေယျ-အရ ကိုယ်တိုင်သွန်းလောင်းရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရေအယဉ်ကို မဖြတ်ဘဲ တစ်ခါတည်းရေတစ်အိုးလုံးကုန်အောင် သွန်းလောင်းသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ ရေအယဉ်ကိုဖြတ်၍ ဖျန်းပက်သော ရဟန်းအား ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ပိုးရှိသော ရေမြောင်းကို မိမိလိုရာသို့ ရှေးရှုဆောင်လျှင် တစ်နေ့ပတ်လုံး စီးသော်လည်း ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ ထိုထိုအရပ်က ပိတ်ဆို့၍ အခြားအရပ်သို့ ဆောင်ယူသော ရဟန်းအား ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

မြက်၊ သစ်ရွက်၊ သစ်ခက်စသော ဝတ္ထုများကို တစ်ကြိမ်တည်းသော ပယောဂဖြင့် ပိုးရှိသော ရေ၌ ထည့်သောရဟန်းအား ပါစိတ်တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ ထည့်သောရဟန်းအား ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိဇ္ဇာဓပယျ-အရ သူတစ်ပါးကို သွန်းလောင်းခိုင်းရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ သူတစ်ပါးကို သွန်းလောင်းခိုင်းရာ၌ စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ တစ်ကြိမ်စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ရေများစွာ သွန်းလောင်းသော်လည်း ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ အာဠဝိပြည် (နိခါန်း) ၌ အာဠဝိမြို့နေ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပိုးရှိသောရေကို သွန်းလောင်းခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ပိုးမရှိသော ရေ၌ ပိုးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍သော်၎င်း၊ ပိုးရှိ မရှိသောရေ နှစ်မျိုးလုံး၌ ယုံမှားရှိ၍သော်၎င်း သွန်းလောင်းသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သေစေလိုသော စေတနာ မရှိဘဲ သွန်းလောင်းသောရဟန်း (၂) သတိမေ့၍ သွန်းလောင်းသောရဟန်း (၃) ပိုမိုမှန်း မသိသောရဟန်း၊ (၄) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ပိုးရှိသော ရေဖြစ်ခြင်း (၂) သွန်းလောင်းခြင်းကြောင့် ပိုများသေမည်ကို သိခြင်း (၃) ပိုးသေလောက်သော ရေလည်းဖြစ်ခြင်း (၄) မြက်၊စသည်တို့ကို သွန်းလောင်းခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို “ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဌ”ဟု ဆိုကြောင်း ။ ။ တစ်ရံတစ်ခါ ကုသိုလ် စိတ်ဖြင့်လည်း ပိုးရှိသောရေကို သုံးစွဲမိ၊ ရဟန္တာများလည်း ဤသိက္ခာပုဒ်ကို မသိ၍ ပြုမိတတ်သောကြောင့် “ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဌ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ တိစိတ္တ-ဟု ဆိုကြောင်း ။ ။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတစိတ်ရှိလျက် သင့်အပ်သောကြောင့် “တိစိတ္တ”ဟု ဆိုပါသည်။

တြိခါဝေဂ်/ ဩခါဝေသိက္ခာပုဒ်

➤ အသမ္ပတရဟန်း ခေါ်ပုံ ။ ။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္ပတိ မရသော ရဟန်းကို “အသမ္ပတရဟန်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္ပတိဟူသည် ။ ။ ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ရဟန်း ဟု သံဃာက အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ သမုတ်ခြင်းကို “ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္ပတိ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီဇယော-အရ ။ ။ ဥဘတောသံဃာ၊ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုနောဝါဒက အင်္ဂါ-၈-ပါး / ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမထိုက်သူ၏ အင်္ဂါ

(၁) ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိခြင်း၊ (၂) ပိဋကဗဟုသုတရှိခြင်း၊ (၃) ပါတိမောက္ခ နှစ်စောင်ကို နှုတ်တက်အာရုံရခြင်း၊ (၄) ကောင်းသော စကားလုံးနှင့် ကောင်းသော အသံရှိခြင်း၊ (၅) ဘိက္ခုနီသံဃာ အများ၏ အကြည်ညိုခံရခြင်း၊ (၆) ဘိက္ခုနီတို့ကို တရားဟောစွမ်းနိုင်ခြင်း၊ (၇) ရှေးလူ့ဘဝတုန်းက ဘိက္ခုနီတို့၌ ကာယသံသဂ္ဂ၊ သိက္ခာမာန် သာမဏေမတို့၌ မေထုန်မှုကို မပြုဘူးခြင်း၊ (၈) ဝါ ၂၀-ရရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂရုဓမ္မ တရား ၈-ပါး ။ ။ (၁) ဝါတစ်ရာ ရနေသော်လည်း ပြုခါစရဟန်း ငယ်အား ရှိခိုးရခြင်း၊ (၂) ရဟန်းမရှိသောနေရာတွင် ဝါမဆိုရခြင်း၊ (၃) လခွဲတိုင်း ရဟန်းများထံ ခစားရခြင်း၊ (၄) ဥဘတောသံဃာ၌ ပဝါရဏာ ဖိတ်ရခြင်း၊ (၅) ဥဘတော သံဃာ၌ တစ်ပက္ခ မာနတ်ကျင့်ရခြင်း၊ (၆) သိက္ခာမာန်ကို ဥဘတော သံဃာထံ၌ ရဟန်း ခံ ပေးရခြင်း၊ (၇) ရဟန်းယောက်ျားများကို မဆဲရေးရခြင်း၊ (၈) ဘိက္ခုနီမများ ဘိက္ခု ကို ဩဝါဒ မပေးရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ/ ဤ ၈-ပါးဖြင့် ဆုံးမလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဩဝေဒယျ အဓိပ္ပါယ်/ ဩခါဝေ-အရ ။ ။ ဂရုဓမ္မတရား ၈-ပါးကို ရွတ်ဆို ဟောပြောလျက် ဆုံးမခြင်းကို “ဩဝေဒယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ ဩဝါဒ၏အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုစ္ဆိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆုံးမခြင်း (ဓမ္မေ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဓမ္မ+အဓမ္မကံ၏ အစွမ်းဖြင့် သင့်ရောက်သော အာပတ်အရေအတွက် ဝဂ္ဂဘိက္ခုနီကို ဩဝါဒပေးရာ၌ ပါစိတ် ၉-ချက်၊ သမဂ္ဂဘိက္ခုနီကို ဩဝါဒပေးရာ၌လည်း ပါစိတ် ၉-ချက်၊ ဤသို့လျှင် အဓမ္မကံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပါစိတ် ၁၈-ချက်။ ဓမ္မကံ၌ အနာပတ္တိဝါရကိုချန်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၁၇-ချက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာမတ္တိ) ပုစ္ဆိလိများ ။ ။ (၁) ဓမ္မ-၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိလျက် ညီညွတ်သော ဘိက္ခုနီသံဃာကို ညီညွတ်သော ဘိက္ခုနီသံဃာဟု အမှတ်ရှိ၍ ဆုံးမသောရဟန်း၊ (၂) ဂရုဓမ်ပါဠိ အကျဉ်းဥဋ္ဌေသကို ပေးသောရဟန်း၊ (၃) ဂရုဓမ်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သင်ပေးသောရဟန်း၊ (၄) ရွတ်ဆိုပါလော့ဟု ဘိက္ခုနီတို့က လျှောက်အပ်သော် ဂရုဓမ်ပါဠိကို ရွတ်ဆိုသောရဟန်း၊ (၅) ဂရုဓမ်နှင့်စပ် မစပ်သော ပြဿနာကို မေးလာ၍ ဖြေဆိုသောရဟန်း၊ (၆) ဘိက္ခုနီမတို့ နာယူကုန်စဉ် အခြားသူအား ဟောသောရဟန်း၊ (၇) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမအား ဂရုဓမ်တရား ဟောကြားသော ရဟန်း၊ (၈) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ် အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သမ္ပတိ မရခြင်း (၂) ဘိက္ခုနီ၏ ပြည့်စုံသော ရဟန်းမိန်းမဖြစ်ခြင်း (၃) ဂရုဓမ်တရားဖြင့် ဆုံးမခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အတ္ထကံတ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဩဝေဓယျ အဓိပ္ပာယ်/ ဩဝါဒ-အရ ။ ။ ဂရုဓမ် ရှစ်ပါးတို့ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဂရုဓမ်မှ တစ်ပါး သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာတရားဖြင့်ဖြစ်စေ ဆုံးမခြင်းကို “ဩဝေဓယျ”ဟုဆိုသည်

➤ ဘိက္ခုနီဇယာ-အရ ။ ။ ဥဘတောသံဃာ၊ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဉ္စင်းခံထားသော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်စူဠပန် (ပုစ္ဆိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ နေဝင်သည့်တိုင်အောင် ဆုံးမခြင်း (ဓမ္မေ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ (၁) နေ့မဝင်သေးမီ နေဝင်ပြီဟု အမှတ်ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း ဆုံးမသောရဟန်း၊ ဧကတောဘိက္ခုနီမကို ဆုံးမသော ရဟန်းတို့သည် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) နေဝင်ခြင်း (၂) ပြည့်စုံစွာ ဘိက္ခုနီဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဆုံးမခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘိက္ခုနုပဿယ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိက္ခုနုပဿယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဘိက္ခုနီမများ တစ်ညညတာ ကာလမျှ နေထိုင်ဖူးသော ကျောင်းကိုပင် “ဘိက္ခုနုပဿယ” (ဘိက္ခုနီမကျောင်း) ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဩဝဓေယျ အဓိပ္ပါယ် /ဩဝါဒ-အရ ။ ။ ဂရုဓမ်ပါငြိတို့ဖြင့် ဆုံးမခြင်းကိုသာ “ဩဝဓေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဂီလာန-အရ ။ ။ ဂရုဓမ် အဆုံးအမကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှာ၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို မေးခြင်း၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းဟူသော သံဝါသအကျိုးငှာ၎င်း သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ အညတြိ သမယာ-အရ ။ ။ အဆုံးအမခံဖို့ဖြစ်စေ၊ ကံကြီး ကံငယ်ပြုရန် ဖြစ်စေ မသွားနိုင်လောက်အောင် မကျန်းမာသူကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သမ္ပုတိရသို့ မဟုတ်လျှင် ဩဝါဒသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်တစ်ချက်၊ ဘိက္ခုနုပဿယ သိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်တစ်ချက်၊ နေ့ဝင်ပြီးမှ ဆုံးမလျှင် အတ္တဝါတ သိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်တစ်ချက်၊ ပေါင်း ၃-ချက် သင့်ပါသည်။

➤ သမုတ်ထားသော ရဟန်းသည် ညဉ့်အချိန်၌ဆုံးမလျှင် ပါစိတ် ၂-ချက်သာ သင့်ရကြောင်း ။ ။ ရဟန်းကို သမုတ်ထားသည့်အတွက် ဂရုဓမ်ပါငြိဖြင့် ဆုံးမခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်သော ပါစိတ်အာပတ် မရှိသောကြောင့်--တည်း။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သက္ကတိုင်း (နိဓါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်)ကို အကြောင်းပြု၍ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ သွား၍ ဆုံးမခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ (၁) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမကို ရဟန်းမဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ ယုံမှားသံသယရှိ၍၎င်း ဆုံးမသောရဟန်း၊ (၂) ဧကတောဘိက္ခုနီမကို တစ်ပါးပါးသော တရားဖြင့် ဆုံးမသောရဟန်း၊ (၃) ဥဘတောဘိက္ခုနီမကို သုတ္တန် အဘိဓမ္မာဖြင့် ဆုံးမသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သွားသင့်ရာအခါ၌ သွား၍ ဆုံးမသောရဟန်း၊ (၂) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမကို ဆုံးမသောရဟန်း၊ (၃) ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ကဲ့သို့ ပါငြိသင်ခြင်း၊စသည်ဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁)ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ သွားခြင်း၊ (၂) ပြည့်စုံသော ရဟန်းမ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) အခါ မရှိခြင်း၊ (၄) ဂရုဓမ်ဖြင့် ဆုံးမခြင်း။

အာမိသ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာမိသဓမ္မာတု-၌ အာမိသ-အရ ။ ။ သင်္ကန်းစသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို

ယူရပါမည်။

➤ စေတရာ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္ပတိရ သိက္ခာ (၂၀) ရရှိပြီးသော မထေရ်ရဟန်းများကို ယူရပါမည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သမ္ပတိရပြီးသော ရဟန်းတို့ကို အကျော်လောမဲ့ကို အလိုရှိသောကြောင့် ပြောသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်ရပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆုံးမကုန်၏ဟု ပြောဆိုခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သမ္ပတ အနုပသမ္ပန္န အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းဘဝတုန်းက သမ္ပတိရခဲ့၍ ယခုအခါ သိက္ခာချလျက် သာမဏေဘဝ၌ တည်သူကို “သမ္ပတ အနုပသမ္ပန္န”ဟုခေါ်သည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၂) တရားသဖြင့် သမ္ပတိရသူ ဖြစ်ခြင်း (၃) အာမိသ ငဲ့မှု မရှိခြင်း (၄) ကျေးဇူးမဲ့ကို လိုလားသဖြင့် ပြောဆိုခြင်း။

စီဝရဒါန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ + သက်န်းပေးခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး ။ ။ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်၌ ရဟန်း၏ ခံယူသူ ဖြစ်ခြင်း၊ စီဝရဒါန သိက္ခာပုဒ်ကား ရဟန်းမ၏ ခံယူသူဖြစ်ခြင်း။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

စီဝရသိဗ္ဗန သိက္ခာပုဒ်

➤ စီဝရ-အရ ။ ။ ဝတ်ရုံလောက်သော သက်န်းကို ယူရပါမည်။

➤ သိဗ္ဗဗျ-အရ ကိုယ်တိုင်ချုပ်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင်ချုပ်လျှင် အပ်ကိုသွင်း၍ အပ်ကိုနှုတ်တိုင်း နှုတ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်စီ သင့်၏။ အပ်ကို အကြိမ်များစွာ ထိုးပြီးမှ တစ်ချက်တည်း ဆွဲနှုတ်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

➤ သိဗ္ဗဗျ-အရ သူတစ်ပါးကို ချုပ်ခိုင်းရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သူတစ်ပါးကို ချုပ်ခိုင်းရာ၌ ပြီးစီးအောင်ခိုင်းစေလျှင် ခိုင်းသောရဟန်းမှာ ပါစိတ်တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ ဤသက်န်း၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စ သင့်တာဝန်ဟု ခိုင်းအံ့။ အပ်နှုတ်တိုင်း အပ်နှုတ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ စေခိုင်းသော ရဟန်းအား စကားတစ်ခွန်းဖြင့် ပါစိတ်များသင့်ပါသည်။ အဖန်ဖန်ခိုင်းရာ၌ကား ပါစိတ်များစွာဟု ဆိုဖွယ်ပင် မရှိပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်သင့်ပုံ ။ (၁) ဆွေမျိုးတော်သော ရဟန်းမကို ဆွေမျိုးမတော်ဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း သင်္ကန်းချုပ်သောရဟန်း။ (၂) ဧကတော ဥပသမ္ပန္တ ရဟန်းမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်သောရဟန်းတို့အား ခုတ္တုဋ္ဌိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ (၁) သင်္ကန်းမှတစ်ပါး အိတ်၊စသော ပရိက္ခရာကို ချုပ်ပေးသောရဟန်း။ (၂) ဆွေမျိုးတော်သော ဘိက္ခုနီမ၊ သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမတို့၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ပေးသောရဟန်း။ (၃) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) ဆွေမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီ၏ သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း။ (၂) ဝတ်ရုံလောက်ခြင်း (၃) ချုပ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ချုပ်စေခြင်း။

သံဝိဇာန သိက္ခာပုဒ်

➤ သံဝိဇာယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သွားခါး၌ အချိန်းအချက်ပြုလုပ်၍ တိုင်ပင်ခြင်းကို “သံဝိဇာယ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ တိုင်ပင်သင့်သော ဓနရာ / ကပ္ပိယဉ္စမိ- အပ်သောဓမ္မ ။ ။ ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်း၊ ရွာတွင်း ကျောင်းတိုက်၊ ရွာတွင်း ဆွမ်းစားဇရပ်၊ တိတ္ထိကျောင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ [ထိုနေရာမျိုး၌ တိုင်ပင်လျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။]

➤ မတိုင်ပင်သင့်သော ဓနရာ ။ ။ ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်း၊ ရွာတွင်း ကျောင်းတိုက်၊ ရွာတွင်းဆွမ်းစားဇရပ်၊ တိတ္ထိကျောင်းတို့မှတစ်ပါး ရွာတွင်း၊ ကျောင်း၊ တံခါးဝ၊ ခရီးဆုံ နေရာ၊ စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ [ထိုနေရာမျိုး၌ တိုင်ပင်လျှင် ခုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်သင့်၏။]

➤ အကပ္ပိယဉ္စမိ / မအပ်သောဓမ္မ ။ ။ ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်း၊ ရွာတွင်း ကျောင်းတိုက်၊ ရွာတွင်း ဆွမ်းစားဇရပ်၊ တိတ္ထိကျောင်းတို့ကိုကြည့်၍ ကျန်အရပ်သည် အကပ္ပိယဉ္စမိ (မအပ်သောဓမ္မ) ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မအပ်သောဓမ္မ၌ ရပ်၍ တိုင်ပင်သောရဟန်းအား တိုင်ပင်ခြင်းကြောင့် ခုတ္တုဋ္ဌိအာပတ်၊ ယနေ့၊ နက်ဖြန်ဟူ၍ သတ်မှတ်အပ်သော အခါကို မဇ္ဈတ် ယွင်းစေဘဲ တံခါးနှင့်လမ်း ချွတ်ယွင်းစေ၍လည်း သွားသောရဟန်းအား အလွန်နီးသော ရွာပင်ဖြစ်သော်လည်း ရွာတစ်ရွာ၏ ဥပစာသို့ဝင်လျှင် ပထမခြေလှမ်း၍ ခုတ္တုဋ္ဌိ၊ ဒုတိယခြေလှမ်း၍ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဤသို့လျှင် ရွာတစ်ရွာ၏ ဥပစာသို့ ရောက်ခြင်း အရေအတွက်အားဖြင့် ပါမိတ်အာပတ်များ သင့်ပါသည်။

➤ သဏေက (အစဉ်းအဓမ္မ) ၃-မျိုး ။ (၁) ကာလသဏေက-အချိန်ကာလကို

သတ်မှတ်၍ ချိန်းချက်ခြင်း၊ (၂) ခွါရသင်္ကေတ-တံခါးကို သတ်မှတ်၍ ချိန်းချက်ခြင်း (၃) မဂ္ဂသင်္ကေတ- လမ်းကို သတ်မှတ်၍ ချိန်းချက်ခြင်း။ | အချိန်ကာလ ချိန်းချက်မှု လွဲလျှင် အာပတ်မသင့်။ တံခါး၏ ချိန်းချက်မှု၊ လမ်း၏ ချိန်းချက်မှု လွဲသော်လည်း အာပတ်သင့်နိုင်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ဗညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ကြောင်းတည်းသော အခွန်ရှည်သော ခရီးကိုသွားခြင်း (ဓမ္မာ) ကြောင့် ဗညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တိုင်ပင်ခြင်း မရှိသော သွားခြင်း၊ တိုင်ပင်ခြင်းရှိ၏ ဟု အမှတ်ရှိ၍ ၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍ ၎င်း သွားသောရဟန်း၊ ဘိက္ခုနီမက မတိုင်ပင်ဘဲ မိမိကသာ တိုင်ပင်သောရဟန်းတို့အား ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သွားသင့်ရာအခါ၌ တိုင်ပင်ပြီး သွားသောရဟန်း၊ (၂) ကိုယ်တိုင် မတိုင်ပင်ဘဲ သွားသောရဟန်း၊ (၃) တိုင်ပင်သော်လည်း အချိန်အချက် ဖျက်သိမ်း၍ သွားသောရဟန်း၊ (၄) ဘေးရန်တို့ကြောင့် တိုင်ပင်၍ သွားသောရဟန်း၊ (၅) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ နံနက်ခင်းသွားမည်ဟု ပြောဆိုပြီးနောက် ညနေခင်း သွားသောရဟန်း၊ ယနေ့ သွားမည်ဟု ပြောဆိုပြီးနောက် နောက်တစ်ရက်မှ သွားသောရဟန်းတို့အား အာပတ် သင့်/မသင့် စိစစ်ပြပါ။

ဓမ္မိ ။ ။ အချိန်ကာလ ချိန်းချက်မှုလွဲသောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီမ၊ သာမဓကေမ၊ သိက္ခမာန်တို့နှင့်အတူ ဘုရားပူး သွားသော ရဟန်း - သပ္ပိဏကဝဂ် သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ➤ ဥဘတော ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ ဘုရားပူးသွားသော ရဟန်း -

ဩဝါဒဝဂ် သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) နှစ်ဦးသဘောတူ စီစဉ်၍ သွားခြင်း (၂) ချိန်းချက်မှု မချွတ်ယွင်းခြင်း (၃) ချိန်းချက်သွားသင့်ရာအခါ မဟုတ်ခြင်း (၄) ဘေးရန် မရှိခြင်း (၅) အခြားတစ်ရွာသို့ သက်ရောက်ခြင်း (သို့) ယူဇနာဝက်ကိုလွန်ခြင်း။

နာဝါဘိက္ခုဟန သိက္ခာပုဒ်

➤ သံဝိဓာယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ လောက၌ သာယာအပ်သော မိတ်ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ပျော်မြူးလို၍ တိုင်ပင်သွားခြင်းကို “သံဝိဓာယ”ဟု ဆိုပါသည်။

ဓမး ။ ။ ရေကန်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ စသည်တို့၌ ပျော်မြူးလို၍ ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ သွားသော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်/မသင့် အကြောင်းပြု၍ ဖြေဆိုပါ။

ဓမ္မံ ။ ။ ပါဠိတော်၌ ဥဒ္ဓံ ဂါမိနီဝါ အဓောဂါမိနီဝါ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့်၎င်း၊ ရေကန်၊ သမုဒ္ဒရာတို့၌ အစုန် အဆန် မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ ဥဒ္ဓံ ဂါမိနီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပျော်မြူးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် မြစ်၏အထက်ဖြစ်သော ရေညာသို့သွားသော လှေကို “ဥဒ္ဓံဂါမိနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဓော ဂါမိနီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပျော်မြူးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ပင် အောက်ဖြစ်သော ရေစုန်သို့ သွားသောလှေကို “အဓောဂါမိနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

မေး ။ ။ အဘယ်အကျိုးငှာ အဘယ်သို့ ပို့ဆောင်သောလှေကို စီးလျှင် အာပတ် မသင့်နိုင်ပါသနည်း။

ဓမ္မံ ။ ။ လိုရာဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်စေခြင်းအကျိုးငှာ အထက်သို့သော်၎င်း၊ အောက်သို့သော်၎င်း ပို့ဆောင်သောလှေကို စီးရာ၌ အာပတ် မသင့်ပါ။ [သမုဒ္ဒရာ၌လည်း ချမ်းသာသလို သွားနိုင်ပါသည်။]

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ရွာရှိသော ကမ်းဘေးဖြင့် သွားရာအခါ၌ အခြားတစ်ရွာ၏ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ရွာမရှိသော ကမ်းဘေးဖြင့်သော်၎င်း၊ တစ်ယူဇနာကျယ်ပြန့်သော မြစ်အလယ်ဖြင့်သော်၎င်း သွားရာအခါ၌ ယူဇနာဝဂ် အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂိုရုဟန်းများ (ပုဋိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ လှေစီးခြင်း (ဓမ္မံ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ပရိပါစိတ သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ အညတြ ပုဗ္ဗေ ဂိဟိသမာရဗ္ဗာ- ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီ ပရိပါစိတ ပိဏ္ဍာပါတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွေမျိုးမတော်သော လူဒါယကာတို့ အထဲတွင် ဘိက္ခုနီမက ဘိက္ခု၏ ဂုဏ်သတင်းကို ပြောဆိုကာ “အရှင်အား လှူကြ၊ အရှင်အတွက် ပြုလုပ်ကြ”ဟု စီမံ၍ ရလာသော ဆွမ်းကို “ဘိက္ခုနီ ပရိပါစိတ ပိဏ္ဍပါတ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ပိဏ္ဍပါတ-အရ ။ ။ ဘောဇဉ်ငါးပါးကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ ဇာနံ-အရ ။ ။ ကိုယ်တိုင်သိခြင်း၊ တစ်ဆင့်ကြားသိခြင်း ၂-ပါးလုံးကို ယူရမည်။

➤ ဇာနံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဘိက္ခုနီမ စီမံထားသော ဆွမ်းဟု သိလျက် စားခြင်းကို “ဇာနံ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဂိဟိသမာရဗ္ဗဆွမ်း ခေါ်ပုံ ။ ။ ဘိက္ခုနီမတို့ မစီမံမိကပင် လူဒါယကာတို့က စီမံ ခန့်ခွဲထားသော ဆွမ်းမျိုးကို “ဂိဟိသမာရဗ္ဗဆွမ်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။ (တစ်နည်း)

တစ်နည်း--- ရဟန်းမ၊ စိမ့်အပ်သော ဆွမ်းမှ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းတို့အတွက် လူတို့က စိမ့်ထားသောဆွမ်း၊ ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်မံသူတို့၏ ဆွမ်းမျိုးကို “ဂိဟိသမာရဗ္ဗဆွမ်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သမာရဗ္ဗ-ဟူသော အမည်သည် ။ ။ ကောင်းစွာ စိမ့်ထားသော ဆွမ်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဘိက္ခုနီ စိမ့်ထားသောဆွမ်းကို အကပ်ခံလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ယင်းဆွမ်းကို စားလျှင် မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဓိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ ဒေဝဒတ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းမသည် စိမ့်အပ်သော ဆွမ်းကိုစားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ဧကတော ဥပသမ္ပန္တ ဘိက္ခုနီမ စိမ့်ထားသော ဆွမ်းကို စားသောရဟန်း၊ အပရိပါဓိတဆွမ်း၌ ပရိပါဓိတဆွမ်းဟု ထင်မှတ်၍ စားသော ရဟန်း၊ အပရိပါဓိတဆွမ်း၊ ပရိပါဓိတဆွမ်း၌ ယုံမှား၍ စားသောရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) အပရိပါဓိတဆွမ်း၊ ပရိပါဓိတဆွမ်း၌ အပရိပါဓိတဆွမ်းဟု အမှတ်ရှိ၍ စားသောရဟန်း (၂) လူတို့စိမ့် ထားသော ဆွမ်းကို စားသောရဟန်း၊ (၃) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမ စသည်တို့ စိမ့် သော ဆွမ်းကို စားသောရဟန်း၊ (၄) ဘောဇဉ် ငါးမျိုးမှကြွင်းသော ယာဝု၊ ခဲဖွယ်၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို စားသောရဟန်း၊ (၅) ဥမ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ဘိက္ခုနီ စိမ့်ခြင်း (၂) ဘိက္ခုနီ စိမ့်ထားသော ဆွမ်းဟု သိခြင်း (၃) ဘိက္ခုနီ မစိမ့်မီ ရှေ့အဖိုက လူတို့စိမ့်မှု မရှိခြင်း (၄) ဘောဇဉ် ငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း (၅) ထိုဘောဇဉ်ကို စားမျိုးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဏ ဏ ဏ ဏ ဏ

ရဟောနိသန္ဓ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသော သိက္ခာပုဒ်များ ။ ။ (၁) ဂုတိယ အနိယတ သိက္ခာပုဒ် (၂) အစေဠကဝဂ် ရဟောနိသန္ဓ သိက္ခာပုဒ် (၃) အစေဠကဝဂ် ဥပနန္တ စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

➤ ထိုသို့ တူပါလျက် သီးခြား ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဘိက္ခုနီနှင့် အတူ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ နေခြင်းဟူသော ဝတ္ထုကြောင်းက သီးခြားလည်းဖြစ်၊ အစေဠက ဝဂ် ဥပနန္တ စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်လာ ဝတ္ထု၏ အလျဉ်းလည်းဖြစ်သောကြောင့် ရဟော နိသန္ဓ သိက္ခာပုဒ်ကို သီးခြား ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဘောဇနဝဂ်/အာဝဿထပိဏ္ဍာ သိက္ခာပုဒ်

➢ အနုပညတ်ဝါဠိ ။ ။ အဂိလာနေန ဖြစ်ပါသည်။

➢ အဂိလာန-အရ/ အဂိလာန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယူဇနာဝဂ် ခရီးကို သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းကို “အဂိလာန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ အာဝဿထပိဏ္ဍာကို နေ့စဉ်ဘုဉ်းပေးနိုင်သော ဂိလာနမုန့်

➢ ဂိလာန-အရ/ ဂိလာန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယူဇနာဝဂ် ခရီးကိုမျှ မသွားနိုင်သူကို “ဂိလာန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ အာဝဿထပိဏ္ဍာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤမည်သော၊ ဤမျှသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၎င်း၊ ဤမျှသော ဘောဇနဟူ၍၎င်း ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဘောဇန နှစ်ပါးကို မရည်စူး မပိုင်းခြားဘဲ ဇရပ်၊ မဏ္ဍပ်၊ သစ်ပင်ရင်း၊ စသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိ တစ်ခုခုသော အရပ်၌ ကောင်းမှု ကို လိုလားသူတို့သည် ခရီးသွား၊ ဂိလာန၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ၊ ရဟန်းတို့၏အကျိုး ငှာ တည်ထားအပ်သော ဘောဇနသည် “အာဝဿထပိဏ္ဍာ” မည်ပါသည်။

➢ ဧကော အာဝဿထပိဏ္ဍာ-၌ ဧကော-အရ ။ ။ တစ်နေ့စားထိုက်သော ဆွမ်းကို ယူရပါမည်။ (တစ်ကြိမ်စားထိုက်သော ဆွမ်းကို မယူရပါ။)

➢ အာဝဿထ-အရ ။ ။ တည်းခိုရာ ဇရပ်ကို ယူရပါမည်။

➢ ပိဏ္ဍာ-အရ ။ ။ ဘောဇန ၅-ပါးကို ယူရပါမည်။

ဧမး ။ ။ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗော-အရ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က မည်သည့်အရပ်၌ မည်သည့်ဆွမ်းကို မည်မျှစားနိုင်ပါသနည်း။

ဓဖြ ။ ။ အမျိုးတစ်ဦးကသော်၎င်း၊ အမျိုးအားလုံးတို့ စုပေါင်း၍သော်၎င်း၊ တစ်ခု သော အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ အမျိုးမျိုးသော အရပ်တို့၌ဖြစ်စေ “ယနေ့ အရပ်တစ်ခု၊ နက်ဖန်အရပ်တစ်ခု၌” ဤသို့ အမြဲမသတ်မှတ်အပ်သော အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ ဝတ် တည်အပ်သော ဆွမ်းကို အရပ်တစ်ခုတည်း၌ တစ်ရက်တည်းသာ စားနိုင်သည်။

➢ တဧကော ဧဝ ဥတ္တရိ ဘုဇေယျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဒုတိယနေ့မှစ၍ ထို အရပ်၌၎င်း၊ အခြားအရပ်၌၎င်း အမျိုးတို့၏ ဥစ္စာကို ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျှီတိုင်း စားမျှီတိုင်း၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နောက်ထပ်နေ၍ တည်းခိုရာဇရပ်၊ စသည်၌ ဝတ်တည်အပ်သော ဆွမ်းကိုစားခြင်း (ဧတ္ထ)ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) ဂိလာနဖြစ်၍ ဂိလာန ဟု အမှတ်ရှိလျက် စားသောရဟန်း၊ (၂) ခရီးသွားစဉ် ခရီးအကြား၌ တစ်နေ့စား၊

ရောက်ရာအရပ်၌ တစ်နေ့စား၊ ပြန်လာသော် ခရီးအကြား၌ တစ်နေ့စား၊ ပြန်ရောက်
 ရာ အရပ်၌ တစ်နေ့စား၊ အားလုံး လေးကြိမ်စားသော ရဟန်း၊ (၃) သွားမည်ဟု စား
 ပြီး ထွက်သွားသော် တစ်စုံတစ်ခု ဘေးရန်ကြောင့် ပြန်လာကာ ဘေးမရှိသောအခါ
 ထပ်၍ သွားမည်ဟု တစ်ဖန်တစ်နေ့စား စားသောရဟန်း၊ (၄) အလှူရှင်တို့ ပင့်ဖိတ်
 ၍ အလိုရှိတိုင်းစားသော ရဟန်း၊ (၅) ဘောလင်ငါးပါးမှတစ်ပါး ယာဂု၊ ခဲဖွယ်၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်ကို စားသောရဟန်း၊ (၆) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အာဝသထဝိက္ခာဖြစ်ခြင်း (၂) ဂိလာန မဟုတ်
 ခြင်း၊ (၃) နေ့စဉ်နေ၍ စားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏဘောဇန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂဏဘောဇန-အရ ။ ။ ဂဏဘောလင်ကို စားခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဂဏဘောဇန-၌ ဂဏ-အရ ။ ။ လေးပါးမှစ၍ အထက်ဖြစ်သော ရဟန်းများ
 ကို ယူရပါမည်။

➤ ဂဏဘောဇန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ၄-ပါး၊ ၄-ပါးထက်ပိုလွန်သော ရဟန်းတို့အား
 ပင့်ဖိတ်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ တောင်းခြင်းကြောင့်သော်၎င်း ရအပ်သော ထမင်း၊
 စသော ဘောလင်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဘောလင်ကို “ဂဏဘောလင်”ဟု ခေါ်
 ပါသည်။

➤ ဂဏဘောဇနဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်းများ ။ ။ ၄-ပါး၊ ၄-ပါးထက်
 ပိုလွန်သော ရဟန်းတို့အား ပင့်ဖိတ်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ တောင်းခြင်းကြောင့်သော်
 ၎င်း၊ ရအပ်သော ထမင်း၊ စသော ဘောလင်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဘောလင်
 ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဘောဇန-အရ ။ ။ ထမင်း၊စသော ဘောလင်ငါးပါးကို ယူရပါမည်။

➤ ဂဏဥပုသ်လာ ဂဏနှင့် ဂဏဘောဇနလာ ဂဏ-အထူး ။ ။ ဂဏဥပုသ်လာ
 ဂဏ-သည် နှစ်ပါး သုံးပါးကို ဆိုလိုပါသည်။ ဂဏဘောလင်လာ ဂဏ-သည် ၄-ပါး ၄-
 ပါး အထက်ကို ယူရပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

မေး ။ ။ အဘယ်ကဲ့သို့ ဖိတ်ကြားခြင်းကို ဂဏဘောဇန-ဟု ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ ။ ။ လေးပါး၊ လေးပါးထက် အလွန်ရှိသော ရဟန်းတို့ကို ထမင်းစား ကြွပါ။ ထမင်း
 ဖြင့် ဖိတ်မန်ပါ၏၊စသော မအပ်သော ပင့်ဖိတ်နည်းမျိုးဖြင့် ရအပ်သော ဘောလင်
 ကို “ဂဏဘောလင်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ မအပ်သော ဖိတ်နည်းကြောင့် ဂဏဘောဇနဖြစ်ပုံ ။ ။ တစ်စုံတစ်ယောက်
 သော ဒါယကာသည် ရဟန်းလေးပါးတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဝေဝုဇ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ ဘာသန္တရ

ဖြင့်သော်၎င်း ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့၏ နာမည်ကိုတပ်၍ “ထမင်းဖြင့် ပင့်ဖိတ်ပါ၏၊ တပည့်တော်၏ ထမင်းကို ခံယူလှည့်ပါကုန်”စသော မအပ်သော လျှောက်ထားနည်း ဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်စေ၊ အသီးသီးဖြစ်စေ၊ ပင့်ဖိတ်ခံရသော ရဟန်းတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်စေ၊ အသီးသီးဖြစ်စေ သွား၍ ခံယူပါက ဂဏဘောဇဉ် ဖြစ်သည်။

ဓမး ။ ။ ဂဏဘောဇဉ်အရာ၌ အဘယ်သည် လိုရင်း ပမာဏ ဖြစ်သနည်း။

ဓဖြ ။ ။ ဂဏဘောဇဉ်အရာ၌ ခံယူခြင်းသည်သာ လိုရင်း ပမာဏ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂဏဘောဇဉ် ၂-မျိုး ။ ။ (၁) ပင့်ဖိတ်တုန်းက မအပ်သော ဂဏဘောဇဉ် (၂) မအပ်သော တောင်းနည်းဖြင့် တောင်းအပ်သော ဂဏဘောဇဉ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်မှု ။ ။ ယင်းနှစ်မျိုးကို ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျို တိုင်း စားမျိုတိုင်း၌ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဂိလာနသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ခြေများကွဲနေသောကြောင့် ဆွမ်းခံ မသွား နိုင်သည့်အခါသည် “ဂိလာနသမယ” မည်ပါသည်။

➤ စီရေဒါနသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကထိန်ခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် ၅-လ၊ ကထိန် မခင်းလျှင် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် (၁)ရက်မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အထိ (၁)လသည် “စီရေဒါန သမယ” မည်ပါသည်။

➤ စီဝရကာရသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အများပိုင်း၍ သင်္ကန်းချုပ်ရာ၊ ဆိုးရာအခါ သည် “စီဝရကာရသမယ” မည်ပါသည်။

➤ အဒ္ဓါဂမနသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယူဇနာဝက်ခရီးကို သွားပြီး၊ သွားဆဲ၊ သွား လတုံ အခါသည် “အဒ္ဓါဂမနသမယ” မည်ပါသည်။

➤ မဟာသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆွမ်းခံရွာ၌ ရဟန်းလေးပါး ဆွမ်းခံ၍ မမျှတရာ အခါသည် “မဟာသမယ” မည်ပါသည်။

➤ သမဏဘတ္တသမယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သီတင်းသုံးမော်ငါးဦးနှင့် ရသေ့ပရိဝိုဏ် များက ထမင်းဟူသောအမည်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်၍ ကျွေးမွေးသောအခါသည် “သမဏ ဘတ္တသမယ” မည်ပါသည်။

➤ မအပ်သော ပင့်ဖိတ်နည်းဟူသည် ။ ။ ငါးဘုဉ်းပေးကြွပါ၊ အမဲသား ဘုဉ်းပေး ကြွပါ၊ ထမင်းဘုဉ်းပေးကြွပါစသည်ဖြင့် မြန်မာဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ပါဠိဘာသာဖြင့် ဖြစ်စေ ပင့်ဖိတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ မအပ်သော တောင်းခံနည်းဟူသည် ။ ။ ငါးစား၊ ထမင်းပေးပါစသည်ဖြင့် မြန်မာဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ပါဠိဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ တောင်းခံခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။ ။ ဂဏဘောဇဉ်ကို ခံယူပြီးနောက် ရဟန်း ၄-ပါးတို့ တစ်ခြားစီ ဘုဉ်ဗေပးလျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ်မှ လွတ်/မလွတ် ဆုံးဖြတ်ပါ။

ဖြေ ။ ။ ဂဏဘောဇဉ်အရာ၌ ခံယူခြင်းသည်သာ လိုရင်း ပဓာန ဖြစ်သောကြောင့် မလွတ်ပါ။

➤ ဂဏဘောဇဉ် ခံယူခိုရာ ဧည့်သည်တော်များ၏ အာပတ်မသင့်အောင် ခံယူနည်း ပင့်တုန်းက အများကို ပင့်စေကာမူ ၂-ပါးတစ်တွဲ ၃-ပါးတစ်တွဲ ခံယူလျှင် အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ ဒေဝဝတ် (ပုဇ္ဈိန်) ကို အကြောင်းပြု၍ တောင်း၍စားခြင်း(ဧဇ္ဈ)ဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိန်များ ။ ။ (၁) ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး နောက် စုပေါင်း၍ စားကြသော ရဟန်းများ၊ (၂) အမြဲ ပေးလှူအပ်သော ထမင်း၊ စသည်တို့၌ တစ်ပေါင်းတည်းခံယူသော ရဟန်း၊ (၃) ဘောဇဉ်ငါးပါးမှတစ်ပါး ယာဂု ခဲဖွယ်၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်း၊ (၄) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဂဏဘောဇဉ်ဖြစ်ခြင်း (၂) အခါ မဟုတ်ခြင်း (၃) စားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရမ္မရဇဘောဇဉ် သိက္ခာပုဒ်

➤ ပရမ္မရဇဘောဇဉ် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ဩဒနေန နိမန္တေမိ”စသော မအပ်သော ပင့်ဖိတ်နည်းဖြင့် ဝါယကာတစ်ဦးသည် ပင့်ဖိတ်၏၊ ထိုရှေးဦးစွာ ပင့်ဖိတ်သော ဝါယကာ ၏ ဘောဇဉ်မှ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၎င်း၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ၎င်း နောက်နောက် ဝါယကာ၏ ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကို “ပရမ္မရဘောဇဉ်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပရမ္မရဇဘောဇဉ်ကို စားနိုင်သည့် နည်းလမ်းများ ။ ။ မအပ်သောနည်းဖြင့် ဝါယကာ နှစ်ဦး သုံးဦးစသည်က ပင့်ဖိတ်ရာ၌ နောက်နောက်ဝါယကာ၏ ဆွမ်းကို စားလိုလျှင် ရှေးရှေးဝါယကာ၏ ဆွမ်းကို သိတင်းသုံးဖော်ငါးယောက်တို့တွင် တယောက် ယောက်အား အနီးသို့ရှိလျှင် “တပည့်တော်၏ ထမင်းရဖို့ရန် မျှော်လင့်ချက်ကို အရှင် ဘုရားအား လှူပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ၊ “တပည့်တော်၏ ထမင်းရဖို့ရန် မျှော်လင့်ချက်ကို အရှင်ဘုရားအား ဝိကပ္ပနာပြုပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ သမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာ ပြုရမည်။ အဝေးသို့ ရောက်နေလျှင် “ဤအမည်ရှိသူအား ပေးပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ၊ (သို့မဟုတ်) “ဝိကပ္ပနာ ပြုပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ ပရမ္မရ ဝိကပ္ပနာ ပြုရမည်။ ဤသို့ ရှေးရှေး ဝါယကာ၏ ဆွမ်းကို ဝိကပ္ပနာပြုလိုက်လျှင် နောက်နောက်ဝါယကာ၏ဆွမ်းကို စားနိုင်ပါသည်။

➤ သမ္ဗုဒ္ဓါ ဝိကပ္ပနာ ပြုပုံ ။ ။ မျက်မှောက်ရှိ သီတင်းသုံးဖော်ငါးယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်အား “မယ့် ဘတ္တပစ္စာသံ တုယ့် ခမ္မိ၊ မယ့် ဘတ္တပစ္စာသံ တုယ့် ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ပါဠိဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဖြစ်စေ ပြုနိုင်ပါသည်။

➤ ပရမ္မုဒ္ဓါ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ ။ ။ မိမိမျက်ကွယ်ရှိ သီတင်းသုံးဖော်ငါးယောက်တို့ တွင် တစ်ယောက်ယောက်အား “မယ့် ဘတ္တပစ္စာသံ ကုတ္တန္တာမဿ ခမ္မိ၊ မယ့် ဘတ္တ ပစ္စာသံ ကုတ္တန္တာမဿ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ပြုရပါမည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်စေနိုင်သော ဆွမ်း၏ ပမာဏ ။ ။ ထမင်းလုံး တစ်လုံး ကိုမျှ စားလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ဝေသာလီပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပထမ ပင့်ဖိတ်သောအမျိုးမှ ဘစ်ပါးသောအမျိုး၌ နိမန္တိတဘတ်ကိုစားခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

➤ ဂိလာနသမယ-အရ ။ ။ တစ်ထိုင်တည်း ဝအောင် မစားနိုင်သော၊ မကျန်း မာသော ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ ပရိဝါပါဠိတော်၌ “စတဿော အနုပညတ္တိယော”ဟု ဆိုရခြင်းအကြောင်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဝိကပ္ပနာကို အနုပညတ်၌ ယူထားသောကြောင့်-“စတဿော အနုပညတ္တိယော”ဟု ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (ကဒါအလို အနုပညတ် ၃-မျိုးရှိသည်)

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) စားသင့်ရာအခါ၌ စားသောရဟန်း (၂) ဝိကပ္ပနာပြု၍ စားသောရဟန်း (၃) အလှူရှင်တို့ကိုယ်တိုင်က သဘောတူ ရောစပ်၍ လျှာအပ်သော နိမန္တနဘတ်တို့ကို စားသောရဟန်း (၄) ပင့်ဖိတ် ကြောင်း ဘတ်အစဉ်အားဖြင့် စားသောရဟန်း (၅) တစ်ရွာလုံး အသင်းတစ်ခုလုံးက ပင့်၍ တစ်ပါးပါးသောအမျိုး၌ စားသောရဟန်း (၆) ထမင်းကို ယူပါ-ဟု လျှောက် သော် သင့်ထမင်းကို အလိုမရှိ ဆွမ်းကိုသာ ခံယူမည်ဟု ပြောသောရဟန်း၊ (၇) နိစ္စ ဘတ်၊စသည်ကို စားသောရဟန်း (၈) ဘောဇဉ် ၅-ပါးမှတစ်ပါး ယာဂု၊ ခဲဖွယ်၊ သစ်သီး ကြီးငယ်တို့ကို စားသောရဟန်း (၉) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကိရိယာကိရိယ ဖြစ်ပုံ ။ ။ စားခြင်းသည် ကိရိယ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုခြင်းသည် အကိရိယ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပရမ္မရဘောဇဉ်ဖြစ်ခြင်း (၂) အခါ မဟုတ်ခြင်း (၃) စားမျိုးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကာဏမာတာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပူဝနနှင့် မန္တ အထူး ။ ။ လက်ဆောင်အလိုငှာ စီရင်အပ်သော အလွန်အရသာ

ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော ကတွတ်မုန့်၊ မုန့်ကြက်ကျစ်၊စသော ခဲဖွယ်သည် ပူဝ၊ ခဲဇိုးအကြား၌ သုံးဆောင်ခြင်း ရိက္ခာအလိုငှာ စီရင်အပ်သော မုန့်ဆုပ်၊ နှမ်း၊ ဆန်၊ စသည်သည် မန္တ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ပူဝ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်ဆောင်အလိုငှာ စီရင်အပ်သော အတိရသကမုန့်၊ မုန့်ကြက်ကျစ်၊ လျှော်မုန့်၊စသော မုန့်ခဲဖွယ်သည် “ပူဝ” မည်ပါသည်။

➤ မန္တ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လမ်းစာရိက္ခာအလိုငှာ စီရင်အပ်သော မုန့်မုန့်၊ နှမ်း၊ ဆန် စသည် အားလုံးသည် “မန္တ” မည်ပါသည်။

➤ ဒွတ္တိပတ္တပူရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နှစ်သပိတ် သုံးသပိတ်တို့၏ နှုတ်ခမ်းရစ်အောက် အနားရေးကို မကျော်လွန်ဘဲ ပြည့်ရုံမျှကို “ဒွတ္တိပတ္တပူရ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ တဇော ဇေ ဥတ္တရိ-အရ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သုံးခုမြောက်သပိတ်ကို စုံစုံတက်အောင် ခံယူလျှင် နှုတ်ခမ်းရစ်၏ အောက်အနားရေးမှ အထက်၌တည်သော မုန့်အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ၂-သပိတ်ဖြည့် ၃-သပိတ်ဖြည့် ခံယူရာ၌ လှိုက်ရာရမည့် ကျင့်ခတ်နှင့် အပြစ် နှစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်တို့ကို ခံယူပြီးသော ရဟန်းသည် မိမိ မုန့်ခံယူရာ အိမ်ပြင်ဘက် ၌ ရဟန်းတစ်ပါးတွေ့ရှိပါက “ဤအိမ်က တပည့်တော် နှစ်သပိတ်ပြည့် ခံယူပြီးပါပြီ၊ အရှင်ဘုရားသည် တစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်ကိုသာခံယူပါတော့”ဟု ပြောဆိုရပါမည်။

ဒုတိယ ရဟန်းကလည်း တတိယရဟန်းကို တွေ့မြင်ပါက “ပထမ ရဟန်းက နှစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်တို့ကို ခံယူသွားပြီ၊ ငါကလည်း တစ်သပိတ်ပြည့် မုန့်တို့ကို ခံယူခဲ့ ပြီ၊ သင် မခံယူနှင့်တော့”ဟု ပြောဆိုရပါမည်။ အကယ်၍ ပထမ ရဟန်းက သုံးသပိတ် ပြည့်မုန့်တို့ကို ခံယူခဲ့လျှင် အခြားရဟန်းတို့ကို တွေ့မြင်ပါက “သင်သည် ဤအိမ်၌ မခံယူနှင့်တော့”ဟု ပြောဆိုရပါမည်။

➤ အပြစ်သင့်ပုံ ။ ။ မပြောလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ပြောစကားကို ကြားပါလျက် ခံယူသော ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ပင် သင့်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုဟိ သန္တိ သံဝိဘဏိတဗ္ဗ-အရ ရဟန်းတို့နှင့်အတူ ဇေဝနပုံ

ရခဲ့ရာ အရပ်မှ အားလုံးတို့ထက်နီးသော ဆွမ်းစားရပ်သို့၎င်း၊ ကျောင်းတိုက် သို့၎င်း၊ မိမိ အမြဲသွားနေကြ အရပ်သို့၎င်း သွားရောက်၍ တစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်ကို မိမိ အတွက်ချန်ပြီး သုံးသပိတ်ပြည့်မုန့်တို့ကို ခံယူလျှင် နှစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်၊ နှစ်သပိတ်ပြည့် မုန့်ကို ခံယူလျှင် တစ်သပိတ်ပြည့်မုန့်ကို ရဟန်းသံဃာအား ပေးရမည်။ မိမိ ပိတ်ဆွေ ရဟန်းအား မပေးရ၊ အကယ်၍ တစ်သပိတ်ပြည့်သာ ခံယူလျှင် ပေးဖွယ်မလိုပါ။

မေး ။ ။ ပူဝ၊ မန္တ-တို့ကို (က) သုံးသပိတ်ပြည့်၊ (ခ) နှစ်သပိတ်ပြည့်၊ (ဂ) တစ်သပိတ်

ပြည့် ခံယူသော ရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုသံဃာအား အဘယ်သို့ ဝေဖန်ရမည်နည်း
ဧပြီ ။ ။ (က) နှစ်သပိတ်ပြည့် ဝေဖန်ပေးရပါမည်။ (ခ) တစ်သပိတ်ပြည့် ဝေဖန်ပေး
ရမည်။ (ဂ) ဝေဖန်ပေးစရာ မလိုပါ။

➢ ကာဏမာတုစိမ်မှ ရဟန်းအားလုံးအတွက် ခံယူခွင့်ရှိသော မုန့်
အလွန်ဆုံး သုံးသပိတ်ပြည့် မုန့်တို့ကိုသာ ခံယူခွင့်ရှိပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဂါန်း) ၌
များစွာသောရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ ခံယူ
ခြင်း (ဝဇ္ဈ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) နှစ်သပိတ်၊ သုံးသပိတ်
ပြည့်အောက် ယုတ်လျော့၍ မုန့်ကိုခံယူသောရဟန်း (၂) လက်ဆောင် ရိက္ခာအလို့ငှာ
မစီရင်သော မုန့်တို့ကို ခံယူသောရဟန်း (၃) လက်ဆောင် လမ်းစာရိက္ခာတို့အတွက်
စီရင်ထားသော မုန့်တို့မှ ကြွင်းသောမုန့်ကို ခံယူသောရဟန်း (၄) ခရီးသွားခြင်းကိစ္စ
အေးငြိမ်းသွား၍ ပေးလှူသည်ကို ခံယူသောရဟန်း (၅) ဆွေမျိုးတော်သူ၊ ဖိတ်မံသူတို့
က ပေးလှူစဉ် ခံယူသောရဟန်း (၆) မိမိ၏ အပ်သောဥစ္စာဖြင့် လဲယူသောရဟန်း။
(၇) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) လက်ဆောင်ရိက္ခာအလို့ငှာ စီရင်ထားသော
ပူဝ၊ မန္တ ဖြစ်ခြင်း (၂) အကြွင်းအကျန် မဟုတ်ခြင်း (၃) သွားခြင်းကိစ္စ မပြီးငြိမ်းသေး
ခြင်း (၄) ဉာတိ ပဝါရိတ မဟုတ်ခြင်း (၅) သုံးသပိတ်ပြည့်ထက် ခံယူခြင်း။

ပဌမ ပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်

➢ အနုပညတ်ပါဠိကား ။ ။ အနုတိရိတ္တံ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဘုတ္တာဝိ (စားပြီးသူ)ဟု ခေါ်ရပုံ ။ ။ ဘောဇဉ်ငါးမျိုးတို့တွင် မုန့်ညှင်းစေ့
ပမာဏရှိသော ဘောဇဉ်ကို ဝမ်းတွင်းသို့ စားမျိုးပြီးသော ရဟန်းကို “ဘုတ္တာဝိ” (စား
ပြီးသူ) ဟု ခေါ်ပါသည်။ (တစ်နည်း) အချို့ကို စားပြီး၍ အချို့ကို မစားသေးသူကို
“ဘုတ္တာဝိ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပဝါရဏာ အင်္ဂါ ၅-ပါး / ပဝါရိတ်သင့်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး

(၁) စားဆဲဖြစ်ခြင်း (၂) ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း (၃) ပေးသူက
နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း (၄) ရှေးရှုဆောင်ယူခိုက်ဖြစ်ခြင်း
(၅) ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပယ်ဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ပဝါရဏာ ၄-မျိုး ။ ။ (၁) ဝဿ ဝုတ္တ ပဝါရဏာ၊ (၂) ပစ္စယ ပဝါရဏာ (၄)
ပဋိက္ခေပ ပဝါရဏာ (၄) ယာဝဇ္ဇတ္ထ ပဝါရဏာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။ | ထို ၄-မျိုးတို့တွင်

ပဝါရိတော-၌ ပဋိက္ခေပ ပဝါရဏာကို ယူရပါမည်။

➤ ဘုတ္တဘိသဒ္ဓါကို သီးခြားစတာစတန်မူရစကြောင်း ။ ။ ဒီရတ္တံ၊ တိရတ္တံ-စသော ပါဠိရပ်၌ ဒီရတ္တသဒ္ဓါကဲ့သို့ ပဝါရိတပုဒ်၏ အခြံအရံအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ သဒ္ဓါညက်ညောသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ဟောတော်မူလိုသောကြောင့် ဘုတ္တဘိသဒ္ဓါကို ဟောတော်မူပါသည်။

➤ ဟတ္ထပါသ်-၌ တည်သူ ။ ။ ၂-တောင့်ထွာ ပမာဏရှိသော အရပ်၌ တည်သူကို “ဟတ္ထပါသ်၌တည်သူ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘောဇဉ် ၅-ပါး ။ ။ ၁။ ဩဒန--- ထမင်း၊ ၂။ ကုမ္မာသ--- တစ်ဝက် ကျက်ဖြတ် မုယောဆန်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောစားဖွယ်၊ ၃။ သတ္တု--- မုန့်မုန့်၊ ၄။ မစ္ဆ ငါး၊ ၅။ မံသံ--- အသားတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ စပါး ၃-မျိုး ။ ။ သာလီ-သလေး၊ ဝိဟိ- ကောက်၊ ယဝ- မုယော၊ ဝေါဓုမ- နတ်ကောက်၊ (ဝါ) ဂျုံ၊ ကန့်- ဆတ်၊ ဝရဏ - ပြောင်း၊ ကုဗျူသက -လူး။

➤ ဩဒန-အရ ။ ။ သလေး၊ ကောက်၊ မုယော၊ နတ်ကောက်၊ ဆတ်၊ ပြောင်း၊ လူး-ဟူသော စပါးမျိုး ၇-ပါးတို့၏ ဆန်ကိုချက်အပ်သော ထမင်းနှင့် ကျိုအပ်သော ယာဂုတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ပဝါရိတ (ပဝါရဏာ) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ စား၍ မပြီးသေးသော ဘောဇဉ်ရှိသူ သည် “ပဝါရိတ” (ပဝါရဏာ) မည်ပါသည်။

➤ အတိဝိတ်ဝိနည်းကပြုခြင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အပ်စပ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး ဖြစ်ခြင်း (၂) အကပ်ခံပြီးဖြစ်ခြင်း (၃) ဝိနည်းခိုင်အနီးတွင် မြှောက်ချထားခြင်း (၄) ဝိနည်းခိုင်၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်ခြင်း (၅) ဝိနည်းခိုင်က အနည်းငယ်ဖြစ်စေ စားပြီး ဖြစ်ခြင်း (၆) ဝိနည်းခိုင်က ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသူဖြစ်က ထိုပဝါရိတ်သင့်ရာမှ မထသေးခြင်း (၇) ဝိနည်းခိုင်က “အလံ မေတံ သဗ္ဗံ”ဟု ရွတ်ဆိုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဩဒန မည်ပုံ ။ ။ စပါး (၇)မျိုးတို့၏ ဆန်တို့ကို ချက်ထားသော ထမင်းနှင့် လက်ကော်ရသော ယာဂုအဖြစ်တို့သည် “ဩဒန” မည်ပါသည်။

➤ သတ္တု မည်ပုံ ။ ။ စပါး (၇)မျိုးတို့ကို လှော်၍ ပြုလုပ်ထားသော ဘောဇဉ် သည် “သတ္တု” မည်ပါသည်။

➤ သတ္တု-၌ သွင်းယူရမည့်အရာများ ။ ။ ကောင်းကောင်းကျက်အောင် လှော်ထား သော ဆန်တို့ကို ထောင်း၍ ပြုလုပ်ထားသော အမှုန့်နှင့် ဆန်ကွဲတို့ကို သတ္တု-၌ သွင်း ယူရပါမည်။

➤ ကုမ္မာသ မည်ပုံ ။ ။ မုယော (ဝါ) အခွံကြမ်းသော ဂျုံတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထား သော ဘောဇဉ်သည် “ကုမ္မာသ” မည်ပါသည်။

➤ ဘောဇဉ် ၅-ပါးနှင့်စပ်၍ ပဝါရိတ်ဖြစ်မှု/ မဖြစ်မှုများ

➤ ဩဒန-၌ ပဝါရိတ်ဖြစ်စေနိုင်ပုံ ။ ။ စပါး (၇)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး၏ ဆန်တို့ကို ယူ၍ ထမင်းချက်ကုန်အုံး-ဟု၎င်း၊ ယာဂုကျီကုန်အုံး-ဟု၎င်း၊ ချက်လိုရာချက်ပစေဟု၎င်း စေခိုင်းပြီးနောက် အပူကိုဖြစ်စေ၊ အအေးကိုဖြစ်စေ စားလိုသူတို့ စားနေစဉ် ယူတိုင်း ယူတိုင်း အရာထင်သွားလျှင် ဩဒနမည်တော့၏။ ၎င်းသည် ပဝါရိတ်သင့်မှုကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

လောလောပူနေသော နို့ထမင်းနှင့် ယာဂုတို့သည် လက်ဖြင့်ကော်ယူရာ၌ လက်ရာ မထင်ရှားလျှင် ဩဒန မဟုတ်သောကြောင့် ပဝါရိတ် မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ အငွေ့ ကင်းလတ်သော် တခဲနက်ပြေပြစ်၍ အပိုင်းအခြား လက်ရာထင်ရှားလျှင် ဩဒန မည်သောကြောင့် ပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

အရွက် အသီး အညှောက်တို့နှင့် ဆန်တစ်ဆုပ်မျှရောစပ်၍ ချက်ထားသော်လည်း စားချိန်၌ ဇွန်းရာထင်သွားလျှင် ပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ယာဂုအစစ်ထဲ၌ ဗုံညင်းစေ့မျှ ငါးအပိုင်း၊ အသားအပိုင်းကို၎င်း၊ အကြောကို၎င်း ထည့်ပြုပ်ပါက ငါးဆန်ပြုပ် စသည်ဖြစ်သွားသော် ပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ပဲနောက်၊စသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကုမ္ဘာသ-သည် ပဝါရိတ်ကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ * ဒါယကာတစ်ယောက်က အသားနှင့်ရောထားသော အရည်ကို ယူလာ၍ “ရသံ ပဋိဂ္ဂဏှထ-အရည် ခံယူပါကုန်”ဟု လျှောက်ထားသံကို ကြား၍ ပယ်မြစ်ပါက ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

“မံသရသံ ပဋိဂ္ဂဏှထ-အသားအရည်ကို ခံယူပါကုန်”ဟု လျှောက်သော် ပယ်မြစ်လျှင် ပဝါရိတ်သင့်ပါသည်။ * အညှောက်၊ ပိန္နသီး၊စသည်တို့ဖြင့် ရောနှော၍ ငါး အသားကို ကျီချက်ထား၏။ ထိုဟင်းကိုယူ၍ အညှောက်ဟင်းရည် ယူလှဲ့ပါ။ ပိန္နသီး ဟင်းရည် ယူလှဲ့ပါ-ဟု လျှောက်ထားသော်လည်း ပဝါရိတ် မသင့်၊ အကြောင်းကား-- ပဝါရိတ်မထိုက်သော ဟင်း၏နာမည်ဖြင့် လျှောက်ထားသောကြောင့်--ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

➤ ယခုစေတီ သရက်သီးနှင့်ဝက်သား ရော၍ချက်ထားသော ဟင်းကို ပယ်မြစ်သော ရဟန်းအား ပဝါရိတ် သင့်/မသင့် ။ ။ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော ဝက်သားဟင်းကို ပယ်မြစ်သောကြောင့် ပယ်မြစ်သော ရဟန်းအား ပဝါရိတ်သင့်ပါသည်။

➤ ပဝါရိတ် မဖြစ်နိုင်သော ဩဒန ။ ။ အလျော်နှင့်တကွဖြစ်သော စပါးမျိုး (၇) ပါးတို့၏ ဆန်မှတစ်ပါး ဝါးသီးအဆံတို့ဖြင့်၎င်း၊ သစ်ဥ၊ သစ်မြစ်၊ သစ်သီးတို့ဖြင့်၎င်း တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြုအပ်သော ထမင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဝါရိတ် မဖြစ်နိုင်သော သတ္တု ။ ။ သင့်တော်ရုံကျက်အောင် လှော်အပ်သော

(သို့မဟုတ်) နေလှမ်းအပ်သော ကောက်တို့၏ ဆန်ကျိုး ဆန်ကွဲသည်၎င်း၊ ဆန်အားလုံး တို့သည်၎င်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့သည်၎င်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ထမင်း သတ္တုစသည်တို့သည်၎င်း ပဝါရိတ်ကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။

➤ မဇ္ဈ၊ မံသ-တိန္တိ ပဝါရိတ်သဒ္ဓိပုံ။ ။ ငါးအပိုင်း၊ အသားပိုင်း နှစ်ခုမှ တစ်ခုကို ခံစားပြီး၍ တစ်ခုကို လက်၌၎င်း၊ သပိတ်၌၎င်း ရှိနေစဉ် ဘောဇဉ်ကို ပယ်မြစ်လျှင် စားဆဲဖြစ်သောကြောင့် ပဝါရိတ် သင့်ပါသည်။

➤ မဇ္ဈ၊ မံသ-တိန္တိ ပဝါရိတ် မသဒ္ဓိပုံ။ ။ ယာဂုသောက်နေသော ရဟန်းအား ယာဂုလုံးမျှသော ငါးအပိုင်း၊ အသားပိုင်း နှစ်ခုတို့ကို တစ်ခွက်တည်း၌ဖြစ်စေ၊ ခွက် အများ၌ဖြစ်စေ ပေးလှူပါက ထိုငါးအပိုင်း၊ အသားပိုင်းတို့ကို မစားသေးဘဲ အခြား ပဝါရဏာလောက်သော ဘောဇဉ်ကို ပယ်မြစ်လျှင် စားဆဲ မဟုတ်သောကြောင့် ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။ ထိုငါးအပိုင်း၊ အသားပိုင်းနှစ်ခုလုံး စားပြီးနောက် ခံတွင်း၌ မုန်ညင်းစေ့မျှ အကြွင်းအကျန် ငါး၊ အသား မရှိစဉ် ဘောဇဉ်ကို ပယ်မြစ်လျှင် နှစ်တုံးလုံး စားပြီး ဖြစ်၍ စားဆဲ မဟုတ်သောကြောင့် ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

မေး ။ ။ အဘယ့်ကြောင့် အဘယ်ဘောဇဉ်တို့ကို စားနေဆဲ ပယ်မြစ်သော် ပဝါရိတ် မသင့်နိုင်ပါသနည်း။

မဖြေ ။ ။ နဂိုကပင် ပယ်ထိုက်သော ဘောဇဉ်ကို ပယ်ရာရောက်သောကြောင့် မအပ် သော အသားကို၎င်း၊ ကုလဒ္ဓသနမူ၊ ဆေးကုမူ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြောမူ၊ လက် ခံ၊ သာယာအပ်သော ရွှေ၊ ငွေ၊ စသည်တို့ဖြင့် ဝယ်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို၎င်း၊ စားနေဆဲ ပယ်မြစ်သော် ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

➤ ဗာတ္ထပါဏိ တိုင်းတာပုံ။ ။ (၁) အကပ်ခံ ရဟန်းက ထိုင်နေလျှင် တင်ပါး၏ နောက်ဘက် အစွန်းဖြင့် တိုင်းထွာရပါမည်။ (၂) ရပ်နေလျှင် ဖနောင့်စွန်းဖြင့် တိုင်း ထွာရပါမည်။ (၃) လျောင်း(စောင်းလှဲ)နေလျှင် စောင်းသောနံပါး၏ ပြင်ဘက်စွန်းဖြင့် တိုင်းထွာရပါမည်။ (၄) ပမ်းလျားမှောက်နေလျှင် ဦးခေါင်းနားက လာ၍ ကပ်ပါက ဦးခေါင်း စွန်း၏ အနီးဖြစ်သော လည်ပင်းဖြင့် တိုင်းထွာရပါမည်။

➤ ပဝါရိတ်သဒ္ဓိ/မသဒ္ဓိ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ (၁) မိမိအနီးကပ်၍ နေသောရဟန်းက လက်၊ သပိတ်ခြေ၌ရှိသော သပိတ်ကို ရှေးရှုမဆောင်ဘဲ ဆွမ်းယူပါဟု လျှောက်ခြင်း (၂) ထမင်းတောင်းကို ဆောင်ယူ၍ ရှေ့ချထားပြီး ဆွမ်းယူပါဟု လျှောက်ခြင်းတို့၌ ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှုဆောင်ခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် ပယ်မြစ်သော်လည်း ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။ (၃) ရဟန်းတော်တစ်ပါးအား ဆွမ်းလိုက်နေစဉ် အခြားတစ်ပါးက သပိတ်ကို ပိတ်ထား လျှင် အခြားရဟန်းတို့အတွက် ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို ပယ်မြစ်သည်ဖြစ်သောကြောင့်

ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

➤ ပဝါရိတ်သင့်ပုံ ။ (၁) အနည်းငယ်မြှောက်၍ စောင်းလျက် ဆွမ်းယူပါဟု လျှောက်ထားရာ၌ ပယ်မြစ်သောရဟန်းအား မြှောက်ခြင်း၊ စောင်းခြင်းတို့သည် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပဝါရိတ် သင့်ပါသည်။

(၂) ဆွမ်းလိုက်သူနှင့် ကူညီမ၊သူ နှစ်ဦးတို့ ဆောင်ယူအပ်သောဆွမ်းကို ပယ်မြစ်လျှင် ပယ်မြစ်သော ရဟန်းအား ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှုဆောင်ခြင်းမည်သောကြောင့် ပဝါရိတ် သင့်ပါသည်။

➤ အဘိဗာရတိ-၌ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း ၂-မျိုး ။ (၁) ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၊ (၂) နှုတ်ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

* ဤနေရာ၌ ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းကိုသာ ယူရပါမည်။

ဓမ္မ ။ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်းတော်အား အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ ဘောဇဉ်ကို စားနိုင်သော နည်းလမ်းများရှိက ရေးသားဖော်ပြပါ။

ဖြေ ။ (၁) ဣရိယာပုတ် မဖျက်ဘဲ စားခြင်း၊ (၂) ဂိလာန၏ အကြွင်းအကျန်စားခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးနောက် ဆက်လက်စားလိုသော ရဟန်း၏ စောင့်ရှုတ်ပွယ်

ပဝါရိတ်သင့်ပြီး၍ ဆက်လက်စားလိုပါက ဣရိယာပုတ် မပြောင်းဘဲ စားရမည်။ ဣရိယာပုတ်ပြောင်းပြီးပါက အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုရမည်။သို့သော် ပါးစပ်၌၎င်း၊ လက်၌၎င်း အာမိသရီနေလျှင် ထိုအာမိသတို့က အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုရာတွင် မပါဝင်သောကြောင့် ထို ပါးစပ်၊ လက်တို့ကို စင်ကြယ်အောင်ပြုပြီးမှ စားရပါမည်။

➤ အနုတိရိတ္တ ခဲပွယ်ဘောဇဉ် ၂-မျိုး ။ (၁) အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်သော

ခဲပွယ်ဘောဇဉ်၊ (၂) ဂိလာန၏ အပိုအလျှံ မဟုတ်သောဘောဇဉ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သစ်သီး၊ ပဲ၊ မုန့် စသည်ကို ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ပယ်မြစ်နဲ့စော် ပဝါရိတ်

သင့်/မသင့် ။ ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ပယ်မှသာ ပဝါရိတ် သင့်ပါသည်။ ခဲပွယ်ကိုပယ်က ပဝါရိတ် မသင့်ပါ။

➤ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ဖြုသည့်ဟူသည် ။ အပိုအလျှံဖြစ်အောင် ပြုခြင်းကို

ခေါ်ပါသည်။

➤ အကပ္ပိယဘောဇဉ် ၃-မျိုး ။ (၁) ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် မကပ္ပိ

အပ်သော အသီး၊ သစ်ဥ၊ သစ်မြစ်၊စသည်၊ (၂) မအပ်သော အသားကြီး (၁၀)မျိုး၊

(၃) ကုလဒ္ဓသန၊စသည်ကြောင့်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ [၎င်းတို့ကို ပယ်မြစ်သည့်အတွက် ပဝါရိတ် မသင့်နိုင်။]

➤ အနုတိရိက္ခ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝိနည်းကံ (၇)ပါးတို့ဖြင့် မပြုအပ်သော ခဲဖွယ်
ဘောဇဉ်၊ ဂိလာန၏ အပိုအလွှဲ မဟုတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို “အနုတိရိက္ခ”ဟု
ဆိုပါသည်။

➤ ဂိလာနာတိရိက္ခ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဂိလာနာတိရိက္ခဟူသည် ဂိလာန စားပြီး၍
ကြွင်းကျန်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်သာ မဟုတ်၊ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ခဲဖွယ်
ဘောဇဉ်ကို ဂိလာနအတွက် ရည်ရွယ်၍ ယနေ့၌ဖြစ်စေ၊ နက်ဖြန်၌ဖြစ်စေ၊ အလိုရှိ
အိန် စားပါစေ-ဟု ကြံစည်၍ ဆောင်ထားသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဟူသမျှကို ဆိုပါသည်။

➤ ဘုတ္တဘိနာ ကတံ ဗောတိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝိနည်းမိရိသည် အောက်ထစ်ဆုံး
အားဖြင့် အခြားမဲ့ထိုင်နေသော ရဟန်း၏ သပိတ်မှ ထမင်းလုံးတစ်လုံးကိုသော်၎င်း၊
အသားမျှင်တစ်ခုကိုသော်၎င်း စားပြီး၍ ပြုလျှင်လည်း စားပြီးသူဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

➤ ဓါခနိယံ ဝါ ဘောဇနိယံဝါ-န္တံ ဓါခနိယ-အရ ။ ။ ဘောဇဉ်ငါးပါးမှ ကြွင်းသော
ယာဝကာလိက အားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ဘောဇနိယ-အရ ။ ။ ဘောဇဉ်ငါးပါးကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ပဝါရိတ်သင့်ပြီး၍ အနုတိရိက္ခအာမိသကို ခံယူသောရဟန်း
အား ခံယူခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျိုးတိုင်း စားမျိုးတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌
မှူးစွာသောရဟန်း (ပုဇ္ဈိလိ)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပဝါရိတ်သင့်ရာအရပ်မှ တစ်ပါးသော
အရပ်၌ စားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ယာမကာလိက၊စသော ဝတ္ထုတို့ကို အာဟာရအကျိုး
ငှာ ခံယူသောရဟန်း၊ အာမိသ မပါသော ယာမကာလိက၊စသော ဝတ္ထုတို့ကို စားမျိုး
သော ရဟန်း၊ အတိရိက္ခ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၌ အနုတိရိက္ခ-ဟု ထင်မှတ်၍၎င်း၊ ယုံမှား
ရှိ၍၎င်း ခံယူသောရဟန်းတို့အား ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလိများ ။ ။ (၁) အတိရိတ်ပြုပြီးပြီဟု
မှတ်ထင်သောရဟန်း (၂) အပိုအလွှဲပြုလုပ်၍ စားအံ့ဟု ခံယူသောရဟန်း (၃) သူ
တစ်ပါးအကျိုးငှာ ခံယူသောရဟန်း (၄) ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ စားဆဲဖြစ်ပါလျက် “တော်ပြီ”ဟု တားမြစ်သော်လည်း ပဝါရိတ် မသင့်သော
ရဟန်းများ ။ ။ (၁) ဘောဇဉ်ငါးပါး မဟုတ်သည်တို့ကို ပယ်မြစ်သောရဟန်း၊ (၂)
ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ မရောက်မီ ပယ်မြစ်သောရဟန်း၊ (၃) ရှေးရှုဆောင်ယူဆဲ မဟုတ်
သည်ကို ပယ်မြစ်သောရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း (၂) စားမည့် အာမိသ၏

အတိရိတ္တ မဟုတ်ခြင်း (၃) နံနက်ကာလ၌ စားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ကိရိယာကိရိယဖြစ်ပုံ ။ ။ စားခြင်းသည် ကိရိယ၊ အတိရိတ် မပြုခြင်းသည် အကိရိယ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ ပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်

➢ အဘိဟဋ္ဌံ ပဝါရေယျ-န္တံ ပဝါရဏာကာရုဗိပါဠိ ။ ။ ဟန္တ ဘိက္ခု ခါဒဝါ ဘုဉ္ဇဝါ ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာနံ-အရ / အာနံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကြား၍ဖြစ်စေ၊ မြင်၍ဖြစ်စေ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်းဟု သိခြင်းကို “ဇာနံ”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အာနံ-အရ သိပုံအခြင်းအရာ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) ကိုယ်တိုင်မြင်သဖြင့် သိခြင်း၊ (၂) သူတစ်ပါးပြောသဖြင့် သိခြင်း၊ (၃) ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းကိုယ်တိုင် ပြောကြားသဖြင့် သိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ အာသာဒနာပေက္ခာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပါစိတ်အာပတ်ဖြင့် အပြစ်တင်လိုခြင်း၊ မျက်နှာဖျက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမျိုးကို “အာသာဒနာပေက္ခာ”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အဘိဟဋ္ဌံ ပဝါရေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အလိုရှိသလောက် ယူလော့၊ စာလော့ဟု ဖိတ်ခြင်းကို “အဘိဟဋ္ဌံ ပဝါရေယျ” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ ဘုတ္တသ္မိံ ပါစိတ္တိယံ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ

➢ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်းအား အနုတိရိတ္တ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စားနှိုင်းရာတွင် စားသူ၊ နှိုင်းသူရဟန်းတို့ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ အနုတိရိတ္တ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ဆောင်ပေးသောအခါ၊ ပဝါရိတရဟန်းက ခံယူရာအခါ၊ ပဝါရိတရဟန်း၏ ဆွမ်းလုပ်ကို မျှီတိုင်းအခါတို့၌ နှိုင်းသူရဟန်းမှာ ဒုတိယ ပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်အရ ဂုတ္တံ၊ ပဝါရိတရဟန်း စားပြီးက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ * စားသောရဟန်းမှာ -- ပဌမ ပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဇ္ဈိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ အတိရိတ္တ မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ဖြင့် ရှေးရှု ဆောင်ယူ၍ ဖိတ်မံခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ ဂုတ္တံအာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ယာမကာလိက၊စသော ဝတ္ထုတို့ကို အာဟာရ အကျိုးငှာ ဆောင်ယူသောရဟန်း၊ ထိုဝတ္ထုတို့ကို ခံယူခြင်း၊ စားမျိုးခြင်းတို့၌၎င်း၊ ပဝါရိတ် မသင့်သောရဟန်းကို သင့်သူဟု အမှတ်ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း ဆောင်ယူ၍ ဖိတ်မံသော ရဟန်းတို့အား ဂုတ္တံအာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလိများ ။ ။ (၁) ပဝါရိတ် မသင့်ဟု

မှတ်ထင်သောရဟန်း၊ (၂) အတိရိတ် ဝိနည်းကံပြု၍ ပေးသောရဟန်း၊ (၃) သူတစ်ပါး အကျိုးငှာ ဆောင်ယူသွားပါဟု ပေးသောရဟန်း၊ (၄) ယာမကာလိက စသည်တို့ကို ဝိပါသဂေလည အကြောင်းရှိလျှင် စားပါဟု ပြော၍ ပေးသောရဟန်း၊ (၅) ဥမ္မတ္တက ရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) အဖိတ်ခံရသော ရဟန်း၏ ပဝါရိတ်သင့်သူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပဝါရိတ်သင့်သူမှန်း သိခြင်း၊ (၃) စောဒနာဖို့ရန် ဧဇ္ဈခြင်း၊ (၄) အတိရိတ္တ မဟုတ်သော ခဲဖွယ်ဘောလှံဖြင့် ဖိတ်ခြင်း၊ (၅) အဖိတ်ခံရသော ရဟန်း၏ စားခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိကာလစဘာဇန သိက္ခာပုဒ်

➤ ကာလ-အရ ။ ။ အရုဏ်တက်ချိန်မှ မွန်းတည့်ချိန်အထိကို ယူရပါမည်။

➤ ဝိကာလ-အရ ။ ။ မွန်းတည့်လွန်ရာအခါမှ အရုဏ်တက်သည့်တိုင်အောင် သော အခါကို ယူရပါမည်။

➤ ဓါခနိယ-အရ ။ ။ သစ်ဖြစ်၊ သစ်ဥ၊ သစ်သီးမှစ၍ သစ်ပင်ဆိုင်ရာ အစိမ်း အမှည့်များနှင့် ပဲမျိုး၊ စပါးမျိုး (၇)ပါးမှဖြစ်သော မုန့်အမျိုးမျိုးကို ယူရပါမည်။

➤ ဘောဇနိယ-အရ ။ ။ ဘောလှံ ၅-မျိုးကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ ဝိကာလအချိန် စားလိုသောကြောင့် အကပ်ခံလျှင် ခုက္ကဋ်၊ စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နေလွဲအခါ၌ စားခြင်း (ဝတ္တု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ယာမကာလိက စသည်တို့ကို အာဟာရအကျိုးငှာ ခံယူခြင်း၊ စားမျိုခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊ စားချိန်၌ ဝိကာလ-ဟု အမှတ်ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း ခံယူခြင်း၊ စားမျိုခြင်းတို့ကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) စားချိန်၌ စားချိန်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးဆောင်သောရဟန်း၊ (၂) ယာမကာလိက စသည်တို့ကို ဝိပါသဂေလည အကြောင်းကြောင့် သုံးဆောင်သောရဟန်း၊ (၃) ဥမ္မတ္တက၊စသော ရဟန်း၊ (၄) စားမြုံ့ပြန်တတ်သော ရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဝိကာလဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ယာမကာလိက ခဲဖွယ်ဘောလှံ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) စားမျိုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သန္နိမိကာရက သိက္ခာပုဒ်

➤ သန္နိမိကာရက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အကပ်ခံပြီးနောက် တစ်ညဉ့်ကျော်လွန်အောင် မစွန့်ဘဲ သိမ်းမှုကို ပြုထားသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို “သန္နိမိကာရက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သန္နိမိကာရက-အရ ။ ။ အကပ်ခံပြီး၍ တစ်ညဉ့်ကို လွန်စေသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ယူရပါမည်။

➤ သန္နိမိကာရက-ဟူသောအမည်သည် ။ ။ အကပ်ခံပြီး၍ တစ်ညဉ့်ကို လွန်စေသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➤ သန္နိမိခြစ်သော ကာလနှင့် ကာလိက ။ ။ အကပ်ခံပြီး တစ်ညဉ့်ကို လွန်ခြင်းသည် သန္နိမိကာလ၊ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက ၂-ပါးသည် သန္နိမိကာလိက။

➤ အကပ်ခံပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို သန္နိမိ မမြှစ်စောင်းဖြုလှုပ်နည်း

အကပ်ခံပြီးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို လူ၊ သာမဏေတို့အား ငဲ့ကွက်မှု မရှိဘဲ စွန့်လွှတ်လိုက်ရမည်။ ယင်းသို့ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် လူ၊ သာမဏေများက တစ်ဖန်ပြန်ကပ်ပါက သန္နိမိမဖြစ်၍ စားကောင်းပါသည်။ အကြောင်းကား- ကိုယ်တိုင်အကပ်ခံ၍ မစွန့်ဘဲ နောက်တစ်နေ့၌ ကပ္ပိယဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်သော ရဟန်းအားသာ ပါနိတ်အာပတ်သင့်သောကြောင့်--တည်း။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ သန္နိမိ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကတို့ကို စားလို၍ ခံယူရာအခါ၌ အကပ်ခံခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျှတိုင်း စားမျှတိုင်း ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ သန္နိမိကပ္ပိယ ဘောဇဉ်ကို ပဝါရိတ်သင့်လျက် စားလျှင် သန္နိမိပါနိတ်နှင့် ပဝါရိတ် ပါနိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ * သတ္တာဟကာလိကကို ၇-ရက် လွန်မှစားလျှင် ဘေသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်အရ နိဿဂ္ဂိပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ယာမကာလိကကို ညဉ့်ယာဓ်လွန်မှစားလျှင် သန္နိမိကာရ သိက္ခာပုဒ်အရ ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ * ယာဝကာလိကကို နေလွဲမှစားလျှင် ဝိကာလဘောဇဉ် သိက္ခာပုဒ်အရ ပါနိတ်အာပတ်၊ နောက်ရက်ကျမှ စားလျှင် သန္နိမိပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

* ဝိပါသဂေလည အကြောင်းရှိခဲ့သော် နေလွဲအခါ၌ ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက-တို့ကို သုံးဆောင်လျှင် အနာပတ္တိ။ * ဘိက္ခု၏ သန္နိမိကို ဘိက္ခုနီက၊ ဘိက္ခုနီ၏ သန္နိမိကို ဘိက္ခုက စားလျှင် အနာပတ္တိ၊ အကြောင်းကား- ဘိက္ခုနီခန္ဓက ၌ ခွင့်ပြုတော်မူထားသောကြောင့်--တည်း။

➤ ရဟန်းတော်များ မသုံးဆောင်ကောင်းသော သန္နိမိဝဇ္ဇည်းများကို ဘိက္ခုနီမတို့ သုံးဆောင်လျှင် အဝိ/မအဝိ ။ ။ ဘိက္ခုနီ ခန္ဓက ၌ ခွင့်ပြုတော်မူထားသောကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့ သုံးဆောင်လျှင် အဝိပါသည်။

➤ သန္နိဝိပစ္စည်းများ ။ ။ ကာလိက ၄-မျိုးတို့တွင် ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက (၂)မျိုးသာ သန္နိဝိပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ယူရမည့် ကာလိက ။ ။ (၁) ယာဝကာလိက-အကပ်ခံသည့်နေ့၏ အရုဏ်တက်မှ နေမွန်းလွဲထိသာ ဘုဉ်းပေးခွင့်ရှိသော ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောလင်များ။ (၂) ယာမ ကာလိက- အကပ်ခံသည့်နေ့၏ အရုဏ်တက်မှ စ၍ နောက်နေ့၏ အရုဏ်တက်ထိ တစ်ယာမ်ကုန်ဆုံးချိန် အထိသာ သုံးဆောင်ခွင့်ရှိသော ဖျော်ရည်များ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အကပ္ပိယ အသားကြီး (၁၀)မျိုးကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ စားရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လူသားကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ စားလျှင် ထုလွှစဉ်းနှင့် သန္နိဝိပဓိတ်အာပတ်ကြွင်းအသားကြီး (၉)မျိုးကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ စားလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့်တကွ သန္နိဝိပဓိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဝိကာလအခါ၌ စားလျှင် ဝိကာလဘောဇနပဓိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ * ပဝါရိတ်သင့်လျက် စားလျှင် ပဝါရိတ်ပဓိတ်အာပတ်လည်း ထပ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်ဗေလဌသီသမထေရ် (ပုဋိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ သိုမှီးသိမ်းဆည်းမှုကို ပြုခြင်းရှိသော ဘောလင်ကိုစားခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ကာလိက ၄-ပါးကို သန္နိဝိ ခြစ်/မမြစ် ခွဲခြားပုံ ။ ။ ယာဝကာလိကနှင့် ယာမကာလိက ၂-မျိုးသည် အန္တောဝုဋ္ဌ သန္နိဝိကာရက ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တာဟကာလိကနှင့် ယာဝဇီဝိက ၂-မျိုးကား အန္တောဝုဋ္ဌ သန္နိဝိကာရက မဖြစ်ပါ။

➤ အကပ္ပိယကုဋိ မည်ပုံ ။ ။ သံဃာ၏ ဥစ္စာ၊ ရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော နေခြင်းအကျိုးငှာ ပြုလုပ်ထားသော ကျောင်းသည် “အကပ္ပိယကုဋိ” မည်၏။

➤ အန္တောဝုဋ္ဌ မည်ပုံ ။ ။ အကပ္ပိယကုဋိ၌ သဟဿေယျလောက်သော အရပ်ဝယ် သိုမှီးသိမ်းဆည်းအပ်သော ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိကဖြစ်သော သံဃာ့ဥစ္စာနှင့် ရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာသည် “အန္တောဝုဋ္ဌ” မည်ပါသည်။

➤ အန္တောပတ္တ မည်ပုံ ။ ။ အကပ္ပိယကုဋိ၌ ချက်အပ်သော ယာဝကာလိကသည် “အန္တောပတ္တ” မည်ပါသည်။

➤ သာမံပတ္တ မည်ပုံ ။ ။ ကပ္ပိယကုဋိ၌ဖြစ်စေ၊ အကပ္ပိယကုဋိ၌ဖြစ်စေ ဘယ်အရပ်၌မဆို ရဟန်းကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သော ယာဝကာလိကသည် “သာမံပတ္တ” မည်ပါသည်။

➤ ကပ္ပိယကုဋိ ၄-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူရကျိုး ။ ။ အန္တောဝုဋ္ဌ၊ အန္တောပတ္တ၊ သာမံပတ္တ၊ သံသဌဖြစ်သော ကာလိကကို စားမျိုးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်

သင့်ရောက်သောကြောင့် အန္တောဓုဌ၊ အန္တောပတ္တတို့မှ လွတ်ခြင်းအကျိုးငှာ ကပ္ပိယကုဋိ ၄-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပါသည်။

ဓမ္မေ ။ ။ ကပ္ပိယကုဋိ ၄-လုံး မရှိလျှင် မည်သို့ပြုလုပ်၍ သုံးဆောင်နိုင်ပါသနည်း။

ဓမ္မေ ။ ။ ကပ္ပိယကုဋိ ၄-လုံး မရှိသော ကျောင်းတိုက်၌ ယာဝကာလိက၊ ယာမ ကာလိက-တို့ကို လူ့ သာမဏေအား ပေးစွန့်ပြီး ၎င်းတို့၏ ဥစ္စာပြုလုပ်၍ သုံးဆောင်နိုင်ပါသည်။

➢ ကျက်ပြီးဟင်းကို ထစ်ဝန် ဓမ္မေကောင်း/မဓမ္မေကောင်း ။ ။ သာမံ ပါကမ္ပိ ပုနံ ပါကံ ဝဋ္ဋတိ-ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် နွေးကောင်းပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သော (အနာဝဇ္ဇိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) သန္တိမိကာရက မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်း၊ (၂) ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိကတို့ကို သိုမှီး၍ မိမိကာလကို မလွန်စေဘဲ စားသောရဟန်း၊ (၃) ယာဝဇီဝက ဝတ္ထုကို ပိပါသဂေလည အကြောင်းရှိ၍ အခါခပ်သိမ်း စားသောရဟန်း၊ (၄) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက-ဟူသော အာမိသဖြစ်ခြင်း၊ (၂) သိုမှီးသိမ်းဆည်းထားခြင်း၊ (၃) ထိုအာမိသကို စားမျှခြင်း။

ပဏီတဘောဇန သိက္ခာပုဒ်

➢ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ အင်္ဂါလာနော ဖြစ်ပါသည်။

➢ ပဏီတဘောဇန (ပဏီတဘောဇဉ်) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ထောပတ်၊စသည်တို့နှင့် ရောနှောထားသော စပါး (၇)မျိုးတို့မှဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို “ပဏီတဘောဇန” (ပဏီတဘောဇဉ်) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပဏီတ-အရ ။ ။ ထောပတ်၊စသော ၉-မျိုးကို ယူရပါမည်။

➢ ပဏီတဘောဇန-အရ ။ ။ ထောပတ်၊စသော ဝတ္ထုများနှင့် ရောထားသော ထမင်းကို ယူရပါမည်။

➢ အင်္ဂါလာန-အရ ။ ။ ပဏီတဘောဇဉ် မစားရဘဲလည်း ကျန်းမာနေသော ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➢ သေယျထိဒံ သပ္ပိ နဝနီတံ စသည်ကို မိန့်ခေတ်မှုရကျိုး ။ ။ မွန်မြတ်သော အာဟာရတို့၏ အထူးအပြားကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ သေယျထိဒံ သပ္ပိ နဝနီတံ စသည်ကို မိန့်တော်မူပါသည်။

➢ မစ္ဆ-အရ/ မစ္ဆ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရေ၌ လှည့်လည် ကျက်စားသော ငါး၊ လိပ်၊ မိကျောင်း၊ မကာရ်၊စသော ရေသတ္တဝါအားလုံးကို “မစ္ဆ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဓံသ-အရ/ ဓံသ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါ၏ အသား

ကို “မံသ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဇီရ-အရ/ ဇီရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အပ်သောအသားရှိသော သတ္တဝါ၏ ဇီရည်ကို “ဇီရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဒဓိ-အရ/ဒဓိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အပ်သော အသားရှိသော သတ္တဝါ၏ ဇိဝမ်းကို “ဒဓိ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ထောပတ် (ဆီ၊ ဆီဦး၊ ငှား၊ တင်လဲ)ကို စားအတွက် တောင်းသော အင်္ဂါလောနုရဟန်း - မဟာနာမသိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ပါစိတ်အာပတ်။

■ အသား (ငါး၊ နို့ရည်၊ နို့ခမ်း) ကို တောင်းသော အင်္ဂါလောနုရဟန်း - သူပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ်။

■ ထောပတ်ဆွမ်းကို တောင်းသော အင်္ဂါလောနု ရဟန်း - ပဏီတဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ တောင်းပုံ အခြင်းအရာအလိုက် အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ထောပတ်နှင့်ရောသော ဆွမ်းကို လှူပါ၊ ထောပတ်လောင်းထားသော ဆွမ်းကို လှူပါ၊ ထောပတ်နှင့်ရောနှော၍ ဆွမ်းကို လှူပါ၊ ထောပတ်ကိုဖြစ်စေ ဆွမ်းကိုဖြစ်စေ လှူပါ-ဟု တောင်းလျှင် တောင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျိုးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

သမ္ပိ အတ္တံ ဧဓေဟိ-ဟု တောင်းလျှင် သာလိဘတ္တ ရှိသကဲ့သို့ ထောပတ်မှဖြစ်သော ဆွမ်းမရှိသောကြောင့် သူပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

■ ထောပတ်ဆွမ်းကို လှူပါ-ဟု တောင်းရာ၌ ဆွမ်းကိုလှူပြီး ထောပတ်ပြုလုပ်ရန် ဆီဦး၊ နို့ရည်၊စသည်ကို၎င်း၊ ဆီ၊စသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို၎င်း လှူလိုက်လျှင် တောင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်၊ ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်၊ စားမျိုးတိုင်း စားမျိုးတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ■ နွားနို့မှဖြစ်သော ထောပတ်နှင့်ရောသော ဆွမ်းကို လှူပါ-ဟု တောင်းရာ၌ ဆိတ်နို့မှဖြစ်သော ထောပတ်နှင့်ဆွမ်းကို လှူလျှင် အခြားဆွမ်းကို လှူ၍ ချွတ်ယွင်းသောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➢ “ထောပတ်ထမင်း လှူခါန်းလော့”ဟု တောင်းသော ရဟန်းအား - သလေးထမင်းကဲ့သို့ ထောပတ်ထမင်းမည်သည် မရှိသောကြောင့် သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ပါစိတ်အာပတ် ၉-ဈက် တစ်မြိုင်နက် သင့်နိုင်ပုံ/ ခုဝပါစိတ္တိယ ဖြစ်ပုံ

တစ်နေရာတည်း၌သော်၎င်း၊ နေရာ အမျိုးမျိုး၌သော်၎င်း တောင်း၍ရအပ်သော ထောပတ်၊စသော ၉-မျိုးလုံးကို တစ်မျိုးတည်းရောနှော၍ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့် တစ်

ပေါက်လောက်မျှကိုလည်း စားမျှလိုက်လျှင် စားသောရဟန်းအား ပါမိတ်အာပတ် ၉-
ချက် တစ်ပြိုင်နက် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌
ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းများ (ပုဋိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပဏိတဘောဇဉ်ကို တောင်းခြင်း
(ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဋိလ်များ ။ ။ (၁) ဂိလာနဖြစ်လျက်
ဂိလာန-ဟု အမှတ်ရှိ၍ တောင်းစားသောရဟန်း၊ (၂) မကျန်းမာချိန်၌ တောင်း၍ ရောဂါ
ပျောက်မှ စားသောရဟန်း၊ (၃) ဂိလာန၏ အကြွင်းအကျန်ကို စားသောရဟန်း၊ (၄)
ဆွေမျိုးတော်သူ၊ ဖိတ်မံသူတို့ထံမှ တောင်း၍စားသောရဟန်း၊ (၅) ဂိလာနအတွက်
တောင်းထားသော ပဏိတဘောဇဉ်ကို စားသောရဟန်း၊ (၆) မိမိ၏ အပ်သော ဥစ္စာ
ဖြင့် လဲယူထားသော ပဏိတဘောဇဉ်ကို စားသောရဟန်း (၇) ဥပ္ပတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ပဏိတဘောဇဉ်ဖြစ်ခြင်း (၂) ကျန်းမာသူ
ဖြစ်ခြင်း (၃) တောင်းခြင်းကြောင့် ရခြင်း (၄) စားမျှခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒန္တပေါန သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်မိန္ဒိ ။ ။ အညတြ ဥဒကဒန္တပေါနာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဒိန္န အဓိဗ္ဗိယံ ။ ။ ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ဖြစ်စေ
အကပ်ခံသောရဟန်း၏ ဟတ္ထပါသ်၌တည်၍ ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု၊ ပစ်လွှတ်
ခြင်း သုံးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် မပေးအပ်သော အာဟာရကို “အဒိန္န”ဟုခေါ်သည်

➤ အဒိန္န-ဟူသောအမည်သည် ။ ။ အကပ်မခံအပ်သော အာဟာရ၏ အမည်
ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဒိန္န-အရ ။ ။ အကပ်မခံအပ်သော အာဟာရကို ယူရပါမည်။

➤ အဒိန္န ၂-စု အထူး ။ ။ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ ပိုင်ရှင်က ကိုယ်နှုတ်
ဖြင့် မပေးအပ်သော ပရပရိဂ္ဂဟိတပစ္စည်းကို အဒိန္န-ဟု ဆိုပါသည်။ ဒန္တပေါနသိက္ခာပုဒ်
၌ အကပ်မခံအပ်သော မိမိပိုင် သူတစ်ပါးပိုင် အာဟာရမျိုးကို အဒိန္န-ဟု ဆိုပါသည်။
ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ အဒိန္န-အရ အကပ်မခံအပ်သော အာဟာရကို ယူခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း

အကပ်မခံအပ်သော အာဟာရသည် မိမိ၏ ဥစ္စာကိုပင်ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်း
အတွက် စားမျှခြင်းငှာ မအပ်ပါ။ အကပ်ခံအပ်သော အာဟာရကိုကား အောက်ထစ်
ဆုံးအားဖြင့် အကျွမ်းဝင်သူ၏ ဥစ္စာပင်ဖြစ်စေကာမူ စားမျှခြင်းငှာအပ်ပါသည်။ ထို့
ကြောင့် အဒိန္န-အရ အကပ်မခံအပ်သော အာဟာရကို ယူခြင်းသည် မှန်ကန်ပါသည်။

➤ အကပ် မခံဘဲ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကောင်းသော ဝတ္ထု ၃-ပါး

ရေ၊ ဝန်ပူ၊ မဟာဝိကဋ္ဌဆေး-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ခံပွယ် အဘဉ်းကို ကပ်ပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ လူ၊ သာမဏေ၊ ဘိက္ခုနီ၊ တိရစ္ဆာန်၊ နတ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ/ ရဟန်းအတွက် ရဟန်းမကောင်း၊ ရဟန်းမအတွက် ရဟန်းကောင်း အပြန် အလှန် ကပ်နိုင်ပါသည်။

➤ အကပ်မြောက်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ကပ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်က ရှေ့ရှုဆောင် ယူလာခြင်း၊ (၂) အကပ်ခံမည့်ရဟန်းက နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ရောက်ခြင်း၊ (၃) မဇ္ဈိမပုရိသ အား၊ အလယ်အလတ်ရှိသူ မြှောက်နိုင်သော ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း၊ (၄) ပေးကပ် သူက ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း သုံးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပေးကပ်ခြင်း၊ (၅) အကပ်ခံသော ရဟန်းက ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု နှစ်မျိုးတို့ တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အကပ်ခံခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဦးခေါင်းပေါ်ရွက်တင်ထားသော စားပွယ် သောက်ပွယ်များကို လှူလို၍ ဦးခေါင်းကို အနည်းငယ် စောင်းညွှတ်ပေးရုံဖြင့် အကပ်မြောက်/မမြောက်

ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း၊ စသော အကပ်ခံခြင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အကပ် မြောက်ပါသည်။

➤ အကပ်ပျက်ကြောင်း အင်္ဂါ ၆-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းအဖြစ်မှ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်သို့ လိင်ပြောင်းသွားခြင်း၊ (၂) သေသွားခြင်း၊ (၃) သိက္ခာကျခြင်း၊ (၄) အကပ်ခံပြီးသော အစာကို ပေးစွန့်ခြင်း၊ (၅) သူတစ်ပါးအား ပေးလိုက်ခြင်း၊ (၆) နိုင်ထက်ကလူ လူယူ ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင် ။ ။ စွန့်-ချ-ပေး-လု၊ မဇ္ဈ-လိင်ပြန်၊ ဤခြောက်တန်း၊ ကပ်ခံ ပျက်ကြောင်းတည်း။

➤ ကပ်နည်း ။ ။ (၁) ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း၊ (၂) အကပ်ခံသူ၏ နှစ်တောင့်ထွာ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ (၃) ထာမ မဇ္ဈိမပုရိသ မြှောက်ချီနိုင်သော ဝတ္ထုကို ကပ် ခြင်း၊ (၄) ကာယ၊ ကာယပဋိဗ္ဗေဒ၊ နိဿဂ္ဂိယ ၃-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ကပ်ခြင်း။

➤ အကပ်ခံနည်း ။ ။ (၁) ရှေ့ရှုယူလာသော ပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၊ (၂) နှစ်တောင့် ထွာ အတွင်းသို့ရောက်သော ပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ထာမ မဇ္ဈိမပုရိသ မြှောက်ချီနိုင်သော ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း၊ (၄) ကာယ၊ ကာယပဋိဗ္ဗေဒ ၂-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် အကပ်ခံခြင်း။

➤ အကပ်မြောက်သော ဝတ္ထုပမာဏ ။ ။ အကြီးဆုံး၊ အလေးဆုံးအားဖြင့် အား၊ အလယ် အလတ်ရှိသော ယောက်ျားတစ်ယောက် ချီနိုင်၊ ခိုင်လောက်သော ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။ အငယ်ဆုံး၊ အပေါ့ဆုံးအားဖြင့် တံမြက်လှည်းစဉ်၊ ရထားနှင့်စဉ် ထ,တင်

နေသော ရထရေကျမြို့ခန့် ပမာဏရှိသော ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။

➤ အကပ်ခံသော ရဟန်း၏ ကာယနှင့် ကာယပဋိဗ္ဗ-အရ ။ ။ ကာယ-အရ ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းကို ယူရပါမည်။ * ကာယပဋိဗ္ဗ-အရ - တစ်ယောက်ချီ မ၊ ရွှေ၍ ရကောင်းသော အောက်ထပ်ဆုံး ညောင်စောင်း၊ သစ်ရွက်၊ စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

➤ သပိတ်ထဲ ဆွမ်းထည့်ရာ၌ သပိတ် မကိုင်ဘဲ သပိတ်ခွေကိုသာ ကိုင်၍ ခံယူလျှင် အကပ်မြောက်/မမြောက် ။ ။ ကာယပဋိဗ္ဗနှင့်စပ်သော ဝတ္ထုမည်သည် မရှိ၊ ထိုသပိတ် ခြေသည်လည်း ကာယပဋိဗ္ဗတွင် ပါဝင်သောကြောင့် အကပ်မြောက် ပါသည်။

➤ အစာ မစားနိုင်သော ဂိလာနရဟန်းအား နှာစခါးမှပိုက်ဖြင့် ယာဝကာလိက ဘောဇဉ်ကို သွင်းစေးပါက အပြစ် ရှိ/မရှိ ။ ။ မုခွါရဟူသည် ပါးစပ်ပေါက် မဟုတ်၊ အောက်ပိုင်းအဖြစ်သော လည်ချောင်းပေါက်တည်း။ အာဟာရကို ပါးစပ်ကဖြစ်စေ၊ နှာခေါင်းကဖြစ်စေ သွင်းရာ၌ လည်ချောင်းပေါက်အတွင်းရောက်လျှင် မျှီရာရောက်တော့ ၏။ ထို့ကြောင့် ခန္တပေါန သိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ်ရှိပါသည်။

မှတ်ချက်/ အကပ် မခံသော ပစ္စည်းကို ဆိုလိုသည်။ နှာခေါင်းမှ ပိုက်ဖြင့်သွင်း ခြင်းသည်လည်း အကပ်မြောက်အင်္ဂါတွင် ပါဝင်နိုင်လျှင်ကား အပြစ် မရှိပါ။(ဖြေစုံ)

➤ နှာစခါးမှ ပိုက်ဖြင့် အစာသွင်းသော ရဟန်းတော်အား အာပတ်သင့်/မသင့် အကပ်မြောက်/မမြောက် ။ ။ အကပ်ခံရာ၌ အကပ်ခံမည်ဟု နှလုံးသွင်းမှုသည်သာ လိုရင်း ပမာ ဖြစ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။ အကပ်မြောက်ပါသည်။

➤ ပံ့ပျော်စနုစသော်လည်း အကပ်မြောက်ပုံ ။ ။ အကပ်ခံမည်ဟု စောင့်မျှော်နေ စဉ် ဧဝံပျော်သွားသော ရဟန်း၏ သပိတ်၌ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည် ဟတ္ထပါသ် အတွင်းရှိလျှင် အကပ်မြောက်ပါသည်။ အကြောင်းကား-- အကပ်ခံမည်ဟု နှလုံးသွင်းမှု သည်သာ လိုရင်းပမာဏ ဖြစ်သောကြောင့်- ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဟတ္ထပါသ် တိုင်းတာပုံ ။ ။ အကပ်ခံရာ၌ ရဟန်းက အထက်လူက အောက် က နေလျှင် ရဟန်း၏ခြေဖျားစွန်းနှင့် လူ၏ လည်ကုပ်စွန်းအကြား၊ လူကအထက် ရဟန်းက အောက်ကနေလျှင် လူ၏ရှေ့ခြေဖျားစွန်းနှင့် ရဟန်း၏ လည်ကုပ်စွန်းအကြား၊ တစ်ယောက်က ကောင်းကင်၊ တစ်ယောက်က မြေ၌နေလျှင် မြေ၌နေသူ၏ ဦးခေါင်း ဖြင့် ဟတ္ထပါသ်ကို တိုင်းထွာရပါမည်။

➤ အား၊ အလယ်အလတ်ရှိသူက မြောက်နိုင်ပါလျက် ကပ်သူက မမြောက်နိုင် လျှင် အကပ်ခံရမည်။ ။ ။ အား၊ အလယ်အလတ်ရှိသူ မြောက်နိုင်သော ဝတ္ထုကို ကပ်သူ က မမြောက်နိုင်လျှင် မြေပေါ်၌ထားသော ရဟန်း၏လက်ပေါ်သို့ လှိမ့်၍ တင်ပေး ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသလောက်ကိုသာ လက်ပေါ်၌ထားခြင်းအားဖြင့်၎င်း

ကပ်ရပါမည်။ ထိုသို့ကပ်လျှင် အကပ်မြောက်ပါသည်။

➤ **ဆွမ်းခံနေစဉ် သပိတ်အတွင်း ကျလာသော မြို့မှန်ကို ဆင်ခံ၍ အကပ်ခံ သင့်ကြောင်း ။ ။** မြို့မှန်သည် အကပ် မခံအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့် အကပ်ခံ သင့်ပါသည်။(အကပ်မခံဘဲ ဆက်လက်၍ ဆွမ်းခံလျှင် ဝိနယဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။တစ်ဖန် အကပ်ခံ၍ စားလျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။)

➤ **ဆွမ်းခံနေစဉ် လေမှန်တိုင်း ကျပါက ဆင်ခြင်ဖွယ် ။ ။** လေမှန်တိုင်း ကျသော ကြောင့် မြို့မှန်သည် သပိတ်အတွင်း ကျလာပါက ဆွမ်းခံဖို့ မလွယ်ကူလျှင် ယင်းဆွမ်းကို လူ၊ သာမဏေအား ပေးမည်ဟု ကြံစည်ကာ စင်ကြယ်သော စိတ်ထားဖြင့် နှလုံးသွင်းကာ ဆွမ်းခံရမည်။ ထိုဆွမ်းကို လူ၊ သာမဏေအား ပေးပြီး၊ ထို လူ သာမဏေက အလိုက် သိစွာ ပေးပါက စားကောင်း၏။ မပေးလျှင်လည်း ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့် ယူ၍လည်း စား ကောင်းပါသည်။

➤ **မုစဒ္ဓါရ-အရ ။ ။** လည်ချောင်းပေါက်ဝကို ယူရပါမည်။ အကြောင်းကား- ခံတွင်းဖြင့် သွင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နှာခေါင်းဖြင့် သွင်းသည်ဖြစ်စေ လည်မျိုဖြင့် စားမျိုအပ် သောကြောင့် အစားအစာ အားလုံးသည် ခံတွင်း၏ အောက်ပေါက်သို့ သွင်းအပ်သည် ပင် ဖြစ်ရကား မုစဒ္ဓါရ-အရ လည်ချောင်းပေါက်ဝ (ဝါ) လည်မျိုကို ယူရပါသည်။

➤ **နှာခေါင်းမှနေ၍ ဗိုက်ဖြင့် အစာသွင်းခြင်းကို မုစဒ္ဓါရ-ဟု ခေါ်နိုင်/မခေါ်နိုင်**
မုစဒ္ဓါရ-အရ လည်မျို လည်ချောင်းကို ယူရမည်ဖြစ်သဖြင့် ခံတွင်းမှဖြစ်စေ၊ နှာ ခေါင်းမှဖြစ်စေ သွင်းသမျှသည် လည်မျိုလည်ရိုးကို ဖြတ်သန်း၍ ဝမ်းသို့ ဝင်သွားရ သောကြောင့် နှာခေါင်းမှနေ၍ ဗိုက်ဖြင့် အစာသွင်းခြင်းကို မုစဒ္ဓါရ-ဟု ခေါ်နိုင်သည်။

➤ **မုစဒ္ဓါရ ၂-ပါးအထူး ။ ။** အနာဟဋသိက္ခာပုဒ်၌ အာဟာရဝင်ရာ ပါးစပ် အပေါက်ကို “မုစဒ္ဓါရ”ဟု ခေါ်၍၊ ဒန္တပေါနသိက္ခာပုဒ်၌ ခံတွင်းမှ အာဟာရလျောထွက် ရာ လည်မျိုတည်းဟူသော အောက်ပေါက်ကို “မုစဒ္ဓါရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အာဟာရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** ကာလိက ၄-ပါးသည် ခံတွင်းဝသို့ ရှေးရှုဆောင် သောကြောင့် “အာဟာရ”မည်ပါသည်။

➤ **အာဟာရ-အရ ။ ။** အလုံးစုံသော ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက၊ သတ္တာ ဟ ကာလိက၊ ယာဝဇီဝိကများကို ယူရပါမည်။

➤ **အာဟာရ အာဟာရေဗျ-န္တိ အာဟာရသရုပ် ။ ။** ရေကြည်နှင့် မျိုချရန် မဟုတ်သည့် ဒန်ပူတို့မှတစ်ပါး ကာလိကလေးပါးလုံးတို့သည် လည်မျိုဖြင့် ဆောင်ယူအပ် မျိုချအပ်သောကြောင့်-- အလုံးစုံသော ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟ ကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကာလိက ၄-ပါးနှင့် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ (၁) ဘောဇင်ငါးပါးနှင့် ခဲဖွယ်ဟူသမျှ သည် အရုဏ်တက်ချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်တိုင်အောင် ကာလအတွင်း၌သာ စားသုံးရ ကောင်းသောကြောင့် “ယာမကာလိက” မည်ပါသည်။

(၂) မီးဖြင့် မချက်သည့် ဖျော်ရည်များသည် မွန်းတည့်ပြီးနောက် အရုဏ်မတက်မီ မိုးသောက်ယံတိုင်အောင် သုံးဆောင်ထိုက်သောကြောင့် “ယာမကာလိက” မည်၏။

(၃) သပ္ပိစသော ငါးမျိုးသည် ၇-ရက်လုံးလုံး သုံးဆောင်ထိုက်သောကြောင့် “သတ္တာမာ ကာလိက” မည်ပါသည်။ (၄) အာဟာရကိစ္စကို မပြီးစေနိုင်သော ဆား၊ ချင်းစသော အရွက်၊ အမြစ်၊ အခေါက်၊ အညှစ်၊ စသည်များသည် တစ်သက်ပတ်လုံး သုံးဆောင် ကောင်းသောကြောင့် “ယာမဇီဝိက” မည်ပါသည်။

➤ ယာမကာလိက-အရ ။ ။ (၁) စပါးမျိုး ၇-ပါး၊ (၂) စပါးမျိုး ၇-ပါးအား လျော်သော ကျိတ်စပါးစသည်၊ (၃) ထန်းသီး၊ အုန်းသီး၊ အိမ်ပိန္နဲသီး၊ တောင်ပိန္နဲသီး၊ ဗူးသီး၊ ဖရုံသီး၊ သခွားငပြုတ်သီး၊ သခွားငဆစ်သီး၊ သခွားငကြောင်သီးဟု ဆိုအပ် သော အသီးကြီး ၉-မျိုး၊ (၄) ပဲမျိုး၊ (၅) အာဟာရကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်သော တောသစ်မြစ် သစ်ရွက်၊ သစ်ပွင့်၊ သစ်သီးစသော ဝတ္ထုများကို ယူရပါမည်။

➤ သစ်သီးကြီး ၉-မျိုး ။ ။ ထန်းသီး၊ အုန်းသီး၊ အိမ်ပိန္နဲသီး၊ တောင်ပိန္နဲသီး၊ ဗူးသီး၊ ဖရုံသီး၊ သခွားငပြုတ်သီး၊ သခွားငဆစ်သီး၊ သခွားငကြောင်သီး-တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ ယာမကာလိက-အရ ။ ။ ဖျော်ရည် ရှစ်မျိုးနှင့် ထိုဖျော်ရည်အားလျော်သော ကြိမ်သီးစသော ဖျော်ရည်အားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ဓမ္မာရည် ၈-မျိုး ။ ။ (၁) အမ္မပါန-သရက်သီးဖျော်ရည်၊ (၂) ဓမ္မပါန-သပြေ သီး ဖျော်ရည်၊ (၃) စောစပါန-တောငှက်ပျောသီးဖျော်ရည်၊ (၄) မောစပါန-အိမ် ငှက်ပျောသီးဖျော်ရည်၊ (၅) မဇကပါန-သစ်မည်စည်သီးဖျော်ရည်၊ (၆) မုဒ္ဒိကပါန- ပုလက်သီးဖျော်ရည်၊ (၇) စပျစ်သီးဖျော်ရည်၊ (၈) သာလူကပါန-ကြာစွယ်ဖျော်ရည်၊ (၉) ဖာရုသကပါန-ဖက်သက်သီးဖျော်ရည်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုလောမ ဓမ္မာရည်များ ။ ။ ကြိမ်သီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ရှောက်သီး၊ သီးသီး၊ ကြုံသီး၊ ခံသီးစသော သေးငယ်သော အသီးဖျော်ရည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ယာမဇီဝိကဝတ္ထုများ ။ ။ ကာလိက သုံးပါးနှင့် ကာလသုံးပါးမှလွတ်သော ရေမှတစ်ပါး အမြစ်၊ အသီးငယ်၊ အသီးကြီး၊ အရွက်၊ အခေါက်စသော ဝတ္ထုများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုပညတ်ကို တစ်ဖန်ဟောတော်မူရကျိုး / အညတြိ ဥဒကဓမ္မစပါနာ-ဟု ဟောတော်မူရကျိုး ။ ။ အာဟာရ မဟုတ်သော ရေ၌ အာဟာရအမှတ်ဖြင့်၎င်း၊ ဒန်ပူ

၌ ခန့်ပူကို ခံတွင်းပေါက်သို့ သွင်းမိလေပြီဟု၎င်း ကုက္ကုစ္စရှိသော ရဟန်းတို့အား ကုက္ကုစ္စကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ “အညတြ ဥဒကဒန္တပေါနာ”ဟု ဟောတော်မူပါသည်။

➤ **အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။** (၁) ရေနင့် ခန့်ပူမှတစ်ပါး အကပ်မခံဘဲ သုံးဆောင်ရာ၌ ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၂) ခန့်ပူဝါးရာ၌လည်း အရည်ဝင်သွားပါက ပါစိတ်အာပတ်၊ ထို့ကြောင့် ခန့်ပူကိုလည်း အကပ်ခံပြီးမှ ဝါးသင့်ပါသည်။ (၃) ဆွမ်းခံလှည့်လည်စဉ် သပိတ်အတွင်း၌ မြူမွန်ကျလာပါက ထိုမြူမွန်သည် အကပ် မခံရသေးသောကြောင့် သပိတ်ကို တစ်ဖန် အကပ်ခံပြီးမှ ဆွမ်းကိုခံယူထိုက်၏။ အကပ်မခံဘဲ ခံယူပါက ဝိနယဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ထိုဆွမ်းကို တစ်ဖန် အကပ်ခံ၍ သုံးဆောင်ပါက အနာပတ္တိ။ (၄) သစ်ပင်မှအသီးကို ကြွေကျအောင် ကိုင်လှုပ်ပါက ကြွေကျလာသော အသီးသည် မအာပိ၊ ဒုဇ္ဈပဏ္ဍိတဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၅) ကပ်ပြီးသည်ကို မကပ်ရသေးဟု ထင်ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။** ဝေသာလီပြည် (နိခါနိ) ၌ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မပေးအပ်သော (ဝါ) မကပ်အပ်သော အာဟာရကို ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း (ဓမ္မာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **ဥဒက-အရ ယူရမည့်စရ ။ ။** ရထရေဏုပမာဏရှိသော မြူမွန် မပါသည် သန့်ရှင်းသော ရေကို ယူရပါမည်။

➤ **အာပတ် မသင့်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။** (၁) အကပ်ခံအပ်သည်၌ အကပ်ခံပြီးဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးဆောင်သောရဟန်း။ (၂) ရေ၊ ခန့်ပူကို အကပ်မခံဘဲ သုံးဆောင်သောရဟန်း။ (၃) မြွေကိုကပ်ခံရသောအခါ ကပ်မည်သူ မရှိ၍ မဟာဝိကဋဆေး ၄-မျိုးကို ကိုယ်တိုင်ယူစားသော ရဟန်း။ (၄) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➤ **အသတိ ကပ္ပိယကာရဇက-၌ ကပ္ပိယကာရက အရာ၊မစရာတံသ္မများ**

(၁) အပြောခက် အဆိုခက်သော ကပ္ပိယကာရက၊ (၂) သစ်စိမ်းပြာချဖို့ရန် မြေတူးဖို့ရန် မစွမ်းနိုင်သော ကလေးစသော ကပ္ပိယကာရက-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ကာလောဒိဿမည်စသော မဟာဝိကဋဆေးကြီး ၄-မျိုး ။ ။** ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် သစ်စိမ်းပြာ၊ မြေညက်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။ * ၎င်းတို့ကို မြွေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းလည်းရှိ၊ ကပ်မည်သူလည်း မရှိ၍ ကိုယ်တိုင်ယူစားလျှင် အနာပတ္တိ၊ ပြာ၊မရှိလျှင် သစ်သားခြောက်ကို မီးရှိ၍ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အကယ်၍ သစ်သားခြောက်၊ မရှိလျှင် သစ်သားအစုံကို သစ်ပင်မှ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍သော်လည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

မြေညက် မရှိပါကလည်း ရဟန်းကိုယ်တိုင် မြေတူးကောင်းပါသည်။ မဟာဝိကဋ

ဆေးကြီးကို မြွေကိုက်မှသာ ကိုယ်တိုင်ယူခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။ အခြားအခါ၌ အကပ် ခံ၍ သုံးစွဲရပါမည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) အကပ်မခံခြင်း၊ (၂) သီးခြားခွင့်ပြုချက် မရှိခြင်း၊ (၃) မီးခိုးစသော အဓ္မောဟာရိက မဟုတ်ခြင်း (၄) စားမျိုးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓမ္မေးတိုင်စသည်မှ ထွက်စေသာ အနီး ခံတွင်းသို့ဝင်သွားသော် အမြစ် မမြစ်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အာပတ်သင့်ခြင်း၏အကြောင်း မလုံလောက်သောကြောင့် အပြစ်မဖြစ်ပါ။ (ဝါ) အာပတ် မသင့်ပါ။

အစေလကဝဂ်/ အစေလက သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဆွမ်းစသော အာမိသကို တစ်ကြိမ်တည်းသော ပယောဂဖြင့် ပေးသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်တစ်ချက်၊ ဖြတ်၍ ဖြတ်၍ပေးသော ရဟန်းအား ပယောဂတိုင်း ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရေ၊ ဒန်ပူကိုပေးသော ရဟန်း၊ တိတ္ထိမဟုတ်သူ၌ တိတ္ထိဟု အမှတ်ရှိ၍ ၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍ ၎င်း ပေးသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ဝေသာလီပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်အာနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပရိဗိုလ်မအား မုန့်နှစ်ယက်တို့ကို ပေးခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်စအောင်ပေးနည်း / အာပတ် မသင့်စသော ရဟန်းများ

လူ၊ သာမဏေကို ပေးခိုင်းလျှင် ၎င်း၊ တိတ္ထိတို့အနီး၌ စားခွက်ကိုချထားပြီး “ဤ ဝတ္ထုကို ယူကုန်လော့”ဟု ပြော၍ ပေးလျှင် ၎င်း၊ တိတ္ထိတို့ ချထားသောခွက်၌ ထည့်ပေးလျှင် ၎င်း အပ၌ လိမ်းကျံကြောင်း ဆီစသည်ကိုပေးလျှင် ၎င်း ပေးသောရဟန်းမှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အညတိတ္ထိဖြစ်ခြင်း (၂) ပြင်ပလိမ်းကျံရန် အတွက် ခွင့်ပြုအပ်သော ဆီစသည် မဟုတ်ခြင်း၊ (၃) စားမျိုးအပ်သော အာဟာရ၏ စားမျိုးခြင်းငှာ မိမိလက်ဖြင့် မချထားအပ်သော စားခွက်၌ ပေးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥပေတော အဓိပ္ပာယ်

➤ ခါပေတော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းစသော အာမိသပေးခြင်းကို “ခါပေတော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အခါပေတော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းစသော အာမိသ မပေးခြင်းကို “အခါပေတော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဥပေတောဓမ္မေ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မာတုဂါမနှင့်အတူ ရယ်ရွှင်ခြင်း၊ ကစားလိုခြင်း

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ထိုင်ခြင်း၊ စသည်တို့ကို ပြုလုပ်လိုသဖြင့် အဖော်ကို ပြန်လွှတ်ခြင်းကို “ဥယျောဇေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ **ပြန်လွှတ်ခြင်းအကြောင်း** ။ ။ မာတုဂါမနှင့်အတူ ရယ်ရွှင်ခြင်း၊ ကစားလိုခြင်း ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ထိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် လွန်ကျူးမှုကို ပြုလုပ်လိုသောကြောင့် ပြန်လွှတ်ပါသည်။

➤ **ဆွမ်းခံသွားပတ် ရဟန်းတစ်ပါးကို ယူတ်မာသော အလို့ဆိုးဖြင့် ပြန်လွှတ်သော ရဟန်းအား သင့်ဧရာကံနိုင်သော အပြစ်များ** ။ ။ ပြန်လွှတ်ရုံမျှဖြင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ မြင်လောက်ရာ ဥပစာ၊ ကြားလောက်ရာ ဥပစာအရပ်ကို ပထမ ခြေလှမ်းလွန်သွားလျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ်။ ဒုတိယ ခြေလှမ်းလွန်သွားလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ **ဒဿန္တပစာရ၊ သဝန္တပစာရ ဝိုင်းခြားပုံ** ။ ။ ပြန်လွှတ်လိုက်သော ရဟန်းနှင့် ထွက်ခွါသော ရဟန်းအကြားတွင် နံရံ၊ တံခါး၊ တံတိုင်း၊ စသော တစ်စုံတစ်ခု အဆီးအတား မရှိလျှင် တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်၏ အတွင်းအရပ်ကို “ဒဿန္တပစာရ၊ သဝန္တပစာရ” ဟု ဆိုပါသည်။ နံရံ၊ တံခါး၊ တံတိုင်း၊ စသော တစ်စုံတစ်ခု အဆီးအတားရှိလျှင် ထိုအဆီးအတား အတွင်းကို “ဒဿန္တပစာရ၊ သဝန္တပစာရ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ **ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ** ။ ။ လူ၊ သာမဏေကို ပြန်လွှတ်သောရဟန်း၊ ရဟန်း သာမဏေ နှစ်ဦးတို့အပေါ်၌ စိတ်ဆိုး၍ အမိန့်အာဏာကို တင်သောရဟန်းတို့အား ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း** ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပြန်လွှတ်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **အပော်ရဟန်းကို ပြန်လွှတ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း** ။ ။ သင်နှင့် ငါတို့နှစ်ပါးအတူ ဆွမ်းခံလျှင် နှစ်ပါးလုံးမျှတအောင် ရကြလိမ့်မည်မဟုတ်၊ စသော လျှောက်ပတ်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ပြန်လွှတ်သောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး** ။ ။ (၁) မလျော်သောအကျင့်ကို ပြုကျင့်လိုခြင်း (၂) ထိုသို့ ကျင့်လိုသည့်အတွက် ရဟန်းကို ပြန်လွှတ်ခြင်း (၃) မိမိ၏ မြင်လောက် ကြားလောက်ရာ ဥပစာကို ပြန်လွှတ်ခံရသူက လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သဘောဇန သိက္ခာပုဒ်

➤ **သဘောဇန အဓိပ္ပါယ်** ။ ။ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော အိမ်ကို “သဘောဇန”ဟု ခေါ်ပါသည်။ တစ်နည်း-- စည်းစိမ်သုံးဆောင် ခံစားအပ်သော မိန်းမ ယောက်ျားနှင့်တကွဖြစ်သော အိမ်ကို “သဘောဇန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

- သဘောဇန-အရ ။ သမီးခင်းပွန်းနှင့် တကွဖြစ်သော အိမ်ကို ယူရမည်။
- ဘောဇန-အရ ။ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ကို ယူရပါမည်။
- အနုပစ္စေ-အရ ။ ကျယ်ဝန်းလျှင် အခန်းတံခါးဘောင်မှ နှစ်တောင့်ထွာထက် ဝေးသော နေရာဌာန၊ ကျဉ်းမြောင်းလျှင် အခန်း၏ အလယ်ဗဟိုအရပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ အနုပစ္စေ နိဿန္တ နဗ္ဗေယျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ (၁) ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်ရာတွင် အခန်းတံခါးဘောင်မှ နှစ်တောင့်ထွာထက်ဝေးသော နေရာတွင် ဝင်ထိုင်ပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၂) ကျဉ်းမြောင်းသော အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်ရာတွင် အခန်း၏ အလယ်ဗဟိုအရပ်ကို လွန်၍ဝင်ထိုင်ပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အိပ်ရာအနီးသို့ ကပ်ဝင်၍ နေထိုင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဝင်ထိုင်သော်လည်း အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ရဟန်းယောက်ျား အဖော်ရှိလျှင်၎င်း၊ သမီးခင်းပွန်းနှစ်ယောက် အိပ်ခန်းမှ ထွက်သွားလျှင်၎င်း၊ သမီး ခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့ ရာဂကင်းလျှင်၎င်း ဝင်ထိုင်သောရဟန်းမှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) ရာဂ၊မကင်းသေးသော သမီးခင်ပွန်းတို့ ထိုအိမ်၌ တည်ရှိခြင်း (၂) ထိုင်နေရာဌာနက အိပ်ခန်းဖြစ်ခြင်း (၃) ရဟန်းအဖော် မပါခြင်း

➤ ရဟော ပဋိစ္ဆန္တ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဖုံးကွယ်အပ်သော အရပ်၌ နေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ရဟောနိဿန္တ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နား၏ကွယ်ရာ၌ နေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

စာရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်

➤ နိမန္တိတော အဓိပ္ပါယ် ။ ဘောလင်ငါးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဖိတ်မံခြင်း မျိုးကို “နိမန္တိတော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ သဘတ္တော အဓိပ္ပါယ် ။ ဘောလင်ငါးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဖိတ်မံထားခြင်းခံရသဖြင့် ဖိတ်မံထားသော ဆွမ်းရှိသူကို “သဘတ္တော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ သန္တ ဘိက္ခု အဓိပ္ပါယ် ။ မျက်စိဖြင့် မြင်လောက်ရာအတွင်းမှာရှိ၍ ပကတိ

ပြောနေကြ အသံဖြင့် ပြောသောအခါ ကြားလောက်သော အရပ်တွင် ထင်ရှားရှိနေသော ရဟန်းကို “သန္တံ ဘိက္ခု”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အနာပုစ္ဆာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပြောရိုးပြောစဉ် စကားကို ကြားနိုင်လောက်သော ၁၂-တောင်အတွင်း၌ ရဟန်းတစ်ပါးပါးကို “မည်သူ၏အိမ်သို့ သွားမည်လို့ပါ”ဟု ဖြစ်စေ, “မည်သည့်အိမ်၌ လှည့်လည်မည်လို့ပါ”ဟုဖြစ်စေ မပန်ပြောခြင်းကို “အနာပုစ္ဆာ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို ဝန်ကြားပုံ ။ ။ အဟံ ဣတ္ထန္တာမဿ ယရံ ဂစ္ဆာမိ (အကျွန်ုပ် မည်သူ့အိမ် သွားမလို့ပါ) အဟံ စာရိတ္တံ အာပဇ္ဇာမိ (မည်သူ့အိမ်၌ လှည့်လည် မလို့ပါ) ဟု ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကို ပန်ကြားရပါမည်။

➤ ပုရောဘတ္တ-အရ/ ပုရောဘတ္တ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နိမန္တနဘတ်ကို မစားမီအချိန်ကာလကို “ပုရောဘတ္တ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ပစ္ဆာဘတ္တ-အရ/ ပစ္ဆာဘတ္တ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နိမန္တနဘတ်ကို စားပြီး အချိန်ကာလကို “ပစ္ဆာဘတ္တ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ကုလေသု စာရိတ္တံ အာပဇ္ဇေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပင့်ဖိတ်အပ်ရာ အမျိုးမှ (ဝါ) အိမ်မှ အခြားသော အမျိုးတို့သို့ ဝင်ခြင်းကို “ကုလေသု စာရိတ္တံ အာပဇ္ဇေယျ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပဓိသင်္ဃိပုံ ။ ။ ဖိတ်ထားသောအိမ်မှ တစ်ခြားအိမ်သို့ သွားရာ၌ (၁) အိမ်၏ ဥပစာအတွင်းသို့ ဝင်မိသောအခါ ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၂) အိမ်တံခါးခုံ အတတ်အဆင်းကို ပထမ ခြေလှမ်းကျော်လွန်မိသောအခါ နောက်ထပ် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၃) ဒုတိယ ခြေလှမ်း လွန်သောအခါ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပင့်ဖိတ်ထားသော အိမ်မှ မပန်ကြားဘဲ ဆွားကောင်းသော အရပ်များ

(၁) မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ရှိသော ကျောင်းများ (၂) ဘိက္ခုနီမများ နေထိုင်ရာကျောင်း (၃) တိတ္ထိတို့နေထိုင်ရာကျောင်း (၄) ဆွမ်းစားရပ် (၅) ဆွမ်းပင့်ဖိတ်ထားသူ၏ အိမ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ လှည့်လည်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနုပညတ် ၄-မျိုး ။ ။ (၁) သန္တံ ဘိက္ခု အနာပုစ္ဆာပညတ်၊ (၂) ပုရောဘတ္တပညတ်၊ (၃) ပစ္ဆာဘတ္တ ပညတ်၊ (၄) အညတြ သမယာ ပညတ်-တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) အနိမန္တိတ၌ အနိ

မန္တိတ-ဟု အမှတ်ရှိ၍ မပန်ပြောဘဲ ဝင်သောရဟန်း(၂) အခါ၌ မပန်ပြောဘဲ ဝင်သော ရဟန်း (၃) ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို ပန်ပြော၍ ဝင်သောရဟန်း၊ (၄) ထင်ရှား မရှိသော ရဟန်းကို မပန်ပြောဘဲ ဝင်သောရဟန်း၊ (၅) ပင့်ဖိတ်သူမှတစ်ပါး တစ်ခြားသူ၏ အိမ်လမ်း (၁၂) အိမ်ဥပစာလမ်းဖြင့် သွားသောရဟန်း၊ (၆) ရွာတွင်းရှိကျောင်းတိုက်၊ ဘိက္ခုနီကျောင်း၊ တိတ္ထိတို့ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၊ ဘတ်ရှိရာအိမ်တို့သို့ သွားသော ရဟန်း၊ (၇) ဘေးရန်တို့ကြောင့် သွားသောရဟန်း (၈) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ (၁) ဘောဇဉ်ငါးမျိုးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဖိတ်သည်ကို သာယာခြင်း၊ (၂) ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကို မပန်ပြောခြင်း၊ (၃) ဘတ်ရှိရာ အိမ်မှ အခြားအိမ်သို့ ဝင်ခြင်း၊ (၄) မွန်းတည့်အချိန်ကို မလွန်သေးခြင်း၊ (၅) အခါ ဖြစ်စေ၊ ဘေးရန်ဖြစ်စေ မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မဟာနာမ သိက္ခာပုဒ်

➢ စတုမာသပ္ပစ္စယပဝါရဏာ အဓိပ္ပာယ် ။ လေးလတို့ပတ်လုံး ဂိလာနပစ္စည်း ဖြင့် ဖိတ်မံခြင်းကို “စတုမာသပ္ပစ္စယပဝါရဏာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပစ္စယ-အရ ။ သမ္ပိ၊ နဝနီတ၊စသော ဂိလာန ပစ္စည်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➢ ပဝါရဏာ-အရ ။ သံယာဓာား ဖိတ်ကြားခြင်းကို ယူရပါမည်။

➢ စတုမာသပ္ပစ္စယပဝါရဏာ သာဒိတဗ္ဗာ၊ အညတြ ပုနပ္ပဝါရဏာယ၊ အညတြ နိစ္စပဝါရဏာယ-ဟု ၃-မျိုးခွဲ၍ ဟောတော်မူရကြောင်း ။ ဝတ္ထုကြောင်းဝယ် လေးလ ဖိတ်ခြင်း၊ နောက်ထပ်ဖိတ်ခြင်း၊ အမြဲဖိတ်ခြင်းဟု ၃-မျိုးပါသောကြောင့် ဝတ္ထုကြောင်း အလိုက် ၃-မျိုးခွဲ၍ ဟောတော်မူပါသည်။

➢ သာဒိတဗ္ဗာ-၌ သာယာခြင်းဟူသည် ။ လေးလပတ်လုံးဖြစ်စေ၊ နောက်ထပ် ဖြစ်စေ၊ အမြဲဖြစ်စေ ဖိတ်မံခြင်းအားလုံးကို မပယ်ရှားခြင်း၊ လက်ခံထားခြင်း ဖြစ်သည်။

➢ ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ခြင်း ၃-မျိုး ။ (၁) လေးလဖိတ်ခြင်း၊ (၂) နောက်ထပ် ဖိတ်ခြင်း၊ (၃) အမြဲဖိတ်ခြင်း။ ဤသုံးမျိုးလုံးကို သာယာနိုင်သည်။

➢ သာဒိတဗ္ဗာ-အရ သာယာခြင်း ၂-မျိုး ။ (၁) မပယ်မလွန်ခြင်း၊ (၂) လက်ခံ ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သာဒိဇယေယျ-အရ ။ တောင်းရမ်းခြင်းကို ယူရပါမည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိသော ပဝါရဏာ ။ တတော စေ ဥတ္တရိ သာဒိဇယေယျ ကိုထောက်၍ ပိုင်းခြားကန့်သတ်၍ ဖိတ်ခြင်း ပရိယန္တပဝါရဏာကို ယူရပါမည်။

➢ တတော စေ ဥတ္တရိ သာဒိဇယေယျ-၌ တတော-အရ ။ ဖိတ်ကြားသူက ခွဲ ခြားလျှောက်ထားသောဆေးနှင့် ပိုင်းခြားကန့်သတ်သော အခါကာလကို ယူရပါမည်။

➤ တတော ၈၈ ဥတ္တရိ သာဒိယေယျ-၌ အပိုင်းအခြားပြု၍ ဖိတ်ပုံ ၂-မျိုး

(၁) “ဤမျှလောက်သော ညဉ့်တို့ပတ်လုံး တောင်းပါ” ဟု ညဉ့်ကိုပိုင်းခြား၍ ဖိတ်ခြင်း၊ ရတ္တိပရိစ္ဆေဒ ပြုပုံ (၂) “ဤမျှလောက်သော ဆေးတို့ကို တောင်းပါ” ဟု ဆေးကို ပိုင်းခြား၍ ဖိတ်ခြင်း၊ ဘေသန္တပရိစ္ဆေဒ ပြုပုံ တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သက္ကတိုင်း (နိခေါင်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆေးကိုတောင်းခြင်း (ဧတ္ထေ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ “ဒါယကာ ဖိတ်တုန်းက ဤမည်သောဆေးကို ဖိတ်ထား၏၊ ငါတို့မှာ ဒါယကာ ဖိတ်ထားသောဆေးမှ တစ်ခြားသော ဤမည်သော ဆေးကို စားသုံးလိုသည်” ဟု၎င်း၊ “ဒါယကာ ဖိတ်တုန်းက တစ်ပိဿာ တောင်းပါဟု ကန့်သတ်ထား၏၊ ငါတို့မှာ တစ်ပိဿာကျော် အသုံးလိုနေသည်” ဟု၎င်း၊ “ဒါယကာ ကန့်သတ်ထားသည့် ညဉ့်များတော့ ကုန်လွန်သွားပါပြီ၊ ငါတို့မှာ ယခုမှ ဆေးအလိုရှိနေသည်” ဟု၎င်း၊ အမှန်အတိုင်းပြော၍ တောင်းလျှင် ဂိလာနမှာ အာပတ် မသင့်ပါ။ ထို့ပြင် သူတစ်ပါးအတွက် ထိုသူ၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံ၌ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏ ဉာတိပဝါရိတထံ၌ဖြစ်စေ၊ တောင်းလျှင်၎င်း၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် လဲလှယ်လျှင်၎င်း ထိုရဟန်းတို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ (၁) သံယာကို ဖိတ်ခြင်း (၂) ဆေးကိုတောင်းခြင်း (၃) ဂိလာန မဟုတ်ခြင်း (၄) ဖိတ်ထားသော လ၊ ရက်အပိုင်းအခြားကိုဖြစ်စေ၊ ဆေးအပိုင်းအခြားကိုဖြစ်စေ လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဿုတ္တသေနာ သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ အညတြ တထာရူပပစ္စယာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သေန-အရ ။ ။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေလျင်တပ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။ * ဆင်တစ်စီး၌-- ယောက်ျား(၁၂)ယောက် ပါဝင်ပါသည်။ * မြင်းတစ်စီး၌ ယောက်ျား ၃-ယောက် ပါဝင်ပါသည်။ * ရထားတစ်စီး၌-- ယောက်ျား ၄-ယောက် ပါဝင်ပါသည်။ * ခြေလျင်တစ်စီး၌-- လက်၌ မြှားကိုင်ထားသော ယောက်ျား ၄-ယောက် ပါဝင်ပါသည်။

➤ ခြေလျင်စစ်တပ်ကို မြင်လောက်ရာ အရပ်သို့ သွားကြည့်ဝါက ပါစိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဥပဿုတ္တသေနာ သိက္ခာပုဒ်၌ သေနာ-အရ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေလျင်-ဟူသော အင်္ဂါလေးပါးလုံးရှိသည့် စတုရင်္ဂီ သေနာ-ကိုသာ ယူရ

သောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။ (ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်၏။)

➤ ဥဗ္ဗုတ္တ-အရ ။ ။ မြို့ရွာမှ ထွက်သွားပြီးသော စစ်တပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ တထာရူပ ပစ္စယာ-အရ ။ ။ စစ်တပ်၌ ဆွေမျိုး မကျန်းမာခြင်း၊ စသော အကြောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဓဿနူပဇာရ ။ ။ စစ်တပ်ကို မြင်နိုင်လောက်သော အရပ်သည် “ဓဿနူပဇာရ” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်ကို အကြောင်းမဲ့ သွားကြည့်ရာ၌ (၁) ကြည့်ရန်အတွက် သွားရောက်သောအခါ ခြေလှမ်းတိုင်း၊ ခြေလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၂) မြင်လောက်ရာ အရပ်ကနေ၍ ကြည့်လျှင် ပါစိတ်အာပတ်၊ (၃) ထိုမြင်လောက်ရာ အရပ်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း ရပ်ကြည့်နေလျှင် ပါစိတ်အာပတ် ၁-ချက်၊ (၄) ထိုသို့တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း ရပ်ကြည့်နေခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ထွက်သွားလိုက် ပြန်ကြည့်လိုက် လုပ်နေပါက ယင်းသို့ပြုလုပ်၍ ကြည့်သော အရေအတွက် အားလျော်စွာ ပါစိတ်အာပတ်၊ (၅) စစ်အင်္ဂါ လေးပါးရှိရာတွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ကြည့်ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဌဂိုရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ စစ်တပ်ကို အကြည့်သွားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အင်္ဂါလေးပါးရှိသည့် စစ်တပ်ကို ကြည့်ရှုသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်သော အခါ ။ ။ (၁) ကျောင်းတိုက်အတွင်းသို့ စစ်တပ်လာရောက်သည့်အခါ ကြည့်ရှုခြင်း၊ (၂) သွားလာခိုက်ဝယ် လမ်းခရီးတွင် တွေ့ဆုံသော အခါ ကြည့်ရှုခြင်း၊ (၃) စစ်တပ်အတွင်းတွင် မိဘဆွေမျိုးများ မကျန်းမာသောအခါ သွားရောက်ကြည့်ရှုခြင်း၊ (၄) အသက် ပြဟူစရိယ အန္တရာယ်ကြောင့် စစ်တပ်သို့ ခိုဝင်သွားသောအခါ ကြည့်ရှုခြင်း ထို ရဟန်းတို့မှာ ကြည့်ရှုသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) မြို့ရွာမှ ထွက်ပြီးသော စစ်တပ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ကြည့်ရှုရန် သွားခြင်း၊ (၃) ခွင့်ပြုရာအရပ်မှ အခြားအရပ်၌ ကြည့်ခြင်း၊ (၄) အကြောင်းနှင့် ဘေးရန် မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စသနာဝါသ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝဓဿဗျ-အရ ။ ။ ဣရိယာပုတ် ၄-မျိုးလုံးနှင့် နေခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ စစ်တပ်တွင်း၌ ၃-ညဉ့်လွန်၍ အိပ်ပါက ၄-ရက်မြောက်နေ့ နေဝင်သောအခါ စစ်တပ်တွင် ရပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်သည်ဖြစ်စေ

ကောင်းကင်တွင် တန်ခိုးဖြင့် ရပ်တည်နေသော်လည်း ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ၃-ညဉ့်ထက်အလွန် စစ်တပ်၌နေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ စစ်တပ်တွင်း၌ ၃-ညဉ့်ထက်ပို၍ အိပ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်သော အကြောင်းများ ။ ။ (၁) မိမိကိုယ်တိုင် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေခြင်း၊ (၂) မကျန်းမာသူ၏ ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နေရခြင်း၊ (၃) မိမိရှိနေသည့် စစ်တပ်ကို တစ်ခြားစစ်တပ်က ပိတ်ဆို့ထားခြင်း၊ (၄) မိမိကို တစ်စုံတစ်ယောက်က သွားခွင့် မရအောင် နှောင့်ယှက်ထားခြင်း၊ (၅) ဘေးရန် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိခြင်းကြောင့် နေပါက အာပတ် မသင့်ပါ။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ၃-ညဉ့်လွန်ခြင်း (၂) စစ်တပ်၌ နေဝင်စေခြင်း (၃) မကျန်းမာမှု၊ စသည် မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥယျောဓိက သိက္ခာပုဒ်

➢ ဥယျောဓိက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တက်၍ တက်၍ စစ်ထိုးရာအရပ်သည် “ဥယျောဓိက” မည်ပါသည်။

➢ ဥယျောဓိက-ဟူသော အမည်သည် /ဥယျောဓိက-အရ ပြင်းစွာ ပုတ်ခတ်ရာအရပ်၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဗလဂ္ဂ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ စစ်သည်ပေါင်း မည်မျှရှိ၏ဟု သိဖို့ရန် စစ်သည်အစုကို ရေတွက်ရာ အရပ်ကို “ဗလဂ္ဂ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သေနာဗျူဟ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤနေရာ၌ ဆင်တပ်နေစေ၊ ဤနေရာ၌ မြင်းတပ်နေစေ၊ စသည်ဖြင့် စစ်တိုက်ဖို့ရန် သူ့နေရာနှင့်သူ စုဝေးချထားခြင်းကို “သေနာဗျူဟ” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ သေနာဗျူဟ-ဟူသောအမည်သည် /သေနာဗျူဟ-အရ စစ်တပ်၏ စုဝေးတည်နေခြင်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

➢ အနိက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါးကို သွားရောက်ကြည့်ရှုခြင်းကို “အနိက” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အနိက ၄-မျိုး ။ ။ ဟတ္ထာနိက၊ အဿာနိက၊ ရထာနိက၊ ပတ္တာနိက။

➢ စစ်တပ်ဖွဲ့စည်းပုံ ။ ။ (၁) ဆင်တပ်စီးလျှင် စစ်သား ၁၂-ယောက်စီပါသော ဆင် ၃-စီးသည် “ဟတ္ထာနိက=ဆင်တပ်” မည်၏။ (၂) မြင်းတပ်စီးလျှင် စစ်သား ၃-ယောက်စီပါသော မြင်း ၃-စီးသည် “အဿာနိက=မြင်းတပ်” မည်၏။ (၃) ရထားတပ်စီးလျှင် စစ်သား ၄-ယောက်စီပါသော ရထား ၃-စီးသည် “ရထာနိက=ရထားတပ်”

မည်၏။ (၄) လက်နက်စွဲကိုင်ထားသော စစ်သားယောက်ျား ၄-ယောက်သည် “မတ္တာ နိက=စစ်လျှင်တပ်” မည်၏။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဥယျောဓိက၊စသည်သို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ၌ ကြည့် ရှုခြင်းငှာ သွားသောရဟန်းအား ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ခုတ္တင်အာပတ်၊ မြင် လောက်ရာ အရပ်၌ ရပ်၍ကြည့်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်၊ မြင်ရာအရပ်ကို လွန်သွား၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြည့်သောရဟန်းအား ပယောဂ အရေအတွက်အား ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

သုရာပါနဝဂ်-သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်

➤ သုရာနှင့် မေရယ အထူး (သုရာ၊ မေရယ-အရ/ အဓိပ္ပာယ်။)

မုန့်မှုန့်၊ စသည်ဖြင့် နယ်၍ ပြုအပ်သော အရည်သည် “သုရာ” မည်ပါသည်။

ပန်းပွင့်၊စသည်ဖြင့် ထုံစိမ်အပ်သော အရည်သည် “မေရယ” မည်ပါသည်။

➤ သုရာ ၅-မျိုး ။ ။ (၁) ပိဋသုရာ-ဆန်မှုန့်ဖြင့်ပြုသော သေရည်၊ (၂) ပူသုရာ- မုယောမုန့်ဖြင့်ပြုသော သေရည်၊ (၃) ဩဒနသုရာ-ထမင်းဖြူဖြင့် ပြုသောသေရည်၊ (၄) ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ-တဆေးမှုန့်ခတ်၍ပြုသော သေရည်၊ (၅) သမ္ဘာရသံယုတ္တ သုရာ-ဖန်ခါး မုန့်ညင်းစေ့ စသည်ထည့်၍ပြုသော သေရည်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မေရယ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ပုပ္ဖာသဝ-အပွင့်စိမ်အပ်သော စိမ်ရည်အရက်၊ (၂) ဖလာသဝ-အသီးစိမ်အပ်သော စိမ်ရည်အရက်၊ (၃) မဇ္ဈာသဝ-မုဒရက်သီးကို စိမ်အပ် သော စိမ်ရည်အရက်၊ (၄) ဂုဠာသဝ-ကြံရည်၊ ထန်းရည်ကိုစိမ်အပ်သော စိမ်ရည် အရက် (၅) သမ္ဘာရသံယုတ္တာသဝ-သဖန်းခါးသီး၊စသော အဆောက်အအုံ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် စိမ် အပ်သော စိမ်ရည်အရက်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သုရာမေရယပါန-အရ ။ ။ ထိုသေရည်၊ အရက် နှစ်မျိုးလုံးကို မျိုးစေ့မှ စ၍ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့် သော်မှလည်း သောက်သုံးခြင်းသည် “သုရာမေရယပါန” မည်၏။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သေရည်၊ အရက် ၂-မျိုးလုံးကို မျိုးစေ့မှစ၍ သမန်း မြက် ဖျားဖြင့်သော်မှလည်း သောက်လျှင် ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ကောသမ္မိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင် သာဂတမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သေရည်ကိုသောက်ခြင်း (ဝတ္တု) ဟူ သော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အရက်ကို အရက်မှန်း မသိ၍ စသောက်မိသောရဟန်းအား အာပတ်သင့်/ မသင့် သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည် အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သူတစ်ပါးကို အရက်တိုက်သော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်/မသင့်
သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည် အနာဏတ္တိက ဖြစ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ရေကို အမှတ်ဖြင့်၎င်း၊ ယုံမှား၍၎င်း သောက်လျှင်
ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ရဟန်းတော်များ သောက်ကောင်းသော အရည်များ ။ ။ (၁) သေရည်၊ အရက်
၏ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာရှိသော လောကသောဝီရကဆေးရည်၊ (၂) သုတ္တမည်
သော အဖျော်၊ (၃) ဟင်းကောင်းအောင် အရက်အနည်းငယ် ထည့်၍ ချက်အပ်သော
ဟင်းရည်စသည်၊ (၄) သျှစ်သျှားသီးရည် စသည်တို့ဖြင့် စိမ်အပ်သော အရက်နှင့်တူ
သော အရိဌဆေးရည်တို့ကို သောက်သော ရဟန်းတို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) သေရည်အရက်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) သောက်ခြင်း။
အင်္ဂုလိပတောဒက သိက္ခာပုဒ်

➤ အင်္ဂုလိပတောဒက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ လက်ချောင်းတို့ဖြင့် လက်ကတီးကြား၊
စသော အရပ်၌ ထိုးခတ်ခြင်းကို “အင်္ဂုလိပတောဒက” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ လက်ချောင်းထိုး၍ ကစားမှသာ မဟုတ်၊ မြူးထူး
ပျော်ပီးကစားလို၍ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း တစ်ခုခုဖြင့် တို့ဆိတ်ကစားလျှင်လည်း
ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန) ၌
ဆဋ္ဌဂ္ဂိုရဟန်းများ (ပုဋ္ဌိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ လက်ချောင်းထိုးခြင်းဖြင့် မြူးထူး ပျော်
ပါးခြင်း (ဓတ္တု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ရဟန်းယောက်ျားနှင့် ရဟန်းမိန်းမတို့ ကလိထိုး ကစားလျှင် ပါစိတ်အာပတ်
မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ရဟန်းယောက်ျားနှင့် ရဟန်းမိန်းမတို့သည်
အပြန်အလှန် အနုပသမ္ပန္န ဖြစ်သောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။ (ခုက္ကဋ်
အာပတ်သာ သင့်ပါသည်။)

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လူ၊ သာမဏေကို တို့ထိ၍ ကစားလျှင်၎င်း၊ တုတ်၊
တောင်ဝှေးစသည်တို့ဖြင့် တို့ထိ၍ ကစားလျှင်၎င်း ကစားသော ရဟန်းမှာ ခုက္ကဋ်
အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ မြူးထူးပျော်ပီး ကစားခြင်း၌ အလိုမရှိဘဲ ပြုဖွယ်
ကိစ္စရှိ၍ သုံးသပ်သော ရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရယ်မြူးလိုခြင်း (၂) ရဟန်းအချင်းချင်း
ကိုယ်ဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဟဿဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥဒက-အရ ။ မြစ်၊ ချောင်း၊ ရေကန်တို့၌ရှိသော ဖမ္ပက် (ခြေမျက်စိ) မြုပ်လောက်သော နက်သော ရေကို ယူရပါမည်။

➤ ဧရကစားရာတွင် အာပတ်သင့်နိုင်သော ဧရပမာဏ ။ ။ ခြေမျက်စိမြုပ်လောက်သော ရေ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥဒကဟဿဓမ္မ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရေကို ကစားခြင်းကို “ဥဒကဟဿဓမ္မ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ (၁) ဖမ္ပက်အထက် ပမာဏရှိသောရေ၌ သွားစဉ် မြူးတူးပျော်ပါး ကစားလို၍ ငုပ်ခြင်း၊ ပေါ်ခြင်း၊ ကူးခြင်းတို့ကိုပြုရာ၌ လက်ခြေလှုပ်ရှားတိုင်း ဒုက္ခရအာပတ် သင့်ပါသည်။ (၂) ငုပ်ခြင်း၊ ပေါ်ခြင်းတို့၌ ပယောဂတိုင်း ပါစိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၃) ရေထဲငုပ်သွားရာ၌ လက်၊ခြေလှုပ်ရှားတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်၊ (၄) ကူး၍ သွားပါက ကိုယ်အင်္ဂါ လှုပ်ရှားတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ရေ၌မြူးတူးပျော်ပါး ကစားခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ခရအာပတ်သင့်နိုင်သော ကစားခြင်းမျိုး ။ ။ လေဖြင့် ကစားခြင်း၊ လက်ခြေ၊ ထင်း၊ အိုးခြမ်းတို့ဖြင့် ရေကိုပုတ်ခတ်၍ ကစားခြင်း၊ အိုးခွက်ထဲ၌ရေ ကစည်ရည်၊ ညွှန်တို့ကို ပစ်ချ၍ ကစားခြင်းမျိုးတို့၌ ကစားသော ရဟန်းမှာ ဒုက္ခရအာပတ်သင့်၏။

➤ မြစ်ထဲတွင် ဧရဆင်းကူးသော်လည်း အာပတ် မသင့်ရာအခါ ။ ။ ကျန်းမာရေး အတွက်၎င်း၊ မြစ်တစ်ဘက်သို့ သွားရန်အတွက်၎င်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှိသည့် အတွက်၎င်း မြစ်ထဲသို့ ဆင်းကူးပါက ကူးသော ရဟန်းတို့မှာ အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ (၁) ဖမ္ပက်မြုပ်လောက်သော ရေဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ပျော်မြူးလို၍ ကစားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အနာဒရိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ အနာဒရိယ ၂-မျိုး ။ (၁) ပုဂ္ဂလအနာဒရိယ (၂) ဓမ္မ အနာဒရိယ။

➤ ပုဂ္ဂလန္တိ မရှိသေပုံ ။ ။ မသင့်မတော်ပြုနေသော ရဟန်းကို အခြားရဟန်းက ဝိနည်းလမ်းကြောင်းဖြင့် ပြောသည်ကို နားမထောင်ဘဲ ပြုမြဲ ပြုနေခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါလံကို မရှိသေခြင်း (ပုဂ္ဂ အနာဒရိယ) မည်ပါသည်။

➤ ဓမ္မ-န္တိ မရှိသေပုံ ။ ။ ဝိနည်းသိက္ခာဟူသော ဓမ္မဖြင့် ပြောဆိုလျှင် ထိုဓမ္မကိုပင် ကွယ်ပျောက်စေလို၊ ပျက်ပြယ်စေလိုသောသဘောဖြင့် ပြုမြဲ ပြုနေခြင်းသည် ဓမ္မကို

မရှိသေခြင်း (ဓမ္မ အနာဒရိယ) မည်ပါသည်။

➤ အနာဒရိယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရဟန်းက ဝိနည်းပညတ်တော်ဖြင့် ပြောဆိုသော အခါ ထိုရဟန်း၏စကားကို မပြုလိုသောကြောင့်၎င်း၊ ဝိနည်းပညတ်တော်ကို မကျင့်လို သောကြောင့်၎င်း မလေးမစား ပြုလုပ်ခြင်းကို “အနာဒရိယ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ကောသမ္ဘိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ လေးစားခြင်း မရှိသူ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်းကသော်၎င်း၊ လူ၊ သာမဏေကသော်၎င်း၊ “ဤအမှုသည် သလ္လေခအကျိုးငှာ မဖြစ်ပါ”ဟု ဝိနည်းပညတ်မှတစ်ပါး သုတ်အဘိဓမ္မာ လာ တရားတော်ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ကို မရှိသေပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ ပဌမ သံဂါယနာတင်ရာအခါမှစ၍ မဟာကဿပ စသော ဆရာအဆက်ဆက်မှလာသော (မိမိတို့) သင်ယူအပ်သော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာကို လက်ကိုင်ပြု၍ ပြောသောရဟန်း၊ ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းက ဝိနည်းပညတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း၊ (၂) မလေး မစားပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘိသာပန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိသာပန (ဘိသာပေယျ) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကြောက်စေခြင်းအကျိုးငှာ ရူပါရုံ စသည်ကို ရွေးချွန်ဆောင်ခြင်း၊ ကြောက်စရာစကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ခြောက်လှန့်ခြင်း မျိုးကို “ဘိသာပန” (ဘိသာပေယျ)ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အခြောက်ခံရသော ရဟန်းသည် ကြောက်သည်ဖြစ် စေ၊ မကြောက်သည်ဖြစ်စေ ခြောက်လှန့်သော ရဟန်းမှာ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (လူ သာမဏေအား ခြောက်လှန့်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။)

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကြောက်စေခြင်း (ဝါ) ခြောက်လှန့် ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ (၁) ခြောက်လှန့်လို၍ မဟုတ်ဘဲ ကြောက်စရာ အမှုကို ပြုသောရဟန်း၊ (၂) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ထိုရဟန်းမြင်လောက် ရာ၊ ကြားလောက်ရာအရပ်၌ ခြောက်လှန့်ဖို့ရာ အားထုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စောတိ သိက္ခာပုဒ်

➤ တထာရူပပစ္စယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မီးထွန်းခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ရန်အတွက် မီးမွှေးခြင်း စသည်တို့ကို “တထာရူပပစ္စယ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ တထာရူပ ပစ္စယာ-န္တံ ပစ္စယ-အရ ။ ။ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း စသည်တို့၌ မီးမွှေးခြင်း၊စသော အကြောင်းများကို ယူရပါမည်။

➤ ဂိလာန-အရ ။ ။ မီးရှင့်ကင်း၍ မကျန်းမာသော ရဟန်းကို “ဂိလာန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သမာဓဟေဗျ-အရ ကိုယ်တိုင်မီးမွှေးရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင်မီးကို တောက်စေသောရဟန်းအား မီးခြစ်ပွတ်ခုံ၊ ပွတ်ကျည်ကို ကိုင်တွယ်သည်မှစ၍ မီးမတောက်သေးသမျှ ပယောဂအားလုံးတို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ မီးတောက်ရာအခါ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သမာဓဟေဗျ-အရ သူတစ်ပါးကို မီးမွှေးခိုင်းရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ
သူတစ်ပါးကို မီးမွှေးခိုင်းသော ရဟန်းအား ခိုင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ တစ်ကြိမ်ခိုင်းရာ၌ မီးများစွာတောက်သော်လည်း ပါစိတ်အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စောတိမူရစကြောင်း ။ ။ ဘဂ္ဂတိုင်း (နိခါနး) ၌ ရဟန်းများစွာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မီးကိုတောက်စေ၍ မီးထွန်းခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနုပညတ် ၂-မျိုး ။ ။ (၁) အဂိလာနော၊ (၂) အညတြ တထာရူပပစ္စယာ။

➤ ထင်းစကို မီးထဲ ထည့်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မီးဖိုမှ ကျပြီးသော မီးစကို မီးထဲ ပြန်ထည့်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ မီးငြိမ်းပြီးသော မီးစကို မှုတ်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် ခဿဇဿ (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) ဂိလာနဖြစ်၍ ဂိလာန-ဟု အမှတ်ရှိလျက် မီးမွှေးသောရဟန်း၊ (၂) သူတစ်ပါးမွှေးထားသော မီးကို လှံသော ရဟန်း၊ (၃) မီးထွန်းခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း၊ ချွေးလန်းအိမ်၌ မီးထည့်ခြင်း၊စသော အကြောင်းကြောင့် မီးမွှေးသောရဟန်း၊ (၄) တောကျောင်း၌ ခြင်္သေ့၊ သစ်ကျား၊ ဆင် စသော ဘေးရန်များကြောင့် မီးမွှေးသောရဟန်း၊ (၅) ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ဂိလာန မဟုတ်ခြင်း၊ (၂) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း၊ (၃) လှံခြင်း၊ (၄) မီးတောက်စေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

နဟာနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥက္ကာသမေ-အရ။ ။ နယုန်လဆန်း (၁)ရက်နေ့မှစ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ အထိ ကာလကို ယူရပါမည်။

➤ ပရိစ္ဆာတသမေ-အရ။ ။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ ဝါခေါင်လပြည့် နေ့ အထိ ကာလကို ယူရပါမည်။

➤ အဗ္ဗုတေယျမာသ-အရ။ ။ နယုန်လဆန်း (၁)ရက်နေ့မှစ၍ ဝါခေါင်လပြည့် နေ့ အထိ (၂)လခွဲ ကာလကို ယူရပါမည်။

➤ ဂိလာနသမေ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရေချိုးရမှ ရောဂါသက်သာမည့် အခါသည် “ဂိလာနသမေ” မည်ပါသည်။

➤ ကမ္မသမေ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကျောင်းပရိဝုဇ်အတွင်း တံမြက်စည်းလုံးရာ အခါ မျိုးကို “ကမ္မသမေ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဒ္ဓါနဂမနသမေ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယူဇနာခွဲ ခရီးသို့ သွားဆဲ၊ သွားပြီး၊ သွား လတ်သော အခါမျိုးကို “အဒ္ဓါနဂမနသမေ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝါတဝုဋ္ဌိသမေ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မြို့နှင့်တကွ လေပြင်းမုန်တိုင်းထ၍ မိုးနှစ်ပေါက် သုံးပေါက်ကျရောက်သော အခါမျိုးကို “ဝါတဝုဋ္ဌိသမေ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရေချိုးရန် ကြံစည်ကာ ဆပ်ပြာမှုန့်၊ မြေညက်၊ စသည်တို့ ကို ယူရန် ပြုလုပ်တိုင်း ပြုလုပ်တိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ ရေချိုး၍ပြီးသောအခါ ပါစိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစကောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသောရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ ရေချိုး ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ မြန်မာနိုင်ငံ ရဟန်းတော်များ နေ့စဉ် ရေချိုးပါက အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်း အကြောင်း ။ ။ မဇ္ဈိမဒေသ၏ အစွန်ဇနပုဒ်ရှိ ရေချိုးသောရဟန်းတို့အား အနာပတ္တိ- ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် (ဂါ) နဟာနု သိက္ခာပုဒ်ကို မဇ္ဈိမဒေသရှိ ရဟန်းတော်တို့ ကိုသာ ပညတ်တော်မူသောကြောင့် အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) လခွဲလွန်ရာအခါ၌ လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ ရေချိုးသောရဟန်း၊ (၂) ရေချိုးသင့်ရာအခါ၌ ရေချိုးသောရဟန်း၊ (၃) မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ သွားစဉ် သဲကိုယက်၍ တူးအပ်သော တွင်း၌ ရေချိုးသော ရဟန်း၊ (၄) မဇ္ဈိမဒေသ အစွန်ဇနပုဒ်၌ နေသောရဟန်း၊ (၅) ပျားပိတုန်းလိုက်ခြင်း စသော ဘေးရန်ကြောင့် ရေအတွင်း ဝင်ပြေးသော ရဟန်း၊ (၆) ဥမ္ပတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) မဇ္ဈိမဒေသဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ၁၅-ရက် မပြည့်မီ ရေချိုးခြင်း၊ (၃) ခွင့်ပြုထားသောအခါ ဖြစ်တစ်ဖက်သို့ သွားရာအခါ၊ ဘေးအန္တရာယ် ရှိရာအခါ မဟုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဏ္ဍကရဏာ သိက္ခာပုဒ်

➤ နဝံ စိဝရလာဘာန-န္တံ စိဝရ-အရ ။ ။ ဝတ်လောက်၊ ရမ်းလောက်၊ ရုံလောက် သော သင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။ (ဝိကပ္ပနာလောက်ရုံမျှဖြစ်သော သင်္ကန်းကို မယူရ)

➤ နဝံ စိဝရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သာမဏေတို့ ဝတ်ပြီးဖြစ်၍ ဟောင်းနွမ်းနေသော်လည်း ကပ္ပဗိန္န၊ မထိုးရသေးလျှင် ထိုသင်္ကန်းကို “နဝံစိဝရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ပမာဏ ။ ။ ဥဒေါင်းမျက်ကွင်း (မျက်စေ့ဝန်း) ပမာဏ၊ ကြမ်းပိုး ကျောက်ကုန်း ပမာဏတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရမည့် သင်္ကန်းများ ။ ။ သင်းပိုင်၊ ဧကသီ၊ ဗုကုဋ်၊ မိုးရေခဲ၊ အမာလွမ်းသင်္ကန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရမည့် သင်္ကန်း ပမာဏ ။ ။ ဝတ်ရုံလောက်သော သင်္ကန်း။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရမည့်အချိန် ။ ။ သင်္ကန်းသစ်ရ၍ ဆိုးပြီးအချိန်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရမည့် ဧနရာဋ္ဌာန ။ ။ သင်္ကန်း၏ (၄)ထောင့်လုံး၌ဖြစ်စေ၊ ၃-ထောင့်၊ ၂-ထောင့်၊ ၁-ထောင့်၌ဖြစ်စေ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးနိုင်ပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရမည့် အရောင်အဆင်း ။ ။ ကြေးညိုရောင်အဆင်း၊ သစ်ရွက်စိမ်း ရောင် အဆင်း၊ ရွှံ့ညွန့်ရောင်အဆင်း၊ အမှတ်မထား တစ်မျိုးမျိုးသော အနက်ရောင် အဆင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရကျိုး ။ ။ သင်္ကန်းအဆင်းပျက်စေခြင်း အကျိုးငှာ (တစ်နည်း) သင်္ကန်းကို မှတ်မိစေခြင်းအကျိုးငှာ (တစ်နည်း) တိတ္ထိတို့အဝတ်နှင့် ခွဲခြားနိုင်စေခြင်း အကျိုးငှာ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးရပါသည်။

➤ နိလံဝါ ကဒ္ဓမံဝါ-န္တံ နိလ-အရ ။ ။ ကံသနီလ-သံညို ကြေးညို အညိုရောင်၊ ပတ္တနီလ-သစ်ရွက်ရည် စိမ်းညိုရောင်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရမကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ များစွာသောရဟန်း (ပုဇ္ဈိလ်)တို့ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိ၏သင်္ကန်းကို မသိခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ကပ္ပဗိန္န၊ ထိုးပြီးသား ပျောက်သွားပါက နောက်ဆစ်ထိုးရန် မလိုပုံ

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဇ္ဈိလ်များ ။ ။ ဖွပ်လျှော်ခြင်း စသည်ကြောင့် ကပ္ပဗိန္န၊ ပျက်စီးသွားလျှင်၎င်း၊ ဆွေးမြေ့၍ ကပ္ပဗိန္န၊ ပျောက်သွားလျှင်၎င်း၊ ကပ္ပဗိန္န၊

ထိုးပြီးသင်္ကန်းနှင့် မထိုးရသေးသောသင်္ကန်းကို စပ်၍ချုပ်လျှင်၎င်း၊နောက်ထပ် ဖာထေးခြင်း၊ အနာပတ်တင်ခြင်းတို့ကို ပြုလျှင်၎င်း (ကပ္ပဗိန္န ထိုးရန် မလိုတော့ပါ။) ထို သင်္ကန်းတို့ကို သုံးစွဲသော ရဟန်းနှင့် ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း စသည်တို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဝတ်ရုံလောက်သော သင်္ကန်း၏ ကပ္ပဗိန္န မထိုးရသေးခြင်း၊ (၂) ပျောက်သော သင်္ကန်းရှိသူ၊စသည် မဟုတ်ခြင်း၊ (၃) သင်းပိုင် ကိုယ်ရုံ တစ်ခုခုဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိကပ္ပန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိကပ္ပနာ (ပြုခြင်း) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိမိပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် သဘောမထားတော့ဘဲ ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊စသော သီတင်းသုံးဖော်ငါးဦးအား ပေးစွန့်လိုက်ခြင်းကို “ဝိကပ္ပနာ (ပြုခြင်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ရဟန်းများ မိမိသင်္ကန်းကို အခြားရဟန်းတစ်ပါးထံ “ဝိကပ္ပနာ”ပြုရာဝယ် ယင်းအချိန်၌ ရနိုင်သောအကျိုးနှင့် “ပစ္စုဒ္ဓါရ်”ပြုပြီးမှ ရနိုင်သော အကျိုးတို့ကို ရှင်းပြပါ။

➤ ဝိကပ္ပနာပြုချိန်၌ ရနိုင်သော အကျိုး ။ ။ သိုမှီးသိမ်းဆည်းထားနိုင်ခြင်း အကျိုး ရှိပါသည်။ (ထိုအချိန်၌ သုံးဆောင်၊ စွန့်ခြင်း၊ အဓိဌာန်တင်ခြင်းငှာ မအပ်သေးပါ။)

➤ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပြီးမှ ရနိုင်သော အကျိုး ။ ။ သုံးဆောင်နိုင်ခြင်း၊ စွန့်နိုင်ခြင်း၊ အဓိဌာန်တင်နိုင်ခြင်း အကျိုးတို့ကို ရနိုင်ပါသည်။

➤ ဝိကပ္ပနာပြုရခြင်းအကျိုး ။ ။ ဝိကပ္ပနာပြုရုံမျှဖြင့် သင်္ကန်းသစ်ကို သိမ်းထားနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

➤ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုရခြင်းအကျိုး ။ ။ သိမ်းထားခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ အဓိဌာန်တင်ခြင်းကို ပြုနိုင်ခြင်းအကျိုးရှိပါသည်။

➤ ဝိကပ္ပနာ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) သမ္ပုဒါ ဝိကပ္ပနာ-မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၊ (၂) ပရမ္ပုဒ ဝိကပ္ပနာ-သူတစ်ပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သမ္ပုဒါ ဝိကပ္ပနာမည်ပုံ ။ ။ သင်္ကန်းရှင်ကိုယ်တိုင် မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည် “သမ္ပုဒါ ဝိကပ္ပနာ” မည်ပါသည်။

➤ ပရမ္ပုဒါ ဝိကပ္ပနာ မည်ပုံ ။ ။ ဝိနည်းဗိုရ်တစ်ပါးပါးထံ အပ်နှံ၍ သူတစ်ပါး ဟု ဆိုရသော ထိုဝိနည်းဗိုရ်၏နှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည် “ပရမ္ပုဒါဝိကပ္ပနာ”မည်၏

➤ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းနှင့် ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုခြင်းအထူး ။ ။ ဝိကပ္ပနာပြုလိုက်သည့်အတွက် သင်္ကန်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါသည်။ သုံးဆောင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ အဓိဌာန်တင်ခြင်းကိုကား မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုလိုက်သည့်အတွက် သုံးဆောင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊

အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ဝိကပ္ပနာ+ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ စသော သီတင်းသုံးဖော် ငါးဦးတို့တွင် တစ်ဦးဦးထံ၌ ဝိကပ္ပနာ+ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုနိုင်ပါသည်။

➤ သမ္ပုဇ္ဈာ ဝိကပ္ပနာ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) အာသန္နဌ ဝိကပ္ပနာ-မျက်မှောက်အနီးရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်ခြင်း၊ (၂) ဥရုဌ ဝိကပ္ပနာ-မျက်ကွယ်အဝေးနေ ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်ခြင်း။

➤ မိမိလက်ထည်းရှိ ဦးသင်္ကန်းကို “ဝိကပ္ပနာ” ဖြေပုံ ။ ။ သင်္ကန်းတစ်ထည် ဖြစ်လျှင်-- “ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ဝိကပ္ပနာ ပြုရမည်။ သင်္ကန်းအများ ဖြစ်လျှင်- “ဣမာနိ စိဝရာနိ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ဝိကပ္ပနာပြုရမည်။

➤ အနီး၌ရှိသော သင်္ကန်းတစ်ထည်ကို သမ္ပုဇ္ဈာ ဝိကပ္ပနာဖြေပုံ ။ ။ “ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု ဝိကပ္ပနာ ပြုရမည်။

➤ သဝိတ်ဇ္ဇ ဝိကပ္ပနာဖြေပုံ ။ ။ ဣမံ ပတ္တံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ-ဟု ဝိကပ္ပနာပြုရမည်

➤ မိမိလက်ထည်းရှိ ဦးသင်္ကန်းကို “ပစ္စုဒ္ဓါရ်” ဖြေပုံ ။ ။ သင်္ကန်းတစ်ထည် ဖြစ်လျှင်-- “မယံ သန္တကံ ပရိဘုဂ္ဂေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ”ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုရပါမည်။ သင်္ကန်းအများဖြစ်လျှင်-- မယံ သန္တကာနိ ပရိဘုဂ္ဂေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ”ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုရပါမည်။ [ထိုအခါမှစ၍ သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ အပ်ပါတော့သည်။]

➤ အနီး၌ရှိသော သင်္ကန်းတစ်ထည်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရ်ဖြေပုံ ။ ။ “မယံ သန္တကံ ပရိဘုဂ္ဂေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ”ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုရပါမည်။

➤ အဝေးထားသည့် ဦးသင်္ကန်းကို “ဝိကပ္ပနာ” ဖြေပုံ ။ ။ သင်္ကန်းတစ်ထည်ဖြစ်လျှင် “ဧတံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ” ဟု ဝိကပ္ပနာ ပြုရမည်။ သင်္ကန်းအများဖြစ်လျှင် “ဧတာနိ စိဝရာနိ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ”ဟုဆို၍ ဝိကပ္ပနာ ပြုရပါမည်။ [ဤသို့ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့် သိမှီးသိမ်းဆည်းထားခြင်းငှာ အပ်ပါသည်။ သုံးဆောင်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ငှာ မအပ်သေးပါ။]

➤ မိမိပေးလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်က အဝေးရောက်နေရာ၌ “ဝိကပ္ပနာ” ဖြေပုံ

မိမိပေးလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်က အဝေးတစ်နေရာ၌ ရောက်နေလျှင် ဝိနည်းခိုရ် တစ်ပါး ပါးထံ သွား၍ ပေးလိုသူ၏အမည်ကို လျှောက်ထားပြီး သင်္ကန်းအနည်း၊ အများ၊ အနီး၊ အဝေးအားလျော်စွာ “ဣမံ စိဝရံ (ဣမာနိ စိဝရာနိ) ဧတံ စိဝရံ (ဧတာနိ စိဝရာနိ) တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ”ဟု၎င်း၊ “တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သိက္ခမာနာယ၊ သာမဏေရိယာ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု၎င်း၊ “တိဿဿ သာမဏေရဿ ဝိကပ္ပေမိ”ဟု၎င်း ဆို၍ ဝိကပ္ပနာပြုရပါမည်။

➤ သီတင်းသုံးစေ ငါးဦးထံ၌ရှိသော သင်္ကန်းကို “ပစ္စုဒ္ဓါရ်” ပြုပုံ

“တိဿဿ ဘိက္ခုနော (တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သိက္ခမာနာယ၊ သာမဏေရိယာ၊ တိဿဿ သာမဏေရဿ) သန္တကံ ပရိဘုဂ္ဂေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုရပါမည်။

➤ ပရမ္ပူခါ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ ။ ။ မိမိကိုယ်တိုင် ဝိကပ္ပနာပြုလုပ်နည်းကို နားမလည်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ဝိနည်းမိမိတစ်ပါးပါးထဲတွင် သွားပြီး သင်္ကန်း အနည်း၊ အများ အနီး၊ အဝေးအားလျော်စွာ “ဣမံ စိဝရံ (ဣမာနိ စိဝရာနိ) ဧတံ စိဝရံ (ဧတာနိ စိဝရာနိ) တုယံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိ”ဟုဆိုကာ ဝိကပ္ပနာပြုဖို့ ပေးရပါမည်။

ကိုယ်စား ဝိကပ္ပနာပြုပေးမည့် ရဟန်းက “အရှင်ဘုရား၏ ခိုင်မြဲသောမိတ်ဆွေ၊ မြင်ဖူးကာမျှမိတ်ဆွေသည် အဘယ်သူပါနည်း”ဟု မေးလျှင် သင်္ကန်းရှင်ရဟန်းက “တိဿော ဘိက္ခု၊ တိဿာ ဘိက္ခုနီ၊ သိက္ခမာနာ၊ သာမဏေရိ၊ တိဿော သာမဏေရော”ဟု ပြောဆိုရမည်။

တစ်ဖန်ကိုယ်စား ဝိကပ္ပနာပြုပေးမည့်ရဟန်းက-- “အဟံ ဣမံ စိဝရံ (ဣမာနိ စိဝရာနိ) ဧတံ စိဝရံ (ဧတာနိ စိဝရာနိ) တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဒမ္မိ။ (ပ) တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဒမ္မိ”ဟု ဝိကပ္ပနာပြုရပါမည်။

➤ ပရမ္ပူခါ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပုံ ။ ။ ထို့နောက် “ဣတ္ထန္တာမဿ သန္တကံ ပရိဘုဂ္ဂေါ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ” ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုပေးရပါမည်။

➤ ပစ္စုဒ္ဓါရ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အလိုရှိသည့်အတိုင်း သုံးစွဲမှုကို ပြုလုပ်နိုင်ရန်အတွက် ပြန်ပေးခြင်းကို “ပစ္စုဒ္ဓါရ်”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုခြင်း ၂-မျိုးအထူး ။ ။ ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ် ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုခြင်း ကား-- အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုကို ရုတ်သိမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိကပ္ပနာ သိက္ခာပုဒ် ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုခြင်းကား-- အလိုရှိသလို သုံးစွဲနိုင်ခွင့်ပြုခြင်း၊ ပြန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပစ္စုဒ္ဓါရ် မပြန်ရသေးသော သင်္ကန်းကို သုံးစွဲခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဥက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ပစ္စုဒ္ဓါရ် မပြုရသေးသော သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန် တင်သော ရဟန်း၊ စွန့်သောရဟန်း၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုပြီးသည်ကို မပြုရသေးဟု အမှတ်ရှိ၍ ၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍ ၎င်း သုံးဆောင်သော ရဟန်းတို့အား ဥက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ (၁) ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုပြီး သင်္ကန်း ကို ပြုပြီးဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးဆောင်သောရဟန်း၊ (၂) ဝိကပ္ပနာ အတူပြုဖက်ရဟန်း

နှင့် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် သုံးဆောင်သော ရဟန်း၊ (၃) ဥပ္ပတ္တကရဟန်းစသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ကိုယ်တိုင် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်း၏ ပစ္စုပ္ပန် မပြုရသေးခြင်း၊ (၂) ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ (၃) သုံးစွဲခြင်း

အပနိဓာန သိက္ခာပုဒ်

➤ ပတ္တ-အရ ။ ။ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ စိဝရ-အရ ။ ။ ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။

➤ နိသိဒ္ဓန-အရ / နိသိဒ္ဓန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အမြိတ်အဆာရှိသော နိသိဒ္ဓနကို “နိသိဒ္ဓန”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ သူစိယရ-အရ/သူစိယန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အပ်ရှိသော အပ်ဘူးနှင့် အပ်မပါသော အပ်ဘူးသည် “သူစိယရ” မည်ပါသည်။

➤ ကာယဗန္ဓန-အရ/ ကာယဗန္ဓန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခါးပန်းပြားနှင့် ဝက်အူသဏ္ဌာန် ရှိသော ခါးပန်းလုံးသည် “ကာယဗန္ဓန” မည်ပါသည်။

➤ ခါးပန်းကြိုး အမျိုးအစား ။ ။ ယခုမျက်မြင် ခါးပန်းအပြားနှင့် ဝက်အူကဲ့သို့ အထဲ၌ အခေါင်းပါအောင် ရက်ထားသော ခါးပန်းကြိုးတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပနိဓဗျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင်ဝှက်ထားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အပနိဓဗျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သူတစ်ပါးကို စေခိုင်းသော ရဟန်းအား စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ စေခိုင်းခံရသော ရဟန်းက ဝှက်ထားပြီးသော် စေခိုင်းသောရဟန်းမှာ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သပိတ်စသည်ကို ဝှက်ထားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်း၊ လူ၊ သာမဏေတို့၏ သပိတ်စသည်မှတစ်ပါး သပိတ်အိတ်စသော အခြားပရိက္ခရာကို ဝှက်ထားသော ရဟန်းအား ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ မတော်မလျော် ပစ်ထားသည်ကို သိမ်းထားလျှင်၎င်း၊ မတော်မလျော်ထားသူကို ဆုံးမလို၍ ခေတ္တ ဝှက်ထားလျှင်၎င်း ထိုရဟန်းများနှင့် ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့အား အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်း၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သပိတ်စသည် ၅-မျိုးကို ဝှက်ထားခြင်း၊ (၂) ညည်းဆဲလိုခြင်း (သို့မဟုတ်) ရယ်ရွှင်လိုခြင်း။

သပ္ပါဏကဓဇ်/ သဒ္ဓိစ္စ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါဏ-အရ ။ တတိယ ပါရာဇိက၌ လူကိုသတ်ခြင်းကြောင့် ပါရာဇိက အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါကို ယူရပါမည်။

➤ ခြင်သတ်သော ရဟန်းနှင့် ဆင်သတ်သော ရဟန်းတို့၏ ထူးခြားချက်

➤ ခြင်နှင့် ဆင်ကို သတ်သော ရဟန်း၏ အကုသိုလ် တူ/မတူ

ခြင်သတ္တဝါသည် သေးငယ်သည့်အတွက် လုံ့လအားမစိုက်ရသောကြောင့် အကုသိုလ်အဖြစ် နည်းပါသည်။ ဆင်သတ္တဝါကား ကြီးမားသည့်အတွက် လုံ့လအားစိုက် ရသောကြောင့် အကုသိုလ်ကြီးပါသည်။ ဤကား ထူးခြားချက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ခြင်သတ်သော ရဟန်းနှင့် ဆင်သတ်သော ရဟန်းတို့၏ မထူးခြားချက်

➤ ခြင်နှင့် ဆင်ကို သတ်သော ရဟန်း၏ အာပတ် ။ ။ ငယ်သော တိရစ္ဆာန်ကို ပင်ဖြစ်စေ၊ ကြီးသောတိရစ္ဆာန်ကိုပင်ဖြစ်စေ သေအောင်သတ်ပါက သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ် သာ သင့်ပါသည်။ ဤကား မထူးခြားချက် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥဒါယိမထေရ် (ပုရိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ သတ္တဝါကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ခွင်းခြင်း (ဝဇ္ဈ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုတ္တဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ သတ္တဝါ၌ ယုံမှားရှိ၍ သတ်သောရဟန်း၊ သတ္တဝါ မဟုတ်သည့် သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိ၍ ၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍ ၎င်း သတ်သောရဟန်းတို့အား ခုတ္တဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ သတ္တဝါ မဟုတ်သည့် မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သတ်သောရဟန်း၊ သတ္တဝါဟု သိသောသညာနှင့်တကွ မစေ့ ဆော်ဘဲ သတ်မိသောရဟန်း၊ မသိ၍ သတ်မိသောရဟန်း၊ မသေစေလိုဘဲ သတ်မိ သော ရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) သတ္တဝါမှန်း သိခြင်း၊ (၃) သတ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊ (၄) လုံ့လအားစိုက်ခြင်း၊ (၅) သေခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သပ္ပါဏက သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါဏ-အရ ။ ။ သောက်ခြင်း၊ ချိုးခြင်း၊စသည်ပြုလျှင် သေလောက်သော သေးငယ်သည့် ရေပိုး၊ ရေမွှား၊ သတ္တဝါကလေးများကို ယူရပါမည်။

➤ ပါဏ ၂-ခု အထူး ။ ။ သဒ္ဓိစ္စ သိက္ခာပုဒ်၌ ပါဏ-အရ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ အားလုံးကို ယူရပါသည်။ သပ္ပါဏကသိက္ခာပုဒ်၌ ပါဏ-အရ ရေကို သုံးစွဲလျှင် သေ နိုင်လောက်သော ပိုးကောင်ငယ်များကို ယူရပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ပိုးရှိသော ရေမှန်းသိလျက် သုံးစွဲသော ရဟန်းအား ပယောဂတိုင်း ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပိုးရှိသော ရေဟုသိလျက် ပိုးနှင့်တကွ ရေကိုသုံးစွဲခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဥက္ကောဋေသိက္ခာပုဒ်

➤ ယထာဓမ္မံ-န္တ ဓမ္မ-အရ ။ ။ ဝူဠဝါ သမထက္ခန္ဓက၌ အဓိကရုဏ်းများငြိမ်းရန် ဟောတော်မူအပ်သည့် အဓိကရုဏ်းသမထဓမ္မများကို ယူရပါမည်။

➤ နိဟတာဓိကရုဏ်-န္တ အဓိကရုဏ်-အရ ။ ။ ငြိမ်းပြီးသော အဓိကရုဏ်း ၄-ပါးကို ယူရပါမည်။

➤ ယထာဓမ္မံ နိဟတာဓိကရုဏ် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဓိကရုဏ်းသမထဓမ္မတို့ဖြင့် တရားနည်းလမ်းကျစွာ ငြိမ်းထားသဖြင့် ငြိမ်းစေ၊ သေဝပ်ပြီးသော အဓိကရုဏ်းကို “ယထာဓမ္မ နိဟတာဓိကရုဏ်”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဥက္ကောဋေယျ (လှုံ့ဆော်ခြင်း) အဓိပ္ပါယ် /ဥက္ကောဋေ အဓိပ္ပါယ်
ထိုထိုရဟန်း၏ အထံသို့ သွား၍ “ကံကို မပြုအပ်သေး”စသော စကားကို ပြောဆိုလျက် နောက်ထပ် ကံပြုရအောင် လှုံ့ဆော်ပေးခြင်းကို “ဥက္ကောဋေယျ” (ဥက္ကောဋေ) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ငြိမ်းပြီးသည့် အဓိကရုဏ်းကို လှုံ့ဆော်ရာ၌ တစ်ဖန်ငြိမ်းစရာ လို/မလို
ငြိမ်းပြီးသည့် အဓိကရုဏ်းကို လှုံ့ဆော်ရာ၌ ဝိနည်းတရားဖြင့် နှိမ်နှင်းအပ်ပြီးသော အဓိကရုဏ်းသည် ကောင်းစွာနှိမ်နှင်းအပ်သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် ငြိမ်းစရာ မလိုပါ။

➤ ကံပြု၍ မပြီးသေးမီ တားမြစ်ရာ၌ ဆောင်ရွက်ပုံ ။ ။ တားမြစ်သောရဟန်းကို မတားမြစ်ဖို့ရန် ဖျောင်းဖျပြောဆိုသောအားဖြင့် ကျေနပ်စေပြီးမှ ကံပြုရပါမည်။ ထိုရဟန်းက တားမြစ်မြဲ တားမြစ်နေလျှင် ကံလည်းပျက်စီးပါသည်။ ကံပြုသော ရဟန်းတို့လည်း အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ လှုပ်ရှားစေခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဥက္ကဋ္ဌိအာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ လှုပ်ရှားစေသောရဟန်း၊ အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံ-ဟု အမှတ်ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း လှုပ်ရှားစေသော ရဟန်းအား

ခုတ္တင်္ဂအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ဓမ္မကံ၊ အဓမ္မကံ ၂-ပါး တို့၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိ၍ လှုပ်ရှားစေသောရဟန်း၊ “အဓမ္မကံဖြင့် ကံပြုအပ်ပြီ ဝဂ္ဂသံဃာသည် ကံပြုအပ်ပြီ၊ ကံမပြုထိုက်သော ရဟန်းအပေါ်၌ ကံကိုပြုအပ်ပြီ”ဟု သိ၍ လှုပ်ရှားစေသောရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) တရားနည်းလမ်းအတိုင်း ငြိမ်းစေအပ်ပြီး ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ထိုသို့ ငြိမ်းစေပြီးမှန်း သိခြင်း၊ (၃) လှုံ့ဆော်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓလ္လ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဗုဒ္ဓလ္လ-အရ ။ ။ ဘိက္ခုဿ ဝုဋ္ဌလ္လံ-ဟု သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပြီးသူမှာ ဘိက္ခု မဟုတ်တော့ရကား ပါရာဇိကအာပတ်သည် ရဟန်း၏ ဝုဋ္ဌလ္လ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်-- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဖုံးထားသောရဟန်း အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ ဝုဋ္ဌလ္လအာပတ်ကို “တစ်စုံ တစ်ယောက်သော ရဟန်းအား မပြောတော့အံ့”ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ရာအခါ၌ ပါမိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် အဆက်ဆက် သင့်ပုံ ။ ။ ပထမ အာပတ်သင့်သောရဟန်းက ဖုံးထား ခြင်းအကျိုးငှာ ဒုတိယရဟန်းကို ဝေသနာပြောပြော၍ ဒုတိယရဟန်းက ဖုံးထားလျှင် လည်း အာပတ်သင့်ပြန်၏။ ဒုတိယရဟန်းက တတိယရဟန်းအား ပြောသော်လည်း “ကိုယ်တော့သာ သိပါစေ၊ သူများကို မပြောလိုက်ပါနှင့်”ဟု ဖုံး-ပြော ပြောလျှင် ဒုတိယ ရဟန်းများ အာပတ်မှ မလွတ်၊ ဤနည်းအတိုင်း ဖုံး-ပြော ပြောကြလျှင် ရဟန်းတစ်ရာ သည်လည်း အာပတ်သင့်နိုင်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆက်ဆက် ဖြတ်ပုံ ။ ။ ဖုံးထားတော့မည်ဟု ဝန်ချပြီး၍ ဖုံးထား ခြင်းငှာ အခြားရဟန်းတစ်ပါးအား ပြောလိုက်ရာ ထိုပြောခံရသော ရဟန်းကလည်း ထို့အတူ အခြားရဟန်းတစ်ပါးအား ပြော၏။ ထိုနောက်ဆုံး ပြောခံရသောရဟန်းက အခြားတစ်ပါးကို မပြောတော့ဘဲ မိမိအား ပြောသောရဟန်းအားသာ ပြန်ပြောသည် ရှိသော် အာပတ် အဆက်ပြတ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဂါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဝုဋ္ဌလ္လအာပတ်ကို ဖုံးထားခြင်း (ဝတ္တု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) ရဟန်းတစ်ပါး၏ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ရဟန်းတစ်ပါးအား မပြောကြားတော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သော အချိန်တွင်ပင် ပါမိတ်

အာပတ်သင့်ပါသည်။ ယင်းသို့ ဖုံးလွှမ်းပြီးနောက် ဖွင့်ဖော်ပြောကြားသော်လည်း အာပတ်မှ မလွတ်ပါ။ (၂) အနုပဿမ္မန္တ (လူ၊ သာမဏေ) ၏ ဒုဠလ္လ အဇ္ဈာစာရကို သိလျက် ဖုံးလွှမ်းထားပါက ဝုတ္တဋ္ဌိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ **ဒုဠလ္လအာပတ်ကို ဖုံးထားသော်လည်း အာပတ်မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း**

ဖုံးထားဘဲ ဖွင့်ဖော်ပြောကြားလိုက်ပါလျှင် သံဃာ မည်မညွတ်ဖြစ်ရန် အကြောင်းရှိခြင်း၊ အာပတ်သင့်သူရဟန်းမှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သဖြင့် အသက်အန္တရာယ်၊ စသည်ကို ပြုမည်ဖိုးရိမ်ရခြင်း၊ ပြောပြဖို့ရန် သင့်တော်သောရဟန်းကို မတွေ့မြင်ရခြင်း၊ သူ့အမှုနှင့် သူပင် ထင်ရှားလာလိမ့်မည်ဟု နှလုံးပြုထားခြင်းဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဒုဠလ္လအာပတ်ကို ဖုံးထားပါက အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ **သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်း၏ ဒုဠလ္လအာပတ်ကို သိခြင်း၊ (၂)**

ဖုံးထားလိုသည့်အတွက် မပြောတော့ပါဘူးဟု ဝန်ချခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးနဝိသတိဓဿ သိက္ခာပုဒ်

➤ **ဦးနဝိသတိဓဿ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပဋိသန္ဓေတည်နေချိန်မှ စ၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်**

မပြည့်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဦးနဝိသတိဓဿ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အသက် (၂၀) ဧရတွက်ပုံ ။ ။ ပဋိသန္ဓေတည်နေချိန်မှ စ၍ ရေတွက်ရပါမည်။**

➤ **(သောစ ပုဂ္ဂလော) အနုပဿမ္မန္တာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ လုပ်သူက**

အသက်(၂၀) မပြည့်ကြောင်းကို သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံပေးလျှင် ရဟန်းစစ်စစ် မဖြစ်ခြင်းကို (သောစ ပုဂ္ဂလော) အနုပဿမ္မန္တာ-ဟု ဆိုပါသည်။

➤ **အသက် (၂၀) မပြည့်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းခံ ပေးရာ၌**

(က) ရဟန်းခြစ်/မခြစ် ။ ။ ရဟန်း မဖြစ်ပါ။ (ခ) ရရှိနိုင်သည့် အခွင့်အရေး-

ရဟန်းမဖြစ်ဟု မသိ၍ တရားကျင့်က တရားထူး ရနိုင်ပါသည်။ (ဂ) အန္တရာယ်

ခြစ်/မခြစ် ။ ။ ရဟန်း မဖြစ်ဟု သိက နတ်ပြည်၏ အန္တရာယ်၊ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်

ဖြစ်ပါသည်။ မသိက မဖြစ်ပါ။ (ဃ) ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ရမည့် ကျင့်ဝတ် -ရဟန်း

မဖြစ်မှန်း သိပါက ရဟန်း ပြန်ခံရပါမည်။

➤ **ဣဒံ တသ္မိ ပါစိတ္တိယံ-ဟု ပညတ်ရခြင်းအကြောင်း ။ ။ အသက်(၂၀) မပြည့်**

သေးသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်၍ ရဟန်းခံပေးပါက ထိုဥပဇ္ဈာယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌သာ ပါစိတ်

အာပတ် သင့်သောကြောင့် “ဣဒံ တသ္မိ ပါစိတ္တိယံ”ဟု ပညတ်ရပါသည်။

➤ **ယော ပန ဘိက္ခု-အရ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပေးသော ရဟန်းကို ယူ**

ရပါမည်။ ➤ သောစ ပုဂ္ဂလော-အရ ။ ။ ပဉ္စင်းလောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ တေစ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ရဟန်းမှကြွင်းသော ကံဆောင်ရဟန်းများ ကို ယူရပါမည်။ ➤ ဂါရယျာ-အရ ။ ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဣဒံ တသ္မိ-အရ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ပဉ္စင်းခံပေးသော ရဟန်းကို ယူရမည်။

➤ ဦးစိသတိဝဿပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းခံပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကမ္မဝါစာ အတွင်း သင့်ရောက်နိုင်သော အပြစ်များ ။ ။ ပဉ္စင်းခံပေးရန်အတွက် ကာရကသံဃာ ကို ရှာဖွေခြင်း၊ ကမ္မဝါစာဆရာ ရှာဖွေခြင်း၊ သပိတ်သင်္ကန်း ရှာဖွေခြင်း၊ သိမ်သမုတ်ခြင်း စသော ကိစ္စအားလုံးတို့အတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာ၏ ဥ တ်ဆုံးလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်တစ်ချက်။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်ဆုံးလျှင် ဒုက္ကဋ်နှစ်ချက် သင့်ပါသည်။ တတိယ ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဦးစိသတိဝဿရဟန်းက ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်ရွက်လျှင် ကံ မြောက်/မမြောက် ။ ။ ဦးစိသတိဝဿရဟန်းက ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်ရွက်ရာ၌ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်သော ရဟန်းတို့ကို ချန်လှပ်၍ ရဟန်းစစ်စစ်ဖြစ်သူ မဇ္ဈိမဒေသ ၌ ၁၀-ပါး၊ ပစ္စန္တရာဇ်၌ ၅-ပါး ပြည့်က ကံမြောက်ပါသည်။ မပြည့်က ကံ မမြောက်ပါ။

➤ အသက် ၂၀-မပြည့်မှန်း သိလျက် ရဟန်းခံပေးမှုအတွက် သင့်ရောက်သော အပြစ်များ ။ ။ ဣဒံ တသ္မိ ပါစိတ္တိယ-အရ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်၊ တေစ ဘိက္ခု၊ ဂါရယျာ-အရ ကာရကသံဃာမှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ခြင်းအပြစ်၊ သော စ ပုဂ္ဂလော အနုပသမ္ပန္နော-အရ ပဉ္စင်းလောင်းမှာ ရဟန်း မဖြစ်ခြင်း အပြစ်များ ရနိုင်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အသက် (၂၀) မပြည့်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ အသက် ၂၀-မပြည့်သေးသူ၌ ယုံမှားရှိ၍ ပဉ္စင်းခံပေးသောရဟန်း၊ အသက် ၂၀-ပြည့်ပြီးသူ၌ မပြည့်သေးဟု အမှတ်ရှိ၍၎င်း၊ ယုံမှားရှိ၍၎င်း ပဉ္စင်းခံပေးသော ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အသက် ၂၀-မပြည့်သေးခြင်း၊ (၂) အသက် ၂၀-မပြည့်မှန်း သိခြင်း၊ (၃) ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံပေးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဗျသတ္တ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓမ္မဗျသတ္တ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မင်း၏ဘဏ္ဍာတော်ကို လှည့်ပတ်ယူလာခဲ့၍ ခိုးပြီး ဖြစ်သူကို၎င်း၊ ကင်းခွန်ကောက်မည့်အရပ်ကို ကင်းခွန်မပေးရအောင် ရှောင်သွား

လို၍ ခိုးလတ် ဖြစ်သူကို၎င်း “ထေယျသတ္တ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အန္တမဇော-အရ ။ ။ ရွာတစ်ပါးကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ကြောင်းတည်းသော အခွန်ရှည်သော ခရီးကိုသွားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုတ္တုအာပတ်သင့်သော ရဟန်းများ ။ ။ လူတို့ကမတိုင်ပင်ဘဲ မိမိကသာ တိုင်ပင်၍ သွားသောရဟန်း၊ ထေယျသတ္တ၌ ယုံမှားရှိ၍ တိုင်ပင်ကာ သွားသောရဟန်း၊ ထေယျသတ္တ မဟုတ်သည်၌ ထေယျသတ္တ-ဟု အမှတ်ဖြင့် တိုင်ပင်ကာ သွားသော ရဟန်း၊ ယုံမှားသံသယဖြင့် တိုင်ပင်ကာသွားသော ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ အထေယျသတ္တ-၌ အထေယျသတ္တ-ဟု အမှတ်ရှိ၍ တိုင်ပင်ကာသွားသော ရဟန်း၊ မတိုင်ပင်မူ၍သော် ၎င်း၊ အချိန်ကာလ ချွတ်ယွင်းခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်သော်၎င်း တိုင်ပင်ကာ သွားသောရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ထေယျသတ္တဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ထေယျသတ္တမှန်း သိခြင်း (၃) တိုင်ပင်ခြင်း၊ (၄) မချွတ်မယွင်း သွားခြင်း-တို့ဖြစ်ပါသည်။

သံဝိဇာန သိက္ခာပုဒ်

➤ မာတုဂါမ-အရ ။ ။ လူဝတ်ကြောင် မိန်းမများနှင့် ဘိက္ခုနီသံဃာ၌သာ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးကာစဖြစ်သော ဧကတောဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုနီနှင့် သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမ-တို့ကို လည်း ယူရပါမည်။

➤ သံဝိဇာန သိက္ခာပုဒ် ၂-စု အထူး ။ ။ ဩဝါဒဝဂ် သံဝိဇာန သိက္ခာပုဒ်ကား- ဘိက္ခုနီ၊ သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမတို့နှင့် အတူသွားသင့်ရာအခါ၌ အတူသွားကောင်း ပါသည်။ သပ္ပါဏကဝဂ်လာ သံဝိဇာန သိက္ခာပုဒ်ကား လူဝတ်ကြောင် မိန်းမများနှင့် အခါခပ်သိမ်းချိန်းချက်၍ အတူ မသွားကောင်းပါ။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ကြောင်းတည်း အခွန်ရှည်သော ခရီးကို သွားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

အဓိဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်

➤ အန္တရာယိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက် အောင် နှောင့်ယှက်တတ်သောတရားကို “အန္တရာယိက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အန္တရာယိကာ ဓမ္မာ-၌ အန္တရာယိသရုပ် ။ ။ (၁) ကမ္မန္တရာယ် (၂) ကိလေသန္တ

ရာယ် (၃) ဝိပါကန္တရာယ် (၄) ဥပဝါဒန္တရာယ် (၅) ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တရာယ်။

➤ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော အန္တရာယ် ။ ။ မေထုန်ကို လွန်ကျူးခြင်း၌ အပြစ်ကို မမြင်သောကြောင့် ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တရာယ်ကို အလိုရှိပါသည်။

[ပါတိမောက်သာဓက] ယေ မေ အန္တရာယ်ိကာ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာ၊ တေ ပဋိသေဝတော နာလံ အန္တရာယာယ။

➤ အန္တရာယ်ိက ၅-ပါး အဓိပ္ပာယ် ။ ။ (၁) မာတုယာတက၊စသော အနန္တရိယကံ ၅-ပါးသည် “ကမ္မန္တရာယ်ိက” မည်၏။ (၂) ဘိက္ခုနီဥသကနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံသည် “ကိလေသန္တရာယ်ိက” မည်၏။ (၃) ပဏ္ဍုက်၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဥဘတောဗျည်းတို့၏ ပဋိသန္ဓေဝိပါကံသည် “ဝိပါကန္တရာယ်ိက” မည်၏။ (၄) အရိယာကို စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် “ဥပါဒန္တရာယ်ိက” မည်၏။ (၅) ဝိနည်းပညတ်တော်ကို ကျူးလွန်ခြင်းသည် “ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တရာယ်ိက” မည်၏။

➤ ယေ မေ အန္တရာယ်ိကာ ဓမ္မာ၊စသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် ။ ။ နူးညံ့သော အခင်း၊စသည်တို့၏ အတွေ့သည် ရဟန်းတို့အဖို့ အပ်သေးလျှင် မိန်းမအတွေ့လည်း အပ်ရမည်ဟု မေထုန်လွန်ကျူးခြင်း၌ အပြစ်ကို မမြင်မိလေသောကြောင့် “ယေ မေ အန္တရာယ်ိကာ ဓမ္မာ”စသော စကားကို ဆိုပါသည်။

➤ အဓနကပရိယာဇယန-အရ ။ ။ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့သည် အရိုးစုနှင့် တူကုန်၏၊စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူထားသော အကြောင်းများကို ယူရပါမည်။

➤ သော ဘိက္ခု ဘိက္ခုဟိ-၌ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ အရိဋ္ဌရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုဟိ-အရ ။ ။ မြင်ကုန်၊ ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အဓမ္မဝါဒီရဟန်းက “အန္တရာယ်ိက အဓမ္မဝါဒ” ကို “အနန္တရာယ်ိက အဓမ္မဝါဒ” ဟု ပြောဆိုလာလျှင် ဓမ္မဝါဒီရဟန်းတော်များ ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

➤ အရိဋ္ဌရဟန်းဆိုးကို မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့က ပြောရမည့် တာဝန်များ ။ ။ အရှင်သည် ဤသို့ မပြောပါနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို မစွပ်စွဲပါနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲခြင်းဟာ မကောင်းပါ၊ ဘုရားရှင်သည် ငါ့ရှင်မြောသည်အတိုင်း မဟောတန်ရာ၊ မေထုန်အကျင့်သည် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟု ဘုရားရှင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောတော်မူထားပါ၏၊ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲပါက အန္တရာယ်ပြုနိုင်ပါ၏ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြောဆိုရပါမည်။

➤ မပြောဆိုပါက ရရှိသည့်အမြန် ။ ။ ရဟန်းကောင်းတို့က ပြောဆိုပါလျက် မစွန့်လျှင် အရိဋ္ဌရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ကြားပါလျက် မပြောဆိုသော ရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ အကယ်၍ မစွန့်သေးလျှင် သံဃာ့အလယ်သို့ ဆွဲခေါ်ပြီးလျှင် ပြော

ဆိုရမည်။ သံယာဇာလယ်၌ မစွန့်သေးပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ မပြောပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အပန်ပန်ပြောဆိုပါလျက် အယူကိုမစွန့်လွှတ်ပါက နောက်ဆုံးဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်နှင့် အပြစ်များ ။ ။ အပန်ပန်ပြောဆိုပါလျက် အယူကိုမစွန့်လွှတ်သေးလျှင် ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာကံဖြင့် ၃-ကြိမ်တိုင်အောင် အပန်ပန်ပြောဆိုရမည်။ ထိုသို့ပြောရာ၌ မစွန့်လွှတ်သော ရဟန်းအား ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာ၏ ဥတ်အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် တစ်ချက်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်ဆုံးလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက်၊ တတိယ ကမ္မဝါစာ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရိဋ္ဌရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ယုတ်မာသော အယူကို မစွန့်ခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သမနုဘာသနကံ၏ ဓမ္မကံဖြစ်ခြင်း (၂) သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆုံးမခြင်း (၃) အယူကို မစွန့်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကိတ္တ သမ္မောဂသိက္ခာပုဒ်

➤ တထာဝါဒိနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တထာဟံ ဘဝတာ ဓမ္မ-စသော စကားကို ပြောလေ့ရှိသော ရဟန်းကို တထာဝါဒိနာ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အကတာနုဓမ္မန-၌ အနုဓမ္မ အဓိပ္ပါယ်/အနုဓမ္မ-အရ ။ ။ အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ မကုစားခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ယုတ်မာသော အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော၊ စောဒနာ၊ သာရဏာ၊ ဝိနည်းဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်ပြီးသော ရဟန်းကို ဥက္ကိတ္တကကံအားလျော်စွာ ကျင့်ဝတ်ကိုမြင်၍ ပြုအပ်ပြီးသော သံယာဘောင်သို့ သွင်းခြင်းသည် “အနုဓမ္မ” မည်ပါသည်။

➤ အကတာနုဓမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သံယာဘောင်သို့သွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနုဓမ္မကို မပြုအပ်သော ရဟန်းသည် “အကတာနုဓမ္မ” မည်ပါသည်။

➤ သမ္ဘုဓဉ္စယဝါ-၌ သမ္မောဂသရုပ် ။ ။ (၁) အာမိသသမ္မောဂ-အာမိသကို အတူ တကွ သုံးစွဲခြင်း (၂) ဓမ္မသမ္မောဂ-ဓမ္မကို အတူတကွ သုံးစွဲခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာမိသသမ္မောဂ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆွမ်းစသော အာမိသကို မိမိကပေးခြင်း သူ့ဟာကိုယူခြင်းကို “အာမိသသမ္မောဂ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဓမ္မသမ္မောဂ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပါဠိတော်စသော ကျမ်းစာကို ဆရာလုပ်၍ ပို့ချပေးခြင်း၊ တပည့်လုပ်၍ စာတက်ခြင်းကို “ဓမ္မသမ္မောဂ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သံဝါသ (ငါ) သံစေသယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥပသံကံစသော သံယာကံများကို

ဥက္ခိတ္တကရဟန်းနှင့် အတူပြုခြင်းကို သံဝါသ (ဝါ) သံဝေသယျ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သဟဝါ သေယျ ကဓဋ္ဌယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အမိုးတစ်ခုတည်းသော ကျောင်းတွင် အတူတူတစ်ကျောင်းတည်း အိပ်ခြင်းကို “သဟဝါ သေယျ ကဓဋ္ဌယျ”ဟုခေါ်သည်။

➤ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းနှင့် သမ္ဘုဒ္ဓနုပုရန္တ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ (၁) အာမိသသမ္ဘောဂ ကို သုံးဆောင်ရာတွင် တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့် ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ယူသည်ဖြစ်စေ၊ ပါစိတ် အာပတ် တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ (၂) အကြိမ်ကြိမ်ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ယူသည်ဖြစ် စေ အပေးအယူ အရေအတွက်အလိုက် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ (၃) ဓမ္မသမ္ဘောဂ ပြုလုပ်လျှင် ပဒ၊စသည်ဖြင့် သင်ယူပို့ချပါက ပဒသောဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပါစိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းနှင့် သံဝါသယူ ပြုလုပ်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဆောင်ရွက် သည့် ဥပုသ်က ပြီးဆုံးပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သဟဓသယျယူ ပြုလုပ်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တစ်ဦးဦးကထလိုက် အိပ် လိုက် လုပ်နေပါက ထိုသို့ပြုလုပ်သော အရေအတွက်အလိုက် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

➤ ဥက္ကေပနိယကံ ပြုဆိုက်သည့် ရဟန်းအမျိုးအစား ။ ။ (၁) အာပတ်ကို မရူ သော ရဟန်း၊ (၂) အာပတ်ကို မကုစားသော ရဟန်း၊ (၃) မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သော ရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းကို ဩသာရဏကံ ပြုရမည့်အခါ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ပဉ္စင်း ခံ မပေးရခြင်း၊ နိဿယည်းလည်း မပေးရခြင်း၊စသော ကျင့်ဝတ်များနှင့် ပြည့်စုံသော အခါ ပြုရပါမည်။

➤ တထာ ဝါဒိနာ ဘိက္ခုနာ-၌ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ တထာဟံ ဘဂဝတာ၊စသော စကားကို ပြောလေ့ရှိသူ၊ ဩသာရဏကံ မပြုရသေးသူ၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်လွှတ်ရသေး သူ ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ အရိဋ္ဌရဟန်းနှင့်အတူတကွ သုံးစွဲခြင်း (ဝဇ္ဇျ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ရဟန်းအစဉ်းစဉ်းဖြစ်လျက် သဟဓသယျအာပတ် သင့်စေတတ်သော ရဟန်း ဥက္ခိတ္တကရဟန်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သော ရဟန်း ။ ။ ဥက္ခိတ္တကရဟန်း၌ ယုံမှားမှုရှိ၍၎င်း၊ ဥက္ခိတ္တကမဟုတ်သော ရဟန်း၌ ဟုတ်သည်ဟုထင်၍၎င်း၊ ယုံမှားမှုရှိ၍၎င်း သမ္ဘောဂ စသည်ကို ပြုသောရဟန်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ အဓမ္မဝါဒီရဟန်းတို့နှင့် သမ္ဘောဂ စသည်ပြုသော ရဟန်းအား သင့်ရောက်သော အပြစ် ။ ။ ဥက္ကိတ္တသမ္ဘောဂ သိက္ခာပုဒ်ကိုထောက်၍ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ဥက္ကိတ္တက၊ အနုက္ကိတ္တက တို့၌ ဥက္ကိတ္တက မဟုတ်ဟု မှတ်ထင်၍ သမ္ဘောဂ၊စသည်ကို ပြုလုပ်သောရဟန်း၊ သံယုဘောင်သို့ သွင်းအပ်ပြီးဟုသော်၎င်း၊ ထိုအယူကို စွန့်ပြီဟုသော်၎င်း သိ၍ သမ္ဘောဂ၊ စသည်ကိုပြုသော ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဩသာရဏကံ မပြုရသေးခြင်း (၂) ဩသာရဏကံ မပြုရသေး (သို့မဟုတ်) ထိုအယူကို မစွန့်သေးဟု သိခြင်း၊ (၃) ဓမ္မသမ္ဘောဂ စသည်ကို ပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကဏ္ဍက သိက္ခာပုဒ်

➤ တထာ နာသိတံ-န္တိ နာသနသရုပ် ။ ။ (၁) သံဝါသနာသနာ (၂) လိင်နာသနာ (၃) ဒဏ္ဍကမ္မ နာသနာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အလိုရှိသော နာသန ။ ။ တထာ နာသိတံ သမဏုဒ္ဒေသံ ပါဠိဖြင့် အသွင်ဖျက်၍ လူထွက်စေခြင်း မဟုတ်ဘဲ သာမဏောအဖြစ်၌ တည်သေးကြောင်း သိသာသောကြောင့် --ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာကို အလိုရှိပါသည်။

[ပါတိမောက်သားဓက] အဇ္ဈတဂ္ဂေ တေ အာဝုသော သမဏုဒ္ဒေသ နစေဝ သော ဘဂဝါ သတ္တာ အပဒိသိတဗ္ဗာ၊ ယမ္ပိ စညေ သမဏုဒ္ဒေသာ လဘန္တိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိဒိရတ္တတိရတ္တံ သဟသေယျံ၊ သာပိ တေ နတ္ထိ၊ စရ ပိရေ ဝိနဿ။

➤ သံဝါသနာသနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊စသည်တို့ကြောင့် နှင်ထုတ်ခြင်းသည် “သံဝါသနာသနာ” မည်ပါသည်။

➤ လိင်နာသနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ဖျက်ဆီးတတ်သော သာမဏေကို အသွင်ကို ဖျက် လူထွက်စေထိုက်၏၊ မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမကို အသွင်ကိုဖျက် လူထွက်စေကုန်လော့”ဟု ဖျက်ဆီးခြင်းသည် “လိင်နာသနာ” မည်ပါသည်။

➤ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ယနေ့က စ၍ ငါတို့ဘုရားရှင်ကို သင်ကဆရာဟူ၍ မညွှန်ပြနှင့်တော့ဟု ဖျက်ဆီးခြင်းသည် “ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ” မည်၏။

➤ စရ ပိရေ ဝိနဿ-၌ ဝိနဿ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သာမဏေ ဤအရပ်မှာ မနေနှင့် ငါတို့ကွယ်ရာဝယ် ပျက်စီးလေလော့ဟု ပြောခြင်းကို “ဝိနဿ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဥပလာပေယျ-၌ ဥပလာပန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သပိတ်၊ သက်န်းပေးမည်၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ပို့ချပေးမည်ဟု ချီးမြှောက်သွေးဆောင်ခြင်းကို “ဥပလာပန”ဟုခေါ်သည်။

➤ ဥပလာပေယျ-အရ ဖြူးယောင်းသွေးဆောင်ပုံ ။ ။ သပိတ် သက်န်းပေးမည်၊

ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ပို့ချပေးမည်ဟု ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပါသည်။

➤ ဥပဋ္ဌာပေယျ (ဥပဋ္ဌာပန) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်၊ မြေညက်၊ စသည် တို့ကို သာယာလျက် သာမဏေကို မိမိအားလုပ်ကျွေးသမှု ပြုစေခြင်းကို ဥပဋ္ဌာပေယျ (ဥပဋ္ဌာပန) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဂါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကဏ္ဍကံသာမဏေကို ဖြားယောင်း ခြင်း (ဝဇ္ဈ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

သဟဓမ္မိကဝဂ်/သဟဓမ္မိက သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မလေးမစားပြုသည့်အတွက် အာပတ်မှ ကြောက် ခြင်းကြောင့် အမြွက်အားဖြင့် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား စကားခွန်းတိုင်း စကားခွန်း တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခမာဓနန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဆုံးအမကို ဦးခေါင်းဖြင့် ခံယူကာ ကျင့်လို ခြင်းကို “သိက္ခမာဓနန”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ကောသလီပြည် (နိဂါန်း) ၌ ဆန္ဒမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ န တာဝါဟံ အာဝုသော စေသ္မိံ သိက္ခာ ပဒေ သိက္ခိဿာမိ၊ စသည်ဖြင့် ပြောခြင်း (ဝဇ္ဈ)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး ။ ။ သုရာပါနဝဂ် အနာဒရိယ သိက္ခာပုဒ်ကား ဝိနည်း ဖြင့် ဆုံးမရာ၌ “ဤသိက္ခာပုဒ်ကို မကျင့်နိုင်”ဟု တိုက်ရိုက်ပြောဆိုလိုက်လျှင် ပါစိတ် အာပတ်သင့်ပါသည်။ သဟဓမ္မိကဝဂ် သိက္ခာပုဒ်ကား သွယ်ဝိုက်၍ ပြောဆို ငြင်းဆန် လျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ခုတ္တုဒ်အာပတ်သင့်သော ရဟန်း ။ ။ “ဤအမှုသည် သလ္လေခအကျိုးငှာ မဖြစ်” စသော နည်းဖြင့်ပင် သုတ္တန် အဘိဓမ္မာ၌လာသော စကားဖြင့် ပြောဆိုသောရဟန်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ သိအောင်ပြုပါအံ့၊ ကျင့်ပါ အံ့-ဟု ပြန်ပြောသောရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းက ပညတ်တော်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း၊ (၂) မကျင့်လိုသည့်အတွက် “နတာဝါဟံ”စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိလေခန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥဒ္ဓိဿမာန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပါဠိသက်သက်ပို့ချရာ၌ ဆရာက တပည့်အား ရွတ်ပြသောအားဖြင့် ပို့ချအပ်သည်ကို၎င်း၊ မည်သူမဆို စာပြန်သည့်အနေအားဖြင့်

ရွတ်ဆိုအပ်သည်ကို၎င်း “ဥဒ္ဓိဿမာန”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ ဥဒ္ဓိဿမာန-အရ။ ။ ဆရာက တပည့်အား ပြောဆိုပို့ချခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း ၏ အစွမ်းဖြင့် အဖန်ဖန်ဖြစ်စေခြင်း (ဝါ) စာပြန်ခြင်း၊ ပါတိမောက်ပြရာအခါ ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➢ ဥဒ္ဓိဿမာန-အရ ရွတ်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဆရာကဖြစ်စေ၊ တစ်ပါးပါးက ဖြစ်စေ ရွတ်ဆိုရပါမည်။

➢ ရွတ်ဆိုရမည့်အမျိုးကားလ ။ ။ စာပို့ချသောအခါ၊ ပြန်လှန်ရွတ်အံ့သောအခါ ပါတိမောက်ပြသောအခါမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➢ ခုဒ္ဓက+အနုခုဒ္ဓက ခွဲပုံ ။ ။ သိက္ခာပဒေဟိဖြင့် အာပတ်ကိုယူလျှင် ပါရာဇိက ကိုထောက်၍ သံယာဒိသိသ်သည် ခုဒ္ဓကသိက္ခာပုဒ်၊ ထုလ္လစဉ်းသည် အနုခုဒ္ဓက သိက္ခာပုဒ်။ * သံယာဒိသိသ်ကိုထောက်၍ ထုလ္လစဉ်းသည် ခုဒ္ဓက၊ ပါစိတ်သည် အနုခုဒ္ဓက။ ထို့အတူ အထက် အထက်ထောက်၍ အောက်အောက် အာပတ်များကို ခုဒ္ဓက+အနုခုဒ္ဓက ခွဲရမည်။ အဆုံး၌ ခုက္ကဋ်အာပတ်သည် ခုဒ္ဓက၊ ခုတ္တသိတသည် အနုခုဒ္ဓက။

(တစ်နည်း) သိက္ခာပုဒ်ခေါင်းစဉ်အတိုင်းခွဲလျှင် သံယာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်သည် ခုဒ္ဓက၊ အနိယတသည် အနုခုဒ္ဓက။ အနိယတသည် ခုဒ္ဓက၊ နိဿိဂ္ဂါပါစိတ်သည် အနုခုဒ္ဓက။ အဆုံး၌ သေခံယသည် ခုဒ္ဓက၊ အဓိကရဏသမထသည် အနုခုဒ္ဓက။

➢ ခုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်ဟူသည် ။ ။ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကိုထောက်၍ သံယာဒိသိသ် စသော သိက္ခာပုဒ်များကို “ခုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အနုခုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်ဟူသည် ။ ။ ခုဒ္ဓအမည်ရသော သံယာဒိသိသ်ကိုထောက်၍ ထုလ္လစဉ်းစသော သိက္ခာပုဒ်များကို “အနုခုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်”ဟု ဆိုပါသည်။

➢ ယာဝဒေဝပါဠိဖြင့် ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ယာဝဒေဝပါဠိဖြင့် [သံဝတ္ထန မရိယာဒ ပရိစ္ဆေဒဝစနယူလျှင်] ရဟန်းတို့သည် ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓက သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဆရာ အနေဖြင့်လည်း ရွတ်ပြကြကုန်၏၊ တပည့်အနေဖြင့်လည်း ရွတ်ပြစေကြကုန်၏၊ စာအံသော အနေအားဖြင့်လည်း သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား အပ်လေသလော မအပ်လေသလော-ဟု ကုက္ကုစ္စဟူသော နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသော စိတ်ကို ရှေးခြစ်ခြင်း ဖြစ်ရုံမျှသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

(တစ်နည်း) ယာဝဒေဝပါဠိဖြင့် [အတိသယ ဝဝတ္ထာပန-သဒ္ဓါယူလျှင်] ဤ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ကုက္ကုစ္စအကျိုးငှာ၎င်း၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသော စိတ်ကိုရှေးခြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း အလွန်အကဲသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သည်သာ ဟု ဆိုလိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ဗုဒ္ဓိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ကုက္ကုစ္စ+ ဝိမာသာ+ ဝိလေခါ အထူး ။ ။ သိက္ခာပုဒ်များရှိသည့်အတွက် “ငါပြုလုပ်အပ်သော အမှုသည် အပ်မှအပ်ပါမလား၊ မအပ်ဘဲများ နေမလား”ဟု ကြံစည်၍ နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်နေမှုကို ကုက္ကုစ္စ။ ထိုသို့ ကြံစည်၍ စိတ်ပင်ပန်းနေမှုကို ဝိဟေသာ။ ထိုသို့ ယုံမှားသံသယ ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်စေမှုကို ဝိလေခါ။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ (၁) ဝိနည်းတော်ကို ရဟန်း၏ရှေ့တွင် ကဲ့ရဲ့ပါက ပါစိတ် အာပတ်၊ (၂) ဝိနည်းတော်ကို လူ သာမဏေများရှေ့တွင် ကဲ့ရဲ့ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၃) သုတ္တန် အဘိဓမ္မာတို့ကို ရဟန်းရှေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ လူ သာမဏေရှေ့တွင်ဖြစ်စေ မည်သူ့ရှေ့မှာပင် ကဲ့ရဲ့ ကဲ့ရဲ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ပုံ ။ ။ ကဲ့ရဲ့လိုစိတ် မရှိဘဲ “တိုက်တွန်းပါ၏၊ ရှေးဦးစွာ သုတ္တန် ကိုသော်၎င်း၊ ဂါထာကိုသော်၎င်း၊ အဘိဓမ္မာကိုသော်၎င်း သင်ပါဦးလော့၊ နောက်မှ ဝိနည်းကို သင်ရပါလိမ့်မည်”ဟု ပြောသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ကဲ့ရဲ့လိုခြင်း (၂) ရဟန်း၏အနီး၌ သိက္ခာပုဒ် ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မောဟန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥဒ္ဓိဿမာန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ်ပြုသောအားဖြင့် ပါတိမောက် ပြခြင်းကို “ဥဒ္ဓိဿမာန”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဥဒ္ဓိဿမာန-အရ ။ ။ ရှေ့သိက္ခာပုဒ်၌ကဲ့သို့ သင်အံ့ပို့ချခြင်းကို မယူရ ဥပုသ် ပြုသည်အခါ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဣဒါဓေဝ ဓေါ အဟံ ဇာနာမိ၊စသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းအကြောင်း မလျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီး၍ မသိသည့်အတွက် အာပတ်သို့ ရောက် သည်၏အဖြစ်ကို သိစေလိုသောကြောင့်-- ပြောဆိုရပါသည်။

➤ ယထာဓမ္မော ကာဓရတဓဗ္ဗာ-၌ ယထာဓမ္မကာရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဓမ္မဝိနယ အားလျော်စွာ ထိုသင့်ရောက်ပြီးသော အာပတ်ကို ကုစားစေခြင်း၊ ဒေသနာဂါမ်ဖြစ် လျှင် ဒေသနာကြားစေခြင်း၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမ်ဖြစ်လျှင် ပရိဝါသ်၊စသည် ပေး၍ ထမြောက် စေခြင်းတို့ကို “ယထာဓမ္မကာရဏ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ မောဟကံသို့ တင်ပုံ ။ ။ “တဿ တေ အာဝုသော အလာဘာ”စသော စကားတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြီးနောက် ပုဂ္ဂိုလ်၏အပေါ်သို့ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် မောဟ

ကံသို့ တင်ရပါမည်။

➤ မသိဟန်ဆောင်ရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မောဟကံကိုမတင်မီ မသိဟန်ဆောင် ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ မောဟကံတင်ပြီး၍ တစ်ဖန် မသိဟန်ဆောင်လျှင် ပါစိတ် အာပတ် သင်ပါသည်။

➤ မောဟကံသို့ မတင်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် (အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်)

(၁) ရဟန်းဖြစ်ခါစဖြစ်၍ ပါတိမောက်အကျယ်ပြသည်ကို နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် မနာ ဘူးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ (၂) နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် နာဖူးစေကာမူ အကျဉ်းပြကိုသာ နာဖူး သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မောဟကံ တင်ရမည့် ကမ္မဝါစာ ။ ။ ၂တ္ထိဒုတိယ ကမ္မဝါစာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တွေဝေစေခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) မောဟကံသို့ တင်ပြီးခြင်း (၂) ထိုတင်ပြီးနောက် မသိဟန်ဆောင်လိုသော စိတ်ဖြစ်ပြန်ခြင်း (၃) ပါတိမောက် အကျယ်ပြသည်ကို နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မျှ ကြားဖူးခြင်း (၄) မသိဟန်ဆောင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပဟာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပဟာရံ ဒေဓယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့် ပုတ် ခတ်ခြင်းကို ပေးခြင်းကို “ပဟာရံ ဒေဓယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပုတ်ခတ်မှုကို ပေးခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လူ၊ သမဏေ၊ မာတုဂါမ၊ ဘိက္ခုနီတို့ကို ပုတ်ခတ်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်။ (၁) တပ်မက်သောရာဂစိတ်ဖြင့် မာတုဂါမကို ပုတ်ခတ်လျှင်- သံယာ ဒိသိသ်အာပတ်၊ (၂) ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်သွားအောင် ရဟန်း၏ နားရွက်၊စသည်ကို ဖြတ်ပြစ်ပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၃) စိတ်ဆိုး၍ ရဟန်းအား ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ပါလျှင် ပါစိတ်အာပတ်။ (၄) သေစေလိုသော စေတနာ မရှိလျှင် ရိုက်သည့်အတွက် သေစေ ကာမူ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ပုံ (ဇာပြစ် မဖြစ်ပုံ) ။ ။ စိတ်မဆိုးဘဲ ကစားလို၍ ရိုက်ခြင်း၊ ရန်သူတစ်စုံတစ်ယောက်က ဤဆဲနေသဖြင့် လွတ်မြောက်ရန် ခုခံကာကွယ်ခြင်းတို့၌ အာပတ် မသင့်ပါ။ (ဝါ) ဒုဉ်း မဖြစ်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) စိတ်ဆိုးခြင်း (၂) လွတ်မြောက်အောင် ကာကွယ်သော အရာမဟုတ်ခြင်း။ (၃) ရဟန်းအား ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တလသတ္တိက သိက္ခာပုဒ်

➤ တလသတ္တိက အဓိပ္ပါယ် (တလသတ္တိက ဥဂ္ဂိုရဏ အဓိပ္ပါယ်) ။ ။ ပုတ်ခတ်ပေးမည့် အခြင်းအရာကိုပြုလျက် ကိုယ်ကိုသော်၎င်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော လက်နက်ကိုသော်၎င်း မြှောက်ပင့်ရွယ်မိုးခြင်းကို “ တလသတ္တိက ” (တလသတ္တိကဥဂ္ဂိုရဏ) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ တလသတ္တိက-အရ ။ ။ လက်ဝါးပြင်ကိုသာ မယူရ၊ ခြေထောက်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုအားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ရွယ်ရင်း အားလွန်ပြီး ရှိက်မိသော ရဟန်း၏ အာပတ် ။ ။ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသောကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ဖြစ်ပါသည်။ [ပုတ်ခတ်မိသွားသည့်အတွက် လက်၊ စသည် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသွားလျှင်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။]

အမူလက သိက္ခာပုဒ်

➤ အမူလကေန-အရ ။ ။ မြင်မှု၊ ကြားမှု၊ ယုံမှားမှု အကြောင်းရင်းမှကင်းသော သံယာဒိသိသ်အာပတ်ကို ယူရပါမည်။

➤ အနုဒ္ဓံသန သရုပ် ။ ။ (၁) သူတစ်ပါးကို စောဒနာခိုင်းခြင်း (၂) ကိုယ်တိုင် စောဒနာခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အနုဒ္ဓံသဗျ-န္တ အနုဒ္ဓံသန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကိုယ်တိုင်စောဒနာခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို စောဒနာစေခြင်းကို “အနုဒ္ဓံသန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ ရဟန်းကို သီလ၊ အာစာရ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိတို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းကြောင့် သင့်နိုင်သော အာပတ်တို့ကို ခွဲခြား ဖြေဆိုပါ။

➤ ရဟန်းကို သီလဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌-- ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲလျှင် သံယာဒိသိသ်အာပတ်၊ သံယာဒိသိသ်ဖြင့် စွပ်စွဲလျှင်-- ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

* အာစာရဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲလျှင်-- ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

* ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲလျှင်-- ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

* လူ သာမဏေများကို စွပ်စွဲလျှင်-- ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ရာအခါ ။ ။ စောဒနာခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်က စောဒနာရာ ခဏ၌ပင် ငါ့ကို စောဒနာနေပါလားဟု သိချိန်အခါ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အခြေအမြစ် မရှိသော သံယာဒိသိသ်

ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) စွပ်စွဲခံရသူက ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ (၂) သံဃာ ဒိသိသံဇာ အမူလကဖြစ်ခြင်း၊ (၃) စွပ်စွဲခြင်း၊ (၄) ထိုစွပ်စွဲပြီးခဏ၌ သိခြင်း။

သဒ္ဓိစ္စ သိက္ခာပုဒ်

➤ ကုက္ကုစ္စ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ကိုယ်တော် ရဟန်းခံခဲ့တာ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်ဘူး ထင်တယ်” စသည်ဖြင့် ပြောလိုက်လျှင် အပြောခံရသော ရဟန်းမှာ “ငါသည် ရဟန်း ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါမလား” စသည်ဖြင့် ယုံမှားသံသယဖြစ်မှုကို “ကုက္ကုစ္စ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ စိတ်နှလုံး မချမ်းမသာဖြစ်စေလိုသော ရည်ရွယ်ချက် မှ တစ်ပါး အခြားအကြောင်းမရှိဘဲ ကုက္ကုစ္စဖြစ်စေသူအား စကားခွန်းတိုင်း စကားခွန်းတိုင်း ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဂါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကုက္ကုစ္စကို ဖြစ်စေခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ပြောအပ်သူက ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ (၂) စိတ်မချမ်းသာ စေလိုခြင်း၊ (၃) ကုက္ကုစ္စဖြစ်စေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဿုတိ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိဝါဒါပနု-အရ ။ ။ မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်း၊ ကိုယ်နှုတ်ထိပါး၍ ခိုက်ရန် ပြုခြင်းတို့ဖြင့် တိုးပွားစေအပ်သော ဝိဝါဒါမိကရုဏ်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အဏ္ဌာနနှင့် ကလဟ အထူး ။ ။ မိမိဘက်သားချင်း တိုင်ပင်မှုကို “အဏ္ဌာန” ဟု ခေါ်ပါသည်။ ကိုယ်နှုတ်ထိပါး၍ ငြင်းခုံမှု ရန်ဖြစ်မှုကို “ကလဟ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဥပဿုတိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရဟန်းတို့၏ တိုင်ပင်ပြောဆိုသံကို ကြားလောက်ရာ အရပ်ကို “ဥပဿုတိ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဥပဿုတိ-အရ ။ ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုသည့် စကားသံကို ကြားလောက်ရာ ၁၂-တောင်ခန့် အနီးအရပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ နားထောင်ရုံသက်သက်ဖြင့် အာပတ်သင့်/မသင့် ။ ။ အာပတ် မသင့်ပါ။ သူတို့ပြောစကားကို နားထောင်ပြီး စောဒနာမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်နှင့် နားထောင်မှ အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ စောဒနာလို၍ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်၊ ရှေ့ကသွားသူတို့၏ ပြောစကားကိုကြားလို၍ ခတ်မြန်မြန်လိုက်ခြင်း၊ နောက်က လိုက်

လာသူတို့၏ ပြောစကားကို ကြားလို၍ နောက်သို့ ဆုတ်လာခြင်းတို့၌ ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ တိုင်ပင်သံကြားလောက်ရာ အရပ်၌နေလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

မိမိရှိမှန်း မသိဘဲ မိမိရှိရာအရပ်သို့ လာရောက်တိုင်ပင်ပါက “ချောင်းဟန့်၍ ဖြစ်စေ၊ ဤအရပ်မှာ ငါရှိတယ်”ဟု ပြောဆို၍ဖြစ်စေ သိစေရမည်။ အသိပေးမှု မပြုဘဲ နားထောင်နေပါက ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ပုံ ။ ။ စောဒနာလို၍ မဟုတ်ဘဲ သူတို့စကားကိုကြားလျှင် ထိုအဓိကရုဏ်းမှ မိမိလွတ်အောင် ရှောင်မည်။ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေမည်၊ စသော ကောင်းသော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ချောင်း၍ နားထောင်လျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်း (ပုဗ္ဗိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တိုင်ပင်သံ၏ အနီး၌ တည်ခြင်း (ဧတ္ထ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းများ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) စောဒနာလိုခြင်း၊ (၃) နားထောင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္မပုဋိဇာဟန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓမ္မိကကမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ပြုလုပ်အပ်သော စောဒနာ၊ သာရဏာဝိနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြစ်သော ဥတကမ္မဝါစာဖြင့် ပြုလုပ် အပ်သော ကံကို “ဓမ္မိက ကမ္မ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဓမ္မိကာနံ ကမ္မာနံ-၌ ကမ္မ သရုပ် ။ ။ (၁) အပလောကနက် (၂) ဥတ္တိကံ၊ (၃) ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ (၄) ဥတ္တိစတုတ္ထကံ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပလောကနက် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သမဂ္ဂသံယာ၏ အလိုအတိုင်း ထိုထိုဝတ္ထုကို ပြောကြားပြီး သံယာတော်အား နှစ်သက်ပါ၏လော-ဟု သုံးကြိမ်ပြောကြား၍ ပြုအပ် သော ကံသည် “အပလောကနက်” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိကံ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သမဂ္ဂသံယာ၏ အလိုအားဖြင့် ဥတတစ်ကြိမ်တည်း ဖြင့်သာ ပြုအပ်သော ဥပသ်ကံ၊ ပဝါရဏာကံ၊ စသည်သည် “ဥတ္တိကံ” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိဒုတိယကံ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥတတစ်ကြိမ် ကမ္မဝါစာတစ်ကြိမ်ဖြင့် ပြုအပ် သော ကထိနစိဝရဝါန၊ စသော ကံသည် “ဥတ္တိဒုတိယကံ” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိစတုတ္ထကံ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥတတစ်ကြိမ် ကမ္မဝါစာသုံးကြိမ်ဖြင့် ပြုအပ် သော ဥပသမ္ပဒကံ၊ စသည်သည် “ဥတ္တိစတုတ္ထကံ” မည်ပါသည်။

➤ ကံ ၄-ပါးနှင့်ဆိုင်သော ဩသာရဏ ၁၅-ပါး ။ ။ ဩသာရဏ၊ နိဿာရဏ၊ ဘဏ္ဍာကမ္မ၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍာ၊ ကမ္မလက္ခဏာ၊ ဥပေါသထ၊ ပဝါရဏာ၊ သမ္ပတိ၊ ဒါန၊ ပဋိဂ္ဂဟ၊

ပစ္စုပ္ပန်၊ ဥဒ္ဓါရ၊ ဒေသနာ၊ နိဂ္ဂဟ၊ သမနုဘာသနအားဖြင့် (၁၅) ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပဇာတကနက်ဖြင့် ဖြန့်နိုင်သည့် ခန္ဓာ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ဩသာရဏဌာန၊ (၂) နိဿာရဏဌာန (၃) ဘဏ္ဍာကမ္မဌာန (၄) ဗြဟ္မဒဏ္ဍာန (၅) ကမ္မလက္ခဏဌာန။

➤ ဩသာရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နှင်ထုတ်ခံရသော သာမဏေက ကောင်းစွာ နေထိုင်သည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ သံယုဘောင်သို့ သွင်းခြင်းကို “ဩသာရဏ”ဟု ခေါ်သည်။

➤ နိဿာရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကဏ္ဍကသာမဏေကို ဖျက်ဆီးခြင်းကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးခြင်းကို “နိဿာရဏ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘဏ္ဍာကမ္မ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရှင်လောင်း၏ ဆံပင်ရိတ်ဖို့ရန် ပန်ပြောခြင်းသည် “ဘဏ္ဍာကမ္မ” မည်ပါသည်။

➤ ဗြဟ္မဒဏ္ဍ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤရဟန်းသည် ကြမ်းတမ်းသော နှုတ်ရှိပါ၏၊ ရဟန်းတို့ကို မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့ဖြင့် ထိပါးချုပ်ချယ်လျက် နေပါ၏ ထိုရဟန်း အလိုရှိသောစကားကို ပြောဆိုပါစေ၊ ရဟန်းတို့က ဤရဟန်းကို မပြောဆိုထိုက်ပါ၊ ဩဝါဒအနုသာသနီကို မပြုထိုက်ပါ၊ မဆုံးမထိုက်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ဤရဟန်းအား ဗြဟ္မဒဏ္ဍပေးခြင်းသည် သံယာအား နှစ်သက်ပါ၏လော-ဟု နှုတ်ကြမ်းသော ရဟန်းကို အခြားရဟန်းများက ဆုံးမခြင်း မပြုရန် သုံးကြိမ်ပန်ပြော၍ ပြုအပ်သောကံသည် “ဗြဟ္မဒဏ္ဍ” မည်ပါသည်။

➤ ကမ္မလက္ခဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ပေါင်လှန်ပြခြင်း၊စသည်ကို ပြုသောရဟန်းကို ဘိက္ခုနီမတို့က ရှိမခိုးကြရန် မိမိတို့ကျောင်း၌ပင် နေလျက် ပန်ပြော၍ ပြုအပ်သောကံသည် “ကမ္မလက္ခဏ” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိကံဖြင့်ဖြန့်နိုင်သည့် ခန္ဓာ ၉-ပါးနှင့် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဩသာရဏဌာန၊ နိဿာရဏဌာန၊ ဥပေါသထဌာန၊ ပဝါရဏာဌာန၊ သမ္မုတိဌာန၊ ဒါနဌာန၊ ပဋိဂ္ဂဟဌာန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဌာန၊ ကမ္မလက္ခဏဌာန-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ရဟန်းလောင်းကို သံယုဘောင်သို့ သွင်းခြင်းသည် “ဩသာရဏဌာန” မည်ပါသည်။ (၂) ဥဗ္ဘဟိကဝိနိစ္ဆယ၌ ဓမ္မကထိကရဟန်းကို သံယုဘောင်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းသည် “နိဿာရဏဌာန” မည်ပါသည်။ (၃) ဥပုသ်ကံ၏အစွမ်းဖြင့် ထားအပ်သော ဥတ်သည် “ဥပေါသထဌာန” မည်ပါသည်။ (၄) ပဝါရဏာကံ၏အစွမ်းဖြင့် ထားအပ်သော ဥတ်သည် “ပဝါရဏာဌာန” မည်ပါသည်။ (၅) ရဟန်းလောင်းကို ဆုံးမခြင်းငှာ မိမိကိုဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ သမုတ်ခြင်းငှာ ထားအပ်သော ဥတ်သည် “သမ္မုတိဌာန” မည်ပါသည်။ (၆) စွန့်လွှတ်အပ်သော သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊စသည်တို့ကို ပေးခြင်းသည် “ဒါနဌာန” မည်ပါသည်။ (၇) အာပတ်ကို ခံယူခြင်းသည် “ပဋိဂ္ဂဟဌာန” မည်

ပါသည်။ (၈) သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ပဝါရဏာ မပြုနိုင်၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့သို့ ပဝါရဏာကို ဆွဲငင်ခြင်းသည် “မဇ္ဈတ္တဗုဒ္ဓ” မည်ပါသည်။ (၉) တိဏဝတ္ထာရကသမထ၌ သဗ္ဗသင်္ခါဟိကဥတ်, ပက္ခတစ်ခုခန့် ထားအပ်သော ဥတ်နှစ်ခုအားဖြင့် ဥတ်သုံးပါးတို့သည် “ကမ္မလက္ခဏာ” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ဖြန့်နိုင်သည့် ဌာန ၇-ပါးနှင့် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဩသာရဏဌာန, နိဿာရဏဌာန, သမ္မုတိဌာန, ဝါနဌာန, ဥဒ္ဓါရဌာန, ဒေသနာဌာန, ကမ္မလက္ခဏဌာန-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ရဟန်းတို့ကို လာဘ်,မရစိမ့်သောငှာ အားထုတ်ခြင်း,စသော ၈-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပါသကာကို သုလ္လုသမ္ပပစ္စည်း မခံယူဘို့ရန် သပိတ်မှောက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် သံယုဘောင်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းသည် “နိဿာရဏဌာန” မည်၏။

(၂) ဥပါသကာသည် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တစ်ဖန်ကျင့်ပါက သပိတ်လွန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် သံယုဘောင်သို့ သွတ်သွင်းခြင်းသည် “ဩသာရဏဌာန” မည်ပါသည်။

(၃) သိမ်သမုတ်ခြင်း,စသော သမ္မုတိ (၁၅)ပါးတို့၏အစွမ်းဖြင့် သမုတ်ခြင်းသည် “သမ္မုတိ” မည်ပါသည်။ (၄) ကထိန်သင်္ကန်းကိုပေးခြင်း, သေသု၏သင်္ကန်းကို ပေးခြင်းသည် “ဝါနဌာန” မည်ပါသည်။ (၅) ကထိန်နှုတ်ခြင်းသည် “ဥဒ္ဓါရဌာန” မည်၏။

(၆) ကုဋိနေရာကို ညွှန်ပြခြင်း, ကျောင်းနေရာကို ညွှန်ပြခြင်းသည် “ဒေသနာဌာန” မည်ပါသည်။ (၇) တိဏဝတ္ထာရက သမထ၌ ပက္ခတစ်ဘက်စီ၌ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာ တစ်ခုစီနှင့် မောဟာရောပန ကမ္မဝါစာတို့သည် “ကမ္မလက္ခဏဌာန” မည်ပါသည်။

➤ ဥတ္တိဒုတိယကံ (၇) ဌာန / ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ဖြန့်နိုင်သည့် ဌာန

ဩသာရဏဌာန, နိဿာရဏဌာန, သမ္မုတိဌာန, ဝါနဌာန, နိဂ္ဂဟဌာန, သမနဘာသနဌာန, ကမ္မလက္ခဏဌာန-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

(၁) တရုနီယ,စသော ကံ ၇-မျိုးတို့ဖြင့် နှင်ထုတ်ခြင်းသည် “နိဿာရဏ” မည်ပါသည်။ (၂) ထိုကံတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည် “ဩသာရဏ” မည်ပါသည်။

(၃) ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိ၏အစွမ်းဖြင့် သမုတ်ခြင်းသည် “သမ္မုတိဌာန” မည်ပါသည်။ (၄) ပရိဝါသ်ပေးခြင်း, ဗာနတ်ပေးခြင်းသည် “ဝါနဌာန” မည်ပါသည်။

(၅) အရင်းသို့ ပြန်ငြိမ်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် နှိပ်ခြင်းသည် “နိဂ္ဂဟဌာန” မည်ပါသည်။ (၆) ယာဝ တတိယကပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်တို့ကို သမနဘာသနကံပြုခြင်းသည် “သမနဘာသန” မည်ပါသည်။ (၇) ဥပသမ္ပဒါကံ, အဋ္ဌာနကံတို့သည် “ကမ္မလက္ခဏာ” မည်ပါသည်။

➤ ယာဝတတိယကပုဂ္ဂိုလ် (၁၁)ယောက်

➤ ၃-ကြိမ်တိုင်စောင့် သမုဒ္ဓဘာသနကံဖြင့် ဆုံးမခြင်းရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက် ဥက္ကိတ္တာနုဝတ္တိကာရဟန်းမ၊ ယာဝတတိယက ဘိက္ခု ၄-ယောက်၊ ဘိက္ခုနီ ၄-ယောက်၊ အဓိဋ္ဌရဟန်း၊ စက္ကာကဋီရဟန်းမ တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပလောကနကံဖြင့် မပြီးစီးနိုင်သော ကံများ

➤ ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ပြီးစီးနိုင်သော ကံများ ။ သီမာသမ္ပတိကံ၊ သီမာသမ္ပဟနနကံ၊ ကထိနစိဝရဒါနကံ၊ ကထိနဒွါရကံ၊ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနာကံ၊ ဝိဟာရဝတ္ထုဒေသနာကံ-တို့သည် ဂရုကံများဖြစ်သောကြောင့် အပလောကနကံဖြင့် မပြီးစီးနိုင် ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့်သာ ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

➤ အပလောကနကံဖြင့် မပြီးစီးနိုင်သော ကံများ

➤ ဥတ္တိကံ၊စသော ကံတို့ဖြင့် မပြီးစီးနိုင်သော ကံများ

တိစိဝရေန အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိကံ၊ သန္တတသမ္ပတိကံ၊ ဘတ္တုဒေသကသမ္ပတိကံ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္ပတိကံ၊ စိဝရပုဋိဂ္ဂါဟကသမ္ပတိကံ၊ ယာဂုဘာဇကသမ္ပတိကံ၊ ဖလဘာဇကသမ္ပတိကံ၊ ခလ္လဘာဇကသမ္ပတိကံ၊ အပ္ပမတ္တကပိဿန္ဓကသမ္ပတိကံ၊ သာဋိယဂ္ဂါဟာပကသမ္ပတိကံ၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပက သမ္ပတိကံ၊ အာရာမိကပေသကသမ္ပတိကံ၊ သာမဏေရပေသကသမ္ပတိကံ၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကသမ္ပတိကံ၊ မတကစိဝရဒါနသမ္ပတိကံ-တို့သည် လဟုကံများ ဖြစ်သောကြောင့် အပလောကနကံဖြင့် ပြုလုပ်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။ ဥတ္တိကံ၊စသော ကံတို့ဖြင့် မပြုလုပ်နိုင်၊ မပြီးစီးနိုင်ပါ။

➤ ကံ ၄-ပါးကို စောင့်ရွတ်ရာ၌ သတ်မှတ်မျက် ။ ။ ကံ ၄-ပါးတို့တွင် အပလောကနကံကို ပန်ပြော၍သာ ပြုလုပ်ရပါမည်။ ဥတ္တိကံ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မပြုလုပ်ရ၊ ဥတ္တိကံကိုလည်း ဥတ်တစ်ကြိမ်ထား၍သာ ပြုရပါမည်။ “အပလောကနကံ” စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မပြုလုပ်ရ။ * ဥတ္တိဒုတိယကံကား ပန်ပြော၍လည်း ပြုကောင်းပါသည်။ ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့်လည်း ပြုကောင်းပါသည်။ * ဥတ္တိစတုတ္ထကံကိုလည်း မိမိလက္ခဏာဖြင့်သာ ပြုလုပ်ရပါမည်။ ကြွင်းကံတို့၏အစွမ်းဖြင့် မပြုလုပ်ရ။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တရားနှင့်လျော်ညီသော ကံများကို ဆန္ဒပေးပြီးနောက် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသော ရဟန်းအား စကားခွန်းတိုင်း စကားခွန်းတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ခဒိဋ္ဌိအာပတ်သင့်သော ရဟန်းများ ။ ။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားမှုရှိ၍ ရှုတ်ချသော ရဟန်း၊ အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံ-ဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ ယုံမှားမှုရှိ၍၎င်း ရှုတ်ချသောရဟန်း တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ရှုတ်ချသော်လည်းအာပတ်မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ

အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံ-ဟု မှတ်ထင်၍၎င်း၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့် ကံကိုပြုကုန်၏ဟူ၍ ၎င်း၊ ဝတ်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့် ကံကိုပြုကုန်၏ဟူ၍၎င်း ကံမထိုက်သူ အပေါ်၌ ကံကို ပြုကုန်၏ဟူ၍၎င်း သိ၍ ရှုတ်ချသောရဟန်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဓမ္မကံဖြစ်ခြင်း (၂) ဓမ္မကံ-ဟု အမှတ်ရှိခြင်း (၃) ဆန္ဒပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆန္ဒ အဝတ္ထာဂမန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိနိစ္ဆယကထာဝတ္ထမာနစေတိ (ဆုံးဖြတ်၍ မပြီးသေးသော ကာလ)

တရားလို တရားခံတို့က စွပ်စွဲချေပသော အကြောင်းဝတ္ထု အမှုခင်းကို ဆုံးဖြတ် ခြင်း မပြုရသေးဘဲ မေးဆဲအခါ ဥတ်မျှသာထားပြီး ကမ္မဝါစာဆုံးအောင် မဖတ်ရ သေးသော အခါကာလ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဝိနိစ္ဆယကထာ ပြုလုပ်နေစဉ်အတွင်း၌ ကံကိုပျက်စေ ခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့် ပရိသတ်၏ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်သောရဟန်းအား စွန့်ခြင်း ကြောင့် ဒုက္ခဒိဋ္ဌိအာပတ်၊ စွန့်အပ်ပြီးသောအခါ၌ ပိတိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဝိနိစ္ဆယ ကထာယ ဝတ္ထမာနာယ-၌ ဝတ္ထမာန-ဖြစ်ဆဲ အဓိပ္ပါယ်

အာပတ်တပ်၍ မဆုံးဖြတ်ရသေးသမျှ (သို့မဟုတ်) ကမ္မဝါစာရွတ်၍ မပြီးသေးသမျှ “ဝတ္ထမာန-ဖြစ်ဆဲ” မည်ပါသည်။

➤ အာသနာ-အရ ။ ။ တစ်သိမ်တည်း၌ စည်းဝေးသော ဟတ္ထပါသ်နေရာမျိုး ကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆန္ဒမပေးဘဲ ဖဲသွားခြင်း (ဝတ္ထ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ်မှလွတ်ခွင့်ရှိသော အခါ ။ ။ မကျန်းမာရာအခါ၊ ဂိလာနကို ပြုစု လုပ်ကျွေးရာအခါ၊ ကျင်ကြီးစသည်တို့ နှိပ်စက်ရာအခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်၍ ဖဲသွားသောရဟန်း၊ သံဃာအား ငြင်းခုံခြင်းစသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၎င်း၊ အဓမ္မဖြင့်၎င်း၊ ဝဂ္ဂသံဃာဖြင့်၎င်း၊ ကံမထိုက်သူအပေါ်၌ ကံပြုလိမ့်မည်ဟု သိ၍၎င်း

ဖဲသွားသောရဟန်း၊ မကျန်းမာ၍သော်၎င်း၊ မကျန်းမာသူ၏ ကိစ္စကြောင့်သော်၎င်း၊ ကျင်ကြီးစသည် နှိပ်စက်၍သော်၎င်း၊ ကံ၊မပျက်စေလိုဘဲ ပြန်လာမည်ဟူသော အကြံဖြင့်သော်၎င်း သွားသောရဟန်းများနှင့် ဥပ္ပတ္တကရဟန်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၆-ပါး ။ ။ (၁) ဝိနိစ္ဆယကထာဖြစ်နေခိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ဓမ္မကံ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်ခြင်း၊ (၄) တူသောသိမ်၌ တည်ခြင်း၊ (၅) တူသောသံဝါသရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ (၆) ကံပျက်စေလို၍ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဥပ္ပလ သိက္ခာပုဒ်

➤ သမဂ္ဂသံဃာ အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ တူသော ကံကြီး၊ ကံငယ်ရှိ၍ တစ်သိမ်တည်းတွင် တည်ရှိသော ရဟန်းအပေါင်းကို “သမဂ္ဂသံဃာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ယထာသန္တတ-န္တံ သန္တတ-အရ ။ ။ မိတ္တ-သာမညမိတ်ဆွေ၊ သန္တိဌ-အရပ်တကာ လှည့်လည်ခိုက် မြင်အပ်ဖူးသော မိတ်ဆွေ၊ သမ္ဘတ္တ-ကောင်းစွာ ဆည်းကပ်တတ်သော မိတ်ဆွေရဟန်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ယထာသန္တတ အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ သာမန်မိတ်ဆွေ၊ ဟိုကိစ္စ ဒီကိစ္စ၌ ပေါင်းဆုံတွေ့မြင်အပ်ဖူးသော မိတ်ဆွေ၊ အချင်းချင်းကောင်းစွာ ဆည်းကပ်တတ်သော မိတ်ဆွေရဟန်းတို့နှင့် ကောင်းစွာပေါင်းသင်းခြင်းကို “ယထာသန္တတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝိဗျဉာဏာရ (ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချပုံ) ဗြဟ္မိန္ဒကား ။ ။ ယထာသန္တတ ဘိက္ခု သံယိကလားဘဲ ပရိဏာမေန္တိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ သေနာသနပညာပက၊စသော သမ္ပတိကို ရထားသော ရဟန်းမျိုးအား သင်္ကန်းကို သံဃာနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်ပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချသော ရဟန်းအား စကားခွန်းတိုင်း စကားခွန်းတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဝိဿန္တိယ ဝေဘာဏိယ စွန့်ပေးကောင်း၊ ဝေပနကောင်းသော ပစ္စည်းဂရုဘဏ်ငါးမျိုးမှတစ်ပါး ကြွင်းသော ပရိက္ခရာများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မပေးစွန့်ကောင်း၊ မဝေပနကောင်းသော ဂရုဘဏ် ၅-မျိုး

(၁) သစ်သီးအာရာဇ်၊ ပန်းအာရာဇ်၊ သစ်သီးအာရာဇ်၊ ပန်းအာရာဇ်တည်ရာမြေ [ပန္နမဂ္ဂဘဏ်] (၂) ကျောင်း၊ ကျောင်းရာမြေ [ဗုဇိယ ဂရုဘဏ်] (၃) ညောင်စောင်းအင်းဖျဉ်၊ ဘုံလျှို၊ ခေါင်းဘုံး [တဇိယ ဂရုဘဏ်] (၄) သံဘိုး၊ ကြေးဘိုး၊ သံဘိုးစရည်း၊ ကြေးဘိုးစရည်း (ရေလှောင်ဘိုးကြီး၊) သံရေဘိုး၊ ကြေးရေဘိုး၊ သံဖျဉ်းဘိုး၊ ကြေးဖျဉ်း

အိုး၊ ပဲခွပ် (ဓား)، ပေါက်ဆိန်၊ ဓားမ၊ ပေါက်တူး၊ ဆောက် [စတုတ္ထ ဂရုဘာဏ်]

(၅) နွယ်၊ ဝါး၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိတ်မြက်၊ မြက်သာမန်၊ မြေညက်၊ သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေညက် ဘဏ္ဍာ [ပဉ္စမ ဂရုဘာဏ်]

ဤ ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းတို့သည် သံယိကဖြစ်ခဲ့လျှင် အခြားကျောင်းတိုက် သံဃာအား စွန့်ခြင်း၊ ဝေဖန်ခြင်း၊ ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စွန့်ခြင်း၊ ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုလုပ်သင့်၊ စွန့်အပ် ဝေဖန်အပ်သော်လည်း သံယိက ဖြစ်မြဲသာ ဖြစ်သည်။

➤ ဂရုဘာဏ် ၅-မျိုးကို ထာဝရ+အထာဝရ စွဲပုံ ။ ။ ဂရုဘာဏ် ၅-မျိုးတို့တွင် ပထမ၊ ဒုတိယ ရာသီ၌ပါဝင်သော အာရာမ၊ အာရာမဝတ္ထု၊ ဝိဟာရ၊ ဝိဟာရဝတ္ထု ၄-မျိုးတို့သည် ထာဝရ ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါသည်။

တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ ရာသီ၌ပါဝင်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းဖျဉ် စသည်တို့သည် အထာဝရ ဂရုဘာဏ် ပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းများ လဲလှယ်သုံးနိုင်သည့် နည်းလမ်းများ

(၁) ကျေးဇူးမများသည့် ဂရုဘာဏ်ကို ကျေးဇူးမများမည့် ဂရုဘာဏ်နှင့် လဲလှယ်၍ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ လဲလှယ်ရာ၌ ထာဝရ ဂရုဘာဏ်ကို ထာဝရဂရုဘာဏ်ချင်းသာ လဲလှယ်ရပါမည်။ အထာဝရ ဂရုဘာဏ်နှင့် လဲလှယ်ခွင့် မရပါ။

(၂) အထာဝရ ဂရုဘာဏ်ကို ထာဝရ၊ အထာဝရ ဂရုဘာဏ် နှစ်မျိုးလုံးနှင့် လဲလှယ်နိုင်ပါသည်။ မြို့တွင်း၊ ရှိသော သံဃာပိုင် ဥယျာဉ် ကျောင်းတို့နှင့် ကျောင်းတိုက်အနီး မှာရှိသော လူပိုင် ဥယျာဉ် အိမ်တို့ကို သံဃာအား ကျေးဇူးများမည်ဆိုပါက လဲလှယ်၍ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကောင်းမွန်သော ကျောင်း၊ စသည်တို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ အညံ့စားကျောင်း စသည်တို့ကို စွန့်၍ ဆွမ်း၊ စသည်အတွက် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

➤ ဝေပန်ကောင်း၊ ပေးကောင်းသော ပစ္စည်းနှင့် မဝေပန်ကောင်း မပေးကောင်းသော ပစ္စည်းများ ။ ။ အာရာမ၊ အာရာမဝတ္ထု၊ စသော ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်း ငါးမျိုးတို့မှ တစ်ပါး အခြားဝတ္ထု ပစ္စည်းမျိုးတို့ကို ဝေဖန်ခွင့် ပေးခွင့်ရပါသည်။ အာရာမ၊ အာရာမဝတ္ထု၊ စသော ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းမျိုးကိုမူ မဝေဖန်ကောင်း၊ မပေးစွန့်ကောင်းပါ။

➤ ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းတွင်ပါဝင်သော သံအိုး၊ ကြေးအိုး၊ စသည်တို့၏ ပမာဏ

စတုတ္ထ ဂရုဘာဏ် အစုတွင်ပါဝင်သော သံအိုး၊ ကြေးအိုး၊ အိုးစရည်နှင့်တူသော သံရေလှောင်အိုး၊ ကြေးရေလှောင်အိုး၊ သံဖျဉ်အိုး၊ ကြေးဖျဉ်အိုး၊ ဤသုံးမျိုးတို့သည် အောက်ထစ်ဆုံး တစ်လက်ဖက်မျှလောက်ရေကို ယူနိုင်ပါက ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။ (၎င်းတို့ကို မဝေဖန်ထိုက် မဝေဖန်ကောင်း)

သံရေအိုး၊ ကြေးရေအိုးကို သံကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ ကြေးပုပ်တို့တွင် တစ်ခုခုနှင့် ရော
နှော ပြုလုပ်ထားသော သံဟိုင်ကျွန်းဖြစ် တစ်ပါးကိုယူနိုင်သော သံရေအိုး၊ ကြေးရေ
အိုးကို သူတစ်ပါးအား ပေးကောင်းပါသည်။ ဝေဖန်ကောင်းပါသည်။

* ဤ၌ ဝါခ-ဆန်သော စကြးအိုးတူသည် - မဂ္ဂကွမ်းစားဖြင့် ငါးကွမ်းစားမျှ
ဆန့်၏။ ထိုငါးကွမ်းစားဆန့်သော အိုးထက် ပိုလွန်၍ဆန့်သော အိုးသည် ဂရုဘာဏ်
ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝါဠိစတုရံ ဗလာသော ဂရုဘာဏ် ပစ္စည်းများ ။ ။ ရေကရား (ဝါ) ရေတံခေါင်း
ထွေးခံ (ဝါ) လက်ဆေးခံ၊ ရေခွက်၊ ယောင်းမ၊ ယောက်ချို (ဝါ) ဇွန်း၊ ခွက်၊ စလောင်း၊
ရေသောက်ခွက်၊ သေတ္တာ၊ မီးအိုးခင်း၊ မီးမွှေယောင်းမ စသည်တို့သည် ငယ်သော်လည်း
ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သုံးစွဲကောင်း/ မသုံးစွဲကောင်းသော ပစ္စည်းများ

သံသပိတ်၊ သံခွက်၊ ကြေးနီခွက်တို့ကိုကား ဝေဖန်ကောင်းပါသည်။ ကြေးဖြူ ကြေး
ပုပ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ခွက်အထူးကို သံယိကပစ္စည်းကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်သော်
၎င်း၊ လူတို့က အထူးပြုလုပ်ထားသော ဥစ္စာဖြင့်သော်၎င်း သုံးစွဲပါက သုံးဆောင်
ကောင်းပါသည်။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းကား မပြု
လုပ်ကောင်းပါ။

ကြေးခွက်အထူးမှတစ်ပါး ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ၊ ကြေးဘဏ္ဍာတို့တွင် မျက်စဉ်းတံ၊ နှာ
နှပ်တံ၊ နားဖားချေးကလော်၊ အပ်၊ ဓားငယ်၊ အပ်နဖားထွင်းစူးငယ်၊ သံကောက်၊
မင်းတုတ်၊ တောင်ဌေး၌စွပ်အပ်သော သံကွင်း၊ ကြေးကွင်း၊ ခက်ရင်း၊ တခဲနက် ပြု
လုပ်ထားသော သံ၊ ကြေး၊ ပြုလုပ်၍ မပြီးသေးသော သံဘဏ္ဍာ၊ ကြေးဘဏ္ဍာ ဤ
အားလုံးတို့ကို ဝေဖန်ကောင်းပါသည်။

ဆေးတံ၊ ထယ်သွား၊ ဆီမီးတိုင်၊ မီးအိုးခင်း၊ ဆီမီးဆွဲ၊ မိန်းမရုပ်၊ ယောက်ျားရုပ်
တိရစ္ဆာန်ရုပ်၊ နံရံအမိုး၊ တံခါးရွက် စသည်တို့၌ ကပ်ထားသော ဘဏ္ဍာ၊ အောက်ထစ်ဆုံး
ပျဉ်ပြားစသည်၌ ရိုက်နှက်စရာ သံချောင်းမှစ၍ သံဘဏ္ဍာ၊ ကြေးဘဏ္ဍာ အားလုံးတို့
သည် ဂရုဘာဏ်ပစ္စည်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့ကို မိမိ ရရှိထားပါသော်လည်း ကိုယ်
ပိုင် အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်း ဆောင်ထား၍ ပုဂ္ဂလိကအနေအားဖြင့် မသုံးစွဲထိုက်။ သံယိက
ပရိဘောဂနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လူတို့သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားသော နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ
သုံးစွဲကောင်းပါသည်။

ဓမး ။ ။ သံယိကကျောင်း၌ ဣဿရိယအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်သော ကျောင်းဘုန်းကြီး

သည် ထိုကျောင်းအာရာမအတွင်း၌ ပေါက်နေသော ဝါး၊ သစ်ပင်တို့ကို လူ

ပုဂ္ဂိုလ်စသည်တို့အား ပေးကောင်း/မပေးကောင်း ဝိနိစ္ဆယ ချပြပါ။

ဓမ္မ. ။ ။ ဝါး၊ သစ်ပင်တို့သည် စောင့်ရှောက်မှု လုံခြုံစေမှုရှိပါက ဂရုဘဏ်ပစ္စည်း တည်း။ (စောင့်ရှောက်မှု လုံခြုံစေမှု မရှိပါက ဂရုဘဏ် မဟုတ်) ဂရုဘဏ် ဝါး သစ်ပင်တို့ကို သံဃာ့ကိစ္စ စေတီကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပြီး၍ ပိုနေပါက လူ ပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့အား ပေးကောင်းပါသည်။ သံဃာ့ကိစ္စ စေတီကိစ္စကို မဆောင်ရွက် ရသေးလျှင် မပေးကောင်းပါ။ (နွယ်၌လည်း ဤနည်းပင်မှတ်ပါ)

➤ သံဃိက ဂရုဘဏ်ကြီးများ ။ ။ ချည်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကြိုးငယ်၊ သင်ပန်း လျှော်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကြိုးငယ်၊ ဘုန်းဆံမျှင်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကြိုးငယ်၊ သားရေနယ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကြိုးငယ်၊ သားရေကြိုး၊ သင်ပန်းလျှော် (သို့မဟုတ်) ဘုန်းဆံမျှင်တို့ဖြင့် ကျစ်ထားသော တစ်လွန်းတင်ကြိုး၊ နှစ်လွန်းတင်ကြိုးတို့သည် သံဃိကဖြစ်လျှင် ဂရုဘဏ်တည်း။ ထို့ကြောင့် မပေးကောင်း၊ မဝေဖန်ကောင်းပါ။ မကျစ်ဘဲ ထားပါက သင်ပန်းလျှော်မျှင်၊ ဘုန်းဆံမျှင်တို့ကို ဝေဖန်ကောင်းပါသည်။

➤ ဝါးဘဏ္ဍာ၌ ဝေဖန်ကောင်း မပေးကောင်းသော ပစ္စည်းများ ။ ။ တစ်ပါးကို ယူနိုင်သော ဆီကျည်တောက်၊ တောင်ငွေ၊ ဖိနပ်ချိတ်စရာ ဒုက်ငယ် ထီးခိုးဒုက်၊ ထီးဝါး ခြမ်းစိတ် ဤအားလုံးတို့ကို လူပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့အား ပေးကောင်းပါသည်။

➤ ဂရုဘဏ်ဟု ခေါ်နိုင်သော ကြိမ်၊ နွယ်၊ သစ်ဝါး၊ ခပ်စိမ်းရန်မြက်၊ သစ်ရွက် တို့၏ ပမာဏ ။ ။ * ကြိမ်နွယ်များသည် လက်နဲ့ထက်ဝက် တစ်ထွာလက်လေးသစ်မျှ ပမာဏရှိပါက ဂရုဘဏ်ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။ * သစ်ဝါးတို့သည် အလျားလက်ရှစ်သစ် လုံးပတ် သီဟိုဠ်ကညစ်နိုးလောက် ပမာဏရှိလျှင် ဂရုဘဏ်ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

* အိမ်မိုးရန် သက်ငယ်မြက် စသည်တို့သည် လက်တစ်ဆုပ်လောက် ပမာဏ ရှိလျှင် ဂရုဘဏ်ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။ * စာမရေးရသေးသော ထန်းရွက်၊ ပေရွက်တို့ သည် လက်ရှစ်သစ်လောက် ပမာဏရှိလျှင် ဂရုဘဏ်ဟု ခေါ်နိုင်ပါသည်။

➤ သံဃိက ဝါးစသော ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းများကို မိမိအတွက် အသုံးပြုနိုင်သည့် နည်းလမ်း ။ ။ သံဃိကပစ္စည်းဖြစ်သော ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ယူ၍ သုံးစွဲလိုပါက ထိုပစ္စည်းနှင့် တန်ဖိုးကိုဖြစ်စေ၊ အလားတူပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ အစားပေး၍သော်၎င်း၊ ထို့ ထက်ပိုအောင် အစားပေး၍သော်၎င်း ပြုလုပ်ပေးပါက အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ် ။ ။ (၁) သက်နိုးမှုတစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို ပေးပြီး နောက် ရှုတ်ချသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၂) မပေးကောင်း မဝေဖန်ကောင်း သော ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းများကို အစိုးရသုဇ်အဖြစ်ဖြင့် (၄) ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ပြုလုပ်၍ ပေးသောရဟန်းအား ထုလွှစဉ်အာပတ်၊ နှိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်ပေးပါက ပစ္စည်း၏တန်ဖိုး

ကို ကြည့်၍ ခုတ္တဋ်၊ ထုလ္လစဉ်း၊ ပါရာဇိကအာပတ်တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ (၃) သံဃာက မသမုတ်ဘဲ သင်္ကန်း (သို့မဟုတ်) သင်္ကန်းမှတစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို ပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချသော ရဟန်းအား ခုတ္တဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်စသော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ဆန္ဒာဂတိ စသည်ကို ပြုလေ့ရှိသော ရဟန်းကို တွေ့မြင်ရ၍ “ထိုရဟန်းအား ပေးသည့်အတွက် ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။ ရပါက တော်စွာ လျော်စွာ သုံးစွဲလိမ့်မည် သင့်လျော်အောင် သုံးစွဲလိမ့်မည် မဟုတ်”ဟု ပြောဆို၍ ရှုတ်ချသော ရဟန်းနှင့် ဥပ္ပတ္တက၊စသော ရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) သင်္ကန်းပေးရာ ပုဂ္ဂိုလ်က ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် တရားသဖြင့် သေနာသနပညာပကသမ္ပတိ စသည်ကို ရရှိထားသူ ဖြစ်ခြင်း (၃) သံဃာနှင့်အတူ ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းကိုပေးခြင်း၊ (၄) ပေးပြီးနောက် ရှုတ်ချခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရိဏာမနု သိက္ခာပုဒ်

➤ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး ။ ။ နိဿဂ္ဂိယ ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်၌ မိမိအထံ၌ ညွတ်စေသောကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ သုဒ္ဓပါစိတ်လာ ပရိဏာမနု သိက္ခာပုဒ်ကား- ပုဂ္ဂိုလ်အထံ ညွတ်စေသောကြောင့် သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ရတနဝဂ်/ အဓိပ္ပာယ် သိက္ခာပုဒ်

➤ မုဒ္ဒါဘိသိတ္တ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခတ္တိယ အဘိသိက်ဖြင့် ဦးထိပ်၌သွန်းလောင်းပြီးသော မင်းကို “မုဒ္ဒါဘိသိတ္တ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနိဂ္ဂတရတနက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မထွက်သေးသော မင်းရှိရာ စက်ရာခန်းဆောင်ကို “အနိဂ္ဂတရတနက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနိဂ္ဂတရတနက-၌ ရတန-အရ ။ ။ မိဖုရားရတနာကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ အနိဂ္ဂတရတနက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မထွက်သေးသော မိဖုရားရတနာရှိသော စက်ရာခန်းဆောင်သည် “အနိဂ္ဂတရတနက” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မိမိလာကြောင်းကို သိစေရန် တစ်ယောက်ယောက်ကို သံတော်ဦး မတင်ခိုင်းဘဲ စက်ရာခန်းဆောင်၏ တံခါးခုံ၏ ပထမ ခြေတစ်လှမ်းကျော် လွန်ပါက ခုတ္တဋ်၊ ခုတိယ ခြေတစ်လှမ်းကျော်လွန်ပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ် (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကောသလမင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသောကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ စက်တော်ရာခန်းဆောင်သို့ ဝင်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ရာအခါ

အဘိသိက် မသွန်းလောင်းရသေးသော အခါ၊ မင်း မိဖုရားနှစ်ယောက်တို့ ထွက်ပြီးသောအခါ၊ မင်း မိဖုရားနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်က ထွက်ပြီးသော အခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ တင်ကြို၍ သိစေသော မိမိ၌ တင်ကြို၍သိစေခြင်းဟု အမှတ်ရှိ၍ ဝင်သောရဟန်း၊ ခတ္တိယဇာတ် မဟုတ်လျှင်၎င်း၊ ခတ္တိယ အဘိသိက်ဖြင့် အဘိသိက်မသွန်းလောင်းအပ်သေးသော မင်းဖြစ်လျှင်၎င်း၊ မင်း မိဖုရားနှစ်ယောက်တို့ တစ်ယောက်ယောက်က ထွက်ပြီးလျှင်၎င်း စက်ရာခန်းဆောင်သို့ ဝင်သောရဟန်း၊ စက်ရာခန်းဆောင် မဟုတ်သောအရပ်၌ ဝင်သောရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ခတ္တိယဇာတ်ရှိခြင်း၊ (၂) အဘိသိက်သွန်းပြီးခြင်း၊ (၃) မင်းမိဖုရားနှစ်ပါးတို့ စက်တော်ခန်းဆောင်မှ မထွက်သေးခြင်း၊ (၄) လာမည့် အကြောင်းကြိုတင်၍ မသိစေခြင်း၊ (၅) စက်တော်ခန်းဆောင် တံခါးခုံကိုကျော်လွန်ခြင်း

ရတန သိက္ခာပုဒ်

➤ ရတန-အရ ။ ။ ပုလဲ၊ ပတ္တမြား၊ စသော ရတနာ ၁၀-ပါးကို ယူရပါမည်။

➤ ရတနာ ၁၀-ပါးကား ။ ။ (၁) မုတ္တာ-ပုလဲ၊ (၂) မဏိ-ပတ္တမြား၊ (၃) ဝေဠုနိယ ကြောင်မျက်ရွှံ့ (၄) သင်္ခ-ခရသင်း၊ (၅) သိလာ-ကျောက်သလင်း၊ (၆) ပဝါဠ-သန္တာ၊ (၇) ရဇတ-ငွေ၊ (၈) ဇာတဇ္ဈပ-ရွှေ၊ (၉) လောဟိတကံ-ပတ္တမြားကျောက်နီ (၁၀) မသာရဂလ္လ-ပတ္တမြားပြောက်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ရတနသမ္ပတ-အရ ။ ။ ရတနာ ၁၀-ပါးမှတစ်ပါး အဝတ်အစား၊ စသော လူတို့၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ယူရပါမည်။

➤ အဇ္ဈာရာမ-အရ/ အဇ္ဈာရာမ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အကာအရံရှိသော ကျောင်းဖြစ်ပါက အရံအတွင်း၊ အကာအရံ မရှိသော ကျောင်းဖြစ်ပါက အစွန်ဆုံးကျောင်းမှ ၁၀ နှစ်ပစ်ကျရာအရပ် အတွင်းကို “အဇ္ဈာရာမ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဇ္ဈာဝသထ-အရ/ အဇ္ဈာဝသထ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အကာအရံရှိလျှင် အကာအရံ အတွင်း၊ အကာအရံ မရှိလျှင် အကာအရံအတွင်းမှ ပစ်လိုက်သော ကျည်ပွေ့၊ ကျရာ အရံအတွင်းကို “အဇ္ဈာဝသထ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ရတနာ ၁၀-ပါးကို ကောက်ယူရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်အလိုက် အာပတ်သင့်ပုံ

(၁) ရွှေငွေကို မိမိအတွက်ကောက်ယူပါက နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ (၂) ရွှေငွေကို သံဃာဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ စေတီတို့အတွက် ကောက်ယူပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၃) ပုလဲ၊ စသော

၈-ပါးကို မိမိ၊ သူတစ်ပါးအတွက် ကောက်ယူပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိမ်းမထားသော ရဟန်း၏အဖြစ် ။ ။ ဥဂ္ဂဟေတွာဝါ ဥဂ္ဂဟာပေတွာဝါ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-အရ ယူ၍ သိမ်းထားရမည်ဟု ပညတ်တော်မူသော ဝိနည်းတော်ကို မလေးစားသောကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူသော အဇ္ဈာရာမ၊ အဇ္ဈာဝသထ အရပ်တို့၌ တွေ့ပါလျက် သိမ်းမထားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားစွယ်ရာများ ။ ။ ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုဖြစ်စေ၊ အကပ္ပိယ ဝတ္ထုကိုဖြစ်စေ၊ အောက်ထစ်ဆုံး အဓိဥစ္စာကိုသော်မှ ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်၍ သိုမှီးသိမ်းထားပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

■ ကေန်သိမ်းထားရမည်လည်းဖြစ်၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာလည်းဖြစ်သော အဓိဥစ္စာကို မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်ထား၍ သိုမှီးသိမ်းထားရပါမည်။

“ဤဥစ္စာကို သိမ်းထားပေးစမ်းပါ”ဟု လျှောက်ထားပါက “မသိမ်းထားနိုင်” ဟု ပယ်မြစ်ရမည်။ မသိမ်းနိုင်-ဟု ပြောသဖြင့် စိတ်ဆိုး၍ ပစ်ချထားခဲ့ပါက မိမိကို အခြားတစ်နေရာသို့သွား၍ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် အနှောက်အယှက်ပေးသော ပစ္စည်းဖြစ်နေသောကြောင့် ကိုင်ကောင်းသော ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်လျှင် ကိုယ်တိုင်သိမ်းဆည်းရမည်။ အကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်လျှင် ကပ္ပိယကာရကတို့ကို သိမ်းစေရမည်။

ကျောင်း၌ လက်သမားလုပ်သူ၊ မင်းအကျွမ်းဝင်သူတို့က ပဲခွပ်၊ ပုဆိန်စသော လက်သမား အဆောက်အဦဘဏ္ဍာ၊ အိပ်ရာဘဏ္ဍာတို့ကို သိမ်းထားပေးပါဟု လျှောက်ထားပါက ချစ်ခြင်း ကြောက်ခြင်းကြောင့် မပြုလုပ်ကောင်း၊ လုံခြုံသောအရပ်ကိုကား ညွှန်ပြနိုင်ပါသည်။

➤ ပစ္စည်းကောက်ယူ သိမ်းထားသော ရဟန်း ပြုလုပ်ရမည့်ကျင့်ဝတ် အဇ္ဈာရာမ၊ အဇ္ဈာဝသထအရပ်၌ ရဟန်း သာမဏေတို့တွေ့လျှင် ယူလိမ့်မည်ဟု သံသယရှိပါက ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ ငွေဖြစ်လျှင် ဤ၍ ဤမျှဟု၊ အထည်ဝတ္ထုဖြစ်လျှင် ပုံသဏ္ဌာန်ကို မှတ်သားပြီး သိမ်းထားရမည်။ သိမ်းထားပြီးနောက် ဥစ္စာပျောက်သူလာပါလော့ဟု ကြေငြာရမည်။ ထိုအခါ ဥစ္စာပျောက်သူရောက်လာပါက သင်... ဘယ်ဥစ္စာပျောက်သနည်းဟု မေးရမည်။ အမှတ်အသားနှင့်တူအောင် ပြောနိုင်ပါက ပေးလိုက်ရမည်။ မပြောနိုင်ပါက ရှာချေဦးတော့ဟု ပြောဆိုရမည်။

ဘဏ္ဍာသိမ်းထားသော ကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ခွါသွားလိုပါက လန့် ကုက္ကုစ္ဆက ရဟန်းတို့ထံ အပ်နှံခဲ့ရမည်။ အကယ်၍ စိတ်ချရသော ရဟန်းမရှိမက သူကြွယ်တို့၏ လက်၌ ထား၍သွားရမည်။ ခနိုးလည်းမထွက် ဥစ္စာရှင်ကိုလည်း မတွေ့ပါက ကောက်ယူထားသော ရဟန်းသည် မပျောက်ပျက်နိုင်သော ကျောက်ဆောက်ခြင်း၊ စေတီတည်

ခြင်း၊ ရေကန်တူးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ကြာမြင့်မှ ဥစ္စာရှင်ရောက်လာပါက ထာဝရ အဆောက်အဦကို ပြ၍ ဝမ်းမြောက်ပါဟု ပြောရမည်။ အကယ်၍ ဝမ်းမမြောက် နိုင်ဘဲ တပည့်တော်၏ ဥစ္စာပြန်ပေးပါဟု တောင်းလာပါက ရှာဖွေ၍ အစားပေးရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနး) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုစ္ဆိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ရတနာကို ယူခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ရတန+ရတနသမ္ပတံတို့ကို ကောက်ယူသိမ်းထားနိုင်သည့် ဧနရာဇ္ဈာန အဇ္ဈာရမ၊ အဇ္ဈာဝသထတို့၏ အတွင်း၌ပင်ဖြစ်စေကာမူ ရဟန်း သာမဏေများ ကောက်ယူကြလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားသင်္ကာဖြစ်လောက်ရာ ဌာနမျိုး၌သာ ကောက်ယူခွင့် ရှိပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုစ္ဆိလ်များ ။ ။ (၁) ခွင့်ပြုထားသော အရပ်၌ ကောက်ယူသိမ်းထားသော ရဟန်း၊ (၂) အဝတ်၊စသော ဝတ္ထုကို ကောက်ယူ သိမ်းထားသော ရဟန်း၊ (၃) အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူထားသောရဟန်း၊ (၄) အခိုက် အတန့် ယူသောရဟန်း၊ (၅) ပုံသကူအမှတ်ဖြင့် ယူသောရဟန်း၊ (၆) ဥမ္ပတ္တကရဟန်း

➤ မိမိ၏ ကပ္ပိယပစ္စည်းကိုပေး၍ မယ်တော်၏ ကပ္ပိယပစ္စည်းကို ထူသော ရတန်း ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်ကိုထောက်၍ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ မယ်တော်၏ လက်စွပ်ကို သိမ်းဆည်းပေးသောရဟန်း - ရတန သိက္ခာပုဒ် ကို ထောက်၍ သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ခွင့်မပြုအပ်သော အမှုကိုပြုခြင်း၊ (၂) သူတစ်ပါး ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဝိဿာသဂ္ဂါဟ ပံသုကူလသညာ မရှိခြင်း၊ (၄) ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်း၍ဖြစ်စေ သိမ်းထားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသန သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်ပါဠိများ ။ ။ (၁) သန္တံ ဘိက္ခု၊ (၂) အနာပုစ္ဆာ (၃) အညတြ တထာရူပါ အစွာယိကာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝိကာလ-အရ ။ ။ မွန်းတည့်လွန်ရာအခါမှစ၍ အရုဏ်၏အတွင်းကာလကို ယူရပါမည်။

➤ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ ပန်ကြားပုံ ။ ။ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆာမိ ဂါမံ ပဝိသိဿာမိ။ [နေလွဲအခါ ရွာတွင်းဝင်ခြင်းကို ပန်ပြောပါ၏။ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ပါ ဦးအံ့]ဟု ပါဠိဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ ပန်ကြားနိုင်ပါသည်။

➤ အစွာယိကာရုဏိယကိစ္စဟူသည် ။ ။ မီး၊ ရေ၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊စသော အရေး

ကြီးသော ကိစ္စများကို ခေါ်ပါသည်။

➤ ရဟန်းတော်များ မပန်ကြားဘဲ သွားရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အကာအရံ ရှိသော ရွာဖြစ်ပါက အကာအရံအတွင်းသို့၊ အကာအရံ မရှိသော ရွာဖြစ်ပါက ရွာ၏ ဥပစာအတွင်းသို့ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းမီသွားသောအခါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဒုတိယ ခြေ တစ်လှမ်း လှမ်းမီသွားသောအခါ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ရဟန်းအားလုံး ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာ၌ပန်ကြားပုံ ။ ။ ကျောင်းရှိရဟန်းအားလုံး ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ အချင်းချင်းပန်ကြားရပါမည်။ ယင်းသို့ အချင်းချင်းပန်ကြားပြီး မှ ရွာတွင်းသို့ဝင်ရပါမည်။ ရွာတွင်းသို့ဝင်သွားပြီး ကိစ္စ မပြီးပြတ်သေးသဖြင့် နောက် ထပ် အခြားရွာသို့ ဆက်သွားလိုပါမူ ပန်ကြားရန် မလိုတော့ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နေလွဲအခါ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ မပန်မြဲဘဲ သွားကောင်းသော အရပ်ဝေသများ ။ ။ ရွာတွင်းရှိကျောင်းတိုက် ဘိက္ခုနီတို့၏ကျောင်း၊ တိတ္ထိတို့၏ အိပ်ရာ နေရာ၊ ရွာတွင်းဆွမ်းစားဇရပ်တို့ ဖြစ်သည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ နံနက်ကာလ၌ နံနက်ကာလ ဟု အမှတ်ရှိ၍ဝင်သောရဟန်း၊ အဆောတလျင် ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်သော်၎င်း၊ ထင် ရှားရှိသောရဟန်းကို ပန်ပြော၍သော်၎င်း ထင်ရှားမရှိသော ရဟန်းကို မပန်ပြောဘဲ သော်၎င်း ဝင်သောရဟန်း၊ ရွာလမ်းဖြင့်သွားသော ရဟန်း၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျားတို့ လိုက် ခြင်း၊ မိုး၏သည်းထန်စွာရွာခြင်းစသော ဘေးရန်ကြောင့်ဝင်သော ရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တက ရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ စာရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသန သိက္ခာပုဒ်အထူး ။ ။ စာရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်၌ နိမန္တနဘတ်ရှိသော ရဟန်းအတွက် နေမလွဲမီ ရွာတွင်း ဒကာ၊ ဒကာမ တို့၏ဒီမသို့ လှည့်လည်ခြင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။ ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသန သိက္ခာပုဒ်ကား ရဟန်းအားလုံးအတွက် နေလွဲအခါ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းကြောင့် ပညတ် တော်မူပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကို မပန်ပြောခြင်း။ (၂) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း။ (၃) ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သုခိယရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘေဒနက (ခွဲခြင်းရှိသော) ပါစိတ်ဟူသည် ။ ။ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာ မပြောခင် ထိုအပ်ဘူးကို ခွဲပစ်ရဦးမည်။ ဤသို့ ခွဲမှုကို ရှေးဦးစွာ ပြုလုပ်ပြီးမှ ဒေသနာ

ကြားရသောကြောင့် “ဘေဒနက” (ခွဲခြင်းရှိသော) ပါစိတ်ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ သူစိယရ (အပ်ဘူး)ကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်မှု၊ သူတစ်ပါးအား ပြုလုပ်ခိုင်းမှုအတွက် ခုတ္တင်အာပတ်၊ ပြုလုပ်၍ ပြီးစီးသောအခါ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဧကုတ္တုပါစိတ်သရုပ် ။ (၁) မိမိပြု၍ မပြီးသေးသော အပ်ဘူးကို မိမိပင်ပြီးစေ၍ ရရှိသောရဟန်း၏ ပါစိတ်၊ (၂) မိမိပြု၍ မပြီးသေးသော အပ်ဘူးကို သူတစ်ပါးကို ပြီးအောင် အပြုခိုင်း၍ ရရှိသောရဟန်း၏ ပါစိတ်၊ (၃) သူတစ်ပါးပြု၍ မပြီးသေးသော အပ်ဘူးကို မိမိကပြီးအောင်ပြု၍ ရရှိသောရဟန်း၏ ပါစိတ်၊ (၄) သူတစ်ပါးပြု၍ မပြီးသေးသော အပ်ဘူးကို သူတစ်ပါးကိုပင် ပြီးအောင်အပြုခိုင်း၍ ရရှိသော ရဟန်း၏ ပါစိတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ သက္ကတိုင်း (နိဓါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အပ်ဘူးများကိုတောင်းခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုတ္တင်အာပတ်သင့်ပုံ ။ အခြားသူအကျိုးငှာ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ပြုစေခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊ အခြားသူပြုလုပ်ထားသော အပ်ဘူးကိုရ၍ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်၎င်း ခုတ္တင်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အနိုး+ဆင်စွယ်+ဦးချိုတို့ဖြင့် ဗြုလုပ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်သော အသုံးအစောင်များ ။ အနားပတ်သီး၊ ပွတ်နှိပ်လေး၊ ခါးပန်းဘိ၊ မျက်စဉ်းဘူး၊ မျက်စဉ်းတံ၊ ပဲခွပ်ရိုး၊ ရေသုပ်ပဝါ-တို့ကို နွားရိုး၊ ကျွဲရိုးစသော အရိုး၊ ဆင်စွယ်၊ ဦးချိုတို့ဖြင့် ဗြုလုပ်ပါက အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) အပ်ဘူးခြင်းခြင်း၊ (၂) အငြိမယ စသည်ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ကိုယ်တိုင်ပြုပြီးခြင်း (သို့မဟုတ်) အပြုခိုင်း၍ ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မဇ္ဇိမိဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်

➤ မဇ္ဇ-အရ ။ မသာရက၊စသော ညောင်စောင်းတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ယူရမည်။

➤ ဝိဋ္ဌ-အရ ။ မသာရက၊စသော အင်းပျဉ်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ယူရပါမည်။

➤ ဆေဒနကပါစိတ် အဓိပ္ပာယ် ။ ခြေထောက်၏ ပိုနေသော ပမာဏကို ဖြတ်ပြီးမှ ဒေသနာပြောရသော အာပတ်ကို “ဆေဒနကပါစိတ်” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝိဋ္ဌ (အင်းပျဉ်) လုပ်ရာ၌ သတိပြုရမည့်အဓမ္မက ။ အင်းပျဉ်ကိုပြုလုပ်ရာ၌ အင်းပျဉ်သည် ညောင်စောင်းကဲ့သို့ အလွန်မရှည်ရ၊ ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသော မြင့်ခုံကဲ့သို့လည်း လေးထောင့် မညီရပါ။

➤ ပမာဏထက်ပိုလွန်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကို အသုံးပြုနိုင်စေရန် ဖြေလှစ်ပုံ ။ ။ ပကတိပုရိသ တစ်တောင့်ထွာထက် ရှည်နေလျှင်၎င်း၊ ပိုနေလျှင်၎င်း ဖြတ်၍ ဖြစ်စေ၊ မြေထဲ၌မြှုပ်၍ဖြစ်စေ၊ မဖြတ် မမြှုပ်လိုပါက ညောင်စောင်းကို ပက်လက် လှန်၍ဖြစ်စေ ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဥပနန္ဒမထေရ် (ပုဇ္ဈိန်) ကို အကြောင်းပြု၍ မြင့်သော ညောင်စောင်း၌ အိပ်ခြင်း (ဧဇ္ဈ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ပမာဏထက်လွန်သော ညောင်စောင်းစသည် ဖြစ်ခြင်း (၂) မိမိအတွက်ပြုပြီးခြင်း (သို့မဟုတ်) အပြုခိုင်း၍ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တူလောနုဒ္ဓ သိက္ခာပုဒ်

➤ တူလောနုဒ္ဓ (မဉ္ဇူပိဋ) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ အဝတ် တစ်ထည်ကို ခင်းပြီးလျှင် ထိုအဝတ်၌ လဲတို့ကို ထည့်ပြီးနောက် အထက်က အဝတ် ဖြင့် ချုပ်စပ်ထားသည်ကို “တူလောနုဒ္ဓ (မဉ္ဇူပိဋ) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ တူလောနုဒ္ဓမဉ္ဇူပိဋ ဖြေလှစ်ပုံ ။ ။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်တွင် ခိုင်ခံ့ သော အဝတ်အထည်မျိုးကို ဖြန့်ခင်းကာ ယင်းအဝတ်အထည်ပေါ်၌ လဲများကို ညီတောင် ဖြန့်ခင်းပြီး အပေါ်က အဝတ်အထည်တစ်ခုခု ဖုံးအုပ်ချုပ်လိုက်လျှင် “တူလော နုဒ္ဓ မဉ္ဇူပိဋ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ တူလ-အရ လဲ ၃-မျိုး ။ ။ (၁) ရုက္ခတူလ-သစ်ပင်လဲ၊ (၂) လတာတူလ- နွယ်လဲ၊ (၃) ပေါင်ကီတူလ-မြက်လဲ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဥဒ္ဓါလနုကပါစိတ် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လဲအဆာကိုထုတ်ပြီးနောက် ဒေသနာ ပြော ရသောကြောင့် “ဥဒ္ဓါလနုကပါစိတ်”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဋ္ဌဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိန်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဖွဲ့အပ်သော လဲရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ဖြုခြင်း (ဧဇ္ဈ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခေါင်းအုံးပမာဏ ။ ။ အလျား ၂-တောင်၊ အနံ တောင်ဆုပ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိသပ္ပမာဏ= ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံးဟူသည် ။ ။ အကျယ် (ဝါ) အနံအားဖြင့် သုံးထောင့်တို့တွင် နှစ်ထောင့်တို့၏အကြား၌ တိုင်းလျှင် တစ်ထွာ နှင့် လက်လေးသစ်ရှိ၏။ ၃-ထောင့်ကို ထောင့်ဖြတ်အလယ်ကတိုင်းလျှင် တောင်ဆုပ် ကျယ်၏။ အလျားအားဖြင့်ကား တစ်တောင့်ထွာဖြစ်စေ၊ နှစ်တောင်ဖြစ်စေ ရှည်လျား ၏။ ဤခေါင်းအုံးသည် အကြီးဆုံး သိသပ္ပမာဏရှိသော ခေါင်းအုံးဖြစ်ပါသည်။ (ထို့

ထက် ကြီးလျှင် မအပ်ပါ။ ငယ်ခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိနိုင်ပါ။)

➤ သိသပ္ပမာဏ ။ ။ လည်ပင်းနှင့် ဦးခေါင်းထားလောက်သည်ကို “သိသပ္ပမာဏ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ လေ့ဝါများကို ကိုယ်တိုင်ထည့်၍ သုံးစွဲကောင်းသော ပစ္စည်းများ အာယောဂပတ်၊ ခါးပန်းကြိုး၊ ပခုံးလွယ်၊ သပိတ်တိတ်၊ ပုဝါရေစစ်၊ ခေါင်းအုံး တို့ ဖြစ်ပါသည်။ (၎င်းတို့၌ တူလောနဒ္ဒ-ကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ၊ ပြုလုပ်၍ သုံးဆောင်ပါက အနာပတ္တိ။)

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) တူလောနဒ္ဒ မဇ္ဈဝိဌ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မိမိအတွက် ကိုယ်တိုင်ပြု၍ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုပြု၍ဖြစ်စေ ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

နိသီဒန သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ ဒသာဝိဒတ္တိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ နိသီဒန (နိသီဒိုင်) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သန္တတနှင့်တူစွာ ဖြန့်ခင်း၍ တစ်ခုသော အနံအစွန်း၌ ဘုရားရှင်၏ တစ်ထွာပမာဏရှိသော အရပ်ကို နှစ်ဌာနတို့၌ခွဲ၍ ပြုအပ်သော အမြိတ်အဆာ သုံးခုတို့နှင့်ယှဉ်သော ပရိက္ခရာကို နိသီဒန (နိသီဒိုင်) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ နိသီဒိုင်ပြုလုပ်ပုံ ။ ။ သင်္ကန်းဟောင်းတစ်ခုခုကို ဖြန့်ခင်းကာ အစွန်းတစ်ဖက်မှ-မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ထွာမျှရှိသော အရပ်ကို သုံးထပ် အညီအမျှချိုးကာ ခေါင်မိုးတင်သော နေရာနှစ်ခုတွင် ဓားဖြင့်ဖြတ်လိုက်ကာ အမြိတ်အဆာသုံးခုဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

➤ နိသီဒိုင်သင်္ကန်း ခွင့်ပြုတော်မူရအကျိုး ။ ။ ကိုယ်နှင့်သင်္ကန်း ကျောင်း အိပ်ရာ စသည်များကို သုတ်၊စသော အညစ်အကြေးများ မပေကျ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် အကျိုးငှာ ခွင့်ပြုတော်မူပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပမာဏ၊မရှိသော နိသီဒိုင်တို့ကို ဆောင်ခြင်း (ဓမ္မာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မဆင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော နိသီဒိုင်ကိုသော်၎င်း၊ ပမာဏအောက် ယုတ်လျော့သော နိသီဒိုင်ကိုသော်၎င်း ပြုလုပ်သော ရဟန်း၊ သူတစ်ပါးပြုလုပ်ထားသော ပမာဏကိုလွန်သော နိသီဒိုင်ကိုရ၍ ဖြတ်ပြီး သုံးစွဲသော ရဟန်း၊ ဝိတာနံ (မျက်နှာကြက်) စသည် ပြုလုပ်သောရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တက ရဟန်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်တစ်ပါး ၂-ပါး ။ ။ (၁) နိဿိဒိတံ ပမာဏာကိုလွန်ခြင်း၊ (၂) မိမိ အတွက် ကိုယ်တိုင်ပြု၍ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကို ပြုစေ၍ဖြစ်စေ၊ ရခြင်း။

ကဏ္ဍပုဒ်သိက္ခာပုဒ်

➤ အမာလွမ်းသင်္ကန်း ခွင့်ပြုတော်မူရကျိုး ။ ။ ချက်၏အောက်၊ ပုဆပ်ခွေးဝန်း နှစ်ဖက်၏ အထက်၌ ယားနာ၊ သွေးစုနာ၊ အရည်ယိုသောအနာ၊ အိုင်းအနာတို့ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးငှာ ခွင့်ပြုတော်မူပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စတော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပမာဏနှင့်မယှဉ်ကုန်သော အနာ လွှမ်း သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဝဿိကသာဠိက သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝဿိကသာဠိက- မိုးရေခဲသင်္ကန်း ခေါ်ပုံ ။ ။ မိုးလေးလတွင် မိုးရွာသော အခါ ဝတ်၍ ရေသနပ်ကဲ့သို့ မိုးရေခဲချိုးရသော သင်္ကန်းကို “ဝဿိကသာဠိက-မိုးရေခဲ သင်္ကန်း”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စတော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပမာဏနှင့် မယှဉ်ကုန်သော မိုးရေခဲ သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

နန္ဒ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စတော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အရှင်နန္ဒမထေရ် (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင်၏ သင်္ကန်းတော် ပမာဏ ရှိသော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

သုဒ္ဓဝါစိတ်အဖွင့် ဖြီး၏။

ဏ ဏ ဏ ဏ ဏ

ပါဠိဒေသနီယကဏ္ဍ

ပဌမ ပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါဠိဒေသနီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အခြားအာပတ်များကဲ့သို့ ဒေသနာ မပြောကြား ရဘဲ “ဂါရယံ အာဂုသော”စသည်ဖြင့် သီးခြားဒေသနာ ကြားရသောကြောင့် “ပါဠိ ဒေသနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ခဲမွယ် ဘောဇဉ် ခံယူကောင်းသော အရပ် ။ ။ ရွာတွင်းရှိကျောင်းတိုက်၊ ဘိက္ခုနီတို့၏ကျောင်း၊ တိတ္ထိတို့၏ အိပ်ရာ နေရာ၊ ရွာတွင်းဆွမ်းစားရပ်တို့ဖြစ်သည်။

➤ ခဲမွယ် ဘောဇဉ် မခံယူကောင်းသော အရပ် ။ ။ ပေးလှူသော ဘိက္ခုနီမက

မြို့တွင်း၊ အိမ်တွင်း၊ ရွာတွင်းရှိနေခိုက် ပေးလှူပါက မခံယူကောင်းပါ။

➤ ဘိက္ခုနီယာ-အရ။ ။ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာတို့၌ ရဟန်းဖြစ်သော ဆွေမျိုး မတော်သော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ အန္တရယရ-အရ။ ။ ထုတ်ချင်း မပေါက်ဘဲ သွားလမ်းကိုပင် ပြန်၍ ထွက်ရသော လမ်းတို့၊ မြင်းရထား၊ စသည် သွား၍ ဖြစ်လောက်သော ထုတ်ချင်းပေါက် လမ်းရှည်၊ သုံးလမ်း လေးလမ်းဆုံရာ လမ်းခွဲ၊ အိမ်တို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ခံယူပါက အပြစ်မပြစ်ပုံ။ ။ “အန္တရယရံ ပဝိဋ္ဌာယ” ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ရွာတွင်းရှိ ကျောင်းတိုက်၊ စသည်တို့၌ တည်၍ပေးသော ရဟန်းမ၏လက်မှ ရဟန်းကိုယ်တိုင် လမ်းရှည်၊ လမ်းတို၊ လမ်းဆုံ၊ လမ်းမ၊ လူနေအိမ်တို့တွင် တစ်ခုခုသော အရပ်၌တည်လျက် ခံယူပါက အာပတ် မသင့်ပါ။ (ဝါ) အပြစ် မဖြစ်ပါ။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ (ဝါ) အပြစ်ဖြစ်ပုံ။ ။ ရဟန်းမက လမ်းရှည်၊ လမ်းတို၊ လမ်းဆုံ လမ်းမတို့၌တည်၍ လှူလတ်သော် ရဟန်းက လမ်းရှည်၊ လမ်းတို၊ လမ်းဆုံ၊ လမ်းမ စသည်တို့၌သော်၎င်း၊ ရွာတွင်းကျောင်း စသည်တို့၌သော်၎င်း တည်၍ ခံယူပါက ခုက္ကဋ် အာပတ်၊ စားမျိုးတိုင်း စားမျိုးတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ် သင့်ပါသည်။

ဓမး။ ။ အာရာဇ်တွင်းဝယ် ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမ၏ လက်မှ ဆွမ်းကို ခံယူသော ရဟန်းအား ပါဠိဒေသနီအာပတ် သင့်/မသင့် သာကေပြ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ဓမ္မေ။ ။ “အန္တရယရံ ပဝိဋ္ဌာယ” ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ပါဠိဒေသနီအာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ရဟန်းတစ်ပါး (ပုရိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ရွာတွင်းသို့ဝင်ပြီးသော ဆွေမျိုးမတော်သော ရဟန်းမ၏လက်မှ အာမိသကို ခံယူခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

➤ ပါဠိဒေသနီအာပတ် သင့်နိုင်သော ကာလိကကား။ ။ ဒါဒနိယံဝါ ဘောဇနိယံ ဝါ-ဟု ဆိုသောကြောင့် ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဟူသော ယာဝကာလိကမျိုးကို ခံယူမှသာ ပါဠိဒေသနီအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ်အဆုံးအဖြတ်။ ။ (၁) အညာတိကာ ဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ ယာဝကာလိကဝတ္ထုကို ခံယူမှုအတွက် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားသောက်မှုအတွက် မျိုးချတိုင်း မျိုးချတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ် သင့်ပါသည်။

(၂) ယာဝကာလိက စသည်ကို ခံယူမှု စားသောက်မှု နှစ်မျိုးလုံးအတွက် ခုက္ကဋ် အာပတ်၊ (၃) ဧကတော ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ ယာဝကာလိကကို ခံယူခြင်း ကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၄) ဆွေမျိုးတော်သော ဘိက္ခုနီမကို ဆွေမျိုးမတော်ဟု ထင်

မှတ်မှု၊ ယုံမှားမှုဖြင့် ခံယူခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ (၅) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမတို့၏ လက်မှခံယူ၍ သုံးဆောင်ပါက အနာပတ္တိ။ (အာပတ်မသင့်)

➤ ခံယူမှုအတွက် အာပတ် မသင့်နိုင်သော အကြောင်းများ ။ ။ အညာတိက ဘိက္ခုနီက သူ့လက်ဖြင့်ကိုင်၍ သူ့ကိုယ်တိုင် မလျှော် ရဟန်း၏ ဉာတိဖြစ်သူ ဘိက္ခုနီမ၏ လက်သို့ကပ်၍ အလှူခိုင်းသည်ကို ခံယူခြင်း၊ လက်က မကိုင်ဘဲ ရဟန်း၏အနီးအပါး ချထား၍ လျှာသည်ကို ခံယူခြင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ပြည့်စုံစွာ ဘိက္ခုနီဖြစ်ခဲ့သူဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ဉာတိ မတော်ခြင်း၊ (၃) မြို့ရွာတွင်းသို့ ဝင်ပြီးသော ရဟန်းမ၏လက်မှ မိမိလက်ဖြင့် ခံယူခြင်း၊ (၄) ယာဝကာလိက (ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်) ဖြစ်ခြင်း၊ (၅) စားမျိုခြင်း။

ဓုတိယ ပါဠိဒေသနိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝေါသာသနာကာရ (ဆွမ်းစီမံပုံ) ဖြ် မိန္ဒိ ။ ။ “ဣဝ သူပံ ဒေထ၊ ဣဝ ဩဒနံ ဒေထ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပသာဓေတဗ္ဗာကာရ (တားမြစ်မောင်းခဲပုံ) ဖြ် မိန္ဒိ
“အပသက္က တာဝ ဘဂိနိ ယာဝ ဘိက္ခု ဘုဇ္ဈန္တိ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ တဩ ဝေ သာဘိက္ခုနီ-န္တ ဘိက္ခုနီ-အရ ။ ။ ဘိက္ခု ဧကတော သံဃာ၊ ဥဘတော သံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သည့် ရဟန်းမမျိုးကို ယူရပါမည်။ | ဘိက္ခုနီ ဧကတော သံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သည့် ရဟန်းမမျိုးကို မယူရပါ။

➤ ပါဠိဒေသနိအာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဘိက္ခုနီမ စီမံလတ်သော် ရဟန်းတစ်ပါးမျှ လည်း မတားမြစ်အပ်သော် စားမျိုခြင်းငှာ အာမိသကိုခံယူကုန်သော ရဟန်းတို့အား ခံယူခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း၌ ပါဠိဒေသနိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ပုဋ္ဌိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဘိက္ခုနီမက စီမံလတ်သော် မတားမြစ်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဋ္ဌိလ်များ ။ ။ ဘိက္ခုနီက သူ့ဆွမ်းကို အလှူခိုင်း၍ ခံယူသောရဟန်း၊ ရဟန်းအားလုံး အညီအမျှ လျှာစေသည်ကို ခံယူသော ရဟန်း၊ သိက္ခမာန်၊ သာမဏေမ စီမံသည်ကို ခံယူသောရဟန်း၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးမှ ကြွင်းသော ယာဂူ ခဲဖွယ် သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို စားသောရဟန်း၊ ဥဗ္ဗတ္တကရဟန်း။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ပြည့်စုံစွာ ဘိက္ခုနီဖြစ်ခဲ့သူဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ရွာတွင်း၌ ခွင့်ပြုအပ်သော စီမံနည်းမှ

အခြားနည်းဖြင့် စီမံခြင်း။ (၄) ရဟန်းတို့က မတားမြစ်ခြင်း (၅) စားမျိုခြင်း။

တတိယ ပါဠိဒေသနိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ် ၂-မျိုး ။ ။ (၁) ပုဗ္ဗေ အနိမန္တိတော၊ (၂) အဂိလာနော။

➤ သေက္ခသမ္ပတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ (လာသမျှရဟန်းအား လျှာနေလျှင် သိပ်ဆင်းရဲသွားမည်စိုးသောကြောင့်) သဒ္ဓါတရား အားကြီး၍ ဥစ္စာနည်းပါးသော အမျိုးကို သေက္ခမျိုးဟု ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်ထားခြင်းကို “သေက္ခသမ္ပတ” ဟု ခေါ်သည်။

➤ သေက္ခသမ္ပတိရသည့်ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ သဒ္ဓါတရားအားကြီး၍ ဥစ္စာနည်းပါးသူတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပုဗ္ဗေ အနိမန္တိတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အိမ်၌ ဥပစာသို့သက်ရောက်သောအခါမှ ရှေးဦးစွာ အိမ်ဥပစာသို့ မသက်ရောက်သေးမီရှေး၌ မပင့်ဖိတ်အပ်သည်ကို “ပုဗ္ဗေ အနိမန္တိတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဂိလာန-အရ/ အဂိလာန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းခံသွားလာနိုင်သော ရဟန်းကို “အဂိလာန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါဠိဒေသနိ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အိမ်ဥပစာသို့ သက်ရောက်၍ အာမိသကို ခံယူခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ထိုအာမိသကို ခံယူပြီးနောက် တစ်ပါးပါးသော အရပ်၌ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား စားမျိုတိုင်း စားမျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနိအာပတ်သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ များစွာသောရဟန်း (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ ခံယူခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ပင့်ဖိတ်မှု မရှိဘဲ သေက္ခသမ္ပတ ခါယကာအိမ်မှ ခံယူကောင်းသော ဧဘာဇဉ်များ ။ ။ (၁) ဆွမ်းစားရပ်၊စသော နေရာသို့ ယူဆောင်လျှာဒါန်းသည့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မျိုး (၂) ရဟန်းကို မမြင်ရမီကပင် အိမ်အပြင်သို့ထုတ်၍ လျှာဒါန်းရန် ပြင်ဆင်ထားသည့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မျိုး။ (၃) နိစ္စဘတ်၊ သလာကဘတ်၊ ပက္ခိကဘတ်၊ ဥပေါသထိကဘတ် ပါဠိပဒိကဘတ် [၎င်းတို့ကို ခံယူ၍ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား အနာပတ္တိ။]

➤ သေက္ခသမ္ပတ ခါယကာတို့ထံ ဧဘာဇဉ်ခံယူရမည့်အခါ ။ ။ (၁) အိမ်ရှင်တို့ တမင်လာ ပင့်ဖိတ်လျှာသည့်အခါ။ (၂) မကျန်းမာသည့်အခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) သေက္ခ-ဟု သမုတ်အပ်သော အမျိုးဖြစ်ခြင်း (၂) ရှေး၌ မပင့်ဖိတ်အပ်ခြင်း။ (၃) ဂိလာန မဟုတ်ခြင်း။ (၄) အိမ်၏ဥပစာသို့ သက်ရောက်ခြင်း။ (၅) နိစ္စဘတ်၊စသည်ကို ထား၍ အခြားအာမိသကို ခံယူသုံးဆောင်ခြင်း။

ဧတုတ္တ ပါဠိဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်

➤ **အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။** အင်္ဂါလာနော ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ပုဗ္ဗေ အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ-န္တိ ပုဗ္ဗ-အရ ။ ။** အာရာမ်၏ ဥပစာသို့ မရောက်မီ ရှေးရှေးအချိန်အခါများကို ယူရပါမည်။

➤ **ပဋိသံဝိဒိတ အဓိပ္ပါယ်/ ပဋိသံဝိဒိတ ဖြစ်လာပုံ ။ ။** မိန်းမဖြစ်စေ၊ ယောက်ျား ဖြစ်စေ၊ လူဖြစ်စေ၊ ရဟန်းဖြစ်စေ၊ အာရာမ်တွင်း အာရာမ်ဥပစာအတွင်းသို့ လာရောက် ပြီး “အရှင်ဘုရား ဤမည်သောအမျိုးသည် အရှင်ဘုရားအား ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို လာ လှူလိမ့်မည်”ဟု ရှေးဦးစွာ ကြိုတင်၍ လျှောက်ထားအပ်သော ဘောလှ်ကို “ပဋိ သံ ဝိဒိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဤမျှသာ မကသေး။ လျှောက်ထားပြီးနောက် ရှေးဦးစွာကြိုတင်၍ လျှောက်ထား တိုင်းသော ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို ယူလာသည်ဖြစ်စေ၊ အခြံအရံဖြစ်သော အခြားခဲဖွယ် ဘောလှ်ကို၎င်း၊ လျှောက်ထား၍ဆောင်ယူလာသော ခဲဖွယ်ဘောလှ်နှင့် အတူဆောင် ယူလာသော များစွာသော ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို၎င်း၊ ဆောင်ယူလာသည်ဖြစ်စေ၊ ဤ မည်သော ဒကာသည် လျှောက်ထားကာ ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို ယူ၍သွား၏ဟု ကြားသော် တစ်ပါးသော ဒကာတို့သည်လည်း ထိုသူနှင့်အတူတူ ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို ဆောင်ယူ လာခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုဆောင်ယူလာသော ခဲဖွယ် ဘောလှ် သုံးမျိုးကိုလည်း “ပဋိ သံဝိဒိတ” ဟုပင် ဆိုရပါသည်။

➤ **အပ္ပဋိသံဝိဒိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** ကြိုတင်၍ လျှောက်လည်း မလျှောက်ထား၊ ဆောင်လည်း မဆောင်အပ်သော ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို “အပ္ပဋိသံဝိဒိတ”ဟု ခေါ်သည်။

➤ **အင်္ဂါလာန-အရ ။ ။** ဆွမ်းခံသွားလာနိုင်သော ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ **ပါဠိဒေသနီအာပတ်သနိပုံ ။ ။** ခဲဖွယ်ဘောလှ်ကို အောက်ထစ်ဆုံး အာရာမ် ၏ အလယ်ဖြင့် ဖြတ်သွားသော ခရီးသွားသူတို့က ပေးလှူအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောလှ် ကို အာရာမ်၌သော်၎င်း၊ အာရာမ်ဥပစာ၌သော်၎င်း ခံယူ၍ စားမျှသောရဟန်းအား ခံယူခြင်းကြောင့် ဂုဏ္ဍင်အာပတ်၊ စားမျှတိုင်း စားမျှတိုင်း ပါဠိဒေသနီအာပတ်သင့်၏။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။** သက္ကတိုင်း (နိခါန်း) ၌ များစွာ သော ရဟန်း (ပုဋ္ဌါလီ) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အာရာမ်၌ စားပြတို့နေသည်ကို မပြော ခြင်း (ဓမ္မော) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **ဂုဏ္ဍင်အာပတ်သနိပုံ ။ ။** ယာမကာလိက၊စသည်တို့၌ အာဟာရအကျိုးငှာ ခံယူခြင်း၌၎င်း၊ စားမျှခြင်း၌၎င်း ဂုဏ္ဍင်အာပတ်၊ ပဋိသံဝိဒိတ ခဲဖွယ်ဘောလှ်၌ အပ္ပ ဋိသံဝိဒိတ-ဟု မှတ်ထင်ကာ ခံယူ၍ သုံးဆောင်သောရဟန်း၊ ယုံမှားမှုဖြင့် ခံယူကာ

➢ သေဝိယန္တိ အာပတ်နမည် မတပ်သည့်အတွက် အာပတ်မသင့်ဟု မမှတ်ထိုက်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဟောတော်မူသည့်အတွက် သေဝိယသိက္ခာပုဒ် အားလုံးတို့၌ မလေးစားမှုပြုလျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သောကြောင့် အာပတ် မသင့် (ငါ) အပြစ်မရှိဟု မမှတ်ထိုက်ပါ။

➢ သေဝိယ သိက္ခာပုဒ်များ ကျူးလွန်က သင့်ရောက်သောအပြစ် ။ ။ ဟောတော်မူသောကြောင့် သေဝိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ မလေးစားဘဲ မညီမညွတ်ဝတ်ခြင်း၊ စသည်ကြောင့် ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ သေဝိယန္တိ ကာရကပုဂ္ဂိုလ် မညွှန်းဆိုရခြင်းအကြောင်း ။ ။ သေဝိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အနာဒရိယစိတ်ထားဖြင့် လွန်ကျူးသော ရဟန်းအားသာ အာပတ်သင့်၏ဟု ပြလိုသောကြောင့်- သေဝိယသိက္ခာပုဒ် ကာရကပုဂ္ဂိုလ် မညွှန်းဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

➢ သေဝိယသိက္ခာပုဒ်တို့ကို - ရဟန်းကျူးလွန်လျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ သာမဏေကျူးလွန်လျှင် “ဒဏ်” သင့်ပါသည်။

➢ ဂိလာနတို့သော်မှ လွတ်ကင်းခွင့်မရနိုင်သော သေဝိယသိက္ခာပုဒ်များ

၁။ သမတ်တိကသိက္ခာပုဒ်၊ ၂။ ဩဒန ပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်၊ ၃။ ဥဇ္ဈာနသည် သိက္ခာပုဒ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သေဝိယ သိက္ခာပုဒ်တို့၏ နိဒါန်း+ပုဂ္ဂိုလ်+ဓမ္မန္တ ။ ။ (၁) သုရုသုရုကာရက သိက္ခာပုဒ်ကို ကောသမ္ဘိပြည်၌+ ရဟန်းများစွာကို+အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူသည်။ (၂) ပါနိယထာလက သိက္ခာပုဒ်နှင့် သသိတ္တကသိက္ခာပုဒ် ၂-ခုကို ဘဂ္ဂတိုင်း၌ များစွာသောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူပါသည်။ (၃) ကြွင်းသိက္ခာပုဒ် ၇၂-ပါးကို သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို + တွဲလျားချ၍ ဝတ်ခြင်း၊ စသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ သေဝိယသိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရာဌာနများ ။ ။ (၁) ကောသမ္ဘိပြည် (၂) ဘဂ္ဂတိုင်း၊ (၃) သာဝတ္ထိပြည်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သေဝိယသိက္ခာပုဒ်တို့၏ ပညတ်ရာဌာနတို့ကို သိက္ခာပုဒ်များနှင့် ယှဉ်တွဲပုံ သုရုသုရုကာရက သိက္ခာပုဒ်ကို ကောသမ္ဘိပြည်၌၎င်း၊ ပါနိယထာလက(သာမိယ) သိက္ခာပုဒ်၊ ပတ္တဓောဝန (သသိတ္တက) သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဘဂ္ဂတိုင်း၌၎င်း၊ ကျန်းသိက္ခာပုဒ် ၇၂-ပါးတို့ကို သာဝတ္ထိပြည်၌၎င်း ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ သေဝိယသိက္ခာပုဒ် အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောအင်္ဂါ ။ ။ (၁) အနာဒရိယ-ဗျိသေလေးစားမှု မရှိခြင်း၊ (၂) အနာပတ္တိကာရဏာဘာဝ-အာပတ် မသင့်ဖို့ရာ အကြောင်း မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်

➤ ပရိမဏ္ဍလနိဝါသန (အဝန်းညီစွာ သင်းပိုင်ကို ဝတ်ပုံ)

သင်းပိုင်ကိုဝတ်သည့်အခါ ချက်အဝန်းကို ဖုံးလွှမ်း၍၎င်း၊ ပုဆစ်ခွေးအောက်၌ မြင်းခေါင်းရိုးမှစ၍ လက်ရှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်အောင် သင်းပိုင်ကို ချ၍၎င်း၊ ဝတ်ရပါမည်။

➤ အပြစ်သင့်ပုံ ။ ။ ဤကဲ့သို့ မဝတ်ဘဲ မလေးစားခြင်းကြောင့် ငရု၌ဖြစ်စေ၊ နောက်၌ဖြစ်စေ၊ တွဲလျားချ၍ ဝတ်သောရဟန်းအား ဂုဏ္ဍိတအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပရိမဏ္ဍလပါရူပန/ အဝန်းညီစွာ ဧကသီကို ဝတ်ပုံ (ရမ်းပုံ)

လူတို့၏ ဝတ်ရုံနည်းဖြင့် မဝတ်ရုံဘဲ အနားစွန်းနှစ်ဘက်ကို အညီပြု၍ ဝတ်ရုံခြင်းကို “ပရိမဏ္ဍလပါရူပန”ဟု ဆိုပါသည်။ (တစ်နည်း) ဧကသီကို ရမ်းသည့်အခါ ရှေ့နောက်အစွန်း နှစ်ဖက်တို့ကို အညီအမျှပြု၍ ခွေးဆစ်အောက် လက်လေးသစ်ခန့် ချပြီး ညီညာစွာ ရမ်းခြင်းသည် “ပရိမဏ္ဍလပါရူပန” မည်ပါသည်။

➤ အပရိမဏ္ဍလဝတ်နည်းများ/ လူတို့ဝတ်ပုံ ဝတ်နည်းများ

(၁) ဟတ္ထိသောဏ္ဏက-ဆင်နာမောင်းနှင့်တူသော ဝတ်ခြင်း၊ (၂) မစ္ဆဝါလက-ငါးကြင်းမြီးနှင့်တူသော ဝတ်ခြင်း၊ (၃) စတုက္ကဏ္ဏက-အနားလေးခုရှိသော ဝတ်ခြင်း၊ (၄) တာလဝဏ္ဏက-ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းနှင့်တူသော ဝတ်ခြင်း၊ (၅) သတဝလိက- များသော အတွန့်ရှိသော ဝတ်ခြင်း၊ (၆) သံဝလ္လိယ-ခါးတောင်းကျိုက်၍ ဝတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဟတ္ထိသောဏ္ဏက (ဆင်နာမောင်းနှင့်တူသော ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ်

စောဠတိုင်းသူ မိန်းမတို့၏ ဝတ်ခြင်းကဲ့သို့ ချက်အရင်းမှစ၍ ဆင်နာမောင်းသဏ္ဌာန်ရှိအောင် တွဲလျားချ၍ဝတ်ခြင်းသည် “ဟတ္ထိသောဏ္ဏက” မည်ပါသည်။

➤ မစ္ဆဝါလက (ငါးကြင်းမြီးနှင့်တူသော ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ်

တစ်ဖက်၌ အမြိတ်အဆာအစွန်းကို၎င်း၊ တစ်ဖက်၌ အတွင်းအစွန်းကို၎င်း ဟဲ့လျားချကာ ဝတ်ခြင်းသည် “မစ္ဆဝါလက” မည်ပါသည်။

➤ စတုက္ကဏ္ဏက (အနားလေးခုရှိသော ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အထက်၌

အနားနှစ်ခု၊ အောက်၌ အနားနှစ်ခုအားဖြင့် အနားလေးခုတို့ကို ပြု၍ဝတ်ခြင်းသည် “စတုက္ကဏ္ဏက” မည်ပါသည်။

➤ တာလဝဏ္ဏက (ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းနှင့်တူသော ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ်

ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် အဝတ်ကို တွဲလျားချကာ ဝတ်ခြင်းသည် “တာလဝဏ္ဏက” မည်ပါသည်။

➢ သတဝလိက (ဗျားသောအတွန်ရှိသော ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရှည်သော အဝတ်ကို အတွန်ပေါင်းများစွာ တွန့်၍ အတွန်အလိပ်ရှိအောင် ပြုလျက် ဝတ်ခြင်း သည် “သတဝလိက” မည်ပါသည်။ (ပာဏနည်း) လက်ဝဲနံပါး၊ လက်နာနံပါးတို့၌ အကြား မရှိအောင် အတွန်ပြု၍ ဝတ်ခြင်းသည် “သတဝလိက” မည်ပါသည်။

➢ သံဝလ္လိယ (ခါးတောင်းကျိုက်၍ ဝတ်နည်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်ဝှေ့သမား၊ အမှုလုပ်သမား စသူတို့ကဲ့သို့ ခါးတောင်းကျိုက်၍ ဝတ်ခြင်းသည် “သံဝလ္လိယ” မည်၏။

အမှာ/ ဤ(၆)မျိုးတို့တွင် သံဝလ္လိယဝတ်ခြင်းမျိုးသည် မကျန်းမာသော ရဟန်း၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့သော်မှ ဝတ်ပါက မအပ်စပ်ပါ။

➢ သင်းပိုင်နှစ်ထည်ကို ထပ်၍ဝတ်ကောင်းပုံ ။ ။ ဂိလာနရဟန်းသည် သင်းပိုင် နှစ်ထည် ထပ်၍ ဝတ်လိုလျှင် အတွင်းတစ်ထည်ကို ယခုခေတ်ထုံးစံအတိုင်း လိပ်၍ အပေါ်တစ်ထည်ကို ပတ်ရုံသာပတ်လျက် ဝတ်ကောင်းပါသည်။ အဂိလာန ရဟန်း ကား သင်းပိုင်နှစ်ထည်လုံးကို ထပ်ပြီးမှ ဝတ်ကောင်းပါသည်။

➢ ခရီးသွားရဟန်းများ လိုက်နာရန် ။ ။ ခရီးသွားစဉ် သင်းပိုင်၏ အောက်အနား စွန်း တစ်ခုကိုဖြစ်စေ၊ နှစ်ခုကိုဖြစ်စေ မြှောက်၍ သင်းပိုင်အထက်၌ ဆွဲချိတ်ဝတ်ခြင်းနှင့် အတွင်းက သင်းပိုင်တစ်ထည်ကို ထိုအတိုင်းဝတ်ပြီး အပေါ်၌ သင်းပိုင်တစ်ထည် ထပ်ကာ ဝတ်ခြင်းတို့မှာ မအပ်ပါ။

➢ ဝန်းပိုင်းစွာ မဝတ်သော်လည်း တပြစ် မရှိသောအခါ ။ ။ ခြေသလုံး (သို့ မဟုတ်) ခြေ၌ အနာရှိခြင်းဟူသော မကျန်းမာသောအခါ၊ ခြေသို့ သစ်ကျားစသော သားရဲနှင့် ဓားပြတို့လိုက်ခြင်းဟူသော ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဝန်းပိုင်းစွာ မဝတ်သော်လည်း တပြစ်မရှိနိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သလုံး မြင်းခေါင်း မတင့်တယ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း၊ မကျန်းမာသောကြောင့် ၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ပရိမဏ္ဍလဝတ်နည်းကို မသိသေးသောကြောင့်၎င်း သတိမေ့လျော့သောကြောင့်၎င်း ဝန်းပိုင်းစွာ မဝတ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။

➢ အသန္တိစ္စ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သင်္ကန်းကို ပရိမဏ္ဍလဖြစ်အောင် ဝတ်မည်ဟု ကြံ ရွယ်သော်လည်း အပရိမဏ္ဍလ ဝတ်မိခြင်းမျိုးကို “အသန္တိစ္စ” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အသတိယာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သင်းပိုင်ဝတ်မှု၌ စိတ်မရောက်ဘဲ အခြားအာရုံ၌ စိတ်ရောက်၍ အပရိမဏ္ဍလဝတ်ခြင်း မျိုးကို “အသတိယာ” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အဇာနန္တဿ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပရိမဏ္ဍလဝတ်နည်း မသိခြင်းကို “အဇာနန္တဿ” ဟု ဆိုပါသည်။ ၎င်း အဇာနန္တပုဂ္ဂိုလ်က အာပတ္တိဖြစ်သော်လည်း သင်းပိုင်ဝတ်ပုံ ဝတ်နည်းကိုကား တတ်အောင်သင်ယူမည်။

➤ သင်းပိုင်ကို အတို+အရှည်ဝတ်သော်လည်း အမြန်မမြန်သောရဟန်း

ခြေသလုံးခြောက်သောရဟန်း။ ခြေသလုံးကြွက်သား ကြီးသောရဟန်းတို့သည် လျှောက်ပတ်ခြင်းအကျိုးငှာ လက်ရှစ်သစ်ထက် ပိုလွန်ကာ အောက်သို့ချ၍ ဝတ်ကောင်းပါသည်။ ခြေသလုံး၌သော်၎င်း၊ ခြေ၌သော်၎င်း အနာရှိသော ရဟန်းသည် မြှောက်၍ ဖြစ်စေ၊ အောက်သို့ချ၍ဖြစ်စေ ဝတ်ကောင်းပါသည်။

➤ ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) လေးစားခြင်း မရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ (၂) အာပတ်မသင့်ဖို့ရာ အကြောင်းမရှိခြင်း၊ (၃) ဝန်းပိုင်းစွာ မဝတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ခုတိယ ပရိမဏ္ဍလ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပရိမဏ္ဍလပါရူပန (အဝန်းညီစွာ ဧကသီကို ဝတ်ပုံ ရမ်းပုံ)

လူတို့ ခြုံနည်းကို မခြုံဘဲ အနားစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို အညီအမျှထားကာ ခြုံခြင်း ရမ်းခြင်းသည် “ပရိမဏ္ဍလပါရူပန” (အဝန်းညီစွာ ဧကသီကို ဝတ်ပုံ ရမ်းပုံ) မည်၏။

➤ ပါရူပိဿာမီ-အရ (ပါရူပန အမျိုးအစား သရုပ်)

➤ ဂိဟိပါရူတ (လူတို့၏ ခြုံနည်းများ) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပြုသော အဝတ်ရှိသူတို့၏ ခြုံနည်း၊ ပရိပိုင်တို့၏ ခြုံနည်း၊ အဝတ်တစ်ထည်ရှိသူတို့၏ ခြုံနည်း၊ သေသောက်ကြူးတို့၏ ခြုံနည်း၊ နန်းတွင်းသူတို့၏ ခြုံနည်း၊ လက်သမားကြီးတို့၏ ခြုံနည်း၊ လယ်တဲကုပ်သို့ ဝင်သူတို့၏ ခြုံနည်း၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ခြုံနည်း၊ သံဃာ အစဉ်အတန်းကိုဖြုတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြုံနည်း စသည်တို့သည် “ဂိဟိပါရူတ” မည်ပါသည်။

➤ သေတပဋ္ဌပါရူတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဝတ်ဖြူဝတ်လျက် မထက်ပိုင်း ကိုယ်တစ်ဝက်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ကုန်သော နိဂဏ္ဌတို့၏ ခြုံခြင်းသည် “သေတပဋ္ဌပါရူတ” မည်ပါသည်။

➤ ပရိဗ္ဗာဧကပါရူတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရင်ဘတ်ကိုဖွင့်၍ ပခုံးစွန်းနှစ်ဘက်တို့၌ ခြုံထည်ကိုထားကုန်သော ပရိပိုင်တို့ကဲ့သို့ ခြုံခြင်းမျိုးသည် “ပရိဗ္ဗာဧကပါရူတ” မည်၏။

➤ ဧကသာဋကပါရူတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဝတ်အပ်သောအဝတ်၏ အစွန်းတစ်ခုဖြင့် ကျောက်ကုန်းကိုခြုံ၍ အနားစွန်းနှစ်ဘက်တို့ကို ပခုံးနှစ်ဘက်တို့၌ထားကာ ဝတ်ရုံကုန်သော အဝတ်တစ်ထည်ရှိသော လူတို့၏ ခြုံနည်းသည် “ဧကသာဋက ပါရူတ” မည်၏။

➤ သုရာသောဏ္ဍပါရူတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သေသောက်ကြူးသူ စသည်တို့သည် အဝတ်ဖြင့် လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်၍ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့ကို ရင်ဘတ်၌ တွဲလျားချသကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကျောက်ကုန်း၌ ပစ်ချသကဲ့သို့၎င်း ခြုံခြင်းမျိုးသည် “သုရာသောဏ္ဍပါရူတ” မည်ပါသည်။

➤ အစန္တပုရိကပါရူတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မျက်လုံးပေါက်မျက်ဖြူ ခေါင်းမြီးခြုံလျက်

ရုံကုန်သော နန်းတွင်းသူ စသည်တို့၏ ခြံခြင်းမျိုးသည် “အန္တေပုရိကပါရုတ”မည်၏။

➢ မဟာဓဇ္ဈကပါရုတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရှည်သောအဝတ်ကို ဝတ်၍ ထိုအဝတ်၏ အစွန်းတစ်ဖက်ဖြင့်ပင် တစ်ကိုယ်လုံးကိုခြုံသော လယ်သမားကြီးတို့၏ ခြံခြင်းမျိုးသည် “မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတ” မည်ပါသည်။

➢ ကုဋိပ္ပဝေသက ပါရုတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လယ်သမားတို့သည်လယ်တဲကုပ်သို့ ဝင်သောအခါ “ဝတ်ကိုရစ်ပတ်၍ လက်ကတီးကြား၌ ထည့်သွင်းကာ ထိုအဝတ်၏ အစွန်း တစ်ခုဖြင့် ကိုယ်ကိုခြုံသကဲ့သို့ ဝတ်ခြင်းသည် “ကုဋိပ္ပဝေသက ပါရုတ”မည်၏။

➢ ဗြာဟ္မဏပါရုတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပုဏ္ဏားတို့သည် လက်ကတီးကြားနှစ်ဘက်တို့၏ ပာကြား၌ ပုဆိုးကိုသွင်းကာ ပခုံးစွန်းတို့၌ ထည့်သွင်းကုန်သကဲ့သို့ ဝတ်ခြင်းသည် “ဗြာဟ္မဏပါရုတ” မည်ပါသည်။

➢ ပါဠိကာရကပါရုတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သံဃာအစဉ်အတန်းကိုပြသော ရဟန်းသည် လက်ဝဲတစ်ဘက် ပခုံးကို ခြံခြင်းဖြင့် ခြံအပ်သော လက်ဝဲလက်မောင်းကို ဖွင့်ပြီး သင်္ကန်းကို ပခုံးစွန်း၌ တင်သကဲ့သို့ ရုံခြင်းသည် “ပါဠိကာရကပါရုတ”မည်၏။

သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ သိက္ခာပုဒ်

➢ သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဂမန (ဖုံးလွှမ်း၍သွားခြင်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ကမ္မတ်ကွင်း၌ အနားပတ်သီးတပ်၍ အလျားအနားပတ်ဖြင့် လည်ပင်းကို ဖုံးလွှမ်းလျက် သင်္ကန်းနှစ်ဘက်အစွန်းကို အညီစုပြီး လက်လိပ်ပြုကာ လက်ကောက်ဝတ်တိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်း၍ သွားခြင်းကို “သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဂမန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ နိသိဒ္ဓန အဓိပ္ပာယ် (သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဖြစ်စေအောင် နေထိုင်နည်း) လည်မျိုးမှစ၍ ဦးခေါင်းကို၎င်း၊ လက်ကောက်ဝတ်မှစ၍ လက်ဖျားကို၎င်း၊ သလုံးမြင်းခေါင်းမှစ၍ ခြေတို့ကို၎င်း၊ ဖွင့်လှစ်ပြီး ကြွင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ နေထိုင်ခြင်းကို “သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ နိသိဒ္ဓန” ဟု ဆိုပါသည်။

➢ အာပတ်သင်္ခန့် ။ ။ မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ ပဆစ်ခူး၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဘက်၊ ရင်တို့ကို ဖွင့်၍ သွားသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ သုသံဝုတဂမန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်ခြေများကို မလှုပ် မရမ်းဘဲ ကောင်းမွန်ငြိမ်သက်စွာထား၍ မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ သွားလာခြင်းကို “သုသံဝုတဂမန”ဟုခေါ်သည်။

➢ သုသံဝုတနိသိဒ္ဓန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်ခြေများကို မလှုပ် မရမ်းဘဲ ကောင်းမွန် ငြိမ်သက်စွာထား၍ မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ နေထိုင်ခြင်းကို “သုသံဝုတနိသိဒ္ဓန”ဟုခေါ်သည်။

➢ ဩက္ခိတ္တကမ္ဘာမန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အောက်၌မျက်လွှာချ၍ ရှေ့၌ ရထားထမ်းပို့တက်ပြန် လေးလေး ဝင်မန့်လောက် မြေအဘို့ကို ကြည့်ရှု၍သွားခြင်းကို “ဩက္ခိတ္တ

စက္ခုဂမန"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **ဩက္ခိတ္တစက္ခုနိသိဒန အဓိပ္ပါယ်** ။ ။ အောက်၌မျက်လွှာချ၍ ရှေ့၌ ရထား ထမ်းပိုးတစ်ပြန် လေးတောင်ခန့်လောက် မြေအဘို့ကို ကြည့်ရှု၍ နေထိုင်ခြင်းကို "ဩက္ခိတ္တစက္ခုနိသိဒန"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ **အပြစ် မဖြစ်ပုံ** ။ ။ တစ်ခုသောအရပ်၌နေ၍ ဆင်၊ မြင်းစသော ဘေးရန် ရှိ-မရှိကို ကြည့်ရှုပါက ဩက္ခိတ္တစက္ခု သိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ်မရှိပါ။

ဥက္ခိတ္တကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ **ဥက္ခိတ္တကာယ ဂမန အဓိပ္ပါယ်** ။ ။ တစ်ဘက်၌ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဘက်လုံး၌ဖြစ်စေ၊ သင်္ကန်းကိုမြှောက်ပင့်လျက် သွားခြင်းကို "ဥက္ခိတ္တကာယဂမန" ဟုခေါ်ပါသည်။

➤ **ဥက္ခိတ္တကာယ နိသိဒန အဓိပ္ပါယ်** ။ ။ တစ်ဘက်၌ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဘက်လုံး၌ဖြစ်စေ၊ သင်္ကန်းကိုမြှောက်ပင့်လျက် နေထိုင်ခြင်းကို "ဥက္ခိတ္တကာယနိသိဒန" ဟုခေါ်ပါသည်။

မေး ။ ။ အဘယ်အရပ်မှစ၍ သင်္ကန်းကို မြှောက်ပင့်လျက် မသွားကောင်းသနည်း။

မပြေ ။ ။ ရွာတံခါးခုံ အတွင်းမှစ၍ သင်္ကန်းကိုမြှောက်ပင့်လျက် မသွားကောင်းပါ။

➤ **ဓမမာရိဏ်ရေစစ်ကို ထုတ်ဆောင်ရာ၌ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်း**

ထိုင်သောအခါ ဓမမာရိဏ်ရေစစ်ကို ထုတ်လိုသောရဟန်းသည် သင်္ကန်းကို မမြှောက်ဘဲ ထုတ်ဆောင်ရပါမည်။

➤ **အာပတ်မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်** ။ ။ ငါးစည်းခိုနေထိုင်ခြင်းငှာ ရွာကွင်းသို့ ရောက် နေသော ဝါသုပဂတရဟန်းအား သင်္ကန်းကိုမြှောက်ပင့်သော်လည်း အနာပတ္တိ။

➤ **ဥစ္စုဋ္ဌိကာ-အရ အပြစ်လွှတ်အားခံ သံသနည်း** ။ ။ မြို့ရွာအတွင်း၌ ရယ်စရာ အကြောင်းရှိခဲ့သော် ကွယ်လွန်သော ရဟန်းများ ပြုံးရုံမျှလောက်သာ ပြုံးရပါမည်။

➤ **ရယ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်** ။ ။ ရယ်ထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့် ပြုံးခြင်းမျှကို ပြုသောရဟန်းအား အနာပတ္တိ။

ဥပ္ပဿဒ္ဒ သိက္ခာပုဒ်

➤ **အပ္ပဿဒ္ဒ+မဟာဿဒ္ဒ ခွဲခြားပုံ** ။ ။ ၂-တောင်ရှိသော အိမ်၌ အစာငယ် သံလ ထေရ်၊ အလယ်ငယ် ဒုတိယထေရ်၊ အသုံးငယ် တတိယထေရ် ၃-ပါးတို့ နိုင်ငံကြီးမှ သံလထေရ်နှင့် ဒုတိယထေရ်တို့ တိုင်ပင်သံကို ဒုတိယထေရ်သည် အသုံးကိုးကွယ်ရန် စကားကိုလည်း ခွဲခြားနိုင်သည်။ တတိယထေရ်သည်ကား အသံကိုသာ ကြားရပြီး စကားကို မခွဲခြားနိုင်၊ ဤသို့သော အသံကို "မပ္ပဿဒ္ဒ"ဟု ခေါ်ပါသည်။

တတိယထေရ်သည် အသံကိုလည်းကြား စကားကိုလည်း ခွဲခြားနိုင်လေကားလေ အသံကို "မဟာဿဒ္ဒ"ဟု ခေါ်ပါသည်။

[အကျဉ်းချုပ်] ➤

[အကျဉ်းချုပ်] ၁၂-တောင်အရပ်က ကြားရုံသာ ကြား၍ နားမလည်သော အသံသည် “အပ္ပသဒ္ဒ” ။ နားလည်သော အသံသည် “မဟာသဒ္ဒ” ဖြစ်ပါသည်။

➢ ကာယဗ္ဗဇာလက မဖြစ်အောင် သွားလာနေထိုင်ပုံ ။ ။ ကိုယ်သည်တို့ကို မြဲမြံစွာ မတုန်မလှုပ်အောင် ပြောင့်ပြောင့်မတ်မတ် ထား၍ သွားလည်းသွားရမည်၊ နေလည်း နေထိုင်ရပါမည်။

➢ ဓမ္မကတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခါးနှင့်လက်ကို ဆက်စပ်အောင်ပြုသည်ကို “ဓမ္မကတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဥက္ကဋ္ဌိကာ (ပခါးဆွဲနင်း၍ သွားခြင်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဖနောင့်တို့ကို မြှောက်၍ ခြေဖျားတို့ဖြင့်၎င်း၊ ခြေဖျားတို့ကိုမြှောက်၍ ဖနောင့်တို့ဖြင့်၎င်း မြေ၌ထိလျက် သွားခြင်းကို “ဥက္ကဋ္ဌိကာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပဋ္ဌာသည ည-မျိုး ။ ။ (၁) ဟတ္ထပလ္လတ္တိက- လက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်ခြင်း၊ (၂) ဒုဿပလ္လတ္တိက-အဝတ်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ သတ္တစူပဋိဂ္ဂဟဏ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းခံရာ၌ ဆွမ်းကို မလိုချင်သလို၊ သွန်ပစ်၊ တာမလို မလေးမစား မလုပ်ဘဲ ဆွမ်းကို လေးလေးစားစား သတိထား၍ ခံယူခြင်းကို “သတ္တစူ ပဋိဂ္ဂဟဏ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပဋ္ဌာသည ပဋိဂ္ဂဟဏ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းခံနေစဉ်အတွင်းမှာ ဟိုဟိုဒီဒီ မကြည့်မရှုဘဲ မိမိသပိတ်တွင်းသာ အမှတ်ထား၍ ခံယူခြင်းကို “ပတ္တသည ပဋိဂ္ဂဟဏ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သမဿပက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပဲနောက် မတ်ပဲတို့ဖြင့်၎င်း၊ ပဲပိစပ် စသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ပြုလုပ်ထားသော လက်ကော်၍ ရနိုင်လောက်သော ပဲဟင်းသည် ဆွမ်း၏ လေးဖို့တစ်ဖို့မျှ ပမာဏရှိလျှင် ထိုဆွမ်းကို “သမဿပက” (ညီမျှသော ပဲဟင်းရှိသော ဆွမ်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သမဿပက-၌ သူပ-အရ ။ ။ ပဲနောက် မတ်ပဲတို့ဖြင့်၎င်း၊ ပဲပိစပ် စသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ပြုလုပ်ထားသော လက်ကော်၍ ရနိုင်လောက်သော ပဲဟင်းကို ယူရပါမည်။

➢ ရသရသ (အလွန်အရသာရှိသော ဟင်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပဲဟင်းမှ တစ်ပါး ပဲဟင်း၏ အစီးအပွားဖြစ်သော ဟင်းရွက်ဟင်း၊ သားငါးဟင်း၊ စသော ဟင်းရံ အထူးသည် “ရသရသ” မည်ပါသည်။

➢ ပဲဟင်းကို ခံယူရမည့် ပမာဏနှင့် အမြစ် ။ ။ ပဲဟင်းကို ခံယူသောအခါ ဆွမ်း၏ လေးပုံတစ်ပုံကိုသာ ခံယူရပါမည်။ ယင်းထက်ပို၍ ခံယူပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပဲဟင်းကို ပို့၍ ခံယူသော်လည်း အာပတ်မသင့်စသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဆွေမျိုးတော်သူ၊ ဖိတ်မံသူတို့ထံ လေးပုံတစ်ပုံထက် ပိုလွန်၍ ခံယူသောရဟန်း၊ သူတစ်ပါးအတွက် ၎င်း၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်၎င်း၊ ပိုလွန်၍ ခံယူသောရဟန်းတို့အား အနာပတ္တိ။

➤ ပဲဟင်းကို ပို့၍ ခံယူပါဗျက် အာပတ်မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဆွေမျိုးတော်သောကြောင့်၎င်း၊ ဖိတ်မံထားသောကြောင့်၎င်း၊ လေးပုံတစ်ပုံထက် ပို၍ ခံယူပါသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ပိုလွန်၍ ခံယူကောင်းစသော ဟင်းများ ။ ။ ပဲဟင်းမှတစ်ပါး ပဲဟင်း၏ အစီးအပွားဖြစ်သော သားငါးအသုပ်၊ အကြော်၊ ဟင်းရွက်ဟင်းစသော ဟင်းရံအထူးကို လေးပုံတစ်ပုံထက်ပို၍ ခံယူကောင်းပါသည်။

သမတိတ္ထိက သိက္ခာပုဒ်

➤ သမတိတ္ထိက အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သပိတ်၏ အတွင်းနှုတ်ခမ်းရစ် အရေးကို မကျော်လွန်ဘဲ စိထားအပ်သော ဆွမ်းကို “သမတိတ္ထိက” (အညီအမျှ ပြည့်သောဆွမ်း) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပိဏ္ဍုပါတ-အရ ။ ။ ယာဝကာလိက ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ယူရပါမည်။

➤ မှီမောက်အောင် ခံယူကောင်း+ မခံယူကောင်းသော ဝတ္ထုများ

အဓိဋ္ဌာန် မလောက်သော သပိတ်ဖြင့် ယာဝကာလိက ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်-မလောက်သော သပိတ်ခွက်အားလုံးဖြင့် ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝက ဝတ္ထုတို့ကို မှီမောက်အောင် ခံယူကောင်းပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်ဖြင့် ယာဝကာလိက ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မှီမောက်အောင် မခံယူကောင်းပါ။

➤ ထူပိကတ (ထူပိကဲ့သို့ မှီမောက်အောင် ပြုအပ်သည့်) မဖြစ်စသော ဝတ္ထုများ

ဆွမ်းခံတုန်းက တစ်သပိတ်ပြီး တစ်သပိတ် လဲ၍ နှစ်သပိတ်လုံး၌ မမောက်အောင် ခံယူပြီးလျှင် ဆွမ်းခံပြီးသောအခါ သပိတ်တစ်လုံးတည်း၌ အပြည့်သိပ်၍ ကျောင်းသို့ ပို့အပ်သော ဆွမ်းသည်၎င်း၊ လောင်းထည့်စဉ် အောက်သို့ လျှံကျသွားသော မုန့်၊ ကြံပိုင်း၊ သစ်သီးကြီးငယ်စသော အာဟာရသည်၎င်း၊ သပိတ်ပေါ်တင်၍ ပေးလှူအပ်သော ဦးဆောက်ပန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော ကရဝေးရွက် စသည်တို့သည်၎င်း၊ ဖက်ရွက်၌သော်၎င်း၊ ခွက်၌သော်၎င်း၊ ထည့်၍ သပိတ်ပေါ်တင်ပြီး လှူအပ်သော အာဟာရသည်၎င်း “ထူပိကတ” မဖြစ်ပါ။ ၎င်းဝတ္ထု အာဟာရတို့ကို ခံယူကောင်းပါသည်။

သပဒါန သိက္ခာပုဒ်

➤ သပဒါန (ဘုဇ္ဇ) အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ ဆွမ်းစားသောအခါ ဆွမ်းခွက်ထဲတွင် ဟိုနားကို

နှိုက်လိုက်၊ သည်နားကိုနှိုက်လိုက် မလုပ်ဘဲ မိမိဘက်ရှိ အစမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း စားခြင်းမျိုးကို “သပဒါန” (ဘုဉ္ဇန) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အစဉ်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ယူနိုင်သောအခါ ။ ။ သူတစ်ပါးကို ပေးသည့်အခါ သူတစ်ပါး၏ ခွက်ထဲဝယ် ထည့်သည့်အခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။ [ယင်းအခါများ၌ အစဉ်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ယူသော်လည်း အနာပတ္တိ၊ ထို့ပြင် လက်သုပ်ဟင်းလျာကို အစဉ်အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ယူသောရဟန်းအားလည်း အနာပတ္တိ။]

➤ ထူပကတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပန်းကန်ထဲ၌ ထည့်ထားသောဆွမ်း၏ အလယ်ဗဟို ဆွမ်းဦး ဆွမ်းထိပ်ကို “ထူပကတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ထူပကတ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မသင့်သောရဟန်း ။ ။ ကုန်ခါနီး အနည်းငယ် ကျန်သောဆွမ်းတို့ကို စုပေါင်းကာ ဦးထိပ်ကိုနှိပ်၍ စားသောရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ပါ။

သြဇနပုဒ်အရ သိက္ခာပုဒ်

➤ သူပ-အရ ။ ။ သောက်၍စားကောင်းသော ပဲဟင်းရည်၊ စသည်ကို ယူရမည်

➤ ဗျဉ္ဇန-အရ ။ ။ သားငါးစသော ဟင်းလျာများကို ယူရပါမည်။

➤ ဂိလာနရဟန်းလည်း အာပတ်သင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဂိလာနဿ အနာပတ္တိ-ဟု အနာပတ္တိဝါရ၌ မဂ္ဂသောကြောင့် --အာပတ်သင့်နိုင်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ဆွမ်းရှင်တို့က မသတ်ရ-ဟု ကြွေးကြော်ရာအခါ စသည်တို့၌ သားငါးဟင်းလျာကို ဖုံးအုပ်၍ လျှံခဲ့သော်၎င်း၊ များများရလို၍ မဟုတ်ဘဲ ဖုံးလွှမ်း၍ ခံယူခဲ့သော်၎င်း၊ ထိုရဟန်းတို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

သုပပါဒနဗိညာဉ် သိက္ခာပုဒ်

➤ သုပပါဒန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပဏိတဘောဇဉ်ကိုချန်၍ စားသောက်ဖွယ် အားလုံးကို “သုပပါဒန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်သော (အနာမတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ဆွေမျိုးတော်သူတို့ထံ တောင်းခြင်း၊ ဖိတ်ခံသူတို့ထံတောင်းခြင်း၊ သူတစ်ပါးအတွက် တောင်းခြင်း၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် လဲယူသောအားဖြင့် တောင်းခြင်းကြောင့် တောင်းသောရဟန်းတို့မှာ အာပတ်မသင့်ပါ။

ဥစ္စာနုသညိ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာပတ်မသင့်သော ရဟန်းများ ။ ။ ပေးအံ့ဟူ၍၎င်း၊ ပေးစေအံ့ဟူ၍၎င်း ကြံ၍ ကြည့်သောရဟန်း။ ကဲ့ရဲ့လိုစိတ်မပါဘဲ ကြည့်သောရဟန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။
မေး ။ ။ ဆွမ်းခံပြန်လာသောရဟန်း၏ သပိတ်ကို မည်သို့သောစိတ်ထားဖြင့် ကြည့်

သင့်ပါသနည်း။

ဓမ္မေ ။ ။ ဆွမ်းခံပြန်လာသော ရဟန်း၏ သပိတ်ကို “သူလိုအပ်နေလျှင် ငါပေးလျှမည် သူများကို သူ့အား ပေးလျှစေမည်” (သို့မဟုတ်) “ပိုနေပါက ငါ့အား၊ အခြားသူ အား ပေးလျှစေမည်”ဟု နှလုံးသွင်းဖြင့်သာ ကြည့်ရှုသင့်ပါသည်။

ကဗဠ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဆွမ်းလုပ် ခု-မျိုး ။ ။ (၁) အတိမဟန္တ-ဒေါင်းဥ ပမာဏရှိသော ဆွမ်းလုပ်၊ (၂) အတိခုဒ္ဒက-ကြက်ဥ ပမာဏရှိသော ဆွမ်းလုပ်၊ (၃) နာတိမဟန္တ-ဒေါင်းဥ၊ ကြက်ဥ တို့၏ အလယ်အလတ် ပမာဏရှိသော ဆွမ်းလုပ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် နာတိမဟန္တ ဆွမ်းလုပ်ဖြင့်သာ စားသင့်ပါသည်။ အတိမဟန္တ ဆွမ်းလုပ်မျိုးကို စားလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ အတိခုဒ္ဒက ဆွမ်းလုပ်မျိုးကို စားလျှင် အနာပတ္တိ၊ (အာပတ်မသင့်ပါ။)

➤ အတိမဟန္တဖြစ်သော်လည်း အပြစ်မရှိသော ခဲဖွယ်များ ။ ။ အမြစ်ခဲဖွယ်၊ စသော အလုံးစုံသောခဲဖွယ်၊ သစ်သီးငယ်၊ သစ်သီးကြီးတို့၌ အတိမဟန္တဖြစ်အောင် သုံးဆောင်သော်လည်း အနာပတ္တိ။ (အာပတ်မသင့်ပါ။)

အာစလောပ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပရိမဏ္ဍလအာစလောပ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရှည်ရှည်မျောမျော မဟုတ်ဘဲ အထိုက် အလျောက် ဝိုင်းသော ဆွမ်းလုပ်မျိုးကို “ပရိမဏ္ဍလအာစလောပ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပရိမဏ္ဍလအာစလောပ မဟုတ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်သော ဝတ္ထုများ ခဲဖွယ်၊ သစ်သီးကြီး၊ သစ်သီးငယ်နှင့် လက်ယှပ်ဟင်းလျာတို့ကို သုံးဆောင်ရာ၌ ပရိမဏ္ဍလအာစလောပ မဟုတ်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ အနာဟဋ္ဌ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခံတွင်းဝသို့ မရောက်သေးခြင်းကို “အနာဟဋ္ဌ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘုဠမာန သိက္ခာပုဒ်၌ သဗ္ဗဟတ္ထ-အရ ။ ။ လက်ချောင်းအားလုံးကို ယူရမည်။

သကဗဠ သိက္ခာပုဒ်

➤ ကဗဠ-အရ/ ကဗဠ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ စကားပြောသောအခါ စကားလုံးကို ပီသအောင် မပြောနိုင်သည်အထိ ကြိုးမား... ဆွမ်းလုပ်မျိုးကို “ကဗဠ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်/မသင့်သော ရဟန်း ။ ။ စကားပြောသည့်အခါ စကားလုံး မပီသနိုင်လောက်အောင် ပါးစပ်တွင်း၌ ဆွမ်းလုပ်ရှိလတ်သော် စကားပြောသော ရဟန်း အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ တရားဟောစဉ် ဖန်ခါးသီး စသည်ကို ပါးစပ်ထဲ၌

ဟောရာ၌ စကားလုံးပီသအောင် ပြောနိုင်လျှင် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ပိဏ္ဍုက္ခေပက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆွမ်းလုပ်ကိုဖြစ်စေ၊ ဆွမ်းခဲတစ်ခုကိုဖြစ်စေ၊ ပါးစပ်၌ကပ်၍ မသွင်းဘဲ ပါးစပ်ထဲ၌ မြှောက်ပစ်၍ သွင်းခြင်းမျိုးကို “ပိဏ္ဍုက္ခေပက” ဟု ခေါ်ပါသည်။ [ခဲဖွယ်နှင့် သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို မြှောက်၍စားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။]

➤ ကဗန္ဓာဝဇ္ဇေဝက သိက္ခာပုဒ် ။ ။ ခဲဖွယ် သစ်သီးကြီးငယ်နှင့်တကွ လက်သုပ် ဟင်းလျာတို့ကို ကိုက်ဖြတ်၍ စားသော်လည်း စားသော ရဟန်းမှာ အာပတ်မသင့်။

➤ အဝဂဏ္ဏကာရက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မျောက်ကဲ့သို့ ပါးစောင်၌ထား၍ စားခြင်း မျိုးကို “အဝဂဏ္ဏကာရက” ဟု ခေါ်ပါသည်။ [သစ်သီးကြီးငယ်ကို ပါးစောင်၌ထား၍ စားသောရဟန်းမှာ အာပတ်မသင့်။]

➤ ဟတ္ထနိဗ္ဗူတက သိက္ခာပုဒ်၌ လက်ကိုခါကောင်းသောအခါ ။ ။ ဆွမ်းထဲ၌ ကျောက်ခဲ အမှိုက်ပါလာ၍ ထိုအမှိုက်များကို စွန့်ပစ်သော အခါမျိုး၌ ခါကောင်းသည်

➤ သိတ္တဘေကာရက-၌ အဘေကာရက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဖရိုဖရဲ ကြနေအောင် ဆွမ်း လုံးများကို ဟိုပစ်လိုက် သည်ပစ်လိုက် လုပ်ခြင်းကို “အဝဂဏ္ဏကာရက” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သိတ္တဘေကာရက သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ် မသင့်သောအခါ
အစိုးအမှိုက်များကို စွန့်ပစ်ရင်း ဆွမ်းလုံးပါသွားရာ အခါမျိုး၌ ဆွမ်းလုံးများ ဖြန့်ကြဲနေသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဟတ္ထနိဗ္ဗူတက သိက္ခာပုဒ် ။ ။ ဆွမ်းစားသော ရဟန်းသည် လက်ချောင်းမျှ ကိုလည်း လျက်ခြင်းငှာ မအပ်ပါ။ (ဝါ) မလျက်ကောင်းပါ။ တခဲနက်ဖြစ်သော ယာဂု တင်လဲ၊ နိယနာဆွမ်း စသည်တို့ကိုကား လက်ချောင်းတို့ဖြင့်ကော်၍ လက်ချောင်းတို့ ကို ခံတွင်း၌သွင်း၍ စားကောင်းပါသည်။

သာမိသ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာမိသရှိသော လက်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းကို ပယ်မြစ်တော်မူရကြောင်း
အာမိသရှိသော လက်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းကို ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် ပယ်မြစ် တော်မူပါသည်။

➤ ဆွမ်းစေသော အာမိသဖြင့် မကိုင်ရသော သောက်ရေခွက် အမျိုးအစား
သံယာဥစွာ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစွာ၊ လူဥစွာ၊ မိမိဥစွာဖြစ်သော ရေသောက် ခရသင်း၊ ရေသောက်ခွက်ငယ်၊ ရေသောက် ထာလကာ-ကို ဖြစ်ပါသည်။

➤ သောက်ရေခွက်ကို ကိုင်ကောင်းသောအခါ ။ ။ လက်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှ အာမိသ လိမ်းကျမှု မရှိပါက ထို မပေကျသော လက်ဖြင့် ကိုင်ကောင်းပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ရဟန်းများ ။ ။ ကိုယ်တိုင်ဆေးတဲ့ဟု ကြံ၍သော်၎င်း၊ သူတစ်ပါးကို ဆေးစေတဲ့ဟု ကြံ၍သော်၎င်း ကိုင်သောရဟန်းတို့အား အာပတ်မသင့်။

သသိတ္တက သိက္ခာပုဒ်

➤ ဆွမ်းလုံးများရှိနေသော သပိတ်စားစရကို ရွာတွင်း၌ သွန်ပစ်ချိပါက အခြေ ကင်းစတင် သွန်ပစ်နည်းများ

၁။ (ဥဒ္ဓုဒိတ္တာ အဓိပ္ပာယ်) ဆွမ်းလုံးများကို ရေမှဆယ်ယူ၍ တစ်နေရာမှာ ပုံထား ပြီး ရေသက်သက်ကိုသာ စွန့်ပစ်ရမည်။ ၂။ (ဒိန္နိတ္တာ အဓိပ္ပာယ်) ဆွမ်းလုံးများကို ရေနှင့် သမသွားအောင် ချေမှုပြီးမှ စွန့်ပစ်ရပါမည်။

၃။ (မဇ္ဈိမောတ္တာ အဓိပ္ပာယ်) ဒါယကာတို့ ပေးလာသော လက်ဆေးခံ၌ စွန့်ပစ်ရ ပါမည်။ ၄။ (နိဗ္ဗာနိတ္တာ အဓိပ္ပာယ်) ရွာပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ဆောင်၍ စွန့်ပစ်ရမည်။ ဤ နည်းဖြင့် စွန့်သောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ပါ။

ဆတ္တပါဏိ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဆတ္တပါဏိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်၌ထီးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် “ဆတ္တပါဏိ” မည်ပါသည်။

➤ ဆတ္တ သရုပ် ။ ။ (၁) သေတစ္ဆတ္တ-ထီးဖြူ၊ (၂) ကိလိစ္ဆတ္တ-ဖျာဖြင့် ပြုအပ် သော ထီး၊ (၃) ပဏ္ဏတ္တတ္တ-သစ်ရွက်ဖြင့် ပြုအပ်သောထီး-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တရား မဟောကောင်းသော ဆတ္တပါဏိ ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ထီးကို ပခုံး၊ ပေါင်၊စသော ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုခု၌ထားသော်လည်း လက်ဖြင့် မလွှတ်သေးသမျှ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား တရားမဟောကောင်းပါ။

➤ တရားမဟောကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အခြားသူတစ်ယောက်က ဆောင်းမိုးပေးလျှင်၎င်း၊ စိုက်ထောင်ထားအပ်သော ထီးအောက်၌နေလျှင်၎င်း၊ လက် မှ ကင်းကာမျှဖြစ်လတ်သော် ဆတ္တပါဏိ မဟုတ်တော့သောကြောင့် တရားဟော ကောင်းပါသည်။

➤ ခန္ဓာ ပမာဏ/ခန္ဓာ-အရ/ ခန္ဓာပါဏိဿ-န္တ ခန္ဓာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မဇ္ဈိမ ပုရိသ၏ လေးတောင်ပမာဏရှိသော တုတ်တောင်ငွေးသည် “ခန္ဓာ” မည်ပါသည်။

➤ သတ္တပါဏိဿ-န္တ သဠာ-အရ ။ ။ ဓား၊ သံလျက်၊ လှံ၊စသော လက်နက်ဟု သမျှကို ယူရပါမည်။ [သန်လျက်လွယ်လျက် တည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တပါဏိ ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်သောကြောင့် ခန္ဓာပမာဏ-တရားဟောကောင်း ပါသည်။]

အာဂုဓပါဏိ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာဂုဓ-အရ။ ။ ညှို့တင်ပြီးသော လေးဖြစ်စေ၊ ညှို့မတင်ရသေးသော လေးဖြစ်စေ၊ လေးဆိုင်ရာအားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ တရားမဟောကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ မြားနှင့်တကွ လေးကိုကိုင်၍၎င်း၊ လေးသက်သက်ကို၎င်း၊ မြားသက်သက်ကို၎င်း၊ ညှို့နှင့်တကွသော လေးကို၎င်း၊ ညှို့မရှိသော လေးကို၎င်း၊ ကိုင်၍၎င်း၊ ရပ်နေ ထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တရား မဟောကောင်းပါ။

➤ တရားမဟောကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ လေးကို ပခုံး၌ လွယ်ထားလျှင်ကား လက်ဖြင့် မကိုင်သေးသမျှ အာဂုဓပါဏိ မဟုတ်သောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား တရားဟောကောင်းပါသည်။

➤ ပါဒုကာရုဋ္ဌ အဓိပ္ပာယ်။ ။ ထီးရိုးပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ခြေညှပ်ဖု၌ ခြေချောင်းနှစ်ခုအကြားကို မသွင်း၊ နင်းရုံသက်သက် နင်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခြေချောင်းကြားသွင်းပြီး ရပ်လျက်စွပ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို “ပါဒုကာရုဋ္ဌ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ [ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တရား မဟောကောင်းပါ။]

➤ ဩမုတ္တ အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဖနောင့်ဖုံးကိုစွပ်၍ ရပ်နေခြင်းမျိုးကို “ဩမုတ္တ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

ယာနဂတ သိက္ခာပုဒ်

➤ ယာနဂတ အဓိပ္ပာယ်။ ။ နွား၊ မြင်းတို့ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်ပေါ်၌ ရောက်နေသူ၊ လက်ချင်းဆက်ကာ မ၍ယူအပ်သူ၊ အဝတ်ကို ဝါးလုံးလျှို၍ ထမ်းဆောင်အပ်သူ၊ နွား မြင်း မက၊အပ်သော ယာဉ်၌နေသူ၊ ဖျက်၍ထားအပ်သော လှည်းဘီးပေါ်၌ နေသူ အားလုံးကို “ယာနဂတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ယာန သရူပ။ ။ ဝယု၊ ရထ၊ သကဋ၊ သန္ဓမာနိကာ၊ သိဝိက၊ ပါဋကီ၊ ဟတ္ထသယာဋ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်အောင် ဟောနည်းများ။ ။ တရားဟောသူ၊ တရားနာသူတို့ ယာဉ်တစ်ခုတည်း၌ ထိုင်နေလျှင်၎င်း၊ ယာဉ်အမြင့်ပေါ်၌ ထိုင်နေသောရဟန်းက ယာဉ်အနိမ့်ပေါ်၌ ထိုင်နေသူအား၎င်း၊ အနိမ့်အမြင့် ညီမျှသော ယာဉ်၌ထိုင်နေလျှင်၎င်း၊ ရှေ့ယာဉ်၌ ထိုင်နေသော ရဟန်းက နောက်ယာဉ်၌ နေသူအား၎င်း၊ တရားဟောကောင်း ပါသည်။

သယနဂတ သိက္ခာပုဒ်

➤ သယနဂတ အဓိပ္ပာယ်။ ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဖျာသင်ဖြူး၌ဖြစ်စေ၊

ပကတိ မြေ၌ဖြစ်စေ၊ လျောင်းနေခြင်းမျိုးကို “သယနဂတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ တရား မဟောကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံး ဖျာ၊ သင်ဖြူ၌သော်
၎င်း၊ ပကတိမြေ၌သော်၎င်း၊ လျောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား မြင့်သောညောင်စောင်း၊ အင်း
ပျဉ်၊ မြေအရပ်တို့၌ ရပ်လျက်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်လျက်ဖြစ်စေ၊ တရားမဟောကောင်းပါ။

➤ တရားမဟောကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ အိပ်ရာ၌ရောက်နေသော ရဟန်းသည်
အိပ်ရာ၌ရောက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မြင့်သောအိပ်ရာ ညီမျှသော ပမာဏရှိသော
အိပ်ရာတို့၌ လျောင်းလျက် ဟောကောင်းပါသည်။ * လျောင်းသော ရဟန်းသည် ရပ်
ထိုင်၊ လျောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟောကောင်းပါသည်။ * ထိုင်သောရဟန်းသည် ရပ်
လျက် ထိုင်လျက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟောကောင်းပါသည်။ * ရပ်သော ရဟန်းသည်
ရပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာ ဟောကောင်းပါသည်။

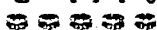
➤ ဝေဋ္ဌိတသီသ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခေါင်းပေါင်း ပဝါဖြင့်သော်၎င်း၊ မကိုဋ်စသည်
တို့ဖြင့်သော်၎င်း၊ ဆံ၏ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို မမြင်နိုင်လောက်အောင် ရစ်ပတ်ထား
သော ဦးခေါင်းရှိသူကို “ဝေဋ္ဌိတသီသ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ [ဆံ၏ အဆုံးအပိုင်းအခြား
ကို ဖွင့်စေ၍ ဟောပါက အာပတ် မသင့်။]

➤ အာသဓန နိဿိနဿ-၌ အာသန-အရ ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံး အဝတ်ကိုဖြစ်စေ
မြက်တို့ကိုဖြစ်စေ အာသန-အရ ယူရပါမည်။

➤ အာသဓန နိဿိနဿ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် အဝတ်ကို
ဖြစ်စေ၊ မြက်ကိုဖြစ်စေ၊ ခင်း၍ထိုင်နေခြင်းကို “အာသဓန နိဿိနဿ”ဟု ခေါ်ပါသည်။
(ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အား တရား မဟောကောင်းပါ။)

➤ ဥစ္စေ အာသဓန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် မြေကြီးမြင့်မြင့်
အရပ်တွင် ထိုင်နေခြင်းကို “ဥစ္စေ အာသဓန”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ န ဋ္ဌိတော နိဿိနဿ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မထေရ်အား ဆည်းကပ်ရာအရပ်သို့
သွား၍ ရပ်နေသော ရဟန်းငယ်ကို နေရာ၌ထိုင်နေသော မဟာထေရ်က ပြဿနာကို
မေးလျှင် မဖြေဆိုထိုက်ပါ။ ထိုသို့ မဖြေဆိုထိုက်သော်လည်း ရှိသေသောအားဖြင့်
မထေရ်ကိုထ၍ မေးပါလော့ဟု လျှောက်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် နံပါး
၌ ရပ်နေသော ရဟန်းငယ်အား ဖြေအံ့ဟု နှလုံးသွင်းကာ ဖြေဆိုကောင်းပါသည်။

➤ ပစ္ဆေတော ဂမန သိက္ခာပုဒ်၌ တရားမဟောသင့်ရာအခါ ။ ။ အတူတကွ သင်
ယူထားသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာဓမ္မကို သရဇ္ဈာယ်လိုသောအခါ၊ အတူ ရင်ပေါင်တန်း၍
သွားသောအခါမျိုးတို့၌ တရားဟောကောင်းပါသည်။

➤ ဧရီးသွားစဉ် ဧနာက်က လိုက်သောရဟန်းက ဧရကသွားသူအား တရားဟောကောင်း/မဟောကောင်း ။ ။ မဟောကောင်းပါ။ အကယ်၍ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဆိုင်ရာ ပြဿနာမေးလာပါက မိမိနောက်က နေသူအား ဖြေမည်ဟု နှလုံးသွင်းကာ ဖြေဆိုရပါမည်။

➤ ဥပ္ပထေနဝမနု သိက္ခာပုဒ်အရ အချင်းချင်း တရားဟောကောင်းသော အခါ တရားဟောသူ၊ တရားနာသူ နှစ်ဦးတို့သည် လှည်းလမ်းတစ်ခုစီ ရင်ပေါင်တန်း လျက်၎င်း၊ လမ်းမဟုတ်ဘဲ ရင်ပေါင်တန်းသွားလျှင်၎င်း တရားဟောကောင်းပါသည်။

➤ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားစဉ် ကျင်ကြီးကျင်ငယ် လျှင်မြန်စွာ ထွက်သွားပါက အပြစ်ရှိ/ မရှိ ။ ။ စေတနာ မပါဘဲ ပြုသည်မည်သောကြောင့် အပြစ် မရှိပါ။

ဟရိတေဥစ္စာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဟရိတ-အရ ။ ။ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်၊ မြေပေါ်၌ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသော အသက်ရှင်ဆဲ သစ်ပင်၏အမြစ်၊ မြေ၌ကပ်ငြိနေသော သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ယူရပါမည်။

➤ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ကောင်းရာ ဌာန ။ ။ ပင်စည် (သစ်ကိုင်း)ပေါ်၌ ထိုင်ကာ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာအရပ်၌ စွန့်ချကောင်းပါသည်။

➤ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ အရပ်ကို ရှာနေစဉ် မချုပ်တည်းနိုင်၍ ထွက်သွားလျှင် အာပတ်မသင့်/ မသင့် ။ ။ ဂိလာနအရာ၌ တည်သောကြောင့် မသင့်ပါ။

➤ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်လိုသဖြင့် စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ အရပ်ကို မတွေ့ပါက ပြုလုပ်ရမည့်နည်းလမ်း ။ ။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်လိုသဖြင့် စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာအရပ်ကို ရှာမတွေ့ပါက မြက်ကရွတ်ခွေပေါ်၌၎င်း၊ ကောက်ရိုးကရွတ်ခွေပေါ်၌၎င်း၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို စွန့်ရပါမည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်လျက် စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်ရှိရာ အရပ်သို့ ရောက်သွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်နှင့် ဧရတို့၌ နှပ်ညစ်၍ မချသင့်ခြင်းအကြောင်း “ခေဠ” သဒ္ဒါဖြင့် နှပ်ကိုလည်း သွင်းယူရေတွက်ရသောကြောင့် မချသင့်ပါ။

ဥပဓက ဥစ္စာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥပဓက-အရ ။ ။ သုံးဆောင်ကောင်းသော ရေကိုသာ ယူရပါမည်။

➤ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ကောင်းသော ဧရ ။ ။ မသုံးဆောင်ကောင်းသော ဝစ္စ ကုဋ်တွင်း၌ရှိသော ရေ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေ၊ စသည်ကို၌ စွန့်ချမှုကို ပြုသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ပါ။ ထို့ပြင် မိုးရွာလတ်သော် ပတဝမ်းကျင်၌ ရေရှိရကား ရေမရှိရာ အရပ်ကို ရှာမတွေ့သောရဟန်းသည် ရေထဲ၌ စွန့်ချကောင်းပါသည်။

အမှာ/ ကုန်းပေါ်၌ စွန့်အပ်သော ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ တံတွေးသည် ရေသို့ ရောက်သွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ **ဓမ္မဓိယဉ် သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်များ ။ ။** ဥလ္လုပ္ပိက သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပုဒ်၊ ဥစ္စသဒ္ဓ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပုဒ်၊ သကဗဠသိက္ခာပုဒ်၊ ဆမာသိက္ခာပုဒ်၊ နိစာသန သိက္ခာပုဒ်၊ ဌိတသိက္ခာပုဒ်၊ ပစ္ဆိမောဂမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥပ္ပထေနဂမနသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် (၁၀) ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဓထယျသတ္တသမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ် ။ ။** သူပေါဒန ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ **ဓမ္မဓေသနာသမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ် ။ ။** ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ်၊ ဒက္ခပါဏိ သိက္ခာပုဒ်၊ သတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ်၊ အာဝုဓပါဏိသိက္ခာပုဒ်၊ ပါရကသိက္ခာပုဒ်၊ ဥပါဟန သိက္ခာပုဒ်၊ ယာနသိက္ခာပုဒ်၊ သယနသိက္ခာပုဒ်၊ ပလ္လတ္တိသိက္ခာပုဒ်၊ ဝေဋ္ဌိတသိက္ခာပုဒ်၊ ဩရုတ္တိတသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် (၁၁) ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်း (၅၃)ပုဒ်သည် ပဌမ ပါရာဇိက သမုဋ္ဌာန်စသော သိက္ခာပုဒ်များဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဓိယအပွင့် ငြီး၏။

အဓိကရဏသမထ အပွင့်

➤ **အဓိကရဏသမထ အဓိပ္ပါယ် ။ ။** အဓိကရုဏ်းတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော ကြောင့် “အဓိကရဏသမထ” မည်ပါသည်။

➤ **အဓိကရဏသမထတို့ကို သရုပ်ဆွဲ၍ ပညတ်တော်မူရဦး ။ ။** အာပတ္တာ ဝိကရုဏ်းတို့၏ စင်ကြယ်သူ၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ ဝိဝါဒိကရုဏ်း စသည်တို့၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အာပတ်တို့၌ စင်ကြယ်သူ၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ မေးမြန်းခြင်းအကျိုးငှာ ပညတ် တော်မူပါသည်။

➤ **အဓိကရဏ-အရ ။ ။** ဝိဝါဒစသော အဓိကရုဏ်း ၄-ပါးကို ယူရမည်။

➤ **အဓိကရဏသမထ-အရ ။ ။** သမ္ပုခါဝိနယ၊စသော သမထ (၇)ပါးကို ယူရ ပါမည်။

➤ **သမထာယ+ ဝုပသမာယ အထူး ။ ။** အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းအေးနိုင်သောကြောင့် သမထာယ၊ ထိုအဓိကရုဏ်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် ပြန်မပေါ်အောင် အထူးအားဖြင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြား ငြိမ်းအေးသွားခြင်းကို ဝုပသမာယ၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ **အဓိကရုဏ်း ၄-ပါး ။ ။** (၁) ဝိဝါဒိကရုဏ်း (၂) အနုဝါဒိကရုဏ်း (၃) အာပတ္တာဝိကရုဏ်း (၄) ကိစ္ဆာဝိကရုဏ်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဓမ္မ, အဓမ္မ,စသော ဘောဂကရဝတ္ထု (၁၈) ပါး တို့ဖြင့် အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြောဆိုခြင်းသည် “ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း” မည်၏။

➤ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သီလဝိပတ္တိ, အာစာရဝိပတ္တိ, ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ, အာရုံဝိပတ္တိတို့ဖြင့် ဆဲရေးခြင်း, အပြစ်တင်ခြင်း, မေးမြန်းခြင်း, စစ်ဆေးခြင်းဟူသော စွပ်စွဲခြင်းသည် “အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ခွေမာတိကာ၌လာသော အာပတ်ငါးပါး, အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနိ၌လာသော အာပတ်အစုနှစ်ပါးအားဖြင့် အာပတ် (၇)ဖုံ သည် “အာပတ္တာဓိကရုဏ်း” မည်ပါသည်။

➤ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အပလောကနက်,စသော ကံလေးပါးတို့ကို ပြုခြင်းသည် “ကိစ္စာဓိကရုဏ်း” မည်ပါသည်။

➤ အဓိကရုဏ်း ၄-ပါးတို့ကို ဆိုင်ရာ သမထတို့ဖြင့် ယှဉ်တွဲပုံ ။ ။ (၁) ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ,ယေဘုယျသိကာသမထ ၂-ပါးတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပါသည်။(၂) အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ, သတိဝိနယသမထ, အမူဠဝိနယသမထ, တဿပါဝိယသိကာသမထ ၄-ပါးတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပါသည်။

(၃) အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ, ပဋိညာတကရဏသမထ, တိဏဝတ္ထာရကသမထ ၃-မျိုးတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပါသည်။ (၄) ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် သမ္မုခါဝိနယသမထ ၁-ပါးတည်းဖြင့်သာ ငြိမ်းစေားပါသည်။

➤ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းကို သမ္မုခါဝိနယသမထဖြင့် ငြိမ်းစေနည်း ၄-မျိုး

(၁) အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရာ ကျောင်းတိုက်မှာပင် ငြိမ်းစေခြင်း။ (၂) အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရာ ကျောင်းတိုက်၌ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြ၍ အခြားကျောင်းတိုက်သို့ သွားကြစဉ် လမ်းခရီးမှာပင် အမှုသည်နှစ်ဦးတို့ အချင်းချင်း နားလည်မှုရ၍ ငြိမ်းသွားခြင်း။ (၃) အခြားရဟန်းတို့ကပြော၍ သဘောပေါက်သဖြင့် ငြိမ်းသွားခြင်း (လှိုမဟုတ်) ခရီးရင်ဆိုင်လာသော ဝိနည်းခိုရ်တစ်ပါးနှင့်တွေ့၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အဆုံးအမဖြင့် ငြိမ်းသွားခြင်း။ (၄) လမ်းခရီးမှာ မငြိမ်းစေနိုင်သဖြင့် မိမိတို့အားကိုးရာ ကျောင်းသို့ရောက်၍ အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ရန် အပ်နှံသောအခါ သံဃာကုန် မစည်းဝေးဘဲ ရှိသမျှ သံဃာကဖြစ်စေ, သံဃာကုန်မစည်းဝေး၍ ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဖြစ်စေ, ငြိမ်းစေခြင်း။

➤ သမ္မုခါဝိနယသမထ-၌ သမ္မုခါ ၄-မျိုး ။ ။ (၁) သံဃသမ္မုခတာ (၂) ဓမ္မ သမ္မုခတာ၊ (၃) ဝိနယသမ္မုခတာ၊ (၄) ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သံဃသမ္မုခတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေမှုကိစ္စ၌ ကာရက သံဃာ၏ ညီညွတ်စွာ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည် “သံဃသမ္မုခတာ” မည်ပါသည်။

➤ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ငြိမ်းစေအပ်သော အကြောင်းဝတ္ထု အမှု အခင်း ၏ ဟုတ်မှန်ခြင်းသည် “ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓတာ ” မည်ပါသည်။

➤ ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ငြိမ်းစေသင့်သည့် နည်းလမ်းအတိုင်း (ဝိနည်း တော် အတိုင်း) ငြိမ်းစေခြင်းသည် “ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓတာ” မည်ပါသည်။

➤ ပုဂ္ဂလသမ္ဗုဒ္ဓတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အတ္ထပစ္စတ္တိကမည်သော ငြင်းခုံသည့် နှစ်ဖက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်းသည် “ပုဂ္ဂလသမ္ဗုဒ္ဓတာ” မည်ပါသည်။

➤ သလောကရွှါတာဝကရဟန်း၏ အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ဆန္ဒာဂတိ မလိုက်ခြင်း (၂) ဒေါသာဂတိ မလိုက်ခြင်း (၃) မောဟာဂတိ မလိုက်ခြင်း (၄) ဘယာဂတိ မလိုက်ခြင်း (၅) စာဇေတံ ယူပြီး-မယူရသေးသည်ကို သိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ စာဇေတံ ၃-မျိုးနှင့် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ (၁) အလွန့်များသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော ဂုဏ်စာဇေတံ၊ (၂) လွန့်များသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော ဝိဝဇ္ဇက စာဇေတံ၊ (၃) သူမိုက်များသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော သောသကဏ္ဍဇ္ဈကစာဇေတံ

➤ ယေဘုယျသိကာ သမထ မည်ပုံ ။ ။ ဓမ္မဝါဒီများရာလိုက်၍ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရသောကြောင့် ထိုအများအလိုအတိုင်း ဖြုခြင်းသည် “ယေဘုယျသိကာ သမထ” မည်ပါသည်။

➤ ဝိခါခါဓိကရုဏ်းကို သမ္ဗုခါဝိနယ၊ ယေဘုယျသိကာ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစားပုံ ။ ။ မငြိမ်းအေးသော အဓိကရုဏ်းကို ဥဗ္ဗာဟိကာသမ္ဗုတိဖြင့် သမုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့က “တပည့်တော်တို့ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ”ဟု လျှောက်၍ သံဃာအား လွှဲအပ်လျှင် သံဃာသည် အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းကို “စာဇေတံကို ယူစေတတ်သောရဟန်း”ဟု သမုတ်ပြီး ထိုသမ္ဗုတိရသော ရဟန်းသည် စာဇေတံ ယူနည်း သုံးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ယူစေ၍ ဓမ္မဝါဒီများသော ပရိသတ်၌ ထိုဓမ္မဝါဒီတို့ ပြောသည့်အတိုင်း ငြိမ်းအေးစေသော အဓိကရုဏ်းသည် “သမ္ဗုခါဝိနယ သမထ၊ ယေဘုယျသိကာ သမထ နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးသည်” မည်ပါသည်။

➤ အနုခါခါဓိကရုဏ်းကို သမ္ဗုခါဝိနယ၊ သတိဝိနယ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစားပုံ အကြင်အခါ၌ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား သီလဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲခံရ၍ သတိဝိနည်းကို တောင်းလတ်သော် သံဃာသည် ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် သတိဝိနည်းကို ပေး၏။ ထိုအခါ၌ သမ္ဗုခါဝိနယ၊ သတိဝိနယ သမထ-တို့ဖြင့် ငြိမ်းအေးပါသည်။ သတိဝိနည်းပေးအပ်ပြီးသော် နောက်ထပ် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်း၏ စွပ်စွဲခြင်းသည် အထ မမြောက်တော့ပါ။

➤ အနုခါခါဓိကရုဏ်းကို သမ္ပုခါဝိနယ၊ အမ္မဠဝိနယသမထ-တို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပုံ အကြင်အခါ၌ ရူးသောရဟန်းသည် ရူးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ရဟန်းတို့၏ အလုပ် မဟုတ်သော လွန်ကျူးမှုကိုပြုပြီးသော် “အရှင်သည် ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်ကို အမှတ်ရပါလော့” ဟု ရဟန်းတို့က အပြစ်တင်လတ်သော် “အရှင်ဘုရားတို့ ရူးသေ တပည့်တော်သည် ဤအမှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ တပည့်တော် ထိုအာပတ်ကို အမှတ်မရပါ” ဟု ပြောဆိုပါသော်လည်း ရဟန်းတို့သည် စောဒနာမြဲ စောဒနာ၍ နောက်ထပ် မစောဒနာ နိုင်အောင် အမ္မဠဝိနည်းကို တောင်း၏။ သံယာသည် ထိုရဟန်းရူးအား ၂ ဂ္ဂိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် အမ္မဠဝိနည်းကို ပေးရသည်။ ထိုအခါ သမ္ပုခါဝိနယ၊ အမ္မဠဝိနယ သမထ တို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပါသည်။

အမ္မဠဝိနည်းပေးပြီးသော် နောက်ထပ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်း ၏ စွပ်စွဲခြင်းသည် အထ မမြောက်တော့ပါ။

➤ အနုခါခါဓိကရုဏ်းကို သမ္ပုခါဝိနယ၊ တဿ ပါပိယသိကာ သမထ-တို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပုံ ။ ။ အကြင်အခါ၌ ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ ပါရာဇိက၏ အနီး ဖြစ်သော ထုလ္လစဉ်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ စောဒနာခံရ၍ အကြောင်းတစ်ပါး ဖြင့် အကြောင်းတစ်ပါးကို ဖုံးလွှမ်းသော ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ ဤရဟန်း သည် ပါရာဇိက မကျသေးအံ့၊ ကံနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို ကျင့်ပြီး၍ သံယဘောင် သို့ သွင်းအံ့၊ ပါရာဇိက ကျပြီးပါက အလိုလို ထိုရဟန်းကို ဖျက်ဆီးအံ့ဟု မှတ်ထင်၍ သံယာသည် ၂ ဂ္ဂိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် တဿ ပါပိယသိကာကို ပေးရသည်။ ထို အခါ သမ္ပုခါဝိနယ၊ တဿ ပါပိယသိကာ သမထ-တို့ဖြင့် ငြိမ်းစေားပါသည်။

➤ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို သမ္ပုခါဝိနယ၊ ပဋိညာတကရဏ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်း စေားပုံ ။ ။ အကြင်အခါ၌ ရဟန်းတစ်ပါးအထံ၌သော်၎င်း၊ သံယာအလယ်၊ ဂိုဏ်း အလယ်တို့၌သော်၎င်း၊ ရဟန်းသည် လဟုကအာပတ်ကို ဒေသနာပြောရ၏။ ထိုအခါ ၌ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် သမ္ပုခါဝိနယ၊ ပဋိညာတကရဏ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေား ပါသည်။

➤ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို ပဋိညာတကရဏဖြင့် ငြိမ်းပုံ ။ ။ မိမိ၏ လဟုက အာပတ်ကို ကုစားလျက် ဒေသနာပြောကြားသူ ရဟန်း၏ “အဟံ ဘန္တေ ဣတ္ထန္တာမံ အာပတ္တိ အာပန္နော” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဿသိ-ရူပါဟု မေးလျှောက်သည်ကို “အာမ ပဿာမိ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဤနှစ်ခွန်းသော စကားသည် ၎င်းရဟန်း၏ အာပတ်ဝန်ခံမှု များပင်တည်း။ ထိုဝန်ခံမှုနှစ်ချက် ပေးနိုင်ခဲ့၍ နောင်ရှောင်ကြဉ်လိုက်ပါလေဟု ဆက်၍ တုန့်ပြန်ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်း၏သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို ငြိမ်းပေးလိုက်ခြင်းသည် ဝန်ခံ

မှု နှစ်ချက်ရှိ၍ ထိုဝန်ခံမှုနှစ်ချက်ဖြင့် ငြိမ်းပေးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ငြိမ်းစေခြင်းသည် ပဋိညာတကရဏဖြင့် အာပတ်ကို ငြိမ်းစေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

➢ ပဋိညာတကရဏ မည်ပုံ ။ ။ အာပတ်ကိုဝန်ခံအပ်ပြီးသော် ဆုံးဖြတ်မှုကို ပြုခြင်းသည် “ပဋိညာတကရဏ” မည်ပါသည်။

➢ သံယာဒိသိသံအာပတ်၌ ပဋိညာ+ပဋိညာတကရဏ မည်ပုံ ။ ။ သံယာဒိသိသံအာပတ်၌ ပရိဝါသစသည်ကို တောင်းခြင်းသည် “ပဋိညာ” မည်ပါသည်။ ပရိဝါသစသည်တို့ကို ပေးခြင်းသည် “ပဋိညာတကရဏ” မည်ပါသည်။

➢ သမဂ္ဂ မည်ပုံ ။ ။ ကာယ သာမဂ္ဂိ၏အစွမ်းဖြင့် ညီညွတ်ခြင်းသည် “သမဂ္ဂ” မည်ပါသည်။

➢ သမ္မောဒမာန မည်ပုံ ။ ။ စိတ္တသာမဂ္ဂိ၏ အစွမ်းဖြင့် အဇ္ဈာသယတူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် “သမ္မောဒမာန” မည်ပါသည်။

➢ အဝိဝေမာန မည်ပုံ ။ ။ ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် မငြင်းခုံခြင်းသည် “အဝိဝေမာန” မည်ပါသည်။

➢ သိက္ခိတဗ္ဗ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးဘဲ အဓိသီလသိက္ခာကို ပြီးစေသောအားဖြင့် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရမည်ကို “သိက္ခိတဗ္ဗ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဘိက္ခုပါတိမောက် အပ္ပဋိပြီး၏။

ဘိက္ခုနီပါတိမောက်အပ္ပဋိ

ပါရာဇိကကဏ္ဍ/ ၁၊ ဓမ္မထုနဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်

➢ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ကို ပညတ်တော်မူရကျိုး ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမတို့၏ စီးပွားအလိုငှာ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ကို ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ ဘိက္ခုပါတိမောက်နှင့် ဘိက္ခုနီပါတိမောက်တို့ ထူးခြားဟန်
ဘိက္ခုပါတိမောက်၌ “ဘန္တေ”ဟူသော သဒ္ဒါ၊ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌ “အယျေ”ဟူသော သဒ္ဒါ၊ ဤသို့ သဒ္ဒါအသုံးအနှုန်းမျှသာ၎င်း၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်၌ “တံ သဗ္ဗာဝသန္တာ”စသော ပုလ္လိင်အရာဝယ် ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌ “တံ သဗ္ဗာဝသန္တာ (သန္တိယော) စသော ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်ခြင်းသည်၎င်း ထူးပါသည်။ ကြွင်းသမျှ မထူးပါ။

➢ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်နှင့် သက်ဆိုင်သော အာဒိကမ္ပိက ဘိက္ခုနီ (၃)ယောက် သုန္ဒရီနန္ဒာ၊ ထုလ္လနန္ဒာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယော ဘိက္ခုနီယော၊ စဏ္ဍကာဠီ၊ အညတရာ ဘိက္ခုနီ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခုနီယော၊ ခွေဘိက္ခုနီယော-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ရဟန်းမတို့ လူထွက်သည့်အခါ သိက္ခာချရန် မလိုခြင်းအကြောင်း
ရဟန်းမများသည် လူထွက်လိုစိတ်ဖြင့် လူအဝတ်လဲလိုက်လျှင်ပင် သိက္ခာကျပြီး
လူအဖြစ်သို့ ရောက်သွားရသောကြောင့် သိက္ခာချရန် မလိုပါ။

➢ ဘိက္ခုနီ မထေ့နမ္မသိက္ခာပုဒ်၌ ဘိက္ခုတုံသို့ “ဘိက္ခုနီနံ သိက္ခာသာဇီဝ သမာ
ပန္နာ သိက္ခံ အပ္ပစ္စန္ဓာယ ဝုဠလ္လံ အနာဓိကတ္တာ”ဟု မပါရခြင်းအကြောင်း
ဘိက္ခုနီတို့၌ သိက္ခာချဖွယ် မလိုသောကြောင့် -- မပါရပါ။

➢ ဘိက္ခုနီ ပထမပါရာဇိက၌ သိက္ခာသာဇီဝ မထည့်ရခြင်းအကြောင်း
ဘိက္ခုနီမတို့အား သိက္ခာချခြင်းမည်သည် မရှိသောကြောင့် သိက္ခာသာဇီဝ မထည့်
ရပါ။

➢ ဘိက္ခုနီ ပထမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ “ဆန္ဒသော” ထည့်ရခြင်းအကြောင်း
ဘိက္ခုနီမ-သည် မေထုနရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒ(ချစ်ခြင်း) ရစိ(ကြိုက်ခြင်း)
ဖြင့် အလိုတူမျှမှ ပါရာဇိကကျနိုင်သောကြောင့် “ဆန္ဒသော” ထည့်ရပါသည်။ (တစ်နည်း)
အလိုဆန္ဒ မတူမျှဘဲ ဗလက္ကာရပြု၍ ဖျက်ဆီးခံရမှုဖြင့် ပါရာဇိက မကျနိုင်ဟု ပြဆို
လိုသောကြောင့် “ဆန္ဒသော” ထည့်ရပါသည်။

➢ ဆန္ဒသော-ပါ၍ဖြင့် ပြုအပ်သော အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆန္ဒသောပါ၍ဖြင့် အလိုတူ
ဆန္ဒ မပါဘဲ ဗလက္ကာရ အပြုခံရလျှင် အပြစ်မရှိဟု ပြပါသည်။

➢ ဆန္ဒသော-အရ ။ ။ မေထုနရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော ချစ်ခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်းတို့
ကို ယူရပါမည်။

၅။ ဥဇ္ဈာဏုမဏ္ဍလိကာ သိက္ခာပုဒ်

➢ အဝဿုတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စိုစွပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
“အဝဿုတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ပုဗ္ဗိသပုဋ္ဌလ-အရ ။ ။ ကိုယ်ဖြင့်နှိုးနှောခြင်းသို့ ကောင်းစွာရောက်ခြင်းငှာ
တတ်သိနားလည်သော လူဇာတ်ရှိသော ယောက်ျားကို ယူရပါမည်။

➢ ဥဇ္ဈာဏုမဏ္ဍလ-အရ ။ ။ ပုဆစ်ဦးဝန်း နှစ်ဖက်အရပ်ကို၎င်း၊ တတောင်ဆစ်
အထက် လက်မောင်းကို၎င်း ယူရပါမည်။

➢ အာမသန+ပရာမသန+ဂဟဏ+ဆုပန+ပဋိပိဋန အဋ္ဌေး ။ ။ တွေ့ထိရာ အရပ်
ကို မလွန်မူ၍ တစ်နေရာတည်း၌ သုံးသပ်ခြင်းသည် “အာမသန” မည်၏။ ထိုထို
ဤဤ အရပ် ပြောင်းရွှေ့၍ သုံးသပ်ခြင်းသည် “ပရာမသန” မည်၏။ တိုင်းတာမှု ပြု
ခြင်းသည် “ဂဟဏ” မည်၏။ မထိခိုက်မှု၍ တို့ထိခြင်းသည် “ဆုပန” မည်၏။ အင်္ဂါ
ကြီးငယ်ကို ကိုင်၍ ဖျစ်ညှစ်ခြင်းသည် “ပဋိပိဋန” မည်၏။

➤ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ အစရှိသော ဘိက္ခုနီသည် ညှပ်နိမ့်နှစ်ဘက်အောက် ပုဆစ်ဌေးဝန်းနှစ်ဘက်၏ အထက်အရပ်၌ ကာယသံသဂ္ဂရာဂမျိုးရှိသော ယောက်ျား၏ ကိုင်ခြင်း တို့ခြင်းစသည်ကို သာယာခြင်း ပါရာဇိက ကျသူကို “ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ ပါရာဇိကအာပတ်မည်ပုံ ။ ။ ပုဆစ်ဌေးဝန်း နှစ်ဘက်၏ အထက်၌ သုံးသပ်သည်ကို သာယာခြင်းရှိသော ဘိက္ခုနီ၏ အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့် “ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ ပါရာဇိကအာပတ်” မည်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီအား ခုက္ကဋ်အာပတ်များ သင့်နိုင်သော သာယာမှု ။ ။ ပုဆစ်ဌေးဝန်း၏ အောက်အရပ်နှင့် တတောင်ဆစ်မှ လက်ဖျားအထိ၊ ညှပ်နိမ့်မှအထက် ဦးခေါင်းပိုင်းတို့၌ ဧကတော အဝဿုတဖြစ်လျှင်သော်၎င်း၊ ဥဘတော အဝဿုတ ဖြစ်စေကာမူ အမှတ်မရှိ ကာယပဋိဗ္ဗ အချင်းချင်းထိလျှင်သော်၎င်း၊ အမှတ်မရှိသည့် ကာယ၊ ကာယပဋိဗ္ဗဖြင့် ကာယ၊ ကာယပဋိဗ္ဗကို မေထုနရာဂ၊ ဂေဟသီတပေမတို့ဖြင့် ထိလျှင်သော်၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်နှင့် လူယောင်ဆောင် နတ်ဘီလူးတို့ဆိုင်ရာ ဧကတော အဝဿုတဖြင့် ထိမှု မှန်သမျှ၌သော်၎င်း၊ သာယာမှုတို့၌ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဧမး ။ ။ ဥဘတော အဝဿုတဖြစ်၍ တတောင်ဆစ်အထက် လက်မောင်းကို သုံးသပ်ရာ၌ သာယာသော ရဟန်းမအား အဘယ့်ကြောင့် အဘယ်အာပတ် သင့်သနည်း။

ဧဋ္ဌိ ။ ။ တတောင်ဆစ်အထက် လက်မောင်းကို ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလဖြင့် ရေတွက်အပ်သောကြောင့် လက်မောင်းကို သုံးသပ်ရာ၌ သာယာသော ရဟန်းမအား ပါရာဇိက အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ သုန္ဒရီနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်ဖြင့်နိုးနှောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း(ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ရဟန်းမ၏လက်ကို ပါရာဇိကဧဓဇ+ ထုလွှစဉ်းဧဓဇ ပိုင်းခြားပုံ
တတောင်ဆစ်မှ အထက်၊ လက်မောင်းရင်းတိုင်အောင်သည် ပါရာဇိကဧဓဇ။
တတောင်ဆစ်မှအောက် လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်သည် ထုလွှစဉ်းဧဓဇ ဖြစ်သည်။

၆၊ ဝဇ္ဇပ္ပဋိန္ဒာဒိကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂဏဿ-အရ ။ ။ မိမိမှတစ်ပါး အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ နာသိတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အသွင်ကို ပျက်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ဖျက်ဆီးအပ်သော ဘိက္ခုနီမကို၎င်း၊ အခြားသူတို့က ဖျက်ဆီးအပ်သော ဘိက္ခုနီမကို၎င်း “နာသိတာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အဝဿဋ္ဌာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော ဘိက္ခုနီမကို “အဝဿဋ္ဌာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဖုံးထားသော ရဟန်းမ၏ ခြေဆံ့ရာအခါပြဲ ပါဠိ ။ ။ “ပုဗ္ဗေဝါဟံ အယျေ အညာသိ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပြန်ကို ဖုံးကွယ်ထားသော ဘိက္ခုနီမ၏ ပါရာဇိက ကျရာကာလ ထိုအပြစ်ကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောတော့ဘဲဟု ဝန်ချအပ်ကာမျှ၌ ပါရာဇိက ကျပါသည်။
မေး ။ ။ ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာ ရဟန်းမသည် ဖုံးထားကြောင်းကို ဝန်ခံသည့်အခါမှ ပါရာဇိက ကျပါသလော? ရှင်းပြပါ။

ဖြေ ။ ။ ဝန်ခံသည့်အခါမှ ပါရာဇိက ကျသည်မဟုတ်၊ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောကြားတော့ဘဲဟု ဝန်ချကာမျှ၌ပင် ပါရာဇိက ကျပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမကို ပါရာဇိက ကျနေမှန်းသိသော်လည်း မိမိအသက် အန္တရာယ် နှိုးရိမ်ရသောကြောင့် မပြောဝံ့ဘဲ ဖုံးထားသော ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိက ကျ/မကျ

ဘိက္ခုနီ ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာသည် ဘိက္ခုသပ္ပါဏကဝဂ် ဝုဋ္ဌလ္လပေါစိတ်နှင့် အလားတူသောကြောင့် ဘိက္ခု ဝုဋ္ဌလ္လ သိက္ခာပုဒ် အနာပတ္တိဝါရ၌ကဲ့သို့ပင် မှတ်ယူရမည်ဖြစ်၍ ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာ ပါရာဇိက မကျပါ။

မေး ။ ။ အဘယ်ဘိက္ခုနီမသည် ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာ-မည်သော ပါရာဇိက ကျပါသနည်း။

ဖြေ ။ ။ မိမိအသွင်၌တည်သော ဘိက္ခုနီမ၏ ပါရာဇိက ကျမှန်းသိပါလျက် ယခုအခါ ထိုအကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောကြားတော့ဘဲဟု လုံ့လကို ချအပ်ပြီးကာမျှ၌ပင် ဘိက္ခုနီမသည် ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာမည်သော ပါရာဇိက ကျပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလ္လနန္ဒာ (ပုစ္ဆိန္ဒ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာ၊ ဂိုဏ်းအားလည်း မလျှောက်ထားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး ။ ။ ဘိက္ခု ဝုဋ္ဌလ္လပတ္တိပဋိစ္စာဒန သိက္ခာပုဒ်၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ဘိက္ခုနီ ဝဇ္ဇပုဋိတ္တာဒိကာ သိက္ခာပုဒ်၌ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

၃။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥက္ခိတ္တံ ဘိက္ခု-၌ ဘိက္ခု-အရ ။ ။ အာပတ်ကို မရှုခြင်း စသည်တို့ကြောင့် နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ သတ္တုသာသန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုကို “ဓမ္မ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ စောဒနာ သာရဏာ ဝိနည်းကို “ဝိနယ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ စောဒနာ

သာရဏကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို “သတ္တုသာသန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အနာစရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥက္ခေပနီယကံ ပြုအပ်သော သံဃာအားလုံး၌သော် ၎င်း၊ သံဃာ၌ အကျုံးဝင်သော ဂိုဏ်း၌သော်၎င်း၊ တစ်ပါးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၌သော် ၎င်း၊ ဥက္ခေပနီယကံ၌သော်၎င်း ရှိသေလေးစားခြင်းမရှိ ကောင်းစွာ မကျင့်သူကို “အနာစရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝဋ်ကာရ (ကုဇာခြင်း) တူသည် ။ ။ သံဃာ့စသည်ကို ရှိသေလေးစား၍ ကောင်းစွာကျင့်လျှင် သံဃာတွင်းသို့ပြန်၍ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သွင်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အပ္ပဋိကာရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သံဃဘောင်သို့ မသွင်းရသေးသူကို “အပ္ပဋိကာရ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အကတသဟာယ-၌ သဟာယ+အကတသဟာယ ခွဲခြားပုံ
ဧကကမ္မ၊ ဧကုဒ္ဒေသ၊ သမသိက္ခတာ-ဟူသော သံဝါသ၌ တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် တူသော သံဝါသရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် “သဟာယ” မည်ပါသည်။

ဧကုဒ္ဒေသစသော သံဝါသ၌ အဖော်မပြုအပ်သော ရဟန်း၊ တူသော သံဝါသ ရှိသူအဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်သောရဟန်းသည် “အကတသဟာယ” မည်ပါသည်။

➤ အနုဝတ္ထန (အစဉ်လိုက်ပုံ) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥက္ခိတ္တကရဟန်း ယူသောစာယူကို လိုက်၍ ယူခြင်းသည် “အနုဝတ္ထန (အစဉ်လိုက်ပုံ) မည်ပါသည်။

➤ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္ထိကာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ရာကာလ ။ ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘိက္ခုနီမကို သံဃဘေဂက စသည်တို့၌ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် အသီးအခြားဖြစ်စေ၊ သံဃာအလယ်၌ဖြစ်စေ၊ ပြောဆိုအပ်ပါလျက် အယူကို မစွန့်လွှတ်သော် သမနုဘာသန ကံ၏ အဆုံး၌ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္ထိကာမည်သော ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဣသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိဓါနိ) ၌ ထုလွှာနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းသို့ လိုက်ခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္ထိကာ ဘိက္ခုနီမ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမရာတွင် ဥတ်ကြောင့် ခုတ္တင်အာပတ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့ကြောင့် ထုလွှာစဉ်းအာပတ် ၂-ချက်၊ “ယဿ နက္ခမတိ သာ ဘာသေယျ”တွင် ယ-အက္ခရာသို့ရောက်သော တတိယ ကမ္မ ဝါစာကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။

၈။ အနုဝတ္ထုကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ အဝဿုတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ လူအပေါင်းသည် သာယာအပ်သော မိတ်ဆွေ

ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စိုစွပ်သည်ကို “အဝဿုတာ”ဟု ခေါ်သည်။

➤ **အဝဿုတာ-တို့၏ ထူးခြားမာန် ။** ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိက အဋ္ဌဝတ္ထုကသိက္ခာ ပုဂံလာ အဝဿုတာ-သဒ္ဓါကား လူစာပေါင်းသည် သာယာအပ်သော မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း ၏ အစွမ်းဖြင့် ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စွပ်စိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဉ္စမ သံယာဒိသီသံ (ဥက္ခလာဏုမဏ္ဍလိကာ) လာ အဝဿုတာ-သဒ္ဓါကား ဆန္ဒရာဂဖြင့် စွပ်စိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးခြားပါသည်။

➤ **ပုရိသပုဋ္ဌလ-အရ ။ ။** ကာယသံသဂ္ဂသို့ ရောက်ခြင်းငှာ တတ်သိနားလည်သော လူလတ်ရှိသော ယောက်ျားကို ယူရပါမည်။

➤ **ဟတ္ထဂ္ဂဟဏ-အရ ။ ။** ပါရာဇိကခေတ် မဟုတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါကို ယူရမည်

➤ **ဟတ္ထဂ္ဂဟဏမည်ပုံ ။ ။** ပါရာဇိကခေတ် မဟုတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါကို ကိုင်ခြင်းသည် “ဟတ္ထဂ္ဂဟဏ” မည်ပါသည်။

➤ **သယံဋီကဏ္ဍ-အရ ။ ။** ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်၊ ရန်းအပ်သော ဧကသီသင်္ကန်းကြီးကို ယူရပါမည်။

➤ **သယံဋီ ကဏ္ဍဂ္ဂဟဏ မည်ပုံ ။ ။** ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကိုသော်၎င်း၊ ရန်းအပ်သော ဧကသီသင်္ကန်းကြီးကိုသော်၎င်း ကိုင်ခြင်းသည် သယံဋီကဏ္ဍဂ္ဂဟဏ မည်ပါသည်။

➤ **အဋ္ဌဝတ္ထုကာမည်သောပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပုံ ။ ။** ဘိက္ခုနီမသည် ကာယသံသဂ္ဂ-ဟု ဆိုအပ်သော မသူတော်တို့၏အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းအကျိုးငှာ ဝတ္ထုရှစ်ပါးတို့ကို အစဉ်အားဖြင့်သော်၎င်း၊ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်သော်၎င်း၊ ပြည့်စေခြင်းကြောင့် အဋ္ဌဝတ္ထုကာမည်သော ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ **ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။** သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းမ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ရှစ်ခုမြောက်ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ **အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။** ချိန်းချက်ရာအရပ်သို့ သွားခြင်းကြောင့် ခြေလှမ်းတိုင်း ဖုတ္တဋ်အာပတ်၊ ချိန်းချက်သော ယောက်ျား၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ သက်ရောက်အပ်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် ထုလ္လစဉ်းအာပတ်၊ ယောက်ျား၏ ရှေးရှုလာခြင်းကို သာယာခြင်းကြောင့် လည်း ဖုတ္တဋ်အာပတ်၊ ဟတ္ထပါသ်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့် ထုလ္လစဉ်းအာပတ်၊ ကြွင်းဝတ္ထုတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဝတ္ထုကြောင့် ထုလ္လစဉ်းအာပတ်၊ ရှစ်ခုမြောက်ဝတ္ထု ပြည့်လတ်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ **အဋ္ဌဝတ္ထုကာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဝတ္ထုတစ်မျိုးမျိုးကို ကျူးလွန်သော ရဟန်းမအား**

သင့်ရောက်သော အာပတ် ။ ။ ထုလွှစဉ်းအာပတ် တစ်ချက်စီ သင့်ပါသည်။

➢ ယင်းအာပတ်ကို ဒေသနာကြားရာ ရောက်/မရောက် ။ ။ အဋ္ဌဝတ္ထုကာ ပါရာဇိက၌ ဝတ္ထုတစ်မျိုးမျိုးကို ကျူးလွန်မိလျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။ ဒေသနာကြားရာ၌ အာယတိသံဝရစိတ်ဖြင့် ဒေသနာကြားမှသာ ဒေသနာကြားရာ ရောက်၍ ထိုအာပတ်မှ ထမြောက်ပါသည်။ အာယတိသံဝရစိတ် မရှိဘဲ ဒေသနာ ကြားလျှင်ကား ဒေသနာ ကြားရာမရောက်၊ ထိုအာပတ်မှ မထမြောက်ပါ။

➢ ဂဏန္တိကာ အာပတ် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့တွင် တစ်ခုခုကို လွန်ကျူးပြီးနောက်၊ နောင်မလွန်ကျူးတော့ဟု ဓုရနိက္ခေပပြု၍ ဒေသနာကြားသော အာပတ်သည် ပါရာဇိက အရေအတွက်သို့ မရောက်သောကြောင့် “ ဂဏန္တိကာ ” အာပတ် မည်ပါသည်။

➢ အဂဏန္တိကာအာပတ် အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အာပတ်သင့်ပြီး၍ နောင်တွင်လည်း တစ်ပါးသော ဝတ္ထုသို့ ရောက်ဦးတဲ့--ဟု အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၍သာလျှင် ဒေသနာကြားသော ရဟန်းမ၏ အာပတ်သည် “အဂဏန္တိကာအာပတ်” မည်၏။

➢ ဂဏန္တိကာအာပတ်နှင့် အဂဏန္တိကာအာပတ် အဆူး ။ ။ ဂဏန္တိကာ အာပတ်သည် ဒေသနာကြားခြင်း အရေအတွက်သို့ ရောက်၏။ ပါရာဇိကအင်္ဂါ မဖြစ်။ အဂဏန္တိကာ အာပတ်ကား ဒေသနာကြားခြင်း အရေအတွက်သို့ မရောက်။ ပါရာဇိက အင်္ဂါဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➢ ဝတ္ထု (၈)ခုပြည့်သော်လည်း ပါရာဇိက မကျနိုင်ဝံ့ ။ ။ အကြင်ရဟန်းမသည် တစ်ပါးသော အာပတ်သို့ရောက်ပြီး၍ နောင်မပြုတဲ့ဟု လုံ့လလျှော့မှုကိုပြုကာ ဒေသနာ ကြားပြီး တစ်ဖန်ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့် ရောက်၏။ တစ်ဖန်လည်း ဒေသနာကြား၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ဝတ္ထု ရှစ်ခုပြည့်သော်လည်း ပါရာဇိက မကျနိုင်ပါ။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြစ်ခြင်း၊ (၂) အားထုတ် ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ရှစ်ခုမြောက်ဝတ္ထု၏ ပြည့်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘိက္ခုနီ ပါရာဇိကအဖွင့် ပြီး၏။

သံယာဒိသေသကဏ္ဍ/ (၁) ဥဿယဝါဒိကာ သိက္ခာပုဒ်

➢ ဥဿယဝါဒိကာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ထောင်လွှားတက်ကြွသော မာန်မာန၏ အစွမ်း ဖြင့်သော်၎င်း၊ ထောင်လွှားတက်ကြွသော ကောဓ၏ အစွမ်းဖြင့်သော်၎င်း၊ တရားစွဲမှု ပြုခြင်းအကျိုးငှာ တရားသူကြီးတို့၏ အထံ၌ ငြင်းခုံလျက်နေသော ဘိက္ခုနီမကို “ဥဿယ ဝါဒိကာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

- ဥဿယ-အရ ။ ။ တက်ကြွသော မာန, ခက်ထန်သော ဒေါသကို ယူရမည်။
- သမဏပရိတ္တာဇက-အရ ။ ။ သီတင်းသုံးဖော် ငါးဦးမှတစ်ပါး လူဝတ်ကြောင် ရသေ့ပရိဇိုင်များကို ယူရပါမည်။ ➢ ဂဟပတိ-အရ ။ သီတင်းသုံးဖော်ငါးဦးတို့မှတစ်ပါး ကြွင်းကုန်သော အိမ်၌တည်သူနှင့် ရသေ့, ပရိဇိုင်တို့ကို ယူရပါမည်။
- ပဌမာပတ္တိကာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်ရောက်ခြင်း ရှိသော အာပတ်သည် “ပဌမာပတ္တိကာ” မည်ပါသည်။
- ဥဿယဝါဒိကာ သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်သောအခါ ။ ။ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးသောအခါ ဥဿယဝါဒိကာ သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။
- သံယာဒိသိသံအာပတ်၏ နိဿာရဏိယဖြစ်ပုံ / ဘိက္ခုနီ သံယာဒိသိသံ အာပတ်ကို နိဿာရဏိယ-ဟု ဆိုရကြောင်း ။ ။ သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်သူသည် မာနတ်ဆောက်တည်ခိုက်၌ ထိုမာနတ်နှင့်ဆိုင်သော ကျင့်ဝတ်များကို ကျင့်နေရသည် ဖြစ်၍ သံယာမှ နှင်ထုတ်ရာရောက်သောကြောင့် “နိဿာရဏိယ” ဟု ဆိုရပါသည်။
- ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှန်နွှာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ထောင်လွှားဘိတုံ မာန်အမျက်ဟုန်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။
- တရားစွဲဆိုသော ဘိက္ခုနီမအား တရားပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင် သင့်ရောက် ထိုက်သော အာပတ်နှင့် သင့်ပုံ အခြင်းအရာ/ ➢ တရားတွေ့သော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ တရားတွေ့ရန် အဖော်ရှာခြင်း, သက်သေရှာဖွေခြင်း, စသော ပုဗ္ဗပယောဂ၌၎င်း၊ တရားတွေ့အံ့-ဟု စိတ်ဖြစ်သည်မှစ၍ တရားတွေ့ရန် သွားရာ၌၎င်း၊ ခြေလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ တရားတွေ့ရာ၌ တစ်ဦးက ပထမ စပြောမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ နောက်တစ်ဦးက ထပြောမူ ထုလွှန်စဉ်းအာပတ်၊ စီရင်ချက် ချပြီးအဆုံး၌ နိုင်သည်ဖြစ်စေ, ရှုံးသည်ဖြစ်စေ, သံယာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။
- အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်များ ။ ။ ရန်သူတို့က တမန်စေ၍ ဖြစ်စေ, ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ, “အရှင်မ လာလော့”ဟု ဆွဲခေါ်သဖြင့် လိုက်သွား၍ ပြောရ သော ရဟန်းမ၊ ကျောင်း၌ အခြားသူတို့ ဖျက်ဆီးသွားသည်ကို မည်သူ မည်ဝါဟု မညွှန် ပြဘဲ တိုင်ကြားလျက် အစောင့်အရှောက်တောင်းသော ရဟန်းမ၊ တရားသူကြီးတို့က အခြားသူတို့ထံမှ ကြား၍ ကိုယ်တိုင်တရားပြီးဆုံးစေသော ရဟန်းမတို့အား တရား တွေ့သော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။
- သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) အခြားသူတို့က မဆွဲငင်အပ်ဘဲ တရားစွဲမှုကို ပြခြင်း (၂) တရားစွဲခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

၂။ စောရိဉ္ဇာဝိကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ စောရိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ငါးပဲထိုက်တန်သော ဝတ္ထုမှစ၍ သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူသော မိန်းမသည် “စောရိ” မည်ပါသည်။

➤ စောရိ-အရ ။ ။ နိလကဟာပဏ တစ်မတ်ထက်မှစ၍ သူများပိုင်ပစ္စည်းများကို ခိုးသဖြင့် ထိုခေတ် ဥပဒေ-အရ သတ်ထိုက်သည့် သူခိုးမကို ယူရပါမည်။

➤ ဝဇ္ဇဝိဓိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ခိုးမှုကြောင့် သတ်ထိုက်သူမ-ဟု ထင်ရှားသော ခိုးသူမကို “ဝဇ္ဇဝိဓိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဂဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဗိဿနိုးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူအပေါင်း၊ ကဒဲနတ်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူအပေါင်း၊ စသည်သည် “ဂဏ” မည်ပါသည်။

➤ ဂဏ-အရ ။ ။ မလ္လဂိုဏ်း၊ ဘဋိပုတ္တဂိုဏ်း၊စသည့် လူမှုရေးအသင်း အမျိုးမျိုး ကို ယူရပါမည်။

➤ ပူဂ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သာသနာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူ၊ ကောင်းမှုပြုသူ အပေါင်းသည် “ပူဂ” မည်ပါသည်။

➤ ပူဂ-အရ ။ ။ တရားရေး အဖွဲ့အစည်းကို ယူရပါမည်။

➤ သေဏီ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နုံသာကုန်သည်အပေါင်း၊ အထည်ကုန်သည်အပေါင်း စသည်သည် “သေဏီ” မည်ပါသည်။

➤ သေဏီ-အရ ။ ။ နုံသာကုန်သည် အထည်ကုန်သည်၊စသည့် ကုန်သည်အဖွဲ့ ကို ယူရပါမည်။

➤ ဂဏ-သဒ္ဓါ ၃-စုတို့၏ ခြားနားပုံ ။ ။ ဒုတိယ သိက္ခာပုဒ်၌ မလ္လဂဏ၊ ဘဋိ ပုတ္တဂဏ၊စသော ဂိုဏ်းသည် “ဂဏ” မည်ပါသည်။ တတိယသိက္ခာပုဒ်၌ တစ်ယောက် ပင် ဖြစ်စေကာမူ အဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် “ဂဏ” မည်ပါသည်။ စတုတ္ထ သိက္ခာ ပုဒ်၌ ကာရက သံယာသည် “ဂဏ”မည်ပါသည်။ ဤသို့ ခြားနားပါသည်။

➤ ဂဏ၊ စသည်တို့ကို မန်စမြောရခြင်းအကြောင်း/ ဂဏံ ဝါ၊စသော စကားကို ဟောတော်မူရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် ။ ။ မင်းတို့သည် ဂဏ၊စသည်တို့အား ဤရွာ နိဂုံး၌ သင်တို့သည်သာ ဆုံးမကြကုန်၊ အုပ်ချုပ်ကြကုန်ဟု ပြော၍ ရွာနိဂုံးတို့ကို အပ် နှင်းကြကုန်၏။ ထိုထိုအရပ်၌ ဂဏ၊စသည်တို့သည်ပင် အစိုးရသောကြောင့် အစိုးရသော ဂဏ၊စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ “ဂဏံ ဝါ”စသော စကားကို မိန့်တော်မူပါသည်။

➤ အညတြိ ကမ္မါ-၌ ကမ္မါ-အရ/ ကမ္မါ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိတ္ထိဘောင်တို့ထံ၌ ရှင်ပြုဖူးသော မိန်းမနှင့် အခြားရဟန်းမတို့ထံ ရှင်ပြုဖူးသော မိန်းမတို့ကို ယူရမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ စောရိမကို ရဟန်းခံပေးရာ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်၍ ရဟန်း

စံ ပေးသော ဘိက္ခုနီမသည် ကာရကသံဃာဟူသော ဂိုဏ်းကိုရှာခြင်း၊ ကမ္မဝါစာ ဆရာမကို ရှာခြင်း၊ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ရှာခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊ သိမ်သမုတ်ခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊ ဥတ်ကြောင့်၎င်း၊ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့ကြောင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ သံဃာဒိသိသံအာပတ် သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဇ္ဈိန်) ကို အကြောင်းပြု၍ ခိုးသူမကို ထမြောက်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခိုးသူမကို ရဟန်းဖြူပေးသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း

မင်းစသည်တို့ကို ပန်ပြောပြီး၍ ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့်၎င်း၊ ရဟန်းပြုဖို့ရန် အပ်သောမိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့်၎င်း၊ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ခိုးသူမဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ခိုးသူမ-ဟု အမှတ်ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အကြောင်းကိုကြည့်၍ ထမြောက်စေခြင်း။

၃။ ကောဝါမန္တရဂမန သိက္ခာပုဒ်

➤ ကောဝါ ဂါမန္တရံ ဂစ္ဆေယျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မိမိရွာမှထွက်သော ရဟန်းမသည် ထွက်ရုံမျှဖြင့် အာပတ် မသင့်သေးပါ။ ထွက်ပြီး၍ အခြားရွာသို့ သွားသော ရဟန်းမအား ခြေလှမ်းတိုင်း၊ ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ အခြားရွာတစ်ရွာ၏ အကာအရံ ကိုသော်၎င်း၊ ဥပစာကိုသော်၎င်း၊ ပထမခြေလှမ်းလွန်သော် ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ ခုတိယ ခြေလှမ်းလွန်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် သံဃာဒိသိသံအာပတ် သင့်ပါသည်။

အမှာ/ အခြားရွာမှထွက်၍ တစ်ဖန် မိမိရွာသို့ ဝင်သောရဟန်းမအားလည်း ထို့အတူ အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်ပါ။

➤ ကပ္ပိယဘူမိ (အပ်သောမြေ) ။ ။ ကျိုးသော တံတိုင်းဖြင့်၎င်း၊ စည်းရိုးအပေါက် ဖြင့်၎င်း၊ ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျောင်းမြေသို့ ဝင်နိုင်ပါက ဝင်သောရဟန်းမသည် ကပ္ပိယဘူမိ (အပ်သောမြေ)သို့ ဝင်သည်မည်ပါသည်။

➤ အကပ္ပိယဘူမိ (မအပ်သောမြေ) ။ ။ ရွာပြင်ဘက်၌တည်၍ မိမိရွာသို့၎င်း၊ သူတစ်ပါးသို့၎င်း၊ ဝင်ပါက အကပ္ပိယဘူမိ ဖြစ်ပါသည်။ (ထို မအပ်သော မြေဖြင့် ခြေလျင် ဝင်ပါက အာပတ်သင့်၏။)

➤ ဂါမန္တရဂမန အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အခြားရွာမှ မိမိကျောင်းသို့ ပြန်လာသောအခါ ရွာပေါက်မှ မဝင်ဘဲ တံတိုင်းပေါက်၊ စည်းရိုးပေါက်တို့မှ ကျောင်းသို့ ဝင်လျှင် ဂါမန္တရ မဟုတ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ကောဝါ နဒိပါရံ ဂစ္ဆေယျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တစ်ဘက်ကမ်းသို့သွားသော

ရဟန်းမအား၎င်း၊ မြစ်အလယ်၌ အဖော်နှင့်အတူ ငြင်းခုံရန်ဖြစ်၍ တစ်ဖန် ဤဘက် ကမ်းသို့ ပြန်ကူးလာသော ရဟန်းမအား၎င်း၊ ပထမခြေ ကြွမြောက်၍ ကမ်း၌ ထား အပ်ရာခဏ၌ ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ ဒုတိယခြေ ကြွမြောက်ရာအခါ၌ သံဃာဒီသီသ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ နဒီပါရဂမနအာပတ် မသင့်ပုံ ။ ။ တန်ခိုး၊ တံတား၊ ယာဉ်၊ လှေတို့ဖြင့် တစ်ဘက် ကမ်းသို့ သက်ဆင်းခြင်းငှာ၎င်း၊ ရေအိုးလိုခြင်း၊ စသော အကြောင်းကြောင့် သက်ဆင်းပြီး ဤဘက်ကမ်းသို့ ခြေဖြင့် ပြန်တက်ခြင်းငှာ၎င်း အပ်ပါသည်။ နဒီပါရဂမနအာပတ် မသင့်ပါ။

➤ နဒီပါရ ဂစ္ဆယျ-၌ နဒီ-အရ ။ ။ ပုဆစ်ဦးဝန်းနှစ်ဘက်၊ ချက်ဟူသော အဝန်း သုံးပါးကို ဖုံးလွှမ်းကာ သင်းပိုင်ကို မမြှောက်ဘဲ တက်သွားသောရဟန်းမ၏ လက် တစ်သစ် နှစ်သစ်မျှ သင်းပိုင်ကို ရေစွပ်လောက်သောရေကို နဒီ-အရ ယူရပါမည်။

➤ ဧကာ ဝါ ရတ္တိံ ဝိပ္ပဝေသယျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အရုဏ်မတက်မီ အဖော်မ၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ သက်ဆင်းအံ့-ဟု နှလုံးမသွင်းဘဲ အခန်းတစ်ခုတည်း၌ အဖော်မ၏ ဟတ္ထပါသ်လွန်ရာအရပ်၌ ရပ်လျှက် အရုဏ်တက်စေသော ရဟန်းမအား ရတ္တိဝိပ္ပဝါသအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဧကာဝါ ဂဏမှာ-၌ ဂဏ-အရ / ဂဏမှာ ဩတိဗေယျ-၌ ဂဏ-အရ အဖော် ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးပါးကိုပင် ဂဏ-အရ ယူရပါမည်။ (ဝါ) တစ်ယောက် သော ဘိက္ခုနီမမျှကိုလည်း ဂဏ-အရ ယူရပါမည်။

➤ ဩတိဗေယျ-အရ ။ ။ ဒဿနူပစာရ-မြင်နိုင်သည့်အရပ်၊ သဝနူပစာရ-အသံ ကြားနိုင်သည့်အရပ်တို့ကို စွန့်ခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ဩဟိယန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မြင်လောက်ရာအရပ်၊ ကြားလောက်ရာအရပ်ဟူ သော ဒဿနူပစာရ သဝနူပစာရတို့ကို လွန်၍ ချန်ရစ်နေခြင်းကို “ဩဟိယန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဂဏဩဟိယန အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တံခါးခုံကို ကျော်လွန်ရာအခါမှစ၍ ရွာ ပြင်ဘက်၌ သစ်ပင်၊ တိုင်၊ အဝတ်ကန့်လန့်ကာ၊ စသော ဝတ္ထုခြားကွယ်နေသော်လည်း သဝနူပစာရ ရှိစေကာမူ အဖော်မ၏ ဒဿနူပစာရကို စွန့်လတ်သော် ဂဏဩဟိယန အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အနုပညတ် ၃-မျိုး ။ ။ (၁) ကောဝါ နဒိပါရံ ဂစ္ဆေယျ၊ (၂) ကောဝါ ရတ္တိဝိပ္ပဝသေယျ၊ (၃) ကောဝါ ဂဏမှာ ဩဟိယေယျ-ဖြစ်ပါသည်။

➤ သံယာဒိသိသ်အာပတ် ၄-ဈာန် တစ်ဖြိုင်နက်သင့်နိုင်ပုံ ။ ။ အရုဏ်မတက်မီ မိမိရွာမှ ထွက်၍ အရုဏ်တက်ချိန်၌ တစ်ပါးသောရွာ၌ အကျုံးဝင်သော မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ သက်ရောက်နေသော ရဟန်းမသည် သံယာဒိသိသ်အာပတ် ၄-ချက် တဖြိုင်နက် သင့်ပါသည်။

➤ တစ်ယောက်တည်း သွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း
အဖော်မသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားသော်၎င်း၊ လူထွက်သော်၎င်း၊ သေသော်၎င်း၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော်၎င်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်သော်၎င်း၊ ရွာတစ်ပါး စသည်သို့ သွားသောရဟန်းမနှင့် ရွာသောရဟန်းမ စသည်တို့မှာ တစ်ယောက်တည်း သွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အန္တရာယ် မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခြင်း၊ စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးသို့ရောက်ခြင်း၊ (၃) ဘေးရန် မရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ဥက္ခိတ္တက ဩသာရက သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥက္ခိတ္တ ဘိက္ခုနီ-အရ ။ ။ အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ စသော အကြောင်းတို့ကြောင့် နှင်ထုတ်ခံရသော ဘိက္ခုနီမကို ယူရပါမည်။

➤ အနာညာယ ဂဏဿ ဆန္ဒ-၌ ဂဏ-အရ ။ ။ ဥက္ခိတ္တက ပြုသောဘိက္ခုနီ ကာရကသံယာကို ယူရပါမည်။

➤ ဩသာရေယျ အင်္ဂါငါး ။ ။ သံယာဘောင်သို့ သွင်းကြောင်းကံကို ပြုခြင်းကို “ဩသာရေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဩသာရဏကံ ပြုသောရဟန်းမအား ဂိုဏ်းကိုရွာမှီးခြင်း၊ ကြောင့်၎င်း၊ သိမ်သမုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဥ တ်ကြောင့်၎င်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့ကြောင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ သံယာဒိသိသ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဗ္ဗိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကာရကသံယာကို မပန်ပြောဘဲ ထိုကာရကသံယာ၏ ဆန္ဒကို မသိဘဲ သံယာဘောင်သို့ သွင်းခြင်း (ဓဇ္ဈ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ ကာရကသံယာကို ပန်ပြော၍သော်၎င်း၊ ဂိုဏ်း၏ ဆန္ဒကိုသိ၍သော်၎င်း၊ ၄၃-ပါးသော နေတ္တာရကျင့်ဝတ်၌ ကျင့်သောရဟန်းမကိုသော်

၎င်း၊ ကာရကသံယာ မရှိလတ်သော် သံယာဘောင်သို့ သွင်းသောရဟန်းမနှင့် ရှေးသော ရဟန်းမ စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ဓမ္မကံဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်သူဖြစ်ခြင်း။ (၂) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အကြောင်းမှတစ်ပါး သံယာဘောင်သို့ သွင်းခြင်း။

၅၊ ဧဘာဇနပဋိဂ္ဂဟဏ ပဌမ သိက္ခာပုဒ်

➤ အဝဿုတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဆန္ဒရာဂဖြင့် စိစွတ်သည်ကို “အဝဿုတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဓါဓေယျဝါ တုဇ္ဇယျဝါ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ခဲဖွယ်ဘောလင်ကို ခံယူခြင်းကြောင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ စားမျိုတိုင်း သံယာဒိသီသံအာပတ်၊ ရေဒနံပူကို ခံယူခြင်း သုံးဆောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဂုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်ပါသည်။ ဧကတော အဝဿုတဖြစ်ပါက ခံယူလျှင် ဂုက္ကဋ်၊ စားမျိုလျှင် ထုလွှစဉ်းအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ သုန္ဒရီနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆန္ဒရာဂဖြင့် စိစွတ်သော ယောက်ျား၏ လက်မှ အာဓိသကံ ခံယူခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ နှစ်ယောက်လုံး ဆန္ဒရာဂဖြင့် မစိစွတ်လျှင်၎င်း၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့် မစိစွတ်သော ယောက်ျားဟု သိလျှင်၎င်း၊ ယူသောရဟန်းမနှင့် ရှေးသော ရဟန်းမ၊ စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) စားမျိုထိုက်သော ခဲဖွယ်ဘောလင် ဖြစ်ခြင်း။ (၂) နှစ်ဦးလုံး အဝဿုတဖြစ်ခြင်း။ (၃) ယူခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

၆၊ ဧဘာဇနပဋိဂ္ဂဟဏ ဒုတိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းမ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ တိုက်တွန်းခံရသော ရဟန်းမ၏ ခံယူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဂုက္ကဋ်အာပတ်၊ တိုက်တွန်းခံရသူ စားမျိုခြင်း အရေအတွက်အားဖြင့် ထုလွှစဉ်းအာပတ်၊ စားခြင်းအဆုံး၌ သံယာဒိသီသံ အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တိုက်တွန်းခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ ဆန္ဒရာဂဖြင့် မစိစွတ်သော ယောက်ျားတည်းဟု သိ၍သော်၎င်း၊ အမျက်ထွက်၍ မခံယူဟု သိ၍သော်၎င်း၊ အမျိုးကိုသနားသောကြောင့် မခံယူဟု သိ၍သော်၎င်း၊ တိုက်တွန်းသောရဟန်းမ၊ ရှေးသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်သည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) လူယောက်ျားဖြစ်ခြင်း (၂) ခဲဖွယ်ဘောရင်ကို ယူ၍ စားပါလော့ဟု တိုက်တွန်းခြင်း၊ (၃) တိုက်တွန်းခံရသော ရဟန်းမ စား၍ ပြီးဆုံးခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရမည့်ကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ စဏ္ဍကာဦး ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ စသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အဓိကရဏကုဝိတ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရမည့်ကြောင်း ။ သာဝတ္ထိ ပြည် (နိခါနိ) ၌ စဏ္ဍကာဦး ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆန္ဒဂါမိနိယောစ ဘိက္ခုနီယောစသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း (ဓမ္မ)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

၁၂။ ပါပသမာစာရ ပဌမ သိက္ခာပုဒ်

➤ သံသန္တ အဓိပ္ပာယ် (ဘိက္ခုနီမများ သံသန္တ ဖြစ်လုပ်စေကြပုံ) ။ ရသေ့ ရဟန်းတို့အား မလျော်သော လူတို့၏ မောင်းထောင်းခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ သတင်း စကားဆောင်ခြင်းစသော ကိုယ်၌ဖြစ်သောအမှု၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုတို့ကို ပြုလုပ် သော အားဖြင့် ရောနှောခြင်းကို “သံသန္တ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါပသမာစာရ မည်ပုံ ။ ယုတ်မာသောကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့်ရှိသူ ရဟန်း မိန်းမများကို “ပါပသမာစာရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါပသဒ္ဓါ မည်ပုံ ။ ယုတ်မာသောကျော်စောသံရှိသူ ရဟန်းမိန်းမများသည် “ပါပသဒ္ဓါ” မည်ပါသည်။

➤ ပါပသိလောကာ မည်ပုံ ။ ယုတ်မာသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းရှိသူ ရဟန်းမိန်းမများသည် “ပါပသိလောကာ” မည်ပါသည်။

➤ ဝိဟေသိကာ မည်ပုံ ။ အချင်းချင်းအပေါ်၌ ကံပြုလတ်သော် တားမြစ်သော အားဖြင့် ညှဉ်းဆဲမှုကိုပြုခြင်းသည် “ဝိဟေသိကာ” မည်ပါသည်။

➤ ဝဇ္ဇပ္ပဋိစ္ဆာဒိကာ အဓိပ္ပာယ် ။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းထားခြင်းကို “ဝဇ္ဇပ္ပဋိစ္ဆာဒိကာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရမည့်ကြောင်း ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ သမ္ပဟုလာ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ လူတို့နှင့်ရောရောနှောနှော နေခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သမနုဘာသနကံပြုရာ၌ တစ်ဖြိုင်နက် ကံပြုနိုင်သော အရေအတွက် နှိပ်မှုပြုရာ နိဂ္ဂဟကံ၌ သံယာအချင်းချင်း ကံမပြုနိုင်သောကြောင့် သမနုဘာသန ကံပြုရာအခါ ဘိက္ခုနီမ နှစ်ယောက်သုံးယောက်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ၂ တ်ကမ္မ -

ဝါစာဖြင့် အဖန်ဖန်ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။

ပါပသမာဓာရ ခုတိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥညာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အယုတ်အားဖြင့်သိခြင်း၊ နိမ့်ကျသည်ကိုပြု၍ သိခြင်းသည် “ဥညာ” မည်ပါသည်။

➤ ပရိဘဝ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဤရဟန်းမတို့ ဘာတတ်နိုင်မည်နည်းဟု လွမ်းမိုး၍ သိခြင်းသည် “ပရိဘဝ” မည်ပါသည်။

➤ အက္ခန္တိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သည်းမခံနိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည် “အက္ခန္တိ” မည်ပါသည်။

➤ ဧဝာသဿိယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အားရှိသော စကားရှိသူဖြစ်ရကား မိမိ၏ အားအစွမ်းကို ထင်ရှားပြလိုသောကြောင့် ထိတ်လန့်စေခြင်းသည် “ဧဝာသဿိယ” မည်၏။

➤ ဝိဝိဇ္ဇတ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းမတို့အား မလျော်သော ကိုယ်၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော နှိုးနှောခြင်းကို ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့ဟု ဆိုခြင်းကို “ဝိဝိဇ္ဇတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှာနန္ဒာ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ “သံသဌာဝ အယေျ တုမေ့ ဝိဟရထ မာတုမေ့ နာနာ ဝိဟရိတ္ထ”ဟု တိုက်တွန်းခြင်း (ဝဇ္ဈ)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီသည် သံဃာသင်းခွဲမှ မပြုလုပ်နိုင်ပါဘဲလျက် သံဃဘောဒက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ဘိက္ခုနီသည် သံဃာသင်းခွဲမှ မပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း ကွဲပြားအောင်ကား လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်၊ သံဃာအသင်းခွဲသော ဘိက္ခုဘက်သို့ လိုက်ပါနိုင်သောကြောင့် သံဃဘောဒက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမတို့ ပက္ခမာနတ် ကျင့်ရခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဘိက္ခုနီမသည် အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းပါသော်လည်း ပရိဝါသနေခြင်းမည်သည် မရှိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ခုက္ကဋ်အာပတ်လည်း မသင့်ပါ။ ထို့ကြောင့် အာပတ်ကို ဖုံးထားသည်ဖြစ်စေ၊ မဖုံးထားသည်ဖြစ်စေ၊ ပက္ခမာနတ်သာ ကျင့်ရပါသည်။

➤ ပက္ခမာနတ်တောင်းရမည့် သံဃာ ။ ။ ပက္ခမာနတ်ကို ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာ-ဟူသော ဥဘတောသံဃာထံ၌ တောင်းရပါသည်။

➤ ပက္ခမာနတ်ပေးပုံ ။ ။ ဘိက္ခုနီတို့သည် ပက္ခမာနတ်ကို မိမိ၏ မဟာသိမ်ကို သုတ်သင်ပြီး၍ ကျောင်းတိုက်ဟူသော မဟာသိမ်၌၎င်း၊ ဝိဟာရသိမ်ကို သုတ်သင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ခဏ္ဍာသိမ်၌၎င်း၊ အောက်ထစ်ဆုံး စတုဝဂ္ဂဂိုဏ်းသံဃာကို စည်းဝေးစေ၍ ပေးရပါမည်။

➤ ပက္ခမာနတ်တောင်းပုံ ပါဠိ ။ ။ အဟံ အယေျ ဧကံ အာပတ္တိံ အာပတ္တိ ဥဿယ

ဝါဒ် သာဟံ အယျေ သံယံ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ ဥဿယဝါဒါယ ပက္ခမာနတ္ထံ
ယာစာမိ။

➤ ဝတ်ဆောက်တည်ပုံ ပါဠိ ။ ။ ဝတ္တံ သမာဓိယာမိ မာနတ္ထံ သမာဓိယာမိ။

➤ ဝတ်ဈာန်ပါဠိ ။ ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပိမိ မာနတ္ထံ နိက္ခိပိမိ။

သံယာမိသိသ်အပ္ပင်ပြီး၏။

အ ခဏ အ ခဏ အ ခဏ

နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍ

ပတ္တဝင်/ပတ္တသန္နိဓယ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပတ္တသန္နိဓယ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တစ်ရက်မျှ အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ၎င်း၊ ဝိကပ္ပနာ
မပြုဘဲ၎င်း၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်ကိုထားခြင်းကို “ပတ္တသန္နိဓယ”ဟုခေါ်သည်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌
ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနီမ (ပုစ္ဆိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သပိတ်ကိုသိုမှီးခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော
အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ပတ္တသိက္ခာပုဒ်နှင့် ပတ္တသန္နိဓယ သိက္ခာပုဒ် ၂-ခု အထူး ။ ။ ဘိက္ခုပါတိမောက်
ပတ္တသိက္ခာပုဒ်၌ ဆယ်ရက်လွန်ခြင်းကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဘိက္ခုနီ ပတ္တသန္နိ
ဓယ သိက္ခာပုဒ်၌ တစ်ရက်မျှလွန်ခြင်းကြောင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးသည်။

အကာလစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➤ အကာလစီဝရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကထိန်ခင်းလျှင် ကထိန်လတို့မှ၎င်း၊ ကထိန်
မခင်းလျှင် သင်္ကန်းကာလမှ၎င်း၊ အခြားကာလ၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်၎င်း၊ သင်္ကန်း
ကာလ၌လည်း ရည်စူး၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်၎င်း “အကာလစီဝရ” မည်၏။

➤ အာဒိဿ ဒိန္န (ရည်ညွှန်း၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်း)ဟူသည်

“လာလာသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဝေဖန်ပါကုန်”ဟု ဆို၍၎င်း၊ “ဤသင်္ကန်းကို သုတ္တန္တိက
စသော ဂိုဏ်းအားလှူပါ၏။ ဤသင်္ကန်းကို အရှင်ဘုရားတို့အား လှူပါ၏”ဟု ဆို၍
၎င်း၊ လှူလိုသောကြောင့် ခြေရင်း၌ထား၍၎င်း၊ လှူအပ်သောသင်္ကန်းသည် “အာဒိဿ
ဒိန္န” (ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော သင်္ကန်း) မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်းဟု ဆောက်တည်၍
ဝေဖန်စေသော ရဟန်းမအား ပယောဂကြောင့် ငုက္ကင်အာပတ် သင့်ပါသည်။ သင်္ကန်း
သည် နိဿဂ္ဂိဖြစ်၍ စွန့်ပြီးနောက် ပြန်ရသော်လည်း ကိုယ်ပိုင်မဖြစ်၊ သုံးစွဲခွင့် မရ၊
ဒါယကာ၏ မူလရည်ရွယ်၍ လှူအပ်ရာဖြစ်သော ဂိုဏ်းထံ ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ပြန်၍ စိုရမည်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌

ထုလွှနန္ဒာ (ပုဋ္ဌါလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်းဟု ဆောက်တည်ပြီး ဝေဖန်စေခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) အကာလသင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) အကာလသင်္ကန်းဟု အမှတ်ရှိသူဖြစ်ခြင်း (၃) ကာလစီဝရ-ဟု ဆောက်တည်ကာ အမြွက်ထောင်သဖြင့် ဝေဖန်စေခြင်း (၄) ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စီဝရပရိဝတ္ထန သိက္ခာပုဒ်

➤ အစ္ဆိန္ဒရဗျ-အရ ကိုယ်တိုင်လုယူရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ထုပ်ထားသော သင်္ကန်းကို လုယူလျှင် အာပတ်တစ်ချက်၊ တစ်ထည်စီနေသော သင်္ကန်းများကို လုယူလျှင် သင်္ကန်းအရေအတွက်အားဖြင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အစ္ဆိန္ဒာဓပဗျ-အရ သူတစ်ပါးကို လုယူခိုင်းရာ၌ အာပတ်သင့်ပုံ

လုယူခိုင်းရာ၌ တစ်ကြိမ်စေခိုင်းခြင်းကြောင့် သင်္ကန်းများစွာကို လုယက်ခိုင်းသော်လည်း အာပတ်တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဋ္ဌါလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းလဲလှယ်ပြီးနောက် လုယူခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ လုယူသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သင်္ကန်းရှင်နှင့် အကျမ်းဝင်ခြင်းကြောင့် လုယူသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဥပသမ္ပန္နဖြစ်ခြင်း (၂) လဲလှယ်အပ်သော သင်္ကန်း၏ ဝိကပ္ပနာလောက်ခြင်း (၃) မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့် လုယူခြင်း၊ (၄) လုယူစေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အညဝိညာပန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိညာဓပတွာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဤမည်သော ဝတ္ထုကို ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့ဟု တောင်းခြင်းကို “ဝိညာပေတွာ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အည ဝိညာဓပဗျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အရှင်မ- အရှင်မ၏ မကျန်းမာခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်း၊ အဘယ်ကို ဆောင်ယူစေလိုပါသနည်းဟု လျှောက်ထားသဖြင့် တောင်းအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုကို ပယ်မြစ်၍ ထောပတ်၊စသော ဝတ္ထုကို၎င်း၊ အခြားဝတ္ထုကို၎င်း ယူလို၍ မူလတောင်းအပ်သော ဝတ္ထုမှ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းခြင်းမျိုးကို “အည ဝိညာပေဗျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တောင်းခြင်းကြောင့် ခုက္ကဋ်၊ ရခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါမိတ် အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ တုလ္လနန္ဒာ (ပုဋိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆိမ္မတစ်ပါးသော ထောပတ်ကိုတောင်းပြီး၍ ထောပတ်မှတစ်ပါးသော ဆိကိုတောင်းခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အမြွက်ထောင်သဖြင့် ယူလိုခြင်း၊ (၂) အခြားဝတ္ထုကို တောင်းခြင်း၊ (၃) ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အညစေတာပန သိက္ခာပုဒ်

➤ အည စေတာပေတွာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မိမိ၏ အပ်စပ်သော ဘဏ္ဍာဖြင့် “ဤမည်သော ဝတ္ထုကို ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့” ဟု ပြော၍ အခြားဝတ္ထုကို လဲလှယ်စေခြင်းကို “အည စေတာပေတွာ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အည စေတာပေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အခြားဝတ္ထုကို ပေးပြီးနောက် အခြားဝတ္ထုကိုလည်း ဆောင်ယူခဲ့လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်ကာ ငါ့အား ဤဝတ္ထုဖြင့် အလိုမရှိ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ပါလော့ဟု ပြော၍ မူလလဲလှယ်စေအပ်ပြီး ဝတ္ထုမှ အခြားဝတ္ထုကို လဲလှယ်စေခြင်းကို “အည စေတာပေယျ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အပြန်သန်ပုံ ။ ။ လဲလှယ်စေခြင်း ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ရခြင်းကြောင့် ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်သော်၎င်း၊ အခြားအဖိုးဖြင့်သော်၎င်း၊ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုသည် နိဿိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါသည်။

ပဌမ သံဃိကစေတာပန သိက္ခာပုဒ်

➤ အညစတ္ထိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အခြားဝတ္ထု အကျိုးငှာ လှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းသည် “အညစတ္ထိက” မည်ပါသည်။

➤ အညဒ္ဓိသိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အခြားဝတ္ထုကို ညွှန်ပြ၍ လှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို “အညဒ္ဓိသိက” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သံဃိကပရိက္ခာရ အရ ။ ။ ဘိက္ခုနီသံဃာအား စွန့်လှူအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ယူရပါမည်။

➤ အည စေတာပေယျ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဤမည်သောဝတ္ထုကို သုံးဆောင်ပါကုန်လော့ဟု လျှောက်၍ ညွှန်ပြ သတ်မှတ်အပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပရိက္ခရာကို လှူအပ်၏။ ထိုညွှန်ပြအပ်သော ဝတ္ထုမှ အခြားဝတ္ထုကို လဲလှယ်စေခြင်းကို “အည စေတာပေယျ” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခုနီမ (ပုဋိလိ) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဝတ္ထုတစ်ခုကို ညွှန်ပြ၍ လှူအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပရိက္ခရာဖြင့် အလှူရှင်ညွှန်ပြအပ်သော ဝတ္ထုမှ အခြားဝတ္ထု

ကို လဲလှယ်စေခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ မဟာဇနိက ပရိက္ခာရ-အရ ။ ဘိက္ခုနီဂိုဏ်းအား စွန့်လွှဲအပ်သော ပရိက္ခရာကို ယူရပါမည်။

➤ ပုဋ္ဌလိက ပရိက္ခာရ-အရ ။ ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးအား စွန့်လွှဲအပ်သော ပရိက္ခရာကို ယူရပါမည်။

ဂရုပါဝုရဏ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂရုပါဝုရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အေးသောအခါ ခြုံရန်ဖြစ်သော ခြုံထည်ကို “ဂရုပါဝုရဏ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဂရုပါဝုရဏကို သုံးစောင်ရန် သင့်လျော်သောကာလ ။ ။ အေးသောအခါ ခြုံရန် ဖြစ်ပါသည်။

➤ စတုက္ကံသ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တစ်ကံသလျှင် လေးကျပ်ရှိသောကြောင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကျပ်တန် ထိုက်သောခြုံထည်ကို “စတုက္ကံသ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ စတုက္ကံသ ပရမံ-၌ စတုက္ကံသ-၏တန်ဖိုး ။ ။ ၁၆-ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အမ္ပတေယျကံသ ပရမံ-၌ အမ္ပတေယျကံသ-၏ တန်ဖိုး ။ ။ ၁၀-ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ သတ်မှတ်ထားသော တန်ဖိုးထက်မြင့်သော အဖိုးတန် ဂရုပါဝုရဏ၊ လဟုပါဝုရဏ တောင်းသင့်သော အလှူရှင် ။ ။ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် ဉာတိများ၊ လိုသမျှတောင်းရန် ဖိတ်ထားသူ ပဝါရိတများ ဖြစ်ပါသည်။

➤ မတောင်းသင့်သော ဂရုပါဝုရဏ၊ လဟုပါဝုရဏ ။ ။ ဂုဏ်တစ်ခုခုကို ကြည်ညို၍ “လိုတာအမိန့်ရှိပါ”ဟု မိမိအား (ဝါ) ဘိက္ခုနီမများအား ပြောကြားဖိတ်ထားသော အလှူရှင်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမး ။ ။ အဘယ်သို့ လျှောက်ထားပါက ဂရုပါဝုရဏ ခြုံထည်ကို တောင်းနိုင်ပါသနည်း။

ဓမ္မေ ။ ။ သီတင်းသုံးဖော်နှင့် ဆွေမျိုးတော်သူ၊ ဖိတ်မံသူတို့မှတစ်ပါး တရားနာရခြင်း

စသော ဂုဏ်ကြောင့် ကြည်ညိုနှစ်သက်၍ “အရှင်မ အလိုရှိရာကို ပြောပါ”ဟု လျှောက်သောရဟန်းမအား အလွန်ဆုံး ၁၆-ကျပ်သာတန်သော ဂရုပါဝုရဏကို တောင်းနိုင်ပါသည်။ ပိုလွန်၍ တောင်းသောရဟန်းမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ရအပ်ပြီးသော ခြုံထည်သည် နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှာနန္ဒာ (ပုဋိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကောသလမင်းကို ကမ္မလာတောင်းခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ (၁) လေးကံသဘောကံ ယုတ်လျော့သော တန်ဖိုးရှိသော ခြံ့ထည်၌ ယုတ်လျော့၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ တောင်းသောရဟန်းမ၊ (၂) လေးကံသမျှသာ တန်သောခြံ့ထည်ကို တောင်းသောရဟန်းမ၊ (၃) ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်မံသူတို့ထံ သူတစ်ပါးအကျိုးငှာ၎င်း၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်၎င်း၊ တောင်းသောရဟန်းမ၊ (၃) ဒါယကာကတန်ဖိုးကြီးသော ခြံ့ထည်ကို တောင်းခိုင်းသော်လည်း တန်ဖိုးနည်းသည့် ခြံ့ထည်ကိုသာ တောင်းသောရဟန်းမ၊ (၅) ရူးသောရဟန်းမ စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ (၁) လေးသော ခြံ့ထည်ဖြစ်ခြင်း (၂) လေးကံသထက် အလွန်ထိုက်တန်သော ခြံ့ထည်ဖြစ်ခြင်း (၃) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အရပ်၌ တောင်းခြင်း (၄) ရခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ လဟူပါဝုရဏ အဓိပ္ပါယ် ။ ပူရာအခါ ခြံ့ရန်ဖြစ်သော ခြံ့ထည်ကို “လဟူပါဝုရဏ”ဟု ခေါ်ပါသည်။(အလွန်ဆုံး ၁၀-ကျပ်တန် ခြံ့ထည်ကိုသာ တောင်းကောင်းပါသည်။)

➤ လဟူပါဝုရဏကို သုံးဆောင်ရန် သင့်လျော်သောကာလ ။ ။ ပူရာအခါ ခြံ့ရန် ဖြစ်ပါသည်။

နိဿိဒ္ဓိ အပ္ပင်္ဂါး၏။

အ အ အ က အ

ပါမိတ္တိယကဏ္ဍ

➤ ဘိက္ခုနီမများ ကျူးလွန်လျှင် ပါမိတ်အာပတ်သင့်၍ ဘိက္ခုမားကျူးလွန်ပါက ခုတ္တန်အာပတ်သင့်သော ပညတ်ဈာန်များ ။ (၁) ကြက်သွန်ဖြူစိမ်း စားခြင်းကို ပညတ်ခြင်း (၂) ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်၌ အမွေးဖယ်ရှားမှုကို ပညတ်ခြင်း (၃) ကခြင်း၊ သိဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းတို့ကို ပညတ်ခြင်း (၄) ဂိလာနမဟုတ်ဘဲ ထီး၊ ဖိနပ်ဆောင်းမှုကို ပညတ်ခြင်း (၅) ဂိလာန မဟုတ်ဘဲ ယာဉ်ဖြင့် သွားမှုကို ပညတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

လသုဏ္ဍဝင်/လသုဏ္ဍသိက္ခာပုဒ်

➤ လသုဏ္ဍ-အရ/ လသုဏ္ဍ အဓိပ္ပါယ် ။ မဂဓတိုင်း၌ဖြစ်သော အမြှောင့်များစွာပါသော ကြက်သွန်ဖြူကို ယူရပါမည်။

➤ လသုဏ္ဍ-အရ မယူရသည့် စားကောင်းသော ကြက်သွန်အမျိုးအစား

(၁) ပလဏ္ဍက-တစ်မြှောင့်သာရှိသော ကြက်သွန်ဝါ၊ (၂) ဘဒ္ဒနက-နှစ်မြှောင့်ရှိသော ကြက်သွန်နီ၊(၃) ဟနိတက-သုံးမြှောင့်ရှိသော ကြက်သွန်စိမ်း၊(၄) စာပ လသုဏ္ဍ ကြက်သွန်မြိတ်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ကြက်သွန်ဖြူပါသော်လည်း စားကောင်းသည့်အရာများ ။ ။ ကြက်သွန်ဖြူ ထည့်ကာ ကောင်းစွာချက်ထားသည့် ဟင်းရည်၊ အသား၊ ဆီ၊ ဆီးယို၊ လက်သုပ် ဟင်းလျာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှန်နွှာ (ပုဗ္ဗိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကြက်သွန်ဖြူကို ဆောင်ယူခြင်း (ဓမ္မေ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) စိမ်းသော ကြက်သွန်ဖြူဖြစ်ခြင်း (၂) စားမျိုးခြင်း။
သမ္မာဓဇလောမ သိက္ခာပုဒ်

➤ သမ္မာဓ-အရ/ သမ္မာဓ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ လက်ကတီးကြားနှင့် ပဿာဝမဂ် အပြင်တို့ကို ယူရပါမည်။

➤ သံဟရာဓပယျ (သံဟရာဝန) အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သင်တုန်းဓား၊ မွေးညှပ်၊ ကတ်ကြေး၊ စသည်တို့တွင် တစ်ခုခုဖြင့်ရိတ်ခြင်း၊ နှုတ်ခြင်း၊ ဖယ်ရှားခြင်းကို “သံဟရာ ဓပယျ” (သံဟရာဝန) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ သမ္မာဓဇလောမ သိက္ခာပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကျဉ်းမြောင်းသော ချိုင်းကြား၊ ပဿာဝမဂ် အပြင်အရပ်တို့၌ အမွေးကို ကပ်ကြေး၊ မွေးညှပ်၊ သင်တုန်းဓား၊ စသည် ဖြင့် ပယ်ရှားလျှင် ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါနိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ အမွေး အရေအတွက်အားဖြင့် ပါနိတ်အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနီမများ (ပုဗ္ဗိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်၌ အမွေး ကို ဖယ်ရှားခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖယ် ရှားစေသော ရဟန်းမအား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) အနာမရှိခြင်း (၂) ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ် ၌ အမွေးကို ဖယ်ရှားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တလယာတက သိက္ခာပုဒ်

➤ တလယာတက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ကြာဝတ်ဆံဖြင့် သော်လည်း ပဿာဝမဂ်အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်းကို “တလယာတက”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက် (ပုဗ္ဗိလီ) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပဿာဝမဂ်အပြင်ကို ပုတ်ခတ်မှု ကို ပြုခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် အဖု
ကိုင်း၊ အနာကိုင်း၊ ပုတ်ခတ်သော ရဟန်းမအား အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အနာမရှိခြင်း (၂) ပဿာဝမဂ်၌ ပုတ်ခတ်မှုကို
ပေးခြင်း (၃) ပုတ်ခတ်မှု အတွေ့ကို သာယာခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဧတုမဋ္ဌကံ သိက္ခာပုဒ်

➤ ချိပ်တောင့်မှတစ်ပါး အခြားဝတ္ထုကို သွင်းလျှင်လည်း အပြစ်ရှိနိုင်ကြောင်း
ဘိက္ခုနီ၏ ပဿာဝမဂ်ကို ချိပ်တောင့်ဖြင့် ထိုးမှုဖြစ်သောကြောင့် ဝတ္ထုကြောင်း
အလိုက် 'ဧတုမဋ္ဌကေ'ဟု မိန့်တော်မူသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကာမရာဂကြောင့် ကြာဝတ်
ဆံကိုလည်း သွင်းသောရဟန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌
အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ပြေပြစ်သော ချိပ်တောင့်ဖြင့် ထိုး
ခြင်းကို သာယာခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဥဂကသုဒ္ဓိကံ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဥဂကသုဒ္ဓိကံ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကျင့်ငယ်ကိုပြုကြောင်း ပဿာဝမဂ်ကိုဆေးခြင်း
ကို "ဥဂကသုဒ္ဓိကံ"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ နွင့်ဖြူသော ပမာဏ ။ ။ လက်နှစ်ဆစ် (တစ်ချောင်းသွင်းလျှင် နှစ်ဆစ်၊ နှစ်
ချောင်း သွင်းလျှင် တစ်ဆစ်စီသာ) ဖြစ်ပါသည်။

➤ နွင့် မဖြူသော ပမာဏ ။ ။ နှစ်ဆစ်ထက်အပိုအလွန် (တစ်ချောင်းသွင်းလျှင်
နှစ်ဆစ်ထက် အပိုအလွန်၊ နှစ်ချောင်းသွင်းလျှင် တစ်ဆစ်စီထက် အပိုအလွန် သုံးချောင်း
စသည်) ဖြစ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဆေးရာအခါ၌ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့် အပြန်အကျယ်
အားဖြင့် သုံးခုမြောက်လက်ချောင်း၏ အဖျားတစ်ဆစ်ကိုင်း၊ အနက်အားဖြင့် လက်
တစ်ချောင်း၏ သုံးခုမြောက် အဆစ်တိုင်အောင်ငင်း၊ သွင်းသောရဟန်းမမှာ ပါစိတ်
အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သက္ကတိုင်း (နိခါန်း) ၌ အညတရ
ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အလွန်နက်စွာ ရေဆေးမှုကို ယူခြင်း (ဝတ္ထု)
ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့် လက်
နှစ်ဆစ်ထက် ပိုလွန်ကာ သွင်းသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

ဥပတိန္ဒန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘုဒ္ဓန္တဿ-အရ ။ ။ အောရဋ်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို စားသောရဟန်းကို ယူရပါမည်။

➤ ပါနီယ-အရ ။ ။ ရေသက်သက်ကို၎င်း၊ ရက်တက်ရည်၊ နို့စမ်း၊ ပျားရည်၊ နို့ရည်၊ စသည်တို့ကို၎င်း ယူရပါမည်။

➤ ဝိဇ္ဇပန-အရ ။ ။ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော ယပ်ဖြင့် ခပ်ပေးခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ပါနီယ၊ ဝိဇ္ဇပန-တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ကိုင်ကာ ဟတ္ထပါသ်၌ တည်နေလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဋိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ စားသောရဟန်း၏ အနီး၌တည်နေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ “ဤအရည်ကို သောက်ပါကုန်၊ ဤယပ်ဖြင့် ယပ်ခတ်ပါကုန်”ဟု လျှောက်၍ ကိုယ်တိုင်ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကို ပေးခိုင်းသည်ဖြစ်စေ၊ လူ သာမဏေကို အနီး၌တည်နေစေခြင်းအကျိုးငှာ စေခိုင်းသော ရဟန်းမ၊ ရှေးသော ရဟန်းမ-တို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) စားဆဲဖြစ်သော ရဟန်း၏ ဟတ္ထပါသ်၌ တည်ခြင်း (၂) သောက်ရေကိုဖြစ်စေ၊ ယပ်ကိုဖြစ်စေ၊ ကိုင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အာမကညေ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိညတ္တာ-အရ မတောင်းကောင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် အမိကိုသော်မှ မတောင်းကောင်းပါ။

➤ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပုံ ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ တောင်းခြင်းသည်၎င်း၊ စားခြင်းသည်၎င်း၊ လိုရင်းပမာဏဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တိုင်တောင်း၍ အခြားသူကို လှော်ခြင်း၊ စသည်ကို ပြုခိုင်း၍သော်၎င်း၊ အခြားသူကို တောင်းခိုင်းပြီး ကိုယ်တိုင်လှော်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြု၍သော်၎င်း၊ ယူသောအခါမှစ၍ သွားတို့ဖြင့် ဝါးနေသည့်တိုင်အောင် ပယောဂ အားလုံးတို့၌ ခုက္ကင်အာပတ်၊ စားမျိုးတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရစေကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း)၌ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခုနီမ (ပုဋိလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ စပါးစိမ်းကို တောင်းခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကင်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း၊ အခြားသူကသော်၎င်း၊ တောင်း

ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ရအပ်သော စပါးစိမ်းကို လှော်ခြင်းစသည်ကို ကိုယ်တိုင်ပြု၍ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးကို ပြုစေ၍ဖြစ်စေ စားသောရဟန်းမ၊ အခြားရဟန်းမက တောင်းခြင်းကြောင့် ရအပ်သော စပါးစိမ်းကို ကိုယ်တိုင်လှော်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြု၍၎င်း၊ ပြုစေ၍၎င်း၊ စားသော ရဟန်းမတို့မှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ အနာရောဂါရှိ၍ ခွေးအောင်းရန် တောင်းသော ရဟန်းမ၊ မတောင်းဘဲရသော စပါးစိမ်းကို နဝကမ္မ အကျိုးငှာ လက်ခံသောရဟန်းမ၊ ဆွေမျိုးတော်သူ ဖိတ်ခံသူတို့ထံ ပဲနောက်၊ မတ်ပဲ၊စသော ပဲကို တောင်းသောရဟန်းမ ရှေးသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) စပါး ၇-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော စပါးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ တောင်းခြင်း၊ (၂) ရခြင်း (၃) လှော်ခြင်းစသည် တို့ကို ကိုယ်တိုင်ပြု၍ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကို ပြု၍ဖြစ်စေ စားမျှခြင်း။

ပဌမ ဥစ္စာရ အဇ္ဈန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိယာသ-အရ ။ ။ လုပ်ဆေးရည်ကို၎င်း၊ ဝါးအပ်ပြီးသော ခန့်ပူကို၎င်း၊ ခံတွင်းမှထုတ်ပစ်အပ်သော အနီး၊ စားဖတ်အကြွင်းအကျန် အားလုံးကို၎င်း၊ ယူရမည်။

➤ ကုဋ္ဌနုဒ် ပါကာရ အထူး ။ ။ အိမ်၊ ကျောင်းတို့၏နံရံကို “ကုဋ္ဌ”ဟု ခေါ်ပါ သည်။ အိမ်၊ ကျောင်းတို့၏ ဝင်းအကားကို “ပါကာရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဇ္ဈိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ နံရံပြင်ဘက်၌ စွန့်ပစ်ခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ ကြည့်၍သော်၎င်း၊ မသုံးစွဲအပ်သော အရပ်၌ သော်၎င်း၊ စွန့်ပစ်သော ရဟန်းမ၊ ရှေးသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ကျင်ကြီးစသည်ဖြစ်ခြင်း (၂) မကြည့်ရှုခြင်း (၃) အသွားအလာများသော အရပ်ဖြစ်ခြင်း (၄) နံရံပြင်ဘက် တံတိုင်းပြင်ဘက် ဖြစ် ခြင်း (၅) ကိုယ်တိုင်စွန့်ပစ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို စွန့်ပစ်စေခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ ဥစ္စာရအဇ္ဈန သိက္ခာပုဒ်

➤ တရိဓဇာ-အရ ။ ။ လယ်၊ ဖုန်းခြံ၊စသော အာရပ်၊ အမှတ်မထားတစ်ပါးပါး သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စိမ်းစိုသောအရပ်တို့ကို ယူရပါမည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသောရဟန်းမ (ပုဇ္ဈိလီ) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျင်ကြီးစသည်ကို စိမ်းစိုသော အရပ်၌စွန့်ခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ စိမ်းစိုသောအရပ်၌ မစိမ်းစိုသောအရပ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ စွန့်သောရဟန်းမ၊ စွန့်အပ်ပြီးသော လယ်၌၎င်း၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ပြော၍၎င်း၊ စွန့်သောရဟန်းမ၊ ဣသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

နစ္စင်္ဂိတ သိက္ခာပုဒ်

➤ နစ္စ+ဂိတ+ဝါဒိတ အဇ္ဈေး ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဝေါင်းတို့၏ ကခြင်းကိုလည်း “နစ္စ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သီချင်းသံကိုလည်း “ဂိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ရေစည်တီးသံကိုလည်း “ဝါဒိတ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ နစ္စ-အရ ။ အယုတ်ဆုံး ဥဝေါင်းကမ္မမှ စ၍ ကခြင်းမှန်သမျှကို ယူရမည်။

➤ ဂိတ-အရ ။ အယုတ်ဆုံး တရားကို သီချင်းဆိုခြင်းမှ စ၍ သီချင်းသီဆိုမှုမှန်သမျှကို ယူရပါမည်။ ➤ ဝါဒိတ-အရ ။ အယုတ်ဆုံး ရေစည်ပုတ်ခတ်မှုမှစ၍ တီးမှုတ်မှု မှန်သမျှ ကို ယူရပါမည်။

➤ ဝါဒိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ နစ္စ၊ ဂိတ၊ ဝါဒိတ-တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှာ သွားသောရဟန်းမအား ခြေလှမ်းတိုင်း ဝုက္ကဋ်အာပတ်၊ မြင်လောက်ကြားလောက်ရာ အရပ်ရောက်၍ ကြည့်ရှုနားထောင်ရာ၌ ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါနိ) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂို ရဟန်းမများ (ပုဏ္ဏိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကခြင်းစသည်တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ကျောင်းတွင်းရှိ စေတီတော်ကို အဆို၊ အက၊ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်လိုလျှင် ရဟန်းတော်များ အမြင်လွတ်စေရန် လူဝါယကာတို့က လျှောက်ထားနည်း အရှင်ဘုရားတို့၏ စေတီအား ဆည်းကပ်မှုကို ပြုစု-ဟု လျှောက်ရမည်။

➤ ရဟန်းတော်များက ဖြန့်လည်ဖြောဆိုနည်း ။ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှုသည် ကောင်း၏-ဟု ပြောရပါမည်။

➤ ခွဲကြည့်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ မိမိကျောင်း၌ နေ၍၎င်း၊ မိမိ၏ တည်ရာအရပ်သို့ ရောက်လာသည်ကို၎င်း၊ လမ်းသွားရင်း ခရီးရင်ဆိုင်ကြုံ၍၎င်း၊ ဘေးရန်ကြောင့် ပွဲသဘင်ရှိရာ အရပ်သို့ ဝင်ပြေးရင်း၎င်း ကြည့်ပါက အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) နစ္စစသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း (၂) သွားခြင်း (၃) ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရတ္တန္တကာရဝဂ်/ ရတ္တန္တကာရ သိက္ခာပုဒ်

➢ အပ္ပဒိပ-အရ/ အပ္ပဒိပ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆီမီးရောင်၊ လရောင်၊ နေရောင်၊ မီးဖိုမှ မီးရောင်တို့တွင် တစ်ခုခုသော အရောင်ဖြင့် မထွန်းလင်းအပ်သော အရပ်ကို 'အပ္ပဒိပ' ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ရတ္တန္တကာရ အပ္ပဒိပ-၌ ဒိပ-အရ ။ ။ ဆီမီးရောင်၊ လရောင်၊ နေရောင်၊ မီးဖိုမှ မီးရောင်တို့တွင် တစ်ခုခုသော အရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းအပ်သော အရပ်ကို ယူရပါမည်။

➢ ပုရိသ-အရ ။ ။ အတူတကွ တည်နေခြင်းငှာ၎င်း၊ အတူတကွ စကားပြောခြင်းငှာ၎င်း၊ တတ်သိနားလည်သော လူ့ယောက်ျားကို ယူရပါမည်။

➢ သန္တိဋ္ဌယျ (သန္တိဋ္ဌန) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဟတ္ထပါသ်၌ ရပ်တည်ကာမျှကို "သန္တိဋ္ဌယျ" (သန္တိဋ္ဌန) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ သလ္လပေယျ (သလ္လပန) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဟတ္ထပါသ်၌ တည်၍ အိပ်၌ရှိသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းကို "သလ္လပေယျ" (သလ္လပန) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုစ္ဆိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ယောက်ျားနှင့်အတူ အနီး၌ တည်နေခြင်း (ဧတ္ထ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ညဉ့်မှောင်မိုက်ခြင်း (၂) ယောက်ျား၏ ဟတ္ထပါသ်၌ ရပ်တည်၍ စကားပြောခြင်း (၃) အဖော် မရှိခြင်း (၄) ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ကို ရှဉ့်သူဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ပဋိစ္ဆေဒနာကာသ သိက္ခာပုဒ်၌ ပဋိစ္ဆေဒ ဩကာသ-အရ ။ ။ နံရံစသော အကာတို့တွင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အကာဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော အရပ်ကို ယူရပါမည်။

ဓူတိယိက ဥပယျာဇန သိက္ခာပုဒ်

➢ ပြန်လွှတ်ရခြင်းအကြောင်း ။ ။ မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့် "သင် သွားတော့"ဟု အဖော်မကို ပြန်လွှတ်ပါသည်။

➢ ဥပယျာဇန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့် "သင် သွားတော့"ဟု အဖော်မကို ပြန်လွှတ်ခြင်းကို "ဥပယျာဇန"ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ပြန်လွှတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပြန်လွှတ်ခံရသော ရဟန်းမက မိမိ၏ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဓုက္ကဋ်အာပတ်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်ပြီးလတ်

သော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ယောက်ျားနှင့်အတူ အနီး၌တည်နေခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

အနာပုစ္ဆာပက္ခမနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ပုဓေသတ္တ-အရ ။ ။ အရုဏ်တက်ချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်ချိန်တိုင်အောင် ကာလကို ယူရပါမည်။

➤ အာသန-အရ ။ ။ တင်ပလွင်ဖွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေရာအရပ်ကို ယူရပါမည်။

➤ သာမိဇက အနာပုစ္ဆာ ပက္ခမဗျ-၌ သာမိက-အရ ။ ။ အမျိုးအမိမ့်၌ တတ်သိ နားလည်သော လူကို ယူရပါမည်။

➤ ပန်စြာရမည့် ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ထိုအမျိုး (ဝါ) ထိုအမိမ့်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သာ တတ်သိနားလည်သူ လူကို ပန်စြာရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အမိုးအတွင်း၌ ထိုင်ပြီး၍ မိုးမစွတ်အပ်သော အရပ်ကို လွန်စေသော ရဟန်းမအား၎င်း၊ လွင်တီးခေါင်၌ ၁၂-တောင်ဥပစာကို လွန်စေသော ရဟန်းမအား၎င်း၊ ပထမခြေလှမ်း၌ ဒုက္ကဋ်၊ ဒုတိယခြေလှမ်း၌ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ မပန်ပြောဘဲ ဖဲသွားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ မပန်စြာဘဲ ဖဲသွားကောင်းသော အရပ် ။ ။ မပြောင်းရွှေ့အပ်သော အရပ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ မပန်စြာသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဂိလာနဖြစ်သော ကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ပုရောဟတ္တဖြစ်ခြင်း (၂) ရွာတွင်း၌ထိုင်ခြင်း (၃) ထိုင်နေရာ၏ တင်ပလွင်ဖွဲ့ခွေလောက်သော အရပ်ဖြစ်ခြင်း (၄) မပန်ပြောခြင်း (၅) ဥပစာရကို လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အနာပုစ္ဆာ အဘိနိသိဓနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ပစ္ဆာဘတ္တ-အရ ။ ။ မွန်းတည့်ချိန် လွန်ပြီးသည်မှစ၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကာလကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ထိုင်ပြီးသွားသော ရဟန်းမအား အာပတ်တစ်ချက်၊ မထိုင်ဘဲ လျောင်းပြီးသွားသော ရဟန်းမအား အာပတ်တစ်ချက်၊ ထိုင်ပြီး၊ လျောင်းပြီး သွားသော

ရဟန်းမအား ပါစိတ်စာပတ် နှစ်ချက်သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှာနန္ဒာ (ပုဏ္ဏိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နေရာ၌ထိုင်ခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့်ပညတ်သည်။

➤ အာပတ်မသင့်သော အရပ်/ ထိုင်ကောင်း ဧညောင်းကောင်းသော အရပ် အမြဲခင်းထားအပ်သော အရပ်၌ ထိုင်ပါမူ အာပတ် မသင့်ပါ။

အနာပုဏ္ဏာ သန္တရဏ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိကာလ-အရ ။ ။ နေဝင်သည်မှစ၍ နောက်နေ့ အရုဏ်မတက်မီ အချိန်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဧသဗျ-အရ ။ ။ တောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် သစ်ရွက်အခင်းကိုလည်း ယူရမည် ပရဉ္စန္ဒာပနက သိက္ခာပုဒ်

➤ ဒုဂ္ဂဟိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ပြောဆိုအပ်သော စကားမှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ယူအပ်သော စကားသည် “ဒုဂ္ဂဟိတ” မည်ပါသည်။

➤ ဥပဓာရိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မှတ်သားအပ်သော စကားမှတစ်ပါးသော အခြင်း အရာအားဖြင့် ယူအပ်သောစကားသည် “ဥပဓာရိတ” မည်ပါသည်။

➤ ကဲ့ရဲ့စမြဲခံ့စိုဉ်း ။ ။ “အရှင်မ တပည့်တော်သည် အရှင်မကြီးကို ရိုရိုသေသေ မလုပ်ကျွေးဘူးတဲ့”စသော နည်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) မကောင်းသဖြင့် မှတ်ယူအပ်သည်ဖြစ်ခြင်း (၂) ကဲ့ရဲ့စေခြင်း (၃) ကဲ့ရဲ့ခံရသူက ရဟန်းမဖြစ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရအသိသပန သိက္ခာပုဒ်

➤ နိရယ (ငရဲ) ဖြင့် ကျိန်ဆဲပုံ ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်ရပါစေသော၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ပါစေသတည်း စသော စကားတို့ကို ပြောဆိုလျက် ကျိန်ဆဲခြင်းသည် ငရဲဖြင့် ကျိန်ဆဲသည် မည်၏။

➤ ဗြဟ္မစရိယဖြင့် ကျိန်ဆဲပုံ ။ ။ လူဝတ်ကြောင်မ ဖြစ်ရပါလို၏၊ လူဝတ်ကြောင်မ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊စသော စကားတို့ကို ပြောဆိုလျက် ကျိန်ဆဲခြင်းသည် ဗြဟ္မစရိယ ဖြင့် ကျိန်ဆဲသည် မည်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ စက္ကကာဠိ (ပုဏ္ဏိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကျိန်ဆဲခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်သည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ အနက်၊ ပါဠိ၊ ဆုံးမမှုကို ရှေးရှု၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းမ၊ ရူးသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ငရဲ၊ မြတ်သောအကျင့်တို့ဖြင့် ကျိန်ဆဲခြင်း (၂) လူနားမ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) အတ္တပုရေက္ခာရ၊ ဓမ္မပုရေက္ခာရစသည် မရှိခြင်း။

ဧရာဝတီ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ကိုယ်ကို ထုရုံသာ ထု၍ မငိုလျှင်၎င်း၊ ငိုရုံသာငို၍ မထုလျှင်၎င်း၊ ဂုဏ်တရားပတ် သင့်ပါသည်။ ထုလည်း ထု၊ ငိုလည်း ငိုလျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ စဏ္ဍာကာဠိ (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိကိုယ်ကို ထု၍ငိုခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဉာတိဗျဿန၊ ရောဂဗျဿန၊ ဘောဂဗျဿန တို့ တွေ့ထိနှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် ငိုရုံသာ ငိုပြီး မထု မခိုက်လျှင် အာပတ်မသင့်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ (၁) မိမိကိုယ်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ (၂) ငိုခြင်း။

နဂ္ဂဝင်/နဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်

➤ နဂ္ဂါ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခါးဝတ်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရုံဖြစ်စေ၊ တစ်ထည်ထည်မျှ မပါသူ ကို “နဂ္ဂါ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အဝတ် မပါဘဲ ရေချိုးသောရဟန်းမစား လုံ့လပယောဂ ပြုတိုင်း ဂုဏ်တရားပတ်၊ ရေချိုးပြီးသောအခါ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ဘိက္ခုနီမများ (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ အဝတ်မဆီး အချည်းနှီး ရေချိုးခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဧဝေတံနှင့်အညီ ကိုယ်လုံးတည်းရွတ်၍ ဧရုဇ်းနိုင်သော ရဟန်းမ၏ အနာပတ္တိ ကာလ ။ ။ ရေသနုတ်သင်္ကန်းပျောက်ပျက်ရာအခါ၊ အဖိုးတန်အဝတ်ကို တွေ့၍ ခိုးသူ တို့ ယူကုန်ရာ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ခွင့်ပြု တော် မူအပ်ပြီးသော အကြောင်းမရှိခြင်း၊ (၃) ရေချိုး၍ ပြီးဆုံးခြင်း။

ဝိသိဇ္ဇေတော သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝိသိဇ္ဇေတော အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မကောင်းသဖြင့် ချုပ်ထားသော သင်္ကန်းကို တစ်ဖန် ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှာ ဖြေခြင်းကို “ဝိသိဇ္ဇေတော”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အနန္တရာယိကိနီ-၌ ယူရမည့်အန္တရာယ် ။ ။ မီး၊ ရေ၊ မင်းစသော အန္တရာယ် ဆယ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို ယူရပါမည်။

➤ ဧတူဟပဉ္စာဟာ-အရ ။ ။ ဖြေအပ်ရာနေ့မှ စ၍ ငါးရက်တို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ငါးရက်လွန်ပြီးနောက် “မချုပ်တော့ဘဲ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ

ကြောင့်ကြ မပြုတော့အံ့”ဟု တာဝန်ပိရိယကို ချပြီးကာမှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှန်နှာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းကိုဖြေပြီးနောက် မချုပ်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော (အနာပတ္တိ) ရဟန်းမများ ။ ။ အန္တရာယ်ရှိသဖြင့် ရွာမှီးသော်လည်း ဘာကိုမျှ မရ၊ ချုပ်နေစဉ်မှာလည်း ငါးရက်ကျော်လွန်သွားသော ရဟန်းမ၊ မကျန်းမာသောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ် သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေခြင်းငှာ လုံ့လမပြုသော ရဟန်းမ၊ ဣသောရဟန်းမ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၅-ပါး ။ ။ (၁) ဝတ်ရုံလောက်သော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ရဟန်းမ၏ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း (၃) ချုပ်ခြင်းငှာ ဖြေခြင်း၊ ဖြေစေခြင်း (၄) ငါးရက်ကို လွန် ခြင်း (၅) လုံ့လကို ချခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သယံဋီဇာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ သယံဋီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ချုပ်စပ်အပ်သော သင်္ကန်းငါးထည်သည် “သယံဋီ” မည်ပါသည်။

➤ သံဃာဋီ-အရ ။ ။ သုံးစွဲခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သော်၎င်း၊ နေလှမ်းခြင်း၏အစွမ်း ဖြင့်သော်၎င်း၊ ချုပ်စပ်အပ်သောကြောင့် တိစီဝရိတ်၊ ရေသနုတ်၊ ရင်စည်းတဘက်ဟူ သော သင်္ကန်း ငါးထည်ဟူ၍ကို ယူရပါမည်။

➤ တိက္ခာနိမိတို့ ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းငါးထည်သရုပ် ။ ။ (၁) သင်းပိုင် (၂) ကေသီ (၃) ဒုကုဋ် (၄) ရေသနုတ် (၅) ရင်လွမ်းတဘက်-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ (ပဉ္စာဟိကာ) သယံဋီဇာရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တိစီဝရိတ်၊ ရေသနုတ်၊ ရင်စီး တဘက်၊ ဟူသော သင်္ကန်းငါးထည်တို့ကို သုံးစွဲခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ နေလှမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ငါးရက်တစ်ကြိမ် လဲလှယ်ဝတ်ရုံခြင်းကို “သယံဋီဇာရ”ဟု ခေါ်သည်။

➤ အတိက္ကာမေဗျ ပါစိတ္တိယံ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ခြောက်ခုမြောက် အရက် တက်ချိန်၌ သင်္ကန်းတစ်ထည်ကို သုံးစွဲခြင်း၊ နေလှမ်းခြင်းဖြင့် မလဲလှယ်လျှင် ပါစိတ် အာပတ်တစ်ချက်၊ သင်္ကန်းငါးထည်တို့ကို မလဲလှယ်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် ၅-ချက် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်းမ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ သင်္ကန်းကိုထား၍ သင်းပိုင် နှင့်တကွ အပေါ်ခြုံဖြင့် ဇနပုဗ္ဗဒေသစာရီ ဖဲသွားခြင်း (ဝဇ္ဇာ)ကြောင့် ပညတ်သည်။

➤ အာပတ် သေင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ငါးသင်္ကန်း

သည် တန်ဖိုးကြီး၏၊ ခိုးသူဘေးဖြစ်ရာအခါ၌ ဆောင်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းဟု ကြံ
ကာ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း၊ ငါးရက်လွန်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) သင်္ကန်းငါးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်ဖြစ်
ခြင်း (၂) ငါးရက်လွန်ခြင်း (၃) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း (၄) မလဲ
လှယ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စီဝရသင်္ကမနိယ သိက္ခာပုဒ်

➤ စီဝရသင်္ကမနိယ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဥစ္စာရှင်ထံ ခွင့်မပန်ဘဲ တိတ်တိတ်ယူဝတ်ပြီး
နောက် မိမိထံ၌ အမြဲမထားနိုင်ဘဲ ပြောင်းရွှေ့၍ ပြန်ပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည်
“စီဝရသင်္ကမနိယ” မည်ပါသည်။

➤ ဓာစရဗျ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ပြောင်းရွှေ့ထိုက်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်
ခြင်း၊ ရုံခြင်းပြုလျှင် ပါပိတိအာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန) ၌
အညတရ ဘိက္ခုနီမ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကိုယူကာ
မပန်ပြောဘဲ ရုံခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်စေသာ (အနာပတ္တိ) ရဟန်းမမျှား ။ ။ သင်္ကန်းရှင်က ပေး
အပ်သော သင်္ကန်းကို၎င်း၊ သင်္ကန်းရှင်ကို ပန်ပြော၍၎င်း၊ ဝတ်ရုံသော ရဟန်းမ၊ သင်္ကန်း
ပျောက်ပျက်၍ ဝတ်ရုံသော ရဟန်းမ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဝတ်ရုံသော ရဟန်းမ၊ ရွှေ
သော ရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ပြောင်းရွှေ့ထိုက်သော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂)
ရဟန်းမ၏ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း(၃) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း (၄) ဆောင်ထားခြင်း

ဂဏာစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂဏာ-အရ ။ ။ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ယူရပါမည်။

➤ စီဝရလာဘ်-၌ စီဝရ-အရ ။ ။ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော ခေါမ၊
စသော သင်္ကန်း ၆-ထည်တို့တွင် ကပ်ထည်ထည်သော သင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။

➤ စီဝရလာဘ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အယုတ်ဆုံး ဝိကပ္ပနာ လောက်သော ရအပ်သော
သင်္ကန်းသည် “စီဝရလာဘ” မည်ပါသည်။

➤ အန္တရာယ ကစရဗျ-၌ အန္တရာယ်ဖြင့် ။ ။ ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ဒါယကာ
တို့က သင်္ကန်းလှူမည်ဟု ကြားလျှင် မလှူနိုင်လောက်အောင် အားထုတ်ခြင်းကို
အန္တရာယ်ပြုသည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါပိတိအာပတ် သင့်ရာအခါ ။ ။ ရဟန်းမ၏ စကားကြောင့် အလှူရှင်တို့က

မလ္လတော့ကုန်အံ့ဟု ဆုံးဖြတ်သောအခါ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဗ္ဗိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဂိုဏ်း၏ သင်္ကန်းလာဘ်၌ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ရဟန်းမများ ။ ။ အဖိုးချိုရာအခါ၌ လှူကြဟု အကျိုးကို ပြ၍ တားမြစ်သောရဟန်းမ၊ ဇနီးသောရဟန်းမတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ဝိကပ္ပနာလောက်သော နောက်ဆုံးသင်္ကန်း ဖြစ်ခြင်း (၂) ဘိက္ခုနီသံဃာအပေါ်၌ ညွတ်ပြီးခြင်း (၃) အာနိသင်ကိုပြုခြင်းနှင့် ကင်း၍ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပဋိဇာဟန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓမ္မိကစိဝရဝိဘင်္ဂ ဖြစ်ပုံ ။ ။ သမဂ္ဂသံဃာသည် အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းဝေဖန်မှုသည် “ဓမ္မိကစိဝရဝိဘင်္ဂ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ တရားနှင့်လျော်သော သင်္ကန်းဝေဖန်ပုံ ။ ။ သမဂ္ဂသံဃာသည် အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းဝေဖန်ခြင်းသည် “တရားနှင့်လျော်သော သင်္ကန်းဝေဖန်ပုံ” ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဗ္ဗိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ တရားနှင့်လျော်သော သင်္ကန်းဝေဖန်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အကျိုးကိုပြု၍ တားမြစ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) သင်္ကန်းဝေဖန်ခြင်း၏ တရားနှင့်လျော်ခြင်း (၂) တရားနှင့်လျော်၏ဟု အမှတ်ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း (၃) အကျိုးနှင့်ကင်း၍ တားမြစ်ခြင်း

စိဝရဝါန သိက္ခာပုဒ်

➤ သမဏစိဝရ-အရ ။ ။ ကပ္ပဝိန္ဗူ ထိုးပြီးသော ဝတ်ရုံလောက်သော သင်္ကန်းကို ယူရပါမည်။

➤ အဝါရိက-အရ ။ ။ မိဘမှတစ်ပါး အခြားသော လူများကို ယူရပါမည်။

➤ သင်္ကန်းဝေးကောင်းသူများ ။ ။ သီတင်သုံးဖော်ငါးဦးနှင့် အဓိ အဖတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဓဇေယျ-ပေးခြင်းဟူသည် ။ ။ လှူသောအားဖြင့် ပေးခြင်းမဟုတ်၊ စွန့်သောအားဖြင့် ပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အိမ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင်အား ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းကို ပေးခြင်း (ဝဇ္ဇာ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ မိဖုတ်အား အပိုင်စွန့်၍ ပေးသောရဟန်းမ၊ အခိုက်အတန့် ငှားသောအားဖြင့် ပေးသောရဟန်းမ၊ ရွှေသောရဟန်းမတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) သီတင်းသုံးဖော်ငါးဦးနှင့် မိဖုတ်မှတစ်ပါး အခြားသူတို့အား ပေးခြင်း၊ (၃) အခိုက်အတန့် ပေးခြင်းမျိုး မဟုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကာလ အတိက္ခမနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ခုဗ္ဗလစီဝရပစ္စာသာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်လျှင် လှူပါမည်ဟု ဤမျှလောက်သော စကားကို ကြား၍ သင်္ကန်းရရန် အလိုအာသာဖြစ်ခြင်းကို “ခုဗ္ဗလစီဝရ ပစ္စာသာ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ စီဝရကာလသမယ အတိက္ကာမေယျ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မိုးလပတ်လုံးနေပြီးသော ရဟန်းမတို့သည် ကာလသင်္ကန်းဝေဖန်လတ်သော် “အရှင်မတို့ ဆိုင်းငံ့ကြပါကုန်၊ သံဃာ၏ သင်္ကန်းမျှော်လင့်ချက်သည် ရှိပါသေး၏”ဟု ပြော၍ သင်္ကန်းဝေဖန်ခြင်း၊ သင်္ကန်းကာလကို ကျော်လွန်စေခြင်းကို “စီဝရကာလသမယ အတိက္ကာမေယျ”ဟု ဆိုပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကထိန်မခင်းလျှင် မိုးလ၏နောက်ဆုံးလ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် ကထိန်နှုတ်ရာနေ့ကို ကျော်လွန်သောရဟန်းမအား ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အားနည်းသောသင်္ကန်း၌ဖြစ်သော အလိုအာသာဖြင့် သင်္ကန်းကာလအခါကို ကျော်လွန်စေခြင်း (ဝဇ္ဇာ)ကြောင့် ပညတ်သည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ရဟန်းမများ ။ ။ လှူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်ဟု လျှောက်သော်လည်း ယခုအခါ ဒါယကာတို့၏ ဝါသည် ဖြစ်တော့လတုံ့ဟု၎င်း၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော ယောက်ျားလားခဲ့သော် ဧကန်လျှလိမ့်မည်ဟု၎င်း၊ အကျိုးကိုပြု၍ တားမြစ်သော ရဟန်းမ၊ ရွှေသော ရဟန်းမတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) အားနည်းသော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) အားနည်းသော သင်္ကန်းဟု အမှတ်ရှိသူဖြစ်ခြင်း (၃) အကျိုးနှင့်ကင်း၍ တားမြစ်ခြင်း။

ကထိနုဒ္ဓါရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓမ္မိက ကထိနုဒ္ဓါရဖြစ်ပုံ ။ ။ ကထိန်အာနိသင်ခေတ်အတွင်း အကာလသင်္ကန်းကို လှူလိုသော ဒါယကာသည် ကထိန်အာနိသင်ဖြစ်သော သင်္ကန်းတို့ထက် များသည်

ဖြစ်စေ၊ တန်းတူဖြစ်စေ၊ သင်္ကန်းတို့ကို ယူလာ၍ ပုရိမဝါကျွတ်သူ၊ ပစ္ဆိမဝါကျွတ်သူ မရွေး စားလုံးသော ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ခင်းပြီးကထိန်ကို ဥတ္တိဒုတ်ယ ကမ္မဝါစာ ဖြင့် နှုတ်ခြင်းမျိုးကို “ဓမ္မိက ကထိန်ဒွါရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိန်ကို တစ်ပန်နှုတ်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်

ဝါယကာက မူလကထိန်အာနိသင် လာဘ်လာဘနှင့် တန်းတူသော်၎င်း၊ အပို အလွန်သော်၎င်း၊ သံဃာအား လျှာလိုသည်ဟု လျှောက်ထားခြင်းကြောင့် သံဃာအတွက် အကျိုးများမှုကို ရည်ရွယ်၍ ကထိန်နှုတ်ရပါသည်။

➤ တရားနှင့် မလျော်သော ကထိန်နှုတ်ခြင်း ။ ။ ကထိန်နှုတ်ခြင်းကြောင့် ရရှိ မည့် လာဘ်သည် ကထိန်အာနိသင်လာဘ်အောက် နည်းနေလျှင် တရားနှင့် မလျော် သော ကထိန်နှုတ်ခြင်း မည်ပါသည်။

➤ တရားနှင့်လျော်သော ကထိန်နှုတ်ခြင်း ။ ။ ကထိန်နှုတ်ခြင်းကြောင့် နောက် ထပ် ရရှိမည့် လာဘ်က ကထိန်အာနိသင်လာဘ်ထက် များသော်၎င်း၊ တန်းတူသော် ၎င်း၊ ဖြစ်မှ တရားနှင့်လျော်သော ကထိန်နှုတ်ခြင်း မည်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှန်နမ္ဘာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ကထိန်နှုတ်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

တုဝဋ္ဋဝဂ်/ ဧကမဉ္စတုဝဋ္ဋနု သိက္ခာပုဒ်

➤ အပြစ်ဖြစ်နိုင်သော နှစ်ပါး တစ်ညောင်စောင်း အိပ်ပုံ

➤ ဧကမဉ္စတုဝဋ္ဋနု အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းမနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်က အိပ်ပြီး၍ ထမသွားသေးဘဲ အခြားတစ်ယောက်က အိပ်ခြင်း၊ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ပြိုင် နက် အိပ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသောရဟန်းမ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းမနှစ်ယောက် ညောင် စောင်း တစ်ခုတည်း၌ အိပ်ခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်အောင်အိပ်ပုံ ။ ။ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်က အိပ်ပြီး တစ်ယောက် က ထိုင်နေလျှင်၎င်း၊ နှစ်ယောက်စလုံး ထိုင်နေလျှင်၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) ညောင်စောင်းတစ်ခုတည်း ဖြစ်ခြင်း (၂) နှစ်ယောက်စလုံး အိပ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဧကမ္မာရဏ တုဝဋ္ဋနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ဧကမ္မာရဏ ပါဝုရဏ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ကုန်သော အမြုံ၊ အခင်း

ဖျာ၊ သင်ဖြူစသည်တို့၏ တစ်ဖက်အစွန်းကိုခင်း၍ တစ်ဖက်အစွန်းကို ခြံခြင်းသည် “ဧကတ္ထရဏ ပါဝရဏ” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်ဆန်ပုံ ။ ။ အခြံကိုပင်ခင်းပြီး အခင်းကိုပင်ခြံ၍ အိပ်ကုန်သော ရဟန်းမတို့အား ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ရဟန်းမ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို အကြောင်းပြု၍ အခင်းအခြံတစ်ခုတည်း၌ အိပ်ခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ခုက္ကဋ်အာပတ်ဆန်ပုံ ။ ။ အခြံမတူဘဲ တစ်ခင်းတည်း (သို့မဟုတ်) အခင်းမတူဘဲ တစ်ခြံထည်တည်း အိပ်လျှင် ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အခင်းတစ်ခုပေါ်ဝယ် အတူအိပ်ခွင့် ကြံလျှင် နှစ်ပါး၏အလယ်၌ သက်န်းကိုဖြစ်စေ၊ တောင်ငွေ့ကိုဖြစ်စေ၊ အပိုင်းအခြားပြု၍ အိပ်သောကြောင့် အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ မလွဲသာ မစရှင်သာ၍ အခင်းတစ်ခုတည်း၌ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက် အတူ အိပ်ပို့ရန် ကြံလာခဲ့သော် အာပတ် မသင့်အောင် အိပ်နည်း ။ ။ နှစ်ပါး၏ အလယ်၌ သက်န်းကိုဖြစ်စေ၊ တောင်ငွေ့ကိုဖြစ်စေ၊ အပိုင်းအခြားပြု၍ အိပ်ရပါမည်။

အာဟာသုကရဏ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာဟာသုကရဏ (စိတ်မချမ်းသာအောင် ပြုခြင်း) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဤစကြိုသွားခြင်း၊စသော အမှုကြောင့် ဤရဟန်းမအား မချမ်းသာမှု ဖြစ်လတ်ဟု နှလုံးသွင်း၍ မပန်ပြောဘဲ ရှေ့၌စကြိုသွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ စသည်တို့ကိုသော်၎င်း၊ ပါဠိကို ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဆိုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ရွတ်ဆိုစေခြင်း၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို မေးမြန်းခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုသော်၎င်း၊ ပြုခြင်းကို “အာဟာသုကရဏ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပါစိတ်အာပတ်ဆန်ပုံ ။ ။ စကြိုသွားခြင်း၌ အခေါက်အရေအတွက်အားဖြင့် ၎င်း၊ ရပ်ခြင်း၊စသည်တို့၌ ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ပါဠိရွတ်ခြင်း၊စသည်တို့၌ ပုဒ်အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလ္လနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ သညာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍ မချမ်းသာမှုကို ပြုခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းမ ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မချမ်းသာမှုကို ပြုလိုသူ ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) မချမ်းသာမှုကိုပြုခြင်း (၄) မပန်ပြောခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

န ဥပဇ္ဈာပန သိက္ခာပုဒ်

- ဒုက္ခိတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ မကျန်းမာသော ဘိက္ခုနီမကို “ဒုက္ခိတ”ဟု ခေါ်သည်။
- သဟဒိဝိနိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသူ အတူနေတပည့်မကို သဟဒိဝိနိ ဟု ခေါ်ပါသည်။

➢ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသူ အတူနေတပည့်မကို “ကိုယ်တိုင်လည်း မပြုစုတော့၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ပြုစုရန် မခိုင်းတော့”ဟု လုံ့လကို ချပြီးကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဒုက္ခရောက်နေသော အတူနေတပည့်မကို မပြုစု မလုပ်ကျွေးခြင်း (ဓမ္မေ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့်သူကို ရှာ၍ မရလျှင်၎င်း၊ မိမိ ကိုယ်တိုင် မကျန်းမာလျှင်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိလျှင်၎င်း၊ မလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းမတို့မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➢ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ခါး ။ ။ မကျန်းမာသူဖြစ်ခြင်း (၂) ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေ တပည့်မဖြစ်ခြင်း (၃) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း၊ (၄) ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၌ လုံ့လကို ချထားခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

နိက္ကမ္မန သိက္ခာပုဒ်

➢ ဥပဿယ-အရ ။ ။ တံခါးရွက် ဖွဲ့တပ်အပ်သော မိမိပိုင် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းကို ယူရပါမည်။

➢ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင်နှင့်ထုတ်ရာ၌ ကျောင်းတံခါးတို့ကို လွန်အောင် တစ်ကြိမ်တည်းသော ပယောဂဖြင့် နှင်ထုတ်လျှင် ပါမိတ်အာပတ်တစ်ချက်၊ ပယောဂ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် နှင်ထုတ်လျှင် ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါမိတ်များစွာ သင့်ပါသည်။ * သူတစ်ပါးကို စေခိုင်းရာ၌ “ဤမည် ဤမည်သော တံခါးကို နုတ်လွန်အောင် ဆွဲထုတ်လော့”ဟု စေခိုင်းလျှင် တစ်ကြိမ်စေခိုင်းခြင်းကြောင့်ပင် တံခါး အရေအတွက် အားဖြင့် ပါမိတ်အာပတ်များ သင့်ပါသည်။

➢ ဒုက္ကန့်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တံခါးရွက် မရှိသော ကျောင်းမှ၎င်း၊ လူ သာမဏေ ကို၎င်း၊ သပိတ် သင်္ကန်းစသော ပရိက္ခရာကို၎င်း၊ ဆွဲထုတ်လျှင် ဒုက္ကန့်အာပတ်သင့်၏။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ နှင်ထုတ်ခြင်း (ဓမ္မေ)ကြောင့် ပညတ်သည်။

➢ သံသဉ္ဇ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌

စက္ကာဠာ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ လူတို့နှင့်ရောနှောလျက် နေခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

အစန္ဒာရဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်

- အစန္ဒာရဋ္ဌ-အရ ။ မိမိနေထိုင်ရာ တိုင်းနိုင်ငံသည် “အစန္ဒာရဋ္ဌ” မည်၏။
- ထိစရာရဋ္ဌ-အရ ။ မိမိနေထိုင်ရာ တိုင်းနိုင်ငံမှ အခြားတိုင်းနိုင်ငံသည် “တိရောရဋ္ဌ” မည်ပါသည်။
- အာပတ်သင့်ပုံ ။ အဖော်ကုန်သည်နှင့် ကင်း၍သွားသော ရဟန်းမအား ရွာတစ်ပါး၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ရွာမရှိသော တော၌သွားသော ရဟန်းမအား ယူဇနာဝက် အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။
- အာပတ် မသင့်သူများ ။ အဖော်ကုန်သည်နှင့်အတူ သွားသောရဟန်းမ၊ ဘေးရန် မရှိသောအရပ်၌ သွားသောရဟန်းမ၊ ရွာသောရဟန်းမတို့ ဖြစ်ပါသည်။
- သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ (၁) တိုင်းနိုင်ငံအတွင်းဖြစ်ခြင်း (၂) ဘေးမကင်းခြင်း (၃) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း (၄) ဝေသစာရီ ဖဲသွားခြင်း။

အစန္ဒာဝဿ သိက္ခာပုဒ်

- အစန္ဒာဝဿ-၌ ဝဿ-အရ ။ ပုရိမဝါတွင်း သုံးလကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမဝါတွင်း သုံးလကို၎င်း၊ ယူရပါမည်။
- ဝါတွင်း၌ သွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း
၇-ရက်အတွင်း ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၎င်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက် ထွက်သွားသော ကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသောကြောင့်၎င်း အာပတ် မသင့်ပါ။

ဓာနိက န ပက္ခမန သိက္ခာပုဒ်

- ဝဿဝုဋ္ဌ အဓိဋ္ဌါယ် ။ ပုရိမဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံးကို၎င်း၊ ပစ္ဆိမဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံးကို၎င်း၊ နေပြီးသူကို “ဝဿဝုဋ္ဌ”ဟု ခေါ်ပါသည်။
- ဓမး ။ ဘိက္ခုနီမများသည် ဝါကျွတ်ပါက ခရီးမည်မျှ သွားရမည်နည်း။
- ဓဗြ ။ ဝါကျွတ်လျှင် ပဝါရဏာပြုပြီးနောက် ငါးယူဇနာတိုင်တိုင် ခရီးသွားရပါမည်။
ခြောက်ယူဇနာသွားလျှင်ကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိပါ။ မိမိနေရာမှ သုံးယူဇနာသွားပြီး ထိုသွားလမ်းဖြင့်ပင် ပြန်လာလျှင် မအပ်ပါ။ အခြားလမ်းဖြင့် ပြန်လာခြင်းငှာ အပ်သည်။
- အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ အခွင့်ရှည်သော ခရီးကို မသွားတော့ဘဲဟု ကြံ၍ လှုံ့လကို ချထားအပ်ပြီးကာမျှဖြစ်လတ်သော် ပါနိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။
- ခရီး မသွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ အဖော် မရရှိခြင်း၊ ဝိလာနဖြစ်ခြင်း၊ ဘေးရန်ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ခရီးမသွားသော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ (၁) မိုးလပတ်လုံး နေပြီးခြင်း (၂) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း (၃) ငါးယူရန်ကို မလွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စိတ္တာဂါရဝင်/ ရာဇာဂါရ သိက္ခာပုဒ်

➤ ရာဇာဂါရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ မင်း၏ပျော်မွေ့ရာ မင်းကွန်းစံနန်းတော်ကို “ရာဇာဂါရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ စိတ္တာဂါရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လူအများပျော်မွေ့ရာ ဆန်းကြယ်စွာ ဆော့ကွက်လုပ်ထားသော အိမ်ကို “စိတ္တာဂါရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာရာမ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လူအများ၏ ပျော်မွေ့ရာ မြို့တွင်းဥယျာဉ်ကို “အာရာမ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ ➤ ဥယျာန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လူအများ၏ ပျော်မွေ့ရာ မြို့ပဥယျာဉ်ကို “ဥယျာန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဝေပိက္ခရဏီ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လူအများ၏ ပျော်မွေ့ရာ ရေကန်ကို “ဝေပိက္ခရဏီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတိသင်္ဃုပုံ ။ ။ ရာဇာဂါရ စသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို သွား၍ကြည့်လျှင် ခြေလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်၊ ရပ်၍ကြည့်သောနေရာ၌ ခြေကို မကြွမြှောက်ဘဲ ငါးမျိုးလုံး ကြည့်လျှင် ပါစိတ်တစ်ချက်သာ သင့်ပါသည်။ ငါးမျိုးလုံး လှည့်လည်ကြည့်ရှုလျှင် လည်ပင်းကို လှည့်လည်ခြင်း ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ မျက်စိဖွင့်ခြင်း အရေအတွက်အားဖြင့် မသင့်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနီမများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ ဆန်းကြယ်သော အိမ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

အာသန္နိပဓိဘုဒ္ဓန သိက္ခာပုဒ်

➤ အာသန္နိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသော လေးထောင့်ခုံမြင့်သည် “အာသန္နိ” မည်ပါသည်။

➤ ဝလ္လကံ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ခြေထောက်သစ်သားကိုပင် ခြင်္သေ့ရုပ်စသည် ပြုလုပ်ထားသဖြင့် မပြောင်းရွှေ့နိုင်ကုန်သော သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပလ္လင်သည် “ဝလ္လကံ” မည်ပါသည်။

➤ အာပတိသင်္ဃုပုံ ။ ။ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ များစွာသော ဘိက္ခုနီမများ (ပုဂ္ဂိုလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အာသန္နိ ပလ္လင်-တို့ကို သုံး

စွဲခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သုံးစွဲကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပုံ (အာပတ် မသင့်အောင် ပြုလုပ်နည်း)

လေးထောင့်ခုံဖြင့် ခြေတို့ကိုဖြတ်၍၎င်း၊ ပလ္လင်၏ သားရဲရုပ်တို့ကို ဖျက်၍၎င်း သုံးစွဲပါက အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) အာသန္နိ၊ ပလ္လင် ဖြစ်ခြင်း (၂) ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သုတ္တကန္တု သိက္ခာပုဒ်

➤ သုတ္တ-အရ ။ ခေါမ,စသော ချည်ခြောက်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော ချည်ကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လက်ဖြင့်ဆွဲငင်လောက်သော ချည်ကို ဝင်ရိုး၌ ရစ်ပတ် အပ်ပြီးသော် ပါစိတ်အာပတ်တစ်ချက် သင့်ပါသည်။ ငင်ရာအခါမှ ရှေး၌ ဝါကို ရွေးချယ်ခြင်းမှ စ၍ ပယောဂအားလုံးတို့၌ လက်အကြိမ်အရေအတွက်အားဖြင့် ခုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ရဟန်းမများ ။ ။ ငင်အပ်ပြီးသော အမြိတ်အဆာချည်ကို စုပေါင်း၍ ငင်သောရဟန်းမ၊ ရွှေသော ရဟန်းမတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမများ (ပုဇ္ဈိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ချည်ကိုငင်ခြင်း (ဓမ္မ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဂိဟိဝေယျာဝစ္စ သိက္ခာပုဒ်

➤ မိဘတို့၏ ဝေယျာဝစ္စကို ပြုလုပ်ကောင်း/ မပြုလုပ်ကောင်း

မိဘတို့ကို မိမိ၏ ဝေယျာဝစ္စပြုသူအရာ၌တည်အောင် တစ်စုံတစ်ရာ အမှုကို ပြုလုပ်ခိုင်းပြီးမှသာ မိဘတို့အတွက် ယာဂုကျိခြင်း,စသော ဝေယျာဝစ္စများကို ပြုလုပ်ပေးကောင်းပါသည်။ ဝေယျာဝစ္စတစ်ခုခုကို မပြုလုပ်ခိုင်းဘဲ မိဘတို့၏ ဝေယျာဝစ္စကို မပြုလုပ်ကောင်းပါ။

➤ ဘိက္ခုနီမများ လူတို့၏ ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ကြပုံ ။ ။ ယာဂုကျိခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ယာဂုကျိခြင်း,စသည်ကို ပြုလုပ်သော ရဟန်းမသည် ယာဂု,စသည် မကျီချက်မီ ရှေ့ပယောဂတို့၌ ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုက္ကဋ် အာပတ်၊ ယာဂု,စသည်တို့၌ ဘိုးခွက်အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ခဲဖွယ်,စသည်တို့၌ မုန့်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ လူတို့၏ ဝေယျာဝစ္စပြုသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပုံ ။ ။ လူတို့က သံဃာဘို့ ယာဂုသောက်ဖွယ်ကို ပြုလျှင်၎င်း၊ ထမင်းပြုလျှင်၎င်း၊ စေတီပူဇော်မှု ပြုလုပ်လျှင်၎င်း၊ လူတို့၏ အဖော်အဖြစ်ဖြင့် ယာဂုကျီခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကောင်းပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) လူတို့၏ ဝေယျာဝစ္စကို ပြုခြင်း၊ (၂) ခွင့်ပြုတော် မူအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိကရဏ သိက္ခာပုဒ်

➤ အဓိကရဏ-အရ ။ ။ အဓိကရုဏ်း ၄-ပါးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အဓိကရုဏ်း ကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာ ကာလ ။ ။ လုံ့လကို ချအပ်ပြီးကာမျှဖြစ်လတ်သော် ပါပိတံ အာပတ်သင့်ပါသည်။ တစ်ရက်မျှလည်း အာပတ် မသင့်နိုင်အောင် ရှောင်လွှဲ၍ မရ နိုင်ပါ။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေခြင်း (ဝတ္ထု)ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဘောဇနဝါန သိက္ခာပုဒ်

➤ သဟတ္ထာသရုပ် ။ ။ ကိုယ်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု၊ ပစ်လွှတ်ခြင်း-တို့ဖြစ်သည်။

➤ ဓါဝနိယ ဘောဇနိယ-အရ ။ ။ ရေ၊ ဒန်ပူမှတစ်ပါး စားမျှီထိုက်သော အာဟာရ ကို ယူရပါမည်။

➤ ခဲပွယ်ဘောဇဉ် ပေးကောင်းသော ပုဇ္ဈိလ် ။ ။ သီတင်းသုံးဖော်ငါးဦး ဖြစ်သည်

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဇ္ဈိလ်) ကို အကြောင်းပြု၍ အိပ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင်စား ခဲပွယ် ဘောဇဉ်ကိုပေးခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဧရဒန်ပူကို မပေးသောရဟန်းမ အဖြစ် ။ ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပေးသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ပုံ ။ ။ ကိုယ်တိုင် မပေးဘဲ သူတစ်ပါးကို ပေးခိုင်းလျှင်၎င်း၊ အနီး၌ချထားပြီး ပေးလျှင်၎င်း၊ ပြင်ပကိုယ်၌ သုတ်လိမ်းကြောင်း ဆီ၊စသည်ကို ပေးလျှင်၎င်း၊ ပေးသောရဟန်းမမှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

အာဝသထစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာဝသထစီဝရ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ဥတုလာသော ဘိက္ခုနီမတို့ သုံးစွဲကြပါ”ဟု လျှောက်ထား၍ ပေးလျှထားအပ်သော သင်္ကန်းကို “အာဝသထစီဝရ”ဟုခေါ်သည်။

➤ အနိဿန္တိဘွာ-အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အာဝသထစီဝရကို လေးရက်မြောက်

သော နေ၌ ဖွပ်လျှော်ပြီး အခြားသူမအား ဖြစ်စေ၊ စောက်ထစ်ဆုံး ဥတုလာသော သာမဏေမအားဖြစ်စေ၊ ပေးရမည်။ မပေးဘဲ သုံးစွဲပါက ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ဗုဒ္ဓါလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကျောင်း၌ အမြဲထားအပ်သော ဥတုနီးသင်္ကန်း ကို မစွန့်ဘဲ သုံးစွဲခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဆုံးစွဲသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဥတုလာသူ အခြား ဘိက္ခုနီမများ မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ သင်္ကန်းလုယူခံရသောကြောင့်၎င်း၊ သင်္ကန်း ပျောက်ပျက်သွားသောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၎င်း၊ မစွန့်ဘဲ သုံးစွဲသော ရဟန်းမ မှာ အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ကျောင်း၌ အမြဲထားအပ်သော ဥတုနီး သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ၄-ရက်မြောက်နေ့ဖြစ်ခြင်း (၃) ဖွပ်လျှော်ပြီး မစွန့်ခြင်း (၄) ခွင့် ပြုတော်မူအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အာဝေသထဝိယာရ သိက္ခာပုဒ်

➤ အာဝေသထ (ဝိဟာရ) အရ ။ ။ တံခါးရွက်ဖွဲ့တပ်အပ်ပြီးသော ကျောင်းကို ယူရပါမည်။

➤ အနိဿန္တိက္ခာ-၌ နိဿန္တန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ “ဤကျောင်းကို စောင့်ရှောက်ရန် လိုက်ပါမိဘာ” ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ခဏအပ်နှံခြင်း၊ ပေးခြင်းကို “နိဿန္တန” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မိမိရွာမှ အခြားရွာသို့ တစ်ည၌မျှနေခြင်းငှာ ဖဲသွားသော ရဟန်းမအား အကာအရံရှိလျှင် ကျောင်း၏အကာအရံကို၎င်း၊ အကာအရံ မရှိလျှင် ကျောင်း၏ဥပစာကို၎င်း၊ ပထမ ခြေလှမ်းလွန်ပြီးသော် ဝုတ္တင်္ဂအာပတ်၊ ဒုတိယ ခြေလှမ်း လွန်ပြီးသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ဗုဒ္ဓါလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွားခြင်း (ဝတ္ထု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အန္တရာယ်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ စောင့် ရှောက်မည်သူ ရှာမရသောကြောင့်၎င်း၊ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသော ကြောင့်၎င်း၊ မစွန့်ဘဲ ဖဲသွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၂-ပါး ။ ။ (၁) တံခါးရွက်တပ်ထားသော ကျောင်းဖြစ်ခြင်း (၂) ပရိက္ခေပနှင့် ဥပစာကျော်လွန်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ ပရိယာဓုဏန သိက္ခာပုဒ်

➤ တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာမြစ်သော အတတ်ပညာများ/ တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာသရုပ်

ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊ ရထားအတတ်၊ လေးအတတ်၊ ဓားဆောက်ချွတ်အတတ်၊ ဘာထဗ္ဗနမန္တာန်၊ ဒိလနမန္တာန်၊ ဝသီကရဏမန္တာန်၊ သောသာပနမန္တာန်၊ အဆိပ်ဆေးဖော်စပ်နည်း စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။

➤ တိက္ခနီဓမ္မား မသင်ယူကောင်းသော တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာများ ။ ။ သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက်ဘို့ဖြစ်သည့် ဆင်စီး၊ မြင်းစီး၊ ရထားစီး၊ မြားပစ်၊ ဓားခုတ်အတတ်များနှင့် ယဇ်နတ် ပူဇော်မှု၊ ငြောင့်ထောင်ချောက်ဆင်မှု၊ ဖျားယောင်းလှည့်စားမှု၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းစေမှု၊ မန္တာန်ကျမ်း မန်းမှုတ်မှုစသည့် လောကီပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

➤ တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သုဂတိလမ်း၊ ဗိဇ္ဇာနိလမ်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖိလာဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော ဆင်အတတ်၊ စသော သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်မှုများကို ပြုတတ်သော အတတ်များကို “တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာကို ပဒ၊ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သင်ယူသော ရဟန်းမအား ပုဂံအရေအတွက်၊ အကွရာ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါနိတ် အာပတ်သင့်ပါသည်။

ဓမ္မ ။ ။ ဂ္လေခေတ် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘာသန္တရ စာသင်ယူမှုကို တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ ဖြစ်၍ မသင်ယူသင့်ဟု ဆိုတတ်ကြရာ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် ညီ/မညီ ကင်္ခါ အဋ္ဌကထာအရ ဖြေရှင်းပြပါ။

ဓမ္မိ ။ ။ သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲကြောင်း အတတ်ကိုသာ တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် ဘာသန္တရစာကို မသင်ယူသင့်ဟု ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် မညီပါ။

➤ အင်္ဂလိပ်စာ သင်္ချာနှင့် ဓမ္မိကိုက်မှားစိုး၍ မန္တာန်သင်ယူခြင်းသည် တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ သင်ယူခြင်း ဟုတ်/မဟုတ် ။ ။ အခြားသူအား နှိပ်စက်ရန်၎င်း၊ ကာမဂုဏ်ကို အလုပ်အကျွေးပြုရန်၎င်း၊ ရည်ရွယ်ခြင်း မရှိလျှင် မင်္ဂလိလ် ကန့်လန့်ဖိလာ အတတ်ဟု၍ မဆိုနိုင်သောကြောင့် တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာ-ဟု မခေါ်ဆိုထိုက်ပါ။

➤ သင်ယူရှိစွဲသော်လည်း အမြစ်ကင်းလွတ်သော အတတ်များ

စာရေးအတတ်၊ ဓာရဏကျမ်းအတတ်ကို သင်ယူပို့ချလျှင်၎င်း၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ဘီလူးတို့ကို ကာကွယ်ခြင်း၊ မြွေနဂါးတို့ မဝင်နိုင်အောင် စည်းဝိုင်းတားခြင်း၊ စသော အလုံးစုံသော အကာအရံကို သင်ယူပို့ချလျှင်၎င်း၊ အာပတ်မသင့်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) တိရစ္ဆာနုပိဋ္ဌာဖြစ်ခြင်း (၂) သင်ယူခြင်း (၃)

ချခြင်း) (၃) ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အာရာမဝင်/အာရာမ ပဓိသနသိက္ခာပုဒ်

➤ အနုပညတ် ၂-မျိုး ။ ။ (၁) သန္တံ ဘိက္ခု အနာပုစ္ဆာ (၂) ဇာနံ သဘိက္ခုကံ။
ဓမး ။ ။ အဘယ်နေရာမျိုးကို “သဘိက္ခုကာရာမ”ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖြေဆိုပါ။
ဓါရိ ။ ။ သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌သော်လည်း ရဟန်းတို့နေကြလျှင် ထိုအရပ်မျိုးကို
“သဘိက္ခုကာရာမ(ရဟန်းဇယာကျားရှိသောအာရာမ)”ဟုပင် ခေါ်ဆိုရပါသည်။

➤ ပန်ဓဠာရမည့်သူများ ။ ။ ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ အာရာမစောင့်တို့တွင်
တစ်ယောက်ယောက်ကို ပန်ပြောရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ မပန်ပြောဘဲ ဝင်ပါက ကာရံအပ်သော အာရာမဖြစ်လျှင်
အကာအရံကို ကျော်လွန်သော ရဟန်းမအား၎င်း၊ အကာအရံ မရှိသော အာရာမ
ဖြစ်လျှင် ဥပစာသို့သက်ရောက်သော ရဟန်းမအား၎င်း၊ ပထမခြေလှမ်း၌ ခုက္ကဋ်အာပတ်
ဒုတိယခြေလှမ်း၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌
များစွာသော ရဟန်းမများ (ပုဇ္ဈိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ မပန်ပြောဘဲ အာရာမသို့
ဝင်ခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၄-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းရှိသော အာရာမဖြစ်ခြင်း (၂) ရဟန်းရှိ
သော အာရာမဟု အမှတ်ရှိသူဖြစ်ခြင်း (၃) အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း (၄) ခွင့်ပြုတော်မူ
အပ်သော အကြောင်းမရှိခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘိက္ခု အတ္တောသန သိက္ခာပုဒ်

➤ အတ္တောသေဃ-၌ အတ္တောသ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အတ္တောသဝတ္ထု ၁၀-ပါးတို့
တွင် တစ်ပါးပါးသော ဝတ္ထုဖြင့် မျက်မှောက်၌၎င်း၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း၊ ဆဲရေးခြင်းကို
“အတ္တောသ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပရိဘာသေဃ-၌ ပရိဘာသန အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရဟန်းအပေါ်၌ ဘေးကိုပြုခြင်း
ကို “ပရိဘာသန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ဝေသာလီပြည် (နိခါန်း) ၌
ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနီမများ (ပုဇ္ဈိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ အရှင်ဥပါလိကို ဆဲရေးခြင်း (ဝတ္ထု)
ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ လူ သာမဏေကို ဆဲရေးသော ရဟန်းမ ။ ။ ခုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းဖြစ်ခြင်း (၂) ဆဲရေးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်
ခြင်း (၃) အတ္တပုရေက္ခာရာဒိတာ မဟုတ်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်သော ရဟန်းမ ။ ။ အတ္တ ဓမ္မ၊ အနုသာသနီတို့ကို ရှေး၍ ပြုသော ရဟန်းမ၊ ရွှေသောရဟန်းမ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏပရိဘာသန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓဇ္ဈိကတာ-အရ ။ ။ ဒေါသဖြစ်၍ စိတ်ဆိုးနေသူကို ယူရပါမည်။

➤ ဂဏ-အရ ။ ။ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ယူရပါမည်။

➤ ပရိဘာသေယျ-၌ ပရိဘာသန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ “ဤရဟန်းမတို့သည် နား မလည်ကုန်၊ မထက်မြက်ကုန်၊ ကံကို၎င်း၊ ကံ၏အပြစ်ကို၎င်း၊ ကံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း ကံ၏ပျက်စီးခြင်းကို၎င်း၊ မသိကြကုန်”ဟု မျက်မှောက်၌ဖြစ်စေ၊ မျက်ကွယ်၌ဖြစ်စေ၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို “ပရိဘာသန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှာနန္ဒာ (ပုဇ္ဈိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ခြိမ်းချောက်ခြင်း (ဓဇ္ဈ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်းမများစွာကို၎င်း၊ ရဟန်းမတစ်ယောက်ကို၎င်း၊ လူ သာမဏေကို၎င်း၊ ခြိမ်းချောက်သော ရဟန်းမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပခါရိဓာ သိက္ခာပုဒ်

➤ နိမန္တိတာ-အရ ။ ။ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော “ထမင်းစား ကြပါ” စသော အကပ္ပိယ စိတ်နည်းဖြင့် ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီးသူကို ယူရပါမည်။

➤ ဓါဒနိယ ဘောဇနိယ-အရ ။ ။ ယာဂုနှင့် ယာမကာလိက၊ သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇိဝိက ၃-ပါးတို့မှတစ်ပါး အခြားသော ခဲဖွယ်ဘောဇနအားလုံးကို ယူရမည်။

ကုလမစ္ဆရိနိ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိက္ခုနီတို့၏ ခဏာ ခဏာများနှင့် ပတ်သက်၍ ကုလမစ္ဆရိယ ဖြစ်ပုံ
အဘယ်သို့ပြုလုပ်လျှင် ဘိက္ခုနီတို့အား ပစ္စည်းလေးပါး ပေးလှူသော ခဏာသို့ ဘိက္ခုနီများ မသွားကုန်အံ့နည်း-ဟု ဘိက္ခုနီတို့၏ အထံ၌ ခဏာ၏ မကောင်းကြောင်း ကို ပြောဆိုသောအားဖြင့်၎င်း၊ အဘယ်သို့ပြုလျှင် ဤခဏာများသည် ဘိက္ခုနီတို့အား တစ်စုံတစ်ရာကို မပေးလှူကုန်အံ့နည်း-ဟု ခဏာအထံ၌ ဘိက္ခုနီတို့၏ မကောင်းကြောင်းကို ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ကုလမစ္ဆရိယ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

➤ ကုလမစ္ဆရိနိ-၌ ဝန်တို့ပုံ အခြင်းအရာ ၂-မျိုး ။ ။ (၁) “ဘိက္ခုနီတို့အား ပစ္စည်း လေးပါး လှူဒါန်းကြကုန်သော အမျိုးအစိတ်တို့၌ အဘယ်နည်းဖြင့် ဘိက္ခုနီတို့ မသွား နိုင်ကုန်အံ့နည်း”ဟု ကြံ၍ ဘိက္ခုနီတို့၏အထံ၌ အမျိုး၏ ဂန္ဓနုဇ္ဈမကို ပြောခြင်း။

(၂) အဘယ်သို့လျှင် ဤအမျိုးတို့သည် ရဟန်းမတို့အား မလှူဒါန်းနိုင်ကုန်အံ့နည်း

ဟု ကြံ၍ အမျိုး၏အထဲ၌ ဘိက္ခုနီတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောခြင်းကို “ကုလမစ္ဆရီနီ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

အဘိက္ခုကာဝါသ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိက္ခုနီမတို့ ဝါဆိုအပ်သောကျောင်း ။ ။ အန္တရာယ်ကင်းသဖြင့် သွားခြင်း၊ ငှာ စွမ်းနိုင်သော ယူဇနာဝက်အတွင်း ရဟန်းယောက်ျားရှိသော ကျောင်း၌ ဝါဆိုအပ် ပါသည်။

➤ ဝါမဆိုအပ်သော ကျောင်း ။ ။ အန္တရာယ်ကင်းသဖြင့် သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ယူဇနာဝက်အတွင်း ရဟန်းယောက်ျား မရှိသော ကျောင်း၌ ဝါမဆိုအပ်ပါ။

➤ အဘိက္ခုကာဝါသ (ရဟန်းယောက်ျား မရှိသောကျောင်း)ဟူသည်

ဘိက္ခုနီတို့၏ကျောင်းမှ ယူဇနာဝက်အတွင်း၌ ဩဝါဒပေးနိုင်ကုန်သော ရဟန်း တို့ မနေသောကျောင်း၊ ယူဇနာဝက်အတွင်း၌ ဩဝါဒပေးမည့်ရဟန်းရှိသော်လည်း ထိုခရီးက ဘေးမကင်းသောကျောင်းသည် “အဘိက္ခုကာဝါသ” မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ အဘိက္ခုကာကျောင်း၌ မိုးလပတ်လုံးနေစဉ်-ဟု ကြံ ၍ အိပ်ရာ နေရာခင်းခြင်း၊ သောက်ရေတည်ထားခြင်း စသည်တို့ကိုပြုသော ရဟန်းမ အား ဒုက္ကဋ်၊ အရုဏ်တက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ရဟန်း မရှိသောကျောင်း၌ နေသော်လည်း အာပတ် မသင့်နိုင်ပုံ

ရဟန်းများသည် ဝါဆိုပြီးမှ အရပ်တစ်ပါး ဖဲသွားလျှင်၎င်း၊ လူထွက်လျှင်၎င်း၊ ပျံလွန်လျှင်၎င်း၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လျှင်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိလျှင်၎င်း၊ နေဘေး ရဟန်းမများမှာ အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

➤ သိက္ခာပုဒ်အင်္ဂါ ၃-ပါး ။ ။ (၁) ရဟန်းမရှိသော ကျောင်းတိုက်ဖြစ်ခြင်း (၂) ဝါကပ်ခြင်း (၃) အရုဏ်တက်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အ ပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝဿံစူဠ-အရ ။ ။ ပုရိမဝါ သုံးလပတ်လုံး၎င်း၊ ပစ္ဆိမဝါ သုံးလပတ်လုံး၎င်း နေပြီးသော ရဟန်းအားလုံးကို ယူရပါမည်။

➤ ပဝါရဏာ အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ ဒိဌ၊ သုတ၊ ပရိသင်္ကတရှိခဲ့ပါလျှင် ဆုံးမပါဟူ၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြည်နူးရွှင်ဖျ ဖိတ်မန္တကပြုခြင်းကို “ပဝါရဏာ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပဝါရဏာ ၂ ဇာတ်သရုပ် ။ ။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဉာတ်၊ တေဝါစိကဉာတ်၊ ဧဒ္ဒ ဝါစိကဉာတ်၊ ဧကဝါစိကဉာတ်၊ သမာနဝဿိကဉာတ်အားဖြင့် ၅-မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

➤ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဉာတ်အားပုံ ။ ။ သုဏာတု မေ အယျေ သံယော၊ အဇ္ဈ ပဝါ ရဏာ စာတုဒ္ဓသိ၊ ယဝိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော ပဝါရေယျ။

➤ တေဝါစိက ဥတိထားပုံ ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ အယျေ သံယော၊ အဇ္ဈ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဓသိ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော တေဝါစိကံ ပဝါရေယျ။

➤ ခွေဝါစိက ဥတိထားပုံ ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ အယျေ သံယော၊ အဇ္ဈ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဓသိ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော ခွေဝါစိကံ ပဝါရေယျ။

➤ ဧကဝါစိက ဥတိထားပုံ ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ အယျေ သံယော၊ အဇ္ဈ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဓသိ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော ဧကဝါစိကံ ပဝါရေယျ။

➤ သမာနဝသိက ဥတိထားပုံ ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ အယျေ သံယော၊ အဇ္ဈ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဓသိ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော သမာနဝသိကံ ပဝါရေယျ။

မေး ။ ။ အဘယ်အခါ၌ အဘယ်ဥတိကို ထားရမည်နည်း။

ဖြေ ။ ။ အန္တရာယ်မရှိက သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဉ္စတိကိုသော်၎င်း၊ တေဝါစိကဉ္စတိကိုသော်၎င်း ထားရပါမည်။ အန္တရာယ်ရှိပါက ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ခွေဝါစိက၊ ဧကဝါစိက၊ သမာနဝသိကဉ္စတိများကို ထားရပါမည်။

မေး ။ ။ အဘယ်ဥတိထားလျှင် အဘယ်ပဝါရဏာ ပြုကောင်းသည် / မပြုကောင်းသည်ကို ခွဲခြားကာ ရေးပြပါ။

ဖြေ ။ ။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဉ္စတိကိုထားလျှင် တေဝါစိက၊ ခွေဝါစိက၊ ဧကဝါစိက၊ သမာနဝသိက ပဝါရဏာ ၄-မျိုးလုံး ကြိုက်သလို ပြုကောင်းပါသည်။

* တေဝါစိက ဥတိကိုထားလျှင် တေဝါစိက ပဝါရဏာသာ ပြုကောင်းပါသည်။ ခွေဝါစိကစသည် မပြုကောင်းပါ။ * ခွေဝါစိကဥတိထားလျှင် တေဝါစိက၊ ခွေဝါစိက ပဝါရဏာ ပြုကောင်းပါသည်။ ဧကဝါစိက ပဝါရဏာ မပြုကောင်းပါ။ ဧကဝါစိက၊ သမာနဝသိကဥတိထားလျှင် တေဝါစိက၊ ခွေဝါစိက စသည်အားလျော်စွာ ဆန္ဒရှိရာကို ပြုကောင်းပါသည်။

➤ ရဟန်းတော်များ ပဝါရဏာဖြည့် ပါဠိ ။ ။ သံယံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒန္တံ ဓံ အာယသုန္တော အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ သံယံ ဘန္တေ (ပ) ပဋိကရိဿာမိ။

➤ ဘိက္ခုနီများ ပဝါရဏာဖြည့် ပါဠိ ။ ။ သံယံ အယျေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒန္တံ ဓံ အယျာယော အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တိ ပဋိကရိဿာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ သံယံ အယျေ (ပ) ပဋိကရိဿာမိ။

➤ ဘိက္ခုနီသံယောက ဘိက္ခုသံယောဏံ ပဝါရဏာဖြည့် ပါဠိ ။ ။ ဘိက္ခုနီသံယော အယျ ဘိက္ခုသံယံ ပဝါရေတိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ဝဒတာယျ ဘိက္ခုသံယော ဘိက္ခုနီသံယံ အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿတိ။

➤ ရဟန်းယောက်ျားနှင့် ရဟန်းမိန်းမတို့ ပဝါရဏာပြုပုံ၌ ဓမ္မ/မတူ

ရဟန်းယောက်ျားတို့သည် ဘိက္ခုအဆင်းဆင်းသာ ပဝါရဏာပြုရုံမျှဖြင့် ပြီးပါသည်။ ရဟန်းမိန်းမတို့မှာကား ဘိက္ခုနီသံဃာ အထံ၌တစ်ကြိမ်၊ ဘိက္ခုသံဃာအထံ၌ တစ်ကြိမ် အားဖြင့် ဥဘတောသံဃာ၌ နှစ်ကြိမ် ပဝါရဏာပြုရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မတူပါ။

➤ ဧကဝါစိက၊ ဧသော ပဝါရဏာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ တစ်ကြိမ်သာ ဖိတ်၍ပြုရသော ပဝါရဏာသည် “ဧကဝါစိက ပဝါရဏာ” မည်၏။ နှစ်ကြိမ် ဖိတ်၍ပြုရသော ပဝါရဏာ သည် “ဓမ္မဝါစိက ပဝါရဏာ” မည်၏။ သုံးကြိမ် ဖိတ်၍ပြုရသော ပဝါရဏာသည် “ဧကဝါစိက ပဝါရဏာ” မည်၏။ ဝါတူပေါင်း၍ပြုသော ပဝါရဏာသည် “သမာန ဝဿိက ပဝါရဏာ” မည်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမတို့ အစဉ်းစဉ်း ပဝါရဏာပြုရမည့်ရက် ။ ။ ပုရိမ ဝါကင်သူများ အတွက် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုတို့ထံ ပဝါရဏာပြုရမည့်ရက် ။ ။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ဖြစ်သည်။

➤ ဘိက္ခုနီသံဃာ ပဝါရဏာပြုပုံ ။ ။ အဖိတ်နေ့တွင် သံဃာစည်းဝေး၍ ပထမ ပဝါရဏာ ပြုရသည်။ ထိုအစည်းအဝေးမှာပင် ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ ကိုယ်စား ဘိက္ခု သံဃာထံ ဖိတ်ကြားဖို့ရန် သင့်လျော်မည့် ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးပါးကို သမ္မုတိပေး၍ ရွေး ချယ်ရမည်။ လပြည့်နေ့ရောက်သောအခါ ထိုသမ္မုတိရ ဘိက္ခုနီမက ဘိက္ခုနီသံဃာ အားလုံးကို ခေါ်ဆောင်၍ ဘိက္ခုသံဃာထံ သွားပြီး “ဘိက္ခုနီသံဃော အယျ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေတိ” စသည်ဖြင့် ဆို၍ ပဝါရဏာပြုရပါသည်။

ဧး ။ ။ အဘယ်မျှလောက်သော ဘိက္ခုနီသည် အဘယ်သို့ ပဝါရဏာပြုခွင့်ရသည် ကို ဖော်ပြပါ။

ဧဖြေ ။ ။ ဘိက္ခုနီ ၅-ပါးရှိလျှင် သံဃာပဝါရဏာ ပြုရမည်။ ၃-ပါး ၄-ပါးရှိလျှင် ဂဏဉ္စတ ထား၍ ပြုရမည်။ ၂-ပါးရှိက ဉ္စတမထားဘဲ အဆင်းဆင်း ပဝါရဏာ ပြုရမည်။ ၁-ပါးတည်းရှိက “အဋ္ဌ မေ ပဝါရဏာ”ဟု ပုဂ္ဂလပဝါရဏာ ပြုရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုနီ ၂-ယောက်၊ ၃-ယောက်၊ ၄-ယောက်ရှိရာ၌ ဘိက္ခုသံဃာထံ ပဝါရဏာပြုပုံ ။ ။ ဘိက္ခုတို့၏ကျောင်းသို့ သွားပြီး “ဘိက္ခုနီယော အယျ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေန္တိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသကာယဝါ ဝေတာယျ ဘိက္ခုသံဃော ဘိက္ခုနီယော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တိယော ပဋိကရိဿန္တိ”ဟု ၃-ကြိမ် ဆိုရမည်။

➤ ဘိက္ခုနီ ၁-ယောက်ရှိရာ၌ ဘိက္ခုသံဃာထံ ပဝါရဏာပြုပုံ

အဟံ အယျ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသကာယဝါ ဝေတု မံ အယျ ဘိက္ခုသံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တိ ပဋိကရိဿာမိ-ဟု ၃-ကြိမ် ဆို

ရပါမည်။

➤ ဘိက္ခုနီမဗျား ရဟန်း ၂-ပါး ၃-ပါးထံ ပဝါရဏာဖြင့် (ပိတ်ပုံ)

ဘိက္ခုနီသံယော အယျ အယျေ ပဝါရေတိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ဝဒန္တ အယျာ ဘိက္ခုနီသံယံ အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿတိ။

➤ ဘိက္ခုနီမဗျား ရဟန်း ၁-ပါးထံ ပဝါရဏာဖြင့် (ပိတ်ပုံ) ။ ဘိက္ခုနီသံယော အယျ အယျံ ပဝါရေတိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ဝဒတာယျော ဘိက္ခုနီ သံယံ အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿတိ-ဟု ၃-ကြိမ်ဆိုရမည်။

➤ ဘိက္ခု- ဘိက္ခုနီသံယော မပြည့်ရသည့် ပဝါရဏာဖြင့် ။ ဘိက္ခုနီသံယော အယျ အယျေ ပဝါရေန္တိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ဝဒန္တအယျ ဘိက္ခုနီသံယော အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တိယော ပဋိကရိဿန္တိ။

ဘိက္ခုနီသံယော အယျ အယျံ ပဝါရေန္တိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ဝဒတာ ယျော ဘိက္ခုနီသံယော အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တိယော ပဋိကရိဿန္တိ။

➤ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ မိုးလပတ်လုံးနေပြီးနောက် ဥဘတောသံယာဉ် ပဖိတ်တော့တဲ့ဟု ကြံ၍ လုံလလျှော့ချသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါဏိတ်အာပတ် သင့်၏။

➤ ပဝါရဏာ မပြုသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အန္တရာယ် ၁၀-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ရဟန်းတို့ကို ရှာမတွေ့သောကြောင့်၎င်း၊ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ပဝါရဏာ မပြုသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

ဩဝါဒ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဩဝါဒ-အရ ။ ။ ဂရုဓမ်ဩဝါဒကို နာယူခြင်းကို ယူရပါမည်။

➤ သံဝါသ-အရ ။ ။ ဥပုသ်နေ့မေးခြင်း၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းတို့ကို ယူရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဩဝါဒ၊ သံဝါသအကျိုးငှာ မသွားတော့တဲ့ဟု လုံလချ လိုက်လျှင် ပါဏိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အန္တရာယ်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အဖော် ရှာ၍ မရသောကြောင့်၎င်း၊ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ အာပတ် မသင့်ပါ။

ဩဝါဒသင်္ကမန သိက္ခာပုဒ်

➤ ဩဝါဒပသင်္ကမန အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဩဝါဒခံလိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းခြင်း အကျိုးငှာ ချဉ်းကပ်ခြင်းကို “ဩဝါဒပသင်္ကမန”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဥပုသ်ခနု ဓမ္မပုံ / တံ အတိက္ကာမဗန္ဓိယာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်အတွက် ၁၃-ရက်မြောက်နေ့၌သော်၎င်း၊ ပန္နရသိဥပုသ်အတွက် ၁၄-

ရက်မြောက်နေ့၌သော်၎င်း၊ ဘိက္ခုတို့၏ကျောင်းတိုက်သို့ သွား၍ “ဤဥပုသ်နေ့သည် စာတုဒ္ဓသီဥပုသ်နေ့ပါလော၊ ပန္နုရသီဥပုသ်နေ့ပါလော”ဟု မေးရပါသည်။ ဩဝါဒ ခံ ယူဖို့ရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်ကို တောင်းရသည်။ ထိုနှစ်ပါးစုံကို မပြုသောရဟန်းမသည် တစ်လ ခွဲ အခါကို လွန်စေသည် မည်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာကာလ ။ ။ ဥပုသ်နေ့ကို မမေးတော့ဘဲ၊ ဩဝါဒခံယူဖို့ရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်ကို မတောင်းတော့ဘဲ-ဟု လုံ့လချအပ်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် ပါမိတ် အာပတ် သင့်ပါသည်။

ပသာဓဇစာတ သိက္ခာပုဒ်

ဓမ္မေ ။ ။ အဘယံကြောင့် အဘယ်အရပ်ကို ပသာဓ-ဟုခေါ်ကြောင်း ရှင်းပြပါ။

ဓမ္မေ ။ ။ သစ်ပင်၏သစ်ခက်တို့သည် ကွဲပြား၍ သွားကုန်သကဲ့သို့ ပေါင်နှစ်ဘက်၏ ဖြာ၍ထွက်ရာဖြစ်သောကြောင့် ချက်အောက် ပုဆစ်ဌားဝန်းနှစ်ဘက်တို့၏ အထက် အရပ်ကို “ပသာဓ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ပသာဓဇ ဇာတ်-၌ ပသာဓ-အရ ။ ။ သစ်ပင်၏သစ်ခက်တို့သည် ကွဲပြား၍ သွားကုန်သကဲ့သို့ ပေါင်နှစ်ဘက်၏ ဖြာ၍ထွက်ရာဖြစ်သောကြောင့် -- ချက်အောက် ပုဆစ် ဌားဝန်းနှစ်ဘက်တို့၏ အထက်အရပ်ကို ပသာဓ-အရ ယူရပါမည်။

➤ စကားတစ်ခွန်း စေခိုင်းရုံဖြင့် ပါမိတ်အာပတ် ၆-ချက်သင့်ရကြောင်း

ချက်အောက် ဌားနှစ်ဖက်အထက် ခက်မအရပ်၌ပေါက်သော ဂဏ္ဍာ၊စသည်ကို သံယာဂိုဏ်းအား မပန်ကြားဘဲ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ပြုစရာရှိသည်ကို အလုံးစုံပြုပါဟု ခိုင်းအံ့၊ ယောက်ျားကလည်း အလုံးစုံပြုအံ့-ဟု တစ်ခွန်းသော စကားကြောင့် ပါမိတ် အာပတ် ၆-ချက်သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်ပုံ ။ ။ ပန်ပြောလျှင်၎င်း၊ နားလည်သော အဖော်မကို ခေါ်ထားလျှင်၎င်း၊ အာပတ် မသင့်နိုင်ပါ။

ဂဗ္ဘိနီဝဂ်/ဂဗ္ဘိနီ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဂဗ္ဘိနီ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကိုယ်ဝန်ရှိသော မိန်းမကို “ဂဗ္ဘိနီ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမသည် ကာရကသံယာဟူသော ဂိုဏ်းကို ရှာမှီးခြင်း၊စသည်တို့၌၎င်း၊ ဥတ်ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်၌၎င်း၊ ခုက္ကဋ်အာပတ်၊ တတိယ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပါယန္တိ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ကလေးကို နို့ရည်တိုက်သော အမိသည်၎င်း၊ ဇာထိန်း သည်၎င်း၊ “ပါယန္တိ” မည်ပါသည်။

ပဌမ သိက္ခမာနု သိက္ခာပုဒ်

➤ ဓမ္မ ဝဿာနိ-အရ ။ ။ ပဝါရဏာပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၂-နှစ် အရေ အတွက်ကို ယူရပါမည်။

➤ ဆဿ ဓမ္မဿ-၌ ဆ-အရ/ သိက္ခမာန်တို့ ၂-နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးရမည့် တရား ၆-မျိုး ။ ။ (၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီ၊ (၂) အဓိန္နာဒါနာ ဝေရမဏီ၊ (၃) အပြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏီ၊ (၄) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ၊ (၅) သုရာမေရယမဇ္ဇမာဒဌာနာ ဝေရမဏီ၊ (၆) ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏီ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခမာန်မည်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ သိက္ခာ ၆-ပါးတို့၌ ကျင့်တတ်သောကြောင့် ၎င်း၊ သိက္ခာ-ဟုဆိုအပ်သော တရားတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ သိက္ခမာန် မည်ပါသည်။

➤ အသိက္ခိတသိက္ခ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ပဒဘာဇနိ၌ ဟောတော်မူအပ်သော နည်း ဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ကို လုံးဝမပေး၊ မဆောက်တည်အပ်သော သာမဏေမနှင့် ပေးပြီး ဆောက်တည်ပြီးသော်လည်း တစ်ပါးပါးပျက်သော သိက္ခမာန်ကို “အသိက္ခိတသိက္ခ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ မဟာသိက္ခမာန် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ သံဃာသည် အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဥပ သမ္ပဝါကပြုရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌သော်လည်း ပဒဘာဇနိ၌ ဟောတော်မူသော ဥပ သမ္ပဝါ သမ္ပုတိကို မ-...အပ်သော သိက္ခမာန်သည် “မဟာသိက္ခမာန်” မည်ပါသည်။

(တန်နည်း) အသက် ၂၀-ကျော်သော သိက္ခမာန်ကို “မဟာသိက္ခမာန်”ဟု ခေါ် ပါသည်။

➤ ဓဌမ ဂိတိဝဏ သိက္ခာပုဒ် ။ ။ ၁၂-နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ပြည့်ပြီ ထင်၍ ရဟန်းခံပေးသော ရဟန်းမအား အာပတ် မသင့်၊ သို့သော် သိက္ခမာန်မသည် ဘိက္ခုနီမ မဖြစ်။

ပဌမ သဟာဇိဝိနိ သိက္ခာပုဒ်

➤ သဟာဇိဝိနိ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်မကို “သဟာဇိဝိနိ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဓနဝ အနုဂ္ဂဓဏယျဟူသည် ။ ။ ကိုယ်တိုင်ပါဠိသင်ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် မအိုးမြှောက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

➤ န အနုဂ္ဂဓဏယျဟူသည် ။ ။ အရှင်မ ဤရဟန်းမအား ပါဠိသင်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို ပေးလိုက်ပါလော့ဟု အခြားရဟန်းမကို မအိုးမြှောက်စေခြင်းပင် ဖြစ်သည်

➤ ပါမိတ်အာပတ်သင့်ရာကာလ ။ ။ မအိုးမြှောက်တော့အံ့ဟု လုံ့လကို ချအပ်

ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

နာနုဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်

➤ ပဝတ္တိနိ အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ ပဉ္စင်းခံပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကို “ပဝတ္တိနိ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ နာနုဗန္ဓန အဓိဋ္ဌာယ် ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမအား ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်၊ မြေညက် ခန့်ပူ၊ မျက်နှာသစ်ရေစသော ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ဖြင့် မပြုရ မလုပ်ကျွေးခြင်းကို နာနုဗန္ဓန ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာကာလ ။ ။ မလိုက်တော့တဲ့-ဟု လုံ့လချအပ်ကာမျှဖြစ်လတ် သော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို နားမလည်သူ ဖြစ်လျှင်၎င်း၊ အလွန်ဖြစ်လျှင်၎င်း၊ ဂိလာနဖြစ်လျှင်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိလျှင်၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ် နောက်သို့ မလိုက်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

ဓုတိယ သဟဇီဝိနိ သိက္ခာပုဒ်

➤ န ဓုပကာသာဝေယျဟူသည် ။ ။ အရှင်မ ဤရဟန်းမကို ခေါ်၍ သွားပါလော့ ဟု အခြားရဟန်းမကို မစေခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ရာကာလ ။ ။ ခေါ်မသွားတော့တဲ့ဟု လုံ့လကို ချအပ်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလ္လနန္ဒာ (ပုဏ္ဏိလီ) ကို အကြောင်းပြု၍ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်မကို ခေါ် မသွား ခြင်း (ဝတ္တု) ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

➤ ဧဝံမသွားသော်လည်း အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အန္တရာယ်ရှိ သောကြောင့်၎င်း၊ အဖော်မကို ရှာမရသောကြောင့်၎င်း၊ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ အာပတ် မသင့်ပါ။

ကုမာရိဘူတဝဂ်/ ကုမာရိဘူတသိက္ခာပုဒ်

➤ သိက္ခမာနံ ၃-မျိုးတို့၏ ထူးခြားဟန် ။ ။ (၁) မဟာသိက္ခမာနံ-ဂဗ္ဘိနိဝဂ် တတိယ စတုတ္ထ သိက္ခာပုဒ်တို့၌လာသော သိက္ခမာနံတို့သည် အသက် ၂၀-ကျော်ပြီးသော မဟာ သိက္ခမာနံတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့ကို သိက္ခာသမ္ပတိ ပေးသည့်အခါ ဥ တ်ကမ္မဝါစာ တို့၌ ဂိဟိဂတာဖြစ်ဖြစ် ကုမာရိဘူတာဖြစ်ဖြစ် “သိက္ခမာနာ”ဟုသာ သုံးစွဲရသည်။ “ဂိဟိ ဂတာ”ဟု၎င်း၊ “ကုမာရိဘူတာ”ဟု၎င်း မသုံးစွဲရ။

(၂) ဂိဟိဂတာသိက္ခမာနံ - ၁၈-နှစ် မပြည့်သေးသော ဂိဟိဂတာများကို “ဂိဟိ

ဂတာ”ဟု၎င်း၊ “သိက္ခမာနာ”ဟု၎င်း ခေါ်နိုင်ပါသည်။

(၃) ကုမာရိဘူတာ သိက္ခမာန် - အသက် ၁၈-နှစ်မှ ၂၀-အတွင်း အပျိုစင်များ သည် ကုမာရိဘူတာ သိက္ခမာန်များ မည်ပါသည်။ ၁၈-နှစ်မှ ၂၀-အတွင်း ဂိဟိဂတာ များကိုလည်း ကုမာရိဘူတာ သာမဏေမတို့ သိက္ခာကျင့်ရာ အရွယ်ဖြစ်သောကြောင့် “ကုမာရိဘူတာ”ဟုပင် ဆိုနိုင်ပါသည်။

➤ သိက္ခမာန် ၃-မျိုးတို့၏ အသက်အားဖြင့် ဆူးခြားဟန် ။ ။ ဂိဟိဂတာသိက္ခမာန် ၏ အသက်အပိုင်းအခြားသည် အသက် ၁၀-နှစ်မှ ၁၈-နှစ်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ကုမာရိဘူတာ သိက္ခမာန်၏ အသက်အပိုင်းအခြားသည် အသက် ၁၈-နှစ်မှ အသက် ၂၀-အထိ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာသိက္ခမာန်၏ အသက်အပိုင်းအခြားသည် အသက် ၂၀-ကျော် ဖြစ်ပါသည်။

➤ သိက္ခာသမ္ပုတိ ရနိုင်သော မာတုဂါမ၏ အငယ်ဆုံးအရွယ် ။ ။ ဂိဟိဂတာ ဖြစ်လျှင် (၁၀)နှစ်၊ ကုမာရိဘူတာဖြစ်လျှင် (၁၈)နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

➤ ရဟန်းစံနိုင်သော အရွယ် ။ ။ ဂိဟိဂတာဖြစ်လျှင် (၁၂) နှစ်၊ ကုမာရိဘူတာ ဖြစ်လျှင် အသက် (၂၀) ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂိဟိဂတာသိက္ခမာန် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ယောက်ျားတစ်ပါးနှင့် မေထုန်သွားလာ ဆက်ဆံပူးသော သိက္ခမာန်ကို “ဂိဟိဂတာသိက္ခမာန်”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ကုမာရိဘူတာ- သိက္ခမာန် အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ယောက်ျားတစ်ပါးနှင့် မသွားလာ မဆက်ဆံဘူးသေးသော သိက္ခမာန်ကို “ကုမာရိဘူတာ သိက္ခမာန်”ဟု ခေါ်ပါသည်။
ဓမ္မေ ။ ။ ဂိဟိဂတာသိက္ခမာန်ကို အဘယ်အရွယ်၌ သိက္ခာသမ္ပုတိပေး၍ အဘယ်အရွယ် ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးနိုင်ပါသနည်း။

ဓမ္မေ ။ ။ ဂိဟိဂတာသိက္ခမာန်ကို အသက် (၁၀)နှစ်ရှိရာအခါ၌ သိက္ခာသမ္ပုတိပေး၍ အသက် (၁၂)နှစ် ရှိရာအခါ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးနိုင်ပါသည်။ အသက် (၁၁)နှစ် ရှိရာ အခါ၌ သိက္ခာသမ္ပုတိပေး၍ အသက် (၁၃)နှစ် ရှိရာအခါ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးနိုင် ပါသည်။ အသက် (၁၂)နှစ်၊ (၁၃)နှစ်၊ (၁၄)နှစ်၊ (၁၅)နှစ်၊ (၁၆)နှစ်၊ (၁၇)နှစ်၊ (၁၈)နှစ် ရှိရာအခါ၌ သိက္ခာသမ္ပုတိပေး၍ အသက် (၂၀)ရှိရာအခါ၌ ရဟန်းမ ပြုပေးနိုင်သည်။

ဦးနုခွါဓဿသော သိက္ခာပုဒ်

➤ ဦးနုခွါဓဿသော-အရ ။ ။ ရဟန်းပြုရာအခါမှစ၍ ရဟန်းဂါ၏ အစွမ်းဖြင့် ရေတွက်ရပါမည်။

➤ ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ရာကာလ ။ ။ ဥပဇ္ဈာယ်မ ပြုလုပ်၍ ထမြောက်စေသော ရဟန်းမအား အကြား၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ပါဏိတ်အာပတ် သင့်၏။

➤ ပရိပုဏ္ဏားခါးသေသေ သိက္ခာပုဒ်၌ သံယေန အသမ္ဘတာဝေဋ် သမ္ဘတာ-အရ ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ယူရပါမည်။

➤ သံယေန အသမ္ဘတာ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ သံယာသည် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူ အပ်သော ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိ (ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံပေးဖို့ရန် သမုတ်ခြင်း) ကို မပေး ရသေးသော ရဟန်းမသည် “သံယေန အသမ္ဘတာ” မည်ပါသည်။

စီဗျာနဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိ စတင်းလာသော ဘိက္ခုနီမကို သံယာက တားမြစ်ပုံ သင်သည် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်၊ မထက်မြက်၊ မကောင်းမှုမှ ရှုက်ခြင်း မရှိ၊ ထို့ကြောင့် သင့်အား ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းပြုပေးခြင်းဖြင့် မသင့်တော်သေးပါ ဟု တားမြစ်ရပါသည်။

➤ စီဗျာန ဓမ္မ အာပဒေဗျာ-၌ ရဟန်းမ၏ ပြောဆို ရှုတ်စဉ် ။ ။ မိမိမှတစ်ပါး သော ဗျတ္တလင်္ဂီရဟန်းမတို့ကို ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိပေးသည်ကို မြင်ရ၍ “ငါသည်သာ အဓိကမတုံလား၊ အလင်္ဂီတုံလား၊ ငါ့ကိုတော့ သမ္မုတိမပေးဘူး” စသည်ဖြင့် ပြောဆို လျှက် မျက်မှောက် မျက်ကွယ်၌ ရှုတ်ချပြောဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း ။ ။ သာဝတ္ထိပြည် (နိခါန်း) ၌ ဓဏှ ကာဠိ (ပုဏ္ဏီလီ)ကို အကြောင်းပြု၍ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ရောက်ခြင်း (ဓမ္မ) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

သောကာဝါသ သိက္ခာပုဒ်

➤ ပုရိသသံသန္တ ကုမာရကသံသန္တ-၌ ပုရိသနှင့် ကုမာရက အဆူး ။ ။ အသက် (၂၀) ပြည့်ပြီးသော ယောက်ျားကို ပုရိသ၊ အသက်(၂၀) မပြည့်သေးသော လုလင်မျိုးကို ကုမာရက၊ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ သောကာဝါသ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ တိပ်ရာထောင်ကြတော့တဲ့ဟု ချိန်းထားပြီးလျက် ယောက်ျားထံသို့ မသွားသောကြောင့် ယောက်ျားတို့၏အတွင်း ပူဆွေးသောကကို သွင်း တတ်သော သိက္ခာမာန်မကို “သောကာဝါသ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

(တစ်နည်း) အိမ်ရှင်တို့သည် အိမ်တည်းသို့ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့ ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းဖော်ခွင့်ကို မရခြင်းကြောင့် ပူဆွေးခြင်း သောကဝင်ရာ ခန္ဓာအိမ်ရှိသော သိက္ခာ မာန်မကို “သောကာဝါသ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

အနန္တညာတ သိက္ခာပုဒ်

➤ မာတာပိတု-အရ ။ ။ မွေးဖွားသော အမိရင်းနှင့် ဖြစ်စေတတ်သော အဘ ရင်းပို့ကို ယူရပါမည်။ (မွေးစားသော မိဘတို့ကို မယူရ)

➤ သာမိက-အရ ။ သိမ်းပိုက်အပ်သော လင်ယောက်ျားကို ယူရပါမည်။

➤ ရှင်ရဟန်းပြုရာ၌ ဘိက္ခုနီနှင့် ဘိက္ခုနီတို့ ခွင့်ပန်ခြင်းအထူး ။ ဘိက္ခုနီမတို့ သည် ရှင်ပြုရာအခါ၌၎င်း၊ ရဟန်းပြုရာအခါ၌၎င်း၊ နှစ်ကြိမ်ပန်ပြောရပါသည်။ ရဟန်း ယောက်ျားတို့ကား တစ်ကြိမ်ပန်ပြောထားသော် [ရှင်ပြုရာအခါတုန်းက ခွင့်ပန်ထား လျှင် ရဟန်းခံရာအခါ၌ ခွင့်မပန်ဘဲ] အပ်ပါသည်။

➤ အနုညာတ သဗ္ဗဒ္ဓာနိရှိသော သိက္ခာပုဒ် ။ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဖြစ် ပါသည်။

ပါရိဝါသိက သိက္ခာပုဒ်

➤ ပါရိဝါသိက ၄-မျိုး ။ (၁) ပရိသပါရိဝါသိက (၂) ရတ္တိပါရိဝါသိက (၃) ဆန္ဒ ပါရိဝါသိက (၄) အဇ္ဈာသယ ပါရိဝါသိက-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဤ၌ အလိုရှိသော ပါရိဝါသိက ။ ဆန္ဒပါရိဝါသိက၊ အဇ္ဈာသယ ပါရိ ဝါသိက-တို့ကို အလိုရှိပါသည်။

➤ ပရိသပါရိဝါသိက အဓိပ္ပာယ် ။ ရဟန်းတို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ပြုဖွယ်ကိစ္စ ကြောင့် စည်းဝေးနေစဉ် မိုးတက်လာသော်၎င်း၊ လူအများ ရုန်းရုန်းဖြစ်အောင် ပြုအပ် သော်၎င်း၊ လူအများ လွှမ်းမိုးလာသော်၎င်း၊ ကံပြု၍ မရသဖြင့် အခြားအရပ်သို့ သွား ကြကုန်စို့ဟု တိုင်ပင်၍ ကံပြုလိုသောဆန္ဒကို မစွန့်ဘဲ ထသွားခြင်းသည် “ပရိသ ပါရိ ဝါသိက” မည်ပါသည်။

➤ ပရိသပါရိဝါသိကဖြစ်စေသော် အခြားတစ်နေရာ၌ ကံပြုနိုင်ခြင်းအကြောင်း ကံပြုလိုသော ဆန္ဒကို မစွန့်အပ်သောကြောင့်-- ကံပြုနိုင်ပါသည်။

➤ ရတ္တိပါရိဝါသိက အဓိပ္ပာယ် ။ ဥပုသ်ကံ၊စသည်ကို ပြုအံ့ဟု ညဉ့်အခါ စည်း ဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃာ မစုံမီ တရားနာကုန်အံ့ဟု ရဟန်းတစ်ပါးကို တရားဟော တောင်းပန်ကြ၏။ တရားဟောနေစဉ် အရုဏ်တက်သွားခြင်းသည် “ရတ္တိ ပါရိဝါသိက” မည်ပါသည်။

အမှာ/ အကယ်၍ ၁၄-ရက်နေ့ စည်းဝေးအံ့၊ ၁၅-ရက်နေ့၌ ဥပုသ်ပြုကောင်းသေး ၏။ ၁၅-ရက်နေ့ စည်းဝေးသော်ကား အထွက်တစ်ရက်နေ့ ရောက်သွားပြီဖြစ်၍ ဥပုသ် ကား မပြုကောင်းတော့ပါ။ အခြားသံဃာကိုကား ပြုကောင်းသည်။

➤ ဆန္ဒပါရိဝါသိက အဓိပ္ပာယ် ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အတ္တာနက်၊စသော သံဃာကံ ကို ပြုကုန်အံ့ဟု ရဟန်းများစည်းဝေးကြကုန်၏။ ထိုအစည်းအဝေး၌ နက္ခတ်နားလည် သော ရဟန်းတစ်ပါးက ယနေ့ နက္ခတ်ကြမ်းသည်၊ ဤအမှုကို မပြုကြလင့်ဟု ဆိုသော် ထိုရဟန်း၏စကားကြောင့် ကံပြုလိုသောဆန္ဒကို စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် ဆန္ဒပါရိဝါသိက

မည်ပါသည်။

➤ အဇ္ဈာသယ ပါရိဝါသိက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ နက္ခတ်ကို ဂရုမစိုက်သော ရဟန်းတစ်ပါး ရောက်လာ၍ နက္ခတ်ကောင်းကို မျှော်လင့်နေသော လူပြုန်း လူအားကို အကျိုးစီးပွား လွန်သွားပြီ နက္ခတ်ဖြင့် အဘယ်ပြုကုန်စုံနည်းဟု ပြောသောအခါ ကံပြုလိုသော အဇ္ဈာသယဖြစ်ခြင်းသည် “အဇ္ဈာသယ ပါရိဝါသိက” မည်ပါသည်။

➤ သုံးအပ်ပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဟူသည် ။ ။ ဆန္ဒ အဇ္ဈာသယသုံးရာ၌ တစ်ဖန် ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို မဆောင်ဘဲ ကံပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း၊ ဤဆောင်အပ်သော ဆန္ဒသုံးခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ “သုံးအပ်ပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်း” ဟု ဆိုပါသည်။

➤ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (နိခါနိ) ၌ ထုလွှနန္ဒာ (ပုဏ္ဏိလိ) ကို အကြောင်းပြု၍ သုံးအပ်ပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် ထမြောက်စေခြင်း (ဝတ္ထု) ကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်။

ဆတ္ထုပါမာနဝဂ်/ ဆတ္ထုပါမာန သိက္ခာပုဒ်

➤ အာပတ်သင့်စွဲ ။ ။ သုံးဆောင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ခဏ်းသွားရာအခါ၌ တစ်ကြိမ်တည်းသော ပယောဂဖြင့် တစ်နေ့ပတ်လုံး ဆောင်းသောရဟန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်တစ်ချက်၊ ထီးရုတ်လောက်ရာ၊ ဖိနပ်ချွတ်လောက်ရာ အရပ်သို့ရောက်၍ ထီးကိုရုတ်၊ ဖိနပ်ကိုချွတ်ပြီး ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆောင်းသောရဟန်းမအား ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

➤ အနုပညတ်ဝါဒီ ။ ။ အဂိလာနာ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ထီးဆောင်း၊ ဖိနပ်စီးနိုင်ရာဌာန ။ ။ အာရာပ်၊ အာရာပ်ဥပစာတို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂိလာနာ ။ ။ ထီး၊ ဖိနပ်နှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာ မသွားလာနိုင်လျှင် ဂိလာနာ မည်ပါသည်။ * အဂိလာနာ ။ ။ ထီး၊ ဖိနပ်နှင့်ကင်း၍ ချမ်းသာ သွားလာနိုင်လျှင် အဂိလာနာ မည်ပါသည်။

➤ ယာန သိက္ခာပုဒ်၌ ယာန-အရ ။ ။ လှည်းပေါင်းချုပ်၊စသော ယာဉ်ကို ယူရပါမည်။

➤ ယာန-အရ ယာဉ်သရုပ် ။ ။ ဝယု-ပေါင်းချုပ်၊ ရထ-ရထား၊ သကဋ-လှည်း၊ သန္တမာနိကာ-သန်လျှင်း၊ သိဝိကာ-ထမ်းစင်၊ ပါဋကီ-ပုဆိုးသန်လျှင်း။

➤ သယံဇာတ သိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ်မသင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ အနာ-ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခါးစည်းချည်ကို ဆောင်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဣတ္ထာလင်္ကာရ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဦးခေါင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော တန်ဆာစသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော တန်ဆာကို “ဣတ္ထာလင်္ကာရ”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဣတ္ထာလင်္ကာရ သရုပ် ။ ။ (၁) သီသုပဂ-ဦးခေါင်းတန်းဆာ၊ (၂) ဂိဇုပဂ-လည်တန်းဆာ၊ (၃) ဟတ္ထုပဂ-လက်တန်းဆာ၊ (၄) ပါဠုပဂ-ခြေတန်းဆာ၊ (၅) ကဠုပဂ-ခါးတန်းဆာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➤ ဂန္ဓဗ္ဗေက သိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ်သင့်ရာအခါ ။ ။ ဂန္ဓဗ္ဗသည်ကို ရောစပ်ရာ အခါမှစ၍ ရှေးပယောဂံ၌ ဂုတ္တရ်အာပတ်၊ ရေချိုးခြင်းအဆုံး၌ ပါဏိတ်အာပတ်သင့်ပါသည်။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် နံ့သာ၊ အလှရည်တို့ဖြင့် ရေချိုးသော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ပိညာက အဓိပ္ပါယ် ။ ။ နှမ်းကို ကြိတ်ချေထားသော အမှုန့်ကို “ပိညာက” ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဘိက္ခုနီ ဥဗ္ဗဒ္ဓါပန သိက္ခာပုဒ်

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ လက်ကို မလွှတ်ဘဲ ပွတ်တိုက်လျှင် ပါဏိတ်အာပတ် တစ်ချက်၊ လွှတ်စေ၊ လွှတ်စေ၍ ပွတ်တိုက်လျှင် ပယောဂ အရေအတွက်အားဖြင့် ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ ပွတ်တိုက်နှိပ်နယ်စေနိုင်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ခရီးသွားခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းညောင်းညာခြင်း (ဂေလည)၊ ခိုးသူဘေး စသည်တို့ကြောင့် ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း စသည် (အာပေါ) တို့ကြောင့် ပွတ်တိုက်နှိပ်နယ်ကောင်းပါသည်။

အနာပုစ္ဆာ သိက္ခာပုဒ်

➤ ဘိက္ခုဿ ပုရုဇတာ-အရ ။ ။ ရဟန်း၏ ပတ်ပတ်လည် (၁၂)တောင် ဥပစာအတွင်းကို ယူရပါမည်။

➤ ပန်ကြားပုံ ။ ။ နိသီဝါမိ အယျ-ထိုင်ပါရစေ အရှင်ဘုရား-ဟု ပန်ကြားရမည်

➤ ပါဏိတ်အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ ရဟန်း၏ ၁၂-တောင် ဥပစာ၌ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် မြေ၌သော်မှလည်း “အရှင်ဘုရား ထိုင်ပါရစေ”ဟု မပန်ပြောဘဲ ထိုင်သော ရဟန်းမအား ပါဏိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ဂိလာနဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ဘေးရန်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ မပန်ပြောဘဲ ထိုင်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ပါ။

ပဉ္စာပုစ္ဆန သိက္ခာပုဒ်

➤ အနောကာသကတ အဓိပ္ပါယ် ။ ။ ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းများကို ပြဿနာမေးလိုလျှင် “ထိုမည်သောပါဠိရပ်၌ မေးပါရစေ၊ ခွင့်ပြုပါ”ဟု ခွင့်မတောင်းခြင်းကို “အနောကာသကတ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ခွင့်တောင်းပုံ ။ ။ “ထိုမည်သော ပါဠိရပ်၌ မေးပါရစေ၊ ခွင့်ပြုပါ”ဟု ခွင့်

တောင်းရပါမည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ သုတ္တန်၌ မေးခွင့်တောင်းပြီး ဝိနည်းကိုဖြစ်စေ၊ အဘိဓမ္မာကိုဖြစ်စေ မေးသော ရဟန်းမအား ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

အသံကန္တိကာ သိက္ခာပုဒ်

➤ သံကန္တိကာ (ရင်လွမ်းတဘက်) အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ညှပ်နိုးနှစ်ဘက်အောက်၊ ချက်ဝန်း၏ အထက်ဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးငှာ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ရင်စည်းတဘက်ကို “သံကန္တိကာ” (ရင်လွမ်းတဘက်) ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ ဘိက္ခုနီမမျှအတွက် ရင်လွမ်းတဘက်ကို ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုထားရကျိုး ညှပ်နိုးနှစ်ဘက်အောက်၊ ချက်ဝန်း၏ အထက်ဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးငှာ ရင်လွမ်းတဘက်ကို ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုထားပါသည်။

➤ အသံကန္တိကာ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ရင်စည်းတဘက် မပါခြင်းကို “အသံကန္တိကာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ အကာအရံရှိလျှင် ရွာ၏ အကာအရံ၊ အကာအရံ မရှိလျှင် ရွာ၏ဥပစာကို လွန်သောရဟန်းမအား ပထမခြေလှမ်း၌ ဒုက္ကဋ်၊ ဒုတိယခြေလှမ်း၌ ပါမိတ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

➤ အာပတ် မသင့်ခြင်းအကြောင်း ။ ။ ရင်စည်းသင်္ကန်းကို ဓားပြ၊စသူတို့ လှူအပ်သောကြောင့်၎င်း၊ ပျောက်ပျက်သွားသောကြောင့်၎င်း၊ ရင်စည်းတဘက် မပါဘဲ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သော်လည်း အာပတ် မသင့်ပါ။

➤ ဘိက္ခုနီ အသာစာရဏ သိက္ခာပုဒ်တို့တွင် အစိတ္တက၊ လောကဝဇ္ဇ၊ အကုသလစိတ္တ သိက္ခာပုဒ်များ ။ ။ ဂိရုဿမဇ္ဇ၊ စိတ္တာဂါရု၊ သယံဇာတိ၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရ၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏက၊ ဝါသိတ ပိညာက၊ ဘိက္ခုနီ ဥပ္ပဒ္ဓါပန၊ သိက္ခမာန ဥပ္ပဒ္ဓါပန၊ သာမဏေရီ ဥပ္ပဒ္ဓါပန၊ ဂိဟိနီ ဥပ္ပဒ္ဓါပန သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် (၁၀) ပါး ဖြစ်ပါသည်။

➤ အစိတ္တက အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝတ္ထုကိုသိသောစိတ်နှင့် ကင်း၍၎င်း၊ မကင်းဘဲ၎င်း၊ သင့်ရောက်ထိုက်သောကြောင့် “အစိတ္တက”ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ လောကဝဇ္ဇ အကုသလစိတ္တ အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဝတ္ထုကိုသိသော စိတ်ရှိလျက် အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်သာ သင့်ရောက်ထိုက်သောကြောင့် “လောကဝဇ္ဇ အကုသလစိတ္တ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

➤ အစိတ္တက ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ် (၁၉) ပုဒ် ။ ။ စောရိဝုဋ္ဌာပန၊ ဂါမန္တရ၊ အာရာမ သိက္ခာပုဒ်၊ ဂန္တိနီဝဂ် အစ (၇) ပုဒ်၊ ကုမာရိဘူတဝဂ် အစ (၅) ပုဒ်၊ ပုရိသာဒိ သံသဌ၊ ပါရိဝါသိကဆန္ဒဒါန၊ အနုဝဿ ဝုဋ္ဌာပန၊ ဧကန္တရိကဝုဋ္ဌာပနသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့်

(၁၉) ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်းသိက္ခာပုဒ်များကား “သစ်တ္တက လောကဝဋ္ဌ” သိက္ခာပုဒ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဘိက္ခုနီ သုဒ္ဓပါမိတ်အပွင့် ပြီး၏။

အ အ အ အ အ

ပါဠိဝေသနိယကဏ္ဍ

သပ္ပိဝိညာပန သိက္ခာပုဒ်

➢ သဒ္ဓိ-အရ ။ ။ ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော နွားမမှဖြစ်သော ထောပတ်စသည်တို့ကို ယူရပါမည်။ ➢ အနုပညတ်ပါဠိ ။ ။ အဂါလာနာ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်ပုံ ။ ။ တောင်းခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ထောပတ်ကို စားစဉ်ဟု ကြံကာ ခံယူလျှင် ခံယူပြီးသော ထောပတ်ကို စားမျှီတိုင်း စားမျှီတိုင်း ပါဠိဝေသနီ အာပတ်သင့်ပါသည်။

➢ အာပတ် မသင့်သူများ ။ ။ မကျန်းမာ၍ မကျန်းမာဟု အမှတ်ရှိလျက် တောင်းစားလျှင်၎င်း၊ မကျန်းမာရာအခါ၌ တောင်းပြီး ရောဂါပျောက်မှ စားလျှင်၎င်း၊ မကျန်းမာသော ရဟန်းမ၏ အကြွင်းအကျန်ကို စားလျှင်၎င်း၊ ဉာတိပဝါရိတတို့ထံမှ တောင်း၍ စားလျှင်၎င်း၊ အခြားသူအတွက် တောင်း၍စားလျှင်၎င်း၊ မိမိ၏ အပ်သောဥစ္စာဖြင့် လဲယူ၍ စားလျှင်၎င်း၊ ဥမ္ပတ္တိကာဖြစ်၍ စားလျှင်၎င်း၊ စားသောရဟန်းမတို့မှာ အာပတ်မသင့်ပါ။

➢ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ-၌ ယူရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဈာနလာဘိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ➢ ယူရမည့်တရားကား ။ ။ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားတို့ဖြစ်ပါသည်။

➢ အသက်ဓမ္မးမူ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော အာပတ် - ဗုဒ္ဓာသိအာပတ်မှတစ်ပါး ကြွင်းသော အာပတ် ၆-ခုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ➢ အယူစင်ကြယ်မှု ပျက်စီးကြောင်း အာပတ်များ - ပါမိတ်အာပတ်နှင့် ဂုက္ကဋ်အာပတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

➢ ရဟန်းတော်များ ဝေသနာကြားသဖြင့် ဝေသနာကြားရာရောက်ပုံ
ယခုအခါ မရောက်တော့စဉ်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဓုရနိက္ခေပပြုပြီး ဝေသနာကြားအပ်သော အာပတ်သည် ဝေသနာကြားရာ ရောက်ပါသည်။

➢ ဝေသနာကြားရာ မရောက်ပုံ ။ ။ အာပတ်သင့်ပြီးနောက် နောက်ထပ်လည်း အခြားဝတ္ထုကို ရောက်ဦးစဉ်ဟု ဥဿာဟနှင့်တကွ ဝေသနာကြားအပ်သော အာပတ်သည် ဝေသနာကြားရာ မရောက်ပါ။

ဘိက္ခုနီ ပါဠိဝေသနီ အပွင့်ပြီး၏။

24-7-2007

➤ ဂိဟိဂတသိက္ခမာန်နှင့် ကုမာရိဘူတသိက္ခမာန်အထူး

ဂိဟိဂတသိက္ခမာန်သည် အသက် ၁၂-ပြည့်လျှင် သိက္ခိတသိက္ခာရှိ၍ ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိရမ္မ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ရှိပါသည်။ ကုမာရိဘူတသိက္ခမာန်သည် အသက် ၂၀-ပြည့်လျှင် သိက္ခိတသိက္ခာရှိ၍ ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိရမ္မ ဘိက္ခုနီပြုခွင့်ရှိပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်နှင့် အစွေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်အထူး

ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်သည် သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ ဆယ်ရက်ထားခွင့်ရပါသည်။ အစွေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်သည် သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲ ဆယ်တစ်ရက် ထားခွင့်ရပါသည်။ ဤသို့ ထူးပါသည်။

➤ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ကုစားရာ၌ ဘိက္ခု-ဘိက္ခုနီတို့၏ ကုစားဟန် ကွဲပြားခြားနားပုံ ။ ။ ဘိက္ခုတို့သည် ဖုံးလွှမ်းသလောက် ပရိဝါသ်နေရပါမည်။ ဘိက္ခုနီတို့သည် ပရိဝါသ်နေဖွယ် မလိုပါ။

ဘိက္ခုတို့သည် ၆-ရက်မာနတ်ကျင့်ရပါမည်၊ ဘိက္ခုနီတို့သည် ပက္ခမာနတ် ကျင့်ရပါမည်။ ဤသို့ ခြားနားပါသည်။

➤ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိသုဒ္ဓိ မဖြစ်သော နေထိုင်နည်း ။ ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန်းအဖြစ်၌တည်၍ ဈာန်အစရှိသည်ကို မရနိုင်သောကြောင့် ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည် ဝိသုဒ္ဓိ မဖြစ်သော နေထိုင်နည်းဖြစ်ပါသည်။

➤ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်သော နေထိုင်နည်း ။ ။ လူ့အဖြစ်၊ ဥပသကာအဖြစ်၊ အာရာမ်စောင့်အဖြစ်၊ သာမဏေအဖြစ်တို့တွင် တစ်ခုခုပြုလုပ်၍ ဒါနစသည်တို့ဖြင့် နတ်ရွာသုဂတိကိုလည်းကောင်း၊ ဈာန်စသည်တို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း ရနိုင်သောကြောင့် ပါရာဇိကကျသောသူ၏ လူ့အဖြစ်အစရှိသည်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည် ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်သော နေထိုင်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

➤ ရဟန်းတော်များ ဒေသနာကြားပုံ

- * ငယ် -- အဟံ ဘန္တေ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာဝိကရောမိ။
- * ကြီး -- သာဓု အာဂုသော သာဓု သာဓု။
- * ငယ် -- အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ တာ တုပ္ပမူလေ ပဋိဒေသေမိ။
- * ကြီး -- ပဿသိ အာဂုသော တာ အာပတ္တိယော။
- * ငယ် -- အာမ ဘန္တေ ပဿာမိ။
- * ကြီး -- အာယတိ အာဂုသော သံဝရေယျာသိ။
- * ငယ် -- သာဓု သုဠ ဘန္တေ သံဝရိဿာမိ။
- * ကြီး -- သာဓု အာဂုသော သာဓု သာဓု။
- * ကြီး -- အဟံ အာဂုသော သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာဝိကရောမိ။
- * ငယ် -- သာဓု ဘန္တေ သာဓု သာဓု။
- * ကြီး -- အဟံ အာဂုသော သမ္ပဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ တာ တုပ္ပမူလေ ပဋိဒေသေမိ။
- * ငယ် -- ပဿထ ဘန္တေ တာ အာပတ္တိယော။
- * ကြီး -- အာမ အာဂုသော ပဿာမိ။
- * ငယ် -- အာယတိ ဘန္တေ သံဝရေယျာသိ။
- * ကြီး -- သာဓု သာဠ အာဂုသော သံဝရိဿာမိ။
- * ငယ် -- သာဓု ဘန္တေ သာဓု သာဓု။
- * ငယ် -- အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ တာ တုပ္ပမူလေ ပဋိဒေသေမိ။
- * ကြီး -- ပဿသိ အာဂုသော တာ အာပတ္တိယော။
- * ငယ် -- အာမ ဘန္တေ ပဿာမိ။
- * ကြီး -- အာယတိ အာဂုသော သံဝရေယျာသိ။
- * ငယ် -- သာဓု သုဠ ဘန္တေ သံဝရိဿာမိ။
- * ကြီး -- သာဓု အာဂုသော သာဓု သာဓု။

